

Leidimas
lietuvių kalba

Informacija ir pranešimai

59 tomas

2016 m. gruodžio 15 d.

Turinys

EUROPOS PARLAMENTAS

2013–2014 M. SESIJA

2013 m. gruodžio 9–12 d. posėdžiai

Posėdžių protokolai paskelbti OL C 89 E, 2014 3 28.

PRIIMTI TEKSTAI

I Rezoliucijos, rekomendacijos ir nuomonės

REZOLIUCIJOS

Europos Parlamentas

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

2016/C 468/01	2013 m. gruodžio 10 d. Europos Parlamento rezoliucija su Europos Parlamento rekomendacijomis Tarybai, Komisijai ir Europos išorės veikslių tarnybai dėl derybų dėl ES ir Kanados strateginės partnerystės susitarimo (2013/2133(INI))	2
2016/C 468/02	2013 m. gruodžio 10 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl nebankinių įstaigų atgaivinimo ir pertvarkymo sistemos (2013/2047(INI))	5
2016/C 468/03	2013 m. gruodžio 10 d. Europos Parlamento rezoliucija „ES kosmoso pramonės politika. Ekonomikos augimo potencialo kosmoso sektoriuje išnaudojimas“ (2013/2092(INI))	12
2016/C 468/04	2013 m. gruodžio 10 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl debesijos kompiuterijos galimybių naudojimo Europoje (2013/2063(INI))	19
2016/C 468/05	2013 m. gruodžio 10 d. Europos Parlamento rezoliucija, kurioje pateikiama nuomonė dėl Europos elektroninių ryšių reguliuotojų institucijos (EERRI) ir Biuro vertinimo ataskaitos (2013/2053(INI)) . . .	30
2016/C 468/06	2013 m. gruodžio 10 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Tarybos reglamento, kuriuo nustatomi kriterijai, pagal kuriuos nustatoma, kada rūšiuotoji makulatūra nebelaikoma atliekomis pagal Direktyvos 2008/98/EB dėl atliekų 6 straipsnio 1 dalį, projekto (D021155/01 – 2012/2742(RPS))	33

2016/C 468/07	2013 m. gruodžio 10 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Europos romų integracijos nacionalinių strategijų plano lyčių aspektų (2013/2066(INI))	36
2016/C 468/08	2013 m. gruodžio 10 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl tarptautinės bendruomenės pastangų Pietų Sudano valstybės vystymosi ir stiprinimo srityje (2013/2090(INI))	45
2016/C 468/09	2013 m. gruodžio 10 d. Europos Parlamento rezoliucija „CARS 2020“: Siekiant stiprios, konkurencingos ir tvarios Europos automobilių pramonės“ (2013/2062(INI))	57
2016/C 468/10	2013 m. gruodžio 10 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl lytinės ir reprodukcinės sveikatos ir teisių (2013/2040(INI))	66
2016/C 468/11	2013 m. gruodžio 10 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl savanoriškumo ir savanoriškos veiklos Europoje (2013/2064(INI))	67
2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis		
2016/C 468/12	2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento rezoliucija su rekomendacijomis Komisijai dėl ES paramos vystymuisi teikėjų koordinavimo (2013/2057(INL))	73
2016/C 468/13	2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl metinės ataskaitos dėl žmogaus teisių ir demokratijos pasaulyje 2012 m. ir Europos Sąjungos politikos šioje srityje (2013/2152(INI))	80
2016/C 468/14	2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl metinės ES konkurencijos politikos ataskaitos (2013/2075(INI))	100
2016/C 468/15	2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl pieno gamybos išlaikymo kalnuotose vietovėse, mažiau palankiose ūkininkauti vietovėse ir atokiausiuose regionuose pasibaigus pieno gamybos kvotai (2013/2097(INI))	114
2016/C 468/16	2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl ES požiūrio į atsparumą ir nelaimių rizikos mažinimą besivystančiose šalyse: per aprūpinimo maistu krizes įgyta patirtis (2013/2110(INI))	120
2016/C 468/17	2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl neigalių moterų (2013/2065(INI))	128
2016/C 468/18	2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Europos mažmeninės prekybos veiksmų plano, kuris būtų naudingas visiems dalyviams (2013/2093(INI))	140
2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis		
2016/C 468/19	2013 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento rezoliucija „Ekologinės inovacijos: kurti darbo vietas ir skatinti augimą įgyvendinant aplinkos politiką“ (2012/2294(INI))	146
2016/C 468/20	2013 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl raginimo priiinti pamatuojamus ir konkrečius išipareigojimus kovojant su mokesčių slėpimu ir mokesčių vengimu ES (2013/2963(RSP))	155
2016/C 468/21	2013 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl pažangos, padarytos įgyvendinant nacionalines romų integracijos strategijas (2013/2924(RSP))	157
2016/C 468/22	2013 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Vilniaus aukščiausio lygio susitikimo rezultatų ir Rytų partnerystės, ypač santykių su Ukraina, ateities (2013/2983(RSP))	163
2016/C 468/23	2013 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl 2013 m. Albanijos pažangos ataskaitos (2013/2879(RSP))	167

2016/C 468/24	2013 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl pasirengimo Europos Vadovų Tarybos susitikimui (2013 m. gruodžio 19–20 d.) (2013/2626(RSP))	173
2016/C 468/25	2013 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl daugiapakopio valdymo Europos Sąjungoje konstitucinių problemų (2012/2078(INI))	176
2016/C 468/26	2013 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Europos Parlamento santykių su institucijomis, atstovaujančiomis nacionalinėms vyriausybėms (2012/2034(INI))	187
2016/C 468/27	2013 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl žaliosios infrastruktūros. Europos gamtinio kapitalo puoselėjimas (2013/2663(RSP))	190
2016/C 468/28	2013 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Europos Centrinio Banko 2012 m. metinės ataskaitos (2013/2076(INI))	195
2016/C 468/29	2013 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl padėties Centrinės Afrikos Respublikoje (2013/2980(RSP))	202
2016/C 468/30	2013 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl organų ėmimo persodinimui Kinijoje (2013/2981(RSP))	208
2016/C 468/31	2013 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl padėties Šri Lankoje (2013/2982(RSP))	210

II *Komunikatai*

EUROPOS SAJUNGOS INSTITUCIJŲ, ĮSTAIGŲ IR ORGANŲ PRIIMTI KOMUNIKATAI

Europos Parlamentas

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

2016/C 468/32	2013 m. gruodžio 10 d. Europos Parlamento sprendimas dėl pranešimų apie apsilankymus informacijos rinkimo tikslu dėl peticijų tyrimo (Darbo tvarkos taisyklių 202 straipsnio 5 dalies išaiškinimas) (2013/2258(REG))	213
---------------	--	-----

III *Parengiamieji aktai*

EUROPOS PARLAMENTAS

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

2016/C 468/33	P7_TA(2013)0519 2014–2020 m. Teisingumo programa ***I 2013 m. gruodžio 10 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo nustatoma 2014–2020 m. Teisingumo programa (COM(2011)0759 – C7-0439/2011 – 2011/0369(COD)) P7_TC1-COD(2011)0369 Europos Parlamento pozicija, priimta 2013 m. gruodžio 10 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. .../2013, kuriuo nustatoma Teisingumo programa 2014–2020 m. laikotarpiu	214
---------------	---	-----

2016/C 468/34	<p>P7_TA(2013)0520</p> <p>2014–2020 m. Teisių ir pilietiškumo programa ***I</p> <p>2013 m. gruodžio 10 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo nustatoma 2014–2020 m. Teisių ir pilietybės programa (COM(2011)0758 – C7-0438/2011 – 2011/0344(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2011)0344</p> <p>Europos Parlamento pozicija, priimta 2013 m. gruodžio 10 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. .../2013, kuriuo nustatoma Teisių, lygybės ir pilietiškumo programa 2014–2020 m. laikotarpiu 216</p>
2016/C 468/35	<p>P7_TA(2013)0521</p> <p>Autonominės prekybos lengvatos Moldovai ***I</p> <p>2013 m. gruodžio 10 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 55/2008, įvedantis autonomines prekybos lengvatas Moldovos Respublikai (COM(2013)0678 – C7-0305/2013 – 2013/0325(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2013)0325</p> <p>Europos Parlamento pozicija, priimta 2013 m. gruodžio 10 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. .../2013, kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 55/2008, įvedantis autonomines prekybos lengvatas Moldovos Respublikai 217</p>
2016/C 468/36	<p>2013 m. gruodžio 10 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos sprendimo dėl Europos Sąjungos ir Maroko Karalystės protokolo, kuriuo nustatomos dabar galiojančiame abiejų šalių žuvininkystės sektoriaus partnerystės susitarime numatytos žvejybos galimybės ir finansinis įnašas, sudarymo projekto (14165/2013 – C7-0415/2013 – 2013/0315(NLE)) 218</p>
2016/C 468/37	<p>2013 m. gruodžio 10 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos sprendimo, kuriuo valstybės narės įgaliojamos Europos Sąjungos interesų labai ratifikuoti 1990 m. Tarptautinės darbo organizacijos konvenciją dėl saugumo darbe naudojant chemines medžiagas (Konvenciją Nr. 170) projekto (11463/2013 – C7-0236/2013 – 2012/0320(NLE)) 219</p>
2016/C 468/38	<p>2013 m. gruodžio 10 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos sprendimo dėl Protokolo prieš neteisėtą šaunamųjų ginklų, jų dalių ir komponentų bei šaudmenų gamybą ir prekybą jais, papildančio Jungtinių Tautų Konvenciją prieš tarptautinį organizuotą nusikalstamumą, sudarymo Europos Sąjungos vardu projekto (12324/2013 – C7-0379/2013 – 2013/0083(NLE)) 220</p>
2016/C 468/39	<p>2013 m. gruodžio 10 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos sprendimo dėl Europos Sąjungos ir Kinijos Liaudies Respublikos susitarimo pasikeičiant laiškais pagal 1994 m. Bendrojo susitarimo dėl muitų tarifų ir prekybos (GATT) XXIV straipsnio 6 dalį ir XXVIII straipsnį dėl nuolaidų pakeitimo Bulgarijos Respublikos ir Rumunijos išpareigojimų sąrašuose joms stojant į Europos Sąjungą sudarymo projekto (16112/2012 – C7-0285/2013 – 2012/0304(NLE)) 221</p>
2016/C 468/40	<p>2013 m. gruodžio 10 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos sprendimo dėl atnaujinto susitarimo memorandumo su Jungtinėmis Amerikos Valstijomis dėl galvijienos iš galvijų, kuriuos auginant nebuvo naudoti tam tikri augimą skatinantys hormonai, importo ir dėl Jungtinių Amerikos Valstijų kai kuriems Europos Sąjungos produktams taikomų padidintų maito tarifų sudarymo projekto (14374/2013 – C7-0377/2013 – 2013/0324(NLE)) 222</p>

2016/C 468/41	2013 m. gruodžio 10 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Tarybos sprendimo dėl protokolo, kuriuo nustatomos žvejybos galimybės ir finansinis įnašas, numatyti Europos Sąjungos ir Dramblio Kaulo Kranto Respublikos susitarime (2013 m.–2018 m.), sudarymo projekto (08701/2013 – C7-0216/2013 – 2013/0102(NLE))	223
2016/C 468/42	2013 m. gruodžio 10 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Tarybos reglamento, kuriuo 2014–2020 m. leidžiama naudoti tam tikrų į Kanarų salas importuojamų žuvininkystės produktų autonomines Sąjungos tarifines kvotas ir numatomas jų administravimas (COM(2013)0552 – C7-0262/2013 – 2013/0266(CNS))	224
2016/C 468/43	2013 m. gruodžio 10 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos sprendimo dėl Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšų mobilizavimo pagal 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinio susitarimo dėl biudžetinės drausmės ir patikimo finansų valdymo 28 punktą (Suomijos paraiška „EGF/2013/001 FI/Nokia“) (COM(2013)0707 – C7-0359/2013 – 2013/2264(BUD))	225
2016/C 468/44	2013 m. gruodžio 10 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos sprendimo dėl Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšų mobilizavimo pagal 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinio susitarimo dėl biudžetinės drausmės ir patikimo finansų valdymo 28 punktą (Vokietijos paraiška „EGF/2013/003 DE/First Solar“) (COM(2013)0706 – C7-0358/2013 – 2013/2263(BUD))	228
2016/C 468/45	2013 m. gruodžio 10 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos sprendimo dėl Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšų mobilizavimo pagal 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinio susitarimo dėl biudžetinės drausmės ir patikimo finansų valdymo 28 punktą (Danijos paraiška „EGF/2012/011 DK/Vestas“) (COM(2013)0703 – C7-0357/2013 – 2013/2262(BUD))	231
2016/C 468/46	2013 m. gruodžio 10 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl per pirmąjį svarstymą priimtos Tarybos pozicijos, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą dėl bendros žuvininkystės politikos, kuriuo iš dalies keičiami Tarybos reglamentai (EB) Nr. 1954/2003 ir (EB) Nr. 1224/2009 bei panaikinami Tarybos reglamentai (EB) Nr. 2371/2002, (EB) Nr. 639/2004 ir Tarybos sprendimas Nr. 2004/585/EB (12007/3/2013 – C7-0375/2013 – 2011/0195(COD))	235
2016/C 468/47	2013 m. gruodžio 10 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl per pirmąjį svarstymą priimtos Tarybos pozicijos, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą dėl bendro žvejybos ir akvakultūros produktų rinkų organizavimo, kuriuo iš dalies keičiami Tarybos reglamentai (EB) Nr. 1184/2006 ir (EB) Nr. 1224/2009 ir panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 104/2000 (12005/2/2013 – C7-0376/2013 – 2011/0194(COD))	237
2016/C 468/48	P7_TA(2013)0539 Specialios giliavandenių žuvų išteklų žvejybos šiaurės rytų Atlante sąlygos ir žvejybos šiaurės rytų Atlanto tarptautiniuose vandenyse nuostatos ***I 2013 m. gruodžio 10 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo nustatomos specialios giliavandenių žuvų išteklų žvejybos šiaurės rytų Atlante sąlygos bei žvejybos šiaurės rytų Atlanto tarptautiniuose vandenyse nuostatos ir panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 2347/2002 (COM(2012)0371 – C7-0196/2012 – 2012/0179(COD)) P7_TC1-COD(2012)0179 Europos Parlamento pozicija, priimta 2013 m. gruodžio 10 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. .../2014, kuriuo nustatomos specialios giliavandenių žuvų išteklų žvejybos šiaurės rytų Atlante sąlygos bei žvejybos šiaurės rytų Atlanto tarptautiniuose vandenyse nuostatos ir panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2347/2002	239

2016/C 468/49	<p>P7_TA(2013)0540</p> <p>Sąjungos civilinės saugos mechanizmas ***I</p> <p>2013 m. gruodžio 10 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos sprendimo dėl Sąjungos civilinės saugos mechanizmo (COM(2011)0934 – C7-0519/2011 – 2011/0461(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2011)0461</p> <p>Europos Parlamento pozicija, priimta 2013 m. gruodžio 10 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos sprendimą Nr. .../2013/ES dėl Sąjungos civilinės saugos mechanizmo 263</p>
2016/C 468/50	<p>P7_TA(2013)0541</p> <p>Kredito sutartys dėl gyvenamosios paskirties nuosavybės ***I</p> <p>2013 m. gruodžio 10 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos dėl kredito sutarčių dėl gyvenamosios paskirties nuosavybės (COM(2011)0142 – C7-0085/2011 – 2011/0062(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2011)0062</p> <p>Europos Parlamento pozicija, priimta 2013 m. gruodžio 10 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2014/.../ES dėl vartojimo kredito sutarčių dėl gyvenamosios paskirties nekilnojamojo turto, kuria iš dalies keičiami Direktyvos 2008/48/EB ir 2013/36/ES bei Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010. 265</p>
2016/C 468/51	<p>2013 m. gruodžio 10 d. priimti Europos Parlamento pakeitimai dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl Bangladešo kilmės ryžių importo (COM(2012)0172 – C7-0102/2012 – 2012/0085(COD)) 266</p>
2016/C 468/52	<p>P7_TA(2013)0543</p> <p>Šiltnamio efektą sukeliančių dujų apyvartinių taršos leidimų pardavimo aukcionuose terminai ***I</p> <p>2013 m. gruodžio 10 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos sprendimo, kuriuo iš dalies keičiama Direktyva 2003/87/EB, siekiant paaiškinti nuostatas dėl šiltnamio efektą sukeliančių dujų apyvartinių taršos leidimų pardavimo aukcionuose terminų (COM(2012)0416 – C7-0203/2012 – 2012/0202(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2012)0202</p> <p>Europos Parlamento pozicija, priimta 2013 m. gruodžio 10 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos sprendimą Nr. .../2013/ES, kuriuo iš dalies keičiama Direktyva 2003/87/EB, siekiant paaiškinti nuostatas dėl šiltnamio efektą sukeliančių dujų apyvartinių taršos leidimų pardavimo aukcionuose terminų 272</p>
2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis	
2016/C 468/53	<p>Europos Parlamento sprendimas neprieštarauti 2013 m. spalio 30 d. Komisijos deleguotajam reglamentui dėl statybos produktų eksploatacinių savybių deklaracijos paskelbimo svetainėje sąlygų (C(2013)7086 – 2013/2928(DEA)) 273</p>

2016/C 468/54	P7_TA(2013)0552	
	Mainų, pagalbos ir mokymo programa, skirta apsaugai nuo eurų padirbinėjimo (programa „Pericles 2020“) ***I	
	2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo nustatoma mainų, pagalbos ir mokymo programa, skirta apsaugai nuo eurų padirbinėjimo (programa „Pericles 2020“) (COM(2011)0913 – C7-0510/2011 – 2011/0449(COD))	
	P7_TC1-COD(2011)0449	
	Europos Parlamento pozicija, priimta 2013 m. gruodžio 11 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. .../2014, kuriuo nustatoma mainų, pagalbos ir mokymo programa, skirta euro apsaugai nuo padirbinėjimo (programa „Pericles 2020“), ir panaikinami Tarybos sprendimai 2001/923/EB, 2001/924/EB, 2006/75/EB, 2006/76/EB, 2006/849/EB ir 2006/850/EB	274
2016/C 468/55	P7_TA(2013)0553	
	Reglamento (ES) Nr. 99/2013 dėl 2013–2017 m. Europos statistikos programos dalinis keitimas ***I	
	2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 99/2013 dėl 2013–2017 m. Europos statistikos programos (COM(2013)0525 – C7-0224/2013 – 2013/0249(COD))	
	P7_TC1-COD(2013)0249	
	Europos Parlamento pozicija, priimta 2013 m. gruodžio 11 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. .../2013, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 99/2013 dėl 2013–2017 m. Europos statistikos programos	275
2016/C 468/56		
	2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos sprendimo, kuriuo valstybės narės įgaliojamos Europos Sąjungos interesų labai ratifikuoti Tarptautinės darbo organizacijos konvenciją dėl deramo darbo namų ūkio darbuotojams (Konvenciją Nr. 189), projekto (11462/2013 – C7-0234/2013 – 2013/0085(NLE))	276
2016/C 468/57		
	2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos sprendimo dėl Europos Bendrijų bei jų valstybių narių ir Armėnijos Respublikos partnerystės ir bendradarbiavimo susitarimo protokolo dėl Europos Sąjungos ir Armėnijos Respublikos bendrojo susitarimo, kuriuo nustatomi Armėnijos Respublikos dalyvavimo Sąjungos programose bendrieji principai, sudarymo projekto (16469/2012 – C7-0009/2013 – 2012/0247(NLE))	277
2016/C 468/58		
	2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Tarybos sprendimo dėl Europos Sąjungos ir Prancūzijos Respublikos susitarimo, kuriuo numatoma Sen Bartelemi bendriai taikyti Sąjungos teisės aktus, susijusius su taupymo pajamų apmokestinimu ir administraciniu finansinės srities bendradarbiavimu, sudarymo (COM(2013)0555 – C7-0360/2013 – 2013/0269(NLE))	278
2016/C 468/59		
	2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Tarybos sprendimo, kuriuo dėl taikymo laikotarpio iš dalies keičiamas Sprendimas 2002/546/EB (COM(2013)0781 – C7-0420/2013 – 2013/0387(CNS))	279
2016/C 468/60		
	2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento sprendimas dėl siūlymo skirti Philą Wynną Oweną Audito Rūmų nariu (C7-0313/2013 – 2013/0811(NLE))	280
2016/C 468/61		
	2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento sprendimas dėl Alexo Brenninkmeijerio skyrimo Audito Rūmų nariu (C7-0312/2013 – 2013/0810(NLE))	281
2016/C 468/62		
	2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento sprendimas dėl siūlymo skirti Henri Gretheną Audito Rūmų nariu (C7-0309/2013 – 2013/0807(NLE))	282

2016/C 468/63	2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento sprendimas dėl siūlomos Nikolaos Milioniso kandidatūros į Audito Rūmų narius (C7-0310/2013 – 2013/0808(NLE))	283
2016/C 468/64	2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento sprendimas dėl siūlymo skirti Danièle Lamarque Audito Rūmų nare (C7-0311/2013 – 2013/0809(NLE))	284
2016/C 468/65	2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento sprendimas dėl Europos Centrinio Banko pasiūlymo dėl Europos Centrinio Banko priežiūros valdybos pirmininko skyrimo (N7-0103/2013 – C7-0424/2013 – 2013/0901(NLE))	285
2016/C 468/66	<p>P7_TA(2013)0565</p> <p>Bendros Sąjungos išorės veiksmų priemonių įgyvendinimo taisyklės ir procedūros ***I</p> <p>2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo nustatomos bendros Sąjungos išorės veiksmų priemonių įgyvendinimo taisyklės ir procedūros (COM(2011)0842 – C7-0494/2011 – 2011/0415(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2011)0415</p> <p>Europos Parlamento pozicija, priimta 2013 m. gruodžio 11 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. .../2014, kuriuo nustatomos bendros Sąjungos išorės veiksmų finansavimo priemonių įgyvendinimo taisyklės ir procedūros</p>	286
2016/C 468/67	<p>P7_TA(2013)0566</p> <p>Stabilumo priemonė ***I</p> <p>2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo nustatoma stabilumo priemonė (COM(2011)0845 – C7-0497/2011 – 2011/0413(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2011)0413</p> <p>Europos Parlamento pozicija, priimta 2013 m. gruodžio 11 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. .../2014, kuriuo nustatoma priemonė, kuria prisidedama prie stabilumo ir taikos</p>	288
2016/C 468/68	<p>P7_TA(2013)0567</p> <p>Europos kaimynystės priemonė ***I</p> <p>2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo nustatoma Europos kaimynystės priemonė (COM(2011)0839 – C7-0492/2011 – 2011/0405(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2011)0405</p> <p>Europos Parlamento pozicija, priimta 2013 m. gruodžio 11 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. .../2014, kuriuo sukuriama Europos kaimynystės priemonė</p>	290
2016/C 468/69	<p>P7_TA(2013)0568</p> <p>Pasirengimo narystei pagalbos priemonė ***I</p> <p>2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl Pasirengimo narystei pagalbos priemonės (PNPP II) (COM(2011)0838 – C7-0491/2011 – 2011/0404(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2011)0404</p> <p>Europos Parlamento pozicija, priimta 2013 m. gruodžio 11 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. .../2014, kuriuo nustatoma Pasirengimo narystei paramos priemonė (PNPP II)</p>	293

2016/C 468/70	<p>P7_TA(2013)0569</p> <p>Bendradarbiavimo su trečiosiomis šalimis partnerystės priemonė ***I</p> <p>2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl bendradarbiavimo su trečiosiomis šalimis partnerystės priemonės sukūrimo (COM(2011)0843 – C7-0495/2011 – 2011/0411(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2011)0411</p> <p>Europos Parlamento pozicija, priimta 2013 m. gruodžio 11 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. .../2014, kuriuo nustatoma bendradarbiavimo su trečiosiomis šalimis partnerystės priemonė 296</p>
2016/C 468/71	<p>P7_TA(2013)0570</p> <p>Demokratijos ir žmogaus teisių rėmimo visame pasaulyje finansavimo priemonė ***I</p> <p>2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo sukuriama demokratijos ir žmogaus teisių rėmimo visame pasaulyje finansavimo priemonė (COM(2011)0844 – C7-0496/2011 – 2011/0412(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2011)0412</p> <p>Europos Parlamento pozicija, priimta 2013 m. gruodžio 11 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. .../2014, kuriuo nustatoma demokratijos ir žmogaus teisių rėmimo visame pasaulyje finansavimo priemonė 298</p>
2016/C 468/72	<p>P7_TA(2013)0571</p> <p>Vystomojo bendradarbiavimo finansinės priemonės nustatymas ***I</p> <p>2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo nustatoma vystomojo bendradarbiavimo finansinė priemonė (COM(2011)0840 – C7-0493/2011 – 2011/0406(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2011)0406</p> <p>Europos Parlamento pozicija, priimta 2013 m. gruodžio 11 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. .../2014, kuriuo nustatoma vystomojo bendradarbiavimo finansavimo priemonė 2014–2020 m. laikotarpiui 300</p>
2016/C 468/73	<p>P7_TA(2013)0572</p> <p>Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondas (2014–2020 m.) ***I</p> <p>2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo (2014–2020 m.) (COM(2011)0608 – C7-0319/2011 – 2011/0269(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2011)0269</p> <p>Europos Parlamento pozicija, priimta 2013 m. gruodžio 11 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. .../2013 dėl Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo (2014–2020 m.), kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 1927/2006 303</p>
2016/C 468/74	<p>2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Tarybos direktyvos, kuria iš dalies keičiamos Direktyvos 2011/16/ES nuostatos dėl privalomų automatinių apmokestinimo srities informacijos mainų (COM(2013)0348 – C7-0200/2013 – 2013/0188(CNS)) . 305</p>

2016/C 468/75	P7_TA(2013)0574	Radioaktyviųjų medžiagų vežėjų registracijos sistema ***I	
		2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Tarybos reglamento, kuriuo nustatoma Bendrijos radioaktyviųjų medžiagų vežėjų registracijos sistema (COM(2012)0561 – C7-0320/2012 – 2011/0225(COD))	
	P7_TC1-COD(2011)0225	Europos Parlamento pozicija, priimta 2013 m. gruodžio 11 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti <i>Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą</i> (ES) Nr. .../2014, kuriuo nustatoma Bendrijos radioaktyviųjų medžiagų vežėjų registracijos sistema [1 pakeit.]	316

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

2016/C 468/76		2013 m. gruodžio 12 d. priimti Europos Parlamento pakeitimai dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo, didinant Bendrojo Teismo teisėjų skaičių, iš dalies keičiamas Protokolas dėl Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto, projekto (02074/2011 – C7-0126/2012 – 2011/0901B(COD)) .	330
2016/C 468/77		2013 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Tarybos direktyvos, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2006/112/EB ir 2008/118/EB, kiek tai susiję su Prancūzijos atokiausiais regionais ir visų pirma Majotu (COM(2013)0577 – C7-0268/2013 – 2013/0280(CNS))	333
2016/C 468/78		2013 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos direktyvos, kuria dėl Majoto statuso pakeitimo iš dalies keičiama Tarybos direktyva 2010/18/ES, projekto (14220/2013 – C7-0355/2013– 2013/0189(NLE))	334
2016/C 468/79		2013 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl per pirmąjį svarstymą priimtos Tarybos pozicijos, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą, kuriuo iš dalies keičiami kai kurie su bendra prekybos politika susiję reglamentai dėl tam tikrų priemonių priėmimo procedūrų (13283/1/2013 – C7-0411/2013 – 2011/0039(COD))	337
2016/C 468/80		2013 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl per pirmąjį svarstymą priimtos Tarybos pozicijos siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą, kuriuo dėl deleguotų ir įgyvendinimo įgaliojimų priimti tam tikras priemones suteikimo iš dalies keičiami tam tikri su bendra prekybos politika susiję reglamentai (13284/1/2013 – C7-0408/2013 – 2011/0153(COD))	340
2016/C 468/81		2013 gruodžio 12 d. priimti Europos Parlamento pakeitimai dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos dėl mokesčių, susijusių su mokėjimo sąskaitomis, palyginamumo, mokėjimo sąskaitos perkėlimo ir galimybės naudotis būtiniausias savybes turinčiomis mokėjimo sąskaitomis (COM(2013)0266 – C7-0125/2013 – 2013/0139(COD))	342
2016/C 468/82		2013 m. gruodžio 12 d. priimti Europos Parlamento pakeitimai dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos, kuria nustatoma jūrų erdvės planavimo ir integruoto pakrančių zonų valdymo sistema (COM(2013)0133 – C7-0065/2013 – 2013/0074(COD))	368
2016/C 468/83	P7_TA(2013)0589	Dėl Majoto statuso pakeitimo iš dalies keičiamos tam tikros aplinkos, žemės ūkio, socialinės politikos ir visuomenės sveikatos srities direktyvos ***I	
		2013 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos, kuria dėl Majoto statuso Sąjungos atžvilgiu pakeitimo iš dalies keičiamos tam tikros aplinkos, žemės ūkio, socialinės politikos ir visuomenės sveikatos srities direktyvos (COM(2013)0418 – C7-0176/2013 – 2013/0192(COD))	
	P7_TC1-COD(2013)0192	Europos Parlamento pozicija, priimta 2013 m. gruodžio 12 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2013/.../ES, kuria dėl Majoto statuso Europos Sąjungos atžvilgiu pakeitimo iš dalies keičiamos tam tikros aplinkos, žemės ūkio, socialinės politikos ir visuomenės sveikatos srities direktyvos	397

2016/C 468/84	<p>P7_TA(2013)0590</p> <p>Sąjungos veiksmai, susiję su Europos kultūros sostinėmis 2020–2033 m. ***I</p> <p>2013 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos sprendimo, kuriuo nustatomi Sąjungos veiksmai, susiję su Europos kultūros sostinėmis 2020–2033 m. (COM(2012)0407 – C7-0198/2012 – 2012/0199(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2012)0199</p> <p>Europos Parlamento pozicija, priimta 2013 m. gruodžio 12 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos sprendimą Nr. .../2014/ES, kuriuo nustatomi Sąjungos veiksmai, susiję su Europos kultūros sostinėmis 2020–2033 m., <i>ir panaikinamas Sprendimas Nr. 1622/2006/EB</i></p> <p>[84 pakeitimas] 404</p>
2016/C 468/85	<p>P7_TA(2013)0591</p> <p>Dėl Majoto statuso pakeitimo iš dalies keičiami tam tikri žuvininkystės ir gyvūnų sveikatos srities reglamentai ***I</p> <p>2013 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo dėl Majoto statuso Europos Sąjungos atžvilgiu pakeitimo iš dalies keičiami tam tikri žuvininkystės ir gyvūnų sveikatos srities reglamentai (COM(2013)0417 – C7-0175/2013 – 2013/0191(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2013)0191</p> <p>Europos Parlamento pozicija, priimta 2013 m. gruodžio 12 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. .../2013, kuriuo dėl Majoto statuso Europos Sąjungos atžvilgiu pakeitimo iš dalies keičiami tam tikri žuvininkystės ir gyvūnų sveikatos srities reglamentai 417</p>
2016/C 468/86	<p>2013 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento sprendimas nepareikšti prieštaravimų dėl 2013 m. spalio 30 d. Komisijos deleguotojo reglamento, kuriuo iš dalies keičiami Reglamento (ES) Nr. 978/2012, kuriuo taikoma bendrųjų muitų tarifų lengvatų sistema, I, II ir IV priedai (C(2013)07167 – 2013/2929(DEA)) 423</p>

Simbolių paaiškinimai

- * Konsultavimosi procedūra
- *** Pritarimo procedūra
- ***I Įprasta teisėkūros procedūra: pirmasis svarstymas
- ***II Įprasta teisėkūros procedūra: antrasis svarstymas
- ***III Įprasta teisėkūros procedūra: trečiasis svarstymas

(Procedūra pasirenkama atsižvelgiant į teisės akto projekte pasiūlytą teisinį pagrindą.)

Parlamento pakeitimai

Naujos teksto dalys žymimos **pusjuodžiu kursyvu**. Išbrauktos teksto dalys nurodomos simboliu „■“ arba perbraukiamos. Pakeistos teksto dalys nurodomos naują tekstą pažymint **pusjuodžiu kursyvu**, o ankstesnį nereikalingą tekstą išbraukiant arba perbraukiant.

EUROPOS PARLAMENTAS

2013–2014 M. SESIJA

2013 m. gruodžio 9–12 d. posėdžiai

Posėdžių protokolai paskelbti OL C 89 E, 2014 3 28.

PRIIMTI TEKSTAI

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

I

(Rezoliucijos, rekomendacijos ir nuomonės)

REZOLIUCIJOS

EUROPOS PARLAMENTAS

P7_TA(2013)0532

Derybos dėl ES ir Kanados strateginės partnerystės susitarimo

2013 m. gruodžio 10 d. Europos Parlamento rezoliucija su Europos Parlamento rekomendacijomis Tarybai, Komisijai ir Europos išorės veikslių tarnybai dėl derybų dėl ES ir Kanados strateginės partnerystės susitarimo (2013/2133(INI))

(2016/C 468/01)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į vykstančias ES ir Kanados derybas dėl strateginės partnerystės susitarimo (SPS),
- atsižvelgdamas į savo 2006 m. vasario 14 d. rezoliuciją dėl žmogaus teisių ir demokratijos išlygos Europos Sąjungos susitarimuose⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į savo naujausias rezoliucijas dėl santykių su Kanada, ypač į 2010 m. gegužės 5 d. rezoliuciją dėl ES ir Kanados aukščiausio lygio susitikimo⁽²⁾, 2011 m. birželio 8 d. rezoliuciją dėl ES ir Kanados prekybos santykių⁽³⁾ ir 2013 m. birželio 13 d. rezoliuciją dėl ES vaidmens skatinant platesnę transatlantinę partnerystę⁽⁴⁾,
- atsižvelgdamas į 1976 m. bendrąjį susitarimą dėl EEB ir Kanados prekybinio ir ekonominio bendradarbiavimo⁽⁵⁾,
- atsižvelgdamas į 1990 m. deklaraciją dėl transatlantinių Europos bendrijos ir Kanados santykių,
- atsižvelgdamas į 1996 m. bendrąją politinę deklaraciją ir jungtinį veikslių planą,
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą dėl ES ir Kanados santykių (COM(2003)0266),
- atsižvelgdamas į 2004 m. ES ir Kanados partnerystės darbotvarkę,
- atsižvelgdamas į 2011 m. pranešimą ES ir Kanados jungtiniam bendradarbiavimo komitetui,
- atsižvelgdamas į 2013 m. balandžio mėn. ES ir Kanados tarpparlamentinio susitikimo rezultatus,
- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos sutarties 21 straipsnį,
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 90 straipsnio 4 dalį ir 48 straipsnį,
- atsižvelgdamas į Užsienio reikalų komiteto pranešimą (A7-0407/2013),

⁽¹⁾ OL C 290 E, 2006 11 29, p. 107.

⁽²⁾ OL C 81 E, 2011 3 15, p. 64.

⁽³⁾ OL C 380 E, 2012 12 11, p. 20.

⁽⁴⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2013)0280.

⁽⁵⁾ OL L 260, 1976 9 24, p. 2.

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

- A. kadangi ES ir Kanados santykiai yra istoriniai, tvirti ir pagrįsti bendrais interesais ir vertybėmis; kadangi bendros demokratijos ir žmogaus teisių apsaugos vertybės turėtų būti pagrindinė kiekvieno dviejų šalių susitarimo, kuriuo siekiama tarpusavio santykiams suteikti pagrindą, dalis;
- B. kadangi ES ir Kanadą sieja ilgalaikis platus politinis ir ekonominis bendradarbiavimas, kuris formaliai pradėtas 1976 m., kai ES ir Kanada pasirašė bendrąjį susitarimą (pirmasis susitarimas su EBPO šalimi); kadangi šis susitarimas jau ilgą laiką yra tinkamas pagrindas siekiant stiprinti santykius, politinę asociaciją ir tolesnį bendradarbiavimą;
- C. kadangi Kanada yra konsoliduota parlamentinė demokratija; kadangi Kanada ir ES puoselėja panašias demokratines vertybes ir principus;
- D. kadangi SPS, dėl kurio šiuo metu vyksta derybos, atnaujintų ir pagyventų ES ir Kanados santykius ir juo būtų labai prisidedama siekiant glaudesnių politinių, ekonominių bei kultūrinių santykių ir geresnio mūsų bendradarbiavimo daugelyje sričių; kadangi šiuo susitarimu ES ir Kanadai suteikiamas strateginių partnerių statusas;
- E. kadangi SPS, taikomas kartu su išsamiu ekonomikos ir prekybos susitarimu, ne tik pagerintų institucinę santykių struktūrą, bet ir suteiktų Europos ir Kanados piliečiams apčiuopiamos naudos ir galimybių, jei į šį procesą įsitrauktų visos suinteresuotosios šalys; kadangi tikimasi, kad rinkų atvėrimas ir bendradarbiavimas reguliavimo srityje atneš didelę ekonominę naudą, turės teigiamą poveikį užimtumo problemų sprendimui Kanadoje ir ES ir, atsižvelgiant į tai, kad plėtojama transatlantinė partnerystė ir egzistuoja Šiaurės Amerikos laisvosios prekybos susitarimo sistema, gali sudaryti sąlygas sukurti transatlantinę rinką, t. y. situaciją, kuri naudinga visiems dalyvaujantiems subjektams, jei nebus susilpninti galiojantys socialiniai ir aplinkosaugos standartai;
- F. kadangi dėl sustiprintų ES ir Kanados santykių atsirandanti nauda ir galimybės turėtų būti tolygiai paskirstytos visoms Europos ir Kanados gyventojų grupėms atsižvelgiant į jų gyvenimo sąlygas ir poreikius; kadangi reikėtų pripažinti, kad ES ir Kanados ekonominės ir pramoninės sąlygos skiriasi, ir kadangi būtina užtikrinti tvarų ir atsakingą išteklių naudojimą;
- G. kadangi 2013 m. spalio 18 d. Komisijos pirmininkas ir Kanados ministras pirmininkas pasiekė politinį susitarimą dėl pagrindinių išsamaus ekonomikos ir prekybos susitarimo elementų ir toliau vyksta derybos dėl strateginės partnerystės susitarimo; kadangi išsamus ekonomikos ir prekybos susitarimas ir strateginės partnerystės susitarimas vienas kitą papildoma siekiant glaudesnių ES ir Kanados santykių;
- H. kadangi tuo pat metu, kai vedamos derybos dėl SPS, taip pat deramasi dėl ES ir Kanados keleivio duomenų įrašo (PNR) susitarimo, kuriuo turėtų būti užtikrinti glaudesni santykiai taip pat kovos su terorizmu srityje ir nustatytos tinkamos apsaugos priemonės, apsaugančios nuo neproporcingos tikslinės praktikos, grindžiamos ES keleivių duomenų išsaugojimu;
- I. kadangi 2011 m. Kanada oficialiai atsisakė dalyvauti įgyvendinant Kioto protokolą; kadangi ES nuolat ragino Kanadą sumažinti savo išmetamą šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį laikantis jos tarptautinių įsipareigojimų;
- J. kadangi bevizio režimo klausimas turėtų būti skubiai išspręstas, užtikrinant, kad visų ES valstybių narių, įskaitant Rumunijos ir Bulgarijos, asmenims ir įmonėms būtų suteiktos vienodos bendradarbiavimo su Kanados subjektais galimybės;
- K. kadangi ES ir Kanados strateginė partnerystė turėtų tinkamai atsispindėti tarptautiniuose forumuose bei organizacijose; kadangi šiuo požiūriu apgailestaujama dėl Arkties tarybos sprendimo (šiam sprendimui Kanada pritarė) dėl ES stebėtojo statuso; kadangi ES įsipareigojo bendradarbiauti su Kanados valdžios institucijomis, kad šis klausimas būtų išspręstas;

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

1. teikia šias rekomendacijas Tarybai, Komisijai ir Europos išorės veikslių tarnybai:
 - a) daryti reikiamą pažangą, kad susitarimas būtų greitai sudarytas;
 - b) primygtinai raginti, kad į visus ES susitarimus su trečiosiomis šalimis būtų įtrauktos abipusės sąlygos ir politinės nuostatos dėl žmogaus teisių ir demokratijos, nes taip būtų dar kartą patvirtinamas abipusis įsipareigojimas puoselėti šias vertybes neatsižvelgiant į žmogaus teisių apsaugos būklę atitinkamoje šalyje; patvirtinti atitinkamas apsaugos priemonės, kuriomis būtų užtikrinta, jog sustabdymo mechanizmu nebūtų galima piktnaudžiauti nė vienai pusei;
 - c) primygtinai reikalauti, kad tokios sąlygos būtų SPS su Kanada dalis, kad būtų užtikrintas bendro ES požiūrio šiuo klausimu nuoseklumas;
 - d) skatinti, jeigu įmanoma, visas susijusias šalis kuo anksčiau parafuoti ir pasirašyti SPS ir išsamų ekonomikos ir prekybos susitarimą ir pabrėžti jų papildomąjį pobūdį;
 - e) užtikrinti, kad vykstant procesui pilietinės visuomenės ir pagrindinės suinteresuotosios šalys aktyviai dalyvautų, būtų informuojamos ir konsultuojamos;
 - f) užtikrinti, kad susitarime būtų numatytas tvirtas įsipareigojimas vykdyti tarpparlamentinį bendradarbiavimą pripažįstant svarbų Europos ir Kanados parlamentų vaidmenį ES ir Kanados santykiuose, visų pirma šiuo tikslu pasinaudojant jau seniai įsteigta tarpparlamentine delegacija;
 - g) teikti Parlamentui reguliarias susitarimo įgyvendinimo ataskaitas, kuriose remiantis objektyviais vertinimo kriterijais turėtų būti apžvelgiama atlikta veikla ir pasiekti rezultatai įvairiose susitarime numatytose srityse;
 2. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją su Europos Parlamento rekomendacijomis Tarybai, Komisijai, Europos išorės veikslių tarnybai, valstybėms narėms, Kanados vyriausybei ir parlamentui.
-

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

P7_TA(2013)0533

Nebankinių įstaigų atgaivinimo ir pertvarkymo sistema**2013 m. gruodžio 10 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl nebankinių įstaigų atgaivinimo ir pertvarkymo sistemos (2013/2047(INI))**

(2016/C 468/02)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Mokėjimo ir atsiskaitymo sistemų komiteto (CPSS) ir Tarptautinės vertybinių popierių komisijų organizacijos (IOSCO) 2012 m. liepos mėn. konsultacinę ataskaitą „Finansų rinkų infrastruktūros atgaivinimas ir pertvarkymas“;
 - atsižvelgdamas į CPSS ir IOSCO 2013 m. rugpjūčio mėn. konsultacinę ataskaitą „Finansų rinkų infrastruktūros atgaivinimas“;
 - atsižvelgdamas į Tarptautinės draudimo priežiūros institucijų asociacijos (IAIS) 2013 m. liepos mėn. ataskaitas „Pasaulinės sisteminės svarbos draudimo įmonės: pradinė vertinimo metodika“ ir „Pasaulinės sisteminės svarbos draudimo įmonės: politikos priemonės“;
 - atsižvelgdamas į Finansinio stabilumo tarybos 2013 m. liepos 18 d. publikaciją „Pasaulinės sisteminės svarbos draudimo įmonės (G-SII) ir politikos priemonės, kurios joms bus taikomos“ (angl. „Global systemically important insurers (G-SIIs) and the policy measures that will apply to them“⁽¹⁾);
 - atsižvelgdamas į Finansinio stabilumo tarybos 2013 m. rugpjūčio mėn. konsultacinę ataskaitą „Pagrindinių veiksmingų nebankinių finansų įstaigų pertvarkymo režimų elementų taikymas“;
 - atsižvelgdamas į Komisijos tarnybų suteiktas konsultacijas dėl galimos kitų nei bankai finansų įstaigų atgaivinimo ir pertvarkymo sistemos;
 - atsižvelgdamas į 2012 m. liepos 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 648/2012 dėl ne biržos išvestinių finansinių priemonių, pagrindinių sandorio šalių ir sandorių duomenų saugyklų (Europos rinkos infrastruktūros reglamentas)⁽²⁾;
 - atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl vertybinių popierių atsiskaitymo gerinimo Europos Sąjungoje ir centrinių vertybinių popierių depozitoriumų (CVPD), kuriuo iš dalies keičiama Direktyva 98/26/EB, (CVPDR);
 - atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos, kuria nustatoma kredito įstaigų ir investicinių įmonių gaivinimo ir pertvarkymo sistema (COM(2012)0280) (Bankų atgaivinimo ir pertvarkymo direktyva), ir į Ekonomikos ir pinigų politikos komiteto pranešimą šia tema⁽³⁾;
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 48 straipsnį;
 - atsižvelgdamas į Ekonomikos ir pinigų politikos komiteto pranešimą (A7-0343/2013);
- A. kadangi dabar finansų rinkos infrastruktūros vertinimai įtraukti į Tarptautinio valiutos fondo ir Pasaulio banko finansų sektoriaus vertinimo programas;
- B. kadangi itin svarbu parengti veiksmingus atkūrimo planus ir pertvarkymo priemones siekiant visame pasaulyje pagerinti nebankinio finansų sektoriaus stabilumą;
- C. kadangi finansų rinkų infrastruktūra parengta labai skirtingai; kadangi, siekiant palengvinti tinkamų atgaivinimo ir, visų pirma, pertvarkymo planų sudarymą, būtina juos atskirti pagal veiklos kompleksumą, geografinę taikymo sritį ir verslo modelį;

⁽¹⁾ http://www.financialstabilityboard.org/publications/r_130718.pdf.

⁽²⁾ OL L 201, 2012 7 27, p. 1.

⁽³⁾ A7-0196/2013.

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

- D. kadangi Europos rinkos infrastruktūros reglamentu ir Centrinį vertybinių popierių depozitoriumų reglamentu siekiama sumažinti sisteminę riziką pasinaudojant gerai reguliuojama rinkos infrastruktūra, tačiau tikėtini ir nenumatyti padariniai;
- E. kadangi, nors privaloma pagrindinės sandorio šalies tarpuskaite prisideda mažinant bendrą sisteminę finansų rinkų riziką, tačiau ji lėmė didesnę sisteminės rizikos koncentraciją pagrindinių sandorio šalių rankose, tuo primindama, kad visos pagrindinės sandorio šalys yra sistemiškai svarbios savo pačių rinkose;
- F. kadangi didžiausi tarpuskaite nariai paprastai priklauso daugiau negu vienai pagrindinei sandorio šaliai, tad jeigu žlunga viena pagrindinė sandorio šalis, tikėtina, kad su sunkumais susidurs ir kitos;
- G. kadangi žlugus kelioms pagrindinėms sandorio šalims katastrofiškos pasekmės ištiktų ne tik finansų rinkų dalyvius, bet ir atitinkamas visuomenes;
- H. kadangi naudojimosi pagrindine sandorio šalimi pagrindas – mažinti sandorio šalies riziką tinkamai nustatant garantines įmokas už finansines priemones prieš pradėdant taikyti jų centrinę tarpuskaite, kad bet kurios sandorio šalies įsipareigojimų neįvykdymas neturėtų poveikio likusiai rinkos daliai;
- I. kadangi rizikos valdymo procesai rodo, jog pagrindinės sandorio šalys mažina sandorio šalies riziką ir netikrumą bei užkerta kelią krizės plitimui;
- J. kadangi Europos rinkos infrastruktūros reglamentu iki galo neišsprendžiamas klausimas dėl rizikos, kylančios, kai pagrindinė sandorio šalis netinkamai įvertina visai finansinių priemonių klasei taikytinus garantines įmokos reikalavimus;
- K. kadangi pagrindinės sandorio šalys turi paskatų taikyti mažesnes garantines įmokas, ypač kai pradeda dirbti su naujais produktais ar turto klasėmis, kad pritrauktų klientų; kadangi dar neįvertintas pagal produktus ar turto klases suskirstytų įsipareigojimų neįvykdymo fondų veiksmingumas;
- L. kadangi finansinių priemonių garantinių įmokų užskaitos (portfelio garantinių įmokų nustatymo), kurią atlieka konkreti pagrindinė sandorio šalis naudodama lėšų atskirimą pagrindinės sandorio šalies įsipareigojimų neįvykdymo fonde, rizika yra nepatikrinta, taigi, nors trumpam sumažinant įkaito reikalavimus galima sumažinti išlaidas, tačiau taikant garantinių įmokų užskaitą neturėtų būti mažinama pagrindinės sandorio šalies galimybė tinkamai valdyti riziką ir turėtų būti pripažįstami vertės pokyčio rizikos analizės apribojimai;
- M. kadangi vienas iš pagrindinių privalumų, kuriuos klientai gauna iš tarpuskaite nario, yra jo teikiama apsauga nuo sandorio šalies rizikos, susijusios ir su pagrindine sandorio šalimi, ir su kitais tarpuskaite nariais;
- N. kadangi ES tarptautiniai centriniai vertybinių popierių depozitoriumai yra pasaulio mastu sistemiškai svarbios institucijos – jie teikia galimybę naudotis euroobligacijų rinka ir šiuo metu veikia pagal bankininkystės licencijas;
- O. kadangi centrinė tarpuskaite padidino įkaitų valdymo ir su tuo susijusių paslaugų, kurias dabar teikia centriniai vertybinių popierių depozitoriumai ir priežiūrą vykdančios bankai, poreikį;
- P. kadangi artėjant programos „Target2Securities“ įgyvendinimui centriniams vertybinių popierių depozitoriumams teko nagrinėti naujas paslaugas;
- Q. kadangi standartiniai nemokumo modeliai nesuteiks išsamios sistemos klientų turtui valdyti, jeigu centrinis vertybinių popierių depozitoriumas žlugs neįgyvendinus vertybinių popierių teisės aktų;

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

- R. kadangi 2013 m. liepos mėn. IAIS pateikė Pasaulinių sisteminės svarbos draudimo institucijų ataskaitą ir padarė išvadą, kad nors tradiciniai draudimo verslo modeliai pasirodė esą atsparesni finansų krizių atveju negu bankai, vis dėlto didelės, labai tarpusavyje susijusios tarptautinės draudimo įmonės, ypač tos, kurių didelę veiklos dalį sudaro ne tradicinis garantijos suteikimas, pvz., kredito ar investicijų garantijos, gali kelti didelę sisteminę riziką; kadangi, remdamasi IAIS vertinimo metodu, Finansinio stabilumo taryba identifikavo devynis didelius sisteminės svarbos draudėjus, iš kurių penki yra įsisteigę Sąjungoje;
- S. kadangi turto valdytojo žlugimo keliama sisteminė rizika nėra tokia aiški kaip ypatingos svarbos rinkos infrastruktūros objektų atveju, tačiau turto valdytojų verslo modeliams plėtojantis jie gali tapti sistemškai svarbesni, – šį veiksnį Finansinio stabilumo taryba įvertino sprendama šešėlinės bankininkystės klausimus,
1. ragina Komisiją pirmenybę teikti pagrindinių sandorio šalių ir centrinių vertybinių popierių depozitoriumų, kuriems gresia kredito rizika, atgaivinimui ir pertvarkymui, o svarstant, ar būtų tinkama parengti atitinkamus teisės aktus kitoms finansų įstaigoms – tinkamai diferencijuoti kiekvieną jų tipą deramai atsižvelgiant į tas, kurios gali sukelti sisteminę riziką ekonomikai;
 2. pabrėžia, kokie svarbūs tarptautiniu mastu suderintus principus atitinkantys ES teisės aktai, kaip sutarė Mokėjimo ir atsiskaitymo sistemų komitetas, Tarptautinė vertybinių popierių komisijų organizacija, Finansinio stabilumo taryba ir Tarptautinė draudimo priežiūros institucijų asociacija;
 3. pabrėžia aiškių nuostatų dėl atitinkamo lygmens intervencinių priemonių svarbą taikant bet kokias atgaivinimo priemones nebankinėms finansų įmonėms, kurias taikydamos kompetentingos institucijos stebi tinkamai parengtus finansinės padėties rodiklius ir turi įgaliojimus anksti įsikišti tais atvejais, kai įstaigoje pastebima finansinė įtampa, bei paprašyti imtis korekcinę priemonių laikantis iš anksto patvirtinto atgaivinimo plano, siekiant atitolinti galbūt pražūtingos įmonei kraštutinės priemonės, t. y. pertvarkymo, taikymą;
 4. mano, kad nebankinės finansų įstaigos turėtų pačios parengti išsamius ir realius atgaivinimo planus, kuriuose būtų pateiktos pagrindinės verslo linijos ir paslaugos, taip pat numatyti strategijas ir priemones, kurių reikia imtis siekiant užtikrinti, kad pagrindinė veikla toliau būtų vykdoma ir kad paslaugos būtų teikiamos, ir kad šiuos atgaivinimo planus turėtų peržiūrėti atitinkama priežiūros institucija; mano, kad priežiūros institucijai turėtų būti suteikta teisė reikalauti, kad atgaivinimo plane būtų atlikti pakeitimai, ji turėtų vadovauti pertvarkymo institucijai ir ją konsultuoti, o pastaroji galėtų teikti rekomendacijas priežiūros institucijai, jei tai ne ta pati institucija;
 5. mano, kad priežiūros institucijoms turėtų būti suteikta teisė įsikišti, jei reikia užtikrinti finansinį stabilumą, ir reikalauti įvykdyti dar neaktyvuotas atgaivinimo planų dalis arba prireikus imtis kitokių veiksmų; tačiau institucijos turėtų suprasti, kad esama rizikos, jog bus sukeltas rinkos netikrumas esant ir taip įtemptai padėčiai;
 6. laikosi nuomonės, kad kiekvienos šalies pertvarkymo ir priežiūros institucijos turėtų siekti bendradarbiauti ir viena kitą informuoti;
 7. mano, kad grupių, kurių įmonės priklauso skirtingoms jurisdikcijoms, pertvarkymo planą turėtų kartu sudaryti susijusios pertvarkymo institucijos; toks planas turėtų būti pagrįstas prielaida, kad skirtingoms jurisdikcijoms priklausančios institucijos bendradarbiaus;
 8. mano, kad skirtingoms paslaugoms ir veiklai turėtų būti taikomos skirtingos pertvarkymo priemonės, kurias atitinkamai finansų rinkos infrastruktūros institucijai leidžiama taikyti ar vykdyti;
 9. pabrėžia, kad reikia vengti atvejų, kai atgaivinimo ir pertvarkymo planai neatitinka galiojančių teisės aktų, ypač Direktyvos dėl susitarimų dėl finansinio įkaito ir Europos rinkos infrastruktūros reglamento, nes tai galėtų pakenkti pagrindinių sandorio šalių ir centrinių vertybinių popierių depozitoriumų atgaivinimo ir pertvarkymo pastangų veiksmingumui ar jas sustabdyti;

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

10. pabrėžia, kad atsižvelgiant į konkrečių pertvarkymo režimų svarbos rinkos infrastruktūrai, finansų įstaigoms ir šešėlinės bankininkystės subjektams vertinimą reikia plėtoti priemones, skirtas veiksmingai artimiausio laikotarpio išteklių stebėsenai ir finansinės rizikos srautui Sąjungos įmonėse, sektoriuose, valstybėse ir tarp jų bei tarp Sąjungos ir kitų pasaulio regionų; ragina Komisiją užtikrinti, kad atitinkamus duomenis, kurie pateikiami laikantis bankininkystės, draudimo ir rinkos infrastruktūros teisės aktų, šiuo tikslu veiksmingai naudotų ESRV, EPI ir kitos kompetentingos institucijos;

Pagrindinės sandorio šalys

11. ragina Komisiją užtikrinti, kad pagrindinės sandorio šalys turėtų išsipareigojimų neįvykdymo valdymo strategiją visoms finansinėms priemonėms, kurių tarpuskaity pagal priežiūros institucijos patvirtintą platesnį atgaivinimo planą atlieka pagrindinė sandorio šalis, ir kad jos ypač kreiptų dėmesį į priemones, kurioms reikia taikyti centrinę tarpuskaity, nes tokiais atvejais rizikos koncentracijos tikimybė didesnė;

12. pabrėžia, kaip svarbu kontroliuoti pagrindinių sandorio šalių riziką, susidarančią dėl tarpuskaity narių koncentracijos, ir ragina priežiūros institucijas informuoti Europos bankininkystės instituciją apie 10 didžiausių kiekvienos pagrindinės sandorio šalies tarpuskaity narių, kad tokią riziką, kaip tarpusavio sąsajos, plitimas ir tikimybė, kad tuo pat metu žlugt daugiau nei viena pagrindinė sandorio šalis, būtų galima kontroliuoti ir vertinti centriniu lygmeniu;

13. ragina Komisiją parengti priemones pagrindinių sandorio šalių dienos paskolų rizikai kontroliuoti siekiant užtikrinti, kad komerciniuose bankuose pagrindinių sandorio šalių laikomi dienos balansai, skirti sąskaitų valdymui ir mokėjimo paslaugoms, neviršytų iš anksto nustatytų ribų, kurias viršijus galėtų kilti grėsmė pagrindinės sandorio šalies veiklai;

14. mano, jog siekiant išlaikyti pagrindinių sandorio šalių gero valdymo paskatas reikia laikytis Europos rinkos infrastruktūros reglamente nustatyto išsipareigojimų neįvykdymo srauto, kad pagrindinės sandorio šalies iš anksto įmokėti nuosavi finansiniai ištekliai būtų sunaudojami prieš naudojant išsipareigojimus vykdančių narių padarytus išsipareigojimų neįvykdymo fondo įnašus;

15. ragina Komisiją užtikrinti, kad pagrindinių sandorio šalių vykdoma veikla atitiktų bendrus visuomenės interesus ir kad jos laikytųsi atitinkamos verslo strategijos tam, kad būtų gerokai sumažinta atgaivinimo ir pertvarkymo priemonių taikymo tikimybė;

16. ragina Komisiją pripažinti, kad nors pagrindinės sandorio šalies turto suskirstymo pagal klases tikslas – apriboti užkrečiamąjį poveikį, neišku, ar to pakaks siekiant šiam užkrečiamajam poveikiui iš tikrųjų užkirsti kelią, turint omenyje tai, kad su garantinių įmokų užskaita susijusios komercinės paskatos galėtų padidinti sistemos riziką; ragina Komisiją pasiūlyti kitų priemonių, kad būtų galima kiek įmanoma sumažinti plitimo riziką;

17. ragina Komisiją užtikrinti, kad būtų parengti patikimi principai, pagal kuriuos būtų reglamentuojamas pagrindinės sandorio šalies ir jos tarpuskaity narių sutartinės nuostatos ir būtų nustatoma, kaip tarpuskaity nariai perkelia nuostolius savo klientams – kad tarpuskaity nario išsipareigojimų neįvykdymo fondas turi būti panaudotas pirmiausia, o tik tada išsipareigojimo neįvykdžiusio tarpuskaity nario nuostolius galima perkelti klientui vykdam skaidrią nuostolių paskirstymo procedūrą;

18. mano, kad visose sutartyse tarp pagrindinės sandorio šalies ir jos tarpuskaity narių turėtų būti skiriami nuostoliai, patiriami dėl tarpuskaity nario išsipareigojimų neįvykdymo, ir nuostoliai, patiriami dėl kitų priežasčių, pvz., dėl pagrindinės sandorio šalies priimtų neteisingų investavimo sprendimų; ragina Komisiją užtikrinti, kad pagrindinės sandorio šalies rizikos komitetas gautų visą informaciją apie pagrindinės sandorio šalies investicijas, kad būtų galima palaikyti tinkamą priežiūrą; mano, kad atgaivinimo priemonės, pvz., dividendų išmokėjimo ir kintamosios atlyginimo dalies mokėjimo apribojimai arba savanoriškas išsipareigojimų restruktūrizavimas konvertuojant skolą į paprastąsias akcijas, turėtų būti laikomos tinkamiausiomis priemonėmis, kurių galima imtis šiomis aplinkybėmis;

19. mano, kad visos pagrindinės sandorio šalys turėtų turėti visapusiškus atgaivinimo mechanizmus, kurie užtikrintų apsaugą, didesnę už tą, kurios reikalaujama pagal Europos rinkos infrastruktūros reglamentą; šie atgaivinimo planai turėtų užtikrinti apsaugą nuo visų aplinkybių, kurias galima iš anksto numatyti. Jie turėtų būti įtraukti į pagrindinės sandorio šalies taisykles ir paskelbti viešai;

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

20. tvirtina, kad pagrindinės sandorio šalies atgaivinimo ir pertvarkymo riba pasiekama, kai išnaudojamas išsipareigojimų neįvykdymo srautas ir kai pagrindinė sandorio šalis negali prisiimti daugiau nuostolių; laikosi nuomonės, kad pasiekus šią ribą priežiūros institucija turėtų nuodugniai svarstyti galimybę nušalinti pagrindinės sandorio šalies valdybą ir būtinybę perkelti pagrindinės sandorio šalies pagrindines paslaugas arba perduoti pagrindinės sandorio šalies veiklos kontrolę kitam paslaugų teikėjui; mano, kad pertvarkymo institucijoms turėtų būti suteikta tam tikra galimybė savo nuožiūra įvertinti padėtį, taip pat tam tikra veiksmų laisvė ir galimybė pateisinti savo sprendimus;

21. mano, kad imdamosi tokių veiksmų pertvarkymo institucijos turėtų taikyti šiuos konkrečius kriterijus:

- i) kai manoma, kad atitinkamos rinkos finansų infrastruktūros tvarumui gali kilti didelė grėsmė (arba kai ji jau iškilusi) dėl jų nesugebėjimo laikytis galiojančių rizikos ribojimo taisyklių,
- ii) kai nėra jokios alternatyvios priemonės, kurią taikant būtų galima pataisyti padėtį nepakenkiant finansinės sistemos stabilumui, ir reikia pradėti pertvarkymo etapą,
- iii) kai pertvarkymo priemonė būtina dėl visuomenės intereso, nes ją taikant galima pasiekti vieną ar daugiau pertvarkymo tikslų naudojant proporcingas priemones;

22. pabrėžia, kad pagrindinis pertvarkymo tikslas turi būti paslaugų tęstinumas;

23. pabrėžia, kad bet koks savanoriškas tarpuskaitos narių dalyvavimas paskirstant nuostolius prieš nušalinant pagrindinės sandorio šalies valdybą neturėtų būti susijęs su tiesioginių ar netiesioginių klientų pinigais ar turtu, o už pertvarkymą atsakinga institucija, įgijusi šiuos įgaliojimus, nuostolių paskirstymui gali panaudoti tokias pertvarkymo priemones, kaip kintamosios garantinės įmokos mažinimas arba išsipareigojimų neįvykdymo fondo papildymas išsipareigojimus vykdančių tarpuskaitos narių įnašais, kiek įmanoma laikantis pertvarkymo plano;

24. mano, kad jeigu už pertvarkymą atsakinga institucija turėtų galimybę sustabdyti ankstyvo nutraukimo teises, taip daugiausia dviem dienoms sustabdydama pagrindinės sandorio šalies veiklą, rinka įgytų galimybę iš naujo tinkamai įvertinti sutartis, o tada rizika būtų tvarkingiau išsklaidyta; reikia gerai apgalvoti, kam būtų galima suteikti tokius įgaliojimus ir kaip jie būtų vykdomi, ir kad pertvarkymo institucija bent būtų nusprendusi, jog taikyti laikinas sustabdymo priemones būtina siekiant užtikrinti finansinį stabilumą, atsižvelgiant į pertvarkymo tikslus, sąveiką su atitinkamu banku ar kitomis pertvarkymo sistemomis, kurios taikomos tarpuskaitos nariams, taip pat atsižvelgiant į pagrindinės sandorio šalies išsipareigojimų nevykdymą ir rizikos valdymą ir poveikį visoms pagrindinės sandorio šalies rinkoms, tarpuskaitos dalyviams ir bendrai finansų rinkoms; kartu būtinai turėtų būti suteikiami įgaliojimai kraštutiniu atveju panaikinti tarpuskaitos išsipareigojimą po to, kai bent jau patikrinta, ar kita pagrindinė sandorio šalis galėtų trumpuoju laikotarpiu vykdyti tarpuskaitą;

25. pripažįsta, kad pagrindinės sandorio šalys turi tarpuskaitos narių iš daugelio valstybių; todėl mano, kad pagrindinės sandorio šalies pertvarkymo sistema bus veiksminga tik tada, kai ji bus veiksminga visose susijusiose jurisdikcijose; vadinas, nacionalinės nemokumo sistemos turi būti atnaujintos, kad jos būtų suderintos su naująja Europos finansinių įstaigų pertvarkymo sistema;

26. mano, kad bankininkystės licenciją turinčioms pagrindinėms sandorio šalims turėtų būti taikoma specialiai pagrindinėms sandorio šalims skirta tvarka, o ne siūloma bankų atgaivinimo ar pertvarkymo tvarka, pateikta Bankų gaivinimo ir pertvarkymo direktyvoje. Šiuo aspektu ypač nerimą kelia tai, kad pagal bankams siūlomą taikyti tvarką būtų reikalaujama, jog jie laikytų tam tikrą bendrą skolos sumą, kuria būtų galima padengti nuostolius; mano, kad toks įgaliojimas būtų netinkamas banko licenciją turinčioms pagrindinėms sandorio šalims, kadangi jos paprastai neišleidžia tokių skolos finansinių priemonių;

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

Centriniai vertybinių popierių depozitoriumai

27. konstatuoja, jog centrinis vertybinių popierių depozitoriumas privalo užtikrinti, kad jo atgaivinimo plane būtų numatytas veiklos tęstinumas pasitvirtinus pagrįstiems krizių scenarijams, taigi, net jeigu kitų jo verslo dalių būtų galima atsisakyti, pagrindinė atsiskaitymo funkcija ir kitos pagrindinės centrinio vertybinių popierių depozitoriumo paslaugos galėtų būti toliau vykdomos centrinio vertybinių popierių depozitoriumo ar esamo trečiosios šalies tiekėjo, kaip nurodyta Centrinio vertybinių popierių depozitoriumų reglamente;

28. ragina, jeigu neketinama pateikti atskiro pasiūlymo dėl teisėkūros procedūra priimamo akto, į Europos rinkos infrastruktūros reglamentą įtraukti reikalavimą, kad nacionalinės kompetentingos institucijos užtikrintų tinkamų atgaivinimo ir pertvarkymo planų, kurie atitiktų Finansinio stabilumo tarybos, CPSS ir IOSCO tarptautinius standartus, taikomus visiems centriniam vertybinių popierių depozitoriumams, parengimą, įskaitant nuorodas į Bankų atgaivinimo ir pertvarkymo direktyvos straipsnius, kurie turėtų būti taikomi centriniam vertybinių popierių depozitoriumams, veikiantiems pagal bankininkystės licenciją;

29. ragina valstybes nares, nesant vertybinių popierių teisės aktų, parengti ir koordinuoti savo galiojančius centrinių vertybinių popierių depozitoriumų administravimo modelius siekiant padidinti apibrėžtumą, kaip krizės atveju bus išlaikomas veiklos tęstinumas, ypač užtikrinant galimybę naudotis centrinio vertybinių popierių depozitoriumo registrais, įrašais ar sąskaitomis, kad už pertvarkymą atsakinga institucija ar nacionalinė kompetentinga institucija galėtų lengvai nustatyti turto savininkus;

30. ragina Komisiją užtikrinti, kad pasiūlymas dėl centrinių vertybinių popierių depozitoriumų atgaivinimo ir pertvarkymo sistemų kiek įmanoma užtikrintų centrinių vertybinių popierių depozitoriumų veiklos tęstinumą atgaivinimo ir pertvarkymo proceso metu;

31. ragina Komisiją užtikrinti, kad pasiūlymas dėl centrinių vertybinių popierių depozitoriumų atgaivinimo ir pertvarkymo sistemų užtikrintų centrinių vertybinių popierių depozitoriumų teisinės aplinkos tęstinumą, ypač atsižvelgiant į Atsiskaitymų baigtinumo direktyvą, vienalaikio vertybinių popierių ir lėšų pateikimo tvarką, bet kurios CVPD sąsajos veiklą ir sutartis su ypatingos svarbos paslaugų teikėjais atgaivinimo ir pertvarkymo proceso metu;

Draudimo įmonės

32. pabrėžia, kad ES nuo seno egzistuoja rizikos ribojimu pagrįstas draudimo įstaigų reguliavimas; pabrėžia, kad valstybėms narėms svarbu laikytis nuoseklaus ir vienodos linkmės požiūrio į direktyvos „Mokumas II“ įgyvendinimą per pagrįstą laikotarpį, kaip numatyta direktyvoje „Omnibus II“, ragina užbaigti derybas dėl direktyvos „Omnibus II“, kad direktyvos „Mokumas II“ antrasis ir trečiasis lygmenys galėtų būti laiku užbaigti ir taip iki minimumo būtų sumažinta tikimybė, kad pertvarkymo institucijos turėtų perimti valdymą;

33. ragina Komisiją visapusiškai atsižvelgti į Tarptautinės draudimo priežiūros institucijų asociacijos darbą draudikų atgaivinimo ir pertvarkymo klausimais ir apsvarstyti jį atsižvelgiant į antrojo lygmens direktyvą „Mokumas II“, finansinių konglomeratų teisės aktus ir Draudimo tarpininkavimo direktyvą, taip pat ragina dirbti su tarptautiniais partneriais, kad būtų laikomasi Finansinio stabilumo tarybos nustatyto tvarkaraščio įgyvendinant politikos rekomendacijas, įskaitant reikalavimą, kad sisteminės svarbos draudėjai būtų parengę atgaivinimo ir pertvarkymo planus bei pertvarkymo vertinimus, ir sustiprintos grupės priežiūros ir griežtesnių nuostolių padengimo reikalavimus; pripažįsta, kad skirtingi draudimo įmonių ir bankų paslaugų terminai, ilgalaiškės sutartys ir verslo pobūdis bei ilgalaikiai draudimo išipareigojimai kartu su kitomis reguliavimo institucijoms prieinamomis priemonėmis suteikia galimybę atlikti veiksmingą pertvarkymą; mano, kad dėl šios priežasties pagrindinis dėmesys turėtų būti skiriamas atgaivinimui;

34. apgailestauja, kad IAIS ir Finansinio stabilumo taryba iki 2014 m. liepos mėn. atidėjo perdraudikų sisteminės svarbos vertinimo gairių ir jų politikos rekomendacijų paskelbimą; ragina Komisiją atidžiai išnagrinėti perdraudikų keliamą sisteminę riziką, ypač atsižvelgiant į tai, kad jie atlieka pagrindinį vaidmenį draudimo rizikos valdymo procese, turi stiprias tarpusavio sąsajas ir nedidelį pakeičiamumą;

Turto valdymas

35. ragina Komisiją nuodugniai įvertinti, ar tam tikri turto valdytojai turėtų būti nurodyti kaip sistemiškai svarbūs atsižvelgiant į jų veiklos sritį ir naudojant įvairaus pobūdžio rodiklius, tokius kaip dydis, verslo modelis, geografinė taikymo sritis, rizikos profilis, kreditingumas, faktas, ar jie prekiauja savo sąskaita, ar ne, ar jiems taikomi reikalavimai dėl jų klientų turto atskyrimo, taip pat kitus susijusius rodiklius;

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

36. pažymi, kad klientų turtas atskirtas ir laikomas depozitoriumuose ir kad dėl šios priežasties galimybė šį turtą perduoti kitam turto valdytojui yra papildoma apsaugos priemonė;

37. mano, kad veiksminga vertybinių popierių teisės aktų sistema galėtų sušvelninti daugelį problemų, kylančių žlugus dideliame tarpvalstybiniam turto valdytojui;

Mokėjimo sistemos

38. ragina Komisiją įsitraukti į dialogą su atitinkamomis tarptautinėmis finansų priežiūros institucijomis ir valdžios institucijomis siekiant nustatyti visam pasauliui sistemiskai svarbių mokėjimo sistemų trūkumus ir galiojančią tvarką, kuria užtikrinamas paslaugų tęstinumas žlugimo atveju;

39. mano, kad turint omenyje tai, jog mokėjimo sistemos yra visų mokėjimų grynais pinigais pagrindas, suprantama, kad rinkos sutrikdymas tokioje sistemoje padarytų didžiulį poveikį kitiems finansų rinkos dalyviams; pažymi, kad 1998 m. Atsiskaitymų baigtinumo direktyva jau buvo siekiama sušvelninti galimą mokėjimo sistemos riziką. Tačiau mano, kad joje neskiriama pakankamai dėmesio atgaivinimui ir pertvarkymui, todėl reikia nustatyti konkrečias priemones siekiant, kad mokėjimo sistemos galėtų tinkamai reaguoti į nepalankias sąlygas;

o

o o

40. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai.

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

P7_TA(2013)0534

ES kosmoso pramonės politika

2013 m. gruodžio 10 d. Europos Parlamento rezoliucija „ES kosmoso pramonės politika. Ekonomikos augimo potencialo kosmoso sektoriuje išnaudojimas“ (2013/2092(INI))

(2016/C 468/03)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo XIX antraštinės dalies 189 straipsnį, kadangi jis yra susijęs su politika mokslinių tyrimų ir technologijų plėtros bei kosmoso srityse, ir visų pirma siekdamas skatinti mokslinę ir techninę pažangą, pramonės konkurencingumą ir įgyvendinti savo politiką, Sąjunga parengia Europos kosmoso politiką,
 - atsižvelgdamas į 2013 m. vasario 28 d. Komisijos komunikatą „ES kosmoso pramonės politika. Ekonomikos augimo potencialo kosmoso sektoriuje išnaudojimas“ (COM(2013)0108),
 - atsižvelgdamas į 2010 m. kovo 3 d. Komisijos komunikatą „2020 m. Europa. Pažangaus, tvaraus ir integracinio augimo strategija“ (COM(2010)2020),
 - atsižvelgdamas į 2010 m. spalio 28 d. Komisijos komunikatą „Integruota globalizacijos eros pramonės politika. Didžiausias dėmesys – konkurencingumui ir tvarumui“ (COM(2010)0614),
 - atsižvelgdamas į 2012 m. spalio 10 d. Komisijos komunikatą „Stipresnė Europos pramonė ekonomikos augimui ir atsigavimui skatinti“ (COM(2012)0582),
 - atsižvelgdamas į 2011 m. balandžio 4 d. Komisijos komunikatą „Piliečiams naudingos Europos Sąjungos kosmoso strategijos rengimas“ (COM(2011)0152),
 - atsižvelgdamas į 2012 m. lapkričio 14 d. Komisijos komunikatą dėl tinkamų ES ir Europos kosmoso agentūros santykių užmezgimo (COM(2012)0671),
 - atsižvelgdamas į 2004 m. balandžio 29 d. Tarybos sprendimą 2004/578/EB dėl Europos bendrijos ir Europos kosmoso agentūros pamatinio susitarimo sudarymo ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į 2010 m. spalio 11 d., 2011 m. gegužės 31 d., 2011 m. gruodžio 2 d. ir 2013 m. gegužės 30 d. Tarybos išvadas,
 - atsižvelgdamas į savo 2012 m. sausio 19 d. rezoliuciją dėl piliečiams naudingos Europos Sąjungos kosmoso strategijos ⁽²⁾,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 48 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komiteto pranešimą ir Užsienio reikalų komiteto nuomonę (A7-0338/2013),
- A. kadangi SESV 189 straipsnyje Europos Sąjungai aiškiai keliamas uždavinys parengti kosmoso politiką, siekiant skatinti mokslinę ir techninę pažangą, pramonės konkurencingumą ir įgyvendinti savo politiką;
- B. kadangi dėl naujų kosminių šalių, tokių kaip Kinija ir Indija, didėjant konkurencijai ES valstybių narių nacionalinio politinio svorio nebepakanka būsimiems uždaviniams šiame sektoriuje įveikti;
- C. kadangi kosmoso politika yra vienas iš pagrindinių strategijos „Europa 2020“ elementų;

⁽¹⁾ OL L 261, 2004 8 6, p. 63.

⁽²⁾ OL C 227 E, 2013 8 6, p. 16.

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

- D. kadangi nesuskaičiuojama daugybė paslaugų, kuriomis piliečiai naudojami savo kasdieniame gyvenime, tiesiogiai ar netiesiogiai priklauso nuo kosmoso, kaip antai televizija, spartusis internetas, navigacijos sistemos ar visoje Europoje taikoma automatinė pagalbos iškvietimo sistema „eCall“;
- E. kadangi Europos kosmoso pramonės sukurta konsoliduota apyvarta sudaro 6,5 mlrd. eurų ir joje dirba daugiau nei 34 500 aukštos kvalifikacijos darbuotojų; kadangi ekonomiškai sunkiu metu kosmoso pramonės, kaip sektoriaus, kuris turi dideles augimo ir inovacijų galimybes ir kuris kuria didelę pridėdamąją vertę sukuriama darbo vietas, svarba turi būti labiau akcentuojama;
- F. kadangi šiuo metu vis dar nepakankamai koordinuojamos ES, valstybių narių ir EKA priemonės kosmoso politikos srityje, todėl dubliuojamos kai kurios struktūros ir negalima pasinaudoti sinergijos poveikiu; pabrėžia, kad aiškios kosmoso valdymo sistemos sukūrimas leis iš esmės padidinti veiksmingumą;
- G. kadangi EKA, kaip tarpvyriausybinių organizacija, neturi oficialaus ryšio su Europos Parlamentu, o kartu ir jokio tiesioginio grįžtamojo ryšio su piliečiais, kuris, beje, egzistuoja visose Sąjungos politikos srityse;
- H. kadangi kosmoso pramonei reikalingos didelės investicijos ir būdingi neįprastai ilgi vystymosi ciklai, todėl jai labai svarbus planavimo nuoseklumas; kadangi šio planavimo nuoseklumo teikiamam matomumui labai padės stabili reglamentavimo sistema ir aiški valdymo sistema;
- I. kadangi europinės paleidimo įrenginių sistemos eksploatavimas gali būti indėlis į nepriklausomos prieigos prie kosmoso užtikrinimą;
- J. kadangi ES dabar yra priklausoma nuo neeuropinės karinės GNSS sistemos, o GALILEO sistema buvo sumanyta ir sukurta taip, kad būtų pavaldi civilinei valdžiai, ir liks jai pavaldi;
- K. kadangi komercinis pardavimas Europos kosmoso sektoriui yra kur kas svarbesnis negu jo pagrindiniams tarptautiniams konkurentams;
- L. kadangi palydovinės paslaugos yra labai svarbios teikiant informaciją augantiems skaitmeninės visuomenės sektoriams ir padeda siekti ES skaitmeninės darbotvarkės tikslų;
- M. kadangi, ekspertų vertinimu, per dešimt metų palydovinės navigacijos ir Žemės stebėsenos paslaugų rinka gali pasiekti 300 mlrd. JAV dolerių apimtį ir jau šiuo metu vakarinėse ES valstybėse narėse 6–7 proc. BVP priklauso nuo palydovinės navigacijos;
- N. kadangi dėl didėjančios belaidžio ryšio galimybių paklausos ir bangų sklaidimo fizikinių savybių bei su tuo susijusio radijo dažnių stygiaus vis svarbiau tampa tarptautiniu lygmeniu suderinti spektro naudojimą;

Kosmoso politikos formavimas pagal Europos prioritetus

1. palankiai vertina Komisijos komunikatą dėl ES kosmoso pramonės politikos; mano, kad Komisija turėtų susitelkti į kelias komunikate nurodytas kosmoso pramonės politikos priemones, norint, kad ekonomikos augimo potencialas kosmoso sektoriuje iš tikrųjų būtų išnaudotas;
2. pabrėžia, kad visi subjektai, įtraukti į būsimų ES kosmoso politikos sričių valdymą, įskaitant Komisiją, Europos GNSS agentūrą, EKA, nacionalines agentūras ir specializuotas agentūras, pvz., EUMETSAT, turi būti tarpusavyje susieti ir vykdyti savo funkcijas ilgą laiką;
3. mano, kad nacionalinės agentūros galėtų pateikti konkrečių pasiūlymų, kuriais būtų siekiama judėti šia kryptimi, kad Komisija galėtų suderinti valstybių narių indėlį ir apibrėžti ES viziją;
4. pabrėžia, kad Komisija turi kuo skubiau pateikti aiškų programos COPERNICUS (GMES) įgyvendinimo ir įvairių „Sentinel“ palydovų bei šiai sudėtingai sistemai pasiūlytų teisinės sistemos ir organizacinės struktūros plėtojimo ir diegimo veiksmų planą;

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

5. remia Komisijos ketinimą imtis priemonių nuosekliai ES reglamentavimo sistemai kosmoso srityje sukurti; pritaria tam, kad susiformuotų tikra ES kosmoso produktų ir paslaugų vidaus rinka; mano, jog yra svarbu, kad būtų suformuota ir išplėta tokia politika, kurią įgyvendinant nebūtų neigiamai veikiamos arba iškraipomos prekybos rinkos sąlygos; pažymi, kad konkurencinis neutralumas ir skaidrumas yra du Europos kosmoso politikos plėtojimo kertiniai akmenys;
6. pažymi, kad Komisija kol kas nėra išreiškusi horizontalaus požiūrio, kuriuo būtų siekiama, kad kosmoso politika ir jos tikslai būtų įtvirtinti įvairiose Sąjungos politikos srityse; ragina Komisiją ateityje tai padaryti atsižvelgiant į kosmoso politiką tokiose politikos srityse kaip telekomunikacijos, transportas, aplinka, žemės ūkis, saugumas ar kultūra;
7. pritaria Komisijos teiginiui, kad kosmoso telekomunikacijomis, navigacija ir Žemės stebėjimu iš jo ES teikiama strategiškai svarbių žinių, kurios deda pamatus ES išorės santykiams paramos vystymuisi ir humanitarinės pagalbos srityse;
8. ragina Komisiją pirmenybę teikti šiems aspektams: instituciniai klausimai; GALILEO ir COPERNICUS, kosmoso pramonė kaip augimo variklis ir užimtumo priemonė, su kosmosu susijusios veiklos poveikio vertinimas, nepriklausoma prieiga prie kosmoso, mokslinių tyrimų ir plėtros reikšmė, palydovinis ryšys, kosmoso stebėjimas ir sekimas, kosminės nuolaužos;
9. pritaria Komisijos minčiai, kad daugelis kosmoso sistemų komponentų yra dvejopo naudojimo arba karinio pobūdžio, todėl jiems taikoma 2009 m. gegužės 6 d. Direktyva 2009/43/EB dėl su gynyba susijusių produktų siuntimo Bendrijoje sąlygų supaprastinimo ⁽¹⁾, su 2012 m. gruodžio 14 d. Direktyva 2012/47/ES padarytais pakeitimais dėl susijusių su gynyba produktų sąrašu, 2009 m. gegužės 5 d. Tarybos Reglamentas (EB) Nr. 428/2009, nustatantis Bendrijos dvejopo naudojimo prekių eksporto, persiuntimo, susijusių tarpininkavimo paslaugų ir tranzito kontrolės režimą ⁽²⁾, arba Bendroji pozicija dėl ginklų eksporto arba Bendroji pozicija dėl ginklų eksporto; teigiamai vertina komunikate pateiktą pasiūlymą iki 2013 m. pabaigos pateikti oficialią ataskaitą Parlamentui dėl dvejopo eksporto kontrolės sistemos veikimo; ragina Komisiją, valstybes nares ir ES Tarybos Įprastinės ginkluotės eksporto darbo grupę (COARM) paašškinti, kurią reglamentavimo sistemą reikėtų taikyti kiekvienai prekių ir technologijų kategorijai;

Instituciniai klausimai

10. pripažįsta, kad EKA per pastaruosius dešimtmečius kosmoso misijų srityje pasiekė laimėjimų Europai, ir ragina valstybes nares, kurios nėra EKA narės, apsvarstyti galimybę prie jos prisijungti ir daugiau bendradarbiauti; tačiau pažymi, kad didesnę veiklos efektyvumą, politinį koordinavimą ir atsakomybę ilguoju laikotarpiu galima pasiekti tik tuo atveju, jei EKA ir ES suartės bendradarbiaudamos, kad, be kita ko, būtų išvengta veiklos dubliavimosi ir sutapimo; ragina Komisiją labai išsamiai apsvarstyti, ar, pavyzdžiui, ateityje EKA, kaip tarpvalstybinę organizaciją, būtų galima įtraukti į Sąjungos valdymo struktūras, jei būtų manoma, kad ją pertvarkyti į Europos agentūrą veikiausiai nebūtų tikslinga;
11. pritaria tam, kad per tą laiką ES, labai glaudžiai bendradarbiaudama su EKA, turėtų labiau koordinuoti valstybių narių kosmoso politiką ir programas, kad būtų nustatytas tikras europinis požiūris, kartu užtikrinant, kad būtų paisoma EKA ir jos valstybių narių interesų; pažymi, kad tik esant europiniam požiūriui kosmoso pramonė turės galimybę tapti ir likti konkurencinga;
12. ragina Komisiją, valstybes nares ir EKA įsteigti tam tikrą koordinavimo grupę, kurios nariai reguliariai susitiktų ir suderintų kosmoso srities strateginius planus ir priemones, kad būtų išvengta struktūrų dubliavimosi ir būtų nustatytas bendras požiūris į tarptautinius klausimus ir forumus;
13. pažymi, kad dėl bet kokio intensyvesnio kariuomenės naudojimosi kosmoso įrenginiais jų naudojimas civilinėms reikmėms ir būsimos civilinės programos neturėtų būti mažinamas ar patirti apribojimų; ragina valstybes nares ir Komisijos pirmininko pavaduotoją ir Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę užsienio reikalams ir saugumo politikai inicijuoti morališkai pasenusios 1967 m. Kosminės erdvės sutarties persvarstymą arba sukurti naują teisinį pagrindą, pagal kurį būtų atsižvelgiama į technologijų pažangą, padarytą nuo septintojo dešimtmečio;

⁽¹⁾ OL L 146, 2009 6 10, p. 1.

⁽²⁾ OL L 134, 2009 5 29, p. 1.

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

GALILEO ir COPERNICUS (GMES)

14. pabrėžia, kad didžiausias prioritetas turi būti teikiamas sistemos GALILEO užbaigimui ir programos COPERNICUS tęsimui, nes jos yra Europos kosmoso politikos flagmanai, kad 2014 m. iš tikrųjų būtų galima pradėti piliečiams teikti pirmąsias GALILEO paslaugas;
15. pabrėžia, kad EGNOS yra pirmoji veikianti europinė GNSS programa; ragina Komisiją ir valstybes nares skatinti diegti ir taikyti EGNOS sistemą įvairiose srityse, pvz., transporto sektoriuje;
16. apgailestauja, kad anksčiau kuriant Europos palydovinės navigacijos sistemą GALILEO būta vėlavimų; palankiai vertina tai, kad į orbitą paleisti keturi palydovai; pabrėžia, kad visuomenė turi būti geriau informuojama apie konkrečiai GALILEO ir apskritai Europos kosmoso pramonės pranašumus ir naudą, ir ragina Komisiją, ateityje paleidžiant GALILEO palydovus, ES sostinėse surengti viešus renginius siekiant reklamuoti GALILEO ir jos pritaikymo galimybes;
17. pabrėžia, kad ES turi informuoti žmones, pritraukti būsimus inžinierius, skleisti informaciją apie ES navigacijos palydovus ir pasiūlyti visiems naudotojams skirtą paskatų rinkinį, kad būtų naudojamos technologijos, tapusios veiksmingomis įdiegus GALILEO ir EGNOS sistemas;
18. yra įsitikinęs, kad siekiamas visiškas operacinis pajėgumas, paremtas 27 palydovų konsteliacija, atitinkamu atsarginių palydovų skaičiumi ir tinkama antžemine infrastruktūra, yra būtina sąlyga norint pasiekti GALILEO pridėtinę vertę, visų pirma didelio tikslumo ir nenutrūkstamo paslaugų teikimo požiūriu, o kartu gauti nemažą ekonominę ir visuomeninę naudą;
19. apgailestauja, kad dabar EGNOS sistema neapima visos ES teritorijos, ir ragina išplėsti šią sistemą į Europos pietus, rytus ir pietryčius, taip sudarant sąlygas taikyti ją visoje Europoje;
20. ragina Komisiją ir valstybes nares pranešti Parlamentui apie planus naudoti programą COPERNICUS ir programos GALILEO paslaugomis valstybinėms institucijoms, siekiant remti BSGP misijas ir veiksmus;

Kosmoso pramonė kaip augimo variklis ir užimtumo priemonė

21. pažymi, kad ne tik, bet visų pirma MVĮ reikalingas tam tikras „skubios pradžios“ finansavimas, kurį teikia valdžios institucijos, kad MVĮ turėtų pakankamai lėšų ilgalaikėms investicijoms į mokslinius tyrimus ir plėtrą; yra įsitikinęs, kad teikiant viešąjį finansavimą ir esant viešiesiems kosmoso pramonės produktų ir paslaugų pirkėjams gali būti skatinamos inovacijos, o kartu ekonomikos augimas bei kuriamos darbo vietos;
22. pakartoja, kad ES privalo pasinaudoti galimybe išplėtoti vartotojų grandies navigacijos palydovų rinką, ir pabrėžia, kad svarbu parengti Europos GNSS agentūrai skirtą veiksmų planą, siekiant išplėsti GNSS rinką, kuri ateityje bus labai svarbi ES ekonomikai;
23. primena, kad naujos navigacijos palydovų taikmenos gali padėti padidinti saugumą, efektyvumą ir patikimumą tam tikrose srityse, įskaitant aviacijos, jūrų laivybos, kelių transporto ir žemės ūkio sektorius, kelių eismo saugą, mokesčių rinkimą, eismo ir stovėjimo aikštelių valdymą, laivyno valdymą, avarinį iškvietimą, prekių buvimo vietos nustatymą ir sekimą, prekių užsakymą internetu, laivybos saugą, skaitmeninius tachografus, gyvūnų gabenimą ir tvarų žemės dirbimą;
24. atkreipia dėmesį į komunikate paminėtą faktą, kad 60 proc. Europos palydovuose įmontuotos elektronikos šiuo metu importuojama iš JAV; ragina parengti iniciatyvą, pagal kurią, atsižvelgiant į šias aplinkybes, būtų išsiaiškinta, kaip apsaugoti slaptus ir asmens duomenis, taip pat ragina taikyti dabartinį viešųjų pirkimų procesą, siekiant, kur įmanoma, užtikrinti, kad kosmoso infrastruktūros įsigijimas iš valstybių narių būtų naudojamas kaip tolesnė šio sektoriaus augimo paskata;
25. primygtinai ragina Komisiją, EKA, EGA ir valstybes nares nustatyti ypatingos svarbos technologijas, atsižvelgiant į bendrą Europos savarankiškumo vystymo procesą, ir kurti mažiau nuo trečiųjų šalių priklausomas alternatyvas; primena, kad yra pavojus, jog, kilus nesutarimams, JAV galėtų išjungti arba užblokuoti Europos kosmoso infrastruktūrą;

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

26. ragina Komisiją ir valstybes nares Europos pramonės sektoriui kurti paskatas, skirtas kosmoso komponentus plėtoti Europos lygmeniu, kad pradėtų mažėti priklausomybė nuo importo iš trečiųjų šalių;
27. pažymi, kad ne kosmoso pramonės įmonės gali turėti naudos iš produktų, kurie yra kosmoso mokslinių tyrimų rezultatas; todėl ragina visas suinteresuotąsias šalis plėtoti mainus tarp kosmoso ir ne kosmoso pramonės dalyvių bei partnerystės principu vystyti technologijas, nes taip gali būti sukurtos visuomenei naudingos naujos inovacijos; pabrėžia, kad reikia daugiau skelbti daugiau informacijos apie konkrečią kosmoso pramonės naudą Europos gyventojų kasdienio gyvenimo sritims;
28. pabrėžia, kad ypač kosmoso paslaugų ir robotikos sektorius visų pirma MVĮ suteikia daug rinkos galimybių;
29. pabrėžia, kad autonominės ir pažangiosios robotų sistemos yra pagrindinės tolesnio kosmoso tyrimo technologijos; todėl atkreipia dėmesį į tai, kad turi būti veiksmingai naudojamos pagal programą „Horizontas 2020“ skiriamos europinės lėšos, visų pirma glaudžiai su rinka susijusiai veiklai;
30. pabrėžia, kad pakankami aukštos kvalifikacijos darbuotojų išteklių yra vienas iš konkurencingos Europos kosmoso pramonės pagrindų; todėl ragina visus susijusius dalyvius intensyviau plėtoti universitetų ir ekonomikos sektoriaus bendradarbiavimą bei skatinti jaunuosius talentus, visų pirma talentingas merginas, rinktis šį sektorių (pvz., sukurti nacionalines studijų programas ir mokymo planus, taip pat skelbti konkursus tyrėjams iš ES ir ne ES valstybių); taip pat pažymi, kad būtina pritraukti talentų iš trečiųjų šalių (taip pat iš jų susigrąžinant Europos talentus);

Prieiga prie kosmoso

31. pabrėžia prieigos prie kosmoso svarbą visoms valstybėms narėms ir komercinio pardavimo svarbą Europos kosmoso pramonei; kartu atkreipia dėmesį į tai, kad trečiųjų šalių institucinės rinkos Europos ekonomikos sektoriui iš dalies lieka neprieinamos; pabrėžia vienodų pradinių sąlygų reikšmę Europos ekonomikos sektoriui tarptautiniu lygmeniu; todėl ragina Komisiją naudojantis prekybos susitarimais (pvz., TTIP) skatinti abipusiškumą ir užtikrinti lygias galimybes ir sąžiningas konkurencijos sąlygas;
32. pabrėžia Europos paleidimo įrenginių vystymo ir eksploatacijos reikšmę nepriklausomai prieigai prie kosmoso; todėl ragina Komisiją ir valstybes nares kartu su EKA ilguoju laikotarpiu išlaikyti ir išplėsti Europos paleidimo įrenginių sistemą ir paleidimo paslaugą;
33. mano, kad Europos kosmoso pramonė turėtų pasinaudoti esama Europos kosmoso infrastruktūra, kuri iš dalies finansuota europinėmis viešosiomis lėšomis;

Mokslinių tyrimų ir plėtros reikšmė

34. palankiai vertina tai, kad ir pagal naują bendrąją mokslinių tyrimų ir inovacijų programą („Horizontas 2020“) 1,5 mlrd. EUR suma turi būti investuojama į kosmoso mokslinius tyrimus ir inovacijas; taip pat ragina Komisiją pagal programą „Horizontas 2020“ dalį biudžeto skirti palydovinio ryšio taikmenų moksliniams tyrimams ir plėtrai;
35. mano, kad visų pirma mokslinių tyrimų srityje būtinas didesnis ES, EKA ir valstybių narių veiklos koordinavimas; ragina šiuos tris veikėjus parengti bendrą mokslinių tyrimų planą laikotarpiui iki 2020 m. bei nustatyti bendrus kosmoso politikos prioritetus ir tikslus, siekiant susijusiems veikėjams, visų pirma ekonomikos sektoriuje, užtikrinti planavimo nuoseklumą; pabrėžia bendradarbiavimo su trečiosiomis šalimis mokslinių tyrimų srityje svarbą;
36. pabrėžia, kad labai svarbu plėtoti GNSS taikmenas ir paslaugas siekiant užtikrinti, kad investicijos į GALILEO infrastruktūrą būtų visapusiškai išnaudojamos ir kad GALILEO sistema būtų išvystyta pasiekiant visišką jos pajėgumą; pabrėžia būtinybę užtikrinti, kad su GNSS sistema ir jos įdiegimu susijusiems moksliniams tyrimams ir technologinei plėtrai būtų skirtas tinkamas finansavimas; apgailestauja dėl to, kad sumažinus su EGNOS ir GALILEO sistemų taikymu susijusiems moksliniams tyrimams ir inovacijoms skiriamą finansavimą, stabdoma technologinė pažanga ir Europos Sąjungos pramonės pajėgumo augimas ir smarkiai vėluojama aplinkos požiūriu efektyviai įgyvendinti projektą, todėl ragina Komisiją sukurti priemones, suteikiančias galimybę mažosioms ir vidutinėms įmonėms lengviau gauti finansavimą;

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

37. pažymi, kad novatoriškų taikmenų plėtojimą Europoje lėtina įvairios kliūtys; todėl primena Komisijai, kad dar neatskleista kosmoso duomenų, kuriuos sukūrė Žemės stebėsenos ir palydovų programos, komercinio panaudojimo rinka; ragina Komisiją atlikti tyrimą siekiant nustatyti šias kliūtis (pvz., atsakomybė už kosminių objektų/nuolaužų padarytą žalą, netikrumas dėl paslaugų prieinamumo, abejonės dėl saugumo ir duomenų apsaugos, nepakankamas potencialo suvokimas, nepakankamas sąveikumas) ir pateikti galimus sprendimo pasiūlymus siekiant atverti tokias rinkas;

Palydovinis ryšys

38. pabrėžia, kad palydoviniam ryšiui tenka svarbus vaidmuo Europos kosmoso pramonėje, nes šio sektoriaus užsakymais užtikrinama, kad erdvėlaiviai ir paleidimo įrenginiai būtų nuolat išnaudojami, ir taip prisidedama prie nepriklausomos ES prieigos prie kosmoso tikslo; dėl šios priežasties atkreipia dėmesį į nepriklausomų naudingosios apkrovos pajėgumų, kurie atsiranda paleidžiant komercinius palydovus (vadinamasis priimto krovinio kiekis) ir kuriuos galima panaudoti naujų produktų ir technologijų bandymams kosmose, reikšmę, nes taip galima sumažinti ir išlaidas, ir laiką, kurie reikalingi, kad būtų įmanoma pasiūlyti naujas paslaugas;

39. pabrėžia, kad palydovinis ryšys yra veiksmingas būdas ekonomikos sektoriui ir visuomenei teikti daugialypės terpės paslaugas, jei jų iki tol nebuvo įmanoma teikti antžeminėmis technologijomis;

40. pabrėžia, kad palydoviniai tinklai yra svarbūs įgyvendinant ES skaitmeninės darbotvarkės tikslus, siekiant, kad visą ES teritoriją aprėptų plačiajuostis internetas, visų pirma atokiose vietovėse; todėl ragina Komisiją užtikrinti, kad, atsižvelgiant į technologinį neutralumą, technologijų derinyje, kuris numatytas plačiajuosčio ryšio plėtrai, būtų tinkamai atsižvelgta į palydovinį internetą, pavyzdžiui, ES sanglaudos politikoje;

41. pabrėžia, kad krizinėse situacijose, pavyzdžiui, įvykus gaivalinei nelaimei, arba siekiant užtikrinti vidaus saugumą vis svarbesnė tampa logistinė palydovinio ryšio funkcija, nes palydoviniai duomenų ir bendravimo ryšiai yra nepaprastai svarbūs tokiu atveju, kai antžeminės infrastruktūros nėra arba ji sugriauta;

42. todėl ragina Komisiją išanalizuoti dabartinį palydoviniam ryšiui reikalingų radijo dažnių prieinamumą ir būsimą jų poreikį ir per kitą Pasaulinę radijo ryšio konferenciją pasirūpinti, kad skirstant pasaulinius ir regioninius radijo dažnius būtų tinkamai atsižvelgta į ES interesus ir į palydovinio ryšio sektoriaus interesus;

43. mano, kad inovacijų potencialas palydovinio ryšio srityje dar toli gražu neišnaudotas; nurodo naujausių technologijų, kaip antai lazerinių ryšių terminalų (angl. Laser Communication Terminals, LCT) arba taip pat didelio našumo palydovų (angl. High Throughput Satellites, HTS), galimybes, siekiant patenkinti vis intensyvesnių duomenų mainų, kai keičiamasi vis didesniu duomenų kiekiu, poreikį;

44. pabrėžia, kad Europa savo technologinį pranašumą palydovinio ryšio srityje gali išlaikyti tik tuo atveju, jei mokslinių tyrimų pastangos šioje srityje bus tęsiamos Europos lygmeniu;

Kosminės nuolaužos

45. pabrėžia, kad kosmoso infrastruktūra yra įvairių paslaugų, kuriomis kasdieniame gyvenime naudojasi ekonomikos sektorius ir visuomenė, pagrindas; atkreipia dėmesį į tai, kad šios infrastruktūros praradimas, pavyzdžiui, susidūrus palydovui ir kitiems kosminiams objektams ar nuolaužoms, gali pakenkti ekonominės veiklos vykdytojų ir piliečių saugumui;

46. pažymi, kad kosminės nuolaužos tampa vis didesnė problema; todėl ragina Komisiją ir valstybes nares parengti kosmoso pasaulinio valdymo sistemą; taip pat ragina Komisiją ir valstybes nares pasinaudojant visais diplomatiniais kanalais skatinti trečiąsias šalis pasirašyti ES parengtą Veiklos atvirame kosmose kodeksą;

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

47. ragina Komisiją kuo greičiau Europos lygmeniu paremti šių metų pradžioje pasiūlytos kosmoso stebėjimo ir sekimo paramos programos įtvirtinimą, siekiant užtikrinti didesnę nepriklausomybę nuo JAV institucijų, kurios leidžia išpėjimus apie susidūrimą;

o

o o

48. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai.

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

P7_TA(2013)0535

Debesijos kompiuterija**2013 m. gruodžio 10 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl debesijos kompiuterijos galimybių naudojimo Europoje (2013/2063(INI))**

(2016/C 468/04)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į 2012 m. rugsėjo 27 d. Komisijos komunikatą „Nuotolinės kompiuterijos galimybių naudojimas Europoje“ (COM(2012)0529) ir pridėtą darbinį dokumentą,
- atsižvelgdamas į 2010 m. kovo 3 d. Komisijos komunikatą „2020 m. Europa. Pažangaus, tvaraus ir integracinio augimo strategija“ (COM(2010)2020),
- atsižvelgdamas į 2010 m. gegužės 19 d. Komisijos komunikatą „Europos skaitmeninė darbotvarkė“ (COM(2010)0245),
- atsižvelgdamas į savo 2010 m. gegužės 5 d. rezoliuciją dėl naujos Europos skaitmeninės darbotvarkės „2015.eu“⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į 2012 m. kovo 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimą Nr. 243/2012/ES, kuriuo nustatoma daugiametė radijo spektro politikos programa,
- atsižvelgdamas į 2012 m. sausio 25 d. Komisijos pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) (COM(2012)0011),
- atsižvelgdamas į 2011 m. spalio 19 d. Komisijos pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo sukuriama Europos infrastruktūros tinklų priemonė (COM(2011)0665),
- atsižvelgdamas į 1999 m. kovo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 1999/5/EB dėl radijo ryšio įrenginių ir telekomunikacijų galinių įrenginių bei abipusio jų atitikties pripažinimo,
- atsižvelgdamas į Europos telekomunikacijų standartų instituto (angl. ETSI) debesijos kompiuterijos standartų kartografavimo veiklą,
- atsižvelgdamas į 2011 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2011/83/ES dėl vartotojų teisių, kuria iš dalies keičiamos Tarybos direktyva 93/13/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 1999/44/EB bei panaikinamos Tarybos direktyva 85/577/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 97/7/EB,
- atsižvelgdamas į 1999 m. gegužės 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 1999/44/EB dėl vartojimo prekių pardavimo ir susijusių garantijų tam tikrų aspektų⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į 2000 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/31/EB dėl kai kurių informacinės visuomenės paslaugų, ypač elektroninės prekybos, teisinių aspektų vidaus rinkoje⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ OL C 81 E, 2011 3 15, p. 45.⁽²⁾ OL L 171, 1999 7 7, p. 12.⁽³⁾ OL L 281, 1995 11 23, p. 31.⁽⁴⁾ OL L 178, 2000 7 17, p. 1.

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

- atsižvelgdamas į 2001 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2001/29/EB dėl autorių teisių ir gretutinių teisių informacinėje visuomenėje tam tikrų aspektų suderinimo ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 48 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komiteto pranešimą ir į Teisės reikalų komiteto, Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto ir Vidaus rinkos ir vartotojų apsaugos komiteto nuomones (A7-0353/2013),
- A. kadangi įvairios nuotolinės kompiuterijos paslaugos, dabar vadinamos debesijos kompiuterija, nėra naujos, debesijos kompiuterijos mastas, rezultatai ir turinys yra didelė informacinių ir ryšių technologijų (IRT) pažanga;
- B. kadangi pastaraisiais metais debesijos kompiuterija vis dėlto sulaukė dėmesio dėl sukurtų naujų ir novatoriškų didelio masto verslo modelių, didelio debesijos kompiuterijos paslaugų pardavėjų spaudimo, technologinių inovacijų ir didesnių kompiuterijos galimybių, mažesnių kainų ir didelės spartos ryšių, taip pat dėl galimos ekonominės naudos ir didesnio veiksmingumo, taip pat energijos vartojimo srityje, kurie siūlomi įvairiems debesijos kompiuterijos paslaugų naudotojams;
- C. kadangi debesijos kompiuterijos paslaugų plėtotė retai gyvenamose ir atokiose vietovėse gali prisidėti mažinant jų atotrūkį, kartu tai kelia rimtų problemų dėl reikalingos infrastruktūros trūkumo;
- D. kadangi debesijos kompiuterijos paslaugų pardavėjų gaunamą naudą sudaro, pvz., paslaugų mokesčiai, pinigine neišnaudotų ir perteklinių kompiuterijos išteklių išraiška, masto ekonomija, galimybė suburti klientų ratą (vad. prisirišimo efektas) ir pakartotinis naudotojų informacijos, pvz., reklamų, panaudojimas, deramai atsižvelgiant į asmens duomenų privatumo ir apsaugos reikalavimus; kadangi susiaistymo poveikis gali pakenkti konkurencijai, tačiau to galima išvengti taikant pagrįstas standartizavimo priemones ir įtvirtinant skaidresnius intelektinės nuosavybės licencijavimo susitarimus;
- E. kadangi debesijos kompiuterijos paslaugų naudotojų gaunamą naudą sudaro galimai mažesnės kainos, visur esanti prieiga, patogumas, patikimumas, kintamumas ir saugumas;
- F. kadangi debesijos kompiuterija taip pat kelia riziką vartotojams, ypač kalbant apie neskelbtinus duomenis, ir vartotojai turi apie tai žinoti; kadangi tvarkant duomenis konkrečioje šalyje esančiuose debesijos kompiuterijos serveriuose, tos šalies valdžios institucijos turi prieigą prie tų duomenų; kadangi Komisija turėtų į tai atsižvelgti teikiant pasiūlymus ir rekomendacijas dėl debesijos kompiuterijos paslaugų;
- G. kadangi naudodamiesi debesijos kompiuterijos paslaugomis naudotojai privalo perduoti informaciją debesijos kompiuterijos saugyklų paslaugų teikėjams, trečiajai šaliai, kyla klausimų, susijusių su nuolatine atskirų naudotojų informacijos kontrole ir prieiga prie jos bei jos apsauga nuo paties paslaugų teikėjo, kitų tų pačių paslaugų naudotojų ir kitų šalių; kadangi tam tikrus šios problemos aspektus būtų galima pašalinti skatinant paslaugas, kuriomis naudodamasis tik pats naudotojas turėtų priemones prisijungti prie saugomos informacijos, o debesijos kompiuterijos paslaugų teikėjai prie šios informacijos negalėtų prisijungti;
- H. kadangi padidėjęs naudojimas debesijos kompiuterijos paslaugomis, kurias teikia ribotas skaičius stambių teikėjų, reiškia, kad tų teikėjų rankose sutelkiami didesni informacijos kiekiai ir taip padidinamas jų veiksmingumas, tačiau taip pat didinamas milžiniško informacijos kiekio praradimo, centralizuotų neatsparių punktų, galinčių pakenkti interneto stabilumui, ir trečiųjų šalių prieigos prie informacijos pavojus;
- I. kadangi turėtų būti aiškiai nustatytos visų į debesijos kompiuterijos paslaugas įtrauktų subjektų pareigos ir atsakomybė, ypač kiek jos susijusios su saugumu ir duomenų apsaugos reikalavimų laikymusi;

⁽¹⁾ OL L 167, 2001 6 22, p. 10.

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

- J. kadangi debesijos kompiuterijos paslaugų rinką atrodo suskirstyta į naudotojų ir verslo linijas;
- K. kadangi standartinės debesijos kompiuterijos paslaugos, atitinkančios konkrečius naudotojo poreikius, verslo klientams gali būti patrauklios kapitalo sąnaudų keitimo veiklos sąnaudomis ir papildomų saugojimo ir tvarkymo pajėgumų greito prieinamumo ir naudojimo masto keitimo priemonės;
- L. kadangi tai, kad įvairių vartotojų prietaisų operacinių sistemų teikėjai, naudodami gamintojų numatytąsias nuostatas ir kt., vis labiau skatina vartotojus naudotis jų pačių teikiamomis debesijos kompiuterijos paslaugomis, naudotojams reikia, kad tie paslaugų teikėjai kuria „pririštų“ klientų ratą ir kaupia jų informaciją;
- M. kadangi naudojimas viešojo sektoriaus išorinėmis debesijos kompiuterijos paslaugomis turi būti kruopščiai apsvaistytas, atsižvelgiant į didesnę pavojų, susijusių su informacija apie piliečius, ir į užtikrintų viešųjų paslaugų funkcijų vykdymą;
- N. kadangi iš saugumo perspektyvos debesijos kompiuterijos paslaugų įdiegimas reiškia, kad atsakomybė už kiekvienam naudotojui priklausančios informacijos saugumo priežiūrą iš paslaugos naudotojo perduodama paslaugos teikėjui, todėl kyla poreikis užtikrinti, kad paslaugų teikėjai turėtų teisingas galimybes suteikti saugius ir atsparius ryšių sprendimus;
- O. kadangi plėtojant debesijos kompiuterijos paslaugas padidės perduodamų duomenų apimtys, juostos pločio paklausa, didesnio įkėlimo greičio ir lengviau prieinamo plačiajuosčio ryšio poreikis;
- P. kadangi Europos skaitmeninės darbotvarkės tikslų, ypač plačiajuosčio ryšio ir prieigos visiems, tarpvalstybinių viešųjų paslaugų ir mokslinių tyrimų ir inovacijų tikslų siekimas yra reikiamas žingsnis, jeigu ES visiškai pasiruošusi pasinaudoti debesijos kompiuterijos paslaugų nauda;
- Q. kadangi pastaruoju metu buvo tam tikrų įvykių, susijusių su saugumo pažeidimais, ypač PRISM šnipinėjimo skandalu;
- R. kadangi Europos teritorijoje trūksta serverių saugyklų;
- S. kadangi bendroji skaitmeninė rinka yra vienas iš svarbiausių veiksnių siekiant strategijos „Europa 2020“ tikslų, kuris labai prisidėtų prie Bendrosios rinkos akto tikslų įgyvendinimo pastangų ir atsakytų į ekonominės ir finansinės krizės poveikį ES;
- T. kadangi visos ES aprūpinimas plačiajuosčiu ryšiu, visuotinė ir vienoda visų piliečių prieiga prie interneto paslaugų ir tinklo neutralumo užtikrinimas yra būtinos Europos debesijos kompiuterijos sistemos raidos sąlygos;
- U. kadangi Europos infrastruktūros tinklų priemonė yra viena iš plačiajuosčio ryšio (tinklo) naudojimo Europoje didinimo priemonių;
- V. kadangi debesijos kompiuterija turėtų skatinti MVĮ integraciją, nes mažinamos patekimo į rinką kliūtys (pvz., mažinamos IT infrastruktūros sąnaudos);
- W. kadangi Europos debesijos kompiuterijos sistemai būtina užtikrinti ES duomenų apsaugos teisinių standartų taikymą;
- X. kadangi debesijos kompiuterijos plėtra turėtų padėti skatinti kūrybingumą tiek teisių turėtojų, tiek naudotojų naudai; kadangi, be to, vykdant šį procesą turėtų būti išvengta bendrosios rinkos iškraipymų, o vartotojų ir verslo pasitikėjimas debesijos kompiuterija turėtų būti paskatintas;

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

Bendrosios nuostatos

1. teigiamai vertina Komisijos komunikatą dėl debesijos kompiuterijos galimybių panaudojimo Europoje ir pritaria Komisijos užmojui sukurti nuoseklų požiūrį į debesijos kompiuterijos paslaugas, tačiau mano, jog siekiant strategijoje nustatytų ambicingų tikslų teisėkūros priemonė būtų tinkamesnė atsižvelgus į tam tikrus aspektus;
2. pabrėžia, kad politikos priemonės, kuriomis užtikrinama didelio pajėgumo ir saugi ryšių infrastruktūra, yra svarbus visų paslaugų, pagrįstų ryšiais, įskaitant debesijos kompiuterijos paslaugas, aspektas, tačiau pabrėžia, kad dėl riboto Europos infrastruktūros tinklų priemonės biudžeto paramą plačiajuosčiam ryšiui diegti reikia papildyti pagal kitas Sąjungos programas ir iniciatyvas, įskaitant Europos struktūrinius ir investicijų fondus, teikiama pagalba;
3. pabrėžia, kad debesijos kompiuterijos paslaugomis turi būti užtikrintas saugumas ir patikimumas, atitinkantys didesnę pavojų, kylantį dėl riboto skaičiaus paslaugų teikėjų rankose sutelktų duomenų ir informacijos;
4. pabrėžia, kad Sąjungos teisės aktai turėtų būti neutralūs ir neturėtų būti priimti tam, kad padėtų ar kliudytų bet kokiam teisėtam verslo modeliui ar paslaugai, išskyrus dėl įtinkamų viešojo intereso priežasčių;
5. pabrėžia, kad debesijos kompiuterijos strategija turėtų apimti šalutinius aspektus, pvz., energijos suvartojimą duomenų centruose ir atitinkamus aplinkosaugos klausimus;
6. pabrėžia, kad prieiga prie duomenų naudojantis bet koku prie interneto prijungtu prietaisu, suteikia ypač dideles galimybes;
7. pabrėžia, kad ES akivaizdžiai suinteresuota savo teritorijoje turėti daugiau serverių saugyklų dėl dviejų priežasčių – pramonės politikos, kuria vadovaujantis būtų galima sukurti geresnę sąveiką su Skaitmeninės darbotvarkės naujos kartos prieigos diegimo tikslais, ir Sąjungos duomenų apsaugos srityje tai skatintų pasitikėjimą, užtikrinant ES savarankišką serverių valdymą;
8. atkreipia ypatingą dėmesį į skaitmeninio visų piliečių raštingumo svarbą ir primygtinai ragina valstybes nares vystyti koncepcijas, kaip skatinti saugaus naudojimosi internetu, įskaitant debesijos kompiuteriją, paslaugas;

Debesija kaip augimo ir užimtumo skatinimo priemonė

9. pabrėžia, kad atsižvelgiant į ekonominį debesijos potencialą didinant Europos konkurencingumą pasaulyje, debesija gali tapti veiksminga augimo ir užimtumo skatinimo priemone;
10. todėl pabrėžia, kad debesijos kompiuterijos paslaugų plėtotė nesant veikiančios arba pakankamos plačiajuosčio ryšio infrastruktūros gali padidinti miesto ir kaimo vietovių skaitmeninį atotrūkį, o dėl to bus dar sunkiau pasiekti teritorinę sanglaudą ir regionų ekonomikos augimą;
11. pabrėžia, kad Sąjunga susiduria su iš visų pusių daromu spaudimu dėl BVP augimo tokiu metu, kai augimo skatinimo iš valstybinių lėšų mastą riboja aukšti skolos ir deficito lygiai, ir ragina ES institucijas ir valstybes nares sutelkti visus galimus augimo svertus; pažymi, kad debesijos kompiuterija gali tapti transformuojančia jėga visuose ekonomikos sektoriuose, tai ypač svarbu, pvz., sveikatos priežiūros, energetikos, viešųjų paslaugų ir švietimo sritims;
12. pabrėžia, kad nedarbas, įskaitant jaunimo ir ilgalaikį nedarbą, Europoje pasiekė nepriimtina didelį mastą ir veikiausiai toks liks netolimoje ateityje, taip pat kad visais politiniais lygmenimis reikia imtis ryžtingų ir skubių veiksmų; pabrėžia, kad e. įgūdžių ugdymas ir skaitmeninio švietimo veiksmams debesijos kompiuterijos plėtojimo srityje savo ruožtu gali būti itin svarbūs siekiant išspręsti didėjančio nedarbo, visų pirma jaunų žmonių nedarbo, problemą;
13. pabrėžia, kad naudotojams reikia daugiau e. gebėjimų ir mokymo, kad būtų galima parodyti naudą, kurią gali duoti debesijos kompiuterija; primena, kad reikia sukurti daugiau kvalifikacijos schemų debesijos kompiuteriją valdantiems specialistams parengti;

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

14. pabrėžia, kad MVĮ yra svarbiausia ES ekonomikos dalis ir reikia, kad būtų imtasi daugiau veiksmų skatinant ES MVĮ konkurencingumą pasaulyje ir sudarant geriausias įmanomas sąlygas naujoms perspektyvoms technologijoms, tokioms kaip debesijos kompiuterija, kurios gali daryti didelę įtaką ES įmonių konkurencingumui, vystyti;

15. patvirtina debesijos kompiuterijos svarbą MVĮ, ypač įsisteigusioms ekonominių sunkumų patiriančiose arba nuošaliuose ar atokiausiose vietovėse, kadangi tokiomis paslaugomis prisidedama prie MVĮ nustatytųjų išlaidų mažinimo, kai galima nuomotis kompiuterijos ir saugyklų pajėgumus, ir ragina Komisiją apsvarstyti tinkamą teisinį pagrindą, kad MVĮ, galėtų sparčiau augti ir didinti našumą, nes MVĮ gali būti naudinga mažinti išankstines išlaidas ir turėti daugiau galimybių naudotis analitinėmis priemonėmis;

16. ragina Komisiją ir valstybes nares visų pirma informaciją apie debesijos kompiuterijos teikiamas ekonomines galimybes teikti MVĮ;

17. atkreipia dėmesį į tai, kad ES turi pasinaudoti tuo, jog ši technologija yra santykinai ankstyvame raidos etape, ir privalo dėti pastangas ją vystant, kad būtų galima pasinaudoti masto ekonomija, kurią ši technologija, kaip tikimasi, sukurs, ir taip atgaivins Sąjungos ekonomiką, ypač IRT sektoriuje;

ES rinka ir debesija

18. pabrėžia, kad vidaus rinka turėtų išlikti atvira visiems paslaugų teikėjams, kurie laikosi Sąjungos teisės, kadangi laisvas pasaulinis paslaugų ir informacijos srautas didina Sąjungos pramonės konkurencingumą ir galimybes ir yra naudingas Sąjungos piliečiams;

19. apgailestauja dėl masinės, visuotinės ir nepagrįstos vyriausybės prieigos prie informacijos, susijusios su Sąjungos naudotojais trečiųjų šalių debesijos tinkluose, ženklų ir ragina debesijos kompiuterijos paslaugų teikėjus skaidriai nurodyti, kaip jie valdo informaciją, kurią vartotojai jiems pateikia naudodamiesi debesijos kompiuterijos paslaugomis;

20. primygtinai teigia, kad siekdama užkirsti kelią pavojui, kylančiam dėl to, kad informacija tiesiogiai ar netiesiogiai prieinama užsienio vyriausybėms, kurioms, remiantis Sąjungos teisės aktais, prieiga nėra leidžiama, Komisija privalo:

- i) užtikrinti, kad naudotojams būtų žinomas šis pavojus, taip pat remiant Europos tinklų ir informacijos apsaugos agentūrą (ENISA), kuriančią Universaliųjų paslaugų direktyvoje numatytą viešojo intereso informacijos platformą,
- ii) remti technologijų, pvz., šifravimo ir anonimiškumo užtikrinimo, kuriomis naudotojams suteikiama galimybė paprastai apsaugoti savo informaciją, mokslinius tyrimus ir komercinį diegimą arba viešuosius pirkimus ir
- iii) įtraukti ENISA į iniciatyvas tikrinti ES vartotojams, ypač viešajam sektoriui, teikiamų debesijos kompiuterijos paslaugų būtinuosius saugumo ir privatumo standartus;

21. palankiai vertina Komisijos ketinimą sukurti visos ES mastu taikomą sertifikavimo sistemą, kurioje būtų numatytos paskatos debesijos kompiuterijos paslaugų kūrėjams ir teikėjams už investavimą į geresnę privatumo apsaugą;

22. ragina Komisiją bendradarbiaujant su Sąjungos pramone ir kitais suinteresuotaisiais subjektais nustatyti sritis, kuriose konkretus Sąjungos metodas galėtų tapti itin patrauklus pasauliniu mastu;

23. pabrėžia konkurencingos ir skaidrios Sąjungos rinkos užtikrinimo svarbą, kad visiems Sąjungos naudotojams būtų teikiamos saugios, tvarios, įperkamos ir patikimos paslaugos; ragina parengti paprastą, skaidrų metodą saugumo trūkumams nustatyti, kad paslaugų teikėjai Europos rinkoje turėtų pakankamų ir tinkamų paskatų šiuos trūkumus taisyti;

24. pabrėžia, kad visi debesijos kompiuterijos paslaugų teikėjai, veikiantys Sąjungoje, turi konkuruoti vienodomis sąlygomis ir jiems turi būti taikomos vienodos taisyklės;

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

Viešieji pirkimai, novatoriškų sprendimų pirkimai ir debesija

25. pabrėžia, kad viešojo sektoriaus naudojimas debesijos kompiuterijos paslaugomis gali sumažinti viešojo administravimo ištaigų sąnaudas ir piliečiams teikti veiksmingesnes paslaugas, o skaitmeninių svirtų poveikis visiems ekonomikos sektoriams būtų itin naudingas; privatusis sektorius tomis debesijos kompiuterijos paslaugomis taip pat gali pasinaudoti novatoriškų sprendimų viešiesiems pirkimams;
26. ragina viešojo administravimo ištaigas apsvarstyti saugias, patikimas ir apsaugotas debesijos kompiuterijos paslaugas informacinių technologijų pirkimo srityje, taip pat pabrėžti atitinkamą jų atsakomybę, susijusią su informacijos, susijusios su piliečiais, apsauga, paslaugų prieinamumu ir nenutrūkstamumu;
27. ypač ragina Komisiją naudotis debesijos kompiuterijos paslaugomis, kai tai įmanoma, kad rodytų pavyzdį kitiems;
28. ragina Komisiją ir valstybes nares paspartinti Europos debesijos partnerystės darbą;
29. ragina Komisiją ir valstybes nares debesijos kompiuteriją paversti mokslinių tyrimų ir technologinės plėtros programų prioritetu ir skatinti jos naudojimą tiek viešojo administravimo sektoriuje kaip inovacinę e. valdžios sprendimą siekiant naudoti piliečiams, tiek privačiame sektoriuje kaip inovacinę verslo vystymo priemonę;
30. pabrėžia, kad tais atvejais, kai norima naudotis debesijos paslaugomis, įskaitant teisėsaugos ir ES institucijas, valstybės narės turi skirti ypatingą dėmesį ir koordinuoti veiksmus tarpusavyje; primena, kad turi būti užtikrintas duomenų vientisumas ir saugumas ir apsaugota nuo neteisėtos prieigos, įskaitant atvejus, kai šito be Sąjungos ar valstybės narės teise nustatyto teisinio pagrindo siekia užsienio vyriausybės ir jų žvalgybos tarnybos; pabrėžia, kad tai taikoma ir konkrečiai tam tikrų itin svarbių nevyriausybinių tarnybų duomenų tvarkymo veiklai, ypač specifinių kategorijų asmens duomenų tvarkymui, pvz., bankuose, draudimo bendrovėse, pensijų fonduose, mokyklose ir ligoninėse; be to, pabrėžia, kad visa tai, kas nurodyta pirmiau, itin svarbu perduodant duomenis (už Europos Sąjungos ribų tarp skirtingų jurisdikcijų); todėl laikosi nuomonės, kad valdžios institucijos, taip pat nevyriausybines tarnybas ir privatusis sektorius, tvarkydami neskelbtinus duomenis ir informaciją, turėtų kuo labiau pasikliauti ES debesijos kompiuterijos paslaugomis, kol bus pradėtos taikyti patenkinamos pasaulinės duomenų apsaugos taisyklės, skirtos neskelbtinų duomenų ir viešų subjektų turimų duomenų bazių saugumui užtikrinti;

Standartai ir debesija

31. ragina Komisiją imtis lyderės vaidmens standartų ir specifikacijų, kuriais užtikrinamos privatumui tinkamos, patikimos, itin sąveikios, saugios ir efektyviai energiją vartojančios debesijos kompiuterijos paslaugos, skatinimo srityje – tai turi būti sudedamoji būsimos Europos pramonės politikos dalis; pabrėžia, kad duomenų patikimumas, saugumas ir apsauga reikalinga vartotojų pasitikėjimui ir konkurencingumui palaikyti;
32. pabrėžia, kad standartai grindžiami geriausios praktikos pavyzdžiais;
33. primygtinai teigia, kad siekiant didinti, o ne riboti konkurencingumą, tais standartais turėtų būti užtikrinamas paprastas ir visapusiškas debesijos kompiuterijos paslaugų duomenų ir pačių paslaugų perkeliamumas ir didelis sąveikumas;
34. pritaria standartų sudarymui, kuris patikėtas ETSI, ir pabrėžia tolesnės atviro ir skaidraus proceso priežiūros svarbą;

Naudotojai ir debesija

35. ragina Komisiją užtikrinti, kad vartotojų įrenginiai pagal gamyklinius nustatymus nebūtų prijungti prie debesijos kompiuterijos paslaugų ir nebūtų susieti su kuriuo nors konkrečiu debesijos kompiuterijos paslaugų teikėju;
36. ragina Komisiją užtikrinti, kad komerciniai telekomunikacijų operatorių ir debesijos paslaugų teikėjų susitarimai visiškai atitiktų ES konkurencijos teisę ir sudarytų galimybes vartotojams turėti visapusišką prieigą prie bet kokių debesijos paslaugų naudojantis bet kokio telekomunikacijų operatoriaus teikiama prieiga prie interneto;

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

37. primena Komisijai neišnaudotą prerogatyvą pagal Direktyvą 1999/5/EB (Radijo ryšio įrenginių ir telekomunikacijų galinių įrenginių direktyva) reikalauti, kad įrangoje būtų įdiegta apsauga, sauganti naudotojų informaciją;
38. ragina Komisiją ir valstybes nares didinti vartotojų informuotumą apie visų rūšių riziką, susijusią su naudojimu debesijos kompiuterijos paslaugomis;
39. ragina Komisiją užtikrinti, kad vartotojams, kurie skatinami naudotis debesijos kompiuterijos paslaugomis arba kuriems jos siūlomos kitais būdais, pirma būtų suteikta reikiama informacija pagrįstam sprendimui priimti, ypač kai tai susiję su jurisdikcija, kuriai priklauso šių debesijos kompiuterijos paslaugų saugyklose laikomi duomenys;
40. pabrėžia, kad pateiktoje informacijoje, be kita ko, turėtų būti nurodytas galutinis paslaugos teikėjas ir tai, kaip paslauga finansuojama; be to, pabrėžia, kad jeigu paslauga finansuojama naudojant naudotojų informaciją reklamos reikmėms arba suteikiant galimybę kitiems tai daryti, tai turėtų būti atskleista naudotojui;
41. pabrėžia, kad informacija turėtų būti pateikta standartizuotu, perkeliamu, lengvai suprantamu ir palyginamu formatu;
42. ragina Komisiją išnagrinėti tinkamas priemones, kaip nustatyti mažiausio priimtino lygio vartotojų teises, susijusias su debesijos kompiuterijos paslaugomis ir apimančias privatumą, duomenų laikymą trečiosiose šalyse, atsakomybę už duomenų praradimą ir kitus panašius aspektus, taip pat kitus vartotojams labai svarbius klausimus;
43. ragina Komisiją ir valstybes nares priimti konkrečias priemones, taikomas siekiant naudoti ir skatinti debesijos kompiuteriją ir susijusias su atvira prieiga bei atvirais švietimo ištekliais;

Intelektinė nuosavybė, civilinė teisė ir debesija

44. primygtinai ragina Komisiją imtis veiksmų ir papildomai suderinti valstybių narių įstatymus, siekiant išvengti painumo dėl jurisdikcijos ir suskaidymo, taip pat užtikrinti skaidrumą bendrojoje skaitmeninėje rinkoje;
45. ragina Komisiją persvarstyti kitus ES teisės aktus ir panaikinti spragas, susijusias su debesijos kompiuterija; ragina visų pirma aiškiau išdėstyti intelektinės nuosavybės teisių sistemą, persvarstyti Nesąžiningos komercinės veiklos direktyvą, Nesąžiningų sąlygų sutartyse direktyvą ir E. prekybos direktyvą, kurios yra svarbiausi ES teisės aktai, taikomi debesijos kompiuterijai;
46. ragina Komisiją nustatyti aiškius teisės aktus, susijusius su autorių teisių saugomu debesijos turiniu, visų pirma kalbant apie licencijavimo taisykles;
47. pripažįsta, kad tai, jog autorių teisių apsaugoti kūriniai, pradėti saugoti teikiant debesijos kompiuterijos paslaugas, neturėtų daryti neigiamo poveikio Europos teisių turėtojų teisei gauti teisingą atlyginimą ar kompensaciją už jų kūrinių naudojimą, tačiau kelia klausimą, ar šios paslaugos gali būti traktuojamos taip pat kaip tradicinės ir skaitmeninės laikmenos ir įrašymo įrenginiai;
48. ragina Komisiją išnagrinėti pagal autorių teisę saugomų kūrinių įvairių saugojimo teikiant debesijos kompiuterijos paslaugas būdų poveikį autorių teisių mokesčių sistemoms, tiksliau, kaip skiriami mokesčiai už asmeniniam naudojimui skirtas kopijas, gautas naudojantis debesijos kompiuterijos paslaugomis;
49. ragina Komisiją kartu su suinteresuotaisiais subjektais skatinti plėtoti decentralizuotas paslaugas, pagrįstas atvirojo kodo programine įranga, kurios padėtų suderinti visų debesijos paslaugų teikėjų praktiką ir sudarytų galimybes ES piliečiams perimti savo duomenų ir asmeninių pranešimų kontrolę, pavyzdžiui, tiesiogiai koduojant;
50. pabrėžia, kad dėl neaiškumų, susijusių su taikytina teise ir jurisdikcija, sutartys yra pagrindinės priemonės debesijos paslaugų teikėjų ir jų klientų santykiams reglamentuoti ir kad todėl akivaizdu, jog šioje srityje būtina parengti bendras ES gaires;

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

51. ragina Komisiją dirbti kartu su valstybėmis narėmis ir parengti geriausia ES praktika pagrįstus sutarčių pavyzdžius arba pavyzdines sutartis, kuriomis būtų užtikrintas visiškas skaidrumas ir kuriose visos sąlygos būtų pateiktos labai aiškiai;

52. ragina Komisiją kartu su suinteresuotaisiais subjektais sukurti savanoriškas paslaugų teikėjų saugumo sistemų sertifikavimo sistemas, kurios padėtų suderinti debesijos paslaugų teikėjų praktiką, o klientams – geriau žinoti, ko jiems tikėtis iš debesijos paslaugų teikėjų;

53. pabrėžia, kad dėl jurisdikcijos problemų mažai tikėtina, jog ES vartotojai praktiškai galėtų siekti, kad debesijos paslaugų teikėjai iš kitų jurisdikcijų atlygintų žalą; todėl ragina Komisiją vartotojų paslaugų srityje užtikrinti tinkamas žalos atlyginimo priemones, nes šiuo metu vartotojų ir debesijos kompiuterijos paslaugų teikėjų galios labai nelygios;

54. ragina Komisiją užtikrinti greitą Alternatyvaus ginčų sprendimo ir Elektroninio ginčų sprendimo mechanizmų įgyvendinimą, taip pat pasirūpinti, kad vartotojai turėtų tinkamas kolektyvinio žalos atlyginimo priemones, jeigu padaromi saugumo ir privatumo pažeidimai, taip pat priemones, skirtas apsiginti nuo neteisėtų debesijos paslaugų teikėjų sutarčių nuostatų;

55. apgailestauja, kad kol kas neparengtos veiksmingos teisių gynimo priemonės, kurias sutarčių pažeidimo atveju galėtų pasitelkti naudotojai;

56. ragina sutarties pasiūlyme vartotojus sistemingai informuoti apie asmens duomenų tvarkymo veiklą, taip pat ragina nustatyti, kad prieš keičiant sutarties sąlygas būtų privaloma gauti naudotojų sutikimą;

57. ragina Komisiją vykdant savo ekspertų grupių diskusijas numatyti, kad debesijos paslaugų teikėjai privalėtų į sutartis įtraukti tam tikras pagrindines nuostatas, kuriomis užtikrinama paslaugų kokybė, pvz., prievolė esant reikalui atnaujinti programinę ir aparatinę įrangą, nustatyti veiksmus, kurių imamasi praradus duomenis, laiką, kurio prireiktų problemai pašalinti, ir laikotarpį, per kurį debesijos paslaugų naudotojui paprašius šių paslaugų teikėjai galėtų pašalinti nepriimtina turinį;

58. primena, kad tais atvejais, kai debesijos paslaugų teikėjas duomenis naudoja kitu, o ne paslaugų susitarime nustatytu tikslu arba juos perduoda ar naudoja sutarties sąlygų neatitinkančiu būdu, jis turėtų būti laikomas duomenų valdytoju, atsakingu už sutarties nesilaikymą ir padarytus pažeidimus;

59. pabrėžia, kad debesijos paslaugų susitarimuose turi būti aiškiai ir skaidriai išdėstytos šalių pareigos ir teisės, susijusios su debesijos kompiuterijos paslaugų teikėjų vykdoma duomenų tvarkymo veikla; pažymi, kad į sutartinius susitarimus negali būti įtraukiamas atsisakymas taikyti Sąjungos duomenų apsaugos teisės nuostatomis užtikrinamus saugiklius, teises ir apsaugą; primygtinai ragina Komisiją teikti pasiūlymus, kaip atkurti debesijos paslaugų teikėjų ir jų klientų interesų pusiausvyrą, susijusių su debesijos paslaugų sąlygomis, įskaitant nuostatas, kuriomis:

— būtų užtikrinama apsauga tais atvejais, kai savavališkai nutraukiamas paslaugų teikimas ir ištrinami duomenys,

— klientui būtų užtikrinta tinkama galimybė atkurti saugomus duomenis, jei paslaugos teikimas būtų nutrauktas ir (arba) duomenys būtų pašalinti,

— debesijos paslaugų teikėjams būtų parengtos aiškios gairės, susijusios su nesudėtingu jų klientų migravimu prie kitų paslaugų;

60. pabrėžia, kad debesijos kompiuterijos paslaugų teikėjo vaidmuo pagal dabartinius Sąjungos teisės aktus turi būti nustatomas kiekvienu konkrečiu atveju, nes paslaugų teikėjai gali būti ir duomenų tvarkytojai, ir duomenų valdytojai; ragina tobulinti sąlygas visiems vartotojams: parengti tarptautinius geriausios praktikos sutarčių modelius ir paaiškinti, kur paslaugų teikėjui saugoti duomenis ES ir pagal kurios srities teisės nuostatas;

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

61. pabrėžia, kad ypatingas dėmesys turi būti skiriamas atvejams, kai dėl neproporcingos kliento ir debesijos kompiuterijos paslaugų teikėjo tarpusavio sutartinės padėties klientas verčiamas sudaryti sutartinius susitarimus, kuriais primetamos standartinės paslaugos ir sutartis pasirašyti, kurioje paslaugų teikėjas apibrėžia tvarkymo tikslus, sąlygas ir priemones⁽¹⁾; pabrėžia, kad tokiomis aplinkybėmis debesijos kompiuterijos paslaugų teikėjas turėtų būti laikomas duomenų valdytoju ir tapti solidariai atsakingu kartu su klientu;

Duomenų apsauga, pagrindinės teisės, teisėsauga ir debesijos kompiuterija

62. laikosi nuomonės, kad prieiga prie saugaus interneto yra kiekvieno piliečio pagrindinė teisė ir kad šiuo aspektu debesijos kompiuterija toliau atliks svarbų vaidmenį; todėl pakartoja savo raginimą Komisijai ir Tarybai vienareikšmiškai pripažinti skaitmenines laisves pagrindinėmis teisėmis ir būtinomis prielaidomis naudotis visuotinėmis žmogaus teisėmis;

63. pakartoja, kad paprastai duomenų apsaugos lygis debesijos kompiuterijos aplinkoje neturi būti žemesnis negu reikalaujama bet kuriomis kitomis duomenų tvarkymo aplinkybėmis;

64. pabrėžia, kad Sąjungos duomenų apsaugos teisė nuostatos – kadangi jos technologiniu požiūriu neutralios – jau dabar visapusiškai taikomos ES teikiams debesijos kompiuterijos paslaugoms ir todėl jų turi būti visapusiškai paisoma; pabrėžia, kad turėtų būti atsižvelgta į 29 straipsnio darbo grupės nuomonę debesijos kompiuterijos klausimu⁽²⁾, nes joje pateikiamos aiškios gairės, kaip teikiant debesijos kompiuterijos paslaugas turėtų būti taikomi Sąjungos duomenų apsaugos teisės principai ir taisyklės, pvz., valdytojo/tvarkytojo sampratos, tikslų apribojimo ir proporcingumo principai, nuostatos dėl duomenų vientisumo ir saugumo, naudojimosi subrangovų paslaugomis, atsakomybės paskirstymo, duomenų pažeidimo ir tarptautinio perdavimo; pabrėžia, kad šiuo metu peržiūrint Sąjungos duomenų apsaugos teisinę sistemą būtina užpildyti visas apsaugos debesijos kompiuterijos srityje spragas remiantis tolesnėmis Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūno ir 29 straipsnio darbo grupės gairėmis;

65. primena, kad didžiulį susirūpinimą jam sukėlė neseniai atskleista informacija apie JAV nacionalinio saugumo agentūros sekimo programas ir apie panašias įvairių valstybių narių žvalgybos tarnybų naudojamas programas, ir pripažįsta, kad, jei iki šiol gauta informacija pasitvirtintų, tai reikštų, kad naudojant šias programas buvo šiurkščiai pažeista pagrindinė ES piliečių ir gyventojų teisė į privatumą ir duomenų apsaugą, taip pat teisė į privatų ir šeimos gyvenimą, ryšio konfidencialumą, nekaltybės prezumpciją, žodžio laisvę, informacijos laisvę ir laisvę užsiimti verslu;

66. pakartoja, kad didžiulį susirūpinimą jam kelia privalomas tiesioginis pagal debesijos kompiuterijos susitarimus tvarkomų ES asmens duomenų ir informacijos atskleidimas trečiųjų valstybių institucijoms, kurį debesijos kompiuterijos paslaugų teikėjai vykdo atsižvelgdami į trečiųjų valstybių įstatymus arba naudodamiesi trečiojoje valstybėje esančiais serveriais, taip pat tiesioginė nuotolinė prieiga prie trečiųjų valstybių teisėsaugos institucijų ir žvalgybos tarnybų tvarkomų asmens duomenų ir informacijos;

67. apgailėstauja, kad tokia prieiga paprastai suteikiama trečiųjų valstybių institucijoms tiesiogiai taikant savo teisinės normas – nesiremiant nustatytomis tarptautinėmis teisinio bendradarbiavimo priemonėmis, pvz., savitarpio teisinės pagalbos susitarimais arba kitokios formos teismo bendradarbiavimo priemonėmis;

68. pabrėžia, kad tokia praktika kelia pasitikėjimo ne ES debesijos kompiuterijos ir interneto paslaugų teikėjais, taip pat tarptautinių teisinio ir teismo bendradarbiavimo priemonių netaikančiomis trečiojoje valstybėje klausimų;

69. tikisi, kad Komisija ir Taryba imsis tokių priemonių, kurios būtinos šiai padėčiai išspręsti ir užtikrinti, kad būtų gerbiamos ES piliečių pagrindinės teisės;

70. primena, kad visos paslaugas ES teikiančios bendrovės be išimties turi laikytis ES teisės ir prisiimti atsakomybę už bet kokią jos pažeidimą;

⁽¹⁾ Ypač kai debesijos kompiuterijos paslaugomis naudojasi vartotojai ir MVĮ.

⁽²⁾ Nuomonę Nr. 5/2012 (WP 196) galima rasti adresu http://ec.europa.eu/justice/data-protection/article-29/documentation/opinion-recommendation/index_en.htm#h2-1

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

71. pabrėžia, kad į trečiosios valstybės jurisdikciją patenkantys debesijos kompiuterijos paslaugų teikėjai turėtų pateikti ES esantiems vartotojams aiškų ir gerai atpažįstamą išpėjimą, jog įmanoma, kad jų asmens duomenis slaptu pavedimu ar įsakymu gali stebėti trečiosios valstybės žvalgyba ir teisėsaugos institucijos, ir, kai taikytina, turi būti prašoma aiškaus duomenų subjekto pritarimo tvarkyti asmens duomenis;

72. primygtinai ragina Komisiją derantis dėl tarptautinių susitarimų, apimančių asmens duomenų tvarkymą, ypatingą dėmesį skirti pavojams ir problemoms, kurių dėl debesijos kompiuterijos kyla pagrindinių teisių srityje, ypač kai tai susiję (tačiau ne tik) su teise į privatų gyvenimą ir į asmens duomenų apsaugą, kaip nustatyta Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 7 ir 8 straipsniuose; be to, primygtinai ragina Komisiją atsižvelgti į derybų partnerio vidaus taisykles, kuriomis reglamentuojama teisėsaugos institucijų ir žvalgybos tarnybų prieiga prie asmens duomenų, tvarkomų naudojantis debesijos kompiuterijos paslaugomis, ir pirmiausia reikalauti, kad tokia prieiga teisėsaugos institucijoms ir žvalgybos tarnyboms būtų suteikiama tik visapusiškai paisant tinkamo teisinio proceso ir remiantis nedviprasmišku teisiniu pagrindu, taip pat kelti reikalavimą paaiškinti konkrečias prieigos sąlygas, tokios prieigos gavimo tikslą, perduodant duomenis taikomas saugumo priemonės ir asmens teises bei priežiūros ir veiksmingo teisių gynimo mechanizmo taisykles;

73. pabrėžia, jog didelį susirūpinimą jam kelia Europos Tarybos Konvencijos dėl elektroninių nusikaltimų komiteto atliekamas darbas siekiant parengti papildomą protokolą 2001 m. lapkričio 23 d. Konvencijos dėl elektroninių nusikaltimų 32 straipsniui „Tarptautinė laikomųjų kompiuterių duomenų prieiga gavus sutikimą arba esant viešajai prieigai“⁽¹⁾ aiškinti, kad būtų palengvintas veiksmingas jo taikymas ir įgyvendinimas atsižvelgiant į teisinius, politinius ir technologinius pokyčius; atsižvelgdamas į būsimą Europos Tarybos Ministrų Komiteto svarstymą ragina Komisiją ir valstybes nares užtikrinti, kad Konvencijos dėl elektroninių nusikaltimų 32 straipsnio nuostatos ir jo aiškinimas valstybėse narėse atitiktų pagrindines teises, įskaitant teisę į duomenų apsaugą, ir pirmiausia nuostatas dėl tarpvalstybinių asmens duomenų srautų, kaip nustatyta ES pagrindinių teisių chartijoje, ES duomenų apsaugos *acquis*, Europos žmogaus teisių konvencijoje ir Europos Tarybos konvencijoje dėl asmenų apsaugos automatiškai tvarkant asmens duomenis (Konvencija Nr. 108) – šie dokumentai teisiškai privalomi valstybėms narėms; ragina Komisiją ir valstybes nares ryžtingai atmesti bet kokią priemonę, dėl kurios šių teisių užtikrinimui kiltų pavojus; reiškia susirūpinimą dėl to, kad pritarus tokiam papildomam protokolui, jį įgyvendinant būtų atvertas kelias nevaržomai teisėsaugos institucijų prieigai prie kitose jurisdikcijose esančių serverių ir kompiuterinių sistemų nesiremiant savitarpio teisinės pagalbos susitarimais ir kitomis teismo bendradarbiavimo priemonėmis, kurios taikomos siekiant užtikrinti asmens pagrindines teises, įskaitant teisę į duomenų apsaugą ir į tinkamą procesą;

74. pabrėžia, kad ypatingas dėmesys turi būti skiriamas MVĮ, kurios vis labiau naudoja debesijos kompiuterijos technologiją asmens duomenims tvarkyti ir kurios ne visada gali turėti išteklių arba techninių žinių, reikalingų saugumo problemoms tinkamai spręsti;

75. pabrėžia, kad duomenų valdytojo ar tvarkytojo kvalifikacija turi tinkamu būdu atspindėti faktinį jo turimos tvarkymo priemonių kontrolės lygį, kad būtų aiškiai paskirstyta atsakomybė už asmens duomenų apsaugą naudojant debesijos kompiuteriją;

76. pabrėžia, kad debesijos kompiuterijos paslaugų teikėjai, tvarkydami asmens duomenis, turi visapusiškai atsižvelgti į visus pagal ES duomenų apsaugos teisę nustatytus principus, pvz., į sąžiningumo ir teisėtumo, tikslų apribojimo, proporcingumo, tikslumo ir ribotų duomenų saugojimo laikotarpių principus;

77. atkreipia dėmesį į veiksmingų, proporcingų ir atgrasomų administracinių sankcijų, kurios galėtų būti taikomos ES duomenų apsaugos standartų neatitinkančių debesijos kompiuterijos paslaugų atžvilgiu, svarbą;

⁽¹⁾ [http://www.coe.int/t/dghl/cooperation/economiccrime/Source/Cybercrime/TCY/TCY%202013/T_CY\(2013\)14transb_elements_protocol_V2.pdf](http://www.coe.int/t/dghl/cooperation/economiccrime/Source/Cybercrime/TCY/TCY%202013/T_CY(2013)14transb_elements_protocol_V2.pdf) http://www.coe.int/t/DGHL/cooperation/economiccrime/cybercrime/default_en.asp

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

78. pabrėžia, kad, norint apibrėžti tinkamiausias įgyvendinti apsaugos priemonės, *ad hoc* pagrindu turi būti įvertintas kiekvienos debesijos kompiuterijos paslaugos poveikis duomenų apsaugai;

79. pabrėžia, kad Europos debesijos kompiuterijos paslaugų teikėjas visada turėtų laikytis ES duomenų apsaugos teisės nuostatų, net jei tai prieštarautų trečiojoje valstybėje įsisteigusio kliento ar duomenų valdytojo nurodymams arba duomenų subjektai gyvena (tik) trečiojoje valstybėje;

80. pabrėžia, kad dėl debesijos kompiuterijos kylančias problemas būtina spręsti tarptautiniu lygmeniu, ypač kai tai susiję su valdžios žvalgybos vykdomu sekimu ir su reikiamomis apsaugos priemonėmis;

81. pabrėžia, kad ES piliečiams, kuriuos žvalgybos tikslais seka trečiųjų valstybių institucijos, turėtų būti prieinamos bent tokios pat apsaugos ir teisių gynimo priemonės, kokiomis naudojasi atitinkamos trečiosios valstybės piliečiai;

82. apgailestauja dėl požiūrio Komisijos komunikate, t. y., kad jame nepaminiti su debesijos kompiuterija susiję pavojai ir iššūkiai, ir ragina Komisiją tęsti savo darbą debesijos kompiuterijos srityje ir parengti labiau holistinį komunikatą dėl debesijos kompiuterijos, kuriame būtų atsižvelgta į visų suinteresuotųjų šalių interesus ir į kurią šalia standartinės nuorodos į pagrindinių teisių apsaugą ir duomenų apsaugos reikalavimų laikymąsi būtų įtraukta bent:

- gairės visapusiškam ES pagrindinių teisių laikymuisi ir įpareigojimų duomenų apsaugos srityje vykdymui užtikrinti,
- ribojamosios sąlygos, kuriomis debesijos duomenys gali ar negali būti prieinami teisėsaugos tikslais, vadovaujantis ES pagrindinių teisių chartija ir ES teisės nuostatomis,
- apsaugos nuo neteisėtos užsienio ir šalies vidaus subjektų prieigos priemonės, pvz., iš dalies pakeičiant pirkimų reikalavimus ir taikant Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2271/96⁽¹⁾, kad būtų galima neutralizuoti užsienio valstybių įstatymus, galinčius lemti masinius neteisėtus ES piliečių ir gyventojų debesijos duomenų perdavimus,
- pasiūlymai, kaip apibrėžti asmens duomenų perdavimą ir kaip atnaujinti standartinės sutarčių sąlygas, kurios pritaikytos prie debesijos aplinkos, nes debesijos kompiuterija dažnai susijusi su masiniais duomenų srautais iš debesijos klientų į debesijos kompiuterijos paslaugų teikėjų serverius ir duomenų centrus – tai apima daug įvairių šalių ir kerta ES ir jai nepriklausančių valstybių sienas,

83. ragina Komisiją įvertinti, ar tikslinga persvarstyti ES ir JAV saugumo garantijų susitarimą (angl. Safe Harbour Agreement), siekiant pritaikyti jį prie technologijų pokyčių, ypač su debesijos kompiuterija susijusiais aspektais;

o

o o

84. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai.

⁽¹⁾ 1996 m. lapkričio 22 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2271/96, skirtas apsaugai nuo trečiosios šalies priimtų teisės aktų eksteritorialaus taikymo poveikio ir tuo kylančių veiksmų užtikrinti (OL L 309, 1996 11 29, p. 1).

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

P7_TA(2013)0536

EERRI vertinimo ataskaita

2013 m. gruodžio 10 d. Europos Parlamento rezoliucija, kurioje pateikiama nuomonė dėl Europos elektroninių ryšių reguliuotojų institucijos (EERRI) ir Biuro vertinimo ataskaitos (2013/2053(INI))

(2016/C 468/05)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į 2013 m. balandžio 23 d. Komisijos tarnybų darbo dokumentą dėl Europos elektroninių ryšių reguliuotojų institucijos (EERRI) ir jo biuro vertinimo ataskaitos (SWD(2013)0152),
 - atsižvelgdamas į 2010 m. gegužės 19 d. Komisijos komunikatą „Europos skaitmeninė darbotvarkė“ (COM(2010)0245),
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 114 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į savo 2010 m. gegužės 5 d. rezoliuciją dėl naujos Europos skaitmeninės darbotvarkės „2015.eu“⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į elektroninių ryšių sistemą,
 - atsižvelgdamas į 2009 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1211/2009 dėl Europos elektroninių ryšių reguliuotojų institucijos (EERRI) ir Biuro įsteigimo⁽²⁾,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 119 straipsnio 1 dalį,
 - atsižvelgdamas į Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komiteto pranešimą ir Biudžeto komiteto nuomonę (A7-0378/2013),
- A. kadangi Europos elektroninių ryšių reguliuotojų institucija (EERRI) buvo sukurta siekiant prisidėti prie techninių ir politinių gairių rengimo baigiant kurti vidaus rinką siekiant dviejų tikslų: suteikti reguliavimo institucijoms kuo didesnę nepriklausomumą ir geriau suderinti šių institucijų ES reglamentavimo sistemos įgyvendinimą ES mastu;
- B. kadangi vertinimo ataskaitoje pažymimas ir pripažįstamas EERRI ir EERRI biuro vertingumas, visų pirma 7 ir 7a straipsniuose nustatytų procedūrų požiūriu, taip pat tinklo neutralumo bei tarptautinio tarptinklinio ryšio (angl. roaming) srityse;
- C. kadangi nuo EERRI ir EERRI biuro įsteigimo praėjo nedaug laiko;
- D. kadangi vidaus rinkos kūrimas yra nepertraukiamas procesas, kuriam labiausiai padeda atskirų nacionalinių rinkų reguliavimo tobulinimas, ir kadangi tvirčiausias bei tvariausias būdas to pasiekti (taip užtikrinant, kad nacionalinėse rinkose sprendimai dėl reguliavimo būtų suvokiami kaip teisėti) – vadovautis šiuo metu EERRI taikomu principu „iš apačios į viršų“;
- E. kadangi EERRI veikla gali būti veiksminga tik tuo atveju, jei užtikrintas jų nepriklausomumas nuo valstybių narių ir ES institucijų;
- F. kadangi dėl nacionalinių sumetimų gali būti sudėtinga apibrėžti bendrąsias pozicijas, dėl to gali būti sunkiau pasiekti susitarimą;

⁽¹⁾ OL C 81 E, 2011 3 15, p. 45.

⁽²⁾ OL L 337, 2009 12 18, p. 1.

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

- G. kadangi EERRI atlieka pagrindinį vaidmenį stiprinant nuoseklų ES reguliavimo sistemos taikymą visose valstybėse narėse, o tai yra itin svarbu siekiant sėkmingai plėsti elektroninių ryšių tinklą ir paslaugų vidaus rinką;
- H. kadangi pastarojo meto iniciatyvos (visų pirma susijusios su išlaidų peržiūros procesais), kurių imtasi nacionaliniu lygmeniu, galėtų sutrikdyti nepriklausomumo principo įgyvendinimą;
- I. kadangi nacionalinės reguliavimo institucijos (NRI) yra nevienalytės, nes kartais turi itin skirtingus įgaliojimus savo buveinės šalyse, kai kurios vykdo užduotis, susijusias tik su rinkos reguliavimu, o kitos – užduotis, susijusias su rinkos reguliavimo, tinklo saugumo ir privatumo aspektais, tai pat su domenų registru, spektru bei vartotojų paslaugomis;
- J. kadangi galbūt šiuo metu EERRI biuru nepakankamai naudojamosi;
- K. kadangi kai kurios kitose šalyse įsteigtos Sąjungos agentūros taip pat turi pagalbinį skyrių Briuselyje;
- L. kadangi dauguma ekspertų darbo grupės susitikimų vyko Briuselyje arba juos rengė NRI, ir kadangi reikėtų rengti daugiau vaizdo konferencijų;
- M. kadangi nauda vartotojams yra vienas iš pagrindinių elektroninių ryšių vidaus rinkos tikslų;
- N. kadangi EERRI Europos lygmeniu priimami sprendimai turėtų sukurti ES pridėtinę vertę;
1. mano, kad vertinimo ataskaita iš esmės yra tinkama ir suderinta;
 2. mano, kad reikia laiko, kad reikalingas bendradarbiavimas, koordinavimas ir neformalus aspektai, susiję su valdymu, padarytų visapusišką poveikį;
 3. mano, kad dar galima tobulinti EERRI ir EERRI biuro veiklą, taip pat pripažįstant, kad turimi išteklių riboti; tačiau pabrėžia, kad Direktyvos 2009/140/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų bendrosios reguliavimo sistemos 7 ir 7a straipsnyje numatyta nauja procedūra taikoma tinkamai, o tai pateisina dviejų lygių sandarą;
 4. pabrėžia, kad EERRI yra mažiausia ES agentūra, kuriai iš ES biudžeto skiriama tik 3 768 696 EUR, turinti 16 patvirtintų etatų pagal 2013 m. ES biudžetą, visų pirma teikianti administracinę paramą EERRI struktūrai, kuri sudaryta iš nacionalinių reguliavimo institucijų;
 5. primena 2008 m. gegužės 29 d. Biudžeto komiteto nuomonę dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl Europos elektroninių ryšių rinkos institucijos įsteigimo (COM(2007)0699 – C6-0428/2007 – 2007/0249 (COD)), kuria buvo nepritarta naujos agentūros įsteigimui;
 6. mano, kad NRI atlieka svarbų vaidmenį reguliavimo sistemoje, nes nacionalinės rinkos turi nekintamų skirtumų, susijusių su tinklo topologija, jos taip pat skiriasi pagal vartotojų paklausos tendencijas, demografiją ir kt.; pabrėžia, kad, siekiant užtikrinti struktūrinį bendradarbiavimą ES, taigi ir tinkamą bendrosios rinkos veikimą, būtini nepriklausomi konkrečių sektorių reguliuotojai, turintys tinkamų išteklių;
 7. mano, kad EERRI atlieka lemiamą vaidmenį reguliavimo sistemoje kaip subjektas, kurio užduotis – derinti nacionalinius faktinius ir reguliavimo skirtumus siekiant baigti kurti elektroninių ryšių vidaus rinką;
 8. rekomenduoja geriau apibrėžti EERRI vaidmenį, ypač jos santykį su NRI, ir jį stiprinti praplėsus jos kompetencijų sritį siekiant palengvinti bendrųjų pozicijų nustatymą, kad būtų galima sutvirtinti į vidaus rinką orientuotą požiūrį, taip pat įvertinant dabartinio bendradarbiavimo su NRI ir Komisija, vykdomo pagal 7 ir 7a straipsnio procedūras, veiksmingumą;
 9. mano, jog, geriau suderinus užduotis, NRI atliekamas valstybėse narėse, suteikiant joms kompetenciją visais aspektais, tiesiogiai susijusiais su elektroninių ryšių vidaus rinka, galima būtų prisidėti prie geresnio EERRI veikimo ir užtikrinti rinkos veikėjams daugiau nuspėjamumo;

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

10. ragina valstybes nares ir Komisiją užtikrinti, kad NRI nepriklausomumas nacionaliniu ir Europos lygmeniu būtų stiprinamas, o ne silpninamas, nes tai yra vienintelis būdas užtikrinti visapusišką EERRI nepriklausomumą;
11. mano, kad EERRI ir EERRI biuro funkcijos bei struktūra turėtų būti keičiamos, atsižvelgiant į elektroninių ryšių vidaus rinkos kūrimo užbaigimo lygį;
12. ragina Komisiją būsimais pasiūlymais, susijusiais su EERRI veikimo sritimi ir misija, užtikrinti EERRI nepriklausomumą nuo ES institucijų;
13. laikosi nuomonės, kad EERRI turi vykdyti veiklą, naudingą ES piliečiams, todėl turėtų būti stiprinami atskaitomybės Europos Parlamentui mechanizmai, nes jis yra vienintelė ES institucija, kurios nariai renkami tiesiogiai, kad jie galėtų atstovauti ES piliečių interesams;
14. rekomenduoja, kad EERRI stiprintų savo vidaus atskaitomybę, metinėje darbo programoje aiškiai nurodydama savo tikslus, taip pat metinėje ataskaitoje nurodytų savo laimėjimus bei pažangą, remdamasi šiais tikslais;
15. mano, kad yra itin svarbu siekiant EERRI veiklos suderinamumo ir nuoseklumo aiškiau nustatyti jos veikimo prioritetus ir, kuriant metinę darbo programą, skatinti bendravimą su visomis suinteresuotomis šalimis;
16. mano, jog EERRI turėtų turėti daugiau galimybių priimti strateginius sprendimus, o tai, be kitų dalykų, reiškia, kad EERRI turėtų atlikti savo analizę ir tyrimus, padėsiančius priimti tokius sprendimus, kad sprendimų priėmimo procesas būtų labiau pagrįstas principu „iš viršaus į apačią“ ir nepriklausomas;
17. pabrėžia, kad reikėtų susisteminti konsultacinį EERRI vaidmenį pasiūlymų dėl teisės aktų parengiamuoju etapu, susijusį su elektroninių ryšių sektoriumi;
18. mano, kad reikėtų patikslinti ir patobulinti EERRI išorės ryšius, siekiant paskatinti suinteresuotųjų subjektų įtraukimą visais politikos formavimo lygmenimis;
19. rekomenduoja oficialiai įtvirtinti Briuselyje veikiančios Nepriklausomų reguliavimo institucijų grupės (pranc. GRI) vaidmenį užtikrinant, kad šios grupės užduotys nesidubliuotų su EERRI biuro užduotimis;
20. rekomenduoja dažniau atlikti darbus nuotoliniu būdu, rengiant vaizdo konferencijas ir naudojant kitas technines elektroninių ryšių nuotolinio darbo priemones siekiant sumažinti išlaidas ir išmetamą anglies dioksido kiekį;
21. rekomenduoja Komisijai ir valstybėms narėms užtikrinti tinkamą EERRI ir NRI finansavimą;
22. mano, kad EERRI biuro būstinės vieta nėra kliūtis atliekant ES institucijų kasdienio darbo elektroninių ryšių klausimu stebėseną, tai itin svarbu EERRI ir tai nekliaudo veiksmingai naudotis EERRI biuru su sąlyga, kad aktyviau naudojamos elektroninių ryšių technologijos;
23. mano, kad EERRI biuro paskirtis turėtų būti persvarstyta, sustiprinta ir tiksliau apibrėžta, ypač atsižvelgiant į būsimus EERRI audito rezultatus šiuo klausimu;
24. rekomenduoja atlikti būtinus pakeitimus ir apsvarstyti būtinus išteklius, kad EERRI biurui būtų sudarytos sąlygos veiksmingiau ir naudingiau remti EERRI atliekamą reikšmingą darbą, užuot teikus vien administracinę pagalbą;
25. mano, kad visi svarstymai dėl EERRI biuro būstinės vietos turėtų vykti siekiant stiprinti jo nepriklausomumą nuo ES institucijų bei valstybių narių ir turėtų būti tinkamai atsižvelgiama į geografiniu požiūriu sąžiningo ES institucijų ir agentūrų būstinių paskirstymo principo;
26. mano, jog reikalingas didesnis konsolidavimas, siekiant užtikrinti, kad veiklos vykdytojai galėtų visapusiškiau pasinaudoti masto ekonomija, taip pat mano, kad EERRI šiame procese turėtų atlikti svarbų vaidmenį;
27. mano, kad siekiant geresnės vidaus rinkos, kuri lemtų didesnę konkurenciją ir geresnes paslaugas vartotojams, reikia aiškios ir pastovios teisinės sistemos;
28. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai.

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

P7_TA(2013)0544

Kriterijų, pagal kuriuos nustatoma, kada rūšiuotoji makulatūra nebelaikoma atliekomis pagal Direktyvą 2008/98/EB, nustatymas**2013 m. gruodžio 10 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Tarybos reglamento, kuriuo nustatomi kriterijai, pagal kuriuos nustatoma, kada rūšiuotoji makulatūra nebelaikoma atliekomis pagal Direktyvos 2008/98/EB dėl atliekų 6 straipsnio 1 dalį, projekto (D021155/01 – 2012/2742(RPS))**

(2016/C 468/06)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į pasiūlymą dėl Tarybos reglamento, kuriuo nustatomi kriterijai, pagal kuriuos nustatoma, kada rūšiuotoji makulatūra nebelaikoma atliekomis pagal Direktyvos 2008/98/EB dėl atliekų 6 straipsnio 1 dalį (COM(2013) 0502),
 - atsižvelgdamas į 2011 m. kovo mėn. paskelbtą Jungtinio tyrimų centro mokslinę ir techninę ataskaitą „Popieriaus atliekoms taikomi nebelaikymo atliekomis kriterijai. Techniniai pasiūlymai“,
 - atsižvelgdamas į Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2008/98/EB dėl atliekų ir panaikinancią kai kurias direktyvas ⁽¹⁾, ypač į jos 6 straipsnio 1 dalį,
 - atsižvelgdamas į Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1013/2006 dėl atliekų vežimo ⁽²⁾, ypač į jo 49 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Komisijos sprendimą 2011/753/ES, kuriuo nustatomos taisyklės ir skaičiavimo metodai, pagal kuriuos tikrinama, kaip siekiama Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2008/98/EB 11 straipsnio 2 dalyje nustatytų tikslų ⁽³⁾, ypač jo 2 straipsnio 2 dalį,
 - atsižvelgdamas į 2011 m. sausio 26 d. Komisijos komunikatą „Strategijos „Europa 2020“ pavyzdinė iniciatyva „Tausiai išteklius naudojanti Europa“ (COM(2011)0021),
 - atsižvelgdamas į Direktyvos 2008/98/EB 39 straipsnyje nurodyto komiteto 2012 m. liepos 9 d. pateiktą nuomonę,
 - atsižvelgdamas į 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimo 1999/468/EB, nustatančio Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką ⁽⁴⁾, 5a straipsnio 4 dalies e punktą,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 88 straipsnio 2 ir 3 dalis ir 4 dalies c punktą,
- A. kadangi nebelaikymo atliekomis kriterijų nustatymas pagal Direktyvą 2008/98/EB gali būti svarbi priemonė antriniam perdirbimui ir antrinių žaliavų rinkai skatinti ir todėl gali pagerinti išteklių naudojimo efektyvumą;
- B. kadangi pasiūlytame Tarybos reglamente nustatyta, kad popieriaus atliekos, kurių nepopierinė sudedamoji dalis sudaro 1,5 % ar mažiau oro temperatūroje išdžiovinto popieriaus svorio, pagal tam tikrus kriterijus nebelaikomos atliekomis, jei jos naudojamos kaip popieriui gaminti skirtas popieriaus pluoštas;

⁽¹⁾ OL L 312, 2008 11 22, p. 3.⁽²⁾ OL L 190, 2006 7 12, p. 1.⁽³⁾ OL L 310, 2011 11 25, p. 11.⁽⁴⁾ OL L 184, 1999 7 17, p. 23.

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

- C. kadangi visas iš įvairių medžiagų pagamintas popierius, kurio (išdžiovinto oro temperatūroje) daugiau kaip 30 % svorio sudaro nepopierinės medžiagos, laikomas nepopierine sudedamąja dalimi; kadangi tipiską iš įvairių medžiagų pagamintą popierių sudaro vos 30 % ar mažiau nepopierinės medžiagos (24 % polietileno, 6 % aliuminio) ir dėl šios priežasties jis nebūtų laikomas nepopierine sudedamąja dalimi; kadangi todėl popieriaus atliekų srautą galėtų sudaryti bet koks iš įvairių medžiagų pagaminto popieriaus (turinčio didelę dalį nepopierinių sudedamųjų dalių, taip pat reikšmingą likutinių skysčių, maisto ir kitų jame esančių organinių medžiagų kiekį) kiekis ir šios atliekos galėtų nebebūti laikomos atliekomis, o vertinamos kaip produktas;
- D. kadangi pagal Direktyvos 2008/98/EB 3 straipsnio 17 punktą perdirbimas yra „bet kokia naudojimo operacija, kuria atliekų medžiagos perdirbamos į produktus ar medžiagas, panaudojamas pirminiais ar kitais tikslais“;
- E. kadangi reglamento projekte apibrėžta, jog popierius nebelaikomas atliekomis tuomet, kai rūšiuotoji makulatūra naudojama kaip popieriui gaminti skirtas popieriaus pluoštas, vadinasi, dar prieš jos perdirbimą popieriaus gamykloje; kadangi tai prieštarauja galiojančiai perdirbimo apibrėžčiai, pagal kurią atliekos turi būti perdirbamos;
- F. kadangi surinkus ir išrūšius buvo atliktas tik išankstinis tokių gautų atliekų apdirbimas (ne perdirbimas) ir jos negali būti naudojamos toliau jų neperdirbus;
- G. kadangi apibrėžiant nebelaikymą atliekomis prieš perdirbimą atsirastų problemų, susijusių su daugybe Bendrijos teisės aktų, pvz., teisės aktų dėl ekologinio ženklavimo, viešųjų pirkimų, ekologinio projektavimo ir REACH, kuriuose „perdirbimas“ apibrėžiamas kaip procesas, kurio rezultatas – jau paruoštas naudoti perdirbtas produktas, ir, be to, prieštarauja Komisijos sprendimo 2011/753/ES 2 straipsnio 2 daliai, kurioje „išankstinis apdirbimas“ aiškiai atskiriamas nuo „galutinio perdirbimo“;
- H. kadangi pagal Direktyvos 2008/98/EB 6 straipsnio 1 dalį tam tikros konkrečios atliekos nebelaikomos atliekomis, kai su jomis atliekama naudojimo, įskaitant perdirbimą, operacija ir jos atitinka konkrečius kriterijus, kurie turi būti parengti laikantis tam tikrų tame straipsnyje nustatytų sąlygų; kadangi šios sąlygos: a) medžiaga ar objektas atitinka produktams taikytinus galiojančius teisės aktus bei standartus (6 straipsnio 1 dalies c punktas) ir b) naudojant medžiagą ar objektą nebus padarytas bendras neigiamas poveikis aplinkai ar žmonių sveikatai (6 straipsnio 1 dalies d punktas);
- I. kadangi 1,5 % dydžio nepopierinės medžiagos kiekio ribinė vertė grindžiama Europos standartu EN 643; kadangi pagal Jungtinio tyrimų centro tyrimą šis standartas „yra svarbiausias veiksnys popieriaus atliekų prekyboje“ ir juo „tiksliai apibrėžiamas Europos standartinių atliekų rūšių sąrašas“; kadangi taikant šį standartą nebelaikymo atliekomis kriterijams nustatyti pažeidžiamas Direktyvos 2008/98/EB 6 straipsnio 1 dalies c punktas, kuriame aiškiai nurodomi produktams taikytini standartai, o ne atliekoms taikytini standartai;
- J. kadangi pagal atitinkamus popieriaus produktų standartus, pvz., neorganinių priemonių standartą ISO 1762, regimų nešvarumų standartus ISO 5350/1 ir 5350/2 ir ekstrahuojamųjų medžiagų (mažos molekulinės masės angliavandenių) standartą ISO 624, reikalaujama, kad grynumas būtų 1 ppm, t. y. 15 000 kartų mažiau, nei siūloma;
- K. kadangi iš įvairių medžiagų pagaminto popieriaus įtraukimas prieštarauja Jungtinio tyrimų centro tyrime pateiktai aiškiai rekomendacijai, pagal kurią daugiasluoksnių popieriaus atliekos neatitinka nebelaikymo atliekomis kriterijų dėl jų keliamo papildomo pavojaus aplinkai šią medžiagą eksportuojant, ypač iš ES;
- L. kadangi, kaip nurodoma Reglamento (EB) Nr. 1013/2006 49 straipsnio 2 dalyje, eksporto iš ES atveju, Sąjungoje esanti išsiuntimo kompetentinga institucija reikalauja ir stengiasi užtikrinti, kad eksportuojamos atliekos paskirties trečiojoje šalyje būtų tvarkomos aplinkai saugiu būdu, *inter alia*, sugebėdama įrodyti, kad priimančiosios įmonės įrenginys bus eksploatuojamas laikantis žmogaus sveikatos ir aplinkos apsaugos reikalavimų, kurie iš esmės yra tolygūs ES teisės aktuose nustatytiems reikalavimams;

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

- M. kadangi naudotam popieriui, įskaitant iš įvairių medžiagų pagaminto popieriaus atliekas, suteikus „nebelaikymo atliekomis“ statusą prieš jį tinkamai perdirbus, šia medžiaga būtų galima laisvai prekiauti pasaulinėse rinkose ir nebebūtų taikomos Reglamente dėl atliekų vežimo nustatytos apsaugos priemonės, susijusios su aplinkos atžvilgiu patikimu valdymu; kadangi Reglamente dėl atliekų vežimo nustatytų reikalavimų netaikant atliekomis, kurių sudėtyje daug nepopierinių medžiagų, kurių kiekis dėl to, kad nebus atsižvelgiama į iš įvairių medžiagų pagamintą popierių, gali gerokai viršyti 1,5 % ribinę vertę, akivaizdžiai rizikuojama pažeisti Direktyvos 2008/98/EB 6 straipsnio 1 dalies d punktą, pagal kurį naudojant medžiagą nebus padarytas bendras neigiamas poveikis aplinkai;
- N. kadangi, tikėtina, kad siūlomą tvarkymo sistemą siekiant parodyti atitiktį Tarybos reglamento projekto 3 straipsnyje nurodytiems kriterijams ir ypač nuostatai, kad nepopierinės medžiagos iš įvairių medžiagų pagaminto popieriaus siuntose yra skirtos naudoti, bus beveik neįmanoma taikyti atliekomis, kurios jau nelaikomos atliekomis ir todėl jomis laisvai prekiaujama, galbūt daug kartų keičiant savininkus, ir nė vienu atveju nereikalaujama atlikti aplinkos aspektu tinkamą šių medžiagų apdorojimą;
- O. kadangi skatinant plėtoti pasaulinę prekybą šiuo tarimui atliekomis nebelaikomu popieriumi nepaisant aplinkos ir sveikatos apsaugos priemonių būtų ne tik daromas neigiamas poveikis aplinkai jį vežant, bet ir sumažėtų Europoje perdirbamo popieriaus kiekis dėl sumažėjusio popieriaus atliekų kiekio, todėl popieriaus gamintojams Europoje tektų bent iš dalies pakeisti perdirbimą gamyba naudojant gryną pluoštą ir naudojant daugiau energijos bei išmetant daugiau anglies dioksido, o tai vėl prieštarautų reikalavimui vengti bendro neigiamo poveikio aplinkai;
- P. kadangi Komisijos komunikate „Tausiai išteklius naudojanti Europa“ pateikta strategija, kuria siekiama, kad ES taptų žiedine ekonomika, grindžiama atliekas perdirbančia visuomene, kad atliekų susidarytų kuo mažiau ir kad jos būtų naudojamos kaip išteklius; kadangi dėl pasiūlytų nebelaikymo atliekomis kriterijų kyla pavojus, jog bus pakenkta tolesniam perdirbimo rodiklių gerinimui, ir tokiu būdu dabartinis pasiūlymas pažeistų Direktyvos 2008/98/EB 6 straipsnio 1 dalies d punktą;
1. nepritaria, kad būtų priimtas Tarybos reglamentas, kuriuo nustatomi kriterijai, pagal kuriuos nustatoma, kada rūšiuotoji makulatūra nebelaikoma atliekomis pagal Direktyvos 2008/98/EB dėl atliekų 6 straipsnio 1 dalį;
 2. mano, kad Tarybos reglamento projektas neatitinka pagrindinio teisės akto esmės ir tikslo;
 3. mano, kad Tarybos reglamento projektas viršija pagrindiniu teisės aktu Komisijai suteiktus įgyvendinimo įgaliojimus;
 4. mano, kad Komisija deramai neįvertino reglamento projekto poveikio popieriaus antriniam perdirbimui, popieriaus atliekų vertės grandinei, popieriaus atliekų vežimui ir bendram reglamento dėl aplinkos projekto poveikiui; skatina Komisiją persvarstyti reglamento projektą ir pagerinti siūlomą nelaikymo atliekomis kriterijų atsižvelgiant į šioje rezoliucijoje pateiktus prieštaravimus;
 5. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai bei valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams.
-

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

P7_TA(2013)0545

Europos romų integracijos nacionalinių strategijų plano lyčių aspektai

2013 m. gruodžio 10 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Europos romų integracijos nacionalinių strategijų plano lyčių aspektų (2013/2066(INI))

(2016/C 468/07)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Pagrindinių teisių chartiją, ypač į jos 1, 14, 15, 21, 23, 24, 25, 34 ir 35 straipsnius,
- atsižvelgdamas į tarptautinę teisę žmogaus teisių srityje, ypač į Tarptautinę konvenciją dėl visų formų rasinės diskriminacijos panaikinimo, į 1992 m. JT deklaraciją dėl tautinėms arba etninėms, religinėms ir kalbinėms mažumoms priklausančių asmenų teisių, į Konvenciją dėl visų formų diskriminacijos panaikinimo moterims ir į Jungtinių Tautų vaiko teisių konvenciją,
- atsižvelgdamas į Europos konvencijas, pagal kurias ginamos žmogaus teisės ir pagrindinės laisvės, ypač į Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvenciją (EŽTK), į Europos socialinę chartiją ir susijusias Europos socialinių teisių komiteto rekomendacijas, į Europos Tarybos tautinių mažumų apsaugos pagrindų konvenciją ir į Europos Tarybos konvenciją dėl smurto prieš moteris ir smurto šeimoje prevencijos bei kovos su juo,
- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos sutarties 2, 3 ir 6 straipsnius ir į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 8, 9 ir 10 straipsnius,
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą dėl ES romų integracijos nacionalinių strategijų plano iki 2020 m. (COM(2011) 0173) ir į 2011 m. birželio 24 d. Europos Vadovų Tarybos išvadas,
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „Romų integracijos nacionalinės strategijos: ES plano vykdymo pradžia“ (COM(2012)0226),
- atsižvelgdamas į pasiūlymą dėl Tarybos rekomendacijos dėl romų veiksmingų integravimo priemonių valstybėse narėse (COM(2013)0460),
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „Tolesnis nacionalinių romų integracijos strategijų įgyvendinimas“ (COM(2013) 0454),
- atsižvelgdamas į 2000 m. birželio 29 d. Tarybos direktyvą 2000/43/EB⁽¹⁾, įgyvendinančią vienodo požiūrio principą asmenims nepriklausomai nuo jų rasės arba etninės priklausomybės,
- atsižvelgdamas į 2000 m. lapkričio 27 d. Tarybos direktyvą 2000/78/EB⁽²⁾, nustatančią vienodo požiūrio užimtumo ir profesinėje srityje bendruosius pagrindus,
- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą dėl Tarybos direktyvos, kuria įgyvendinamas vienodo požiūrio į asmenis, nepaisant jų religijos ar tikėjimo, negalios, amžiaus arba seksualinės orientacijos, principas (COM(2008)0426),
- atsižvelgdamas į savo 2006 m. birželio 1 d. rezoliuciją dėl romų tautybės moterų padėties Europos Sąjungoje⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2011 m. kovo 9 d. rezoliuciją dėl ES strategijos dėl romų įtraukties⁽⁴⁾,
- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos pagrindinių teisių agentūros (angl. FRA) romų apklausos rezultatų analizę pagal lytį, kurią FRA pateikė gavusi prašymą pagal 126 straipsnį,

⁽¹⁾ OL L 180, 2000 7 19, p. 22.

⁽²⁾ OL L 303, 2000 12 2, p. 16.

⁽³⁾ OL C 298 E, 2006 12 8, p. 283.

⁽⁴⁾ OL C 199 E, 2012 7 7, p. 112.

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 48 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Moterų teisių ir lyčių lygybės komiteto pranešimą ir į Užimtumo ir socialinių reikalų komiteto nuomonę (A7-0349/2013),
- A. kadangi 2010–2015 m. moterų ir vyrų lygybės strategijoje reikalaujama, kad Komisija remtų „lyčių lygybę įgyvendindama visus strategijos „Europa 2020“ aspektus“ ir kadangi Tarybos išvadose dėl ES romų integracijos nacionalinių strategijų (angl. NRIS) plano teigiama, kad „lyčių aspektą reikia taikyti visose romų įtraukčiai didinti skirtose politikos srityse ir veiksniuose“;
- B. kadangi romų tautybės moterys dažnai susiduria su daugialype ir tarpsektorine diskriminacija dėl lyties ir etninės kilmės ir ši diskriminacija yra stipresnė nei ta, su kuria susiduria romų tautybės vyrai arba ne romų tautybės moterys, ir kadangi romų tautybės moterims sunkiai prieinamos galimybės įsidarbinti, mokytis, gauti sveikatos priežiūros ar socialines paslaugas ir priimti sprendimus; kadangi romų tautybės moterys dažnai kenčia nuo rasizmo, išankstinių nusistatymų ir stereotipų, o tai daro neigiamą poveikį tikrajai jų integracijai;
- C. atsižvelgiant į tai, kad romų tautybės moterys turi laikytis patriarchalinių ir moteris diskriminuojančių tradicijų, kurios joms trukdo pasinaudoti laisve rinktis pagrindiniais savo gyvenimo klausimais, kaip antai išsilavinimas, darbas, seksualinė ir reprodukcinė sveikata ir net santuoka; kadangi romų tautybės moterų diskriminacijos negalima pateisinti tradicija, o jos problema turi būti sprendžiama atsižvelgiant į tradicijas ir įvairovę;
- D. kadangi ES romų tautybės moterys patiria didesnę skurdo riziką nei romų tautybės vyrai ir kadangi keturis ir daugiau vaikų turinčios romų šeimos patiria didesnę skurdo riziką;
- E. kadangi dažniausiai pateikiamuose rodikliuose paprastai neatsižvelgiama į tokias problemas kaip dirbančių asmenų skurdas, energijos nepriteklis, smurtas prieš moteris ir mergaites, didelių šeimų ir vienišų tėvų skurdas, vaikų skurdas ir socialinė moterų atskirtis;
- F. kadangi vyresnės romų tautybės moterys patiria didesnę skurdo riziką, nes dauguma jų dirbo neoficialiai be darbo užmokesčio ar socialinio draudimo;
- G. kadangi didžiausia dalis suaugusių romų tautybės žmonių, kurie vertinami kaip „neaktyvūs“, yra moterys, ir – iš dalies dėl tradicinio vyrų ir moterų darbų pasidalijimo ir dėl Europos darbo rinkose egzistuojančio rasizmo ir seksizmo – aktyvaus amžiaus pagal darbo sutartį dirbančių romų tautybės moterų skaičius yra dvigubai mažesnis nei romų tautybės vyrų (panašus santykis ir savarankiškai dirbančių asmenų);
- H. kadangi, remiantis visų šalių duomenimis, romų tautybės moterys susiduria su didele atskirtimi užimtumo srityje ir su diskriminacija darbo vietoje, ieškodamos darbo ar dirbdamos; ir kadangi romų tautybės moterys taip pat tebėra atskirtos nuo oficialios ekonomikos, suvaržytos ribotų švietimo galimybių, netinkamo būsto, blogos sveikatos priežiūros, tradicinių lyčių vaidmenų, apskritai nustumtos į visuomenės užribį ir diskriminuojamos daugumos bendruomenių; kadangi ES NRIS plano įgyvendinimo ataskaitose nepakankamai dėmesio skiriama lyčių lygybės aspektui;
- I. kadangi kaimo regionuose, kuriuose nėra palankių sąlygų, daug vaikų turinčioms motinoms arba vienišoms motinoms daug sunkiau dirbti toliau nuo namų ir šeimų;
- J. kadangi romų tautybės moterų raštingumo lygis ir mokslo rezultatai labai atsilieka nuo romų tautybės vyrų ir ne romų tautybės moterų ir kadangi dauguma romų tautybės mergaičių nebaigia mokyklos, o daugelis jų apskritai nėra lankiusios mokyklos;
- K. kadangi ekonomikos krizė turėjo neigiamą poveikį romų tautybės moterų sveikatai ir gerovei, pablogindama jų jau seniai nepriimtina padėtį, kai daugiau nei ketvirtadalis visų romų tautybės moterų turi riboti savo kasdienę veiklą dėl sveikatos problemų;

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

- L. kadangi nepakankamos galimybės visapusiškai naudotis seksualinėmis ir reprodukcinėmis teisėmis, įskaitant kontracepciją, yra kliūtis romų tautybės moterims įgyti galių ir įtvirtinti lyčių lygybę, ir lemia neplanuotą nėštumą, įskaitant paauglių nėštumą, o tai pablogina mergaičių mokslo ir darbo galimybes; kadangi ankstyva motinystė dažniausiai yra nepakankamo socialinių paslaugų prieinamumo ir netinkamų sveikatos priežiūros sistemų padarinys – jose neatsižvelgiama į romų tautybės moterų reikmes;
- M. kadangi dėl žemo socialinio ir ekonominio statuso bei diskriminacijos, su kuria jos susiduria sveikatos priežiūros srityje, romų tautybės moterys nežino daugumos savo teisių ir daug rečiau, nei dauguma gyventojų, prašo medicinos paslaugų;
- N. kadangi romų tautybės moterys ir mergaitės neproporcingai smarkiai kenčia nuo kelių ligų, įskaitant ŽIV ir AIDS, bet joms skirtoms prevencijos programoms dažnai neteikiama pirmenybė ir skiriamas per mažas finansavimas, o atrankinė patikra vis dar išlieka sunkiai pasiekiamą;
- O. kadangi dėl ypač didelio skurdo, lyčių nelygybės ir vidaus diskriminacijos padidėja romų tautybės moterų prekybos žmonėmis, prostitucijos, smurto šeimoje ir išnaudojimo pavojus ir jos susiduria su papildomomis kliūtimis ieškomos apsaugos;
- P. kadangi daugelis romų tautybės moterų patyrė smurtą šeimoje – nukentėjo nuo savo vyrų, jų giminių ir kitų šeimos narių; kadangi apie didžiąją dalį smurto ir žmogaus teisių pažeidimų romų tautybės moterų atžvilgiu lieka nepranešta, nes smurtas prieš moteris patriarchalinėje visuomenėje vis dar priimtinas kaip teisėtas naudojimasis valdžia, taip pat todėl, kad smurtautojai prieš moteris dažnai lieka nenubausti už savo veiksmus ir taip moterys atgrasomos nuo teisinės pagalbos paieškų;
- Q. kadangi visų ES valstybių narių valdžios institucijos dažnai taiko smurtą prieš romų tautybės moteris ir jis pasireiškia kaip šiurkščios formos diskriminacija ir aiškūs Europos žmogaus teisių konvencijos pažeidimai, kurie gali būti įvairių formų, kaip antai duomenų apie romus, įskaitant vaikus, rinkimas ir saugojimas registruose vien etninės kilmės pagrindu arba šimtų žmonių išskeldinimas nesuteikiant jokio tinkamo alternatyvaus būsto ar paramos, ir visa tai yra gėdingi ir beširdiški veiksmai, kuriais visiškai nepaisoma valstybių narių tarptautinių įsipareigojimų žmogaus teisių srityje;
- R. kadangi visos ES institucijos ir valstybės narės privalo panaikinti smurtą prieš moteris ir mergaites, taip pat nutraukti nebaudžiamumą ir įvykdyti teisingumą romų tautybės moterų ir mergaičių atžvilgiu vykdomų neapykantos nusikaltimų, neapykantos kurstyimo, diskriminacijos ir smurto prieš jas kaltininkams;
- S. kadangi Tarybos direktyvoje 2000/43/EB draudžiama diskriminacija dėl rasės ir etninės kilmės; kadangi Komisija valstybių narių atžvilgiu pradėjo apie 30 pažeidimo tyrimo procedūrų už netinkamą Rasių lygybės direktyvos perkėlimą į nacionalinę teisę;
1. kadangi NRIS didelis dėmesys turi būti skiriamas tam, kad romų tautybės moterys įgytų galių kontroliuoti savo gyvenimą tapdamos pastebimomis permainių dalyvėmis savo bendruomenėse ir darydamos įtaką politikos priemonėms ir programoms, taip pat didelis dėmesys turi būti skiriamas romų tautybės moterų socialiniam ir ekonominiam atsparumui, t. y. jų gebėjimui prisitaikyti prie greitai kintančios ekonominės aplinkos taupant ir neleidžiant pasibaigti ištekliams;
 2. palankiai vertina 2012 m. Komisijos pažangos ataskaitą⁽¹⁾ ir 2013 m. birželio 26 d. pasiūlymą dėl Tarybos rekomendacijos dėl romų veiksmingų integravimo priemonių valstybėse narėse⁽²⁾, kuriuose ypatingas dėmesys skiriamas įsidarbinimo, būsto, švietimo ir sveikatos priežiūros galimybėms, valstybės narės raginamos imtis pozityviosios diskriminacijos ir įtraukti romų integravimo strategiją kovojant su skurdu ir socialine atskirtimi;

⁽¹⁾ COM(2012)0226.

⁽²⁾ COM(2013)04601.

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

3. ragina valstybes nares, per Europos semestrą su romais susijusiais klausimais papildomai gavusias konkrečiai šaliai skirtas rekomendacijas, jas skubiai įgyvendinti ir kovoti su diskriminacija, taip pat darbo vietoje, įtraukti pilietinę visuomenę, įskaitant romų organizacijas, į sprendimų priėmimo procesą ir, siekiant įvykdyti įsipareigojimus, priisiimtus pagal romų integracijos nacionalines strategijas, skirti ne tik ES, bet ir nacionalinių bei kitų lėšų;
4. apgailestauja, jog, nepaisant to, kad Europos Parlamentas 2006 m. priėmė rezoliuciją dėl romų tautybės moterų padėties, o Europos Sąjungos Taryba patvirtino 10 pagrindinių romų įtraukties principų, iš kurių vienas susijęs su sąmoningumu lyčių klausimais, Europos ir nacionalinės politikos formuotojai praktiškai nesiėmė spręsti pažeidžiamos romų ir klajoklių moterų padėties klausimo;
5. pabrėžia, kad ES NRIS plano veiksmingumą būtų galima gerokai padidinti labiau įtraukiant Komisiją, nes ji gali pagerinti reguliavimo ir kitų priemonių kokybę, skatinti didesnę politikos priemonių nuoseklumą ir populiarinti svarbiausius plano tikslus;
6. ragina valstybes nares, numatant konkrečius tikslus ir uždavinius, finansavimą, rodiklius ir laikotarpį, parengti nacionalinius veiksmų planus keturiuose pagrindinėse prioritetinėse srityse – sveikatos apsaugos, būstų, užimtumo ir švietimo, o pažangą įvertinti patikrinant įgyvendinimo rezultatus;
7. ragina valstybių narių vyriausybes ir vietas valdžios institucijas įtraukti romų tautybės moteris per moterų organizacijas, romų NVO ir susijusias suinteresuotąsias šalis į NRIS rengimą, įgyvendinimą, vertinimą ir stebėseną ir padėti kurti lyčių lygybės institucijų arba moterų teisių organizacijų ir socialinės įtraukties strategijų sąsajas; be to, ragina Komisiją įgyvendinant strategiją „Europa 2020“ ir nacionalines reformų programas lyčių lygybės klausimą traktuoti nuosekliai;
8. ragina Komisiją pateikti ES romų įtraukties proceso „srautų diagramą“, kuri apimtų pasiektus rezultatus, nustatytus tikslus ir konkrečias jų įgyvendinimo priemones, kuriomis buvo siekiama šių tikslų, įgyvendinimo priemonių taikymo padėtį ir tolesnius veiksmus;
9. ragina valstybes nares stengtis panaikinti romų tautybės vyrų ir moterų patiriamą teritorinę segregaciją, priverstinis išskeldinimus ir benamystę ir parengti veiksmingą ir skaidrią būsto politiką;
10. ragina Komisiją ir valstybes nares užtikrinti, kad būtų laikomasi romų tautybės moterų ir vaikų pagrindinių teisių ir kad romų tautybės moterys ir mergaitės – be kita ko, per sąmoningumo ugdymo kampanijas – būtų informuojamos apie savo teises pagal galiojančius nacionalinės teisės aktus lyčių lygybės ir diskriminacijos klausimais, taip pat ragina ir toliau kovoti su patriarchalinėmis ir moteris diskriminuojančiomis tradicijomis;
11. ragina Komisiją konkrečiai nurodyti institucinį uždavinių ir pareigų paskirstymą atitinkamoms organizacijoms, forumams ir įstaigoms ir aiškiai apibrėžti, kokį vaidmenį prižiūrint, kontroliuojant ir koordinuojant ES NRIS plano įgyvendinimą atlieka šie veikėjai: EK Romų reikalų darbo grupė, Nacionalinių informacijos centrų tinklas, Europos romų platforma, Europos Sąjungos pagrindinių teisių agentūra ir jos *ad hoc* darbo grupė romų įtraukties klausimais;
12. ragina Komisiją padėti įgyvendinti NRIS: siekti bendrų, palyginamų ir patikimų rodiklių ir parengti ES romų įtraukties rodiklių suvestinę, kad būtų galima pateikti aiškius, nedviprasmiškus rezultatus, pagal kuriuos būtų galima įvertinti pažangą, taip pat įvykdyti veiksmingos kontrolės reikalavimą;
13. ragina valstybes nares užtikrinti, kad griežtos taupymo priemonės neturėtų neproporcingo poveikio romų tautybės ir klajoklėms moterims ir kad priimant sprendimus dėl biudžeto būtų vadovaujama žmogaus teisių principais;
14. ragina Komisiją primygtinai raginti valstybes nares savo nacionalinėse strategijose pateikti svarbiausių prioritetinių sričių rezultatų rodiklius, pagrindinius scenarijus ir kiekybiškai išreikštus pagrindinius tikslinius rodiklius, pagal kuriuos būtų galima įvertinti pažangą;
15. ragina Komisiją ir valstybes nares užtikrinti, kad visose administracinėse sistemose būtų renkami ir politikai formuoti naudojami neapibendrinti duomenys pagal lytis ir etninę kilmę; pažymi, kad duomenys turi būti renkami laikantis atitinkamų žmogaus teisių principų;

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

16. ragina valstybes nares skirti pakankamai finansinių išteklių savo nacionaliniams politikos įsipareigojimams įvykdyti, kad būtų įgyvendintos NRIS, ir užtikrinti, kad jų integracijos strategijos atsispindėtų nacionalinėse biudžeto politikos priemonėse;
17. ragina Komisiją ir valstybes nares sukurti deramą politikos formuotojų ir romų organizacijų konsultavimosi, tarpusavio mokymosi ir keitimosi patirtimi sistemą ir inicijuoti struktūrizuotą dialogą, kuriuo į ES, nacionalinių ir vietos romų integracijos strategijų planavimą, įgyvendinimą ir stebėseną būtų įtrauktos romų organizacijos ir NVO;
18. ragina valstybes nares užtikrinti pilietinių teisių lygybę ir vienodą sveikatos priežiūros paslaugų, švietimo, įsidarbinimo ir būstų prieinamumą, laikantis žmogaus teisių, nediskriminavimo principo ir atitinkamais atvejais užtikrinant suderinamumą su klajoklių gyvenimo būdu;
19. ragina Komisiją ir valstybes nares įtraukti integruotų teritorinių investicijų ir bendruomenės inicijuotos vietos plėtros priemones į savo partnerystės sutartis, panaudoti jas nepakankamai išsivysčiusiems labai mažiems regionams ir blogesnes sąlygas turinčioms teritorijoms, taip pat bendruomenės inicijuotą vietos plėtrą įtraukti į veiklos programas, kurias planuojama parengti;
20. ragina Komisiją ir valstybes nares užtikrinti, kad visose valstybėse narėse būtų priimti ir įgyvendinti konkretūs, visapusiški kovos su diskriminacija teisės aktai, atitinkantys tarptautinius ir Europos standartus, kartu užtikrinant, kad kovos su diskriminacija įstaigos galėtų populiarinti vienodą požiūrį ir turėtų skundų nagrinėjimo mechanizmus, prieinamus romų tautybės moterims ir mergaitėms;
21. ragina valstybes nares savo nacionalinėse strategijose daugiau dėmesio skirti socialinės įtraukties teritoriniams aspektams ir blogiausias sąlygas turintiems labai mažiems regionams taikyti sudėtingas integruotas plėtros programas;
22. ragina valstybes nares skirti dėmesio ir sanglaudos politikos miestų aspektui, pirmiausia atsižvelgiant į miestus, kuriems būdingas nevienodas socialinis disbalansas – nedarbas, socialinė atskirtis ir poliarizacija, ir padėti jiems plėtoti infrastruktūrą siekiant išnaudoti jų galimybes prisidėti prie ekonomikos augimo ir stiprinti miestų bei kaimų vietovių sąsajas siekiant skatinti įtraukią plėtrą;
23. ragina valstybes nares įgyvendinant savo NRIS stiprinti lyčių aspekto integravimą, visose politikos ir veiklos srityse, turinčiose poveikį romų tautybės moterims, atsižvelgiant į lyčių lygybės aspektą, ir susieti jų įgyvendinimą su esamomis lyčių lygybės strategijomis, ypač romų bendruomenėse naikinant vyrų ir moterų darbo užmokesčio ir pensijų skirtumus ir kaip aiškų tikslą nurodant smurto prieš moteris bei mergaites panaikinimą ir imantis konkrečių veiksmų šiuo tikslu;
24. ragina Tarybą, Komisiją ir ES valstybes nares užtikrinti, kad į NRIS būtų įtrauktos konkrečios priemonės moterų teisėms ir lyčių aspektams integruoti, kad jose būtų atsižvelgiama į lyčių aspektą ir daugialypės bei tarpsektorinės romų tautybės moterų patiriamos diskriminacijos padėtį, ypač užimtumo, sveikatos, būstų ir švietimo srityse, ir kad ES Komisijai ir ypač Pagrindinių teisių agentūrai atliekant kiekvieno NRIS skirsnio vertinimą ir kasmetinę kontrolę būtų atsižvelgiama į moterų teises ir lyčių lygybės aspektą; prašo pateikti šiuos duomenis Europos Parlamentui;
25. ragina Komisiją ir valstybes nares užtikrinti, kad NRIS atsispindėtų konkrečios romų tautybės moterų teisės ir poreikiai, ir parengti konkrečius šių strategijų įgyvendinimo, tolesnių veiksmų ir kontrolės rodiklius, grindžiamus, pvz., Jungtinių Tautų vystymo programos (JTVP) su lytimis susijusio vystymosi indeksu (angl. GDI), pagal kurį atsižvelgiama į tokius aspektus kaip ilgas ir sveikas gyvenimas, žinios ir deramas gyvenimo lygis, ir galių suteikimo abiejų lyčių atstovams priemone (angl. GEM), kuri apima dalyvavimą ir sprendimų priėmimą politikoje, dalyvavimą ir sprendimų priėmimą ekonomikoje ir galią valdyti ekonominius išteklius; ragina Komisiją ir valstybes nares biudžeto sudarymu atsižvelgiant į lyčių aspektą naudotis kaip viena iš priemonių lyčių aspektui integruoti;
26. ragina valstybes nares parengti nacionalinę NRIS kontrolės ir vertinimo sistemą, apimančią tokius aspektus, kaip antai biudžeto kontrolė ir kitų formų pilietinės visuomenės stebėseną (šias funkcijas atlieka nacionalinės NVO, NVO tinklai arba bendrosios organizacijos), ekspertų vertinimas (šias funkcijas atlieka nepriklausomi ekspertai, turintys įrodytų specialių žinių atitinkamoje srityje) ir administracinė kontrolė;

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

27. ragina Komisiją ir valstybes nares, kuriant specialias savo NRIS priemones, atlikti poveikio lytims vertinimus;
28. ragina Komisiją pristatyti veiksmingesnes priemones, kuriomis būtų galima įvertinti tikrąją romų tautybės moterų socialinę ir ekonominę padėtį, pvz., į savo projektą „Ne tik BVP“ įtraukiant kiekybinį „gyvenimo ekonomikos“ įvertinimą ir neoficialios ekonomikos pripažinimą; todėl ragina Komisiją sukurti ir stebėti specialius lyčių rodiklius, skirtus NRIS ir socialinės įtraukties politikai;
29. ragina šioje srityje veikiančias valstybių narių NVO parengti asmeninėms reikmėms pritaikytus veiksmų planus, kuriais būtų siekiama padėti moterims ir jaunimui ieškoti darbo, teikti psichologines konsultacijas siekiant paskatinti romus įsitraukti į švietimą ir profesinį mokymą ir žinoti savo asmeninius įgūdžius bei gebėjimus, kad socialiniu požiūriu galėtų geriau įsitraukti į darbo rinką; tarpininkauti tarp mokymo ir (arba) perkvalifikavimo kursų paslaugų teikėjų bei darbdavių ir romų tautybės moterų ir (arba) romų tautybės gyventojų; skatinti romų tautybės moterų ir mergaičių švietimą teikiant subsidijas ir stipendijas, laikantis vienodų galimybių principo ir atsižvelgiant į tai, kad merginos tuokiasi jaunesnės negu vaikinai;
30. ragina valstybes nares savo priemones aiškiai taikyti romų tautybės moterims, patiriančioms ypatingą socialinį ir ekonominį nepriteklį, ir kartu skirti dėmesį rizikos grupėms, užkertant kelią skurdą sukeliantiems veiksniams ir su jais kovojant;
31. ragina valstybes nares didinti romų ir klajoklių programų bei romų ir klajoklių naudos gavėjų skaičių ir regimumą, taip pat teikti konkrečią paramą klajoklių ir romų organizacijoms, skatinančioms suteikti galių moterims ir skatinančioms NVO galimybes gauti struktūrinių fondų finansavimą;
32. ragina Komisiją ir valstybes nares parengti finansinius mechanizmus, skirtus remti pilietinės visuomenės ir bendruomenių atliekamą romų tautybės ir klajoklių moterų socialinės įtraukties politikos, iniciatyvų ir projektų kontrolę;
33. ragina Komisiją ir valstybes nares į ES romų įtraukties procesą įtraukti tikslą sumažinti vaikų skurdą, kad į socialinės įtraukties priemones būtų įtrauktos vaikų teisės, būtų stebima vaikų skurdo mažinimo pažanga, nustatyti prioritetiniai veiksmai šioje srityje ir kad jų būtų imtasi;
34. pabrėžia, kad marginalizacijos prevencija turi būti vykdoma nuo kūdikystės; mano, kad labai svarbu laikytis požiūrio, taikomo įvairių kartų moterims, kad skurdas nebebūtų perduodamas iš kartos į kartą;
35. ragina valstybes nares į savo NRIS specializuotas programas įtraukti aktyviai romų tautybės moterų įtraukčiai į darbo rinką, romų tautybės moterims ir mergaitėms užtikrinant aukštos kokybės švietimo programų prieinamumą ir sudarant galimybes mokytis visą gyvenimą, kad jos galėtų įgyti rinkoje reikalingų įgūdžių; ragina valstybes nares kaip horizontalųjį tikslą į visas NRIS prioritetines sritis įtraukti romų tautybės moterų gebėjimų ugdymą ir didesnių galių joms suteikimą ir skatinti politinio dalyvavimo politikoje priemones – remti aktyvų romų tautybės moterų dalyvavimą vietos, nacionaliniu ir Europos lygmeniu;
36. ragina valstybes nares parengti pozityviųjų veiksmų priemones, kuriomis romų tautybės moterims ir vyrams būtų sudarytos palankesnės sąlygos gauti darbą viešojo administravimo srityje;
37. ragina valstybes nares sukurti specialias priemones didelėms šeimoms (turinčioms keturis ar daugiau vaikų) ir vienišų tėvų namų ūkiams, kuriomis būtų galima sudaryti palankesnes sąlygas jiems patekti į darbo rinką, apsvaistyti galimybę šiuo tikslu taikyti specializuotas gerovės užtikrinimo priemones, plėsti vaikų priežiūros paslaugas ir užtikrinti, kad romų vaikai būtų integruojami į vietos mokyklas bei vaikų priežiūros įstaigas ir turėtų visapusiškas ir vienodas galimybes įgyti privalomąjį išsilavinimą, taip kovojant su socialine atskirtimi ir getų formavimusi;
38. ragina valstybes nares romų vaikams suteikti vienodas galimybes naudotis kokybiškomis ir prieinamomis priežiūros ir ankstyvojo ugdymo, vaikų raidos ir tėvų partneryste pagrįsto švietimo paslaugomis, iš naujo nustatyti Barcelonos tikslus vaikų priežiūros srityje ir sukurti prieinamas, įperkamas ir aukštos kokybės priežiūros paslaugas visiems gyvenimo etapams;
39. ragina valstybes nares imtis visų reikalingų priemonių, kad būtų užkirstas kelias darbuotojų atleidimui iš darbo jų nėštumo ir motinystės laikotarpiu, ir svarstyti būdus pripažinti vaikų auginimą laikotarpiu, už kurį įgyjama teisė į pensiją;

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

40. primygtinai ragina valstybes nares išnagrinėti romų tautybės moterims kylančias kliūtis dirbti savarankiškai, sudaryti prieinamos, greitos ir nebrangios registracijos sąlygas romų tautybės verslininkėms ir sukurti naujų mažųjų įmonių steigimui ir verslininkams skirtas mikropaskolų sistemas, pagal kurias būtų taikomos paprastos, verslininkams palankios administravimo procedūros, įskaitant techninę pagalbą bei paramos priemones ir specialias licencijas, kuriomis tam tikri sezoniniai ir laikini darbai būtų pripažįstami apmokamu darbu, už kurį mokamos socialinio draudimo įmokos; ragina valstybes nares ir vietos valdžios institucijas mobilizuoti Europos užimtumo ir socialinės įtraukties mikrofinansų skyrimo priemonės lėšas;
41. ragina valstybes nares parengti tikslines integracijai skirtas paramos nedarbo atveju priemones (perkvalifikavimas, darbo vietų kūrimas, įdarbinimas mokant priemokas prie atlyginimo, per socialinį draudimą teikiama parama, mokesčių lengvatos ir kt.), o ne, kaip dabar, susitelkti beveik vien tik į viešųjų darbų programas;
42. ragina remti ir skatinti romų bendruomenės patekimą į darbo rinką; pažymi, kad siekiant diferencijuoti įdarbinimo administravimo paslaugas ir priemones ir parengti orientavimo procedūras reikia romų kilmės pagalbinių darbuotojų ir bylų tvarkytojų;
43. ragina Komisiją ir valstybes nares, naudojantis bendruomeninėmis švietimo ir socialinėmis paslaugomis, sukurti specialią romų tautybės jaunimui skirtą švietimo kuravimą ir paramos sistemą, kuri veiktų nuo ankstyvosios vaikystės iki universiteto, ypatingą dėmesį skiriant lyčių klausimams;
44. ragina valstybes nares visiškai naudotis galimybėmis, kurias teikia struktūriniai fondai, ypač Europos socialinis fondas (ESF), kad būtų pagerintos romų švietimo ir užimtumo perspektyvos ir jie galėtų turėti tikrą socialinės įtraukties galimybių ir galimybių išvengti vis dar didelio skurdo; primygtinai ragina valstybes nares reguliariai stebėti pažangą, visų pirma atsižvelgiant į romų jaunimo, visų pirma moterų, švietimą ir mokymą;
45. ragina valstybes nares kovoti su stereotipais, kad būtų išvengta šios etninės grupės niekinimo, lemiančio tai, kad darbdaviai vengia samdyti romus, dėl to atsiranda diskriminacija viešojo administravimo institucijose ir mokyklose, o tai turi neigiamų padarinių santykiams su institucijomis ir įsidarbinant;
46. pakartoja, kad romų išsilavinimo spragos labai skiriasi lyčių aspektu, nes vidutinis romų tautybės moterų raštingumo lygis yra 68 %, o vyrų – 81 %, pradinę mokyklą lanko tik 64 % romų mergaičių; šis skirtumas matyti ir iš prašymų įgyti profesinę kvalifikaciją skaičiais; tačiau pažymi, kad šie statistiniai duomenys valstybėse narėse labai skiriasi;
47. ragina valstybes nares sukurti specialias programas, kuriomis būtų užtikrinama, kad romų tautybės mergaitės ir jaunos moterys toliau mokytųsi – įgytų pradinį, vidurinį ir aukštąjį išsilavinimą, taip pat imtis specialių priemonių, skirtų paauglėms motinoms ir mokyklos nebaigusioms mergaitėms, ypač remti nepertraukiamą mokymąsi, subsidijuojant jų patekimą į darbo rinką ir suteikiant galimybes mokytis darbo vietoje; be to, ragina valstybes nares ir Komisiją atsižvelgti į šias priemones koordinuojant ir vertinant NRIS;
48. ragina valstybes nares parengti kovos su diskriminacija strategijas, siekiant užkirsti kelią rasistiniam elgesiui viešojo sektoriaus tarnybose, ypač darbo rinkoje, ir jį pasmerkti, taip užtikrinant, kad romų tautybės moterų ir vyrų teisės darbo rinkoje būtų tvirtai ginamos;
49. ragina Komisiją ir valstybes nares investuoti išteklių į „netradicinių besimokančių asmenų“ pritraukimą, kad šie galėtų toliau mokytis, ir teikti paramą NVO ir programoms, kuriomis siekiama skatinti netradicinių besimokančių asmenų įtrauktį į švietimo ir suaugusiųjų mokymosi programas;
50. ragina valstybes nares skatinti studentų romų tinklus, skatinti jų solidarumą, didinti sėkmės pavyzdžių regimumą ir padėti įveikti studentų romų izoliuotumą;
51. ragina valstybes nares skatinti romų šeimas lankytis mokyklose, vertinti mokyklas, kuriose mokosi romų vaikai ir jaunimas, ir atlikti visus pakeitimus, reikalingus siekiant užtikrinti visų besimokančių asmenų integraciją į švietimo sistemą ir jų pasiekimus; pažymi, kad romų tautybės mergaitėms turėtų būti skiriamos specialios priemonės, grindžiamos sėkmės pavyzdžiais, patvirtintais akademinės bendruomenės;

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

52. prašo Komisijos ir valstybių narių skirti lėšų daugiau vietų turinčioms mokykloms, vaikų darželiams ir lopšeliams statyti, kad romų vaikai galėtų dalyvauti pamokose kartu su kitais, ne romų, vaikais, nebūtų diskriminuojami, paliekami už švietimo sistemos ribų ar atstumiami mokytojų dėl savo etninės kilmės;

53. ragina Komisiją ir valstybes nares įgyvendinti socialinių ir sveikatos priežiūros paslaugų teikėjams skirtas sistemingas mokymo lyčių skirtumų ir kultūrinių ypatumų klausimais programas;

54. pabrėžia, kad romų tautybės mergaičių švietimas įvairiais būdais padeda gerinti romų gyvenimą, nes jis, be kita ko, yra būtina sąlyga norint padidinti romų tautybės moterų įsidarbinimo galimybes, sudaryti joms palankesnes sąlygas patekti į darbo rinką ir užtikrinti tam tikras pajamas, be to, jis itin svarbus siekiant įveikti skurdą ir socialinę atskirtį; taip pat pažymi, kad mokytojų žinių apie romų kultūrą didinimas padeda mažinti atskirtį; todėl ragina valstybes nares kovoti su segregacija siekiant užtikrinti įtrauktesnį ir prieinamą švietimą ir mokymo metodus, kuriuos taikant būtų atsižvelgiama į kultūrinius ypatumus ir būtų įtraukiami romų kilmės mokytojų padėjėjai bei tėvai, ir visų pirma tobulinti profesinius įgūdžius, kad jie atitiktų darbo rinkos poreikius;

55. ragina Komisiją ir valstybes nares savo sveikatos iniciatyvose išskirti romų tautybės moteris kaip atskirą tikslią grupę, ypač dėl ligų, kurios yra glaudžiai susijusios su moterų hormonine sistema ir (arba) skurdu, kaip antai osteoporozė, raumenų ir kaulų sistemos problemos ir centrinės nervų sistemos ligos; be to, primygtinai ragina pasirūpinti, kad krūtų ir gimdos kaklelio vėžio atrankinės patikros ir profilaktika, įskaitant vakciną nuo žmogaus papilomos viruso, būtų prieinamos visoms moterims, ir siekti pradėti nėščių moterų sveikatos priežiūrą jau per pirmąjį nėštumo trimestrą;

56. ragina valstybes nares užtikrinti sveikatos priežiūros prieinamumą, pirmiausia užtikrinant, kad romų tautybės moterų NVO dalyvautų kuriant, įgyvendinant ir vertinant sveikatos priežiūros programas, ir užtikrinti, kad romų tautybės moterys ir mergaitės galėtų savarankiškai priimti sprendimus dėl savo lytiškumo, sveikatos ir motinystės, populiarinti šeimos planavimą, galimybes naudotis visomis lytinės ir reprodukcinės sveikatos priežiūros paslaugomis ir lytinį švietimą ir apsaugoti vaikus bei paauglius nuo seksualinės prievartos ir ankstyvos santuokos, užkirsti kelią kūdikių ir motinų mirtingumui ir priverstinės sterilizacijos reiškiniai;

57. ragina valstybes nares palengvinti ir skatinti lyčių požiūriu proporcingą romų bendruomenių dalyvavimą kuriant, įgyvendinant, stebint ir vertinant ligų prevencijos, gydymo, priežiūros ir paramos programas, taip pat mažinant niekinimą ir diskriminaciją medicinos sistemoje;

58. ragina valstybes nares ir regionų bei vietos valdžios institucijas parengti ir vykdyti politiką, kuria būtų užtikrinama, kad visos romų tautybės moterys, net ir iš labiausiai atskirtų bendruomenių, galėtų naudotis pirminėmis, skubiosiomis ir prevencinėmis sveikatos priežiūros paslaugomis, taip pat, siekiant panaikinti išankstinius nusistatymus romų atžvilgiu, ragina organizuoti mokymus sveikatos priežiūros darbuotojams;

59. ragina valstybes nares ištirti, uždrausti tiesioginę ir netiesioginę savo pagrindinėmis teisėmis besinaudojančių ir viešąsias paslaugas bandančių gauti romų tautybės moterų diskriminaciją ir bausti dėl jos, taip pat užkirsti kelią tolesnei diskriminacijai; pabrėžia, kad svarbu organizuoti sąmoningumo ugdymo kampanijas, siekiant kovoti su romų, ypač romų tautybės moterų, diskriminacija ir panaikinti rasinius stereotipus;

60. ragina Komisiją ir valstybes nares kitu programavimo laikotarpiu įtraukti romus, ypač romų tautybės moteris, kaip konkrečią tikslią grupę, į veiklos programas ir kaimo vietovių plėtros programas;

61. ragina Komisiją paskelbti Tarybos direktyvos 2000/43/EB įgyvendinimo kiekvienoje valstybėje narėje vertinimo ataskaitą; panašiai ragina Komisiją parengti konkrečias rekomendacijas kiekvienai valstybei narei, kad pagal šią direktyvą būtų atsižvelgiama ir į lyčių aspektą;

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

62. ragina Tarybą pasiekti susitarimą dėl vienodo požiūrio direktyvos, kuria įgyvendinamas vienodo požiūrio į asmenis, nepaisant jų religijos ar tikėjimo, negalios, amžiaus arba seksualinės orientacijos, principas, siekiant užtikrinti, kad visose gyvenimo srityse visi diskriminavimo ir daugialypio diskriminavimo pagrindai būtų laikomos neteisėtais; atitinkamai ragina visas ES institucijas užtikrinti, kad į šią direktyvą būtų įtraukta tarpsektorinė diskriminacija;
63. ragina valstybes nares kovoti su visų formų smurtu prieš moteris, pvz., smurtu šeimoje, seksualiniu išnaudojimu ir prekyba žmonėmis, ypač atkreipiant dėmesį į romų tautybės moteris, ir padėti aukoms, į NRIS įtraukiant konkrečius tikslus kovoti su prekyba romų tautybės moterimis, užtikrinant tinkamus išteklius susijusioms viešosioms paslaugoms ir taip pat teikiant pagalbą per pagrindines paslaugas, pvz., sveikatos, užimtumo ir švietimo; be to, ragina Komisiją remti vyriausybės ir pilietinės visuomenės iniciatyvas, kuriomis siekiama pašalinti šias problemas, ir užtikrinti pagrindines aukų teises;
64. ragina valstybes nares bendradarbiauti su romų tautybės moterimis rengiant galių suteikimo joms strategijas, kuriose būtų pripažintas jų tarpsektorinis pobūdis ir būtų skatinama moterims, vyrams, mergaitėms ir berniukams skirta veikla, kuria kovojama su lyčių stereotipais;
65. pažymi, kad iš anksto suplanuota santuoka, vaikų santuoka ir priverstinė santuoka vis dar yra paplitusios kaip „tradicinė praktika“, pabrėžia, kad ši praktika yra žmogaus teisių pažeidimai, ne tik turintys didelį poveikį romų tautybės mergaičių sveikatai, didinantys nėštumo ir gimdymo komplikacijų riziką, bet ir sudarantys sąlygas seksualinei prievartai ir išnaudojimui, taip pat menkinantys galimybes mokytis ir įsidarbinti;
66. ragina valstybes nares ratifikuoti ir įgyvendinti Europos Tarybos konvenciją dėl veiksmų prieš prekybą žmonėmis ir iki galo į nacionalinę teisę perkelti Direktyvos 2011/36/ES dėl prekybos žmonėmis prevencijos, kovos su ja ir aukų apsaugos ⁽¹⁾ nuostatas, ypač stiprinant aukų nustatymą, apsaugą ir pagalbą joms, ypatingą dėmesį skiriant vaikams;
67. prašo valstybių narių ir Komisijos ES lygmeniu spręsti romų problemas, atsižvelgiant į jų, kaip ES piliečių, laisvo judėjimo teisę ir būtinumą valstybėms narėms bendradarbiauti sprendžiant problemas, su kuriomis susiduria ši etninė grupė;
68. ragina Komisiją ir valstybes nares skatinti keistis informacija ir gerąja patirtimi romų tautybės moterų integracijos visose visuomenės srityse klausimais;
69. rekomenduoja valstybėms narėms imtis reikiamų veiksmų, kad romų tautybės moterys daugiau nebūtų atiduodamos iš anksto suplanuotai santuokai, kuri yra jų orumo įžeidimas;
70. ragina valstybes nares skubiai atsižvelgti į vyresnių romų tautybės moterų reikmes, nes jos yra viena iš pažeidžiamiausių grupių, neturi pakankamų pajamų, bet senstant joms reikalinga sveikatos ir ilgalaikė priežiūra;
71. primygtinai ragina Komisiją paskelbti visapusišką kovos su smurtu prieš moteris strategiją, kaip Parlamentas prašė kelete rezoliucijų; ragina Komisiją parengti teisine priemones, įskaitant Europos direktyvą, kuriomis būtų kovojama su smurtu dėl lyties;
72. ragina plėtoti ir skatinti romų kalbą ir kultūrą, kurti administracines struktūras, kurios spręstų su romais susijusius klausimus, stiprinti romų politiką ir jos įgyvendinimą, taip pat aktyviau dalyvauti tarptautiniuose mastu bendradarbiaujant romų klausimais;
73. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai bei valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams.

⁽¹⁾ OL L 101, 2011 4 15, p. 1.

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

P7_TA(2013)0546

Sudano valstybės vystymasis ir stiprinimas**2013 m. gruodžio 10 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl tarptautinės bendruomenės pastangų Pietų Sudano valstybės vystymosi ir stiprinimo srityje (2013/2090(INI))**

(2016/C 468/08)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į savo 2012 m. birželio 13 d. rezoliuciją dėl padėties Sudane ir Pietų Sudane ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2011 m. liepos 5 d. rezoliuciją dėl būsimos ES paramos besivystančių šalių biudžetams ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2011 m. spalio 25 d. rezoliuciją dėl ketvirtojo aukšto lygio forumo paramos veiksmingumo klausimais ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2008 m. gruodžio 18 d. rezoliuciją dėl perspektyvų atkuriant taiką ir valstybę pasibaigus konfliktams ⁽⁴⁾,
- atsižvelgdamas į Vystymosi komiteto 2011 m. liepos mėn. faktų nustatymo misijos į Pietų Sudaną ataskaitą,
- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos rinkimų stebėjimo misijos galutinį pranešimą dėl 2011 m. sausio 9–15 d. Pietų Sudane įvykusio referendumo ⁽⁵⁾,
- atsižvelgdamas į 2000 m. birželio 23 d. Kotonu ⁽⁶⁾ pasirašytą, 2005 m. birželio 25 d. Liuksemburge ⁽⁷⁾ pirmą kartą iš dalies pakeistą ir 2010 m. birželio 22 d. Uagadugu ⁽⁸⁾ antrą kartą iš dalies pakeistą Afrikos, Karibų bei Ramiojo vandenyno valstybių grupės (AKR) narių ir Europos Sąjungos bei jos valstybių narių partnerystės susitarimą,
- atsižvelgdamas į 2012 m. gegužės mėn. Horsense (Danija) paskelbtą AKR ir ES jungtinės parlamentinės asamblėjos pirmininkų deklaraciją dėl padėties Sudane ir Pietų Sudane ⁽⁹⁾,
- atsižvelgdamas į 2011 m. liepos 9 d. ES ir jos valstybių narių pareiškimą dėl Pietų Sudano Respublikos nepriklausomybės ⁽¹⁰⁾,
- atsižvelgdamas į 2013 m. liepos 22 d. Tarybos išvadas dėl Sudano ir Pietų Sudano ⁽¹¹⁾,
- atsižvelgdamas į 2012 m. liepos 5 d. Komisijos narės K. Georgievos pareiškimą dėl Sudano ir Pietų Sudano ⁽¹²⁾,
- atsižvelgdamas į Humanitarinės pagalbos ir civilinės saugos generalinio direktorato 2013 m. humanitarinės pagalbos įgyvendinimo planą Sudane ir Pietų Sudane ir į jo pakeitimą ⁽¹³⁾,

⁽¹⁾ OL C 332 E, 2013 11 15, p. 49.

⁽²⁾ OL C 33 E, 2013 2 5, p. 38.

⁽³⁾ OL C 131 E, 2013 5 8, p. 80.

⁽⁴⁾ OL C 45 E, 2010 2 23, p. 74.

⁽⁵⁾ http://eeas.europa.eu/eueom/pdf/missions/final-report-eueom-referendum-south-sudan-2011_en.pdf.

⁽⁶⁾ OL L 317, 2000 12 15, p. 3.

⁽⁷⁾ OL L 209, 2005 8 11, p. 27.

⁽⁸⁾ OL L 287, 2010 11 4, p. 3.

⁽⁹⁾ http://www.europarl.europa.eu/intcoop/acp/2012_horsens/pdf/soudan_en.pdf.

⁽¹⁰⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_Data/docs/pressdata/EN/foraff/123591.pdf.

⁽¹¹⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/EN/foraff/138254.pdf.

⁽¹²⁾ http://europa.eu/rapid/press-release_MEMO-12-524_en.htm.

⁽¹³⁾ http://ec.europa.eu/echo/files/funding/decisions/2013/HIPs/Sudan-SouthSudan_en.pdf.

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

- atsižvelgdamas į Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai Catherine Ashton atstovo pranešimus: 2013 m. birželio 18 d. dėl mirtino išpuolio prieš Jungtinių Tautų laikinųjų saugumo pajėgų Abjėjuje (angl. UNISFA) karių⁽¹⁾; 2013 m. gegužės 1 d. dėl konflikto Sudano Pietų Kordofano ir Mėlynojo Nilo valstijose⁽²⁾ ir 2013 m. sausio 8 d. dėl pastarojo pilietinės visuomenės organizacijų uždarymo Sudane⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į 2013 m. liepos 25 d. vietos lygmeniu ES delegacijos paskelbtą pareiškimą po to, kai Pietų Sudano Respublikos prezidentas atleido visus vyriausybės narius⁽⁴⁾,
- atsižvelgdamas į 2010 m. balandžio 10 d. Dilio deklaraciją dėl taikos kūrimo ir valstybės stiprinimo⁽⁵⁾,
- atsižvelgdamas į susitarimą dėl bendradarbiavimo su nestabiliomis valstybėmis, pristatytą per 2011 m. gruodžio mėn. Pusane vykusį ketvirtąjį aukšto lygio forumą paramos veiksmingumo klausimais⁽⁶⁾,
- atsižvelgdamas į 2011 m. EBPO pranešimą „Tarptautiniai veiksmai nestabiliose valstybėse. Pietų Sudano Respublika“⁽⁷⁾,
- atsižvelgdamas į 2011 m. pasaulio vystymosi ataskaitą „Konfliktai, saugumas ir vystymasis“⁽⁸⁾,
- atsižvelgdamas į 2013 m. liepos 31 d. paskelbtą Afrikos Sąjungos aukšto lygio įgyvendinimo komisijos Sudane ir Pietų Sudane pranešimą⁽⁹⁾,
- atsižvelgdamas į 2013 m. kovo 8 d. JT Generalinio Sekretoriaus atstovo pranešimą dėl saugios demilitarizuotos pasienio zonos tarp Sudano ir Pietų Sudano sukūrimo ir bendrojo sienų tikrinimo ir stebėjimo mechanizmo aktyvavimo⁽¹⁰⁾,
- atsižvelgdamas į 2013 m. birželio 27 d. Jungtinių Tautų Žmogaus teisių tarybos priimtą rezoliuciją „Pietų Sudanui skirta techninė pagalba ir parama šalies gebėjimams stiprinti žmogaus teisių srityje“ (A/HRC/21/L.7/Rev.1),
- atsižvelgdamas į 2011 m. birželio 28 d. pasirašytą bendrąjį susitarimą dėl politinių ir saugumo priemonių Mėlynojo Nilo ir Pietų Kordofano valstijose⁽¹¹⁾,
- atsižvelgdamas į Vyriausiojo žmogaus teisių komisaro pranešimų Žmogaus teisių tarybai, pristatytų per jos 21-ąją ir 23-iąją sesijas, išvadas⁽¹²⁾,
- atsižvelgdamas į 2012 m. rugsėjo 27 d. Adis Abeboje pasirašytus Sudano Respublikos ir Pietų Sudano Respublikos susitarimus⁽¹³⁾,
- atsižvelgdamas į 2013 m. organizacijos „Amnesty International“ pranešimą dėl žmogaus teisių padėties Pietų Sudane⁽¹⁴⁾,
- atsižvelgdamas į organizacijos „Human Rights Watch“ pranešimą („Šis senis gali mus pamaitinti, tu už jo ištekėsi“ (angl. „This old man can feed us, you will marry him“)⁽¹⁵⁾,

⁽¹⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_Data/docs/pressdata/EN/foraff/137507.pdf.

⁽²⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/EN/foraff/136969.pdf.

⁽³⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/EN/foraff/134590.pdf.

⁽⁴⁾ http://eeas.europa.eu/statements/local/local_statement_south_sudan_24072013_en.pdf.

⁽⁵⁾ http://timor-leste.gov.tl/wp-content/uploads/2010/04/Dili_Declaration_FINAL_12.04.20101.pdf.

⁽⁶⁾ <http://www.oecd.org/dac/effectiveness/Final%20file.pdf>, 39 psl.

⁽⁷⁾ <http://www.oecd.org/countries/southsudan/48697972.pdf>.

⁽⁸⁾ http://wdonline.worldbank.org/worldbank/a/c.html/world_development_report_2011/abstract/WB.978-0-8213-8439-8.abstract.

⁽⁹⁾ <http://appablog.wordpress.com/2013/07/31/report-of-the-african-union-high-level-implementation-panel-for-sudan-and-south-sudan/>.

⁽¹⁰⁾ <http://www.un.org/sg/statements/index.asp?nid=6644>.

⁽¹¹⁾ http://www.sudantribune.com/IMG/pdf/Two_Areas_Agreement.pdf.

⁽¹²⁾ http://www.ohchr.org/Documents/HRBodies/HRCouncil/RegularSession/Session21/A-HRC-21-34_en.pdf.

http://www.ohchr.org/Documents/HRBodies/HRCouncil/RegularSession/Session21/A.HRC.21.62_en.pdf http://www.ohchr.org/Documents/HRBodies/HRCouncil/RegularSession/Session23/A-HRC-23-31_en.pdf.

⁽¹³⁾ <http://www.rssnegotiationteam.org/historic-september-27-peace-agreements.html>.

⁽¹⁴⁾ <http://www.amnesty.org/en/region/south-sudan/report-2013>.

⁽¹⁵⁾ <http://www.hrw.org/reports/2013/03/07/old-man-can-feed-us-you-will-marry-him-0>.

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

- atsižvelgdamas į 1948 m. Visuotinę žmogaus teisių deklaraciją,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 48 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Vystymosi komiteto pranešimą ir Užsienio reikalų komiteto ir Moterų teisių ir lyčių lygybės komiteto nuomones (A7-0380/2013),
- A. kadangi JT Saugumo Tarybos rezoliucijoje Nr. 1996 (2011 m.) palankiai įvertinta 2011 m. liepos 9 d. paskelbta Pietų Sudano Respublikos nepriklausomybė ir kadangi 2011 m. liepos 14 d. Jungtinių Tautų Generalinė Asamblėja balsuodama oficialiai pripažino Pietų Sudaną organizacijos nare (A/RES/65/308);
- B. kadangi problemas, kylančias nuo Sahelio iki Somalio pusiasalio besidriekiančioje nesaugumu, nepakankamu išsivystymu ir prastu valdymu pasižyminčioje teritorijoje, galima spręsti tik laikantis visapusiško požiūrio;
- C. kadangi nauja Pietų Sudano valstybė taip pat yra viena iš skurdžiausių valstybių pasaulyje, kurios 50 proc. gyventojų gyvena žemiau skurdo ribos, ir kadangi ši nauja valstybė, susikūrusi ant karo pamatų ir esanti nestabiliame regione, gali patirti nesėkmę, jeigu tarptautinė bendruomenė ir vietos veikėjai nebendradarbiaus, kad įgyvendintų bendrą strategiją ir padėtų jai tapti demokratine ir išskirtine valstybe;
- D. kadangi vykdant saugumo sektoriaus reformą (SSR) imtasi atitinkamų priemonių, pvz., įsteigtos Pietų Sudano nacionalinė policijos tarnyba (angl. SSNPS), Nacionalinė saugumo ir nusiginklavimo taryba (angl. NSDC) ir Demobilizacijos ir reintegracijos taryba (angl. DRC);
- E. kadangi naujosios Pietų Sudano valstybės gerovė ir gyvybingumas nemažai priklauso nuo konstruktyvių ir taikių santykių su visomis kaimyninėmis valstybėmis, pirmiausia su Sudano Respublika, ir nuo šių dviejų valstybių gebėjimo išspręsti nesutarimus, sutarti dėl perspektyvių sprendimų bei juos įgyvendinti, ypač dėl pasienio konfliktų, pajamų iš naftos, galutinio Abjėjaus statuso, valstybės skolos ir pilietybės;
- F. kadangi valstybei sukurti ir nestabilumui įveikti būtinas ilgalaikis požiūris ir tvirtas, prognozuojamas bei stabilus dalyvavimas tarptautinėje bendruomenėje;
- G. kadangi, nors naujoji valstybė susiduria su daugybe rimtų problemų, po 2005 m. įsigaliojusio visuotinio taikos susitarimo Pietų Sudanas, atsižvelgiant į pagrindinius plėtos rodiklius, padarė didelę pažangą, įskaitant šešis kartus padidėjusį vaikų skaičių pradinėse mokyklose, 25 proc. sumažėjusį naujagimių mirtingumą ir pagrindinių valstybės institucijų įsteigimą federaliniu bei valstybės lygmenimis;
- H. kadangi vaikai pirmiausia kenčia dėl nesaugumo ir konfliktų Pietų Sudane; kadangi nuo seksualinio smurto kenčia vaikai ir moterys, be to, vaikai verčiami dalyvauti ginkluotų grupuočių veikloje;
- I. kadangi, kai į konfliktų sprendimo ir politinių sprendimų priėmimo procesus įtraukiama daugiau moterų, apimama daugiau sričių, kuriose vykdomos demokratines reformos;
- J. kadangi Pietų Sudanas labai priklauso nuo naftos gavybos, kuri sudaro apie 88 proc. valstybės pajamų, ir šiuo metu visiškai priklauso nuo Sudano Respublikos eksporto; kadangi dėl šios didelės priklausomybės ne tik esama pavojaus šalies ekonomikai, bet ir tai naudojama kaip spaudimo priemonė šiai naujai valstybei ir todėl kyla papildoma įtampa ir netgi konfliktai, būtent su Sudanu, arba etniniai konfliktai (kaip jau teko matyti per pastaruosius dvejus metus); kadangi Pietų Sudanas, norėdamas iširti galimybę nutiesti du naujus vamzdynus, kurie sujungtų jos naftos telkinius su Adeno įlanka ir Indijos vandenynu, sudarė susitarimus su kaimyninėmis valstybėmis Kenija, Etiopija ir Džibučiu;
- K. kadangi Pietų Sudano vyriausybė daugiau nei metams nutraukė naftos produktų gamybą ir uždarė naftotiekus į Sudaną, o tai reiškia, kad Pietų Sudanas neteko vieno iš savo pagrindinių pajamų šaltinių, todėl šalis patyrė didelę finansų krizę, po kurios prasidėjo ir iki šiol tęsiasi griežto taupymo laikotarpis;
- L. kadangi 2013 m. išteklių valdymo indekse (angl. Resource Governance Index) patvirtinta, kas esama plačių užmojų teisinės sistemos skaidriam naftos sektoriaus valdymui skatinti, bet dėl valdžios institucijų nesugebėjimo skelbti informaciją apie šį sektorių ir pradėti taikyti tinkamas stebėsenos ir audito priemones Pietų Sudanas užima 50 vietą iš 58 valstybių;

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

- M. kadangi tarptautinė bendruomenė Pietų Sudano nepriklausomybei ir gyvybingumui, taip pat jo ekonominei ir socialinei plėtrai suteikė svarbią politinę ir materialinę paramą ir kadangi ES atliko labai teigiamą vaidmenį šiuo požiūriu; kadangi ES ir jos valstybės narės Pietų Sudano nepriklausomybės proga pasižadėjo plėtoti glaudžią ir ilgalaikę partnerystę su Pietų Sudano Respublika ir jos žmonėmis;
- N. kadangi 2011 m. gegužės 23 d. Taryba patvirtino Pietų Sudanui skirtą 200 mln. EUR finansinį paketą, iš kurio būtų finansuojamas ES indėlis į Pietų Sudano 2011–2013 m. bendrą šalies strategijos dokumentą (atsako strategiją);
- O. kadangi tarptautinė bendruomenė ir tarptautinės humanitarinės organizacijos labai aktyviai reagavo į poreikį palengvinti šio regiono žmonių kančias, nors patekti į kai kuriuos regionus jiems draudė sukilėlių grupės ir Sudano vyriausybė, ir kadangi ES skyrė ir toliau skiria daug humanitarinės pagalbos, kuri vien 2012 m. sudarė 110 mln. EUR;
- P. kadangi Pietų Sudano valstybės ilgalaikio vystymosi ir stiprinimo perspektyvos ir Somalio pusiasalio regionų tarpusavio priklausomumas yra neatskiriama susiję, ypač sprendžiant su saugumu susijusius klausimus kaimyniniame Sudane (įskaitant Darfūro, Kurdofo ir Mėlynojo Nilo regionus) ir investuojant į ekonominę integraciją su kitais regioniniais partneriais;
- Q. kadangi Pietų Sudanas yra viena iš pirmųjų valstybių, kurioje, 2011 m. gruodžio mėn. pasirašius bendrą ES šalies strategijos dokumentą, praktiškai įgyvendinta bendra Europos išorės veiksmų tarnybos (EIVT), Komisijos ir ES valstybių narių su Pietų Sudano vystymosi planu suderinta programa, kurią sudaro 830 mln. EUR paramos vystymuisi;
- R. kadangi Pietų Sudanas dar neprisijungė prie Kotonu susitarimo, nes Pietų Sudano vyriausybė pareiškė nerimaujanti dėl galimų šio susitarimo padarinių jos santykiams su Sudano Respublika; kadangi prisijungimas prie Kotonu susitarimo neįpareigotų Pietų Sudano iškart prisijungti prie Romos statuto; kadangi nenoras prisijungti prie Kotonu susitarimo sukelia problemų pagal 11-ąją Europos plėtros fondą planuojant ES pagalbą nuo 2014 m., o dėl to Pietų Sudanas galėtų patirti nuostolių ne tik nacionalinių asignavimų požiūriu, bet ir negaudamas regioninių fondų bei didelės dalies Europos investicijų banko (EIB) lėšų, kurios padėtų pagerinti šalies infrastruktūrą ir regiono ekonominę integraciją; kadangi ratifikuodamas Kotonu susitarimą Pietų Sudanas taip pat galėtų padidinti savo gebėjimus pritraukti Europos privačiojo sektoriaus investicijų; kadangi papildomos finansinės priemonės, kuriomis Pietų Sudanas galėtų naudotis prisijungęs prie Kotonu susitarimo, taip pat padėtų įgyvendinti Adis Abebos susitarimą;
- S. kadangi 2010 m. rugpjūčio mėn. Taryba paskyrė D. Rosalind Marsden Europos Sąjungos specialiąja įgaliotine Sudane, o vėliau sustiprino ir išplėtė jos įgaliojimus, tačiau 2013 m. birželio mėn., nepaisydama jos puikaus darbo ir svarbaus vaidmens panaudojant įvairias ES priemones bei įtaką šiam regionui, jos įgaliojimus sutiko pratęsti tik keturiems mėnesiams – iki 2013 m. spalio 31 d., kad įtrauktų tuos įgaliojimus į Europos Sąjungos specialiojo įgaliotinio Somalio pusiasalyje įgaliojimus; kadangi nepaskyrusi ES specialiojo įgaliotinio Sudane ir (arba) Pietų Sudane, ES liks tarptautinių derybų ir pastangų nuošalyje;
- T. kadangi Europos Sąjungos suteikė pagalbą aukšto lygio Afrikos Sąjungos komisijai, kurios pirmininkas yra buvęs Pietų Afrikos prezidentas Thabo Mbeki, taip pat JT misijoms, būtent Jungtinių Tautų misijai Sudane (UNMIS), Jungtinių Tautų misijai Pietų Sudano Respublikoje (UNMISS), bendrai Jungtinių Tautų ir Afrikos Sąjungos misijai Darfūre (UNAMID) ir Jungtinių Tautų laikinosioms saugumo pajėgoms Abjėje (UNISFA);
- U. kadangi G7+ valstybių grupė (įskaitant Pietų Sudaną) suformulavo Naują susitarimą dėl bendradarbiavimo su nestabiliomis valstybėmis ir Tarptautinį dialogą dėl taikos ir valstybės kūrimo, kurį 2011 m. gruodžio mėn. Pusane vykusiame ketvirtajame aukšto lygio forume pagalbos veiksmingumo klausimais patvirtino ES ir dar 36 valstybės;

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

- V. kadangi 2013 m. balandžio mėn. Vašingtone vykusiame ekonominių partnerių forume paskelbtas naujas glaudus susitarimas, kuriame nustatomos bendrosios nuostatos dėl tolesnių tarptautinės bendruomenės išsipareigojimą teikti paramą vystymuisi Pietų Sudanui;
- W. kadangi išorinės valstybės kūrimo ir vystymo pastangos gali būti sėkmingos tik tuo atveju, jei Pietų Sudano vadovybė išsipareigos kurti atskaitingą, reaguojantį į poreikius ir įtraukų valdymą, sugebės tai daryti ir įveiks trumpalaikius arba klientelistinius interesus; kadangi Pietų Sudanas dar neįtrauktas į daugumą valdymo rodiklių ir dar turima labai mažai kiekybinių duomenų apie korupcijos mastą šalyje; kadangi tarptautinė bendruomenė – tiek privačiojo, tiek valstybinio sektoriaus – netoleruoja korupcijos, todėl reikia užtikrinti, kad pagalbos teikimas ar investicijos nelemtų arba neskatinėtų žalingos praktikos;
- X. kadangi nėra sukurta socialinės apsaugos tinklo ir labai trūksta galimybių gauti tokias paslaugas kaip sveikatos priežiūra, elektra ir vanduo; kadangi, tam tikrais vertinimais, tik trečdalis gyventojų turi prieigą prie švaraus vandens ir kadangi dėl prieigos prie vandens problemų tarp bendruomenių kyla konfliktų;
- Y. kadangi Pietų Sudano moterys ir merginos patiria didžiausią gimdyvių mirtingumo grėsmę pasaulyje, be to, viena iš septynių moterų Pietų Sudane miršta gimdydama arba ką tik pagimdžiusi⁽¹⁾; kadangi pagrindinės gimdyvių mirčių priežastys yra infekcijos ir (arba) nukraujavimas, be to, Pietų Sudane labai trūksta pagrindinės medicinos įrangos, kvalifikuotų slaugytojų ir akušerių;
- Z. kadangi apskaičiuota, kad 48 proc. 15–19 metų merginų Pietų Sudane yra verčiamos sudaryti santuoką, ir kadangi turimais duomenimis 12 metų mergaitės taip pat yra verčiamos sudaryti santuoką, o tai daro tiesioginę įtaką mergaičių priėmimui į mokyklas; pradinėse mokyklose mergaitės sudaro tik 39 proc., o vidurinėse – tik 30 proc. mokinių;
- AA. kadangi Pietų Sudane vyraujanti kraičio sistema yra grindžiama požiūriu, kad moteris yra tėvo arba vyro nuosavybė;
- AB. kadangi smurtas šeimoje visame Pietų Sudane yra laikomas įtvirtinta socialine norma ir kadangi 82 proc. moterų ir 81 proc. vyrų mano, kad moterys turėtų taikstytis su smurtu šeimoje ir neviešinti šios savo šeimos problemos⁽²⁾;
- AC. kadangi daugiau nei 80 proc. gyventojų yra neraštingi (daugiausia neraštingų moterų pasaulyje), o mergaitės sudaro tik 25 proc. mokyklą lankančių vaikų ir tai yra žemiausias moterų galimybių siekti išsilavinimo rodiklis pasaulyje; kadangi labai trūksta mokytojų;
- AD. kadangi labai trūksta mokytojų ir esama didelio profesines kvalifikacijas turinčių asmenų poreikio, taip pat reikia švietimo ir mokymo įstaigų, kurios rengtų kvalifikuotą darbo jėgą;
- AE. kadangi Pietų Sudane yra labai daug ariamos žemės, o tai reiškia, kad žemės ūkio sektorius gali teikti ne tik itin daug galimybių pelningos prekybos ir darbo vietų kūrimo vietos bendruomenei perspektyvų požiūriu, bet ir gali padėti sumažinti maisto trūkumą pačiame Pietų Sudane ir ilgainiui patenkinti kaimyninių šalių poreikius;
- AF. kadangi moterys atlieka itin svarbų vaidmenį mažinant maisto stygiaus ir prastos mitybos problemą ir jos gali prisidėti didinant žemės ūkio produktyvumą;
- AG. kadangi Pietų Sudane beveik nėra nuolatinės kelių, geležinkelių ar vidaus vandenų transporto infrastruktūros; kadangi būtina kurti šią infrastruktūrą, kad būtų paskatintas šalies ekonomikos augimas ir prekybos vystymasis ir būtų galima patekti į rinkas ir kurti darbo vietas;

⁽¹⁾ Humanitarinės naujienos ir tyrimai, 2012 m. pranešimas „Moterų sąaugumas Pietų Sudane“.

⁽²⁾ „Conflict and Health“, 2013 m. kovo mėn.

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

- AH. kadangi apytikriai vertinama, kad Pietų Sudane yra keli milijonai per pilietinį karą paslėptų priešpėstinių minų ir nesprogusių sprogmenų;
- AI. kadangi vidaus saugumas vis dar yra viena iš svarbiausių Pietų Sudano problemų, nes keli mažo intensyvumo konfliktai sukelia sudėtingą humanitarinę padėtį; kadangi ne kartą pranešta apie Pietų Sudano saugumo pajėgų smurtą, įskaitant žudymus be teismo, prievartavimus ir kankinimus vykdančias civilių asmenų nuginklavimo kampanijas; kadangi po 2005 m. pradėtos demobilizacijos, nusiginklavimo ir reintegracijos šios pastangos nedavė rezultatų ir kadangi nėra priimtinos pensijų sistemos veteranams;
- AJ. kadangi gyventojai susiduria su dideliu maisto stygiaus pavojumi – šiais metais nuo maisto stygiaus kenčia 4,1 mln. Pietų Sudano gyventojų; kadangi galimybės naudotis sveikatos priežiūros paslaugomis yra labai ribotos, trūksta medicinos personalo ir medžiagų, nepatenkinami gyventojų, perkeltų dėl konfliktų, humanitariniai poreikiai; kadangi vaikų iki 5 metų amžiaus ir motinų mirtingumas yra didžiausias pasaulyje;
- AK. kadangi 2013 m. organizacijos „Žurnalistai be sienų“ pasaulio spaudos laisvės indekse Pietų Sudanas nukrito 12 vietų – į 124-ąją iš 180 vertintų šalių;
- AL. kadangi ilgalaikis tvarus stabilumas Somalio pusiasalyje gali būti grindžiamas tik stipriomis institucijomis, tinkama vaidmenį atliekančia ir nesuvaržyta pilietine visuomene, teisinės valstybės principais ir pagarba žmogaus teisėms, ypač saviraiškos laisvei, ir didelėmis ekonominėmis perspektyvomis visai visuomenei; kadangi Sudanui atsiskyrus nuo Pietų Sudano gaunama pranešimų apie religinių konfliktų atvejus; kadangi į daugiausia krikščionišką Pietų Sudaną plūsta pabėgėliai iš Sudano; kadangi, remiantis 2013 m. birželio mėn. duomenimis, Pietų Sudane yra 263 tūkst. pabėgėlių iš Sudano ⁽¹⁾;
- AM. kadangi žurnalistams dažnai grasinama, jie suimami ir įkalinami nepateikus kaltinimų; kadangi pranešama, kad saugumo pajėgos puldinėja ir neteisėtai sulaiko žurnalistus; kadangi Pietų Sudano valdžios institucijos nesugebėjo greitai, veiksmingai ir nešališkai ištirti žurnalistų užpuolimų arba tokių bylų kaip vyriausybės kritiko ir žurnalisto Isaiiah Abrahamo nužudymas;
- AN. kadangi dėl silpnos teisingumo sistemos daugėja sunkių žmogaus teisių pažeidimų; kadangi akivaizdu, kad į teisininko profesijos mokymą reikia įtraukti specialią žmogaus teisių sritį; kadangi siekiant spręsti nebaudžiamumo problemą būtina plėsti žinias apie pagrindines žmogaus teisių priemones, kad jos būtų dažniau taikomos; kadangi baudžiamosios teisenos sistemoje beveik visiškai neteikiama teisinė pagalba;
- AO. kadangi oficiali Pietų Sudano kalba yra anglų, tačiau Pietų Sudano gyventojai, kurių dauguma yra neraštingi, ja nekalba; kadangi anglų kalba vyrauja valstybės tarnyboje, teisės sistemoje, privačiose įmonėse ir didžiausiose šalies žiniasklaidos priemonėse; kadangi Pietų Sudane įvairios jį sudarančios etninės grupės iš viso kalba daugiau nei 60 kalbų ir dialektų; kadangi kalba yra esminis nacionalinės sanglaudos veiksnys, todėl svarbu taikyti tinkamą kalbos politiką;
- AP. kadangi Pietų Sudanas vis dar taiko mirties bausmę, nebent šalies konstitucija šiuo požiūriu būtų iš dalies pakeista;
- AQ. kadangi labai paplitusios vaikų santuokos (beveik pusė visų Pietų Sudano 15–19 metų mergaičių yra ištekėjusios) sukuria aplinką, kurioje didėja mergaičių pažeidžiamumas dėl fizinio, seksualinio, psichologinio ir ekonominio išnaudojimo;

⁽¹⁾ JT Pabėgėlių agentūros pranešimas „Pietų Sudanui skirtos bendrų prašymų priemonės 2013 m. vidurio peržiūra“ (angl. CAP for South Sudan, Mid-Year Review 2013).

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

AR. kadangi lygiateisiškas moterų dalyvavimas viešojoje erdvėje yra konstitucinė teisė, remiama privaloma 25 proc. kvota; kadangi, nors Pietų Sudano vyriausybė išsipareigojo didinti moterų dalyvavimą viešajame sektoriuje, šiuo klausimu padaryta mažai pažangos; kadangi Pietų Sudano moterims veiksmingai dalyvaujant taikdarystės, valdymo ir ekonominio vystymosi veikloje gali būti lengviau įtvirtinti taiką ir saugumą šalyje;

1. palankiai vertina naujausius požymius, rodančius, kad sumažėjo įtampa tarp Pietų Sudano ir Sudano Respublikos vyriausybių, tai buvo matyti per 2013 m. rugsėjo mėn. pradžioje vykusį Pietų Sudano prezidento vizitą į Sudano Respubliką ir iš abiejų šalių ta proga padarytų geros valios pareiškimų; pabrėžia, kad abiejų valstybių ekonominis ir socialinis vystymasis daugiausia priklauso nuo taikių ir bendradarbiavimu grindžiamų šių dviejų šalių santykių;

2. ragina abiejų šalių vyriausybes ir tarptautinę bendruomenę tęsti ir stiprinti pastangas, siekiant išspręsti pasibaigus 2005 m. visuotinio taikos susitarimo galiojimui ir po 2011 m. liepos mėn. Pietų Sudano nepriklausomybės paskelbimo likusias problemas, kurios vis dar trukdo geriems kaimyniniams santykiams, ir susilaikyti nuo bet kokių grasinimų ir karinės jėgos naudojimo bei neteisėtų karinių pajėgų rėmimo šiame regione;

3. primygtinai ragina Pietų Sudano valdžios institucijas vykdyti Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos rezoliucijos Nr. 2109 reikalavimus, laikytis teisinės valstybės principų, vykdyti pareigą apsaugoti civilius gyventojus ir gerbti pagrindines savo piliečių teises; be to, ragina Pietų Sudano valdžios institucijas dėti daugiau pastangų siekiant išspręsti masinių galvijų vagysčių panaudojant smurtą, tradiciškai vykdomų šalies kaimo regionuose, problemą;

4. apgailestauja, kad nebuvo laikomasi Chartumo ir Džubos vyriausybėms pateiktos Afrikos Sąjungos rekomendacijos 2013 m. spalio mėn. surengti referendumą dėl ginčijamo Abjėjaus regiono; ragina Pietų Sudano valdžios institucijas sudaryti sąlygas referendume dalyvauti miserijų klajokliams, nes Chartumas prieštarauja tam, kad referendumas būtų surengtas nedalyvaujant šiems klajokliams; palankiai vertina Pietų Sudano valdžios institucijų deklaraciją, kurioje teigiama, kad miserijai visada galėjo laisvai naudotis vandeniu ir ganyklomis Abjėjaus regione ir kad jie ateityje toliau naudosis šia teise;

5. siūlo Sudano ir Pietų Sudano vyriausybėms apsvaistyti galimybę kraštutiniu atveju kreiptis į Tarptautinį Teisingumo Teismą siekiant teisiškai ir taikiai sureguliuoti likusias su Sudano ir Pietų Sudano siena susijusias problemas;

6. primygtinai ragina Sudano Respubliką ir Pietų Sudano Respubliką be išlygų laikytis 2012 m. rugsėjo mėn. Adis Abeboje pasirašytų susitarimų;

7. pakartoja, kad remia Europos Sąjungos veiklą regione pagal Somalio pusiasaliui skirtą ES strateginę programą ir visapusišką požiūrį į Sudaną ir Pietų Sudaną; taip pat atkreipia dėmesį į panašias geografines sąlygas Sahelio regione ir jame kylančius tarpusavyje susijusius politinius, ekonominius ir socialinius iššūkius; todėl ragina Europos Sąjungą veiksmingiau koordinuoti savo strategijos įgyvendinimą platesnio regiono mastu, pirmiausia susiejant Somalio pusiasaliui skirtos ES strateginės programos ir ES strategijos saugumo ir vystymosi Sahelio regione srityje tikslus ir užmojus; ragina glaudžiai susieti su žmogaus teisėmis susijusius programos ir strategijos aspektus; taip pat ragina Europos Sąjungą sprendžiant labai svarbias šio regiono problemas palaikyti ryšį ne tik su Europos Sąjungos specialiuoju įgaliotiniu Somalio pusiasalyje, bet ir su ES specialiuoju įgaliotiniu Sahelyje bei specialiuoju įgaliotiniu žmogaus teisių klausimas, ir išsipareigoti pradėti visapusišką dialogą su regioniniais partneriais siekiant pagerinti bendradarbiavimą ir vystymąsi;

8. pripažįsta ir visiškai palaiko gerą ES specialiosios įgaliotinės Sudane ir Pietų Sudane bei kitų ES partnerių tarnybų veiklą; ragina visas ES institucijas ir valstybes nares palaikyti ir (arba) užmegzti konstruktyvų dialogą su abejomis valstybėmis ir prisidėti kuriant tikrą išsamaus nacionalinio dialogo procesą siekiant ateities perspektyvų Sudano ir Pietų Sudano žmonėms;

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

9. primygtinai ragina Sudano ir Pietų Sudano valdžios institucijas visapusiškai įgyvendinti visuotinio taikos susitarimo nuostatas, pagal kurias abi valstybės raginamos išspręsti klausimus, susijusius su pasidalijimu valdžia, pilietybe, pajamomis iš naftos pramonės ir pasidalijimu skolomis; pabrėžia, kad, nepaisant svarbių Chartumo ir Džubos vyriausybių nuomonių skirtumų, ypač prieštaringu Abjėjaus referendumo, kuris turėjo būti surengtas 2013 m. spalio mėn., klausimu, pastebima teigiamų abiejų vyriausybių bendradarbiavimo ženklų, pavyzdžiui, iniciatyva, kuria siekiama nustatyti sienų kirtimo tvarką, – tai dalis parengiamųjų darbų norint sudaryti šių dviejų šalių tarpusavio prekybos susitarimus; teigiamai vertina Afrikos Sąjungos pažangą siekiant sutaikyti Sudano ir Pietų Sudano prezidentus ir paskatinti įgyvendinti bendradarbiavimo sutartis; ragina Sudaną ir Pietų Sudaną atnaujinti derybas dėl naftos tiekimo į šiaurinę dalį;

10. ragina Pietų Sudaną ir Sudaną kuo geriau naudotis turtais ir galimybėmis, kurias abiemis šalims suteikia regione esantys naftos išteklių, taip pat pasiekti susitarimą dėl neišspręsto abiejų šalių pereinamojo laikotarpio ekonominės tvarkos klausimu;

11. pabrėžia Sudano ir Pietų Sudano bendradarbiavimo susitarimo, taip pat ir sektorių susitarimų, pasirašytų 2012 rugsėjo 27 d. Adis Abeboje, svarbą; tačiau išreiškia savo susirūpinimą dėl vienašališko Sudano vyriausybės pranešimo apie naftos eksporto iš Pietų Sudano nutraukimą ir visų sektorių susitarimų sustabdymą, kadangi tokie veiksmai pakenks abiejų šalių ekonomikai ir padidins įtampą regione; ragina abiejų šalių vyriausybes bendradarbiauti su Afrikos Sąjungos aukšto lygio įgyvendinimo grupe ir atnaujinti bendradarbiavimo susitarimo vykdymą, nutraukti paramą ginkluotoms sukilėlių grupuotėms, visapusiškai laikytis susitarimo dėl saugios demilitarizuotos pasienio zonos, kurią kontroliuoja sustiprintos JT laikinosios saugumo pajėgos Abjėjeje, ir pasirengti referendumui dėl Abjėjaus regiono būsimo statuso;

12. ragina visas Pietų Sudano gruputes ir partijas sukurti bendrą savo šalies ir jos taikaus, sėkmingo bei teisingo vystymosi viziją; siūlo Pietų Sudano vyriausybei apsvarstyti galimybę pradėti įtraukią diskusiją nacionaliniu mastu siekiant nutraukti etninius konfliktus ir siekti taikių santykių;

13. pabrėžia, kad svarbu įtikinti Pietų Sudano gyventojus, jog nauja demokratiška jų valstybė yra vertinga ir veiksminga, taip pat suformuoti stabilią vyriausybę, kuri nevykdytų savavališkų prezidento dekretų ir užtikrintų vykdomųjų, teisėkūros ir teisminių įgaliojimų atskyrimą, taip pat gerbtų žmogaus teises ir žiniasklaidos laisvę, užkirstų kelią korupcijai ir su ja kovotų, užtikrintų viešųjų paslaugų teikimą ir infrastruktūros kūrimą ne tik Džuboje, bet ir už jos ribų, kaimo vietovėse; apgailestauja dėl korupcijos poveikio šiai naujai valstybei ir ragina tarptautinę paramos teikėjų bendruomenę, įskaitant Europos Sąjungą, atidžiai įvertinti Pietų Sudano gebėjimą kovoti su minėtąja negerove; be to, ragina Pietų Sudaną dėti daugiau pastangų kovojant su korupcija, įskaitant prezidento S. Kiiri iniciatyvas, nukreiptas prieš vyresnius pareigūnus, kartu raginant vyriausybę siekti įgyvendinti vystymosi planą, taip pat įvairinti šalies ekonomiką ir taip mažinti jos priklausomybę nuo naftos eksporto;

14. primygtinai ragina Pietų Sudaną ratifikuoti ES ir AKR valstybių sudarytą Kotonu susitarimą, kad ES galėtų prisiimti ilgalaikius įsipareigojimus dėl Pietų Sudano vystymosi, ir pabrėžia, kad Pietų Sudano prisijungimas prie šio susitarimo niekaip nepaveiktų susitaikymo ir konstruktyvių santykių su Pietų Sudano Respublika, kuri iš tiesų, vertinant ilgalaikiu požiūriu, yra suinteresuota visų savo kaimynių klestėjimu;

15. ragina Pietų Sudaną kuo greičiau ratifikuoti tarptautinius susitarimus, pagal kuriuos ginamos žmogaus teisės;

16. ragina pagrindinius tarptautinius partnerius, ypač ES valstybes nares, Komisiją ir EIVT, išlaikyti savo įsipareigojimus visiems Pietų Sudano žmonėms dėl šalies vystymo, valstybės kūrimo ir žmonių saugumo; pabrėžia, kad, siekiant tvaraus valstybės kūrimo, taikos kūrimą, įskaitant su praeitimi susijusių klausimų sprendimo aspektą, reikia susieti su valstybės stiprinimo pastangomis; remia ES, pagrindinės partnerės pagal naująjį susitarimą, dalyvavimą talkinant vadovaujantis Valstybės kūrimo susitarimu;

17. ragina pagrindinius tarptautinius partnerius, ypač ES valstybes nares, Komisiją ir EIVT, išlaikyti savo įsipareigojimus visiems Pietų Sudano žmonėms dėl šalies vystymo, valstybės kūrimo ir žmonių saugumo; remia ES, pagrindinės partnerės pagal naująjį susitarimą, dalyvavimą talkinant vadovaujantis Valstybės kūrimo susitarimu;

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

18. pabrėžia Europos Sąjungos, dirbančios su daugiašaliais partneriais ir paramos teikėjais, svarbą remiant Pietų Sudaną, siekiantį demokratijos; todėl džiaugiasi Europos Sąjungos finansine pagalba (4,9 mln. JAV dolerių) Tarptautinei migracijos organizacijai, nes tai palengvins įvairių klanų ir genčių dialogą ir bendravimą sprendžiant klausimą, kaip pasidalyti menkus išteklius (vandenį, ganyklas) vis labiau didėjant smurtui tarp bendruomenių; palankiai vertina Jungtinių Tautų švietimo, mokslo ir kultūros organizacijos (Unesco) darbą istorinių archyvų išsaugojimo srityje, nes jie yra svarbi Pietų Sudano tautos tapatybės formavimo priemonė; atsižvelgdamas į didėjantį tarptautinės bendruomenės susirūpinimą dėl cheminių ginklų, ragina Pietų Sudano vyriausybę kuo greičiau pasirašyti ir ratifikuoti Konvenciją dėl cheminio ginklo kūrimo, gamybos, kaupimo ir panaudojimo uždraudimo bei jo sunaikinimo, taip pat kitas ginkluotės kontrolės ir nusiginklavimo sutartis, įskaitant tas, kuriomis siekiama išspręsti neteisėtą ir nekontroliuojamą šaulių ir lengvųjų ginklų srautų problemą;

19. primena, kad teikiant bet kokios rūšies biudžeto paramą besivystančioms šalims būtinos tinkamos rizikos valdymo priemonės, kurios papildytų kitas pagalbos galimybes, ir visa tai turi būti paremta tinkama parlamentine nacionalinio šalies gavėjos biudžeto priežiūra, kitais atskaitomybės būdais ir piliečių dalyvavimu ir kad šias priemones turi užtikrinti ir remti tiek nacionalinės vyriausybės, tiek atitinkami pagalbos teikėjai;

20. ragina EIVT, ES specialiąją įgaliotinę Sudane ir Pietų Sudane ir Komisiją sustiprinti žinomumą apie itin teigiamą ES indėlį į Pietų Sudano taikos procesą, demokratines permainas ir ekonominį bei socialinį vystymąsi, taip pat padidinti šių procesų matomumą; yra susirūpinęs dėl to, kad ES specialiojo įgaliotinio Sudane ir Pietų Sudane įgaliojimų nutraukimas, kai dar ne visiškai įvykdyti keli išsipareigojimai, numatyti 2005 m. visuotiniame taikos susitarime ir 2012 m. rugsejo mėn. Adis Abebos susitarime, gali dar labiau susilpninti šį matomumą ir sumažinti ES bei jos valstybių narių įtaką; ragina, užuot planavus įtraukti įgaliojimus dėl Sudano į jau ir taip per daug darbo turinčio specialiojo įgaliotinio Somalio pusiasalyje įgaliojimus, pratęsti specialiojo įgaliotinio įgaliojimus;

21. ragina reguliariai peržiūrėti ES Somalio pusiasaliui skirtą strateginę programą ir Sudanui ir Pietų Sudanui taikomą visapusišką požiūrį siekiant užtikrinti, kad politikos priemonės ir ištekliai būtų pritaikomi siekiant remti taikos procesą ir demokratijos kūrimą, įskaitant pasirengimą 2015 m. rinkimams; pažymi, kad ateityje ES specialiuoju įgaliotiniu šiame regione įgaliojimai, įskaitant sprendimus sujungti postus, turėtų būti svarstomi atsižvelgiant į tokią persvarstytą politiką ir reaguojant į politines realijas regione;

22. palankiai vertina tai, kad nuo 2011 m., kai Pietų Sudanas tapo nepriklausomas, be humanitarinės pagalbos ES Pietų Sudano paramai vystymuisi skyrė 285 mln. EUR (neskaitant valstybių narių pagalbos);

23. ragina valstybę netrukdyti NVO ir humanitarinėms organizacijoms pasiekti gyventojų, kurie gyvena konfliktų zonose; primena, kad tokios NVO ir humanitarinėms organizacijoms sudaromos kliūtys yra tarptautinės humanitarinės teisės pažeidimas;

24. remia ES paramos skyrimą Pietų Sudano žemės ūkiui, demokratiniam valdymui ir teisei valstybei, švietimui ir sveikatos apsaugai; pažymi, kad nors įstatymai ir kiti teisės aktai parengti, juos įgyvendinti vėluojama; palankiai vertina Komisijos pastangas teikti paramą Pietų Sudano teisinės sistemos gebėjimams stiprinti, ypač teikiant techninę pagalbą teismams ir Aukščiausiajam Teismui; palankiai vertina ES paramą Pietų Sudano Nacionalinei Teisėkūros Asamblėjai;

25. primygtinai ragina Komisiją, valstybes nares ir Pietų Sudano valdžios institucijas bendradarbiauti su bendruomenėmis ir moterų organizacijomis siekiant užtikrinti ir skatinti galimybes mokytis, seksualines ir reprodukcinės teisės ir sveikatos priežiūros paslaugas merginoms bei moterims, taip pat suteikti joms galimybę naudotis kontracepcijos priemonėmis, atlikti ŽIV/AIDS testus ir naudotis gydymo paslaugomis;

26. ragina nuolat stebėti ir vertinti ES finansuojamus projektus, taip pat ir pažangos lyčių lygybės srityje požiūriu, taip pat ragina informuoti Europos Parlamentą apie rezultatus;

27. ragina atsižvelgti į vietos bendruomenių, visų pirma moterų, nuomonę, kad būtų galima nustatyti aiškesnius projektų tikslus ir kad šie tikslai būtų geriau pritaikyti prie vietos aplinkybių ir pokyčių;

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

28. ragina tarptautinę bendruomenę, ypač ES ir valstybes nares, vykdant išorės veiksmus ir bendradarbiaujant su vietos partneriais ir NVO, daugiau dėmesio skirti pradiniam mergaičių išsilavinimui ir kovai su suaugusiųjų neraštingumu, nes tai trukdo Pietų Sudanui kurti svarbų žmogiškąjį kapitalą, kuris jam būtinas vystymuisi ir demokratinės valstybės stiprinimui užtikrinti;

29. rekomenduoja kuo greičiau sukurti švietimo sistemą, kurioje būtų rengiami kvalifikuoti darbuotojai, kad būtų galima kurti ir prižiūrėti Pietų Sudano infrastruktūrą, pavyzdžiui, kelius, būstus, vandens valymo sistemą, nuotekų valymo įrenginius, elektros, kompiuterinius, telefono ryšio tinklus ir kt.;

30. palankiai vertina ES paramą Afrikos Sąjungos aukšto lygio įgyvendinimo komisijai Sudane ir Pietų Sudane ir kartu ragina persvarstyti šios komisijos veiklą siekiant įvertinti jos veiksmingumą; apgailestauja, kad ES parama ne visada visiškai matoma;

31. pabrėžia, kad būtina remti priemones, kuriomis būtų galima užtikrinti deramą ir skaidrų pajamų iš naftos paskirstymą ir valdymą; ragina Pietų Sudano valdžios institucijas ir Nacionalinę Teisėkūros Asamblėją, taip pat tarptautinius partnerius ir Pietų Sudane veikiančias įmones prisidėti prie didesnio skaidrumo gaunant ir panaudojant šias pajamas; palankiai vertina neseniai Nacionalinėje Teisėkūros Asamblėjoje priimtą Iš naftos gautų pajamų valdymo įstatymą; ragina Prezidentą skubiai patvirtinti įstatymą ir sparčiai įgyvendinti visas šio teisės akto sąlygas;

32. pabrėžia, kad būtinos tvarios ir didelės investicijos į infrastruktūrą, pagrindinių paslaugų teikimą ir žemės ūkio plėtrą Pietų Sudane; primygtinai reikalauja, kad pagrindinis žemės ūkio sektoriaus vystymosi tikslas būtų užtikrinti gyventojų aprūpinimo maistu saugumą ir įvairinti šalies ekonomiką, nes jam gali kilti pavojus pagal koncesijos sutartis perduodant derlingą žemę privačioms užsienio bendrovėms siekiant išgauti ir eksportuoti didelį produkcijos kiekį; šiuo požiūriu atkreipia dėmesį į tai, kad svarbus teisinis žemės naudojimo pagrindas, kuriam Pietų Sudane skiriama mažai dėmesio, ir dėl to kilo ginčų dėl žemės, kurie yra viena iš pagrindinių šalies konfliktų priežasčių; ragina ES remti žemėvaldos pastangas ir didinti šalies žemės valdų saugumą, kartu atsižvelgiant į neoficialius vietos ginčų sprendimo susitarimus ir valdų pripažinimą pagal paprotinę teisę;

33. ragina Pietų Sudano vyriausybę skatinti ekonomikos įvairinimą ir mažinti priklausomybę nuo angliavandenilių; ragina Pietų Sudaną išplėsti vietos maisto produktų gamybos sektorių, remti eksportuojamos produkcijos gamybos pramonės šakas ir plėtoti transporto infrastruktūrą siekiant palengvinti patekimą į rinkas;

34. atkreipia dėmesį į tai, kad moterys galėtų prisidėti prie žemės ūkio ir kaimo ekonomikos vystymo; ragina Pietų Sudaną imtis priemonių, kuriomis moterys būtų skatinamos dalyvauti šioje ekonominėje veikloje;

35. pabrėžia, kad reikia plėtoti ir tobulinti infrastruktūras, kad gyventojai visoje šalyje galėtų gauti geriamojo vandens ir būtų pagerintas vandens tiekimas; rekomenduoja stiprinti būsimas investicijas vandens energijos srityje;

36. pabrėžia, kad, norint užtikrinti visų Pietų Sudano žmonių saugumą, reikalingos atnaujintos Pietų Sudano vyriausybės ir jos tarptautinių partnerių pastangos vykdyti ginkluotų grupuočių nusiginklavimą, demobilizavimą ir reintegraciją, vykdyti platesnę saugumo sektoriaus reformą, kuria būtų sumažintas nuolatinės armijos dydis ir būtų padidintas jos profesionalumas, be išlygų būtų gerbiamas civilinis valdymas ir pavaldumo hierarchija, taip pat kad ginkluotosiose pajėgose būtų labiau gerbiamos žmogaus teisės; pabrėžia, kad reikia konstruktyviai ir dažnai įtraukti Pietų Sudano pilietinę visuomenę ir moterų asociacijas į nesaugumo problemų sprendimo ir pagarbos žmogaus teisėms, įskaitant moterų teises, skatinimo veiklą;

37. yra labai susirūpinęs dėl to, kad didžioji dauguma per ginkluotus konfliktus Pietų Sudane šalies viduje perkeltų asmenų ir pabėgėlių yra moterys ir vaikai; ragina veiksmingai stebėti žmogaus teises, įskaitant bet koki seksualinį ir su lytimi susijusį smurtą arba pažeidimus ir vaikų išnaudojimą; ragina visas konflikto šalis panaikinti kaltininkų nebaudžiamumą;

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

38. primygtinai ragina Pietų Sudano vyriausybę užtikrinti lyčių lygybę ir galimybes moterims naudotis savo teisėmis ir laisvėmis nepatiriant diskriminacijos jokių pagrindų, pvz., dėl lyties, rasės, religinių ar kultūrinių įsitikinimų, nacionalinės ar socialinės kilmės;
39. ragina Pietų Sudano valdžios institucijas priimti šeimos įstatymą, pagal kurį būtų nustatomas minimalus santuokinis amžius, ir vaikų globos sąlygos, taip pat įstatymą, kuriuo būtų kovojama su smurtu dėl lyties, visų pirma pagal kurį žalinga tradicinė praktika, pavyzdžiui, moterų lytinių organų žalojimas, laikoma nusikaltimu;
40. ragina Pietų Sudano vyriausybę ratifikuoti Konvenciją dėl visų formų diskriminacijos panaikinimo moterims ir JT Vaiko teisių konvenciją;
41. ragina Pietų Sudano vyriausybę toliau visapusiškai bendradarbiauti su Jungtinių Tautų misija Pietų Sudano Respublikoje (UNMISS) ir padėti JT vykdyti savo įgaliojimus, ypač ginant civilius gyventojus; primygtinai ragina JT valstybes nares laikytis savo įsipareigojimų Jungtinių Tautų misijai Pietų Sudane, jei reikia, savo įgaliojimus iš tiesų pritaikant prie esamų aplinkybių ir atsižvelgiant į per ateinančius metus didėsią Pietų Sudano valdžios institucijų gebėjimą užtikrinti žmonių saugumą;
42. stebisi tuo, kad Jungtinės Tautos, neatsižvelgdamos į ES įnašą į JTO biudžetą, nesuteikia Sąjungai specialaus statuso per rinkimų stebėjimo misijas, nes toks statusas užtikrintų rinkimų stebėtojų apaugą ir jų veiklą būtų vykdoma tinkamai (t. y. jiems būtų suteikiamas saugus būstas ir galimybės naudotis sveikatos priežiūros paslaugomis);
43. pabrėžia, kad svarbu pereinamojo laikotarpio konstituciją pakeisti nuolatine konstitucija, kuri būtų pagrįsta konsultacijomis su visuomene ir jos palaikymu; nerimauja dėl to, kad Pietų Sudano vyriausybei trūksta politinės valios; griežtai primena vyriausybei prezidento dekretu priimtus įsipareigojimus surengti konstitucinę peržiūrą ir ragina vyriausybę juos įvykdyti iki 2015 m. rinkimų; ragina Europos Sąjungą ir jos valstybes nares teikti pagalbą vietoje kuriamos ir vietoje inicijuojamos konstitucijos kūrimo procesui, kuriame turi dalyvauti visos visuomenės grupės, įskaitant moteris ir pakraščio regionų gyventojus, ir jį remti; ragina Europos Sąjungos delegaciją Džuboje, atsižvelgiant į 2015 m. vyksiančius prezidento rinkimus, stebėti, kad būtų įgyvendintos priemonės, numatytos 2011 m. Sąjungos rinkimų stebėjimo misijos ataskaitoje;
44. palankiai vertina Pietų Sudano prezidento įsipareigojimą siekti tikslo, kad jo kabinetui atstovautų ne mažiau kaip 25 proc. moterų, ir ragina jį didinti moterų dalyvavimą dabartiniame konstituciniame procese; primena, kad moterys atlieka pagrindinį vaidmenį konfliktų sprendimo, taikos kūrimo procesuose ir stabilios valstybės kūrimo; taigi ragina Pietų Sudano valdžios institucijas užtikrinti, kad moterys būtų visapusiškai įtrauktos į taikos su Sudanu proceso įgyvendinimą; ragina tarptautinę bendruomenę ir toliau remti moterų dalyvavimą viešajame gyvenime visais lygmenimis;
45. primygtinai ragina Pietų Sudano vyriausybę sustiprinti pastangas siekiant parengti pereinamojo laikotarpio veiksmų planą, kol, 2015 m. surengus demokratinius, laisvus, sąžiningus ir skaidrius rinkimus, visoje šalyje bus visiškai atkurta konstitucinė tvarka ir teisinė valstybė; ragina ES ir jos tarptautinius partnerius padidinti savo paramą būsimiems rinkimams;
46. pažymi, kad nuo 2005 m. visuotinio taikos susitarimo stengiamasi stiprinti kovą su korupcija, bet Pietų Sudano kovos su korupcija sistema vis dar tebėra ankstyvame vystymosi etape; taip pat atkreipia dėmesį į tai, kad, nors teisinių priemonių yra, dėl gebėjimų, išteklių ir politinės valios stokos gali būti sunku jas taikyti; ragina Pietų Sudaną ratifikuoti tarptautines kovos su korupcija konvencijas ir kviečia Pietų Sudano valdžios institucijas parengti ir įgyvendinti integruotą kovos su korupcija strategiją; pabrėžia, kad tarptautinė bendruomenė ir ES turėtų remti Pietų Sudano šios srities pastangas, visų pirma didindamos paramą gebėjimų stiprinimui;
47. primygtinai ragina Pietų Sudano vyriausybę priimti žiniasklaidos įstatymus, kuriais būtų ginama žiniasklaidos laisvė ir užtikrinama, kad žiniasklaida galėtų vykdyti savo informavimo funkciją;
48. ragina Pietų Sudano nacionalinio saugumo tarnybą laikytis Pietų Sudano konstitucijos, kurioje reikalaujama, kad valdžia užtikrintų spaudos laisvę, ir baigti kovotojų už žmogaus teises bei žurnalistų persekiojimą, taip pat neteisėtą jų kalinimą bei cenzūrą;

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

49. primygtinai ragina Pietų Sudano valdžios institucijas greitai, veiksmingai ir nešališkai ištirti visus įtariamus grasinimus kovotojams už žmogaus teises bei žurnalistams ir jų užpuolimus ir pagal tarptautines normas visus už tai atsakingus asmenis patraukti atsakomybėn; palankiai vertina naujausius valdžios institucijų veiksmus siekiant ištirti ginkluotųjų pajėgų vykdytus civilių gyventojų žudymus ir įtariamus žmogaus teisių pažeidimus;
50. primygtinai ragina Pietų Sudano vyriausybę padaryti viską, kas jos galioje, kad nebebūtų neteisminio mirties bausmės vykdymo, ir nustatyti bei perduoti teismui saugumo pareigūnus, kaltinamus žurnalisto Isaiah Abrahamo nužudymu;
51. primygtinai ragina Pietų Sudano valdžios institucijas stiprinti kovą su nebaudžiamumu ir suteikti teisingumo ir teisės saugos bendruomenei priemones, skirtas sutramdyti smurtą prieš moteris ir užkirsti jam kelią, ir užtikrinti, kad kaltininkai būtų iš tiesų nuteisti;
52. rekomenduoja Žmogaus teisių tarybai Pietų Sudane sukurti prasmingą su žmogaus teisių padėtimi susijusių tolesnių veiksmų mechanizmą, pvz., įsteigti nepriklausomo eksperto pareigybę;
53. kategoriškai prieštarauja mirties bausmei bet kokiomis aplinkybėmis ir ragina Pietų Sudaną imtis konkrečių veiksmų siekiant ją panaikinti;
54. pabrėžia, kad moterys Pietų Sudane susiduria su daugialype diskriminacija ir pagrindinių teisių pažeidimais, įskaitant paplitusią ankstyvą ir priverstinę santuoką, šeimos teisės nebuvimą, ribotą moterų politinį dalyvavimą visais valdžios lygmenimis ir seksualinį ir šeiminių smurtą; ragina Pietų Sudano vyriausybę panaikinti visų rūšių diskriminaciją prieš moteris, kovoti su neraštingumu gerinant moterų galimybes siekti išsilavinimo ir tokiu būdu padidinti jų vaidmenį visuomenėje ir naujos valstybės kūrime; ragina Pietų Sudano vyriausybę parengti nacionalinį veiksmų planą, pagal kurį, be kita ko, būtų remiamos vaikų galybės siekti išsilavinimo norint panaikinti vaikų santuokas; šiuo požiūriu ir atsižvelgdamas į tai, kad tradicinė praktika atlieka svarbų vaidmenį Pietų Sudano visuomenėje, primygtinai ragina Pietų Sudano vyriausybę bendradarbiaujant su NVO, pavyzdžiui, teisminių institucijų atstovų švietimo žmogaus teisių srityje tikslais, nutraukti visą diskriminuojamo pobūdžio tradicinę praktiką, vykdomą prieš moteris;
55. palankiai vertina tai, kad įsteigta pirmoji slaugos ir akušerijos mokykla Džubos mokomojoje ligoninėje, tačiau pažymi, kad siekiant užtikrinti daug geresnę motinos ir vaiko sveikatą reikia daugiau kvalifikuotų slaugytojų ir akušerių, taip pat reikia atverti galimybes tam, kad visoje šalyje būtų įkurta daugiau šiuo modeliu grindžiamų sveikatos centrų;
56. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams, Pietų Sudano ir Sudano vyriausybėms, Pietų Sudano žmogaus teisių komisarui, Pietų Sudano Nacionalinei Teisėkūros Asamblėjai, Sudano Nacionalinei Asamblėjai, Afrikos Sąjungai ir Jungtinių Tautų Generaliniam Sekretoriui.
-

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

P7_TA(2013)0547

CARS 2020: siekiant stiprios, konkurencingos ir tvarios Europos automobilių pramonės**2013 m. gruodžio 10 d. Europos Parlamento rezoliucija „CARS 2020“: Siekiant stiprios, konkurencingos ir tvarios Europos automobilių pramonės“ (2013/2062(INI))**

(2016/C 468/09)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo XVII antraštinės dalies 173 straipsnį (buvęs Europos bendrijos steigimo sutarties 157 straipsnis), kuriame aptariama ES pramonės politika ir, be kita ko, minimas Sąjungos pramonės konkurencingumas,
 - atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „CARS 2020: stiprios, konkurencingos ir tvarios Europos automobilių pramonės veiksmų planas (COM(2012)0636),
 - atsižvelgdamas į 2012 m. paskelbtą Europos Sąjungos automobilių pramonės konkurencingumo ir tvaraus augimo aukšto lygio darbo grupės ataskaitą⁽¹⁾ ir 2006 m. paskelbtą ataskaitą „CARS 21: konkurencingos automobilių pramonės reglamentavimo sistema XXI amžiuje“⁽²⁾,
 - atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „Stipresnė Europos pramonė ekonomikos augimui ir atsigavimui skatinti“ (COM(2012)0582),
 - atsižvelgdamas į 2012 m. gruodžio 10–11 d. Konkurencingumo tarybos išvadas dėl ES pramonės ir ypatingos automobilių pramonės padėties,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 48 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komiteto pranešimą ir į Tarptautinės prekybos komiteto, Užimtumo ir socialinių reikalų komiteto, Vidaus rinkos ir vartotojų apsaugos komiteto bei Transporto ir turizmo komiteto nuomones (A7-0391/2013),
- A. kadangi automobilių pramonė yra ne tik reikšminga pramoninės gamybos grandinės dalis, bet ir svarbus konkurencingumo, ekonominio augimo ir užimtumo veiksnys ES;
- B. kadangi nepaisant precedento neturinčios ekonomikos ir finansų krizės ES automobilių pramonė atlieka svarbų vaidmenį išsaugant pramonės patirtį ir gamybą Europoje ir todėl Europos Sąjunga turi imtis koordinuotų veiksmų;
- C. kadangi ši krizė apima daugiau nei tik ekonominę padėtį, todėl reikia persvarstyti visą XXI amžiaus judumo sistemą, nes teritorijos didėjimas taip pat priklauso nuo jos piliečių judumo masto;
- D. kadangi automobilių pramonė pasaulio mastu išgyvena vykstančią revoliuciją: paklausa Europoje mažėja ar stagnuoja, o gamyba persikėlė į besiformuojančios rinkos ekonomikos šalis; kadangi naudojami energijos ištekliai palaipsniui, bet akivaizdžiai keičiasi ir kadangi vyksta dalių ir funkcijų skaitmeninimas ir dėl to didėja gamybos apimtys, kartu iš esmės keičiama vertės grandinė;
- E. kadangi ES automobilių sektorius vis dar yra lyderis pasaulyje mokslinių tyrimų ir inovacijų srityse ir todėl būtina atstatyti konkurencingumą ir tvarią gamybą visoje gamybos ir vertės grandinėje;
- F. kadangi vienas iš perteklinės gamybos pajėgumų problemos sprendimų yra pajėgumų nukreipimas į kitus pramonės sektorius, pvz., viešąjį transportą ir atsinaujinančiąją energiją bei į investicijas į tvarią infrastruktūrą;

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/enterprise/sectors/automotive/files/cars-21-final-report-2012_en.pdf.

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/enterprise/sectors/automotive/files/pagesbackground/competitiveness/cars21finalreport_en.pdf.

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

Politinis valdymas

1. pritaria naujai Komisijos strategijai, kuria siekiama sukurti naują Europos automobilių pramonės politiką, ypač tvarią automobilių pramonę, kuri taptų Europos ekonomikos centrine dalimi;
2. reikalauja, kad Europos Komisija veiksmingiau koordinuotų savo kompetencijas įgyvendindama veiksmų plano „CARS 2020“ rekomendacijas ir jas stebėtų aukšto lygio darbo grupė, siekiant, kad nepasikartotų 2005 m. gruodžio mėn. ištikusi proceso „CARS 21“ pirmojo etapo nesėkmė, kurios išvadose nebuvo numatyti tolesni veiksmai; šiuo tikslu prašo Komisijos parengti aiškią darbotvarkę ir joje numatyti skubius veiksmus bei pagal savo kompetenciją pasinaudoti turima teise inicijuoti teisės aktus, visų pirma nustatyti gaires, siekiant koordinuoti ir papildyti valstybių narių bei įmonių veiksmus, siekiant užtikrinti tinkamą gyvenimo lygį ES piliečiams ir sustiprinti ES pramonę, kad būtų pasiektas ekonomikos ir užimtumo augimas ir rinkos atsigavimas;
3. ragina Komisiją parengti kompleksinius veiksmų planus, kurie apimtų energetikos, transporto ir IRT sektorių plėtojamą;
4. mano, kad Komisijos veiksams šiame sektoriuje trukdo daugelis apribojimų ir politinio koordinavimo priemonių stoka; prašo Komisijos atlikti tyrimą, kuriuo ji išsiaiškintų, koks yra atotrūkis tarp jos siekių ir turimų priemonių, kad būtų galima Taryboje ir Parlamente pradėti diskusiją šiuo klausimu;
5. mano, kad ateityje kurdamą politiką automobilių pramonės sektoriui Komisija turėtų atsižvelgti į visą šį sektorių, ypač subrangovus, mažmeninės prekybos atstovus ir antrinės rinkos įmones;
6. palankiai vertina 2012 m. gruodžio mėn. pateiktas Europos Vadovų Tarybos išvadas dėl pramonės konkurencingumo politikos; ragina valstybes nares tvirtai laikytis pasiryžimo išsamiai persvarstyti automobilių pramonės politiką ir toliau stiprinti visų automobilių pramonės sektorių naują bendradarbiavimą ES mastu; primena, kad šis suartėjimas automobilių pramonės politikos srityje gali vykti Sąjungos lygmeniu arba savarankiškai tarp kelių valstybių;
7. ragina valstybes nares įgyvendinti struktūrines reformas jas koordinuojant, kad būtų skatinamas konkurencingumo didinimas, pvz., remiami moksliniai tyrimai, kompetencijos didinimas, personalo perkvalifikavimas, mažinamos tiesioginės išlaidos, pasitelkiant socialinį dialogą didinamas užimtumo lankstumas, sumažinama biurokratinė našta ir trumpinami mokėjimo terminai);
8. mano, kad, siekdama atkurti pasitikėjimą ES veikla, Europos Sąjunga privalo prieš piliečius, investuotojus ir įmones pagerinti savo veiksmų plano įgyvendinimą ir būdus, kaip piliečiams, investuotojams ir įmonėms pristatyti šį veiksmų planą;

Ekonomika ir automobilių gamyba ES

9. teigia, kad siekiant palaikyti bei toliau plėsti suderintus ir dinamiškus mokslinius tyrimus, apdirbimą, gamybą ir inovacijų grandines, siekiant ES gaminti efektyviau energiją vartojančias bei ekologiškas transporto priemones; mano, kad siekiant ateityje užtikrinti konkurencingumą Europoje, automobilių pramonėje turi būti paisoma teigiamų aspektų – inovacijų, užimtumo, konkurencingumo, sveikatos apsaugos, aplinkos tausojimo ir judumo;
10. atkreipia dėmesį į tai, kad automobilių pramonėje darbo sąnaudos sudaro tik 13–20 proc. pridėtinės vertės; be to, dar atkreipia dėmesį į tai, kad konkurencingumą pasauliniu mastu galima užtikrinti tik inovacijomis visoje gamybos grandinėje ir gamybos procesų lankstumu, ir dėl to reikia atitinkamai reikiai derėtis su darbuotojais;
11. pabrėžia, kad svarbu išlaikyti ir stiprinti gamybos bazę Europoje, siekiant užtikrinti tinkamą gyvenimo lygį ES piliečiams ir sustiprinti jos pramonę, kad būtų pasiektas ekonomikos augimas ir atsigavimas;

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

12. pažymi, kad Europos automobilių pramonės rinka išgyvena sunkius laikus, įskaitant automobilių sektorių, ir apgailestauja, kad Komisija nesugebėjo išnagrinėti pagrindines šio sektoriaus nuosmukio priežastis, pavyzdžiui, veiklos susiskaidymą (susiskaidę gamintojai, rinkos dalys ir rūšys, gaminiai, šakos), ir daugelį struktūrinių paklausos pokyčių (demografinių, sociologinių, elgesio, ekonominių ir techninių); todėl teigia, kad be plataus masto Europos veiksmų, būtina imtis individualių priemonių, nukreiptų į šias konkrečias aplinkybes tiek nacionaliniu, tiek ir ES lygmenimis;

13. mano, kad nauji judumo elgesio modeliai yra galingi svertai, galintys skatinti Europos automobilių pramonės sektoriaus konkurencingumo augimą, pvz., viešieji ir įvairių rūšių transporto tinklai, eismo valdymas, pažangieji miestai, dalijimasis vienu automobiliu ir pakaitinis naudojimas automobiliais;

14. apgailestauja, kad Komisija neskiria deramo dėmesio gamybos pajėgumų pertekliui, nors tai yra pagrindinė viso šio sektoriaus problema, kuri neišvengiamai turi neigiamų padarinių trumpuoju ir vidutiniu laikotarpiams (gamybos grandinei, užimtumui, regiono ekonomikai); taip pat prašo Europos Komisijos skubiai:

- a. atlikti tyrimą, kuris atskleistų, kokio masto yra gamybos pajėgumų perteklius ES ir kokių priemonių geriausia imtis šiai problemai išspręsti, ypač už ES ribų (Jungtinėse Amerikos Valstijose),
- b. parengti veiksmų planą, kuris apimtų visus turimus politinius svertus, ypač tuos, kurie susiję su moksliniais tyrimais ir inovacijomis,
- c. ragina aktyviau ir koordinuočiau teikti paramą automobilių sektoriaus darbuotojams ir įmonėms, siekiant įgūdžius ir darbo vietas perkelti į kitas augančias pramonės sritis;

15. kalbant apie restruktūrizavimą:

- a. pritaria, jog Komisijos lygmeniu reikia atnaujinti darbo grupės veiklą, kad būtų galima stebėti pagrindinius atvejus, ir palankiai vertina žaliosios knygos dėl restruktūrizacijos veiksmingų pokyčių (COM(2012)0007) paskelbimą,
- b. ragina įmones ir valstybes nares stiprinti bendradarbiavimą ir numatyti su pramone susijusius pokyčius, kad būtų išvengta neigiamų išorės padarinių sklandžiam pramonės grandinės ciklui (užimtumo, gamybos srityse),
- c. ragina Komisiją ir valstybes nares koordinuotai kurti konversijos planus, skirtus regionams, kurie susiduria su darbo vietų automobilių sektoriuje mažėjimu, padėti, ir prašo, kad tam būtų integruotai panaudotos visos Europos (EIB, ESF, EGF, EFRD) ir nacionaliniu lygmeniu turimos priemonės, skirtos tiek nukentėjusiems darbuotojams padėti, tiek jiems perorientuoti į alternatyvias darbo vietas susijusiuose sektoriuose, pvz., alternatyvios energijos sektoriuje, taip pat skirtos turimoms automobilių technologijų žinioms optimizuoti,
- d. taip pat pabrėžia centrinę įmonių ir regionų valdžios institucijų vaidmenį bei atsakomybę vykdant restruktūrizacijos politiką, ypač gerinant darbuotojų išsilavinimą, taip pat atsiradusias laisvas sritis suteikiant socialiniam bei ekonominiam vystymuisi ir nukentėjusių regionų restruktūrizavimui;

16. primena valstybėms narėms ir įmonėms, jog, atsižvelgiant į tai, kad tarptautinė konkurencija vis didėja, svarbus konkurencingumo veiksnys yra glaudus įmonių bendradarbiavimas (bendri pirkimai, jungimasis į kooperatyvus, konsorciumus, įmonių susijungimai);

17. ragina Komisiją ir valstybes nares stiprinti konkrečias MVĮ ir vidutinės kapitalizacijos įmonėms skirtas priemones, pagerinančias jų prieigą prie kapitalo rinkų, visų pirma įsteigiant regioninius vieno langelio principo centrus; mano, kad MVĮ ir vidutinės kapitalizacijos įmonės, ypač subrangovai, platinimo ir antrinės rinkos įmonės labiausiai nukentčia nuo krizės; primena, kad drauge šios įmonės yra svarbus turtas, nes dėl savo dydžio ir sugebėjimo reaguoti prisitaiko prie pokyčių ir dažnai jos yra gausių naujų technologijų autorės; todėl mano, kad MVĮ ir vidutinės kapitalizacijos įmonėms produkcijos realizavimo galimybių diversifikacija (išėjimas į tarptautinę rinką, dalyvavimas naujuose projektuose) yra neišnaudotas plėtros būdas;

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

18. primena, kad svarbu laikytis technologinio neutralumo principo nustatant standartus, siekiant apsaugoti naujų investuotojų investicijas ir paskatinti inovacijas šiame sektoriuje;

Žmogiškieji ištekliai

19. patvirtina, kad automobilių sektoriaus darbuotojų sukaupta praktinė patirtis gali būti vertinga ES; palankiai vertina siekį 2013 m. įsteigti Europos automobilių pramonės darbuotojų igūdžių tarybą; tikisi, kad ji greitai imsis parengti veiksmingą politiką šioje srityje;

20. palankiai vertina Europos Komisijos pareiškimą apie gebėjimų ugdymą ir kompetencijos plėtojimą kaip tvaraus konkurencinio pranašumo pagrindą;

21. mano, kad šiuo metu darbo rinka nepatenkina šio sektoriaus poreikių (labai trūksta kvalifikuotų darbuotojų); mano, kad, siekiant pritraukti ir išsaugoti aukštos kvalifikacijos darbuotojus, būtina pakoreguoti valstybines mokymo strategijas (skatinti mokslą, technologijas, inžineriją ir matematinį išsilavinimą ir profesinį mokymą) ir įmonių mokymo strategijas (visų pirma formuojant dvejopą mokymo sistemą);

22. prašo valstybių narių taip pakoreguoti savo teisės aktus, kad būtų galima užmegzti atviresnį ir konstruktyvesnį socialinį dialogą ir darbo santykius, darančius poveikį darbo organizavimui (sektoriniai susitarimai, darbuotojų dalyvavimas priimančiais sprendimais); ragina valstybes nares kaupti ir keistis geriausia patirtimi;

23. rekomenduoja valstybėms narėms ir įmonėms sudaryti geresnes darbuotojų tęstinio mokymo sąlygas siekiant iš anksto pasirengti patenkinti ateities poreikius ir sudaryti sąlygas darbuotojams, praradus darbą, panaudoti savo gebėjimus kitų augančių sektorių reikmėms;

Inovacijos ir technologijos

24. patvirtina, kad technologijų inovacijos yra svarbiausias lemiamas veiksnys šios pramonės konkurencingumui; ragina laikytis technologinio neutralumo požiūrio; dar kartą patvirtina, kad sieks užtikrinti, kad „Europa 2020“ tikslai bus pasiekti ir skatins kurti naujus ekonomiškus ir tvarius transportavimo būdus, naujus gamybos būdus;

25. pabrėžia, kad visą vertės grandinę apimantys integruoti inovacijų projektai labai svarbūs didinant konkurencingumą;

26. mano, kad žinios ir naujovės gali būti tvaraus konkurencinio Europos automobilių pramonės pranašumo šaltinis, jeigu nauji sprendimai bus diegiami sparčiau negu juos būtų galima suklastoti, ir inovacijų apsaugos bei kovos su pramoniniu šnipinėjimu priemonėmis bus užtikrinta investicijų grąžos galimybė nedarant žalos vartotojams; tikisi, kad automobilių gaminių, tiekiamų Europos rinkai, inovacinio pranašumo srityse atsižvelgiama į ekologiją ir saugumą;

27. pažymi, kad Europos automobilių pramonėje taikomos dvi konkurencingumo strategijos: sąnaudų lyderystės strategija ir diferenciacijos strategija; taikyti jas kartu kaip mišrią strategiją yra sunkiau, tam reikalingi didesnės apimties inovaciniai tyrimai, todėl mišrios strategijos taikymas yra mažiau efektyvus;

28. pažymi, kad Europos automobilių pramonėje yra daug sėkmingų sąnaudų lyderystės strategijos taikymo atvejų, pasiektų dėl populiarių Europos rinkai skirtų nebrangių automobilių (pvz., „Škoda“, „Dacia“, „Nissan“ prekės ženklų);

29. palankiai vertina Komisijos pasiūlymus dėl technologijų pažangos, tačiau primena šių planų sąlyginį pobūdį pridėtinės vertės kūrimo, patekimo į rinką bei užimtumo požiūriu;

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

30. mano, kad svarbu puoselėti mokslinius tyrimus ir plėtrą, kuri didžiausią dėmesį skiria mažo anglies dioksido kiekio, tvariai technologijai, kuriai vadovautų Europa, siekdama sumažinti savo priklausomybę nuo importuotos energijos; pažymi, kad tai apima hibridines ir elektra varomas transporto priemones, alternatyvius degalus, mobiliųjų energijos kaupimą ir būtiną paskirstymo tinklų ir infrastruktūros plėtros skatinimą, bet apgailestauja, kad šios technologijos dar nėra pateiktos į rinką; tikisi, kad veiksnių bus imtasi, atsižvelgiant į:

- pritaikyti technologijas kuo labiau prie ES ir tarptautinių rinkų poreikių ir užtikrinant, kad joms vairuotojai pritaris,
- atsižvelgti į visus transporto priemonės naudojimo trukmės nuo jos gamybos iki su ja susijusių teršalų pašalinimo išorinius aplinkos ir socialinius veiksnius;

31. mano, kad Europos automobilių pramonės konkurencingumo sąlyga yra jos rentabilumas, pasiektas tinkamai plėtojant pramonės šakas, kuriose veikia bendradarbiaujantys gamintojai, tiekiantys iš Europos teritorijos pigias gamybai reikalingas žaliavas: plieną, liejinius, kaltinius dirbinius, apmušalus, padangas ir elektrines bei elektronines dalis;

32. mano, kad ES turi sutelkti savo pastangas diferencinei strategijai, kuri remtųsi konkrečiais prioritetais, kurie padėtų įtvirtinti technologinę pažangą, įskaitant:

- a. technologijų konvergenciją, pvz., kalbant apie su gamyba ir platinimu nesusijusias taisykles,
- b. ekologinių inovacijų kūrimą (efektyvesnės, mažiau teršiančios aplinką, lengvesnės, lengviau perdirbamos, naudojančios didelio poveikio technologijas, baterijų ir energijos kaupimą, turinčios pagalbines sistemas, padedančias vairuotojui, automobiliai, kuriuose yra interneto ryšys), saugumas (pagalbos iškvietimas) ir prieiga (galimybė automobiliais naudotis neigaliams vairuotojams), kuris Europos produktus išskiria iš kitų produktų tarpo,
- c. bendradarbiavimą ES ir pasaulio mastu dar nepakankamai išnaudojamose srityse, ypač elektrinės jėgos pavaros priemonių srityje,
- d. Europos pirmaujančių pozicijų stiprinimą, nustatant tarptautinius standartus, tuo būdu užtikrinant ES technologinės plėtros pasaulio rinkoje pozicijų išlaikymą, atsižvelgiant į būtinybę tarptautiniu mastu suvienodinti prieigą prie naujų rinkų,
- e. priemones, skirtas matuoti degalų kiekio suvartojimui, nes jos tampa svarbiu pasaulinės automobilių pramonės Europos rinkoje konkurencingumo veiksniu, užtikrinant, kad Europos gamintojai bus apsaugoti nuo nesąžiningos konkurencijos,
- f. elektra varomų transporto priemonių ir alternatyviems degalams skirtos infrastruktūros plėtrą;

33. ragina valstybes nares ir Komisiją, siekiant ateityje pagerinti judumą, skatinti (tarptautinių) žinių ekonomikos branduolių ir konkurencingumo centrų, viešo ir privataus sektorių partnerystės, kurios dėmesį skiria ateities judumui, kūrimą, nes tai yra nuolatinis inovacijų šaltinis (prototipas);

34. primena, kad mokslinių tyrimų ir technologijų plėtrai reikia didelio finansavimo (atsižvelgiant į mokslinį rizikos vertinimą, ilgą investavimo ciklą); tačiau apgailestauja, kad Sąjungoje dar nepasiektas tikslas, pagal kurį 3 proc. BVP būtų skiriama MTTP; mano, kad valstybių narių ketinimai sumažinti įmonių konkurencingumo ir MVĮ programos (COSME) ir programos „Horizontas 2020“ biudžetą turės neigiamą poveikį, ypač transportui skirtose biudžeto eilutėse;

35. pažymi, kad automobilių pramonė yra svarbiausias privačių investicijų šaltinis mokslinių tyrimų ir inovacijų srityse; atkreipia dėmesį, kad kol trunka recesija, daranti poveikį Europos rinkai, ES finansavimas, pvz., įmonių konkurencingumo ir MVĮ programai (COSME) ir „Horizontas 2020“ programai, galėtų skatinti privačias investicijas šiame sektoriuje; pabrėžia, kad būtina išlaikyti plataus užmojo finansavimą, apimančią aiškius prioritetus – ekologiškų automobilių iniciatyvą (angl. *green car*) ir MVĮ stiprinimą; atkreipia dėmesį į tai, kad vietos ir regionų valdžios institucijos, atsižvelgdamos į savo įgaliojimus, gali naudotis įvairiomis priemonėmis aktyviai remti automobilių pramonę;

36. pabrėžia, kad pagal 2014–2020 m. daugiametę finansinę programą turi būti skirta pakankamai finansinių išteklių šio sektoriaus restruktūrizavimui ir jo labai mažoms įmonėms, mažosioms ir vidutinėms įmonėms atnaujinti ir modernizuoti, produktyvumui didinti ir nacionalinio sektoriaus gaminamoms prekėms remti;

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

Reglamentavimas

37. pabrėžia būtinybę naudoti pažangaus reglamentavimo principą, nes tai yra nuoseklus požiūris teisės aktų, darančių poveikį automobilių pramonei, įgyvendinimui kaip galima skubiau, atžvilgiu; primena, kad dar 2005 m. šią rekomendaciją pasiūlė veiksmy plano „CARS 21“ 1-oji grupė ir ji iki šiol neįgyvendinta; pabrėžia, kad pažangus reglamentavimas yra ypač svarbus skatinant investicijas automobilių sektoriuje;

38. mano, kad Komisijos pasiūlytas moratoriumas visiems naujiems teisės aktams gali turėti neigiamos įtakos, prisidedant prie ilgalaikio konkurencingumo pasiekimo ir galimybei tinkamai reaguoti į aplinkosauginius iššūkius;

39. pabrėžia pagrįstos trukmės pasirengimo laikotarpių svarbą, kad pramonė galėtų pritaikyti gamybos infrastruktūrą ir investuoti į pramoninę sistemą;

40. ragina prireikus dar kartą išnagrinėti kai kurias patvirtintas kryptis ir jau priimtus sprendimus, galinčius sudaryti kliūčių automobilių sektoriaus tvariam pertvarkymui; ragina Komisiją pradėti priimtų teisės aktų neįgyvendinimo arba netinkamo įgyvendinimo *ex-post* vertinimą;

41. ragina Europos gamintojus laikytis ir sustiprinti lig šiol galiojančius ES teisės aktus dėl įstatymais numatytų garantijų;

42. mano, kad prekybos garantijų Europos automobilių pramonės gaminiam laikas yra per trumpas ir neatitinkantis didelio jų patikimumo, dėl to šie gaminiai yra labai nekonkurencingi, palyginti su prekybos garantijomis, kurias suteikia trečiųjų šalių (Japonijos, Korėjos) gamintojai;

43. mano, kad būtina suderinti techninius teisės aktus visoje ES siekiant kovoti su dirbtiniu konkurencijos iškraipymu; atkreipia dėmesį į poreikį suderinti ir tobulinti bandymo procedūras, kurios šiuo metu atskleidžia, kad žymius suvartojamų degalų kiekio skirtumus priklausomai nuo gamintojo; ragina Komisiją spręsti vartotojų klaidinimo, kai pateikiama netikroviška informacija apie transporto priemonių degalų sąnaudas ir aplinkosauginį veiksmingumą, problemą; remia planuojamą naujo, tikslaus važiavimo bandymų ciklo ir procedūrų, atspindinčių tikrąsias važiavimo sąlygas, rengimą ir ragina jas nedelsiant įgyvendinti;

44. ragina Europos įmones, gaminančias automobilių pramonės gaminius, stiprinti bendradarbiavimą bendroje rinkoje imantis Europos standartizavimo, patvirtinimo, suvienodinimo ir šalinimo veiklos, taip pat savanoriškai pasidalijant rinkos segmentus;

45. mano, kad būtina žymiai pagerinti ES kelių eismo saugą, imantis veiksmy, susijusių su automobiliais, infrastruktūra ir vairuotojų elgesiu; palankiai vertina Komisijos pasiūlymą dėl pagalbos iškviestos, pagal kurią, jeigu įvyksta didelis eismo įvykis, iš transporto priemonių siunčiamos automatinės pagalbos iškviestos avarinėms tarnyboms;

46. ragina Komisiją ir valstybes nares, siekiant kovoti su klastojimu ir pramoniniu šnipinėjimu, stiprinti intelektinės nuosavybės teisių apsaugą tarptautiniu mastu ir ES lygmeniu sukurti verslo konfidencialumo apsaugos strategiją; primena, kad technologinė plėtra yra lengvai paveikiama ir pažeidžiama sritis;

Finansinės priemonės

47. ragina ES ir valstybes nares suderintai, optimaliai ir veiksmingai naudoti turimas finansines priemones investicijoms į tvarų judumą, nesusijusioms su valstybės subsidijomis, skatinti taikant MVI skirtas mokesčių paskatas (pavyzdžiui, mokslinių tyrimų mokesčių kreditą, CO2 išmetimų mokesčių ir jų sumažinimo schemas, atidavimo į metalo laužą sistemas) ir pasitelkiant privačias finansines priemones (rizikos kapitalo fondus, neformalius investuotojus) bei viešąsias finansavimo priemones (Europos investicijų banką);

48. prašo Komisijos atlikti išsamų šalių palyginimo tyrimą dėl ES automobilių sektoriui taikomų mokesčių, kad būtų supaprastinta ir racionalizuota esama mokesčių našta gamybai ir prekybai su variklinėmis transporto priemonėmis susijusioms paslaugoms, taip pat kad būtų sumažinta biurokratija;

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

49. mano, kad būtina išsaugoti esamų fondų papildomumą, pirma, restruktūrizavimo reikmėms, antra, MTTP reikmėms; šiomis aplinkybėmis prašo išlaikyti turimas Europos socialinio fondo ir Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšas;

50. reikalauja, kad konkurencingumo politika (valstybės pagalbos taisyklių rinkinys), remiantis mūsų užsienio konkurentų patirtimi, sudarytų palankias sąlygas konkurencingumo, ekonominio augimo ir užimtumo politikai;

51. siūlo pridėti sąlygiškumo išlygą, pagal kurią iš automobilių įmonės reikalaujama, kad investicijų grąžos laikotarpiu būtų išlaikoma veikla paramą gavusiose vietose arba būtų grąžintos ES skirtos lėšos, jeigu veiklos vieta pakeista;

Vidaus rinka

52. primena, kad tvirta vidaus rinka yra išankstinė būtina konkurencijos ir tvarumo atkūrimo automobilių sektoriuje sąlyga;

53. mano, kad ypač svarbu, kad ES stiprintų teisės aktų derinimą srityse, kuriose dominuojančios sąlygos trukdo kurti vienodas galimybes:

- a. kovojant su ne ES valstybių konkurentais: (didelė energijos ir žaliavų kaina), tvirtas euro keitimo kursas;
- b. vidaus rinkoje: konkurencija socialinėje ir mokesčių srityje, mokesčių lengvatos įmonėms ir pirkimo skatinimas – mažo anglies dioksido kiekio skatinimas, atidavimo į metalo laužą sistema),
- c. ES vidaus rinkoje: sąlygos, susiję su automobilių perdirbimu ir ekologiniu naudotų automobilių perdirbimu;

54. pabrėžia, kad pirmiausia reikia stiprinti tiekėjus; šioje srityje galima kurti inovacijas (angl. „car2car“, „car2infrastructure“) ir darbo vietas;

55. apgailestauja dėl to, kad kalbant apie antrinę rinką, nesuderinti galiojantys teisės aktai kenkia vairuotojams ir sveikai bei sąžiningai konkurencijai tarp valstybių narių; siekiant didinti užimtumą ir automobilių vairuotojų perkamąją galią ir išlaikyti ir vystyti Europos gamybos linijas ir antrinę rinką, ragina derinti teisės aktus, ypač atsarginių dalių sektoriuje ir teikiant informaciją vairuotojams apie jų teises automobilių remonto srityje; ragina Komisiją kartu su šiuo derinimu vykdyti išsamų ir palyginamąjį tyrimą, įvertinant šių nesuderintų teisės aktų poveikį vidaus rinkai, gamybai Europoje ir automobilių vairuotojų perkamajai galiai;

56. ragina užtikrinti koordinavimą Europos Sąjungos lygmeniu, siekiant aktyviau kovoti su padirbtų automobilių detalių importu;

57. pažymi būtinybę, kad valstybės narės užtikrintų didesnę skaidrumą ir atitiktį geros valios principui prekybiniuose gamintojų ir tiekėjų ryšiuose; mano, kad gamintojų ir tiekėjų elgsenos kodekso įvedimas yra tinkama priemonė pasiekti šį tikslą; mano, kad kodekse turėtų būti bent jau nustatytos sąlygos, susijusios su tiekėjų veiklos perkėlimu, prekyba keleto prekių ženklų produkcija ir teise gauti kompensaciją gamintojo inicijuoto nepagrįsto sutarties nutraukimo atveju, kaip numatyta Europos Komisijos papildomose gairėse 2010/C 138/05;

58. ragina Komisiją bendradarbiaujant su valstybėmis narėmis imtis priemonių, kad naudotų automobilių rinkoje taip pat būtų užtikrintas aukštas vartotojų apsaugos, skaidrumo ir saugos lygis, ir imtis veiksmų siekiant palaipsniui likviduoti teršiančias ir ne tokias saugias transporto priemones; atkreipia dėmesį į Komisijos rekomendaciją techninės apžiūros taisyklėse reikalauti, kad būtų įrašomi kiekvieno bandymo ridos duomenys; mano, kad tokios iniciatyvos kaip „Car Pass“ sistema Belgijoje galėtų būti skatinamos priimant Europos standartą; pažymi, kad transporto priemonių registracijos perkėlimo procedūromis taip pat turi būti atgrasoma nuo tarpvalstybinio sukčiavimo nurodant neteisingą ridą;

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

59. dar kartą patvirtina Europos ekonominių interesų iš naujo kurti didelio masto projektus pramonės srityje, tarkim, aviacijos ir kosmoso srityse, kad būtų sukurta pramonė, pajėgi konkuruoti su pasauline rinka; primena, kad šie didelio masto projektai gali vykti Sąjungos lygmeniu arba savarankiškai tarp kelių valstybių;

60. pabrėžia sumanių specializacijos strategijų, nustatančių principus, kurie prisideda keičiant tos pačios veiklos konkurenciją Europoje į papildančias regionines specializacijas, didinančias ES konkurencingumą trečiųjų šalių atžvilgiu, svarbą;

61. atkreipia:

a. valstybių narių dėmesį į alternatyvius sprendimus, kaip skatinti paklausą (ženklėjimas, galimybės kryptingai naudoti darbuotojų taupymo sistemomis, mokesstinės paskatos įmonių pirkimams, medžiagų perdirbimas ir viešieji pirkimai),

b. įmonių dėmesį į prekybos strategijas (pvz., draudimas, įskaitant paskolos grąžinimo darbo vietos praradimo atveju, garantijos pratęsimas, dalijimasis transporto priemone, prekyba internetu);

62. apgailestauja, kad veiksmų plane „CARS 2020“ daugiausia dėmesio skiriama Europos automobilių gamintojams, neatsižvelgiant į antrinę rinką, jos dalyvius ir jų poreikius; Europos automobilių gamybos politika turi būti nuodugni ir paremta visa apimančiu požiūriu. Pagrindinis tikslas turi būti vienodų sąlygų užtikrinimas visiems grandinės dalyviams. Tad automobilių sektoriui taikomoje Europos politikoje turi būti atsižvelgta ir į nuostatas, pritaikytas visiems dalyviams – ir dideliems gamintojams, ir mažoms bei vidutinėms įmonėms, veikiančioms platinimo ir remonto grandinėje;

Išorės rinkos ir prekybos ryšiai

63. pažymi, kad automobilių pramonė teigiamai prisideda prie didesnės ES prekybos pusiausvyros ir, kad eksportas į besiformuojančias rinkas yra būtinybė siekiant padidinti ilgalaikę sėkmę, o susitarimai su užsienio fondais ir įmonėmis, taip pat įmonių įkurdinimas Sąjungai nepriklausančiose šalyse (įskaitant ir ketinimus gaminti automobilius vietos rinkoms) ir transporto priemonių importas siekiant patenkinti paklausą, yra priemonės, neatsiejamos nuo mūsų įmonių ateities;

64. palankiai vertina Europos Komisijos pranešimą apie svarbius darbus kuriant laisvosios prekybos su JAV ir Japonija zoną bei vienodas galimybes patekti į pasaulio rinkas, tai reiškia, kad tų pačių taisyklių griežtai laikysis visi automobilių rinkos dalyviai pasaulyje; dėl to atsirastų daugiau galimybių įgyvendinti tvarią plėtrą ir padidinti kelių eismo saugą, o tai būtų pasauliniai konkurencinio pranašumo šaltiniai;

65. mano, kad esant bendram tarptautiniam tipo patvirtinimui galima taikyti transporto priemonių ir automobilių dalių kontrolę visoje bendroje Europos rinkoje, paremtą ES aplinkos kokybės ir saugos standartais, ir jai gali tekti svarbus vaidmuo kovojant su nesąžininga konkurencija;

66. pripažįsta, kad paklausa besiformuojančiose rinkose didės ne tik prabangos kategorijoje, bet ir žemesniuose segmentuose, ir kad Europos pramonė šiuose segmentuose bus konkurencingesnė;

67. tvirtina, kad didžiosios dalies mūsų automobilių pramonės įmonių konkurencingumas blogėja dėl didelės ir kartais nesąžiningos trečiųjų šalių konkurencijos; pabrėžia, kad didžioji dalis automobilių pramonės įmonių turi galimybių sėkmingai veikti, jei joms bus leista patenkinti augančią naujų eksporto rinkų paklausą; primygtinai ragina Komisiją pertvarkyti savo prekybos politiką:

a. suderinti valstybių narių priemones, kad būtų skatinamos ES įmonės ir būtų apsaugoti ES gaminiai, investicijos ir intelektinės nuosavybės teisės ne ES teritorijoje,

b. centralizuoti visas ES eksporto priemones, ypač susijusias su MVĮ („Mažas verslas, didelis pasaulis“), sukuriant visapusišką, prieinamą skaitmenizuotą platformą pagal sektorius,

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

- c. palaikant prekybos ryšius, laipsniškai pradėti taikyti abipusiškumo principą, nes šį principą Europos Komisija nepakankamai įvertino veiksmų plane „CARS 2020“;
 - d. skatinti automobilių sektoriuje panaikinti netarifines kliūtis,
 - e. greičiau reaguoti į pradėtus tyrimus ir imtis prekybos apsaugos priemonių;
68. prašo Komisijos į būsimų prekybos susitarimų *ex ante* poveikio vertinimus įtraukti automobilių pramonės sektoriaus konkurencingumo sąvoką, susitarimams įsigaliojus atlikti naujus tyrimus ir taikant konkrečius ir apibrėžtus kriterijus, įskaitant suinteresuotųjų šalių dalyvavimo būdą, reguliariai vertinti šiuo metu galiojančių susitarimų ir susitarimų, dėl kurių vyksta derybos, bendrąjį poveikį;
69. yra pasiryžęs pats sukurti priemones, kuriomis būtų patikrintas kiekvieno LPS poveikis;
- o
- o o
70. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai ir valstybėms narėms.
-

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

P7_TA(2013)0548

Lytinė ir reprodukcinė sveikata ir teisės

2013 m. gruodžio 10 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl lytinės ir reprodukcinės sveikatos ir teisių (2013/2040 (INI))

(2016/C 468/10)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 168 straipsnį, susijusį su visuomenės sveikata, ypač jo 7 dalį, kurioje nustatyta, kad Sąjunga pripažįsta valstybių narių atsakomybę už jų sveikatos politikos apibrėžimą ir už sveikatos paslaugų ir sveikatos priežiūros organizavimą bei teikimą;
 - atsižvelgdamas į 1994 m. Kairo tarptautinės konferencijos dėl gyventojų ir vystymosi (TKGP) veiksmų programą ir 1995 m. Pekino pasaulinės konferencijos moterų klausimais veiksmų programą,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 48 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Moterų teisių ir lyčių lygybės komiteto pranešimą ir į Vystymosi komiteto nuomonę (A7-0426/2013),
- A. kadangi Kairo TKGP veiksmų programoje apibrėžiama lytinė ir reprodukcinė sveikata ir teisės;
1. pažymi, kad lytinės ir reprodukcinės sveikatos ir teisių, taip pat lytinio švietimo mokyklose politikos formavimas ir įgyvendinimas patenka į valstybių narių kompetencijos sritį;
 2. pažymi, kad nors sveikatos ir švietimo politikos formavimas ir įgyvendinimas priklauso valstybių narių kompetencijai, ES gali prisidėti skatindama valstybių narių gerąją patirtį;
 3. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams, ES pagrindinių teisių agentūrai ir JT generaliniam sekretoriui.
-

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

P7_TA(2013)0549

Savanoriškumas ir savanoriška veikla Europoje**2013 m. gruodžio 10 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl savanoriškumo ir savanoriškos veiklos Europoje (2013/2064(INI))**

(2016/C 468/11)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartiją,
- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 165, 166 ir 214 straipsnius,
- atsižvelgdamas į Tarptautinės darbo organizacijos (TDO) 2011 m. Žinyne dėl savanoriško darbo stebėjimo pasiūlytą savanoriško darbo apibrėžtį,
- atsižvelgdamas į 2004 m. gruodžio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimą Nr. 2241/2004/EB dėl bendros Bendrijos sistemos siekiant užtikrinti kvalifikacijų ir gebėjimų skaidrumą (Europasas),
- atsižvelgdamas į 2006 m. lapkričio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimą Nr. 1719/2006/EB, nustatantį 2007–2013 m. programą „Veiklus jaunimas“⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į 2006 m. lapkričio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimą Nr. 1720/2006/EB, nustatantį veiksmų programą mokymosi visą gyvenimą srityje⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į 2006 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimą Nr. 1904/2006/EB, įkuriantį 2007–2013 m. programą „Europa piliečiams“ aktyviam Europos pilietiškumui skatinti⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į 2009 m. lapkričio 27 d. Tarybos sprendimą 2010/37/EB dėl Europos savanoriškos veiklos, kuria skatinamas aktyvus pilietiškumas, metų (2011 m.)⁽⁴⁾,
- atsižvelgdamas į 2006 m. balandžio 24 d. Tarybos ir Taryboje posėdžiavusių valstybių narių vyriausybių atstovų rezoliuciją dėl neformalaus ir neinstitucinio mokymosi Europos jaunimo reikalų srityje vertės pripažinimo⁽⁵⁾,
- atsižvelgdamas į 2007 m. lapkričio 27 d. Tarybos rezoliuciją dėl jaunimo savanoriškos veiklos (14427/1/2007),
- atsižvelgdamas į 2007 m. gegužės 16 d. Tarybos ir Taryboje posėdžiavusių valstybių narių vyriausybių atstovų rezoliuciją dėl jaunimo savanoriškos veiklos bendrų tikslų įgyvendinimo⁽⁶⁾,
- atsižvelgdamas į 2008 m. lapkričio 20 d. Tarybos rekomendaciją dėl jaunųjų savanorių judumo visoje Europos Sąjungoje⁽⁷⁾,
- atsižvelgdamas į 2006 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos rekomendaciją 2006/961/EB dėl tarptautinio mobilumo Bendrijoje švietimo ir mokymo tikslais: Europos mobilumo kokybės chartija⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ OL L 327, 2006 11 24, p. 30.⁽²⁾ OL L 327, 2006 11 24, p. 45.⁽³⁾ OL L 378, 2006 12 27, p. 32.⁽⁴⁾ OL L 17, 2010 1 22, p. 43.⁽⁵⁾ OL C 168, 2006 7 20, p. 1.⁽⁶⁾ OL C 241, 2008 9 20, p. 1.⁽⁷⁾ OL C 319, 2008 12 13, p. 8.⁽⁸⁾ OL L 394, 2006 12 30, p. 5.

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

- atsižvelgdamas į savo 2011 m. kovo 10 d. pareiškimą dėl Europos savidraudos draugijų, asociacijų ir fondų įstatų parengimo ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į 2011 m. spalio 3 d. Tarybos išvadas dėl savanoriškos veiklos vaidmens socialinėje politikoje (14552/2011),
- atsižvelgdamas į 2011 m. lapkričio 29 d. Tarybos išvadas dėl sporto srities savanoriškos veiklos vaidmens skatinant aktyvų pilietiškumą ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į 2010 m. spalio 27 d. Komisijos ataskaitą dėl ES pilietybės „Kliūčių ES piliečių teisėms šalinimas“ (COM(2010)0603),
- atsižvelgdamas į 2007 m. rugsėjo 5 d. Komisijos komunikatą Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui dėl jaunimo visapusiško švietimo, užimtumo ir dalyvavimo visuomenės gyvenime skatinimo (COM(2007)0498),
- atsižvelgdamas į 2009 m. balandžio 27 d. Komisijos komunikatą Tarybai, Europos Parlamentui, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „ES jaunimo strategija. Investicijos ir galimybių suteikimas. Atnaujintas atvirasis koordinavimo metodas, taikomas sprendžiant jaunimo problemas ir suteikiant jiems daugiau galimybių“ (COM(2009)0200),
- atsižvelgdamas į 2010 m. kovo 3 d. Komisijos komunikatą „2020 m. Europa. Pažangaus, tvaraus ir integracinio augimo strategija“ (COM(2010)2020),
- atsižvelgdamas į 2010 m. rugsėjo 15 d. Komisijos komunikatą Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „Judus jaunimas“ – iniciatyva išlaisvinti jaunimo potencialą, kad Europos Sąjungos ekonomikos augimas būtų pažangus, tvarus ir integracinis (COM(2010)0477),
- atsižvelgdamas į 2011 m. rugsėjo 20 d. Komisijos komunikatą Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „ES politika ir savanoriška veikla. Tarpvalstybinės savanoriškos veiklos pripažinimas ir skatinimas ES (COM(2011)0568),
- atsižvelgdamas į 2011 m. lapkričio 23 d. Komisijos pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo sukuriamas Sąjungos švietimo, mokymo, jaunimo ir sporto programa „Erasmus visiems“ (COM(2011)0788),
- atsižvelgdamas į 2012 m. gruodžio 19 d. Komisijos ataskaitą Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui dėl Europos savanoriškos veiklos metų (2011 m.) įgyvendinimo, rezultatų ir bendro vertinimo (COM(2012)0781),
- atsižvelgdamas į 2012 m. kovo 28 d. Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę dėl Komisijos komunikato Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „ES politika ir savanoriška veikla. Tarpvalstybinės savanoriškos veiklos pripažinimas ir skatinimas ES“ ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2012 m. birželio 12 d. rezoliuciją dėl tarpvalstybinės savanoriškos veiklos pripažinimo ir skatinimo ES ⁽⁴⁾,
- atsižvelgdamas į 2012 m. gruodžio 20 d. Tarybos rekomendaciją dėl neformaliojo mokymosi ir savišvietos rezultatų patvirtinimo,
- atsižvelgdamas į Komisijos ataskaitą dėl Europos savanoriškos veiklos metų (2011 m.) įgyvendinimo, rezultatų ir bendro vertinimo,

⁽¹⁾ OL C 199 E, 2012 7 7, p. 187.

⁽²⁾ OL C 372, 2011 12 20, p. 24.

⁽³⁾ CESE 824/2012.

⁽⁴⁾ OL C 332 E, 2013 11 15, p. 14.

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 48 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Kultūros ir švietimo komiteto pranešimą (A7-0348/2013),
 - A. kadangi Europos savanoriškos veiklos metai (2011 m.) buvo sėkmingi, per juos siekta tinkamų tikslų ir padidintas visuomenės informuotumas;
 - B. kadangi palankių sąlygų savanoriškai veiklai ir galimybių ją vykdyti kūrimas yra ilgalaikis procesas, reikalaujantis visų suinteresuotų subjektų įsitraukimo;
 - C. kadangi savanoriška veikla yra svarbus aktyvaus pilietiškumo ir demokratijos, taip pat asmenų ugdymo aspektas, konkrečiai išreiškiantis tokias europines vertybes kaip solidarumas ir nediskriminavimas, taip pat padeda plėtoti dalyvaujamąją demokratiją bei remti žmogaus teises ES ir už jos ribų;
 - D. kadangi savanoriškas dalyvavimas yra svarbus diskutuojant viešosios politikos klausimais;
 - E. kadangi savanoriškos veiklos vykdymas gali būti svarbus įgyjant darbo rinkai reikalingų gebėjimų ir gali suteikti galimybę užimti svarbią socialinę padėtį bendruomenėje;
 - F. kadangi sportas daugiausia skatinamas padedant savanoriams;
 - G. kadangi savanoriškas darbas vertinamas kaip esminis veiksnys siekiant individualios ir kolektyvinės emancipacijos, solidarumo ir socialinės sanglaudos;
 - H. kadangi savanoriška veikla padeda įgyvendinti augimo strategiją „Europa 2020“ – kaip svarbus veiksnys kuriant socialinį kapitalą, skatinant plėtrą ir ekonominę bei socialinę sanglaudą;
 - I. kadangi 2011 m. spalio mėn. Tarybos išvadose dėl savanoriškos veiklos vaidmens socialinėje politikoje pabrėžiama savanoriškos veiklos svarba sprendžiant lyčių nelygybės klausimą;
 - J. kadangi dėl biurokratinių kliūčių nacionaliniu lygmeniu galimybės imtis savanoriškos veiklos vis dar ribotos, nes ji dar nepakankamai pripažinta kai kurių šalių teisės sistemose;
 - K. kadangi dėl valstybėse narėse paplitusių įvairių tradicijų ir kultūros labai skiriasi savanoriškos veiklos organizavimo teisiniai pagrindai ir būdai, taip pat savanorių turimos teisės;
 - L. kadangi sunki ekonomikos krizė, taupymo priemonės ir mokesčių našta kelia didelį pavojų daugelio NVO, sporto įstaigų ir savanorių organizacijų finansiniam stabilumui, bet šiuo sudėtingu laikotarpiu jos toliau veikia siekdamos padidinti socialinę įtrauktį ir gerovę;
 - M. kadangi, siekiant toliau tęsti Europos savanoriškos veiklos metais (2011 m.) pradėtą veiklą, būtina ES lygmeniu tinkamai formuoti ir koordinuoti Europos savanoriškos veiklos politiką, kuri dabar yra suskaidyta ir paskirstyta įvairioms tarnyboms;
1. atsižvelgdamas į Komisijos ataskaitos priede pateikiamus Europos savanoriškos veiklos metų (2011 m.) viešųjų ryšių kampanijos duomenis, apgailestauja, kad dėl ribotų finansinių išteklių pasiekti kuklūs rezultatai;
 2. pripažįsta ir remia valstybėse narėse vykdomą įvairių formų savanorišką veiklą, kurią vykdo nacionalinės organizacijos ir vietos lygiu veikiančios asociacijų tinklai; atsižvelgdamas į tai ragina valstybes nares laikytis daugiakultūrio požiūrio ir ragina Komisiją atlikti išsamią nacionalinės savanoriško veiklos ir tradicijų analizę, kad būtų puoselėjamas bendras Europos požiūris;
 3. pažymi, kad tolesnis bendro Europos požiūrio į savanorišką veiklą stiprinimas sudarant galimybių įgyti vertingų gebėjimų sukurs daugiau jaunimo judumo ir jaunimo įsidarbinimo galimybių;

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

4. džiaugiasi, kad siekdamas sukurti savanoriškai veiklai palankias sąlygas, kai kurios valstybės narės priėmė arba iš dalies pakeitė šios srities teisės aktus; rekomenduoja kitoms valstybėms narėms tai padaryti siekiant pagal Europos chartiją, kurioje nustatytos savanorių teisės ir atsakomybė, sustiprinti savanorių teises;
5. ragina valstybes nares toliau kurti savanoriškai veiklai palankias sąlygas, ypač teisinės sistemos priemonėmis, kai tokios sistemos trūksta;
6. pažymi, kad kai kurios valstybės narės įgyvendino TDO parengto Žinyno dėl savanoriško darbo stebėjimo nuostatas, ir ragina kitas šalis daryti tą patį siekiant pateikti palyginamų duomenų apie savanorišką veiklą, kad būtų galima aiškiai įsivaizduoti svarbų jos indėlį;
7. prašo priimti Europos savanorių asociacijų įstatus siekiant sudaryti palankias sąlygas jų teisiniam ir instituciniam pripažinimui;
8. pabrėžia, kad reikia skatinti savanorišką veiklą tarp mokinių, studentų ir kito jaunimo, kad būtų praplėsti solidarumo horizontai ir padidinta parama jam;
9. pažymi, jog tai, kad pastaraisiais mėnesiais internetu sukurta daug Europos įgūdžių pasų, įrodo, kad elektroninė laikmena yra sėkmingai naudojama ir naudinga siekiant pateikti išsamią įgūdžių apžvalgą, įskaitant vykdant savanorišką veiklą įgytus įgūdžius, norint, kad jie būtų oficialiai pripažįstami tiek profesiniais, tiek savišvietos tikslais;
10. pabrėžia vykdant savanorišką veiklą įgyjamų įgūdžių ir gebėjimų, kurie turėtų būti pripažįstami formaliojo ir neformaliojo mokymosi bei darbo patirtimi, papildomą naudą pildant gyvenimo aprašymą ir vykdant darbinę veiklą;
11. mano, kad siūlomas dokumentas „Europaso patirtis“ (angl. „Europass Experience“) suteiks savanoriams galimybę aprašyti ir registruoti vykdant savanorišką veiklą įgytus įgūdžius, kuriems gali būti nesuteikti sertifikatai, ir ragina Europos Komisiją, atsižvelgiant į Tarybos rekomendaciją dėl neformaliojo mokymosi ir savišvietos rezultatų patvirtinimo, kuo greičiau paskelbti šį dokumentą;
12. atkreipia dėmesį į jaunimo savanorišką veiklą skatinančių, socialinį kapitalą kuriančių ir visuomeninį vystymą gerinančių minėtųjų įgūdžių ir gebėjimų svarbą;
13. pataria, skirti dėmesį lyčių lygybei savanoriškos veiklos sektoriuje, ypač akivaizdziam neatitikimui tarp vadovaujančių savanorių, kadangi vadovaujamasias pareigas užima daug daugiau vyrų;
14. tvirtina, kad tokie vykdant savanorišką veiklą jaunuolių įgyti įgūdžiai turėtų būti įtraukti į Europos įgūdžių pasą ir Europasą, taip siekiant vienodai traktuoti formalųjį ir neformalųjį švietimą;
15. pabrėžia, kad savanoriška veikla padeda mokyklos nebaigusiam jaunimui surasti jį įtraukiančią aplinką ir veiklą;
16. pakartoja, kad remia Komisijos iniciatyvą įsteigti „Europos savanoriškos humanitarinės pagalbos korpusą“ siekiant padėti Sąjungai greitai ir koordinuotai reaguoti į humanitarines krizes ir dideles stichines nelaimes, remiant mokymą, mobilizuojant savanorius ir koordinuojant jų veiklą, kad būtų vykdoma ES humanitarinės pagalbos veikla;
17. pabrėžia, kad savanoriška veikla, kurios vis dažniau imasi jaunimas ir pagyvenę žmonės, skatina tarpkultūrinį mokymąsi, Europos tapatybės jausmą, kartų solidarumą ir prisideda prie vyresnių žmonių aktyvumo bei piliečių dalyvavimo visais gyvenimo etapais;
18. atkreipia dėmesį į tai, kad savanoriška veikla padeda ir jauniems, ir vyresnio amžiaus žmonėms prisidėti teikiant naudą visuomenei ir už tai būti gerbiamais ir vertinamais; ši veiklą taip pat didina gyvenimo kokybę, gerovę ir sveikatą bendrai;

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

19. atkreipia dėmesį į tai, kad plačios savanoriškos veiklos galimybės ir lengvas jų prieinamumas kalbant apie išlaidas, informaciją ir infrastruktūrą ir civilinė atsakomybė bei draudimas nuo nelaimingų atsitikimų yra esminiai veiksniai visų amžiaus grupių asmenų savanoriškai veiklai skatinti;
20. mano, kad savanoriška veikla yra aktyvi pilietinės visuomenės kūrimo forma, galinti prisidėti prie tarpkultūrinio dialogo plėtojimo, tapdama svarbiu veiksmu užkertant kelią išankstiniam nusistatymui ir rasizmui;
21. pažymi, kad savanoriai atlieka itin svarbų vaidmenį kuriant žmogiškąjį bei socialinį kapitalą ir skatinant socialinę įtrauktį; ragina Komisiją ir valstybes nares tinkamai pripažinti, kad savanoriška veikla teikia būtiną papildomą naudą sporto srityje, konkrečiai mėgėjų sporto srityje, kurioje daugelis organizacijų be savanorių būtų negyvybingos;
22. ragina Komisiją ir valstybes nares tinkamai pripažinti, kad dabartiniu sunkios ekonominės krizės laikotarpiu savanoriška veikla teikia didelę papildomą naudą;
23. pabrėžia, jog reikia nuolatinių pastangų siekiant užtikrinti, kad moterys galėtų vienodai vykdyti savanorišką veiklą;
24. pabrėžia tai, kad ir 2011 m. pradėtas darbas turėtų būti tęsiamas paskesniais Europos metais, siekiant savanorišką veiklą integruoti kaip svarbią aktyvaus piliečių dalyvavimo išraišką, ir šiuo atžvilgiu ragina Komisiją įtraukti savanorišką veiklą kaip svarbų indėlį į aktyvų pilietiškumą Europos piliečių metais;
25. ragina valstybes nares užtikrinti Europos savanoriškos veiklos metais (2011 m.) nacionaliniu lygmeniu pasiektų rezultatų tvarumą;
26. prašo Komisijos numatyti ir vystyti savanoriškos veiklos politiką ir taikyti atvirąjį koordinavimo metodą siekiant skatinti skirtingų valstybių narių suinteresuotųjų subjektų dialogą ir bendradarbiavimą;
27. ragina valstybes nares imtis reikiamų veiksmų savanoriškai veiklai įtvirtinti, kad tai neprieštarautų jų nacionalinės darbo teisės aktams;
28. prašo valstybių narių ir Komisijos numatyti įsteigti vieną bendrą ryšių punktą – nuolatinę tarnybą, kuri būtų atsakinga už savanoriškos veiklos politiką ir Komisijos tarnybų bei institucijų veiklos koordinavimą;
29. pabrėžia, kad siekiant paskatinti informacijos kaupimą, būtina, visų pirma bendradarbiaujant su Europos savanoriško darbo organizacijomis, asociacijomis ir tinklais, sukurti centralizuotą ES masto portalą – Europos platformą, kuri padėtų užtikrinti koordinavimą šioje srityje, apimtų geriausios patirties duomenų banką ir turėtų tarpvalstybinio savanoriško darbo skyrių, kurioje būtų kaupiama informacija apie prieinamas programas, kainas ir dalyvavimo sąlygas;
30. ragina valstybes nares įdiegti nacionalines koordinavimo interneto svetaines ir paieškos sistemas, kuriomis galėtų paprastai ir aiškiai naudotis pavieniai asmenys, ieškodami savanoriškos veiklos galimybių, o organizacijoms – bendradarbiavimo galimybių;
31. ragina valstybes nares toliau teikti stabilią ir tvarią savanoriškos veiklos paramos sistemą, valstybiniu ir tarpvalstybiniu mastu, kuria būtų remiami savanoriai ir savanorių organizacijos; rekomenduoja valstybėms narėms išsaugoti Europos savanoriškos veiklos metams (2011 m.) sukurtas nacionalines koordinavimo organizacijas;
32. ragina valstybes nares įgyvendinti Direktyvos 2004/114/EB⁽¹⁾ dėl trečiosios šalies piliečių įleidimo studijų, mokinių mainų, neatlygintino stažavimosi ar savanoriškos tarnybos tikslais sąlygų nuostatas ir pagal Europos kaimynystės politiką savanoriška veikla užsiimantiems asmenims dar labiau supaprastinti vizų išdavimo procedūras arba visai jas panaikinti;

⁽¹⁾ OL L 375, 2004 12 23, p. 12.

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

33. ragina nacionalines, regionų ir vietos valdžios institucijas užtikrinti tinkamą finansavimą ir supaprastinti administracines procedūras ir numatyti mokesčių lengvatas savanorių organizacijoms ir tinklams, ypač tiems, kurie yra maži ir turi nedaug išteklių; todėl ragina aiškiau apibrėžti subsidijų asociacijoms sąvoką, kad finansavimas asociacijoms nebūtų painiojamas su valstybės pagalba, galinčia sudaryti kliūtis konkurencijai ekonomikos sektoriuje;
34. ragina Europos Komisiją išnagrinėti galimybę savanorišką darbą įvertinti ekonominiu požiūriu ir jam skirti dalį bendrai finansuojamų ES projektų lėšų;
35. atkreipia dėmesį į tai, kad svarbu skatinti savanorišką veiklą, taip pat įgyvendinant ES įmonių socialinės atsakomybės strategiją, laikantis neprivalomo tarptautinio standarto ISO 26000:2010, kurioje pateikiamos su įmonių socialine atsakomybe susijusios gairės;
36. ragina Komisiją stebėti, kad valstybėse narėse savanoriai būtų privalomai tinkami apdraudžiami, taip jiems teikiant sveikatos apsaugą ir užtikrinant jų saugumą, kai jie vykdo savo veiklą;
37. ragina valstybes nares, kurios dar nėra to padariusios, priimti teisės aktus, skirus savanoriškai veiklai reglamentuoti, ir sudaryti palankias sąlygas savanoriškai veiklai teikiant formalųjį bei neformalųjį mokymą ir savišvietą, kad savanoriai taptų vis kvalifikuotesni ir atsakingesni už savo veiklą;
38. ragina valstybes nares sudaryti palankias sąlygas savanoriškai veiklai, taip pat per formalųjį ir neformalųjį mokymą bei savišvietą, kad savanoriai taptų vis kvalifikuotesni ir atsakingesni už savo veiklą, nes dažniausiai jie veikia skatinami altruizmo ir neturėdami asmeninių interesų; ragina valstybes nares įvesti savanorių mokymo kursus kaip pasirenkamuosius dalykus švietimo įstaigose;
39. ragina Komisiją ir valstybes nares toliau reklamuoti Europos savanorių tarnybą universitetuose ir kitose aukštojo mokslo įstaigose;
40. mano, kad vykstant neformalaus švietimo procesui savanoriška veikla prisideda prie profesinių gebėjimų ir kvalifikacijos plėtojimo, tad savanoriams lengviau patekti arba grįžti į darbo rinką;
41. rekomenduoja Komisijai palaikyti ryšius su Europos savanoriškos veiklos metų (2011 m.) aljansą pakeisiančiu Europos savanoriškos veiklos aljansu ir kitomis savanoriškos veiklos organizacijomis ir tinkamai atsižvelgti į rekomendacijas, parengtas kuriant Europos savanoriškos veiklos politiką (angl. PAVE), kaip siūlomą ateities veiksmų planą;
42. ragina Komisiją numatyti pakankamai išteklių įsteigti Europos savanoriškos veiklos plėtros fondui, kurio lėšomis būtų užtikrintas tam reikalingos infrastruktūros kūrimas;
43. pažymi NVO galimybių gauti Europos finansavimą, visų pirma finansavimą iš ESF, supaprastinimo Europos ir nacionaliniu lygmenimis svarbą;
44. ragina valstybes nares įgyvendinti Tarybos rekomendaciją dėl neformaliojo mokymosi ir savišvietos rezultatų patvirtinimo ir anksčiau už nustatytą 2018 m. terminą užtikrinti vykdant savanorišką veiklą įgytų žinių, įgūdžių ir kompetencijų, kurios turėtų tapti švietimo įstaigų, darbdavių ir kitų pripažįstamomis kvalifikacijomis, patvirtinimo formaliųjų struktūrų įgyvendinimą;
45. ragina Komisiją pripažinti vykdant savanorišką veiklą praleistą laiką tinkamu visų Europos stipendijų bendram finansavimui natūra ir bendradarbiauti su savanoriškos veiklos organizacijomis, kad būtų sukurtos savanoriškos veiklos laiko registravimo ir dokumentavimo sistemos, pagrįstos įvairiomis turimomis priemonėmis ir modeliais;
46. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai ir valstybių narių vyriausybėms bei parlamentams.

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

P7_TA(2013)0558

ES paramos vystymuisi teikėjų koordinavimas**2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento rezoliucija su rekomendacijomis Komisijai dėl ES paramos vystymuisi teikėjų koordinavimo (2013/2057(INL))**

(2016/C 468/12)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 225 straipsnį, ypač į šios sutarties 9 ir 151 straipsnius ir 153 straipsnio 1 dalies e punktą,
- atsižvelgdamas į SESV 209 ir 210 straipsnius,
- atsižvelgdamas į 2000 m. rugsėjo 8 d. Jungtinių Tautų Tūkstantmečio deklaraciją,
- atsižvelgdamas į 2005 m. Paryžiaus deklaraciją, 2008 m. Akros veiksmų darbotvarkę (AVD) ir 2011 m. Pusano veiksmingo vystomojo bendradarbiavimo partnerystę,
- atsižvelgdamas į Tarybos, Taryboje posėdžiavusių valstybių narių vyriausybių atstovų, Europos Parlamento ir Komisijos bendrą pareiškimą dėl Europos Sąjungos vystymosi politikos: „Europos konsensusas“⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į 2011 m. spalio 13 d. Komisijos komunikatą „ES vystymosi politikos poveikio didinimas. Pokyčių darbotvarkė“ (COM(2011)0637),
- atsižvelgdamas į 2012 m. gegužės 14 d. Tarybos išvadas dėl dokumento „ES vystymosi politikos poveikio didinimas. Pokyčių darbotvarkė“⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į 2007 m. gegužės 15 d. Tarybos ir Taryboje posėdžiavusių valstybių narių vyriausybių atstovų išvadas dėl Europos Sąjungos elgesio kodekso dėl papildomumo ir darbo pasidalijimo įgyvendinant vystymosi politiką⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2006 m. rugsėjo 28 d. rezoliuciją „Platesnio masto ir geresnis bendradarbiavimas: 2006 m. ES pagalbos veiksmingumo skatinimo priemonių rinkinys“⁽⁴⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2008 m. gegužės 22 d. rezoliuciją dėl tolesnių 2005 m. Paryžiaus deklaracijos dėl pagalbos vystymuisi veiksmingumo įgyvendinimo priemonių⁽⁵⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2011 m. spalio 25 d. rezoliuciją dėl ketvirtojo aukšto lygio forumo paramos veiksmingumo klausimais⁽⁶⁾,
- atsižvelgdamas į 2009 m. lapkričio 17 d. Bendrųjų reikalų ir išorės santykių tarybos išvadas dėl paramos veiksmingumo veiklos programos⁽⁷⁾,
- atsižvelgdamas į 2010 m. birželio 14 d. Užsienio reikalų tarybos (vystymosi ministrų) išvadas dėl kelias šalis apimančio darbo pasidalijimo⁽⁸⁾, kuriomis paramos veiksmingumo veiklos programa buvo papildyta keliomis nuostatomis arba kuriomis šios programos kelios nuostatos pakeistos,

⁽¹⁾ OL C 46, 2006 2 24, p. 1.⁽²⁾ Dok. 9369/12.⁽³⁾ Dok. 9558/07.⁽⁴⁾ OL C 306 E, 2006 12 15, p. 373.⁽⁵⁾ OL C 279 E, 2009 11 19, p. 100.⁽⁶⁾ OL C 131 E, 2013 5 8, p. 80.⁽⁷⁾ Dok. 15912/09.⁽⁸⁾ Dok. 11081/10.

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

- atsižvelgdamas į 2010 m. gruodžio 9 d. Užsienio reikalų tarybos (vystymosi ministrų) išvadas „Tarpusavio atskaitomybė ir skaidrumas. ES paramos veiksmingumo veiklos programos ketvirtas skyrius“⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į 2011 m. sausio 11 d. Europos Sąjungos Tarybos generalinio sekretoriato priimtą paramos veiksmingumo veiklos programos konsoliduotą tekstą⁽²⁾,
 - atsižvelgdamas į 2009 m. spalio mėn. Komisijos vystymosi generalinio direktorato užsakytą ataskaitą „Pagalbos veiksmingumo planas. Europinio požiūrio privalumai“⁽³⁾,
 - atsižvelgdamas į 2011 m. kovo mėn. Komisijos vystymosi generalinio direktorato užsakytą galutinę ataskaitą „Bendras daugiamečių programavimas“⁽⁴⁾,
 - atsižvelgdamas į 2011 m. gegužės mėn. paskelbtą „Galutinę ataskaitą dėl Paryžiaus deklaracijos įgyvendinimo. 2 etapas“,
 - atsižvelgdamas į 2013 m. liepos 10 d. Vystymosi komitetui pateiktą sąnaudų, susidarančių dėl veiksmų Europos lygiu nebuvimo, ataskaitą „Koordinavimo tarp ES paramos teikėjų didinimas“,
 - atsižvelgdamas į 2010 m. liepos 26 d. Tarybos sprendimą, kuriuo nustatoma Europos išorės veiksmų tarnybos struktūra ir veikimas (2010/427/ES)⁽⁵⁾, ypač į 9 straipsnį (Išorės veiksmų priemonės ir programavimas),
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 42 ir 48 straipsnius,
 - atsižvelgdamas į Vystymosi komiteto pranešimą ir Užsienio reikalų komiteto nuomonę (A7-0393/2013),
- A. kadangi nauji skaičiavimai, pateikti minėtoje sąnaudų, susidarančių dėl veiksmų Europos lygmeniu nebuvimo, ataskaitoje, rodo, kad kasmet galima sutaupyti 800 mln. EUR sumažinant sandorių išlaidas, jei ES ir jos valstybės narės savo paramą skirtų mažesniai skaičiui šalių ir veiksmų; ir kadangi kasmet būtų galima sutaupyti dar 8,4 mlrd. EUR, jei lėšos šalims būtų skiriamos visiškai koordinuotai, o skurdo mažinimas būtų vienintelis tikslas;
- B. kadangi atsižvelgiant į tai, kad padaryta nedidelė pažanga siekiant JT tikslo – iki 2015 m. 0,7 proc. bendrųjų nacionalinių pajamų skirti kaip oficialią paramą vystymuisi, veiksmingesnis koordinavimas ES lygmeniu yra itin svarbus;
- C. kadangi atsižvelgiant į tarptautinių demografinių duomenų pokyčius ir didesnę dabartinių besivystančių šalių ir visos ES tarpusavio priklausomybę ateityje, veiksmingesnis paramos vystymuisi lėšų panaudojimas lems veiksmingesnę pagalbą vietoje ir papildomą naudą dėl puoselėjamos didesnės tarpusavio pagarbos ateityje;
- D. kadangi visi ES suderinti veiksmai, visų pirma įsteigus komitetą, sudarytą iš Komisijos, Tarybos ir Europos Parlamento atstovų, turi papildomą naudą, kuri, atsižvelgiant į politinius ir finansinius svertus, yra didesnė nei 28 valstybių narių ir Komisijos pavienių veiksmų bendra nauda;
- E. kadangi ES ir jos valstybės narės, visapusiškai įgyvendindamos tarptautinės pagalbos ir vystymosi veiksmingumo išipareigojimus, prisiimtus Paryžiuje, Akroje ir Pusane, ir remdamosi pažanga, padaryta įgyvendinant dabartinį bendro programavimo procesą, toliau turėtų rodyti pavyzdį pagalbos suskaidymo mažinimo srityje;

⁽¹⁾ Dok. 17769/10.

⁽²⁾ Dok. 18239/10.

⁽³⁾ Projektas Nr. 2008/170204. Versija Nr. 1.

⁽⁴⁾ Projektas Nr. 2010/250763. Versija Nr. 1.

⁽⁵⁾ OL L 201, 2010 5 20, p. 3.

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

- F. kadangi ES paramos teikėjų koordinavimas turėtų padėti įgyvendinti tikslą užbaigti bet koki oficialųjį ir neoficialųjį geografiniu požiūriu susietos pagalbos (angl. *tied aid*) teikimą ir pakeisti Paramos teikimo veiksmingumo darbotvarkę Vystymosi veiksmingumo darbotvarke;
- G. kadangi ES iniciatyvos pagerinti paramos teikėjų koordinavimą yra savanoriško ir neprivalomo pobūdžio; ir kadangi įgyvendinant ES elgesio kodeksą dėl papildomumo ir darbo pasidalijimo įgyvendinant vystymosi politiką pasiekti menki rezultatai;
- H. kadangi Sutartyse suteikiamas teisinis pagrindas ES stiprinti savo išorės veiksmų nuoseklumą ir veiksmingumą;
- I. kadangi Komisija turėtų būti varomoji jėga visapusiškai įgyvendinant pagalbos ir vystymosi veiksmingumo darbotvarkę ES lygmeniu;
1. ragina ES ir jos valstybes nares laikytis savo išpareigojimų pagal Paryžiaus deklaraciją, Akros veiksmų darbotvarkę ir Pusano veiksmingo vystomojo bendradarbiavimo partnerystę, kuriuos vykdyti labiausiai trukdo politinės valios trūkumas, biurokratija ir didelės sandorių išlaidos; šiuo atžvilgiu primena, kad viena pagrindinių Paramos teikimo veiksmingumo darbotvarkės įgyvendinimo sąlygų – be jokių išlygų taikyti demokratinės atsakomybės principą, o tai reiškia, kad vystymosi strategijos yra pačių šalių skatinamos ir atspindi visų nacionalinių suinteresuotųjų subjektų išpareigojimą;
 2. ragina ES ir jos valstybes nares visapusiškai pasinaudoti SESV teisės nuostatomis dėl vystymosi, kuriomis reikalaujama ES ir jos valstybių narių papildomumo vystomojo bendradarbiavimo srityje (SESV 208 ir 210 straipsniai), kad būtų galima sustiprinti veiksmingą ES paramą teikiančių šalių koordinavimą;
 3. ragina ES ir jos valstybes nares efektyviau koordinuoti įgyvendinant, *inter alia*, bendrą programavimą, įskaitant darbo pasidalijimą šalių viduje, kad būtų išvengta veiksmų dubliavimosi ir didelių sandorių išlaidų; taip pat atkakliai tvirtina, kad reikia atlikti išsamią kiekvienos paramą gaunančios šalies konkrečių poreikių analizę, kartu užtikrinant, kad finansuojami projektai būtų įtraukti į vietos ekonomiką ir būtų naudingi tiems, kuriems labiausiai jų reikia;
 4. ragina ES ir valstybes nares veiksmingiau koordinuoti kelias šalis apimančią darbo pasidalijimą siekiant išspręsti vadinamųjų šalių numylėtinių (angl. *aid darlings*) ir šalių našlaičių (angl. *aid orphans*) problemą; pabrėžia, kad ES darbo pasidalijimo politika turėtų būti užtikrinama, kad horizontalieji klausimai, pvz., žmogaus teisės, lyčių lygybė ir klimato kaita, būtų visapusiškai sprendžiami; taip pat pabrėžia, kad dėl siekio didinti paramos poveikį ir pasiekti geresnių rezultatų ir didesnę ekonominę naudingumą neturėtų būti pereita prie mažos rizikos vystymosi politikos, kurioje visas dėmesys būtų skiriamas vadinamosioms nesudėtingoms šalims;
 5. ragina iš naujo įvertinti ES ir jos valstybių narių lyginamuosius pranašumus pasiskirstant užduotis vystymosi srityje ir įvertinti stipriąsias ir silpnąsias puses, o atliekant šį vertinimą turėtų dalyvauti atitinkama valstybė narė (arba Komisija) ir kiti paramos teikėjai bei šalys partnerės;
 6. vis dėlto atkreipia dėmesį į tai, kad taip pat reikalingas geresnis koordinavimas su tarptautine bendruomene ir, o tai dar svarbiau, su vietos veikėjais, ypač su vietos valdžios institucijomis, nacionaliniais parlamentais, pilietine visuomene ir NVO; primena, kad pagal Tūkstantmečio vystymosi tikslą Nr. 8, kuriuo siekiama sukurti pasaulinę partnerystę vystymosi labui, skatinamas visų vystymosi srities veikėjų aktyvus dalyvavimas ir glaudus bendradarbiavimas;
 7. pabrėžia, kad sutelkus paramą teikiančių šalių išteklius daugiašalės vystymosi organizacijos turi galimybę padidinti pagalbos veiksmingumą ir pasiekti didžiausią efektyvumą; pažymi, kad tarptautinių organizacijų suteikti išteklių taip pat padeda paramos teikėjams keistis informacija apie vystymosi srities veiklą, dėl to atsiranda didesnis skaidrumas ir atskaitomybė;
 8. pabrėžia, kad svarbu remti šių šalių pajėgumų didinimą, kad jos galėtų tobulinti igūdžius, kaupti praktinę patirtį ir steigti institucijas, kurių reikia siekiant veiksmingai valdyti savo vystymąsi; pabrėžia laisvosios prekybos, rinkos ekonomikos ir verslumo svarbą tam, kad besivystančios šalys pačios galėtų kovoti su skurdu ir taip kurti tvarią ekonominę plėtrą ir mažinti savo priklausomumą nuo paramos; taip pat pabrėžia, kad svarbu skatinti ir apsaugoti gerą valdymą, taip pat svarbu, jog paramą gaunančių šalių valdžios institucijos kovotų su korupcija ir kurtų savo fiskalinę infrastruktūrą, kad galėtų apsaugoti savo mokesčių pajamas ir kovoti su mokesčių slėpimu bei neteisėtu kapitalo perkėlimu;

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

9. pabrėžia, kad vis svarbesnis vaidmuo tenka netradiciniams paramos teikėjams, taip pat privačiojo sektoriaus investicijoms ir filantropinio kapitalo judėjimui į besivystančias šalis, dėl kurių kyla papildomų koordinavimo problemų; mano, kad kuriant naują ES paramos vystymuisi teikėjų koordinavimo sistemą taip pat reikėtų išnagrinėti galimybes įtraukti šiuos aspektus, atsižvelgiant į išpareigojimus, prisiimtus užmezgant Pusano veiksmingo vystomojo bendradarbiavimo partnerystę.

10. pabrėžia diferencijuoto požiūrio į paramos veiksmingumą svarbą, atsižvelgiant į šalių partnerių (mažiausiai išsivysčiusių, pažeidžiamų ir vidutines pajamas gaunančių šalių) išsivystymo lygį ir konkrečius jų poreikius; tas diferencijuotas požiūris turėtų būti pagrįstas daugialypiais vystymosi rodikliais (ne tik BVP), kuriuos taikant būtų atsižvelgiama į skurdą, nelygybę ir pažeidžiamumą šalies viduje;

11. ragina valstybes nares visapusiškai pasinaudoti naujomis elektroninėmis projektų koordinavimo priemonėmis, pvz., Mozambikui skiriamos oficialios paramos vystymuisi duomenų baze (angl. ODAMoz), kurių kūrimą finansavo ES;

12. ragina ES užtikrinti, kad išpareigojimai dėl paramos ir vystymosi veiksmingumo visapusiškai atsispindėtų visuose finansiniuose mechanizmuose, susijusiuose su vystomuoju bendradarbiavimu;

13. pabrėžia, kad, atsižvelgiant į nacionalinių ir ES biudžetų suvaržymus, kylančius dėl ekonominių sunkumų, ir į didėjančią politinį susirūpinimą dėl efektyvesnio vystymosi išlaidų panaudojimo, būtinas didesnis paramos teikėjų koordinavimas ir ES turėtų atlikti pagrindinį vaidmenį jį skatindama, be to, koordinuojant paramos teikėjus turėtų būti apimami visi pagrindiniai visų vystymosi projektų aspektai, įskaitant projektų planavimą, stebėseną ir vertinimą;

14. mano, kad dėl savanoriško ir neprivalomo dabartinių ES iniciatyvų pagerinti paramos teikėjų koordinavimą pobūdžio neišnaudojamas visas ES ir jos valstybių narių potencialas efektyviau ir veiksmingiau teikti paramą vystymuisi; todėl ragina ES ir jos valstybes nares sukurti naują koordinavimo priemonę priimant reglamentą;

15. prašo Komisijos pagal SESV 209 ir 210 straipsnius, pageidautina iki 2015 m. gruodžio 31 d., tačiau bet kuriuo atveju ne vėliau kaip 2016 m. pirmąjį pusmetį, atsižvelgus į išsamias rekomendacijas, išdėstytas pridėtame priede, ir priėmus ir įgyvendinus parengiamųjų veiksmų planą, kuriuo būtų palengvinamas reguliavimo aspektų įsigaliojimas, pateikti pasiūlymą dėl akto dėl ES paramos vystymuisi teikėjų koordinavimo reguliavimo aspektų;

16. prašo Komisiją ir EIVT įvertinti minėtą veiksmų planą taikant anksčiau suderintus rodiklius; šiame procese turėtų dalyvauti ES delegacijos kartu su diplomatiniais valstybių narių atstovais šalyse partnerėse ir Vystymosi ir bendradarbiavimo generalinis direktoratas bei EIVT kartu su valstybių narių atstovais; per tą procesą Komisija ir EIVT teikia ataskaitas Europos Parlamentui, kad būtų galima susitarti dėl veiksmų plano įgyvendinimo;

17. patvirtina, kad rekomendacijose laikomasi pagrindinių teisių ir subsidiarumo principo;

18. mano, kad prašomas pateikti pasiūlymas neturi finansinių padarinių;

19. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją ir pridėdamas išsamias rekomendacijas Komisijai ir Tarybai.

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

REZOLIUCIJOS PRIEDAS

IŠSAMIOS REKOMENDACIJOS DĖL PRAŠOMO PATEIKTI PASIŪLYMO TURINIO

1 rekomendacija (dėl reglamento, kurį reikia priimti, tikslo ir taikymo srities)

Reglamento tikslas turėtų būti susisteminti ir stiprinti mechanizmus ir praktiką, kuriais užtikrinamas didesnis paramos vystymuisi papildomumas ir veiksmingas koordinavimas. Jame turi būti numatytas tinkamas ES paramos vystymuisi veiksmingumo ir efektyvumo didinimo klausimo sprendimas.

Reglamentas turėtų būti taikomas valstybėms narėms ir ES institucijoms.

2 rekomendacija (dėl bendrųjų principų, kuriais turėtų būti vadovaujama koordinuojant ES paramos teikėjus)

Reglamentu turėtų būti kodifikuoti šie principai:

- Atsakomybė. ES ir jos valstybės narės turėtų gerbti šalies partnerės vadovavimą ir prisiderinti prie centrinės valdžios vykdomų strategijų. Jos turėtų numatyti, jei tinkama, veiksmus, kuriais siekiama padėti stiprinti šalies partnerės pajėgumą vadovauti paramos teikėjų koordinavimo veiklos programoms.
- Harmonizavimas. ES ir jos valstybės narės turėtų įgyvendinti bendras priemones šalies lygmeniu dėl programavimo (bendro programavimo) ir veikti išvien, kad sumažintų atskirų, dažnai pasikartojančių misijų vietoje ir diagnostinių peržiūrų skaičių. Jos taip pat turėtų perduoti pagrindiniams paramos teikėjams teisę vadovauti jų veiklai, dėl kurios vienas iš tų paramos teikėjų turi lyginamąjį pranašumą sektoriaus ar šalies lygmeniu.
- Suderinimas. ES ir jos valstybės narės savo bendrą paramą (šalies strategijas, politikos dialogus ir vystomojo bendradarbiavimo programas) turėtų grįsti partnerių nacionalinėmis vystymosi strategijomis ir periodiniais pažangos įgyvendinant tas strategijas vertinimais. Siekdamos, kad paramos administravimas būtų paprastesnis, pirmenybę jos turėtų teikti šalies sistemų naudojimui. ES ir jos valstybės narės turėtų vengti kurti struktūras, skirtas projektų ir programų, kuriems skiriama finansinė pagalba, kasdinei veiklai valdyti ir jiems įgyvendinti.
- Lėšų numatomumas. Siekdamos veiksmingai koordinuoti savo pastangas vystymosi srityje, ES ir valstybės narės turėtų besivystančioms šalims laiku pateikti informaciją apie numatomas išlaidas ir (arba) įgyvendinimo planus, nurodydamos orientacinį išteklių skyrimą, kad šalys partnerės galėtų juos įtraukti į savo vidutinės trukmės planavimą.
- Skaidrumas ir tarpusavio atskaitomybė. ES ir jos valstybės narės turėtų dirbti kartu su šalimis partnerėmis, kad įsteigtų abipusiškai sutartas sistemas, kuriomis sudaromos sąlygos patikimai įvertinti šalies sistemų veikimą, skaidrumą ir atskaitomybę, ir gerintų duomenų teikimą ir jų kokybę šalyse partnerėse. Pagrindinės iniciatyvos, kurios padeda siekti šių tikslų, pavyzdžiui, ES skaidrumo garantavimo priemonė ir Tarptautinė paramos skaidrumo iniciatyva, turėtų būti toliau skatinamos.
- Diferencijuotas požiūris. Įgyvendinant šį reglamentą turėtų būti laikomasi diferencijuoto požiūrio, pagrįsto vystymosi kontekstu ir poreikiais, kad bendradarbiavimas su šalimis partnerėmis ir regionais partneriais būtų konkrečiai jiems pritaikytas, atsižvelgiant į jų poreikius, strategijas, prioritetus ir išteklius.
- Rezultatų peržiūra, vertinimas ir aptarimas. ES turėtų stebėti reglamento įgyvendinimą ir pateikti ataskaitą šiuo klausimu. Apie veiksmus, kurių imtasi, reikėtų kasmet pranešti nacionaliniams parlamentams ir Europos Parlamentui.

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

3 rekomendacija (dėl bendro programavimo)

Reglamentu turėtų būti kodifikuotas ES ir jos valstybių narių išsipareigojimas didinti savo dalyvavimą vykdant bendrą daugiametį programavimą, suderintą su šalių partnerių vystymosi strategijomis, įskaitant kuo geresnę sinchronizaciją su šalių partnerių programavimo ciklais. Bendro programavimo sistema yra pragmatiška priemonė, kad būtų pasistūmėta darbo pasidalijimo srityje, ir turėtų papildyti ir sustiprinti egzistuojančius susitarimus dėl paramos teikėjų koordinavimo, kad būtų išvengta nereikalingų lygiagrečių procesų.

Reglamentu turėtų būti užtikrinama, kad ES aktyviai stebėtų pažangą šalių lygmeniu ir būstinėse, kad būtų užtikrinta nuosekli pažanga įgyvendinant esamus išsipareigojimus ir kad būtų tinkamai vykdomi veiksmų planai dėl ES bendro programavimo sistemos įgyvendinimo.

4 rekomendacija (dėl darbo pasidalijimo)

ES ir jos valstybės narės sukūrė daug pagrindinių principų, kaip efektyviai reikėtų vykdyti darbo pasidalijimą. ES elgesio kodekse dėl papildomumo ir darbo pasidalijimo įgyvendinant vystymosi politiką pateikiamos gairės ES ir jos valstybėms narėms ir jis turėtų būti sparčiai įgyvendinamas visose šalyse partnerėse.

4.1 rekomendacija. Dėl darbo pasidalijimo šalių viduje

ES ir jos valstybės narės turėtų sumažinti sandorių išlaidas apribodamos ES paramos teikėjų, kurie dalyvauja dialoge sektoriaus politikos klausimais ir bendradarbiavimo veikloje, skaičių. Siekdamos šio tikslo ir remdamosi dialogu su šalių partnerių vyriausybėmis ir kitais paramos teikėjais, taip pat galimų finansavimo spragų poveikio analize, jos turėtų parengti ir įgyvendinti pasitraukimo iš sektorių planus, kad būtų užtikrintas geresnis veiklos koncentravimas sektoriuose.

4.2 rekomendacija. Dėl darbo pasidalijimo tarpvalstybinio lygmeniu

Siekdamos sumažinti tarpvalstybinį paramos suskaidymą ir paramos teikėjų skaičiaus didėjimą, ES ir jos valstybės narės turėtų užtikrinti, kad lėšos šalims būtų skiriamos remiantis gaunama informacija, be kita ko, atsižvelgiant į kitų valstybių narių ketinimus ir ES poveikio galimybes. Valstybės narės turėtų siekti geresnio geografinio sutelkimo, o Komisija turėtų atlikti koordinavimo vaidmenį, ypač vadinamosiose šalyse našlaitėse. Šiuo atžvilgiu bendri ES tyrimai ir strategijos, skirti tiek vadinamosioms šalims numylėtinėms, tiek šalims našlaitėms (ES paramos požiūriu), galėtų būti didesnio darbo pasidalijimo tarpvalstybinio lygmeniu pagrindas.

5 rekomendacija (dėl pažangos stebėsenos centralizuotu ir šalių lygmenimis)

Reglamentu turėtų būti kodifikuotos priemonės, kuriomis būtų pranešama apie padidėjusio paramos teikėjų koordinavimo šalies lygmeniu pažangos įrodymus, *inter alia*, įtraukiant: a) išskaidytą informaciją apie visus atitinkamus paramos šaltus; b) pažangą bendro programavimo procesų srityje, ypatingą dėmesį skiriant darbo pasidalijimui; c) sumažintų sandorių išlaidų panaudojus darbo pasidalijimą įrodymus; ir d) bendro programavimo ir darbo padalijimo integravimą į strateginio planavimo procesus.

Minėta informacija turėtų būti teikiama šalims partnerėms, kad jos ją galėtų įtraukti į nacionalinius biudžeto dokumentus, tokiu būdu sudarant palankesnes sąlygas užtikrinti skaidrumą parlamentų, pilietinės visuomenės ir kitų atitinkamų suinteresuotųjų subjektų atžvilgiu.

6 rekomendacija (dėl nacionalinių parlamentų įtraukimo į paramos teikėjų koordinavimo stebėseną)

Į šį reglamentą reikėtų įtraukti nuostatas, kuriomis padidinamas nacionalinių parlamentų dalyvavimas vykdant paramos teikėjų koordinavimo stebėseną. Šiuo tikslu turėtų būti surengti metiniai Europos Parlamento ir nacionalinių parlamentų susitikimai, kad būtų įvertinta pažanga ir aptarti rezultatai.

7 rekomendacija (dėl metinės ataskaitos Europos Parlamentui ir Tarybai)

Į šį reglamentą reikėtų įtraukti nuostatas dėl vertinimo rengiant metinę ataskaitą. Komisija turėtų išnagrinėti padarytą pažangą įgyvendinant priemones, kurių imtasi pagal reglamentą, ir turėtų pateikti Europos Parlamentui ir Tarybai, taip pat 9 rekomendacijoje nurodytam komitetui, metinę ataskaitą dėl reglamento įgyvendinimo ir rezultatų, susijusių su ES pagalbos koordinavimu.

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

Ši ataskaita taip pat turėtų būti teikiama Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui.

Metinėje ataskaitoje turėtų būti remiamasi su praėjusiais metais susijusia informacija, gaunama iš pagrindinės būstinės ir atskirų šalių. Joje turėtų būti vertinami pastangų siekiant didinti ES ir jos valstybių narių vystymosi politikos koordinavimą rezultatai, kiek įmanoma remiantis konkrečiais ir išmatuojamais pažangos siekiant šio reglamento tikslų rodikliais.

8 rekomendacija (dėl peržiūros)

Komisija turėtų pateikti Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą, kurioje įvertinamas šio reglamento įgyvendinimas per pirmus trejus metus, prireikus kartu pateikdama pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto, kuriuo nustatomi reikiami pakeitimai.

9 rekomendacija (dėl koordinavimo komiteto įsteigimo)

Reglamente turėtų būti nuostatos dėl komiteto įsteigimo. Komitetas turėtų priimti savo darbo tvarkos taisykles ir jį turėtų sudaryti Komisijos, Tarybos ir Europos Parlamento atstovai.

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

P7_TA(2013)0575

Žmogaus teisės pasaulyje 2012 m. ir ES politika šioje srityje

2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl metinės ataskaitos dėl žmogaus teisių ir demokratijos pasaulyje 2012 m. ir Europos Sąjungos politikos šioje srityje (2013/2152(INI))

(2016/C 468/13)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Visuotinę žmogaus teisių deklaraciją ir kitas JT sutartis ir dokumentus žmogaus teisių srityje,
- atsižvelgdamas į 2000 m. rugsėjo 8 d. Jungtinių Tautų Tūkstantmečio deklaraciją (A/Res/55/2) ir susijusias Jungtinių Tautų Generalinės Asamblėjos patvirtintas rezoliucijas,
- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos sutarties 21 straipsnį,
- atsižvelgdamas į ES metinę ataskaitą dėl žmogaus teisių ir demokratijos pasaulyje 2012 m., kurią 2013 m. birželio 6 d. priėmė Taryba,
- atsižvelgdamas į savo 2012 m. gruodžio 13 d. rezoliuciją dėl Metinės ataskaitos dėl žmogaus teisių ir demokratijos pasaulyje 2011 m. ir Europos Sąjungos politikos šioje srityje ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į ES strateginę programą ir veiksmų planą žmogaus teisių ir demokratijos srityje (11855/2012), kuriuos 2012 m. birželio 25 d. patvirtino Užsienio reikalų taryba,
- atsižvelgdamas į savo 2012 m. gruodžio 13 d. rezoliuciją dėl ES žmogaus teisių strategijos peržiūros ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į 2012 m. liepos 25 d. Tarybos sprendimą 2012/440/BUSP, kuriuo skiriamas Europos Sąjungos specialusis įgaliotinis žmogaus teisių klausimais ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2012 m. birželio 13 d. rekomendaciją dėl ES specialiojo įgaliotinio žmogaus teisių klausimais ⁽⁴⁾,
- atsižvelgdamas į 2012 m. gegužės 14 d. Tarybos išvadą dėl dokumento „ES vystymosi politikos poveikio didinimas. Pokyčių darbotvarkė“,
- atsižvelgdamas į savo 2013 m. birželio 13 d. rekomendaciją Sąjungos vyriausiajai įgaliotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai ir Komisijos pirmininko pavaduotojai, Tarybai ir Komisijai dėl EIVT organizavimo ir veikimo persvarstymo 2013 m. ⁽⁵⁾,
- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos gaires žmogaus teisių ir tarptautinės humanitarinės teisės klausimais ⁽⁶⁾,
- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos religijos ar tikėjimo laisvės skatinimo ir apsaugos gaires ir 2013 m. birželio 13 d. Parlamento rekomendaciją Tarybai dėl ES religijos ar tikėjimo laisvės skatinimo ir apsaugos gairių projekto,
- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos Lesbiečių, gėjų, biseksualių, transseksualių ir interseksualių (LGBTI) asmenų naudojimosi visomis žmogaus teisėmis skatinimo ir gynimo gaires,

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2012)0503.

⁽²⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2012)0504.

⁽³⁾ OL L 200, 2012 7 27, p. 21.

⁽⁴⁾ OL C 332 E, 2013 11 15, p. 114.

⁽⁵⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2013)0278.

⁽⁶⁾ http://www.eeas.europa.eu/human_rights/docs/guidelines_en.pdf.

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

- atsižvelgdamas į 2001 m. gruodžio 13 d. Tarybos patvirtintas ir 2009 m. sausio 19 d. persvarstytas ES gaires dėl dialogų žmogaus teisių klausimais,
- atsižvelgdamas į 2013 m. spalio 8 d. EP rezoliuciją „Korupcija viešajame ir privačiajame sektoriuose: poveikis žmogaus teisėms trečiojoje šalyje“⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2013 m. vasario 7 d. rezoliuciją dėl 22-osios Jungtinių Tautų Žmogaus teisių tarybos sesijos⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2011 m. lapkričio 17 d. rezoliuciją dėl ES paramos Tarptautiniam baudžiamajam teismui (TBT) sprendžiant problemas ir įveikiant sunkumus⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2011 m. gruodžio 14 d. rezoliuciją dėl Europos kaimynystės politikos persvarstymo⁽⁴⁾,
- atsižvelgdamas į 2013 m. kovo 20 d. bendrą Europos Komisijos ir Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai komunikatą „Europos kaimynystės politika. Siekiant glaudesnės partnerystės“ (JOIN(2013)4) ir į 2011 m. gegužės 25 d. bendrą komunikatą „Naujas požiūris į kintančią kaimynystę. Europos kaimynystės politikos persvarstymas“ (COM(2011)0303),
- atsižvelgdamas į 2011–2013 m. Europos demokratijos ir žmogaus teisių rėmimo priemonės (EDŽTRP) strategijos dokumentą ir Komisijos pasiūlymą dėl naujo EDŽTRP finansinio reglamento (COM(2011)0844),
- atsižvelgdamas į savo 2012 m. kovo 29 d. rekomendaciją Tarybai dėl galimo Europos demokratijos fondo (EDF) įsteigimo tvarkos⁽⁵⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2010 m. birželio 17 d. rezoliuciją dėl žmogaus teisių gynėjams palankių ES politikos priemonių⁽⁶⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2011 m. liepos 7 d. rezoliuciją dėl ES išorės politikos, kuria remiamas demokratijos diegimas⁽⁷⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2012 m. gruodžio 11 d. rezoliuciją dėl skaitmeninės laisvės strategijos ES užsienio politikoje⁽⁸⁾,
- atsižvelgdamas į 2012 m. gruodžio 20 d. Jungtinių Tautų Generalinės Asamblėjos rezoliuciją Nr. 67/176 dėl mirties bausmės taikymo moratoriumo,
- atsižvelgdamas į Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos rezoliucijas Nr. 1325 (2000), 1820 (2008), 1888 (2009), 1889 (2009), 1960 (2010) ir 2106 (2013) dėl moterų, taikos ir saugumo,
- atsižvelgdamas į ataskaitą dėl ES rodiklių, susijusių su visapusišku požiūriu į JT Saugumo Tarybos rezoliucijų Nr. 1325 ir 1820 dėl moterų, taikos ir saugumo įgyvendinimo ES, kurią 2011 m. gegužės 13 d. priėmė ES Taryba,
- atsižvelgdamas į JT Generalinės Asamblėjos rezoliucijas dėl vaiko teisių ir į naujausią 2012 m. balandžio 4 d. rezoliuciją (66/141),
- atsižvelgdamas į savo 2010 m. lapkričio 25 d. rezoliuciją dėl žmogaus teisių, socialinių ir aplinkos apsaugos standartų tarptautiniuose prekybos susitarimuose⁽⁹⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2010 m. lapkričio 25 d. rezoliuciją dėl tarptautinės prekybos politikos atsižvelgiant į klimato kaitos reikalavimus⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2013)0394.

⁽²⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2013)0055.

⁽³⁾ OL C 153 E, 2013 5 31, p. 115.

⁽⁴⁾ OL C 168 E, 2013 6 14, p. 26.

⁽⁵⁾ OL C 257 E, 2013 9 6, p. 13.

⁽⁶⁾ OL C 236 E, 2011 8 12, p. 69.

⁽⁷⁾ OL C 33 E, 2013 2 5, p. 165.

⁽⁸⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2012)0470.

⁽⁹⁾ OL C 99 E, 2012 4 3, p. 31.

⁽¹⁰⁾ OL C 99 E, 2012 4 3, p. 94.

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

- atsižvelgdamas į savo 2010 m. lapkričio 25 d. rezoliuciją dėl įmonių socialinės atsakomybės tarptautinės prekybos susitarimuose ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 48 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Užsienio reikalų komiteto pranešimą ir Vystymosi komiteto bei Moterų teisių ir lyčių lygybės komiteto nuomones (A7-0418/2013),
- A. kadangi dėl įvairių pereinamojo laikotarpio procesų, įskaitant visuotinius sukilimus, konfliktus ir padėtį po konfliktų, taip pat blokuojamų pereinamųjų procesų šalyse, kuriose autoritarinis valdymas, ES politikos srityse, kuriomis siekiama remti žmogaus teises ir demokratiją pasaulyje, kyla vis daugiau uždavinių; kadangi remiantis ES metine ataskaita dėl žmogaus teisių ir demokratijos pasaulyje 2012 m. matyti, kad ES turi toliau rengti lanksčias politinio atsako priemones; kadangi pagrindinis ES politinis pasirinkimas susijęs su atsparumu ir politiniu ryžtu likti ištikimai Europos Sąjungos pagrindinėms vertybėms sudėtingu laikotarpiu, kai patiriamas spaudimas, susijęs su kitais politikos tikslais ir interesais;
- B. kadangi siekiant apsaugoti žmogaus teises svarbiausi aspektai yra teisingumas, teisinė valstybė, atsakomybė, skaidrumas, atskaitomybė, kova su nebaudžiamumu, teisingas bylos nagrinėjimas ir teismų nepriklausomumas;
- C. kadangi pagal ES sutarties 21 straipsnį buvo dar labiau sustiprintas ES įsipareigojimas savo veiksmus tarptautinėje arenoje grįsti demokratijos, teisinės valstybės, žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių visuotinio bei nedalomumo, pagarbos žmogaus orumui, lygybės ir solidarumo principais ir gerbti Jungtinių Tautų chartijoje, Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje ir tarptautinėje teisėje nustatytus principus;
- D. kadangi Kopenhagos politiniai kriterijai dėl institucijų, užtikrinančių demokratiją, stabilumo, teisinės valstybės principų, pagarbos žmogaus teisėms ir mažumoms bei jų apsaugos išlieka pagrindine plėtos proceso charakteristika;
- E. kadangi sukilimai arabų šalyse privertė Europos Sąjungą pripažinti ankstesnės politikos nesėkmes ir įsipareigoti persvarstant kaimynystės politiką laikytis požiūrio „parama pagal pažangą“, kuris paremtas įsipareigojimu pritaikyti ES paramos partnerėms dydį pagal pažangą politinių reformų, tvirtos demokratijos kūrimo ir pagarbos žmogaus teisėms bei pagrindinėms laisvėms srityje, įskaitant laisvus ir sąžiningus rinkimus, asociacijų, žodžio ir susirinkimų laisvę, laisvą spaudą ir žiniasklaidą ir teisinę valstybę, kurią valdytų nepriklausomos teisminės institucijos, taip pat minties, sąžinės ir religijos ar tikėjimo laisvę;
- F. kadangi Tarybos išvadose dėl 2012 m. gegužės mėn. priimtos Europos Komisijos ES vystymosi politikos pokyčių darbotvarkės konkrečiai nurodoma, kad parama šalims partnerėms bus pritaikyta atsižvelgiant į jų vystymosi padėtį ir įsipareigojimą bei pažangą žmogaus teisių, demokratijos, teisinės valstybės ir gero valdymo srityje; kadangi naujausioje ES bendrojoje pozicijoje dėl Aukšto lygio forumo pagalbos veiksmingumo klausimais įsipareigojama, kad vystomojo bendradarbiavimo srityje būtų sisteminga nurodoma demokratinė atsakomybė, kai šalys partnerės atsakingos už tinkamų sąlygų pilietinei visuomenei sukūrimo skatinimą ir už parlamentų, vietos valdžios institucijų, nacionalinių audito institucijų ir laisvos žiniasklaidos vaidmens stiprinimą;
- G. kadangi 2012 m. birželio mėn. ES Taryba priėmė strateginę programą ir veiksmų planą žmogaus teisių ir demokratijos srityje, ES institucijas įpareigodama siekti kelių apibrėžtų politikos tikslų; kadangi 2012 m. liepos mėn. ES Taryba įsteigė ES specialiojo įgaliotinio žmogaus teisių klausimais pareigybę ir paskyrė pirmąjį šios srities įgaliotinį; kadangi naujo veiksmų plano žmogaus teisių ir demokratijos srityje, kuris turi įsigalioti 2015 m. sausio mėn., kai baigs galioti dabartinis planas, priėmimo procedūra turi būti pradėta 2014 m. pavasarį;
- H. kadangi 2012 m. spalio mėn. buvo įsteigtas Europos demokratijos fondas, kurio pagrindinis tikslas – teikti tiesiogines dotacijas demokratiją propaguojantiems aktyvistams ar organizacijoms, kurios kovoja už perėjimą prie demokratijos Europos kaimynystėje ir už jos ribų;

⁽¹⁾ OL C 99 E, 2012 4 3, p. 101.

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

- I. kadangi įsteigiant Europos išorės veikslių tarnybą (EIVT) buvo tikinama, kad parama žmogaus teisėms ir demokratijai bus pagrindinis naujos ES diplomatinės tarnybos veiklos aspektas; kadangi ES delegacijų tinklas visame pasaulyje Sąjungos vyriausiajai įgalotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai ir Komisijos pirmininko pavaduotojai suteikia naujų pajėgumų vykdyti ES žmogaus teisių politiką;
- J. kadangi Parlamentas savo rezoliucijose dėl ankstesnės metinės ataskaitos ir dėl ES žmogaus teisių strategijos peržiūros (abi rezoliucijos buvo priimtos 2012 m. gruodžio mėn.) pabrėžė, kad reikia keisti jo paties praktiką siekiant integruoti žmogaus teisių aspektą į jo veiklą ir imtis tolesnių priemonių atsižvelgiant į jo svarbias rezoliucijas, kuriose smerkiami demokratijos, žmogaus teisių ir teisinės valstybės principų pažeidimai;
- K. kadangi Europos Parlamento viešosios nuomonės apžvalgos „Eurobarometras“, atliktos 2012 m. lapkričio ir gruodžio mėn. 27 ES valstybėse narėse, rezultatai dar kartą rodo, kad žmogaus teisių apsauga europiečiams išlieka svarbiausia vertybe; kadangi siekiant išlaikyti bendrą ES užsienio politikos patikimumą itin svarbu įtikinamai įgyvendinti priimtus ES įsipareigojimus vykdamas išorės politiką remti žmogaus teises ir demokratiją;
- L. kadangi 2012 m. gruodžio mėn. Europos Sąjunga gavo Nobelio premiją už jos indėlį stiprinant taiką, susitaikymą, demokratiją ir žmogaus teises Europoje;

Bendrosios nuostatos

1. mano, kad žmogaus teisės yra pagrindinis ES santykių su visomis trečiosiomis šalimis, įskaitant jos strategines partneres, aspektas; pabrėžia, kad vykdamas ES žmogaus teisių politiką turi būti nuosekliai laikomasi Sutartyje numatytų įsipareigojimų, užtikrinama vidaus ir išorės politikos priemonių darna ir išorės politikoje vengiama taikyti dvigubus standartus; todėl ragina priimti ES Užsienio reikalų tarybos išvadas dėl žmogaus teisių ir strateginių partnerių, kuriose valstybėms narėms ir ES pareigūnams būtų nustatyti bendri būtinieji reikalavimai dėl žmogaus teisių padėties, kuriuos jie privalėtų kelti bent jau savo lygmens strateginiams partneriams;
2. ragina Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę užsienio reikalams ir saugumo politikai ir Komisijos pirmininko pavaduotoją, ES specialųjį įgaliotinį žmogaus teisių klausimais ir EIVT įgyvendinti šiuos įsipareigojimus ir integruoti žmogaus teises ir demokratiją į ES santykius su savo partnerėmis, taip pat aukščiausiu politiniu lygmeniu, naudojantis visomis atitinkamomis ES išorės politikos priemonėmis;
3. pripažįsta svarbų vaidmenį, kurį pilietinė visuomenė atlieka apsaugant ir skatinant demokratiją ir žmogaus teises; ragina Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę užsienio reikalams ir saugumo politikai ir Komisijos pirmininko pavaduotoją užtikrinti glaudų bendradarbiavimą ir partnerystę su pilietine visuomene, įskaitant žmogaus teisių gynėjus; taip pat mano, kad ES turėtų visomis išgalėmis remti visus žmogaus teisių, demokratijos, laisvės ir skaidrumo gynėjus visame pasaulyje;
4. pripažįsta, kad ES institucijos ir visos valstybės narės turėtų vadovautis tvirtu ir darniu požiūriu į žmogaus teisių pažeidimus visame pasaulyje ir šį požiūrį taikyti skaidriai ir atskaitingai; mano, kad matydama nuolatinius žmogaus teisių pažeidimus ES turėtų ryžtingai kalbėti vienu balsu ir užtikrinti, kad jos siunčiamą žinią išgirstų ir žmogaus teises pažeidžiančios vyriausybės, ir jų šalių gyventojai; ragina ES Užsienio reikalų tarybą kasmet rengti viešas diskusijas žmogaus teisių klausimais;
5. primena, kad yra pasiryžęs būti artimai susietas su ES strateginės programos žmogaus teisių ir demokratijos srityje įgyvendinimu ir konsultuoti šiuo klausimu;

ES metinė ataskaita

6. palankiai vertina tai, kad priimta ES metinė ataskaita dėl žmogaus teisių ir demokratijos pasaulyje 2012 m.; tikisi, kad Sąjungos vyriausioji įgaliotinė užsienio reikalams ir saugumo politikai ir Komisijos pirmininko pavaduotoja bus prisiėmusi nuolatinį įsipareigojimą ir reguliariai teks ataskaitas Parlamentui; ragina ES institucijas aktyviai ir konstruktyviai diskutuoti rengiant būsimas ataskaitas, dėl kurių didėja informuotumas apie ES veiksmus šioje srityje;

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

7. mano, kad metinė ataskaita turėtų tapti esmine komunikacijos ir diskusijų dėl ES veiklos žmogaus teisių ir demokratijos srityje priemone; todėl palankiai vertina Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai ir Komisijos pirmininko pavaduotojos ir EIVT išipareigojimą ES metines ataskaitas panaudoti kaip ES strateginės programos ir veiksmų plano žmogaus teisių ir demokratijos srityje įgyvendinimo ataskaitas;
8. atkreipia dėmesį į metinėje ataskaitoje pateiktas nuorodas į ES specialiojo įgaliotinio žmogaus teisių klausimais veiksmus ir ragina Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę užsienio reikalams ir saugumo politikai ir Komisijos pirmininko pavaduotoją ir EIVT įtraukti gilesnes analizes, ypač kalbant apie jo vaidmenį įgyvendinant strateginę programą ir veiksmų planą, kad būtų pateiktas tinkamas jo vaidmens ir darbo aprašymas;
9. pripažįsta pastangas atskiroms šalims skirtose ataskaitose, kuriose pateikiama daug informacijos apie ES institucijų veiklą visame pasaulyje, išvardyti įvairius ES veiksmus paramos žmogaus teisėms ir demokratijai srityje; vis dėlto apgailestauja dėl to, kad atskiroms šalims skirtose ataskaitose, rodos, vis dar trūksta sistemingos, aiškios ir nuoseklios sistemos, kuri leistų atlikti tikslesnę ES veiksmų poveikio ir veiksmingumo analizę;
10. pakartoja savo požiūrį, kad atskiroms šalims skirtos ataskaitos turėtų būti toliau tobulinamos ir turėtų atspindėti atskiroms šalims skirtų žmogaus teisių strategijų įgyvendinimą, taigi, jose turėtų būti nurodyti konkretūs kriterijai, paremti rodiklių rinkiniu, kad būtų galima įvertinti teigiamas ir neigiamas tendencijas, ES veiksmų efektyvumą ir pagrįsti ES paramos dydžio pritaikymą atsižvelgiant į pažangą žmogaus teisių, demokratijos, teisinės valstybės ir gero valdymo srityse;
11. palankiai vertina pastangas į metinę ataskaitą įtraukti Europos Parlamento veiklą, skatina pasinaudoti EP patirtimi bei galimybėmis, be kita ko, daugeliu mokslinių tyrimų ir studijų, atliktų EP pavedimu, ir primygtinai ragina Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę užsienio reikalams ir saugumo politikai ir Komisijos pirmininko pavaduotoją ir EIVT konkrečiai pranešti, kokių ES veiksmų buvo imtasi dėl Parlamento rezoliucijų, įskaitant skubias rezoliucijas dėl žmogaus teisių pažeidimų; ragina Parlamentą ir ES specialųjį įgaliotinį žmogaus teisių klausimais vienas kitam nuolat teikti informaciją ir bendradarbiauti, ypač ekstremaliose situacijose;
12. palankiai vertina ES metinę ataskaitą dėl žmogaus teisių ir demokratijos pasaulyje 2012 m., nes joje atspindimos ES pastangos, dedamos siekiant skatinti žmogaus teisių, lyčių lygybės, demokratijos ir gero valdymo aspektų integravimą į vystymosi politikos kryptis ir priemones;

ES politikos struktūra*Strateginė programa ir veiksmų planas*

13. pakartoja savo palankų ES strateginės programos ir veiksmų plano žmogaus teisių ir demokratijos srityje, kuris yra svarbus žingsnis integruojant ir įtraukiant žmogaus teises į visas ES išorės politikos sritis, vertinimą; pabrėžia, kad reikalingas ES institucijų ir valstybių narių bendras sutarimas ir didesnis ES žmogaus teisių politikos koordinavimas; ragina EIVT labiau stengtis didinti valstybių narių atsakomybės už šį veiksmų planą jausmą; ragina į metinę ataskaitą įtraukti skirsnį apie tai, kaip valstybės narės įgyvendina veiksmų planą;
14. pabrėžia didelę veiksmingo ir patikimo strateginėje programoje ir veiksmų plane deklaruojamų išipareigojimų įgyvendinimo svarbą; pabrėžia, kad norint užtikrinti patikimumą reikalingas tinkamas žmogaus teisių politikos sričių finansavimas ir nuoseklus integravimas aukštu politiniu lygmeniu, pvz., ministrų susitikimuose ir aukščiausiojo lygio susitikimuose su trečiosiomis šalimis, įskaitant strategines partneres;
15. apgailestauja dėl to, kad, priešingai ES deklaruojamam išipareigojimui užtikrinti teisių nedalomumą ir tarpusavio priklausomybę, ES žmogaus teisių politikoje labai apleidžiamos ekonominės, socialinės ir kultūrinės teisės, ir ragina EIVT, Komisiją ir valstybes nares aktyviau nukreipti pastangas šia linkme, taip pat darbo ir socialinių teisių srityje;
16. pažymi, kad dabartinio veiksmų plano vykdymas bus baigtas 2014 m. pabaigoje; tikisi, kad Sąjungos vyriausioji įgaliotinė užsienio reikalams ir saugumo politikai ir Komisijos pirmininko pavaduotoja ir EIVT laiku atliks peržiūrą ir konsultuosius su valstybėmis narėmis, Komisija, Parlamentu ir pilietine visuomene ir remiantis tuo bus priimtas naujas veiksmų planas, kuris įsigalios 2015 m. sausio mėn.;

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

ES specialusis įgaliotinis žmogaus teisių klausimais

17. pripažįsta įgaliotinių, suteiktų pirmajam ES specialiajam įgaliotiniui žmogaus teisių klausimais, svarbą; ragina ES specialųjį įgaliotinį didinti ES žmogaus teisių, ypač moterų teisių ir visų mažumų teisių, politikos matomumą, integravimą, darną, nuoseklumą ir veiksmingumą ir įgyvendinant savo įgaliotimus rasti tinkamą tylosios ir viešosios diplomatijos pusiausvyrą; pakartoja savo rekomendaciją, kad ES specialusis įgaliotinis reguliariai teiktų Parlamentui savo veiklos ataskaitą, savo teminių ir geografinių prioritetų paaškinimą ir užtikrintų, kad atsižvelgiant į Parlamento iškelto probleminius klausimus būtų imtasi tolesnių veiksmų;

18. palankiai vertina tai, kad ES specialusis įgaliotinis palaikė atvirą dialogą su Parlamentu ir pilietine visuomene, taigi buvo imtasi svarbių praktinių veiksmų, kurie turėtų būti tęsiami ir stiprinami siekiant užtikrinti tinkamą skaidrumą ir atskaitomybę; teigiamai vertina ES specialiojo įgaliotinio bendradarbiavimą su regioninėmis įstaigomis bei daugiašaliuose forumuose ir ragina jį toliau plėsti šią veiklą;

19. palankiai vertina tai, kad bendradarbiavimas su ES specialiuoju įgaliotiniu žmogaus teisių klausimais buvo įtrauktas į ES specialiojo įgaliotinio Sahelio klausimais įgaliotimus, ir primygtinai ragina Tarybą ir Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę užsienio reikalams ir saugumo politikai ir Komisijos pirmininko pavaduotoją šią praktiką taikyti ir nustatant būsimų ES specialųjų įgaliotinių, paskirtų atsižvelgiant į geografinę aspektą, įgaliotimus;

ES gairės dėl žmogaus teisių

20. palankiai vertina ES gairių dėl religijos ar tikėjimo laisvės ir dėl lesbiečių, gėjų, biseksualių, translyčių ir interseksualių asmenų žmogaus teisių priėmimą; vis dėlto primena EIVT, kad rengdama bet kokias naujas strategines priemones, pvz., gaires, arba persvarstydama galiojančias priemones ji laikytųsi geros tarpinstitucinės praktikos ir laiku pradėtų bendradarbiauti su tinkamais politiniais organais Parlamente; primena Parlamento rekomendaciją Tarybai dėl religijos ar tikėjimo laisvės skatinimo ir apsaugos gairių, kurioje Parlamentas pasiūlė plataus užmojo priemonių rinkinį, pateikdamas siūlymų, kaip praktiškai įgyvendinti gaires, kad būtų pasiekta reikšminga pažanga saugant ir skatinant šią pagrindinę visuotinę laisvę; palankiai vertina EIVT ir Tarybos senesnių gairių peržiūrėjimo ir pataisymo praktiką; ragina EIVT atlikti tikslesnę peržiūrą ir jos metu išsamiai konsultuotis su suinteresuotaisiais subjektais, kad gairės būtų pritaikytos prie besikeičiančių aplinkybių;

21. primygtinai ragina EIVT ir Tarybą ypatingą dėmesį skirti tinkamo gairių įgyvendinimo planams; rekomenduoja rengti papildomus mokymus EIVT ir ES delegacijų darbuotojams bei valstybių narių diplomatams ir didinti jų informuotumą; išreiškia ypatingą susirūpinimą dėl gairių tarptautinės humanitarinės teisės klausimais ir kovos su kankinimu ir kitokiu žiauru, nežmonišku ar žeminančiu elgesiu gairių įgyvendinimo;

Dialogai žmogaus teisių klausimais su trečiosiomis šalimis

22. atkreipia dėmesį į sunkumus, su kuriais vis dar susiduriama siekiant konkrečios pažangos palaikant daugelį ES dialogų žmogaus teisių klausimais ir vykdant konsultacijas; ragina ES ieškoti naujų būdų, kaip užtikrinti didesnę dialogų su tomis šalimis, kurios kelia susirūpinimą, reikšmingumą; pabrėžia poreikį palaikant šiuos dialogus įgyvendinti ryžtingą, ambicingą ir skaidrią žmogaus teisių politiką; todėl ragina ES daryti aiškias politines išvadas, jei dialogas žmogaus teisių klausimais nėra konstruktyvus, ir tokiais atvejais arba nuolatinių žmogaus teisių pažeidimų atvejais daugiau dėmesio skirti politiniam dialogui, demaršams ir viešajai diplomacijai; taip pat išpėja, kad diskusijos žmogaus teisių klausimais neturėtų būti atskirtos nuo aukšto lygio politinių dialogų;

23. mano, kad dialogais ir konsultacijomis žmogaus teisių klausimais turėtų būti siekiama stiprinti ir remti pilietinę visuomenę, žmogaus teisių gynėjus, profesines sąjungas, žurnalistus, teisininkus ir parlamentarų, pareiškiančius poziciją, kovojančius su piktnaudžiavimu savo šalyse ir reikalaujančius, kad jų teisių būtų laikomasi; ragina ES užtikrinti, kad dialogai ir konsultacijos žmogaus teisių klausimais būtų plataus užmojo ir lydimi aiškių viešųjų lyginamųjų standartų, kurių pagrindu būtų galima objektyviai įvertinti šiais dialogais ir konsultacijomis pasiektą pažangą;

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

24. primena, kad korupcija viešajame ir privačiajame sektoriuose nuolat skatina ir didina nelygybę ir diskriminaciją, kalbant apie galimybę vienodomis sąlygomis naudotis pilietinėmis, politinėmis, ekonominėmis ar socialinėmis ir kultūrinėmis teisėmis, ir pabrėžia, jog įrodyta, kad korupcijos aktai ir žmogaus teisių pažeidimai apima piktnaudžiavimą valdžia, atskaitomybės trūkumą ir įvairių formų diskriminaciją; prašo formuojant ES biudžetą ir teikiant išorės pagalbą užtikrinti išorės pagalbos ir viešojo sektoriaus biudžetų aukščiausio lygio atskaitomybę;

Atskiroms šalims skirtos žmogaus teisių strategijos ir žmogaus teisių informaciniai centrai

25. atkreipia dėmesį į EIVT pastangas užbaigti pirmą ES atskiroms šalims skirtų žmogaus teisių strategijų ciklą; pakartoja, kad remia siekį atsakomybę už šaliai skirtą strategiją suteikti ES delegacijai ir valstybių narių ambasadoms vietoje, kartu užtikrinant kokybės kontrolę pagrindinės buveinės lygmenyje; vis dėlto apgailestauja dėl to, kad trūksta atskiroms šalims skirtų strategijų turinio skaidrumo; dar kartą ragina viešai paskelbti bent pagrindinius atskiroms šalims skirtų žmogaus teisių strategijų prioritetus ir suteikti Parlamentui galimybę susipažinti su šiomis strategijomis, kad būtų užtikrintas atitinkamas tikrinimas; ragina ES viešai įvertinti, ko pasimokyta per pirmąjį atskiroms šalims skirtų ES žmogaus teisių strategijų ciklą, ir apibūdinti geriausią patirtį, taikytiną per kitą ciklą;

26. palankiai vertina beveik užbaigtą žmogaus teisių informacinių centrų ES delegacijose tinklą; ragina Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę užsienio reikalams ir saugumo politikai ir Komisijos pirmininko pavaduotoją ir EIVT parengti planą, kaip šis tinklas gali būti panaudotas, kad būtų realizuotas visas jo potencialas; ragina ES delegacijas paskelbti visų žmogaus teisių informacinių centrų ir ES ryšių su žmogaus teisių gynėjais palaikymo pareigūnų kontaktinius duomenis;

Žmogaus teisės ES prekybos politikos srityje

27. remia praktiką, kai teisiškai privalomos ir nediskutuotinos su žmogaus teisėmis susijusios sąlygos įtraukiamos į ES tarptautinius susitarimus, sudarytus su trečiosiomis šalimis, ir mano, kad žmogaus teisių sąlygos taip pat turėtų būti sistemingai įtraukiamos į prekybos susitarimus; ragina veiksmingai stebėti su žmogaus teisėmis susijusių sąlygų taikymą ir pranešti atsakingam Parlamento komitetui apie jų vertinimą ir siūlomą atsaką;

28. pabrėžia, kad Parlamentas turėtų nepritarti tarptautiniams susitarimams rimtų žmogaus teisių pažeidimų atvejais;

29. primena, kad persvarstyta BLS įsigalios 2014 m. sausio 1 d.; palankiai vertina tolesnį BLS+ taikymą, kai šalims taikomi papildomi lengvatinių muitų tarifai, jeigu jos ratifikavo ir įgyvendino 27 pagrindines žmogaus teisių, darbo ir aplinkos srities konvencijas; primena galimybę nebeteikti BLS, BLS+ ir „Viskas, išskyrus ginklus“ (pranc. TSA) lengvatų, jeigu grubiai pažeistos žmogaus teisės; ragina Komisiją viešai paskelbti tinkamumo naudotis BLS+ lengvatomis vertinimus, kad būtų padidintas skaidrumas ir atskaitomybė;

30. taip pat ragina ES apibrėžti ir priimti specialias politines gaires dėl veiksmingo žmogaus teisių įtraukimo į savo prekybos ir investicijų susitarimus, kad būtų užtikrintas poveikio žmogaus teisėms vertinimų metodologinis nuoseklumas ir tikslumas;

Žmogaus teisės ES vystymosi politikoje

31. pabrėžia tai, kad įgyvendinant Pusano veiksmingo vystomojo bendradarbiavimo partnerystę tarptautinė bendruomenė buvo raginama patvirtinti žmogaus teisėmis grindžiamą požiūrį, taikomą bendradarbiaujant tarptautiniu mastu, kad būtų padidintas vystymosi pastangų veiksmingumas;

32. ragina Komisiją atlikti išsamų ES vystomojo bendradarbiavimo projektų poveikio vertinimą, kuris turėtų apimti jų poveikį žmogaus teisių padėčiai, siekiant užtikrinti, kad teikiant ES pagalbą vystymuisi nebūtų prisidedama prie tolesnio diskriminuojamų grupių menkinimo ir kad ES lėšos būtų sąžiningai paskirstomos skirtingiems regionams šalies viduje atsižvelgiant į jų poreikius ir išsivystymo lygį;

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

33. pakartoja, kad Komisija ir Europos išorės veikslių tarnyba (EIVT) turėtų būti atsakingos už tai, kad ateityje vykdamas programavimą būtų priimtas teisėmis grindžiamas požiūris;

34. mano, kad nacionaliniai parlamentai ir pilietinės visuomenės organizacijos yra labai svarbūs veiksmingai įgyvendinant žmogaus teisių nuostatas, ir pabrėžia, kad, siekiant jų dalyvavimo priimančias sprendimus ir tvirtesnę jų tikros atsakomybės už vystymosi strategijos politinį pasirinkimą, būtina sudaryti tam tinkamas sąlygas;

Europos Sąjungos politika pereinamojo laikotarpio procesų atžvilgiu

35. pažymi pastaraisiais metais gautus neigiamus įrodymus, kurie rodo, kad itin svarbu, jog vykdamas ES užsienio reikalų politiką būtų tinkamai reaguojama į dinamiškus pereinamojo laikotarpio procesus trečiosiose šalyse; ragina ES ir toliau mokytis iš anksčiau įgytos patirties, ir teigiamos, ir neigiamos, vengti kai kurių politinių klaidų pakartojimo ir nustatyti geriausią praktiką, kad būtų daroma įtaka demokratizavimo procesams ir jie būtų stiprinami; pripažįsta politinio lankstumo skirtingose situacijose reikalingumą ir ragina parengti politines priemones, kurios galėtų būti taikomos esant skirtingiems pereinamojo laikotarpio scenarijams, kad paramos žmogaus teisėms ir demokratijai priemonės būtų lanksčiai ir patikimai integruotos į ES požiūrį;

36. pabrėžia, kad politinius pokyčius ir demokratizaciją turi lydėti pagarba žmogaus teisėms, teisingumo, skaidrumo skatinimas, atskaitomybė, susitaikymas, teisinė valstybė ir demokratinių institucijų steigimas, tinkamai atsižvelgiant į lyčių lygybę ir teisingumą nepilnamečių atžvilgiu; pabrėžia, kad svarbu suteikti žalos, patirtos dėl ankstesnių režimų padarytų žmogaus teisių pažeidimų, atlyginimo teisę; pabrėžia, kad ES visuomet turėtų pasisakyti už tokį požiūrį į pereinamojo laikotarpio teisingumą, kuriuo būtų atsižvelgiama į aplinkybes, kartu griežtai laikantis atskaitomybės už žmogaus teisių ir tarptautinės humanitarinės teisės pažeidimus principo;

37. pabrėžia, kad ES turėtų visapusiškai remti šalis, kuriose buvo nuversti autoritariniai režimai ir vyksta perėjimo prie demokratijos procesas – remti pilietinę visuomenę, kaip labai svarbią veikėją skatinant teisinę valstybę, atskaitomybę, skaidrumą ir socialinius judėjimus, siekiančius politinių pokyčių ir dalyvavimo; primena, kad policija, kariuomenė ir teisminės institucijos dažnai naudojamos kaip sistemingų žmogaus teisių pažeidimų mechanizmai; todėl pabrėžia, kad šių organų institucinė reforma turi užtikrinti didesnę atskaitomybę ir skaidrumą vykstant pereinamojo laikotarpio procesams;

38. mano, kad ES išorės finansinės priemonės yra svarbi ES vertybių skatinimo ir gynimo už ES ribų priemonė; atsižvelgdamas į tai palankiai vertina išpareigojimą vykdamas ES išorės veiksmus visų pirma dėmesį skirti žmogaus teisėms, demokratijai ir teisinei valstybės principui; ragina didinti įvairių teminių ir geografinių priemonių nuoseklumą ir veiksmingumą, kad būtų pasiektas šis strateginis tikslas;

39. primygtinai ragina ES politiškai ir finansiškai remti aktyvią ir nepriklausomą pilietinę visuomenę visame pasaulyje, visų pirma panaudojant Europos demokratijos ir žmogaus teisių rėmimo priemonę (EDŽTRP); kadangi Europos studentų mainų programose leidus dalyvauti jauniems žmonėms iš ES nepriklausančių šalių ir sukūrus mokymo programas jauniems specialistams jauni žmonės būtų skatinami aktyviai dalyvauti kuriant demokratiją ir būtų stiprinama pilietinė visuomenė; apgailestauja, kad susirinkimų laisvė, kaip viena iš pagrindinių bet kokios demokratijos raidos sąlygų ir kaip itin opus klausimas pereinamojo laikotarpio šalyse, ES veiksmų plane žmogaus teisių ir demokratijos srityje, atrodo, liko nepastebėta; ragina EIVT ir valstybes nares parengti susirinkimų laisvės gaires;

40. palankiai vertina Europos demokratijos fondo sukūrimą, ragina jį teikti paramą tiems, kas siekia demokratinių pokyčių, jiems siūlant jų reikmėms pritaiktą lankstų finansavimą; ragina ES ir valstybes nares užtikrinti reikiamą ES finansinę paramą EDF; primena, jog itin svarbu išvengti bet kokio Europos demokratijos fondo ir ES išorės politikos priemonių, visų pirma žmogaus teisių ir demokratijos srityse, nustatytų įgaliojimų ir veiklos dubliavimo;

Plėtros politika, demokratizacija ir žmogaus teisės

41. pabrėžia plėtros proceso svarbą siekiant remti demokratizaciją ir stiprinti žmogaus teisių apsaugą;

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

42. palankiai vertina Komisijos sprendimą vykstant plėtros procesui didelį dėmesį skirti teisinei valstybei; primygtinai ragina ES vykstant plėtros procesui likti budriai ir reikalauti skrupulingai įgyvendinti žmogaus teisėms svarbias nuostatas, pvz., aktyvią nacionalinėms mažumoms priklausančių asmenų teisių apsaugą, kad būtų užtikrintas vienodas požiūris į šias mažumas švietimo, sveikatos priežiūros, socialinių ir kitų viešųjų paslaugų srityje, teisinės valstybės sukūrimą, kartu imantis ryžtingų kovos su visų formų korupcija veiksmy, taip pat veiksmingą priegią prie teisingumo sistemos, veiksmus siekiant garantuoti pagrindines laisves, visapusišką ir veiksmingą nacionalinei mažumai priklausančių asmenų ir nacionalinei daugumai priklausančių asmenų lygybę visose socialinio, ekonominio, politinio ir kultūrinio gyvenimo srityse;

43. pabrėžia, kad skubiai reikia rasti teisingą ir ilgalaikį Artimųjų Rytų konflikto sprendimą, siekiant užtikrinti abiejų valstybių – nepriklausomos, demokratinės ir gyvybingos Palestinos valstybės ir Izraelio valstybės, taikiai ir saugiai gyvenančių teritorijoje, kurios sienos nustatytos 1967 m. ir pripažintos tarptautiniu mastu, – sambūvį;

44. susirūpinęs pažymi, kad pagarba mažumų teisėms yra vienas iš pagrindinių uždavinių, kurie buvo nustatyti Komisijos 2012–2013 m. plėtros strategijoje; ragina valstybes nares, šalis kandidates ir galimas šalis kandidates pradėti bendras viešas diskusijas dėl mažumų pripažinimo ir jų įtraukimo į švietimo sistemą, pilietinės visuomenės dalyvavimo, gyvenimo sąlygų gerinimo ir apskritai informuotumo didinimo; apgailestauja dėl to, kad visuose Vakarų Balkanuose romų bendruomenė yra ypač nepalankioje padėtyje, ir kad tai turi neigiamą poveikį partnerystės procesams; primygtinai ragina atitinkamas šalis įgyvendinti veiksmingas priemones, skirtas diskriminacijos ir segregacijos, būsto prieinamumo, sveikatos priežiūros ir kitoms panašioms problemoms spręsti; smerkia bendrą neapykantos ir išankstinių nusistatymų kurstymą, neigiamus veiksmus ir diskriminaciją lyties ar lytinės orientacijos pagrindu, taip pat pažeidžiamų grupių ir neįgalųjų atžvilgiu; pabrėžia, kad ši problema yra dažnas reiškinys daugelyje plėtros šalių ir daugelyje valstybių narių;

45. pažymi, kad plėtros šalyse iš esmės buvo padaryta pažanga žiniasklaidos laisvės srityje; vis dėlto apgailestauja dėl žodžio laisvės užtikrinimo priemonių trūkumo kai kuriose plėtros šalyse, dėl kurio dažnai atsiranda vidinė cenzūra, politinis kišimasis, ekonominis spaudimas ir žurnalistų persekiojimas bei smurtas prieš juos; atsižvelgdamas į tai yra rimtai susirūpinęs dėl vis dažnesnių žodžio ir spaudos laisvės pažeidimų Turkijoje;

Su pereinamojo laikotarpio procesais susijęs iššūkis vykdant kaimynystės politiką

46. pripažįsta uždavinius, susijusius su perėjimo prie demokratijos procesais pietinėse ir rytinėse kaimyninėse šalyse; atkreipia dėmesį į vis didesnius skirtumus demokratinėse reformose ES kaimyninėse šalyse srityje; pakartoja, kokia svarbi pilietinė visuomenė ir žmogaus teisių organizacijos vykstant perėjimo prie demokratijos procesui; todėl ragina Kaimynystės politikos Pietų dimensiją atskirti nuo Rytų dimensijos, kad būtų galima veiksmingiau prisitaikyti prie konkrečių kiekvienos geografinės teritorijos ypatumų ir poreikių;

47. ragina ES kaip demokratine į reformas orientuotą partnerę vykdyti nuoseklius veiksmus kaimynystėje; taigi pritaria tolesniam bendradarbiavimui su kaimyninėmis šalimis vykstant asociacijos procesams; pripažįsta Vilniaus aukščiausiojo lygio susitikimo išvadas ir ragina toliau stiprinti ES ir Rytų partnerystės šalių santykius; remia demokratinius ir proeuropietiškus procesus Ukrainoje ir smerkia tai, kad neseniai prieš taikias viešas demonstracijas Kijeve buvo panaudota jėga, o tai esminių susirinkimo laisvės ir saviraiškos laisvės principų pažeidimas;

48. pažymi naują ES požiūrį, kuriuo siekiama stiprinti ES ir kaimynystės šalių bei visuomenių partnerystę, paremtą tarpusavio atskaitomybe ir bendrais įsipareigojimais laikytis visuotinių žmogaus teisių, demokratijos, socialinio teisingumo ir teisinės valstybės vertybių;

49. susirūpinęs atkreipia dėmesį į demokratinėse procesuose trapumą ir žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių padėties pablogėjimą daugumos kaimyninių šalių teritorijoje; pabrėžia, kad geras valdymas, skaidrumas, asociacijų, žodžio, minties, sąžinės bei religijos ir susirinkimų laisvė, laisva spauda ir žiniasklaida, teisinė valstybė ir nepriklausomos teisminės institucijos yra itin svarbios remiant perėjimo prie demokratijos procesus; pakartoja, kaip svarbu svarbu laikytis lyčių lygybės bei moterų teisių ir jas skatinti; taip pat skatinti socialinę raidą ir mažinti nelygybę; pripažįsta pagrindinį pilietinės visuomenės vaidmenį telkiant visuomenės paramą demokratinėms reformoms kaimyninėse šalyse;

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

50. apgailestauja dėl to, kad kai kuriose šalyse pilietinės visuomenės organizacijos ir toliau susiduria su dideliais apribojimais, pvz., kliūtimis judėjimo laisvei, bylomis prieš NVO lyderius ir žmogaus teisių gynėjus, varžančiomis administracinėmis procedūromis, agresyviu baudžiamųjų įstatymų dėl šmeižto prieš NVO naudojimu arba visišku jų veiklos uždraudimu, griežtomis finansavimo užsienio lėšomis kontrolės taisyklėmis arba reikalavimu gauti leidimą norint priimti finansinę paramą; šiuo požiūriu pabrėžia Europos demokratijos fondo reikšmę lanksčiai ir diskretiškai remiant prodemokratinis šalių visuomenių gebėjimus prieš demokratinius pokyčius ir jų metu;

51. apgailestauja, kad trūksta pažangos siekiant rasti tvarų politinį „išsaldytųjų konfliktų“ sprendimą; pabrėžia, kad vykdant politinį dialogą turėtų būti visapusiškai atsižvelgiama ir laikomasi atitinkamų šalių teritorinio vientisumo ir tarptautiniu mastu pripažintų sienų; primygtinai ragina ES aktyviau įsitraukti sprendžiant šį klausimą;

52. pabrėžia, kokios svarbios nacionalinės žmogaus teisių institucijos nacionalinio lygmens žmogaus teisių sistemoje – jos kontroliuoja, kaip laikomasi žmogaus teisių, didina informuotumą ir užtikrina teisių gynimą pažeidimų atveju; primygtinai ragina EIVT ir Komisiją parengti nacionalinių žmogaus teisių institucijų rėmimo politiką ir padėti šias institucijas kurti bei stiprinti, vadovaujantis Paryžiaus principais, nes tai išorės pagalbos, ypač teikiamos pagal Europos kaimynystės ir partnerystės priemonę (EKPP), prioritetą;

53. išlieka susirūpinęs dėl demokratijos, teisinės valstybės, pagrindinių teisių ir pagarbos žmogaus teisėms trūkumo Baltarusijoje;

54. susirūpinęs atkreipia dėmesį į selektyvaus teisingumo atvejus kai kuriose rytinėse kaimyninėse šalyse; primena, kad ES nuolatos ragino paleisti politinius kalinius, pvz., Juliją Tymošenko Ukrainoje; pakartoja, kad šalyse, kurios įsipareigojusios laikytis demokratinių vertybių, politinė ir baudžiamoji atsakomybė turėtų būti aiškiai atskirtos;

55. remia visas priemones, kuriomis kuriamas politinis dialogas, itin svarbus užtikrinant pereinamojo laikotarpio proceso Egipte pažangą; išreiškia savo gilų susirūpinimą dėl naujausių krizių ir politinės poliarizacijos šalyje, įskaitant musulmonų brolijos rėmėjų ir kariuomenės kovas gatvėse, terorizmą ir smurtinius susirėmimus Sinajuje; smerkia ekstremistų smurtą prieš koptų krikščionių bendruomenes; išreiškia savo solidarumą su Egipto gyventojais, kovojančiais dėl demokratijos ir palankiai vertina Europos Sąjungos ir Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės ir Komisijos pirmininko pavduotojos pastangas ieškant krizės mažinimo sprendimo; dar kartą nurodo, kad reikia skubiai vykdyti konstruktyvų ir įtraukų politinį dialogą, kad būtų parengtas aiškus perėjimo prie tikros ir tvarios demokratijos veiksmų planas; ragina visus politinius šalies lyderius rasti būdą, kaip išeiti iš pavojingos aklavietės, ir susitarti dėl apčiuopiamų pasitikėjimo stiprinimo priemonių įgyvendinimo siekiant išvengti didesnio kraujo praliejimo ir poliarizacijos šalyje rizikos; ragina greitai grįžti prie demokratinio proceso, taip pat visapusiškai įtraukiai surengti laisvus ir sąžiningus prezidento bei parlamento rinkimus; primygtinai ragina Egipto institucijas aktyviau rengti visą apimančią konstituciją, kurioje būtų visiems numatytos vienodos teisės;

56. ragina nedelsiant nutraukti visus smurto aktus, lytinius išpuolius ir kitą žeminantį elgesį protestuotojų moterų ir moterų teisių aktyvistų atžvilgiu; ragina visus šiuos atvejus rimtai ir nešališkai ištirti, o kaltininkus patraukti baudžiamajon atsakomybėn;

57. ir toliau yra giliai susirūpinęs dėl kritinės padėties Sirijoje; kuo griežčiausiai smerkia cheminio ginklo ir itin didelio masto jėgos ir smurto prieš civilius gyventojus ir mažumas panaudojimą šalyje, kuri negali pateisinti jokiais aplinkybėmis ir baisiai valstybės pažeidimų, kurie gali būti priskirti nusikaltimams žmoniškumui, mastu; primena savo tvirtą pritarimą Jungtinių Tautų vyriausiojo žmogaus teisių komisaro raginimui, kad JT Saugumo Taryba pavestų Tarptautiniam baudžiamajam teismui oficialiai ištirti padėtį Sirijoje; ragina visas ginkluotąsias grupuotes nedelsiant nutraukti smurtą šalyje; reiskia rimtą susirūpinimą dėl vykstančios humanitarinės krizės, įskaitant pabėgėlių padėtį, ir dėl pasekmių kaimyninėms šalims ir stabilumui regione; dar kartą pabrėžia, kad humanitarinė pagalba tiems, kuriems reikia pagrindinių prekių ir paslaugų Sirijoje ir kaimyninėse šalyse, turi būti nedelsiant vykdytinas tarptautinės bendruomenės ir Europos

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

Sąjungos prioritetas; mano, kad konfliktus galima išspręsti politinėmis priemonėmis ir vykdant diplomatinis procesus; pabrėžia, kaip svarbu tiksliai įgyvendinti Konvenciją dėl cheminio ginklo kūrimo, gamybos, kaupimo ir panaudojimo uždraudimo bei jo sunaikinimo; teigiamai vertina neseniai priimtą Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos rezoliuciją ir JT Generalinio Sekretoriaus pasiūlymą 2013 m. gruodžio mėn. surengti Ženeva II konferenciją; smerkia krikščionių ir kitų religinių mažumų persekiojimą Artimuosiuose Rytuose;

58. primena savo 2010 m. lapkričio 25 d. rezoliuciją dėl padėties Vakarų Sacharoje ⁽¹⁾, 2013 m. spalio 22 d. rezoliuciją dėl žmogaus teisių padėties Sahelio regione ⁽²⁾, ir ragina užtikrinti Sacharos gyventojų žmogaus teises bei pabrėžia būtinybę taikyti šias teises Vakarų Sacharoje ir Tindufo stovyklose, o taip pat užtikrinti laisvę jungtis į organizacijas, žodžio laisvę bei teisę rengti demonstracijas; reikalauja paleisti visus Sacharos politinius kalinius; ragina leisti atvykti į teritoriją nepriklausomiems stebėtojams, NVO ir žiniasklaidos atstovams; remia tai, kad laikantis atitinkamų Jungtinių Tautų rezoliucijų, taip pat ir tų, pagal kurias leidžiamas gyventojų apsisprendimas, būtų surastas teisingas ir abipusiai priimtinas politinis sprendimas dėl Vakarų Sacharos;

Pereinamojo laikotarpio teisingumas ir taikos kūrimo po konfliktų iššūkis

59. mano, kad atskaitomybė už anksčiau padarytus pažeidimus yra neatskiriama tvaraus susitaikymo proceso dalis; ragina ES ir valstybes nares remti moteris ir pabrėžia, kaip ypač svarbu, kad moterys sistemingai dalyvautų taikos procese ir priimant politinius ir ekonominius sprendimus, įskaitant perėjimo prie demokratijos ir sprendžiant konfliktus; ragina paduoti karo nusikaltėlius į Tarptautinį baudžiamąjį teismą ir ragina valstybes nares šiuo klausimu sustiprinti bendradarbiavimą su Tarptautiniu baudžiamuoju teismu; palankiai vertina EIVT ketinimus parengti specialią politiką dėl pereinamojo laikotarpio teisingumo siekiant padėti visuomenei spręsti praeities pažeidimų klausimus ir kovoti su nebaudžiamumu ir ragina šią politiką parengti laiku; pabrėžia, kad pereinamojo laikotarpio teisingumo klausimą reikia spręsti nuosekliai atsižvelgiant į ES paramą tarptautinei baudžiamajai teisei apskritai ir konkrečiai TBT; ypač atkreipia dėmesį į ES patirtį Vakarų Balkanuose, kuria galėtų būti remiamasi; ragina ES aktyviai remti naujai įsteigtus JT specialiojo pranešėjo tiesos, teisingumo, reparacijos ir nepasikartojimo užtikrinimo klausimais įgaliojimus;

60. pabrėžia, kad pagrindinis ES požiūrio į pereinamojo laikotarpio teisingumą elementas turėtų būti parama institucinei teisminių institucijų reformai siekiant stiprinti teisinės valstybės veikimą pagal tarptautinius standartus; pabrėžia, kad seniau nusikaltimus padarę nusikaltėliai turi būti teisiami nacionaliniuose arba tarptautiniuose teismuose; pabrėžia, kad svarbu palaikyti viešą dialogą siekiant išspręsti praeities problemas ir numatyti tinkamas aukų konsultavimo ir kompensavimo programas, įskaitant nuostolių atlyginimą; mano, kad darbuotojų, dirbančių pereinamojo laikotarpio institucijose, ankstesnės veiklos tikrinimas yra su pereinamojo laikotarpio teisingumu susijęs patikimumo testas;

61. atkreipia dėmesį į tai, kad nuoseklių politikos sričių, kuriomis siekiama užtikrinti pereinamojo laikotarpio procesus po konfliktų, formavimas yra itin sudėtingas; taigi pabrėžia būtinybę didinti pagarbą tarptautinėms žmogaus teisėms, stiprinti humanitarinės teisės normų laikymąsi ginkluotų konfliktų metu ir gerinti su tuo susijusią stebėseną, taip pat ragina EIVT remti pilietinės visuomenės organizacijas, kurių misija – skatinti, kad ginkluoti valstybiniai ir nevalstybiniai subjektai laikytųsi humanitarinės teisės, ypač atkreipiant dėmesį į moterų teises ir vaikų interesus;

62. griežtai smerkia rimtus žmogaus teisių pažeidimus ginkluotų konfliktų metu kilus naujoms ir tebevykstančioms krizėms, pvz., Sirijoje, Malyje, Kongo Demokratinėje Respublikoje ir Centrinės Afrikos Respublikoje, ypač neteismines egzekucijas, išžaginimus ir kitas seksualinio smurto formas, kankinimus, savavališkus suėmimus ir kalinimus, ypač atsižvelgiant į moterų ir vaikų, kurie yra itin pažeidžiami, padėtį; ragina ES visais šiais atvejais kovoti su nebaudžiamumu ir remti vietos teisminių institucijų ir TBT veiksmus, kad nusikaltimų vykdytojai būtų patraukti baudžiamajon atsakomybėn; ragina ES į visą savo veiklą išorės santykių srityje integruoti kankinimų prevencijos priemones;

63. ragina Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę užsienio reikalams ir saugumo politikai ir Komisijos pirmininko pavaduotoją ir EIVT atlikti visapusišką tragiškų įvykių Sirijoje, Libijoje ir Malyje ir kitų naujausių konfliktų politinę apžvalgą siekiant

⁽¹⁾ OL C 99 E, 2012 4 3, p. 87.

⁽²⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2013)0431.

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

persvarstyti ES gaires tarptautinės humanitarinės teisės klausimais ir užtikrinti veiksmingesnį šių gairių įgyvendinimą; ragina ES remti dabartinę Tarptautinio Raudonojo Kryžiaus komiteto ir Šveicarijos vyriausybės iniciatyvą reformuoti šiuo metu taikomą tarptautinę valdymo sistemą, susijusią su tarptautine humanitarine teise; pritaria, kad ES ištrauktų į JT Saugumo Tarybos reformą, kuria siekiama sudaryti sąlygas veiksmingai reaguoti į šiuolaikines krizes;

64. teigiamai vertina 2014 m. sausio mėn. pradedamą įgyvendinti Europos savanoriškos humanitarinės pagalbos korpuso iniciatyvą, kuria bus suteikta galimybė daugiau kaip 8 tūkstančiams ES ir ne ES šalių piliečių baigti mokymą ir dalyvauti humanitarinėse operacijose visame pasaulyje, ir pažymi, kad 10 tūkstančių žmonių remis minėtąją iniciatyvą kaip „internetiniai savanoriai“, atlikdami užduotis, kurias galima atlikti namuose kompiuteriu;

65. ragina ES parengti bendrą ES poziciją dėl ginkluotų nepilotuojamų orlaivių,

Blokuojami pereinamieji procesai ir susirūpinimą keliančios šalys

66. taip pat atkreipia dėmesį į blokuojamus pereinamuosius procesus šalyse ir regionuose, kuriuose valdantysis režimas sustabdė arba nutraukė reformas ir pereinamojo laikotarpio procesus; ragina ES tęsti savo pastangas įtikinti valdantįjį elitą šiose šalyse, taip pat kitose susirūpinimą keliančiose šalyse, kuriose valdymas vis dar autoritarinis, pradėti reformų procesą siekiant sukurti tvirtas ir stabilias demokratines valstybes, kuriose laikomasi teisinės valstybės principo ir gerbiamos žmogaus teisės ir pagrindinės laisvės; mano, kad šios įtikinimo pastangos turi būti įtrauktos į visus dialogus su partneriais, įskaitant aukščiausio politinio lygmens dialogus, pasitelkiant visas aktualias ES išorės politikos sritis, t. y. vystymosi, prekybos ir kitą politiką;

67. primena, kad šalyse ir regionuose, kuriuose pereinamieji procesai sustabdyti, trūksta politinių reformų ir nėra politinės atskaitomybės; pakartoja, kad visi piliečiai turi teisę visapusiškai ir laisvai dalyvauti politiniame gyvenime, kai organizuojami laisvi, sąžiningi ir atviri rinkimai, kuriuose dalyvauja daugiau nei viena partija ir naudojami įvairiais alternatyviais ir nepriklausomais žiniasklaidos šaltiniais;

68. reiškia didelį susirūpinimą dėl pastaruoju metu priimtų represinių įstatymų ir dėl to, jog juos Rusijos valdžios institucijos savavališkai taiko, todėl dažnai užsipuolamos NVO, pilietinės visuomenės aktyvistai, žmogaus teisių gynėjai, mažumos ir lesbietės, gėjai, biseksualūs, translyčiai ir interseksualūs asmenys (LGBTI), ir ragina ES išreikšti savo susirūpinimą visuose politiniuose lygmenyse; ragina paleisti Michailą Chodorkovskį ir kitus politinius kalinius ir smerkia teisingumo naudojamą politiniais tikslais; primygtinai ragina Rusijos valdžios institucijas nešališkai ištirti Sergejus Magnickio, Natalijos Estemirovos, Anos Politkovskajos, Stanislavo Markelovo ir Vasilijaus Aleksaniano mirtis ir įvykdyti teisingumą jų kaltininkams; apgailestauja, kad Taryba neatsižvelgė į 2012 m. spalio 23 d. Parlamento rekomendaciją dėl S. Magnickio bylos; todėl ragina Tarybą priimti sprendimą dėl bendro valstybės tarnautojų, susijusių su Sergejus Magnickio mirtimi, ES sąrašo sudarymo; taip pat mano, kad šiame Tarybos sprendime reikėtų nustatyti tiems valstybėms tarnautojams taikytinas tikslines sankcijas; yra giliai susirūpinęs dėl ekstremalių dešiniųjų pažiūrų agresyviai nuteiktų grupių, kurios internetu kontaktuoja LGBTI asmenis, siekdami juos išvilioti ir užpulti, bei įkelia į internetą šimtus šių veiksmų vaizdo įrašų; ragina ES delegacijas ir valstybių narių ambasadas Rusijoje teikti daugiau paramos LGBTI asmenų žmogaus teisių gynėjams, laikantis atitinkamų gairių;

69. reiškia susirūpinimą dėl vis besitęsiančių represijų prieš nepriklausomus žurnalistus ir žmogaus teisių aktyvistus ir dėl politinių skirtingų nuomonių suvaržymo Kuboje; atkreipia dėmesį į sąžinės kalinių padėtį Kuboje – jie ir toliau nuteisiami remiantis sufabrikuotais kaltinimais arba laikomi sulaukyti iki teismo; ragina EIVT ir ES vyriausiąją įgaliotinę ir Komisijos pirmininko pavaduotoją Jungtinėse Tautose skatinti sudaryti tarptautinį nepriklausomą tyrimo komitetą, kuris ištirtų aplinkybes, kuriomis 2012 m. liepos mėn. mirė Kubos žmogaus teisių gynėjai ir taikūs disidentai Oswaldo Payá Sardiñas (2002 m. A. Sacharovo premijos laureatas) ir Harold Cepero;

70. pabrėžia, kad būtina tarptautiniu mastu stebėti žmogaus teisių padėtį Kinijoje, ir ragina ES valstybes nares aktyviai ištraukti, kad toks stebėjimas būtų vykdomas, atsižvelgiant į nesėkmingą ES ir Kinijos dialogą žmogaus teisių klausimais, kai nepavyko pasiekti reikšmingų ir apčiuopiamų rezultatų; tebėra susirūpinęs dėl to, kad taikomi didėjantys apribojimai žmogaus teisių gynėjams, teisininkams, pilietinės visuomenės aktyvistams, žurnalistams ir tinklaraštininkams; remia vidinį Kinijos gyventojų poreikį naudotis jiems priklausančiomis pagrindinėmis laisvėmis ir teisėmis; primena, kad ES šiuo klausimu galėtų padėti sukurti didesnę pasitikėjimą, rasti naujas dialogo formas ir patobulinti jau esamas priemones;

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

71. primygtinai ragina Kinijos valdžios institucijas pradėti rimtą dialogą su Tibeto gyventojais siekiant įvertinti esmines didelio susidėginimo atvejų skaičiaus priežastis; smerkia priverstinį Tibeto klajoklių apgyvendinimą kitoje vietoje ir perkėlimą, nes tai kelia pavojų, kad išnyks gyvenimo būdas, neatskiriamas nuo Tibeto tapatybės; primygtinai ragina EIVT, laikantis neseniai patvirtintų ES gairių dėl religijos ir tikėjimo laisvės, atkreipti ypatingą dėmesį į represijų prieš religiją Tibete klausimą ir ragina Kiniją nutraukti šias Tibeto budizmo ribojimo politikos priemones; pabrėžia, kad reikia tobulinti švietimo sistemą, ypatingą dėmesį skiriant dvikalbiam švietimui regione, kad būtų išsaugotas nacionalinis savitumas ir paveldas ir būtų panaikintos jaunimo nedarbo priežastys;

72. reišia didelį susirūpinimą dėl žmogaus teisių padėties Irane, tebesitęsiančių represijų prieš reformų vykdytojus, didėjančio politinių kalinių ir sąžinės bei tikėjimo kalinių skaičiaus, bahajų bendruomenės diskriminavimo ir persekiojimo, pastovaus didelio įvykdytų mirties bausmių skaičiaus (taip pat nepilnamečių), paplitusių kankinimų, nesąžiningų teismų ir milžiniškų sumų, reikalaujamų paleidžiant už užstatą, didelių informacijos, žodžio, susirinkimų, tikėjimo, švietimo ir judėjimo laisvių apribojimų; teigiamai vertina kelių sąžinės kalinių, įskaitant teisininkę ir A. Sacharovo premijos laureatę Nasrin Sotoudeh, paleidimą Irane; ragina Irano valdžios institucijas paleisti tris opozicijos lyderius Mehdi Karroubi, Zahra Rahnavard ir Mir Hossein Mousavi daugiau kaip dvejus metus laikomus namų arešto sąlygomis nepateikus kaltinimų ir leisti JT specialiajam pranešėjui žmogaus teisių Irane klausimais apsilankyti šalyje, siekti paskelbti mirties bausmės moratoriumą, panaikinti interneto cenzūrą ir suteikti žodžio laisvę Irane; pažymi, kad atnaujinti Irano ir tarptautinės bendruomenės diplomatiniai santykiai, ir tikisi, kad E3+3 ir Irano derybos dėl Irano atominio ginklo bus sėkmingai ir visiems priimtiniu būdu baigtos;

73. išreiškia itin gilų susirūpinimą dėl žmogaus teisių padėties pablogėjimo Korėjos Liaudies Demokratinėje Respublikoje (KLDLR), pažymi Europos Parlamento priimtą atitinkamas skubias rezoliucijas (pagal Darbo tvarkos taisyklių 122 straipsnį) ir ragina KLDLR dalyvauti prasmingame dialoge žmogaus teisių klausimais su Europos Sąjunga; ragina KLDLR nutraukti be teismo vykdomas egzekucijas ir prievartinius dingimus, išlaisvinti politinius kalinius ir leisti savo piliečiams laisvai keliauti šalies viduje ir už jos ribų; ragina KLDLR sudaryti sąlygas nacionalinės ir tarptautinės žiniasklaidos žodžio ir spaudos laisvei, taip pat suteikti savo piliečiams necenzūruojamą prieigą prie interneto; atkreipia dėmesį, kad visi provokaciniai KLDLR veiksmai ir ribojamosios priemonės savo piliečiams lėmė visuotinę skurdą ir materialinę nepriteklį;

74. reišia gilų susirūpinimą dėl Kašmyro, kur smerktinas kiekvienas smurto prieš civilius aktas; žino, kad pradėtas tirti neatpažintų kapų klausimas; nepaisant to, primygtinai ragina bet kokių bandymų nustatyti atsakomybę ir užtikrinti atskaitomybę už civilių asmenų teisių pažeidimus pagrindu laikyti žmogaus teisių apsaugos mechanizmus;

75. ragina Europos Sąjungą įsipareigoti sukurti koordinuotą ir įtraukią strategiją Saheliui siekiant, viena vertus, apsaugoti regioną, kita vertus, skatinti gerbti žmogaus teises regione, kad būtų nutrauktas smurtas, pavyzdžiui, kankinimai, dažni savavališki opozicijos atstovų ir žurnalistų sulaikymai, baudimas už taikias demonstracijas, smurtas prieš moteris, pavyzdžiui, išžaginimai, priverstinės santuokos, lyties organų žalojimas, diskriminacija dėl priklausymo etninei grupei ir kasti, siekiant taip padėti sukurti teisinę valstybę, kurioje būtų gerbiamos pagrindinės teisės ir laisvės;

76. yra labai susirūpinęs tuo, kad keliose šalyse į pietus nuo Sacharos, ypač Ugandoje, Nigerijoje, Kamerūne ir Senegale, vis dažniau valstybė panaudoja smurtą LGBTI asmenų atžvilgiu; tvirtai smerkia bandymus įgyvendinti dar griežtesnius įstatymus tose šalyse, kur homoseksualumas jau laikomas nusikaltimu; ragina kolegas parlamentų narius nebereaguoti į populistinį ir konservatyvų spaudimą, taip pat religinių lyderių daromą spaudimą, ir apsaugoti visų piliečių, įskaitant LGBTI asmenis, teises; pažymi, kad 76 šalyse homoseksualumas laikomas nusikaltimu, penkiose iš jų numatyta mirties bausmė; dar kartą apgailestauja, kad Kotonu susitarimas buvo pasirašytas be diskusijų apie diskriminaciją dėl seksualinės orientacijos kaip politinio dialogo dalies, kaip to ne vieną kartą prašė Parlamentas; primena Komisijai ir Tarybai, kad Parlamentas yra tvirtai nusiteikęs įtraukti šį aspektą į kitą Susitarimo peržiūrą;

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

77. ragina ES parengti veiksmingą sankcijų numatymo visiems režimams, kurie prieš civilius gyventojus taiko represinius metodus, politiką;

78. ragina ES toliau aktyviai remti žmogaus teisių gynėjus, be kita ko, laiku suteikiant laikiną buveinę tiems, kuriems kyla pavojus; ragina ES išplėsti savo žmogaus teisių gynėjų rėmimo politiką ir ją taikyti informatoriams ir tiriamosios žurnalistikos atstovams, kurie gali gerokai padėti apsaugoti ir skatinti žmogaus teises;

Rinkimų stebėjimas ir demokratijos rėmimo politika

79. dėjuosi tuo, kad ES ir toliau remia rinkimų procesus visame pasaulyje – organizuoja rinkimų stebėjimo misijas ir rinkimų ekspertų misijas, teikia pagalbą rengiant rinkimus ir paramą vietos stebėtojams; pažymi, kad organizuojant šias misijas neseniai buvo prisidedama remiant demokratinius procesus ES kaimyninėse šalyse, joms vykstant valdžia buvo perduota opozicijai (Senegalas) ir buvo sustiprinta po konflikto besiformuojanti demokratija (Siera Leonė);

80. pabrėžia, kaip svarbu imtis tolesnių veiksmų atsižvelgiant į rinkimų stebėjimo misijų ataskaitas ir rekomendacijas; palankiai vertina savo iniciatyvą stiprinti tolesnius veiksmus, kurių imtasi atsižvelgiant į rinkimų stebėjimo misijų rekomendacijas, įtraukiant jas į demokratijos veiksmų planą atitinkamoje šalyje, ir vyriausiajam stebėtojui pavesti specialų uždavinį su Parlamento nuolatinių organų pagalba užtikrinti tolesnių su rekomendacijomis susijusių veiksmų vykdymą ir šių rekomendacijų įgyvendinimą;

81. pabrėžia parlamentų veiklos pajėgumų stiprinimo laikotarpiams tarp rinkimų svarbą; atsižvelgdamas į tai primena ES Aukšto lygio forume pagalbos veiksmingumo klausimais prisiimtą išsipareigojimą vystomąjį bendradarbiavimą pagrįsti demokratine atsakomybe, ypatingą dėmesį skiriant sustiprintam parlamentų vaidmeniui; primygtinai ragina ES siekti teisėmis grindžiamo požiūrio, kad žmogaus teisių principai būtų integruoti į ES vykdomą veiklą, ir žmogaus teisių klausimus populiarinti pasaulinėje vystymosi darbotvarkėje, kaip išsipareigota veiksmų plane;

82. primena Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės ir Komisijos pirmininko pavaduotojos išsipareigojimą stebint rinkimus daugiau dėmesio skirti moterų, tautinių mažumų ir neigaliųjų – ir kaip kandidatų, ir kaip rinkėjų – dalyvavimui rinkimuose; prašo visada atsižvelgti į ES rinkimų stebėjimo misijų išvadas rengiant programas, skirtas visapusiškam ir lygiam moterų dalyvavimui rinkimų procesuose remti, ir įgyvendinant misijų rekomendacijas;

Saviraiškos laisvė

83. pabrėžia ypatingą saviraiškos laisvės, įskaitant laisvą žiniasklaidą, svarbą pereinamaisiais laikotarpiais; palankiai vertina ES išsipareigojimą parengti saviraiškos laisvės internete ir realiame gyvenime gaires ir rekomenduoja ES nustatyti metodologiją, kuria remiantis būtų galima stebėti teisės aktų, kuriais apribojamas pliuralizmas ir spaudos laisvė trečiojoje šalyse, pokyčius ir į juos reaguoti;

84. reiškia rimtą ir nuolatinį susirūpinimą dėl interneto cenzūros ir šio reiškinio paplitimo įvairiose šalyse; pabrėžia, kad ES savo politikoje pirmenybę turi suteikti dalyvavimo teisei ir teisei naudotis informacija, kaip pagrindinių demokratijos principų įgyvendinimo pagrindu, ir tai taip pat turi būti vykdoma interneto pagalba bei naudotis prienamais viešosios atskaitomybės mechanizmais, pvz., atvirais duomenimis; mano, tai turėtų būti visų lygių dialogo su trečiosiomis šalimis dalimi, įskaitant dvišalius santykius, taip pat aukščiausiu lygmeniu; pabrėžia interneto žiniasklaidos svarbą pilietinės visuomenės veikimui ir jos veiksmingumui, įskaitant žmogaus teisių gynėjus, profesines sąjungas ir informatorius; ragina Komisija ir EIVT sustiprinti pastangas integruojant skaitmeninę laisvę į ES išorės santykius;

85. apgailestaudamas pažymi tendenciją vykdyti įstatymus, kuriais ribojama LGBTI asmenų žmogaus teisių gynėjų saviraiškos laisvė ir susirinkimų laisvė; pažymi, kad tokie įstatymai šiuo metu galioja Lietuvoje ir Rusijoje, svarstomi Ukrainoje, taip pat buvo pasiūlyti Gruzijoje, Armėnijoje ir Kazachstane; sveikiną Moldovą panaikinus įstatymą, kuriuo draudžiama „kitų nei su santuoka ar šeima susijusių santykių propaganda“; ragina ES delegacijas atitinkamose šalyse išreikšti ES susirūpinimą būtent dėl šių įstatymų;

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

ES parama visuotinėms žmogaus teisėms

86. visapusiškai remia strateginėje programoje žmogaus teisių ir demokratijos srityje išreikštą ES teigiamą poziciją dėl visų žmogaus teisių skatinimo ir apsaugos ir išpareigojimą atvirai prieštarauti bet kokiems bandymams sumenkinti pagarbą žmogaus teisių visuotinumui; pakartoja apie savo paramą ir ragina ES laikytis žmogaus teisių nedalomumo ir visuotinum principo, įskaitant Tarptautiniame ekonominių, socialinių ir kultūrinių teisių pakte įtvirtintas teises, kaip reikalaujama pagal Europos Sąjungos sutarties (V antraštinės dalies, I skyriaus „Bendrosios nuostatos dėl Sąjungos išorės veiksmų“) 21 straipsnį;

JT žmogaus teisių sistema

87. pakartoja, kad remia JT žmogaus teisių sistemos, kuri itin svarbi užtikrinant pažangą visuotinių žmogaus teisių srityje, stiprinimą; pripažįsta ES pastangas persvarstant JT žmogaus teisių tarybos veiklą ir ragina visas Žmogaus teisių tarybos nares laikytis aukščiausių žmogaus teisių standartų ir įgyvendinti savo išpareigojimus, kuriuos jos prisiėmė prieš jas išrenkant; mano, kad JT vyriausiojo žmogaus teisių komisaro biuro ir JT pareigūnų, turinčių įgaliojimus vykdyti specialiąsias procedūras, nepriklausomumas yra pagrindinė išankstinė jų efektyvaus veikimo sąlyga, ir pabrėžia savo nuožiūra naudojamų lėšų skyrimo būtinybę siekiant tai užtikrinti;

88. palankiai vertina antrojo visuotinio periodinio vertinimo proceso ciklo pradžią ir ragina ES ir toliau didelį dėmesį skirti visuotinio periodinio vertinimo procedūros stiprinimui ir atidžiai stebėti vertinimo rekomendacijų, kurioms šalys pritarė ir kurias pažadėjo vykdyti, įgyvendinimo mastą;

89. ragina ES valstybes nares vykdyti ES strateginėje programoje prisiimtus išpareigojimus ratifikuoti ir įgyvendinti pagrindines tarptautines žmogaus teisių srities sutartis, visų pirma ratifikuojant ir įgyvendinant dešimt pagrindinių JT žmogaus teisių sutarčių ir jų fakultatyvinių protokolų, ir parengti atitinkamus pareiškimus dėl visų pavienių skundų priėmimo ir tyrimų procedūrų užtikrinimo; pabrėžia, kad toks ratifikavimas svarbus ES žmogaus teisių politikos vidaus ir išorės patikimumui; reiškia gilų susirūpinimą, kad nuolatinis tam tikrų ES valstybių narių negebėjimas atitinkamiems JT žmogaus teisių padėties stebėjimo organams laiku pateikti periodines ataskaitas taip pat mažina ES žmogaus teisių politikos patikimumą trečiojoje šalyse;

90. ragina ES skatinti trečiąsias šalis visapusiškai bendradarbiauti su JT specialiaisiais pranešėjais ir nepriklausomais ekspertais žmogaus teisių klausimais, be kita ko, išduodant nuolatinis kvietimus ir priimančios tokios ekspertus;

91. ragina ES ir jos valstybes nares teikti paramą Jungtinių Tautų vyriausiajai žmogaus teisių komisarei įgyvendinant jos 2012 m. ataskaitą dėl JT pagal sutartis suformuotų organų, kurie atlieka pagrindinį vaidmenį stebint, kaip realiai įgyvendinami išpareigojimai žmogaus teisių srityje, kuriuos prisiėmė valstybės, pasirašiusios JT žmogaus teisių sutartis, stiprinimo;

92. apgailėstauja dėl Jungtinių Tautų žmogaus teisių tarybos rezoliucijos A/HRC/RES/21/3 dėl tradicinių vertybių, kurioje pažeidžiamas universalių ir nedalomų žmogaus teisių principas, patvirtinimo ir teigiamai vertina ES nepritarimą jai; apgailėstauja, kad priėmus rezoliuciją A/HRC/RES/17/19 dėl žmogaus teisių, seksualinės orientacijos ir lytinės tapatybės nebuvo imtasi tolesnių veiksmų ir ragina šiuo klausimu dirbančią valstybių, įskaitant Pietų Afriką, grupę šios rezoliucijos atžvilgiu kuo skubiau imtis tolesnių veiksmų; teigiamai vertina Jungtinių Tautų vyriausiojo žmogaus teisių komisaro veiklą skatinant LGBTI asmenų žmogaus teises ir jų apsaugą, visų pirma rengiant pareiškimus, pranešimus ir naują kampaniją „Laisvi ir lygūs“ (angl. Free and Equal); ragina Jungtinių Tautų vyriausiojo žmogaus teisių komisarą tęsti šią veiklą ir garsiai pasisakyti prieš vadinamuosius „antipropagandos“ įstatymus, kuriais ribojama susirinkimų laisvė ir saviraiškos laisvė;

93. atsižvelgdamas į tarptautinės humanitarinės teisės principus, išdėstytus 1907 m. Hagos reglamentuose (42–56 straipsniai), Ketvirtojoje Ženevos konvencijoje (GC IV, 27–34 ir 47–78 straipsniai) ir I papildomo protokolo nuostatose, pabrėžia, jog ES privalo užtikrinti, kad partneriai, patenkantys į okupacinių pajėgų kategoriją, laikytųsi savo pareigų okupuotų teritorijų gyventojų atžvilgiu; primena, kad pagal tarptautinę humanitarinę teisę okupacinių pajėgų valdžia turi okupuotų teritorijų gyventojams užtikrinti viešąsias sveikatos normas, maisto tiekimą ir medicininę pagalbą teikimą;

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

primena, kad draudžiamas bet koks okupacinių pajėgų šalies civilių gyventojų perkėlimas į okupuotą teritoriją ir kad baudžiamaisiais nusikaltimais kaltinamiems asmenims turi būti užtikrintos procedūros, kuriomis būtų laikomasi tarptautiniu mastu pripažintų teisminių garantijų, pvz., jie turi būti informuojami apie savo suėmimo priežastį, apie konkretų nusikaltimą, kuriuo yra kaltinami, ir turi būti kuo greičiau įvykdytas sąžiningas teismo procesas;

Tarptautinis baudžiamasis teismas

94. dar kartą išreiškia savo tvirtą paramą Tarptautiniam baudžiamajam teismui; mano, kad vis didesnis dalyvaujančių šalių skaičius yra svarbus pokytis stiprinant Teismo visuotinumą; palankiai vertina tai, kad 2012 m. balandžio mėn. Gvatemala, o 2013 m. vasario mėn. Dramblio Kaulo Krantas ratifikavo Romos statutą;

95. ragina ES užsienio reikalų ministrus priimti Užsienio reikalų tarybos išvadas, kuriomis patvirtinama aktyvi ES ir jos valstybių narių parama Tarptautiniam baudžiamajam teismui, atsižvelgiant į ES pastangas nuolat persvarstyti, atnaujinti ir plėsti Tarptautinio baudžiamąjo teismo turimas priemones ir išreiškiant atnaujintą įsipareigojimą dirbti siekiant Romos statuto visuotinumą, kad būtų išplėsta sunkių nusikaltimų aukų teisė kreiptis į teismą pagal tarptautinę teisę;

96. apgailestauja, kad Tarptautinio baudžiamąjo teismo Romos statusas vis dar neištrauktas į naujo BLS reglamento konvencijų, kurias reikalaujama pasirašyti norint gauti BSL+ lengvatomis besinaudojančios šalies statusą, sąrašą; pažymi, kad daugelis šalių, pageidaujančių gauti BSL+ lengvatomis besinaudojančios šalies statusą, nėra pasirašiusios arba nėra ratifikavusios Romos statuto (pvz., Armėnija ir Pakistanas); pakartoja savo rekomendaciją, kad Romos statusas būtų įtrauktas į būsimą konvencijų sąrašą;

97. ragina ES ir jos valstybes nares pabrėžti Romos statuto ir Susitarimo dėl Tarptautinio baudžiamąjo teismo privilegijų ir imunitetų ratifikavimo ir įgyvendinimo svarbą vykdant derybas ir politinį dialogą su trečiosiomis šalimis, regioninėmis organizacijomis ir kitomis regioninėmis grupėmis ir nuostatas dėl TBT ir tarptautinio teisingumo įtraukti į ES susitarimus su trečiosiomis šalimis;

98. ragina EIVT užtikrinti, kad visos ES delegacijos ir ES specialieji įgaliotiniai būtų visapusiškai informuojami apie ES Tarybos sprendimą ir veiksmų planą dėl TBT ir apie ES papildomumo priemonių rinkinį, taip pat aktyviai populiarinti TBT, skatinti užtikrinti jo sprendimų vykdymą ir kovoti su nebaudžiamumu už Romos statute numatytų nusikaltimų įvykdymą;

99. ragina ES delegacijas ir ES specialiuosius įgaliotinius, ypač ES specialųjį įgaliotinį žmogaus teisių klausimais, politiniuose dialoguose ir susitikimuose su trečiosiomis šalimis aktyviai remti TBT, jo sprendimų įgyvendinimą ir kovą su nebaudžiamumu įvykdžius Romos statute numatytus nusikaltimus; be to, siūlo didinti Tarptautiniam baudžiamajam teismui teikiamą finansinę paramą;

100. teigiamai vertina ES papildomumo skatinimo priemonių rinkinį ir ragina EIVT bei Europos Komisiją imtis papildomų veiksmų, kad jis būtų veiksmingai įgyvendintas; ragina ES užtikrinti, kad parama Tarptautiniam baudžiamajam teismui būtų veiksmingai integruota į visas aktualias ES užsienio politikos sritis;

101. ragina ES valstybes nares visapusiškai įgyvendinti Romos statutą suderinant nacionalinės teisės aktus su visomis Statute nurodytomis pareigomis ir reaguoti į TBT prašymus teikti pagalbą ir bendradarbiauti visais Teismo procedūrų etapais (pirmiausia tai – preliminarus nagrinėjimas, tyrimas, sulaikymas ir perdavimas, aukų ir liudytojų apsauga, laikinas paleidimas ir nuosprendžių vykdymas); apgailestauja, kad įnašai į Aukų patikos fondą tebėra nepakankami, ir ragina ES valstybes nares užtikrinti išteklius, reikalingus, kad būtų visapusiškai vykdomi šio fondo įgaliojimai;

102. reiškia paramą tinkamam visuomenės informavimo veiklos finansavimui iš nuolatinio Teismo biudžeto ir pabrėžia, kokia ši veikla svarbi siekiant užtikrinti, kad teisingumas būtų pastebimas;

103. ragina ES valstybes nares ratifikuoti Romos statuto Kampalos pakeitimus ir skatinti trečiąsias šalis juos taip pat ratifikuoti;

104. ragina ES ir jos valstybes nares aktyviau kovoti su nebaudžiamumu ES viduje, ragina jas šiuo klausimu atsižvelgti į Europos informacijos centrų tinklo rekomendacijas dėl asmenų, kaltų dėl genocido, nusikaltimų žmoniškumui ir karo nusikaltimų;

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis*Mirties bausmė*

105. pakartoja savo tvirtą prieštaravimą mirties bausmei ir mano, kad visuotinis mirties bausmės moratoriumas siekiant visuotinio mirties bausmės panaikinimo yra pagrindinis ES žmogaus teisių politikos tikslas; pabrėžia, kad niekada nebuvo įrodyta, jog mirties bausmė yra veiksminga atgrasymo nuo nusikaltimų priemonė ir pabrėžia, kad pagal turimus duomenis mirties bausmė dažniausiai skiriama socialiai remtiniems asmenims; palankiai vertina Europos Sąjungos ir jos valstybių narių pastangas Jungtinių Tautų Organizacijoje, kurios paskatino 2012 m. gruodžio mėn. priimti Generalinės Asamblėjos rezoluciją dėl mirties bausmės taikymo moratoriumo; tačiau nerimauja dėl to, kad kai kuriose šalyse vėl imta vykdyti mirties bausmę; ragina ES toliau vykdyti tikslingas kampanijas mirties bausmės klausimu ir aktyviau įsitraukti į dialogą su ją vis dar taikančiomis šalimis; tikisi, kad su juo bus tinkamai konsultuojamasi persvarstant Reglamentą (EB) Nr. 1236/2005 dėl prekybos tam tikromis prekėmis, kurios galėtų būti naudojamos mirties bausmei vykdyti ar kankinimui (jį buvo planuojama persvarstyti 2013 m.);

106. apgailestauja dėl to, kad Baltarusija yra vienintelė valstybė Europos kontinente, kuri išsaugojo mirties bausmę; pakartoja, kad labai apgailestauja dėl mirties bausmės įvykdymo Dmitrijui Konovalovui ir Vladislavui Kovaliovui; dar kartą ragina Baltarusiją įgyvendinti mirties bausmės taikymo moratoriumą, kuris galiausiai turėtų paskatinti mirties bausmės panaikinimą;

Verslas ir žmogaus teisės

107. pakartoja, kad Europos įmonės vykdydamos savo veiklą turėtų laikytis žmogaus teisių standartų. Tai būtina ir veikiant už ES ribų; išreiškia savo susirūpinimą dėl informacijos apie kai kurių ES bendrovių bendradarbiavimą su autoritariniais režimais, ypač kai prekyba „jautriomis prekėmis“, t.y. informacinių technologijų ir ryšių srityje paskatino žmogaus teisių pažeidimus.

108. primena, kad svarbu skatinti įmonių socialinę atsakomybę, įskaitant ir verslo vykdomą veiklą už ES ribų bei užtikrinti tokią atsakomybę visoje tiekimo grandinėje; yra įsitikinęs, kad Europos įmonės ir joms pavaldžios bendrovės arba subrangovai turėtų vaidinti pagrindinį vaidmenį visame pasaulyje skatinant ir skleidžiant geriausius tarptautinius standartus, susijusius su verslu ir žmogaus teisėmis; pabrėžia, kaip svarbu teikti tikslingas ataskaitas apie tai, kokį poveikį žmogaus teisėms, socialinį poveikį ir poveikį aplinkai daro Europos investicijų banko (EIB) arba Europos kreditų agentūrų teikiamais eksporto kreditais remiami projektai; pabrėžia, kad šių įstaigų vykdoma finansavimo veikla reikėtų prisidėti prie bendrųjų Sąjungos išorės veiksmų principų, kaip nurodyta Europos Sąjungos sutarties 21 straipsnyje;

109. ragina Europos išorės veiksmų tarnybą informuoti apie išipareigojimų, prisiimtų pagal ES veiksmų planą žmogaus teisių srityje įgyvendinimą pasiremiant JT verslo ir žmogaus teisių pagrindiniais principais; Apgailestauja dėl Komisijos pažangos trūkumo reaguojant į Parlamento prašymą pasiūlyti įstatymus, kuriais ES įmonės būtų įpareigosotos užtikrinti, kad jų pirkiniais nebūtų remiami konfliktų kaltininkai ir nebūtų prisidedama prie šiurkščių žmogaus teisių pažeidimų;

110. primena Komisijai 2010 m. rugsėjo mėn. jos prisiimtą išipareigojimą išnagrinėti priverčiamojo kalinių darbo trečiosiose šalyse klausimą bei atitinkamai persvarstyti ES atsaką ir prašo Komisijos pranešti Parlamentui apie šio proceso rezultatus; ragina Komisiją parengti teisės aktus, kuriais būtų draudžiama į ES importuoti priverčiamojo ir kalinių darbo prekes;

Visų rūšių diskriminacijos panaikinimas

111. primena Visuotinės žmogaus teisių deklaracijos straipsnius, kuriuose teigiama, kad visi žmonės gimsta laisvi ir lygūs savo orumu ir teisėmis ir turi teisę naudotis teisėmis ir laisvėmis be jokių skirtumų; pabrėžia, kad yra svarbu kovoti su visų formų diskriminacija, įskaitant diskriminaciją dėl rasės, odos spalvos, lyties, seksualinės orientacijos, kalbos, religijos, kastos, socialinės kilmės, kultūros, amžiaus, gimimo, negalios ar kito statuso; pakartoja savo raginimą ES vykdant savo žmogaus teisių politiką didelį dėmesį skirti kovai su diskriminacija ir netolerancija ir savo politiką paremti įtraukia ir išsamia nediskriminavimo apibrėžtimi; pabrėžia, kad pagarba mažumų teisėms yra itin svarbi taikai, vystymuisi ir demokratijai; palankiai vertina ir skatina tolesnį ES bendradarbiavimą šiuo klausimu su Jungtinėmis Tautomis ir regioninėmis organizacijomis;

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

112. ragina ES ypatingą dėmesį skirti visuomenės suskirstymu sluoksniais, pvz., kastų ir panašiomis paveldėto statuso sistemomis, paremtai diskriminacijai, kuri daro labai žalingą ir kai kada netgi griauančią poveikį lygioms galimybėms naudotis žmogaus teisėmis; mano, kad šalys, kuriose dar egzistuoja kastų sistema, turėtų būti primygtinai raginamos ją uždrausti ir užtikrinti, kad kovos su kastų sistema įstatymai būtų tikrai įgyvendinti;

Minties, sąžinės, religijos ar tikėjimo laisvė

113. pabrėžia, kad teisė į minties, sąžinės, religijos ar tikėjimo laisvę, numatyta Visuotinės žmogaus teisių deklaracijos 18 straipsnyje ir kituose tarptautiniuose žmogaus teisių dokumentuose, yra pagrindinė žmogaus teisė, tarpusavyje susijusi su kitomis žmogaus teisėmis ir pagrindinėmis laisvėmis, apimanti teisę tikėti arba netikėti ir laisvę vienodomis teisėmis privačiai ar viešai, vienam arba bendrai su kitais praktikuoti teistinius, neteistinius arba ateistinius įsitikinimus, taip pat teisę priimti, keisti ir atsisakyti arba susigrąžinti pasirinktą tikėjimą; ragina ES tarptautiniuose ir regioniniuose forumuose ir palaikant dvišalius santykius su trečiosiomis šalimis ginti teisę į religijos ar tikėjimo laisvę;

114. primena, kad teisė į karo prievolės atsisakymą dėl įsitikinimų yra teisėtas naudojimasis teise į minties, sąžinės ir religijos laisvę, ir primygtinai ragina EVT ir valstybes nares reikalauti, kad privalomos karinės tarnybos sistemas turinčios šalys numatytų viešąjį interesą atitinkančią nebaudžiamojo pobūdžio alternatyvią nekovinę arba civilinę tarnybą ir nebaustų, o tuo labiau laisvės atėmimu, asmenų, atsisakančių atlikti karinę tarnybą dėl įsitikinimų;

115. itin griežtai smerkia diskriminaciją, netoleranciją, smurtą ir žudymą dėl religijos arba tikėjimo, nepaisant šių reiškinių aplinkybių ir to, kokių asmenų atžvilgiu jie pasitaiko; yra ypač susirūpinęs dėl vis intensyvesnių bandymų sumažinti pagal religines pozicijas susiskaidžiusių tautų vidaus skirtumus griebiantis smurto ir persekiojimo, nes tokie veiksmai yra ilgalaikės taikos ir susitaikymo trukdis; taip pat yra susirūpinęs dėl vis didėjančio bendro vyriausybės ir visuomenės priešiško daugelyje šalių, religinėms ar tikėjimo mažumoms ir toliau neleidžiant laisvai atlikti apeigų ar viešai išpažinti savo religijos ar tikėjimo; pastebi, kad socialinis priešiškus ir išpuoliai prieš religines ar tikėjimo grupes, dėl kurių žūsta ir sužalojama daug žmonių, vis intensyvesnia, o nebaudžiamumas ir religinių ar tikėjimo mažumų grupių apsaugos trūkumas išlieka problema;

116. prieštarauja bet kokiems teisės aktams, kuriais asmenų padėtis bloginama už tai, kad jie pakeitė religiją ar tikėjimą; reiškia gilų susirūpinimą, kad dėl tokių teisės aktų asmenys tam tikrose šalyse įkalinami ar netgi baudžiami mirties bausme; taip pat yra susirūpinęs, kad religijos atsisakę arba ją pakeitę asmenys susiduria su socialiniu priešišku, pvz., smurtu ir bauginimu; nepitaria įstatymams, kuriais baudžiama už teiginius, laikomus šventvagiškais, šmeižiančiais ar įžeidžiančiais religiją ar religinius simbolius, asmenybes ar jausmus; konstatuoja, kad šie įstatymai neatitinka priimtų tarptautinių žmogaus teisių standartų; smerkia Afganistano, Bangladešo, Egipto, Pakistano ir Saudo Arabijos šventvagystės įstatymų nuostatas, kuriose numatytas įkalinimas ir mirties bausmė;

117. teigiamai vertina pastaruosius raginimus pagal Europos demokratijos ir žmogaus teisių rėmimo priemonę (EDŽTRP) pateikti pasiūlymų, kuriais būtų teikiama pirmenybė pilietinės visuomenės kovai su diskriminacija dėl religijos ar tikėjimo; ragina ES remti įtraukius kultūrų ir tikėjimų dialogo ir bendradarbiavimo įvairiais lygmenimis veiksmus, į kuriuos įtraukiami bendruomenių lyderiai, moterys, jaunimas ir etninių mažumų atstovai ir kuriais siekiama skatinti kurti taiką ir visuomeninę sanglaudą; ragina ES ir jos valstybes nares parengti dotacijų sistemas religijai ar tikėjimui apsaugoti ir skatinti šalyse, kuriose šiai teisei kyla didžiausias pavojus;

118. teigiamai vertina ES išpareigojimą teisę į religijos ar tikėjimo laisvę skatinti tarptautiniuose ir regioniniuose forumuose, įskaitant JT, Europos saugumo ir bendradarbiavimo organizaciją (ESBO), Europos Tarybą ir kitus regioninius mechanizmus; ragina Europos Sąjungą JT Generalinėje Asamblėjoje ir toliau teikti metinę rezoluciją dėl religijos ar tikėjimo laisvės ir remti JT specialiojo pranešėjo religijos ar tikėjimo laisvės klausimais įgaliojimus;

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

Moterų ir vaikų teisės ir didesnių galių jiems suteikimas

119. išreiškia savo visapusišką paramą JT veiklai užtikrinant moterų teises ir didesnių galių joms suteikimą; ragina ES inicijuoti tikslinę kampaniją moterų dalyvavimo politikoje ir ekonomikoje klausimais ir remti kovos su smurtu dėl lyties ir kovos su moterų žudymu iniciatyvas; remia Lyčių lygybės veiksmų ir galių moterims suteikimo vystomojo bendradarbiavimo srityje plano įgyvendinimą; ragina ES delegacijas į savo ES gairių dėl smurto prieš moteris ir mergaites ir kovos su visų formų jų diskriminacija, įskaitant priverstines santuokas, įgyvendinimo vietoje strategijas įtraukti specialias priemones, susijusias su išorinės pagalbos ir vystomojo bendradarbiavimo vaidmeniu; pabrėžia, kad Komisijos ir valstybių narių vaidmuo šioje srityje ir Sąjungoje, ir už jos ribų negali apsiriboti tik kova su įvairių rūšių smurtu prieš moteris, neatsižvelgiant į tai, ar tai fizinis, ar psichologinis, ar socialinis, ar ekonominis smurtas, taip pat pabrėžia, kad reikia teikti pirmenybę lyčių požiūriu švietimui, taikomam nuo kuo jaunesnio amžiaus; primygtinai ragina Komisiją ir Tarybą toliau skatinti trečiąsias šalis rengiant nacionalinės teisės aktus atsižvelgti į moterų teises ir užtikrinti, kad visos nuostatos bus visapusiškai įgyvendintos;

120. pakartotinai smerkia prievartą ir visų formų smurtą prieš moteris, įskaitant smurtą šeimoje; todėl ragina visas Europos Tarybos valstybes nares pasirašyti ir ratifikuoti konvenciją dėl smurto prieš moteris prevencijos ir kovos su juo, o ES – pradėti prisijungimo prie konvencijos procesą siekiant užtikrinti ES vidaus ir išorės veiksmų dėl smurto prieš moteris nuoseklumą; pabrėžia informavimo ir sąmoningumo ugdymo kampanijų svarbą bendruomenėse, kuriose praktikuojamas moterų lyties organų žalojimas, jaunų mergaičių seksualinis išnaudojimas, ankstyvos ir priverstinės santuokos, moterų žudymas ir kitų su lytimi susijusių žmogaus teisių pažeidimai, taip pat pabrėžia, jog rengiant ir įgyvendinant šias kampanijas svarbu įtraukti žmogaus teisių gynėjus, jau kovojančius už tai, kad minėtosios praktikos būtų atsisakyta; ragina EIVT ir ES valstybes nares ir toliau spręsti klausimą dėl moterų lyties organų žalojimo su šalimis partnerėmis, kuriose ši praktika vis dar taikoma, palaikant politinį dialogą ir dialogą politikos krypties klausimais;

121. ragina ES dar labiau ginti reprodukcinės teisės ir pabrėžia, kad ši politika turi tapti vienu iš pagrindinių vystomojo bendradarbiavimo su trečiosiomis šalimis aspektų; griežtai smerkia gėdingą moterų lyties organų žalojimą tam tikruose Afrikos regionuose, nužudymus dėl garbės, priverstinius abortus ir priverstines santuokas; primena apie svarbias išvadas, padarytas Kaire surengtos Tarptautinės Jungtinių Tautų konferencijos gyventojų ir vystymosi klausimais, metu.

122. remia JT Generalinio Sekretoriaus iniciatyvą „Pirmiausia – išsilavinimas“, nes išsilavinimo prieinamumas didina apsaugą nuo mergaičių ateičiai kylančių pavojų – ankstyvos santuokos ir nėštumo, ŽIV, skurdo, smurto šeimoje ir lytinio smurto, taip pat mažėja ir vaikų bei motinų mirštamumas;

123. ragina dėti daugiau pastangų, kad iki termino būtų kiek įmanoma pasiekta Tūkstantmečio vystymosi tikslų, susijusių su lyčių lygybe, motinų sveikata ir galimybe naudotis sveikatos sistema, siekti išsilavinimo ir lytinės bei reprodukcinės sveikatos teisių, ypač labiausiai pažeidžiamoms grupėms, pavyzdžiui, mergaitėms ir jaunoms moterims, o valstybes – tvirtai išsipareigoti pagerinti atskaitomybę ir stebėsenos mechanizmus, skirtus galiojantiems žmogaus teisių išsipareigojimams, skatinti teisę visiems kreiptis į teismą ir užtikrinti veiksmingą visų žmonių, įskaitant labiausiai atskirtas ir socialiai remtinas grupes, dalyvavimą rengiant sprendimus, juos priimant ir įgyvendinant; primygtinai rekomenduoja aptariant Tūkstantmečio vystymosi tikslus laikotarpiui po 2015 m. nustatyti atskirą tikslą siekti moterų teisių ir lyčių lygybės, ypač daug dėmesio skiriant seksualinei bei reprodukcinėi sveikatai ir teisėms;

124. primygtinai ragina ES ir jos valstybes nares užtikrinti, kad atliekant Tarptautinės konferencijos gyventojų ir vystymosi klausimais (ICPD+20) peržiūrą būtų atliekama išsami visų aspektų, susijusių su galimybe visapusiškai naudotis seksualinėmis ir reprodukcinėmis teisėmis, peržiūra, ir dar kartą patvirtinti stiprų ir pažangų požiūrį į seksualines ir reprodukcinės teises, užtikrinamas visiems taikant tarptautinius žmogaus teisių standartus ir atsižvelgiant į vis didėjančią atskaitomybę už jų taikymą; taip pat ragina jas visų pirma užtikrinti, kad peržiūra būtų atliekama laikantis dalyvavimo principo ir kad įvairiems suinteresuotiesiems subjektams, įskaitant pilietinę visuomenę, taip pat moteris, paauglius ir jaunimą, būtų suteikiama galimybė prasmingai dalyvauti; primena, kad tokios peržiūros sistema turi būti pagrįsta žmogaus teisėmis, be to, šioje sistemoje ypatingas dėmesys turi būti skiriamas seksualinėms ir reprodukcinėms teisėms;

125. reiškia didelį susirūpinimą dėl išžaginimų; apgailėstauja dėl nepaprastai paplitusio nebaudžiamumo už išžaginimus tokiose šalyse kaip Indija ir Pakistanas;

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

126. smerkia gausų išžaginimų, kaip karo ginklo, naudojimą, ypač Didžiųjų Ežerų regione; atkreipia dėmesį į tai, kad su lytimi susiję nusikaltimai ir seksualinis smurtas yra įtraukti į Romos statutą juos priskiriant karo nusikaltimams, nusikaltimams žmoniškumui arba jie yra laikomi genocido arba kankinimų sudėtine dalimi; atsižvelgdamas į tai palankiai vertina 2013 m. birželio 24 d. priimtą JT Saugumo Tarybos rezoliuciją Nr. 2106 dėl seksualinio smurto prevencijos vykstant konfliktams, kurioje patvirtinama, kad TBT atlieka pagrindinį vaidmenį kovojant su nebaudžiamumu už seksualinius ir su lytimi susijusius nusikaltimus; ragina ES visapusiškai remti šių principų įgyvendinimą; taip pat pakartoja ES įsipareigojimą žmogaus teises ir lyties aspektą integruoti į BSGP misijas atsižvelgiant į šioje srityje svarbias JT Saugumo Tarybos rezoliucijas Nr. 1325 ir Nr. 1820 dėl moterų, taikos ir saugumo;

127. ragina ES pirmenybę teikti kovai su prekyba žmonėmis; pabrėžia, kad kovojant su prekyba žmonėmis reikia atsižvelgti ir į vidaus, ir į išorės aspektus; ragina valstybes nares įgyvendinti ES direktyvą (2011/36/ES) ir Prekybos žmonėmis panaikinimo ES strategiją 2012–2016 m.;

128. ragina visuotinai ratifikuoti JT vaiko teisių konvenciją; ragina Komisiją ir Europos išorinių veikslių tarnybą (EIVT) imtis veikslių, susijusių su vaiko teisėmis, ypatingą dėmesį skiriant prievartai prieš vaikus, o ypač priverstiniam vaikų darbui, vaikų santuokoms, vaikų įtaukimui į ginkluotas grupuotes, jų nuginklavimui, reabilitacijai ir vėlesnei reintegracijai, taip pat su vaikų, kaltinamų raganavimu klausimui, visas šias problemas įtraukiant į su atitinkamomis šalimis vykdomų dialogų žmogaus teisių klausimais darbotvarkę; pabrėžia, kad yra svarbu ES išorės politikoje vaiko teisėms suteikti prioritetinį statusą;

129. pabrėžia, kad būtina didinti pastangas įgyvendinti ES gairių dėl vaikų ir ginkluoto konflikto patikslintą įgyvendinimo strategiją; ragina ES toliau stiprinti bendradarbiavimą su JT specialiąja įgaliotine nuo ginkluotų konfliktų nukentėjusių vaikų klausimais; palankiai vertina 2012 m. numatytą naują finansavimo eilutę siekiant remti nuo konfliktų nukentėjusius vaikus teikiant humanitarinę pagalbą, skirtą švietimo galimybių esant ekstremaliai situacijai sudarymui;

130. primena ankstesnes savo rekomendacijas patobulinti savo paties procedūras, susijusias su žmogaus teisių klausimais, ir aktyviau stengtis veiksmingai integruoti žmogaus teisių klausimus į savo paties organus ir procesus; apgailestauja, kad nepadaryta pažangos plenarinėse diskusijose ir rengiant rezoliucijas dėl žmogaus teisių, demokratijos ir teisinės valstybės principų pažeidimų atvejų, ir atsižvelgiant į šias diskusijas ir rezoliucijas nesiimta veikslių; teigiamai vertina pastangas stiprinti bendradarbiavimą žmogaus teisių klausimais su valstybių narių nacionaliniais parlamentais;

o

o o

131. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, Europos išorės veikslių tarnybai, Sąjungos vyriausiajai įgaliotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai ir Komisijos pirmininko pavaduotojai, ES specialiajam įgaliotiniui žmogaus teisių klausimais, valstybių narių ir šalių kandidačių vyriausybėms ir parlamentams, Jungtinėms Tautoms, Europos Tarybai ir šioje rezoliucijoje paminėtų šalių ir teritorijų vyriausybėms.

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

P7_TA(2013)0576

Metinė ES konkurencijos politikos ataskaita

2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl metinės ES konkurencijos politikos ataskaitos (2013/2075(INI))

(2016/C 468/14)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos 2012 m. konkurencijos politikos ataskaitą (COM(2013)0257) ir kartu su ja pateiktą Komisijos tarnybų darbinį dokumentą (SWD(2013)0159),
- atsižvelgdamas į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV), ypač į jos 101, 102 ir 107 straipsnius,
- atsižvelgdamas į 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1/2003 dėl konkurencijos taisyklių, nustatytų Sutarties 81 ir 82 straipsniuose, įgyvendinimo ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 169/2009 dėl konkurencijos taisyklių taikymo geležinkelių, kelių ir vidaus vandenų transportui ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos dėl tam tikrų taisyklių, kuriomis reglamentuojami pagal nacionalinę teisę nagrinėjami ieškiniai dėl žalos, patirtos dėl valstybių narių ir Europos Sąjungos konkurencijos teisės aktų nuostatų pažeidimo, atlyginimo (COM(2013)0404),
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą dėl žalos ieškiniuose dėl žalos atlyginimo, susijusiuose su Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 101 arba 102 straipsnių pažeidimais, dydžio nustatymo (C(2013)3440),
- atsižvelgdamas į Komisijos tarnybų darbinį dokumentą „Viešos konsultacijos. Vieninga Europos kolektyvinių ieškinių koncepcija“ (SEC(2011)0173),
- atsižvelgdamas į 2013 m. birželio 11 d. Komisijos komunikatą „Europos horizontaliosios kolektyvinio teisių gynimo sistemos kūrimas“ (COM(2013)0401),
- atsižvelgdamas į Komisijos rekomendaciją dėl Sąjungos teisės aktuose įtvirtintų teisių pažeidimo atvejais taikytinų valstybių narių įpareigojamųjų ir kompensacinių kolektyvinio teisių gynimo mechanizmų bendrųjų principų (C(2013) 3539/3),
- atsižvelgdamas į 2012 m. birželio mėn. Vidaus politikos generalinio direktorato teminio skyriaus atliktą tyrimą „Kolektyvinis teisių gynimas antimonopolinėse bylose“,
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą, paskelbtą pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 1/2003 27 straipsnio 4 dalį byloje AT.39740 – „Google“ (2013/C 120/09),
- atsižvelgdamas į Komisijai siūlomus įsipareigojimus pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 1/2003 9 straipsnį byloje COMP/39.398 – „Visa MIF“,
- atsižvelgdamas į 2004 m. sausio 20 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 139/2004 dėl koncentracijų tarp įmonių kontrolės (EB Susijungimų reglamentas) ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į 2013 m. kovo 27 d. Komisijos konsultaciją dėl ES susijungimų kontrolės – supaprastintos procedūros ir susijungimų įgyvendinimo reglamento peržiūros projektą,

⁽¹⁾ OL L 1, 2003 1 4, p. 1.

⁽²⁾ OL L 61, 2009 3 5, p. 1.

⁽³⁾ OL L 24, 2004 1 29, p. 1.

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

- atsižvelgdamas į 2008 m. spalio 13 d. Komisijos komunikatą „Valstybės pagalbos taisyklių taikymas finansų įstaigoms skirtoms priemonėms dėl dabartinės pasaulinės finansų krizės“ (Bankų komunikatas) ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į 2008 m. gruodžio 5 d. Komisijos komunikatą „Finansų įstaigų kapitalo atkūrimas esant dabartinei finansų krizei: pagalbos apribojimas iki mažiausios būtinos sumos ir apsaugos priemonės nuo netinkamo konkurencijos iškraipymo“ (Rekapitalizavimo komunikatas) ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į 2009 m. vasario 25 d. Komisijos komunikatą dėl sumažėjusios vertės turto tvarkymo Bendrijos bankų sektoriuje (Sumažėjusios vertės turto komunikatas) ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į 2009 m. liepos 23 d. Komisijos komunikatą dėl finansų sektoriaus gyvybingumo atkūrimo ir restruktūrizavimo priemonių vertinimo pagal valstybės pagalbos taisykles dabartinės krizės sąlygomis (Restruktūrizavimo komunikatas) ⁽⁴⁾,
- atsižvelgdamas į 2008 m. gruodžio 17 d. Komisijos komunikatą „Bendrijos laikinoji valstybės pagalbos priemonių sistema siekiant padidinti galimybes gauti finansavimą dabartinės finansų ir ekonomikos krizės sąlygomis“ (pirminė Laikinoji sistema) ⁽⁵⁾,
- atsižvelgdamas į 2010 m. gruodžio 1 d. Komisijos komunikatą „Sąjungos laikinosios valstybės pagalbos priemonių sistemos siekiant padidinti galimybes gauti finansavimą dabartinės finansų ir ekonomikos krizės sąlygomis pakeitimas“ ⁽⁶⁾ (nauja laikinoji sistema, kuria pakeičiama sistema, kurios galiojimas pasibaigė 2010 m. gruodžio 31 d.),
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą dėl valstybės pagalbos taisyklių taikymo nuo 2013 m. rugpjūčio 1 d. bankams skirtoms paramos priemonėms dėl finansų krizės (Bankų komunikatas) ⁽⁷⁾,
- atsižvelgdamas į Komisijos klausimų dokumentą, skirtą Ekonomikos ir finansų komitetui (EFK), dėl valstybės pagalbos gairių, skirtų bankams restruktūrizuoti, peržiūros,
- atsižvelgdamas į 2011 m. birželio mėn. Vidaus politikos generalinio direktorato teminio skyriaus atliktą tyrimą „Valstybės pagalba. Finansų sektoriui dėl krizės taikomos taisyklės ir realioji ekonomika“,
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą dėl Europos Sąjungos valstybės pagalbos taisyklių taikymo kompensacijai už visuotinės ekonominės svarbos paslaugų teikimą ⁽⁸⁾,
- atsižvelgdamas į 2011 m. gruodžio 20 d. Komisijos sprendimą 2012/21/ES dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 106 straipsnio 2 dalies taikymo valstybės pagalbai, kompensacijos už viešąją paslaugą forma skiriamai tam tikroms įmonėms, kurioms pavesta teikti visuotinės ekonominės svarbos paslaugas ⁽⁹⁾,
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „Europos Sąjungos bendrosios nuostatos dėl valstybės pagalbos kompensacijos už viešąją paslaugą forma (2011 m.)“ ⁽¹⁰⁾,
- atsižvelgdamas į 2012 m. balandžio 25 d. Komisijos reglamentą (ES) Nr. 360/2012 dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 ir 108 straipsnių taikymo *de minimis* pagalbai, skiriamai visuotinės ekonominės svarbos paslaugas teikiančioms įmonėms ⁽¹¹⁾,

⁽¹⁾ OL C 270, 2008 10 25, p. 8.

⁽²⁾ OL C 10, 2009 1 15, p. 2.

⁽³⁾ OL C 72, 2009 3 26, p. 1.

⁽⁴⁾ OL C 195, 2009 8 19, p. 9.

⁽⁵⁾ OL C 16, 2009 1 22, p. 1.

⁽⁶⁾ OL C 6, 2011 1 11, p. 5.

⁽⁷⁾ OL C 216, 2013 7 30, p. 1.

⁽⁸⁾ OL C 8, 2012 1 11, p. 4.

⁽⁹⁾ OL L 7, 2012 1 11, p. 3.

⁽¹⁰⁾ OL C 8, 2012 1 11, p. 15.

⁽¹¹⁾ OL L 114, 2012 4 26, p. 8.

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

- atsižvelgdamas į savo 2011 m. lapkričio 15 d. rezoliuciją dėl ES valstybės pagalbos taisyklių, susijusių su visuotinės ekonominės svarbos paslaugomis, pertvarkos ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „ES valstybės pagalbos modernizavimas“ (COM(2012)0209),
 - atsižvelgdamas į savo 2013 m. sausio 17 d. rezoliuciją dėl valstybės pagalbos modernizavimo ⁽²⁾,
 - atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą dėl Tarybos reglamento, kuriuo iš dalies keičiamas 1998 m. gegužės 7 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 994/98 dėl Europos bendrijos steigimo sutarties 92 ir 93 straipsnių taikymo kai kurioms horizontalios valstybės pagalbos rūšims ir 2007 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1370/2007 dėl keleivinio geležinkelių ir kelių transporto viešųjų paslaugų (COM(2012)0730),
 - atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą dėl Tarybos reglamento, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 659/1999, nustatantis išsamias EB sutarties 93 straipsnio taikymo taisykles (COM(2012)0725),
 - atsižvelgdamas į Komisijos gaires dėl valstybės pagalbos geležinkelio įmonėms ⁽³⁾,
 - atsižvelgdamas į savo 2013 m. birželio 12 d. rezoliuciją dėl regioninės politikos kaip platesnės valstybės paramos sistemų dalies ⁽⁴⁾,
 - atsižvelgdamas į 2010 m. lapkričio 20 d. pagrindų susitarimą dėl Europos Parlamento ir Europos Komisijos santykių ⁽⁵⁾ (toliau – pagrindų susitarimas), ypač į jo 9, 12, 15 ir 16 punktus,
 - atsižvelgdamas į vienoje valstybėje narėje teismui pateiktą ieškinį, kuriame teigiama, kad pažeistas pagrindinis teisinis principas „nulla poena sine lege“, o juo remiantis įmonei negalima skirti baudos už kartelių teisės pažeidimą, jeigu baudos neapibrėžtos teisės aktais;
 - atsižvelgdamas į savo 2005 m. vasario 22 d. rezoliuciją dėl 2003 m. Komisijos XXXIII ataskaitos apie konkurencijos politiką ⁽⁶⁾, į savo 2006 m. balandžio 4 d. rezoliuciją dėl Komisijos 2004 metų konkurencijos politikos ataskaitos ⁽⁷⁾, į savo 2007 m. birželio 19 d. rezoliuciją dėl 2005 m. konkurencijos politikos ataskaitos ⁽⁸⁾, į savo 2009 m. kovo 10 d. rezoliuciją dėl 2006 ir 2007 m. konkurencijos politikos ataskaitų ⁽⁹⁾, į savo 2010 m. kovo 9 d. rezoliuciją dėl 2008 m. konkurencijos politikos ataskaitos ⁽¹⁰⁾, į savo 2011 m. sausio 20 d. rezoliuciją dėl 2009 m. konkurencijos politikos ataskaitos ⁽¹¹⁾, į savo 2012 m. vasario 2 d. rezoliuciją dėl metinės ES konkurencijos politikos ataskaitos ⁽¹²⁾ ir į savo 2013 m. birželio 12 d. rezoliuciją dėl metinės ES konkurencijos politikos ataskaitos ⁽¹³⁾,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 48 straipsnį ir 119 straipsnio 2 dalį,
 - atsižvelgdamas į Ekonomikos ir pinigų politikos komiteto pranešimą ir Užimtumo ir socialinių reikalų komiteto nuomonę (A7-0357/2013),
- A. kadangi nuo 2008 iki 2011 m. pabaigos ES bankams buvo suteikta 1,6 trln. EUR dydžio valstybės pagalba ir kadangi ši valstybės pagalba bendrai suteikta skolos ir garantijos vertybinių popierių ir, išskirtiniu atveju, subsidijų forma;

⁽¹⁾ OL C 153 E, 2013 5 31, p. 51.

⁽²⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2013)0026.

⁽³⁾ OL C 184, 2008 7 22, p. 13.

⁽⁴⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2013)0267.

⁽⁵⁾ OL L 304, 2010 11 20, p. 47.

⁽⁶⁾ OL C 304 E, 2005 12 1, p. 114.

⁽⁷⁾ OL C 293 E, 2006 12 2, p. 143.

⁽⁸⁾ OL C 146 E, 2008 6 12, p. 105.

⁽⁹⁾ OL C 87 E, 2010 4 1, p. 43.

⁽¹⁰⁾ OL C 349 E, 2010 12 22, p. 16.

⁽¹¹⁾ OL C 136 E, 2012 5 11, p. 60.

⁽¹²⁾ OL C 239 E, 2013 8 20, p. 97.

⁽¹³⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2013)0268.

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

- B. kadangi daugelyje valstybių narių kreditų krizė daro poveikį mažosioms ir vidutinėms įmonėms (MVI), kurios sudaro 98 proc. ES įmonių;
- C. kadangi kiekvienais metais dėl kartelių buvimo susidaro 181–320 mlrd. EUR nuostoliai, t. y. apie 3 proc. ES bendrojo vidaus produkto (BVP);
- D. kadangi liberalizavimo ir atvirumo stoka keleivių ir krovinių vežimo geležinkeliais srityje iš dalies susidarė dėl tikrai nepriklausomų priežiūros institucijų nacionaliniu lygmeniu nebuvimo kai kuriose valstybėse narėse;
- E. kadangi metine konkurencijos politikos ataskaita reikėtų naudotis ne tik kaip Komisijos vykdomo praktinio konkurencijos politikos įgyvendinimo aprašymu, bet ir kaip priemone, padedančia didinti bendrą Sąjungos konkurencingumą, plėtoti konkurenciją ir atverti rinkas naujiems dalyviams, taip plečiant ir gilinant vidaus rinką;
- F. kadangi laisvo prekių, paslaugų, asmenų ir kapitalo judėjimo kliūčių pašalinimas yra būtina sąlyga siekiant augimo;
- G. kadangi žemesnio konkurencijos lygio sektoriai dažniausiai būna tie, kurių ekonominis produktyvumas nepakankamai didelis;
- H. kadangi konkurencijos politikos tikslas – užtikrinti sklandų vidaus rinkos veikimą ir vienodas sąlygas, apsaugoti vartotojus nuo praktikos, kuria pažeidžiama konkurencija, ir optimizuoti kainodarą; kadangi konkurencijos politikos tikslas – ne valdyti mikrolygiu, o užtikrinti, kad būtų laikomasi aiškių ir sąžiningų taisyklių, kurias taikant rinkos jėgos gali veiksmingai veikti;
- I. kadangi viešoji veikla, viešosios investicijos ir visuotinės ekonominės svarbos paslaugos (VESP) atlieka svarbų vaidmenį siekiant užtikrinti socialinę sanglaudą, ypač krizės laikotarpiu;
- J. kadangi Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 14 straipsnyje nustatyta, kad siekiant užtikrinti sąlygas, ypač ekonomines ir finansines, reikalingas VESP teikti, turėtų būti taikoma bendro sprendimo procedūra;
- K. kadangi SESV protokole Nr. 26 užtikrinama didelė valdžios institucijų veiksmų laisvė teikti, pavesti teikti ir organizuoti VESP;
- L. kadangi sprendime dėl *Altmark* bylos nustatomi keturi kriterijai, kuriais atskiriamos kompensacijos už viešąją paslaugą ir valstybės pagalba;

Konkurencijos politika kaip bendrosios rinkos skatinimo priemonė

1. palankiai vertina Komisijos ataskaitą ir tai, kad ji sutelkė dėmesį į konkurencijos politikos indėlį kontroliuojant susijungimus, taip pat panaikinant kliūtis, piktnaudžiavimus dominuojančia padėtimi, kovojant su slaptais susitarimais ir su iškraipymus sukeliančiomis valstybės pagalbos priemonėmis siekiant naudoti bendrajai rinkai ir atsižvelgiant į pasaulio ekonomikos raidą;
2. apgailestauja, kad savo 2012 m. konkurencijos politikos ataskaitoje Komisija labai daug dėmesio skiria valstybių veiksmais skatinamai nesąžiningos konkurencijos praktikai, tačiau gana mažai dėmesio skiria nesąžiningai praktikai, įsivyravusiai dėl įmonių koncentracijos bendrojoje rinkoje;
3. mano, kad konkurencijos politika yra varomoji ekonomikos augimo ir darbo vietų kūrimo jėga, ypač krizės laikais;
4. primena, kad konkurencijos politika ir sklandus bendrosios rinkos veikimas yra būtini veiksniai siekiant kovoti su krize, skatinti augimą ir tvarų užimtumą pagal strategiją „Europa 2020“ ir padėti įgyvendinti Europos Sąjungos tikslus;
5. todėl sutinka su Komisija, kad krizė neturėtų būti pretekstas sušvelninti konkurencijos taisyklių vykdymo užtikrinimą;

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

6. laikosi nuomonės, kad konkurencijos politika turėtų būti pakeista, kad padėtų geriau spręsti globalizacijos uždavinius.
7. mano, kad naujojoje ES konkurencijos politikoje turėtų būti numatytos galimybės nustatyti tam tikras lankstumo nuostatas;
8. sutinka, kad pernelyg daug sektorių yra vis dar atskirti nacionalinių sienų ir viešųjų arba privačiųjų subjektų sukurtų dirbtinų kliūčių, taip pat sutinka, kad konkurencijos politika turi atlikti svarbų vaidmenį siekiant kovoti su tokiu susiskaidymu ir sukurti vienodas sąlygas visuose bendrosios rinkos sektoriuose, ypatingą dėmesį skiriant specialioms MVĮ ir galutinių vartotojų poreikiams;
9. pabrėžia, kad įgyvendinant konkurencijos politiką platesne prasme turi būti ne stiprinamos jau įsitvirtinusios įmonės ir prekių bei paslaugų tiekėjai, bet siekiama svarbiausio tikslo – palengvinti naujų dalyvių patekimą į rinką ir naujų idėjų bei metodų atsiradimą, taip kuo labiau didinant naudą Sąjungos piliečiams;
10. mano, kad konkurencijos politika turėtų padėti skatinti ir įgyvendinti atviruosius standartus ir sąveikumą siekiant išvengti tokios padėties, kai mažumą sudarantys rinkos dalyviai priverčia vartotojus ir klientus naudotis tik jų technologijomis;
11. mano, kad produktų kainos skirtingose valstybėse narėse vis dar skiriasi, pvz., vaistų kainos skiriasi dėl skirtingų valstybių narių ir farmacijos pramonės susitarimų; ragina Komisiją ištirti šią problemą ir pateikti pasiūlymų siekiant vartotojų interesais ir vengti nereikalingų kainų skirtumų sukurti skaidresnę vidaus rinką;
12. palankiai vertina bendro galiojimo ES patento įvedimą kaip žingsnį į priekį siekiant užbaigti bendrosios rinkos kūrimą ir spręsti globalizacijos problemas; ragina imtis veiksmų užtikrinant, kad jį taikant galėtų dalyvauti visos valstybės narės; mano, kad intelektinės nuosavybės teisės būtina derinti su konkurencijos reikalavimais, saugant viešuosius interesus ir užtikrinant, kad patentų turėtojai nepiktnaudžiautų savo teisėmis, darydami žalą visuomenei; ragina Komisiją kovoti su veiksmais, kuriais siekiama nederamai vilkinti generinių vaistų patekimą į rinką;

ES konkurencijos politikos teisėtumas ir veiksmingumas

13. mano, kad nustatant konkurencijos politikos pagrindus Parlamentas turėtų turėti bendro teisėkūros sprendimų priėmimo įgaliojimus; apgailestauja, kad SESV 103 ir 109 straipsniuose numatytos tik konsultacijos su Parlamentu; mano, kad negalima taikstyti su šia demokratijos stoka; siūlo kuo greičiau šią stoką pašalinti pasitelkiant tarpinstitucinius susitarimus konkurencijos politikos srityje ir tai išaisyti per kitą Sutarties keitimą; primena, kad Komisijos politinė atskaitomybė Parlamentui apima konkurencijos politiką ir kad struktūrinis dialogas su atitinkamu Komisijos nariu yra svarbi priemonė patikimai demokratinėi kontrolei šioje srityje vykdyti;
14. mano, kad toks dialogas, kuriame dalyvauja už konkurenciją atsakingas Komisijos narys, negali pakeisti realios demokratinės kontrolės, kurią vykdo Parlamentas; pabrėžia, kad parlamentinė kontrolė juo labiau būtina dėl to, kad vykdydama konkurencijos politiką Komisija atlieka demokratiškai išrinktų nacionalinės ir vietos valdžios institucijų sprendimų priežiūrą; taip pat pabrėžia, kad reikia vykdyti glaudesnę Komisijos, valstybių narių, vietos ir regioninių valdžios institucijų ir pilietinės visuomenės dialogą;
15. pabrėžia, kaip svarbu Parlamentui ir Tarybai suteikti vienodas teises dalyvauti posėdžiuose ir gauti informaciją apie teisės aktų ar privalomos teisinės galios neturinčių teisės aktų rengimą konkurencijos politikos srityje, kaip numatyta bendrajame susitarime; apgailestauja, kad Komisija to nesilaiko;
16. pabrėžia poreikį įdiegti konkurencijos kultūrą, kurioje propaguojamos konkurencijos vertybės ir kuri padeda puoselėti teigiamą požiūrį į reikalavimų laikymąsi bei turi prevencinį ir naudingą poveikį konkurencijos politikos raidai;

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

17. pabrėžia, kad konkurencijos politika Europos Sąjungoje yra horizontalaus pobūdžio, todėl ji turi būti visapusiškai derinama su kitose srityse vykdoma Sąjungos politika, taip pat kad, siekiant užtikrinti sklandų vidaus rinkos veikimą, kiekvieną sektorių reikia reguliuoti laikantis konkurencijos politikos principų;
18. mano, kad Komisija turėtų pateikti pasiūlymą, kuriuo būtų reguliuojami su akcininkų mažuma susiję konkurencijos klausimai;
19. ragina Komisiją toliau skelbti privalomos teisinės galios neturinčias gaires konkurencijos politikos srityje ir tinkamai atsižvelgti į dabartinę Teisingumo Teismo praktiką siekiant užtikrinti tam tikrą teisinį tikrumą suinteresuotiesiems subjektams; tačiau mano, kad privalomos teisinės galios neturintys teisės aktai negali būti taikomi vietoje įprastų teisės aktų tose srityse, kur būtinas teisinis tikrumas;
20. pabrėžia, kad baudų skyrimas yra atgrasomoji priemonė, svarbi įgyvendinant konkurencijos politiką, ir kad būtina imtis sparčių veiksčių siekiant sėkmingai vykdyti tyrimus; mano, kad labai svarbu užtikrinti teisinį tikrumą, procedūrų supaprastinimą ir galimybę veiksmus baigti anksčiau, taikant tinkamus susitarimus, todėl pakartoja savo raginimą Komisijai į Reglamentą (EB) Nr. 1/2003 įtraukti taisykles dėl baudų; tačiau mano, kad Komisija turėtų vykdyti daugiau neskelbtų tikrinimų ir tirdama įtariamus pažeidimus taikyti daugiau sankcijų;
21. vis dėlto mano, kad kaip vienintelę kovos su monopolijomis priemonę taikant vis didesnes baudas, politika gali tapti per daug grubi, tuo labiau, kad negalint sumokėti baudų gali būti prarasta darbo vieta; pabrėžia, kad didelių baudų politika neturėtų būti naudojama kaip alternatyvia biudžeto finansavimo priemonė; pritaria skatinimo ir sankcijų metodui, kai baudos turi veiksmingą atgrasomąjį poveikį, ypač kalbant apie subjektus, kurie pažeidžia taisykles ne pirmą kartą, o už taisyklių laikymąsi teikiamos paskatos;
22. ragina Komisiją užtikrinti, kad baudų skyrimo ir įgyvendinimo politika padėtų atkurti rinkos pusiausvyrą ir skatintų bendroves nustatyti pažeidimus savo viduje ir savanoriškai imtis atkuriamųjų priemonių; primygtinai ragina Komisiją atsižvelgti į neteisėto pelno ir nukentėjusiųjų patirto nuostolio lygį;
23. pakartoja, kad išaugo prašymų sumažinti baudas dėl neišgalėjimo jų sumokėti skaičius, ypač iš vieną produktą gaminančių įmonių ir MVĮ; pakartoja, jog siekiant užtikrinti, kad įmonės nežlugtų, kaip alternatyva baudų sumažinimui galėtų būti apsvartyta atidėtų mokėjimų ir (arba) mokėjimų dalimis sistema;
24. pastebi, kad 10 proc. viršutinę ribą nustatant pagal bendrą apyvartą tam pačiam pažeidimui gali būti taikoma ne viena sankcija, nes pasaulyje didėja konkurencijos institucijų skaičius; todėl mano, kad apyvarta Europos ekonominėje erdvėje būtų tinkamesnė nei bendra apyvarta;
25. vis dar laukia baudų nustatymo gairių pritaikymo vieną produktą gaminančioms įmonėms ir MVĮ; vis dėlto palankiai vertina tai, kad neseniai Komisija atsižvelgė į specifinius vieną produktą gaminančių įmonių poreikius savo 2012 m. kovo 28 d. sprendime dėl langų apkaustų bylos (COMP/39452);
26. ragina Komisiją aktyviau bendradarbiauti su nacionaliniais teismais siekiant sudaryti geresnes sąlygas užtikrinti privačiuose ginčiuose priimtų sprendimų vykdymą ir tinkamą ginčų dėl valstybės pagalbos sprendimą; teigiamai vertina Komisijos mokymo programas nacionalinių teismų teisėjams;
27. palankiai vertina teisminių institucijų vaidmenį vykdančią konkurencijos politiką ir ragina jas naudotis savo įgaliojimais siekiant gauti Komisijos informaciją ir nuomonę, taip pat dalyvauti Sąjungos vykdomoje mokymo veikloje; rekomenduoja Komisijai glaudžiai bendradarbiauti su teisminėmis institucijomis, aktyviai naudotis savo įgaliojimais kaip „amicus curiae“ teikti pagalbą teisminėms institucijoms, apie kurią turi būti laiku skelbiama Komisijos interneto svetainėje, ir išnagrinėti galimybę teikti ieškinius, kad nebūtų atsisakyta užtikrinti ES apsaugą ir ginti interesus, kuriuos ji turi saugoti;
28. atkreipia dėmesį į 2013 m. birželio 11 d. Komisijos pasiūlymą dėl ieškinių dėl žalos atlyginimo pagal nacionalinę teisę už konkurencijos teisės nuostatų pažeidimus, kurį Parlamentas dabar svarsto; yra pasiryžęs rasti patenkinamą šioje srityje kylančių specifinių problemų sprendimą;

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

29. pažymi, kad Europos Sąjunga privalo aktyviai skatinti materialinę ir procedūrinę konkurencijos taisyklių konvergenciją tarptautiniu mastu; mano, kad tarptautinis bendradarbiavimas labai svarbus siekiant užtikrinti, kad įvairios atsakingos institucijos konkurencijos politiką vykdytų darniai ir užtikrinamos tarpusavio sąveiką ir taip padėtų atlikti veiksmingesnius tyrimus ir sudaryti vienodas sąlygas;

30. pabrėžia, kad svarbu skatinti pasaulinį konkurencijos taisyklių vienodinimą; ragina Komisiją sudaryti dvišalius bendradarbiavimo susitarimus dėl konkurencijos politikos vykdymo užtikrinimo; šiuo metu svarsto siūlomą ES ir Šveicarijos susitarimą dėl bendradarbiavimo šalių konkurencijos teisės taikymo srityje; yra pasiryžęs rasti patenkinamą šioje srityje kylančių specifinių problemų sprendimą;

31. mano, kad Komisijos Konkurencijos generaliniam direktoratui turėtų būti skiriami atitinkami išteklių, atsižvelgiant į didesnę darbo krūvį ir užduočių įvairovę, be kita ko, turėtų būti perskirstomos lėšos iš pasenusių ir nereikalingų bei menkai naudojamų biudžeto eilučių, kad būtų galima imtis aktyvesnių veiksmų;

Konkurencijos institucijos

32. ragina valstybes nares užtikrinti visų nacionalinių konkurencijos tarnybų (NKT) ir sektorių reguliavimo institucijų nepriklausomumą nuo nacionalinių vyriausybių – tam svarbu numatyti reikalavimą siūlyti politikoje nedalyvaujančius kandidatus į pirmininkų pareigas ir kitų interesų konfliktų neturinčius kandidatus į tarybos narių pareigas; ragina valstybes nares užtikrinti, kad NKT ir sektorių reguliavimo institucijų darbuotojai ir išteklių būtų pakankami ir kintami atsižvelgiant į su rinka susijusius poreikius ir veiksmingą šių tarnybų ir institucijų pareigų vykdymą;

33. pabrėžia, kad svarbus visapusiškas NKT ir sektorių reguliavimo institucijų skaidrumas; prašo, kad atviroje duomenų bazėje internete būtų galima susipažinti su visa aiškiai ir prieinamai pateikiama informacija, susijusia su bylomis ir oficialiais sprendimais, atsižvelgiant į komercines paslaptis, kurios gali turėti reikšmingą poveikį konkurencijai;

34. remia Europos konkurencijos tinkle (EKT) vykdomą struktūrinį bendradarbiavimą, leidžiantį ES mastu nuosekliai viešai užtikrinti konkurencijos taisyklių vykdymą, ir ragina jį toliau plėtoti, kadangi kai kurios rinkos dėl skirtingų teisinių, ekonominių ir kultūrinių sąlygų dažniausiai veikia labiau nacionaliniu lygmeniu nei kitos; mano, kad įprastu atveju EKT posėdžių darbo programos ir išvados turėtų būti viešai skelbiamos Konkurencijos GD interneto svetainėje;

35. mano, kad NKT ir kitos nacionalinės sektorių reguliavimo institucijos turėtų toliau bendradarbiauti siekdamos užtikrinti papildomus veiksmus, ypač tuose sektoriuose, kur liberalizavimas dar nebaigtas arba nevisiškai veikia; siūlo sukurti platesnį Europos reguliavimo institucijų tinklą, apimančią NKT ir sektorių reguliavimo institucijas, kad būtų galima keistis geriausios praktikos pavyzdžiais;

Valstybės pagalba ir poveikis realiajai ekonomikai*Valstybės pagalba bankams*

36. pripažįsta svarbų valstybės pagalbos kontrolės, kaip sunkumus patiriančių bankų restruktūrizavimo ir pertvarkymo priemonės, vaidmenį nuo pat krizės pradžios;

37. mano, kad krizės laikotarpiu valstybės pagalbos kontrolė turėtų būti sutelkta į bankų sistemos stabilizavimą, nesąžiningos kredito teikimo sąlygų segmentacijos realiojoje ekonomikoje ir MVĮ bei namų ūkių diskriminacijos bendrojoje rinkoje problemų sprendimą; vis dėlto ragina Komisiją užtikrinti, kad siekiant tikslo stabilizuoti bankų sistemą dar labiau nepadidėtų valstybių skolos; primygtinai ragina Komisiją laikinosios valstybės pagalbos bankų sektoriui pratęsimą susieti su tobulesnėmis ir griežtesnėmis sąlygomis, susijusiomis su reikiamu dėmesiu mažmeniniam skolinimui, bei griežtesniais premijų, mokesčių struktūros ir dividendų paskirstymo apribojimais;

38. primena, kad Parlamentas primygtinai keletą kartų ragino Komisiją persvarstyti 2008 m. kaip laikinas priemones pradėtas taikyti valstybės pagalbos bankams taisykles; todėl teigiamai vertina pastarojo meto Komisijos veiksmus šioje srityje;

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

39. ragina Komisiją periodiškai teikti išsamią, apie kiekvieną šalį ir įstaigą pateiktą statistinę informaciją, susijusią su valstybės pagalba, kuri finansų sektoriui suteikta nuo krizės pradžios, konsoliduotais nuostoliais ir grąžintų sumų pokyčiais, ir paskelbti rezultatus Komisijos interneto svetainėje, kad būtų visiškai skaidriai nurodytas valstybės kišimosi mastas nuo krizės pradžios ir jo poveikis mokesčių mokėtojams;

40. mano, kad apskaitos metodai turėtų būti suderinti prieš atliekant bankams skiriamos valstybės pagalbos dydžio vertinimą, pvz., antrą kartą perfinansuojamos paskolos apskaitos režimas turėtų būti toks pat, neatsižvelgiant į susijusią valstybę narę;

41. pabrėžia, kad ypač tuo atveju, kai bankai gauna valstybės pagalbą, paskolos turėtų būti refinansuojamos visapusiškai atsižvelgiant į gavėjo perspektyvumą; mano, kad daugiašalių korporacijų atveju paskolų refinansavimo sąlyga turėtų būti turimo kitų bendrovių turto ir akcijų pardavimas;

42. ragina Komisiją atidžiai stebėti tas rinkas bankų sektoriuje, kur koncentracija yra didelė arba ji didėja, visų pirma dėl restruktūrizacijos kaip atsako į krizę; primena, kad oligopolinės rinkos ypač linkusios į antikonkurencinę praktiką; baiminasi, kad ši koncentracija gali galiausiai pakenkti vartotojams; pabrėžia, kad per didelė koncentracija kelia pavojų finansų sektoriui ir realiajai ekonomikai;

43. pabrėžia, kad konsolidavus bankų sektorių padidėjo kelių didžiųjų finansų įstaigų užimama rinkos dalis; primygtinai ragina Komisiją toliau atidžiai stebėti sektorių siekiant sustiprinti konkurenciją ir vartotojų apsaugą Europos bankininkystės rinkose, kartu ir investicinės bankininkystės srityje, kur mažmeniniais indėliais subsidijuojama rizikingesnė investicinės bankininkystės veikla;

44. ragina Komisiją atidžiai įvertinti įvairių finansų įstaigų turtą ir nuosavybę, turimą prieš išmokant valstybės pagalbą;

45. pabrėžia, kad iki 100 000 EUR bankų sąskaitose turintys indėlininkai turėtų būti kuo labiau apsaugoti ir neturėtų būti įtraukti į naštos pasidalijimo susitarimą, sudaromą dėl banko restruktūrizacijos ar skaidymo;

46. mano, kad Komisija turėtų apsvarstyti galimybę valstybės pagalbą bankams kartais susieti su sąlygomis teikti paskolas MVĮ;

47. pabrėžia, kad MVĮ galimybės gauti finansavimą nuo finansų krizės pradžios neproporcingai sumažėjo; pažymi, kad MVĮ sudaro 98 proc. visų euro zonos įmonių, įdarbina apie tris ketvirtadalius euro zonos darbuotojų ir sukuria apie 60 proc. pridėtinės vertės ir kad finansavimo prieinamumo problemos joms trukdo investuoti ir augti; todėl ragina Komisiją pirmenybę teikti priemonėms, kuriomis koreguojamas finansų reguliavimas siekiant skatinti augimą ir padėti įveikti MVĮ finansavimo krizę;

48. pabrėžia, kad valstybės pagalbą gaunantys bankai neturėtų augti ir tapti sudėtingesni; primygtinai ragina Komisiją skatinti juos daugiausia dėmesio skirti jų verslo modeliui, susijusiam su perspektyviaja jų veiklos dalimi, atlygio politikai ir mokesčių struktūrai, taip pat nedidinti bankų pozicijos valstybės skolos atžvilgiu, ypač jeigu jie tuo pačiu metu mažina paskolų apimtį MVĮ ir namų ūkiams; nurodo, kad siekiant ištaisyti iki krizės galiojusios teisinės sistemos trūkumus, ypač susijusius su finansų sektoriumi, taip pat pašalinti iškraipymus, susidariusius per finansų ir ekonomikos krizę, ir užtikrinti, kad bankams gaunant valstybės pagalbą būtų daugiausiai dėmesio skiriama padariniams ir naudai mokesčių mokėtojams, vartotojams ir visai bendrajai rinkai, reikalinga nauja, nuolatinė reguliavimo sistema;

49. apgailestauja, kad MVĮ, kurioms taikomos koregavimo programos valstybėse narėse, susiduria su sunkumais gaunant paskolą iš bankų ir privalo mokėti didesnes palūkanas vien dėl to, kad jos įsikūrusios euro zonoje, taip kuriant bendrosios rinkos iškraipymus;

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

50. pabrėžia, kad išorės investuotojai turėtų būti taip pat kuo labiau skatinami dalyvauti turto valdymo bendrovėse (TVB), kurios steigiamos pagal valstybės pagalbos programas kaip nuvertėjusio turto atskyrimo priemonės, siekiant užtikrinti, kad nekiltų interesų konfliktas tarp turto turinčių ar jį perleidžiančių investuotojų ir bet kurios konkrečios TVB tikslų;

51. mano, kad TVB turėtų stengtis kuo greičiau parduoti savo turtą, kad būtų atkurta įprasta padėtis rinkoje ir būtų nutraukta viešoji intervencija į konkretų sektorių;

52. mano, kad Konkurencijos GD patirtis bankų krizės srityje turėtų būti laikoma geriausia praktika ir ja turėtų būti naudojama ateityje labiau siekiant prevencijos, o ne *ex post* intervencijos;

Valstybės pagalbos modernizavimas

53. dar kartą teigiamai vertina Komisijos komunikatą dėl valstybės pagalbos modernizavimo (COM(2012)0209) ir neseniai Tarybos patvirtintas persvarstytas valstybės pagalbos taisykles dėl bendrųjų išimčių ir procedūrų; vis dėlto ragina Komisiją užtikrinti, kad, skatinant ekonomikos augimą – siekiant vieno iš bendrųjų šios reformos tikslų, vėl nepadidintų valstybių skolos;

54. mano, kad įmonės turėtų restruktūrizuotiis laikydamosi aiškių ribų, kuo labiau sumažindamos galimą žalingą poveikį konkurentams, negavusiems paramos viešosiomis lėšomis;

55. ragina Komisiją ištirti, kada įmonės tampa pernelyg didelėmis, kad joms būtų galima leisti žlugti, ir apsvarstyti, kokių priemonių galima imtis nacionaliniu arba ES lygmeniu siekiant neleisti įmonėms tapti priklausomoms nuo būsimos gelbėjimo valstybės lėšomis;

56. atkreipia dėmesį į bendrą Komisijos ketinimą netaikyti pranešimo reikalavimo didesniai skaičiui priemonių; vis dėlto pažymi, kad valstybės narės turės užtikrinti *ex ante* atitiktį valstybės pagalbos *de minimis* priemonių ir bendrosios išimties schemų taisyklėms, kad išlaikytų pakankamą kontrolės lygį, Komisijai toliau vykdant tokių atvejų *ex post* kontrolę;

57. sutinka su Komisijos požiūriu, jog valstybės pagalbos procedūras reikia paspartinti, kad būtų galima skirti daugiau dėmesio sudėtingiems atvejams, turintiems didelį poveikį konkurencijai vidaus rinkoje; atkreipia dėmesį į Komisijos pasiūlymą padidinti Komisijos veiksmų laisvės lygį sprendžiant, kaip nagrinėti skundus; ragina Komisiją pateikti išsamius kriterijus, kaip šioje srityje atskirti svarbius atvejus nuo mažiau svarbių; pažymi, kad tinkami tokio atskyrimo būdai yra didesnis pagalbos pagal *de minimis* reglamentą dydis ir horizontaliųjų kategorijų išplėtimas įgaliojimus suteikiančiame reglamente ir Bendrajame bendrosios išimties reglamente;

58. pabrėžia, kad Komisija turi užtikrinti geresnę keitimąsi informacija su valstybėmis narėmis, kalbant apie kokybę ir informacijos pateikimą ir pranešimų parengimą laiku; pabrėžia, kad veiksmingomis nacionalinėmis sistemomis turi būti užtikrinta, kad valstybės pagalbos priemonės, kurioms netaikomos *ex ante* pranešimo prievolės, atitiktų Sąjungos teisę; pažymi, kad tinkami tokio atskyrimo būdai yra didesnis pagalbos pagal *de minimis* reglamentą dydis ir horizontaliųjų kategorijų išplėtimas įgaliojimus suteikiančiame reglamente ir Bendrajame bendrosios išimties reglamente;

59. pažymi, kad iki šiol svarbią informaciją apie valstybės pagalbos kontrolės atvejus suteikia išimtinai valstybės narės; primena reikalavimą Komisijai įvertinti, ar reikės papildomų žmogiškųjų išteklių, kad būtų išplėtos Komisijos informacijos rinkimo priemonės ir ji galėtų gauti tiesioginę informaciją iš rinkos dalyvių; vis dėlto pažymi, kad Komisijai neturėtų būti suteikta galimybė įtraukti papildomų kokybės ir veiksmingumo argumentų į suderinamumo vertinimą ir kad šie sprendimai turi būti palikti pagalbai teikiančiai valdžios institucijai;

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

60. pažymi, kad kai kuriose valstybėse narėse nepakankamai aišku, ar viešasis finansavimas Europos vartotojų centrams (EVC) gali būti laikomas nepagrįsta valstybės pagalba pagal Sąjungos konkurencijos teisę; yra susirūpinęs, kad dėl to kyla pavojus valstybių narių paramai EVC ir jų finansavimas jau buvo laikinai sustabdytas; todėl primygtinai ragina Komisiją užtikrinti tinkamą EVC veikimą kuo greičiau išaiškinant, kad šio tipo finansavimas nelaikytinas valstybės pagalba pagal Sąjungos teisę, nes EVC nedalyvauja ekonominėje veikloje, tačiau užtikrina pagalbines paslaugas vartotojams;

Transporto sektorius

61. mano, kad siekdama pagerinti Europos transporto sektoriaus konkurencingumą Komisija turėtų toliau stiprinti konkurencijos politikos ir transporto politikos sąsajas;

62. ragina Komisiją ir valstybes nares užtikrinti atvirą ir sąžiningą visų rūšių transporto konkurenciją;

63. ragina Komisiją išplėtoti viešuosius transporto tinklus siekiant gerinti paslaugas klientams;

64. siekdamas kovoti su vis didesniu išmetamu CO₂ kiekiu, primygtinai ragina Komisiją skirti ypatingą dėmesį tarptautiniam įsipareigojimui išlaikyti pasaulinį atšilimą ne didesnį kaip du Celsijaus laipsniai virš ikipramoninės eros lygio – tai 2020 metams užsibrėžtas tikslas;

Geležinkeliai

65. ragina Komisiją užbaigti bendros Europos geležinkelių erdvės kūrimą, užtikrinti visišką pinigų srauto tarp infrastruktūros valdytojų ir geležinkelio įmonių skaidrumą ir užtikrinti, kad kiekviena valstybė narė turėtų stiprią ir nepriklausomą nacionalinę reguliavimo instituciją;

66. ragina Komisiją ir valstybes nares labiau stengtis užtikrinti, kad geležinkelių transporto sektorius būtų atvertas sąžiningai konkurencijai, ir užtikrinti geresnę paslaugų kokybę;

67. ragina Komisiją apsvarstyti galimybę priimti pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto dėl Europos reguliavimo institucijos, kuri bendradarbiautų su esamomis nacionalinėmis reguliavimo institucijomis ir atitinkamais atvejais veiktų nesant nacionalinės reguliavimo institucijos arba tokiai institucijai neveikiant, įsteigimo;

68. pabrėžia, kad bendrajai rinkai krovinių gabenimo geležinkeliais sektoriuje turi įtakos neteisingas arba neviseškas ES teisės aktų perkėlimas valstybėse narėse ir tarpvalstybinio judumo kliūtys, kurios trukdo konkurencijai ir augimui; ragina Komisiją patikrinti, ar veiklos vykdytojų sudaromos rinkos kliūtys arba valstybėse narėse skirtingi techniniai aspektai, pvz., bėgių vėžės, energijos tiekimas, signalizavimo sistemos ir panašios problemos, darančios poveikį sąveikumui ir prieigai prie infrastruktūros, gali būti laikomos konkurencijos taisyklių pažeidimais;

Aviacija

69. teigiamai vertina Komisijos ketinimą iki 2013 m. pabaigos persvarstyti ES gaires, susijusias su valstybės pagalba aviacijai ir oro uostams, kuriomis turės būti panaikinti visi konkurencijos iškraipymai ir visiems rinkos dalyviams sudarytos vienodos sąlygos;

70. ragina Komisiją pateikti pagrįstą apžvalgą siekiant išsiaiškinti, kurie oro vežėjai teikia vežimo paslaugas, pažeisdami konkurenciją dėl netinkamai taikomų specialių sąlygų ar piktnaudžiavimo dominuojančia padėtimi tam tikruose oro uostuose;

71. ragina Komisiją ištirti, ar tam tikra praktika, susijusi su konkrečių pagrindinių oro uostų nustatymu, – remiantis daugiau nei 1 000 dvišalių oro susisiekimo paslaugų susitarimų, kuriuos pasirašė valstybės narės su ES nepriklausančiomis šalimis, sąlygomis – **iškraipo konkurenciją** bei **kenkia** ES vartotojų interesams;

Automobilių sektorius

72. ragina Komisiją užtikrinti sąžiningą gamintojų ir platintojų derybinių galių pusiausvyrą, kartu pabrėždamas:

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

- kovos su diskriminuojančia praktika platinimo internetu srityje, vadovaujantis reglamentu dėl vertikalųjų apribojimų bendrosios išimties (Komisijos reglamentas (ES) Nr. 330/2010) svarbą siekiant užtikrinti platintojams galimybę naudoti naujoviškus platinimo metodus ir pasiekti platesnę ir įvairesnę vartotojų grupę;
- prekybos atstovų svarbą naujų variklinių transporto priemonių prekybos rinkose, kai 2013 m. gegužės 31 d. nustos galioti Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1400/2002;

prašo Komisijos pabrėžti poreikį išplėtoti gamintojų ir prekybos atstovų gero elgesio principus, taikytinus vertikaliosiose variklinių transporto priemonių sektoriaus susitarimuose, ypač dėl investicijų apsaugos po sutarties nutraukimo ir dėl galimybės perduoti verslą kitam to paties prekės ženklo tinklo nariui, siekiant skatinti skaidrumą komerciniuose ir sutartiniuose šalių santykiuose;

Laivų statybos sektorius

73. vis didėjant tarptautinei konkurencijai, ragina užtikrinti Europos laivybos sektoriaus konkurencingumą skatinant jo veiklą Europos Sąjungoje;
74. pabrėžia, kad būtina užtikrinti ES laivų savininkų teisinį tikrumą ir vienodą požiūrį į juos visose valstybėse narėse;

Finansinių paslaugų sektorius

75. ragina Komisiją ir nacionalines reguliavimo institucijas ištirti galimus įmonių slaptus susitarimus ir piktnaudžiavimą dominuojančia padėtimi motorinių transporto priemonių draudimo rinkose;

Energetikos sektorius

76. pastebi, kad bendrojoje energijos rinkoje ne tik sumažės kainos vartotojams, bet ir padidės ES įmonių konkurencingumas;
77. teigiamai vertina Komisijos antimonopolinių priemonių įgyvendinimą energetikos sektoriuje;
78. primygtinai ragina Komisiją siekti visapusiškai įgyvendinti energijos vidaus rinkos teisės aktų rinkinį, atsižvelgiant į tai, kad atvira ir konkurencinga bendroji rinka energetikos sektoriuje dar nevisiškai sukurta; primygtinai ragina Komisiją ryžtingai tęsti priemones, kuriomis būtų užtikrintas veiksmingas konkurencijos taisyklių taikymas energetikos sektoriuje ir kurių buvo imtasi atlikus sektoriaus tyrimą; šiuo klausimu teigiamai vertina vykdomas konkurencijos teisės procedūras energetikos sektoriuje, siekiant iki 2014 m. užbaigti kurti energijos vidaus rinką ir panaikinti energijos tiekėjų vėl sudarytas kliūtis;
79. mano, kad bendroje Europos energijos rinkoje vartotojų ir verslo subjektų mokama energijos kaina būtų mažesnė, o Europos verslo subjektų konkurencingumas pasaulio mastu būtų didesnis; mano, kad dėl šios priežasties Europos Komisija turėtų būti raginama iki 2014 m. išplėtoti bendrąją Europos energijos rinką;
80. pabrėžia, jog itin svarbu, kad valstybės narės ir Komisija užtikrintų savalaikį ir tinkamą galiojančių energijos rinkos teisės aktų įgyvendinimą, įskaitant reguliavimą, kaip reikalaujama Trečiajame energijos vidaus rinkos teisės aktų rinkinyje, siekiant iki 2014 m. sukurti integruotą ir konkurencingą Europos energijos vidaus rinką;
81. prašo Komisiją užtikrinti, kad energetikos srities reglamentai ir direktyvos būtų tinkamai perkelti ir taikomi visose valstybėse narėse; ragina Komisiją būti itin budrią tuo atveju, kai kainos viršija ES vidurkį, nes aukštomis kainomis iškraipoma konkurencija ir kenkiama vartotojams;
82. mano, kad Komisija, inicijuodama energijos rinkos reformas jos kainoms sumažinti, ypač valstybėse narėse, kurioms taikoma perviršinio deficito procedūra, turi elgtis griežtai;
83. ragina Komisiją ir nacionalines reguliavimo institucijas atlikti įmonių galimų slaptų susitarimų ir piktnaudžiavimo dominuojančia padėtimi mažmeninės prekybos degalais rinkose tyrimą;
84. į tai atsižvelgdamas teigiamai vertina pastarojo meto Komisijos tyrimus naftos sektoriuje, pripažindamas, kad konkurencijos taisyklių pažeidimas šioje srityje turi didžiulių padarinių vartotojams;

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

85. ragina Komisiją ir nacionalines reguliavimo institucijas iširti, ar vadinamasis „pirmadienio efektas“ – tariamas manipuliavimas benzino kainomis, atsižvelgiant į konkrečią savaitės dieną, – yra tikras; primygtinai ragina Komisiją atidžiai stebėti konkurencijos lygį, nes trys didžiausi rinkos dalyviai vis dar užima apie 75 proc. elektros ir daugiau kaip 60 proc. dujų rinkos, nors tos rinkos dešimtojo dešimtmečio viduryje buvo laipsniškai atveriamos; ragina Komisiją paskelbti gaires, kuriomis būtų siekiama pagerinti atsinaujinančiųjų energijos išteklių integravimą į energetikos tinklus;

86. ragina Komisiją kitoje metinėje ataskaitoje išnagrinėti, koku būdu svarbiausių žaliavų tiekėjų koncentracija gali būti žalinga klientų sektorių veiklai ir ekologiniu požiūriu efektyvesnei ekonomikai, nes kai kurie šių sektorių yra gyvybiškai svarbūs ekologiniu požiūriu efektyvių technologijų, reikalingų aplinkosaugos tikslams pasiekti, diegimui;

87. pabrėžia pažangiųjų elektros energijos tinklų svarbą sudarant dvipusio elektros energijos gamintojų ir vartotojų ryšio galimybes, taip pat nurodo, kad naudojant pažangiuosius elektros energijos tinklus vartotojai gali stebėti ir koreguoti savo elektros energijos naudojimą; pabrėžia, kad valstybės narės turėtų šią informaciją paskelbti interneto svetainėse vartotojams ir visiems atitinkamiems subjektams – statytojams, architektams, šildymo, vėsinimo ir elektros energijos įrangos tiekėjams;

Mokėjimo paslaugos

88. yra susirūpinęs dėl to, kad Europos elektroninių mokėjimų rinka vis dar susiskaidžiusi ir kad vis dar reikia spręsti konkurencijos problemas; atkreipia dėmesį į du šiuo metu Parlamento svarstomus 2013 m. liepos 24 d. Komisijos pasiūlymus – dėl tarpbankinių mokesčių už kortele grindžiamas mokėjimo operacijas ir dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje; yra pasiryžęs rasti patenkinamą šioje srityje kylančių specifinių problemų sprendimą;

89. pabrėžia, kad nors Pavėluotų mokėjimų direktyvą (2011/7/ES) reikėjo perkelti į nacionalinę teisę iki 2013 m. kovo mėn., ją įgyvendino ne visos valstybės narės; nurodo, kad tai kenkia konkurencijai bendrojoje rinkoje ir pirmiausiai daro poveikį MVĮ;

Telekomunikacijos

90. ragina Komisiją imtis aktyvesnių veiksmų telekomunikacijų rinkose, siekiant padėti panaikinti telekomunikacijų rinkų susiskaidymą ir užtikrinti, kad stiprūs veiklos vykdytojai nepiktnaudžiautų dominuojančia padėtimi; ragina Komisiją užtikrinti, kad veiklos vykdytojų paslaugos, ypač susijusios su prieiga prie interneto, būtų skaidrios, palyginamos ir jomis, sudarius sutartis, nebūtų trukdoma konkurencijai;

91. palankiai vertina Komisijos paramą tam, kad visoje Europos teritorijoje būtų diegiama plačiajuosčio ryšio infrastruktūra, kuria bus užtikrinamas ekonomikos konkurencingumas ir socialinė sanglauda; kelia klausimą, ar Europoje skaitmeninės paslaugos gali būti laikomos VESP;

92. mano, kad vidaus rinkoje diegiant plačiajuosčio ryšio paslaugas konkurencijos politikos indėlis labai svarbus siekiant užtikrinti, kad, teisingai derinant viešąsias ir privačias investicijas, būtų galima pasiekti Skaitmeninės darbotvarkės tikslų ir užtikrinti plačiajuosčio ryšio aprėptį ES atokiuose regionuose, kaimo vietovėse ar retai gyvenamuose regionuose;

Naujos technologijos ir internetas

93. pabrėžia, kad IRT sektoriuje siekiant diegti inovacijas ypač svarbūs standartų laikymuisi būtini patentai, ir šiuo tikslu ragina Komisiją imtis skubių veiksmų siekiant užtikrinti, kad šių patentų turėtojai teisingomis sąlygomis išduotų prieinamas ir nediskriminacines licencijas kitiems subjektams, kad būtų galima toliau siekti techninės pažangos ir kurti naujus produktus suteikiant naudos vartotojams; pabrėžia, kad į konkurencijos politiką turėtų būti įtrauktos priemonės, kuriomis siekiama užtikrinti, kad nebūtų sudaromos dirbtinės kliūtys sujungimui, sąveikumui ir masto ekonomijos plėtojimui rinkose;

94. palankiai vertina Komisijos pasiektą pažangą tiriant bendrovės „Google“ antikonkurencinę praktiką ir neseniai paskelbtas naujienas dėl galimo susitarimo iki 2014 m. pavasario; ragina Komisiją ryžtingai spręsti visas nustatytas problemas ir visų pirma imtis visų reikiamų priemonių, kad būtų užtikrinta sąžininga konkurencija internetinės paieškos ir paieškinės reklamos rinkose, atsižvelgiant į bendrovės „Google“ dominuojančią padėtį (daugelio valstybių narių rinkose ji užima virš 90 proc. rinkos) ir galimą piktnaudžiamą šia padėtimi;

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

95. ragina Komisiją atlikti naujų bendrovės „Google“ pateiktų pasiūlymų tyrimą rinkoje, kad būtų nuodugniai įvertintas jų tinkamumas ir poveikis; pabrėžia, kad dėl paieškos sistemų svarbos skaitmeninei ekonomikai Komisija bet koku atveju turi užtikrinti, kad bendrovė „Google“ visiškai išpareigotų pašalinti problemas, susijusias su keturiomis Komisijos nurodytomis probleminėmis sritimis, ir tai atliktų; ragina Komisiją nedelsiant pateikti prieštaravimo pareiškimą šiai paieškos bendrovei, jei susitarimas neįmanomas;

96. primena, jog siekiant užtikrinti, kad nebūtų skirtingai traktuojamos skirtingos interneto paslaugos ir būtų visapusiškai garantuota konkurencija, itin didelę reikšmę turi tinklo neutralumas;

Valstybės pagalba futbolui

97. teigiamai vertina Komisijos sprendimą pradėti tyrimą dėl valstybės pagalbos futbolui skyrimo, nes ja iškreipiamas viešųjų išteklių naudojimas;

98. mano, kad Komisija turėtų atidžiai išnagrinėti valstybės pagalbą gavusių bankų paskolas arba paskolų refinansavimą, skirtus futbolo klubams, ypač paskolų palūkanų normas, palyginti su vidutine skolinimo palūkanų norma, ir paskolos dydį, palyginti su atitinkamo futbolo klubo skola;

99. ragina Komisiją struktūriškai aptarti profesionalaus sporto ir konkurencijos politikos ryšius, ypač socialinio draudimo įmokų nemokėjimą, futbolo klubų mokestinių prievolių vykdymą ir sutarčių nutraukimo sąlygas;

Maisto tiekimo grandinė

100. yra patenkintas tuo, kad Konkurencijos generaliniame direktorate įsteigta už maisto produktų klausimus atsakinga darbo grupė (angl. *Food Task Force*), siekiant stebėti konkurencijos raidą maisto tiekimo grandinėje ir šios raidos poveikį vartotojams, taip pat yra patenkintas, kad pradėtas mažmeninės prekybos sektoriaus tyrimas; mano, kad maisto sektoriuje subalansuotos santykių sistemos negalima sukurti kenkiant konkurencijos politikai arba taikant grynai komercinį metodą, kuris neatspindi pagrindinių konkurencijos politikos principų;

101. teigiamai vertina Komisijos veiksmus tikrinant pasiūlą baltojo cukraus rinkoje ir laukia tyrimo rezultatų;

Socialiniai aspektai

102. pažymi, kad subsidarumas, demokratinė kontrolė ir viešųjų interesų rėmimas yra pagrindiniai Europos Sąjungos principai;

103. pabrėžia, kad pagal bendruosius Sutarčių principus (nediskriminavimas, vienodas požiūris, proporcingumas) valstybės narės ir vietos valdžios institucijos turi laisvai nuspręsti, kaip finansuojamos ir organizuojamos visuotinės svarbos socialinės paslaugos (VSSP); todėl atkreipia dėmesį į Sąjungos socialinius tikslus ir poreikį skatinti minėtų paslaugų kokybę, veiksmingumą ir galimybę jomis naudotis, neatsižvelgiant į tai, ar jas teikia vieši, ar privatūs subjektai;

104. pažymi, kad Sąjunga susiduria su didžiuliais iššūkiais reindustrializacijos, energetikos sektoriaus pertvarkymo ir skaitmeninės įrangos srityse ir kad tam reikalingos didelės investicijos; be to, pažymi, kad jaunimo nedarbui mažinti skirtos investicijos į švietimą, mokymus ir gebėjimų tobulinimą labiau papildo konkurencijos politikos tikslus, nei jiems prieštarauja;

105. nurodo, kad vykdamas konkurencijos politiką turėtų būti laikomasi SESV 9 straipsnio, kuriame nurodyta, jog nustatydama ir įgyvendindama savo politikos kryptis ir veiksmus, Sąjunga atsižvelgia į reikalavimus, susijusius su didelio užimtumo skatinimu;

106. yra įsitikinęs, kad socialinės konvergencijos politika gali būti vykdoma glaudžiai ją derinant su tvirta ekonomine ir konkurencijos politika;

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

107. laikosi nuomonės, kad vienodų sąlygų įmonėms užtikrinimas vidaus rinkoje taip pat priklauso nuo kovos su socialiniu dempingu, kuris turėtų būti laikomas praktika, kuria pažeidžiama konkurencija; mano, kad Komisija turėtų nustatyti ES vidaus dempingo praktikos atvejus, kai įmonė tarptautiniu mastu arba šalies viduje prekes parduoda žemesne negu vieneto gamybos kaina, siekdama, kad bankrutuotų vienas ar daugiau konkurentų; mano, kad dėl šios priežasties Komisija turėtų siekti didesnės valstybių narių ekonominės ir socialinės veiklos rezultatų konvergencijos; pabrėžia, kad reikalingos struktūrinės reformos, kurios apimtų mokesčių sistemos reformą, kad būtų galima kovoti su sukčiavimu, mokesčių slėpimu ir mokesčių rojais;

o

o o

108. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai ir nacionalinėms konkurencijos institucijoms (NKI).

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

P7_TA(2013)0577

Pieno gamyba kalnuotose vietovėse, mažiau palankiose ūkininkauti vietovėse ir atokiausiuose regionuose

2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl pieno gamybos išlaikymo kalnuotose vietovėse, mažiau palankiose ūkininkauti vietovėse ir atokiausiuose regionuose pasibaigus pieno gamybos kvotai (2013/2097 (INI))

(2016/C 468/15)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo III antraštinę dalį, susijusią, visų pirma, su žemės ūkiu,
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 174 straipsnio trečią pastraipą, susijusią, visų pirma, su kalnuotais regionais, ir 349 straipsnį, susijusį su atokiausiais regionais,
 - atsižvelgdamas į Reglamentą (EB) Nr. 247/2006, nustatantį specialias žemės ūkio priemones atokiausiems Sąjungos regionams ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į Reglamentą (ES) Nr. 261/2012 dėl sutartinių santykių pieno ir pieno produktų sektoriuje ⁽²⁾,
 - atsižvelgdamas į Reglamentą (EB) Nr. 1234/2007 ⁽³⁾,
 - atsižvelgdamas į 2006 m. rugsėjo 30 d. Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje paskelbtą 1991 m. Alpių konvencijos taikymo ūkininkavimo kalnų vietovėse srityje protokolą (Protokolas „Ūkininkavimas kalnų vietovėse“) ⁽⁴⁾,
 - atsižvelgdamas į 2013 m. gegužės 30 d. Regionų komiteto nuomonę NAT-V-028 „Rinkos padėties raida ir su ja susijusios sklandaus laipsniško pieno kvotų sistemos panaikinimo sąlygos. Antroji „poveikio sušvelninimo“ ataskaita“,
 - atsižvelgdamas į Komisijos ataskaitą Europos Parlamentui ir Tarybai „Rinkos padėties raida ir su ja susijusios sklandaus laipsniško pieno kvotų sistemos panaikinimo sąlygos. Antroji „poveikio sušvelninimo“ ataskaita“ COM(2012)0741),
 - atsižvelgdamas į Žemės ūkio ir kaimo plėtros generalinio direktorato užsakytą tyrimą „Ūkininkaujant kalnuotose vietovėse pagamintų žemės ūkio ir maisto produktų ženklavimas“ (administracinis susitarimas Nr. AGRI-2011-0460/JRC-IPTS Nr. 32349-2011-10),
 - atsižvelgdamas į 2009 m. vasario mėn. Komisijos atliktą tyrimą „Ekonominis pieno kvotų sistemos panaikinimo poveikis. Regioninė pieno gamybos ES analizė“,
 - atsižvelgdamas į 2008 m. sausio mėn. B teminio skyriaus (Struktūrinė ir sanglaudos politika) atliktą tyrimą „Pieno kvotos ateitis. Įvairūs scenarijai“,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 48 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Žemės ūkio ir kaimo plėtros komiteto pranešimą (A7-0383/2013),
- A. kadangi tai, kad pasibaigs pieno kvotų taikymas, turės pasekmių visai Europos pieno rinkai, o labiausiai jas pajus kalnuotų vietovių ir atokiausių regionų pieno gamintojai, nes šiose vietovėse dėl joms būdingų gamtinių ir nuolatinių kliūčių negalima pasinaudoti dėl liberalizavimo atsirandančiomis augimo galimybėmis;

⁽¹⁾ OL L 42, 2006 2 14, p. 1.

⁽²⁾ OL L 94, 2012 3 30, p. 38.

⁽³⁾ OL L 299, 2007 11 16, p. 1

⁽⁴⁾ OL L 271, 2006 9 30, p. 63.

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

- B. kadangi, vadovaujantis Reglamento (ES) Nr. 1305/2013 32 straipsniu, nuo 62 lygiagretės į šiaurę esančios vietovės ir tam tikros prie jų esančios teritorijos laikomos kalnuotomis vietovėmis ir kadangi Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 349 straipsnyje pateikiama atokiausių regionų apibrėžtis ir statusas;
- C. kadangi jaunų ūkininkų sprendimas dėl ateities šiose vietovėse priklauso nuo ūkio dydžio ir jų finansinių išteklių, atsižvelgiant į tai, kad ūkiai, kurie neseniai investavo į kvotų sistemą, jai pasibaigus, pajus didesnę likvidumo stygių ir jiems teks didesnę finansinę naštą;
- D. kadangi gamybos vietos nulemtos pieno gamintojų sąnaudos kalnuotose vietovėse ir atokiausiuose regionuose yra daug didesnės ir kadangi taikant papildomus reikalavimus, visų pirma, papildomus žemės naudojimo apribojimus, reikia užtikrinti, kad ūkininkų darbas jiems būtų ekonomiškai naudingas ir duotų pelno po to, kai pasibaigs kvotų taikymas;
- E. kadangi, pabaigus taikyti kvotas, dalyje kitų mažiau palankių ūkininkauti Sąjungos vietovių, kur gamybos tankumas yra toks žemas, kad netrukus surinkimo arba perdirbimo įmonės gali pakeisti veiklos vietą, persikeldamos į konkurencingesnes vietoves, kur pieno surinkimo arba produktų transportavimo į rinką sąnaudos yra mažesnės, gali susiklostyti nepalanki konkurencinė padėtis, taigi kilti grėsmė gamybos tvarumui šiose vietovėse;
- F. kadangi vienas iš pagrindinių naujosios BŽŪP tikslų – išlaikyti produktyvų žemės ūkį kalnuotose ir mažiau palankiose ūkininkauti vietovėse ar atokiausiuose regionuose;
- G. kadangi pieno bei pieno produktų gamybos, surinkimo, transportavimo ir komercializacijos rinkoje, esančioje už gamybos regiono ribų, išlaidos yra kur kas didesnės šiose vietovėse negu palankiose ūkininkauti vietovėse;
- H. kadangi gamintojų asociacijų kūrimosi procesai gali palengvinti gamybos išlaidų mažinimą ir suteikti pienininkystės ūkininkams daugiau galių derantis, ypač derybose nustatant pieno kainas;
- I. kadangi dėl esamų bendrųjų sąlygų dažnai pieno produktų neįmanoma perdirbti prie pat gamybos vietos; nurodo, kad reikia atsižvelgti į su infrastruktūra susijusias realias sąlygas ir specialius pavadinimus, pavyzdžiui, „kalnų produktas“, leisti naudoti ir tiems gaminiams, kurie perdirbami tam tikru nustatytu spinduliu nuo kalnuotos vietovės; mano, kad šią nuostatą būtina taikyti visiems produktams, pagamintiems iš kalnuotų vietovių pieno;
- J. kadangi pieno gamyba daugelyje šių vietovių yra svarbiausia ir labiausiai paplitusi žemės ūkio gamybos šaka ir ji atlieka svarbiausią vaidmenį gaminant kokybiškus pieno produktus, pažymėtus ES pripažintomis kilmės nuorodomis; kadangi svarbu išsaugoti gamybos tinklą visose Sąjungos teritorijose, kad galėtų būti aprūpintas kiekvienas vartotojų regionas nepatiriant nepagrįstų transportavimo sąnaudų ir nepagrįstai nekenkiant aplinkai;
- K. kadangi daugelyje valstybių narių ir regionų pieno gamyba yra vienas iš pagrindinių regioninės ekonomikos ramsčių ir viena iš pagrindinių žemės ūkyje sukuriama pridėtinės vertės dedamųjų;
- L. kadangi kokybiškų pieno produktų vertės didinimas ir pardavimo skatinimas gali tapti naudinga priemone sprendžiant padidėjusios pieno gamybos problemą;
- M. kadangi daugelyje regionų pieno gamyba iš esmės yra mažųjų ir vidutinių šeimos ūkių sritis;
- N. kadangi 59 proc. žemės ūkio naudmenų kalnuotose vietovėse naudojami kaip daugiametės ganyklos arba pievos pieno pramonės reikmėms ir dažniausiai joks kitas jų naudojimas žemės ūkio tikslais nėra įmanomas ar tikslingas; o 9,5 proc. pieno ES pagaminama kalnuotose vietovėse; kadangi dėl reljefo ir klimato žemės ūkio alternatyvos ir įvairovė yra labai ribotos;
- O. kadangi kai kuriuose atokiausiuose regionuose pieno gamybai, kaip vienai iš pagrindinių ekonomikos, socialinio stabilumo, aplinkos ir žemės naudojimo kokybės varomųjų jėgų, nėra alternatyvos; kadangi šiuose regionuose Atokiausiems regionams ir saloms skirtos programos (angl. POSEI) yra geriausios priemonės siekiant gauti didesnę pagalbą gamybos lygiui išlaikyti;

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

- P. kadangi gyvulininkystė šiuose regionuose – ne tik ekonominė veikla ir jų gyventojų pragyvenimo priemonė, bet ir vienas iš pagrindinių tradicinės kultūros ir socialinės struktūros elementų, artimai susijęs su vietos gyventojų gyvenimu ir tradicijomis;
- Q. kadangi kalnuotose vietovėse, atokiausiuose regionuose ir dalyje kitų mažiau palankių ūkininkauti vietovių atsisakius gyvulininkystės ir tuo pačiu su ja susijusios pieno pramonės dažnai sustoja visa žemės ūkio veikla, geri žemės ūkio laukai paliekami be priežiūros, o to pasekmė – mažėjantis gyventojų skaičius ir migracija iš kaimo vietovių į miestus;
- R. kadangi žemės ūkio sektorius šiose vietovėse ypač prisideda prie kultūrinio kraštovaizdžio ir biologinės įvairovės išsaugojimo ir gamtinių pavojų mažinimo ir yra sėkmingos regioninės plėtros pagrindas, be kurio negali vystytis kiti ekonomikos sektoriai, visų pirma turizmas; kadangi apleidus žemės ūkį tokiose vietovėse galėtų būti padaryta didelė žala ir minėtoms kitoms sritims;
- S. kadangi pieno gamyba daugelyje mažiau palankių ūkininkauti vietovių užtikrinama ekonominė ir socialinė sanglauda; būtina užtikrinti, kad pasibaigus kvotoms jai nekiltų pavojus; kadangi reikia išsaugoti ir skatinti kultūrinio kraštovaizdžio puoselėjimą, turizmo pramonę, vietos ciklus (gamyba–perdirbimas–pardavimas), darbo vietas ir jaunų žmonių galimybes likti šiose vietovėse;
- T. kadangi pieno kvotų panaikinimas sukels gamybos vietovių konkurenciją visos Europos lygmeniu; kadangi produktų diferenciacija yra esminis veiksnys siekiant išsaugoti kalnuotų vietovių ir tų atokiausių regionų, kuriuose gaminamas pienas ar pieno gaminiai, prieigą prie rinkos;
1. pažymi, kad daugelyje valstybių narių mokamos tiesioginės išmokos pagal pirmąjį žemės ūkio politikos ramstį, net atsižvelgiant į dabartinę BŽŪP reformą, yra grindžiamos istorinėmis orientacinėmis sumomis, ir tai gali labai neigiamai paveikti žaliųjų plotus ir pieno gamybą šiose vietovėse; todėl ragina šį poveikį patiriančias valstybes nares užtikrinti, kad nacionaliniu lygmeniu įgyvendinant žemės ūkio reformą būtų nedelsiant pradėtas taikyti blogesnės šių regionų konkurencinės padėties kompensavimo modelis;
 2. atkreipia dėmesį, kad kalnų pienas sudaro apie 10 proc. 27 ES valstybių narių pieno, tačiau Austrijoje, Slovėnijoje ir Suomijoje jis sudaro du trečdalius pieno ir jį tiekia trys ketvirtadaliai gamintojų, o atitinkami skaičiai labai nemaži dar maždaug dešimtyje šalių. Taip pat atkreipia dėmesį į tai, kad daugumoje šių drėgnų kalnų regionų, taip pat atokiausių regionų pievų žolę visų pirma vartotoja pieną duodančių galvijų kaimenės, išlaikančios kraštovaizdžius prieinamus ir gyvenamus, o tai naudinga turizmui, biologinei įvairovei ir aplinkai;
 3. mano, kad, apskaičiuojant pagal pirmąjį ramstį mokamas tiesiogines išmokas, daugiametės ganyklos ir pievos, kurios šiose vietovėse dažniausiai negali būti panaudojamos niekaip kitaip, kaip tik galvijams, avims ir ožkoms auginti, niekada neturi būti laikomos prastesnio pobūdžio, palyginti su kitais žemės ūkio plotais;
 4. mano, kad būtina šiose vietovėse numatyti su ganomais gyvuliais susietą išmoką pagal pirmąjį BŽŪP ramstį, o atokiausiuose regionuose – pagal POSEI; nepritaria naujiems atrajotojų šėrimo reikalavimams, kurie gali sužlugdyti esamą žemės ūkio praktiką;
 5. pabrėžia svarbų susietųjų išmokų vaidmenį pagal pirmąjį žemės ūkio politikos ramstį; pažymi, kad valstybėms narėms turėtų būti suteiktos papildomos galimybės šiose vietovėse susieti nacionalines arba ES finansuojamas išmokas, kaip susitarta atliekant dabartinę BŽŪP reformą;
 6. pabrėžia, kad pagal BŽŪP ypatingą dėmesį reikia skirti mažiesiems ūkiams šiose vietovėse, nes jiems būdingas struktūriškai nulemtas didesnis žmonių darbo intensyvumas ir didesnės išlaidos įsigyjant gamybos veiksnius, ir jie labai prisideda prie darbo vietų išsaugojimo bei kaimo plėtros;
 7. nurodo, kad, jeigu bus rengiamos tikslingos priemonės gamybai remti ir išlaikyti, pieno kvotų pasibaigimą kalnuotose vietovėse ir atokiausiuose regionuose reikėtų įvertinti atskirai, atsižvelgiant į konkrečias sąlygas šiose vietovėse;

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

8. atsižvelgdamos į tai, kad pieno gamyba kai kuriuose atokiausiuose regionuose yra nepakeičiama, Komisija ir valstybės narės šiuose regionuose turėtų naudotis POSEI programomis paramai tiesioginių išmokų ir rinkos priemonių srityje padidinti ir kaimo plėtros programomis – paramai pagal antrąjį BŽŪP ramstį padidinti;
9. ragina, rengiant Bendrą strateginę programą, numatyti papildomas priemones panaudojant regioninės plėtros, Europos socialinio fondo ir Sanglaudos fondo programas; mano, kad bendra strategine programa turi būti siekiama spartinti regioninės plėtros koncepcijas ir struktūros išlaikymo programas, kuriomis pagrindinis dėmesys skiriamas žemės ūkio išsaugojimui ir pirminės bei galutinės vertės grandinės stiprinimui;
10. ragina valstybes nares ir regionus taikytiniais atvejais parengti konkrečią pieno gamybos šiose vietovėse programą kaip kaimo plėtros programos dalį;
11. atsižvelgdamas į tai pabrėžia, kad reikia remti esamus projektus arba naujų projektų kūrimą, kuriais kuriama pridėtinė vertė, diferencijuojami produktai pagal teritorijas ir kuriamos naujos kalnuotų vietovių bei atokiausių regionų skatinimo strategijos; ragina Komisiją pasiūlyti plataus masto priemones, kuriomis būtų skatinamas šių projektų kūrimas, vykdymas ir su jais susijusios kolektyvinės investicijos;
12. ragina valstybes nares imtis kovos su pievų naikinimu priemonių ir į šį aspektą atsižvelgti priimant teritorijų planavimo teisės aktus;
13. pabrėžia, kad antrojo ramsčio priemonės, kaip antai kompensacinė išmoka, agrarinės aplinkosaugos priemonė, pagalba individualioms arba kolektyvinėms investicijoms į gamybą, perdirbimą (atokiausių regionų, kuriems taikoma POSEI sistema, atveju nepamirštant galimybės turėti gaminių, kurie būtini siekiant regioninės žemės ūkio produkcijos pertvarkos, ypač pieno gaminių, kuriems taikoma speciali tiekimo tvarka, siekiant išlaikyti konkurencingumą) ir realizavimą, pagalba jaunųjų ūkininkų įsisteigimui, kokybės gerinimui, įvairinimui, inovacijoms, bendradarbiavimui (įskaitant bendradarbiavimą su vietos valdžios institucijomis) yra labai svarbios tvariai pieno gamybai šiose vietovėse todėl ragina valstybėse narėse ir regionuose numatyti būtiną teisinę sistemą, tam tikrą finansavimo lygį ir galimybes, būtinas skiriant pakankamas ir aiškiai diferencijuotas kompensacines išmokas, taip pat skatinti ekologines, tvarias ir žemės ūkio formas ir ekologinį ūkininkavimą; ragina pagal antrąjį BŽŪP ramstį mokėti tinkamas kompensacines išmokas siekiant padengti pieno gamybos investicines sąnaudas kalnuotose vietovėse ir atokiausiuose regionuose, kurios dėl šių vietovių ypatumų, regionų atokumo, itin suskaidytų sklypų ir geografinės salų izoliacijos yra didesnės;
14. ragina galintiems plėsti pieno ūkiams papildomai teikti tikslinę investicinę pagalbą, pavyzdžiui, susijusią su tvartų ir technikos amortizacinių atskaitymais ir palūkanomis, siekiant sumažinti gamybos sąnaudas ir padidinti ūkių konkurencingumą;
15. ragina valstybes nares ypač remti projektus pagal antrąjį ramstį, pavyzdžiui, bendradarbiavimą, kuriuo siekiama mikroekonominio požiūriu tikslingai naudoti techniką ar pastatus;
16. ragina Komisiją iš naujo apibrėžti darnios kaimo ir pieno sektoriaus plėtros programą kalnuotoms vietovėms ir atokiausiems regionams, mažiau palankioms ūkininkauti pieno gamybos vietovėms ir valstybėms narėms, kuriuose didžiąją pieno dalį gamina labai maži ūkiai;
17. atkreipia dėmesį į tai, kad dėl ypač techniškai sudėtingo susisiekimo ir dažniausiai iš vieno ūkio gaunamo mažo pieno kiekio pieno surinkimo ir pagamintų produktų transporto išlaidos kalnuotose vietovėse ir atokiausiuose regionuose yra ypač didelės, o to pasekmė – dideli vietovės geografiniai trūkumai ir labai nepalanki konkurencinė padėtis; ragina teikti pagalbą kad perdirbimo įmonės, ypač kooperatyvai, šiose vietovėse kompensuotų palyginti su palankiomis ūkininkauti vietovėmis didesnes pieno surinkimo ir gamybos išlaidas, įskaitant gamybos veiksnius ir pagamintų produktų transportą;
18. pabrėžia, kad, siekiant rinkti ir skleisti duomenis bei informaciją apie gamybą ir tiekimą, iš anksto įspėti apie rinkos pusiausvyros sutrikimo pavojų, atsižvelgiant į pieno gaminių įvairovę, ir atlikti perspektyvinę trumpojo laikotarpio kainų svyravimo analizę siekiant tiksliai pritaikyti pieno kiekį prie rinkos paklausos, reikalinga pieno gamybos rinkos stebėjimo priemonė (Pieno observatorija);

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

19. atkreipia dėmesį į tai, kad ūkiuose arba aukštikalnių pievose pieną perdirbant ir realizuojant vietoje, kalnuotų regionų, atokiausių regionų ir kitų mažiau palankių ūkininkauti vietovių mažieji ir labai maži ūkiai turi galimybę pasiekti didesnę pridėtinę vertę, be to, taip šioms vietovėms suteikiamas turistinis aspektas; pabrėžia, kad tokias iniciatyvas reikėtų remti pagal antrąjį BŽŪP ramstį;
20. pabrėžia, kad didelis atokiausių regionų atstumas nuo vartotojų rinkų lemia dvigubo sandėliavimo poreikį – taip moderniai organizuojama logistika; todėl ragina Komisiją už atokiausių regionų ribų esančias minėto sandėliavimo patalpas laikyti tinkamomis pagal reglamentavimo nuostatas, susijusias su investicijomis į šiuos regionus;
21. mano, kad aukštikalnių pievoms ir toms atokiausių regionų vietovėms, kuriose gaminamas pienas, ypač reikalingos investicijos ir veiksmai, kuriais siekiama išsaugoti ir (arba) atkurti gyvulininkystei ir iš jos gaunamų produktų perdirbimui bei pardavimui būtinas sąlygas;
22. pažymi, kad reikia taikyti priemones, kuriomis būtų sudaromos sąlygos tipinius produktus gaminti amatininkų būdais;
23. ragina Komisiją ir valstybes nares rengiant teisės aktus atkreipti dėmesį į tai, kad reikia vengti per didelių biurokratinių įpareigojimų, o reikalavimai sveikatos ar ženklinimo ir privalomo informavimo srityse turi būti proporcingi – kad juos galėtų įvykdyti ir mažieji gamintojai bei perdirbėjai;
24. pažymi, kad smulkieji ūkininkai kalnuotose ir mažiau palankiose ūkininkauti vietovėse, pvz., atokiausiuose regionuose, kuriuose gaminamas pienas ar pieno gaminiai, turėtų būti remiami steigiant gamintojų organizacijas, kurios stiprintų jų derybinę galią, taip pat svarbu, kad šių vietovių smulkūs ūkininkai išsaugotų ir plėtotų labiau regionines bei vietos rinkas;
25. pabrėžia, kad higienos ir realizavimo taisyklės turi būti pritaikomos prie rinkų masto ir paklausos, taigi higienos standartai turėtų būti tinkami ir taikytini ūkininkams ir pieno perdirbėjams kalnuotose ir mažiau palankiose ūkininkauti vietovėse ir atokiausiuose regionuose;
26. atkreipia dėmesį į tai, kad dėl veisimo veiklos, kuria siekiama veiksmingos pieno gamybos, mažieji ūkiai patiria ypač didelių išlaidų; todėl ragina remti veisimo veiklą, kad šių vietovių pienininkystės ūkiai taip pat turėtų aukštos kokybės ir savą prieauglį;
27. mano, kad reikėtų remti pieno gamintojų jungimąsi į gamintojų organizacijas, kad visi ūkiai turėtų tinkamo patekimo į rinką galimybes ir būtų sukurti partnerystės dariniai agrarinės aplinkosaugos turizmui skatinti;
28. pabrėžia, kad, imant pavyzdžiu bendrą vaisių ir daržovių rinkos organizavimą (BRO), gamintojų organizacijoms turėtų būti suteikiama galimybė įgyvendinti iš ES biudžeto bendrai finansuojamas veiksmų programas; atsižvelgiant į tai, gamintojų organizacijoms turėtų būti suteikiama galimybė remti patekimo į naujas rinkas, rinkos atvėrimo, kokybės užtikrinimo, gaminių naujovių ir reklamos priemones, ypač atsižvelgiant į neseniai sukurtą nuorodą „kalnų produktas“ ir į kitus tvirtintinus neprivalomus nustatytus terminus, saugomas kilmės vietos nuorodas bei kitus kokybės ženklus, taip pat įgūdžių tobulinimo bei krizės valdymo priemones;
29. ragina Komisiją ir valstybes nares pievų ir pieno gamybos kalnuotose vietovėse, atokiausiuose regionuose ir kitose mažiau palankiose ūkininkauti vietovėse klausimus įtraukti į bendrąsias mokslinių tyrimų programas ir į juos ypač atsižvelgti vykdant bendruosius mokslinių tyrimų projektus, skatinant šioms vietovėms taikyti novatoriškus sprendimus ir nepamirštant, kad reikia išspręsti problemas, susijusias su produktyvumu ir klimato kaita; mano, kad šiais moksliniais tyrimais taip pat reikėtų nustatyti naudą vartotojų sveikatai;
30. ragina Komisiją atidžiai sekti pieno gamybos raidą šiose vietovėse ir iš naujo apsvarstyti ekonominę pieno kvotų laikotarpio pabaigos poveikį šių vietovių pienininkystės ūkiams; prašo Komisijos iki 2017 m. Parlamentui ir Tarybai pateikti ataskaitą, kurioje būtų išdėstyta padėtis šiuo klausimu, ir pateikti pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto, jeigu pieno gamyba šiuose regionuose bus gerokai sumažėjusi;
31. ragina Komisiją, bendradarbiaujant su gamintojais, gamintojų asociacijomis ir prekybininkais, rengti programas, kuriomis būtų sušvelninamas tikėtinas greitas pieno kainos kritimas, pavyzdžiui, taikant lėšų pritraukimo modelį;

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

32. ragina Komisiją ir valstybes nares veiksmingiau įgyvendinti Sąjungos pieno tiekimo mokykloms programą ir visų pirma jos dalyviams suteikti galimybę konkursuose pieną iš kalnuotų vietovių aiškiai ženklinti nuoroda „kalnų produktas“; be to, ragina valstybes nares vykdant pieno tiekimo mokykloms programą naudoti trumpas tiekimo grandines, kad būtų skatinama pieno gamyba vietos mastu ir mažinamas transporto išmetamas anglies junginių kiekis;
 33. ragina Komisiją rengiant ženklinimo nuoroda „kalnų produktas“ įgyvendinimo taisykles atsižvelgti į saugoma kilmės vietos nuoroda ženklinamų gaminių specifiką, nes jiems jau taikomos specialios kilmės vietos kontrolės nuostatos, ir konkrečiai įvertinti galimybę kalnų vietovėms taikyti lankstesnes taisykles, nes dėl specifinių nepalankių sąlygų, susijusių ir su pašarinių augalų produktyvumu, jos gali neturėti Reglamente (ES) Nr. 1151/2012 numatytų galimybių, o tai prieštarautų paties teisės akto tikslams;
 34. ragina Komisiją ir valstybes nares skatinti ir remti pastangas į gamybos ciklą įtraukti apleistas ganyklas, didesnę pievų pajamingumą ir racionalų jų naudojimą;
 35. atkreipia dėmesį į tai, kokios svarbios priemonės, kuriomis jauniems ūkininkams padedama steigti ūkius kalnuotose vietovėse ir atokiausiuose regionuose, nepamirštant, kad šiose vietovėse gyventojų senėjimas yra didesnis nei vidutinis;
 36. ragina valstybes nares sukurti reikiamą sistemą, kad kalnuotose vietovėse ir mažiau palankiose ūkininkauti vietovėse veiklą vykdančios gamintojai ir perdirbėjai galėtų naudotis mokymo kursais ir kreditavimu;
 37. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai.
-

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

P7_TA(2013)0578

Atsparumas ir nelaimių rizikos mažinimas besivystančiose šalyse

2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl ES požiūrio į atsparumą ir nelaimių rizikos mažinimą besivystančiose šalyse: per aprūpinimo maistu krizes įgyta patirtis (2013/2110(INI))

(2016/C 468/16)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 210 straipsnį,
- atsižvelgdamas į 2005 m. gruodžio 20 d. Europos konsensumą dėl vystymosi,
- atsižvelgdamas į 2007 m. gruodžio 18 d. Europos konsensumą dėl humanitarinės pagalbos,
- atsižvelgdamas į 2010 m. gruodžio 8 d. Komisijos komunikatą „Europos konsensuso dėl humanitarinės pagalbos veiksmų plano laikotarpio vidurio peržiūra. Veiksmingų principinių ES humanitarinių veiksmų vykdymas“ (COM(2010) 0722),
- atsižvelgdamas į 2012 m. spalio 3 d. Komisijos komunikatą „ES požiūris į atsparumą. Per aprūpinimo maistu krizes įgyta patirtis“ (COM(2012)0586) (toliau 2012 m. Atsparumo komunikatas),
- atsižvelgdamas į 2013 m. birželio 19 d. Komisijos tarnybų darbo dokumentą „Atsparumo krizių ištiktose šalyse veiksmų planas 2013–2020 m. laikotarpiu“ (SWD(2013)0227),
- atsižvelgdamas į 2013 m. gegužės 28 d. Tarybos išvadas dėl ES požiūrio į atsparumą,
- atsižvelgdamas į 2009 m. vasario 23 d. Komisijos komunikatą „Nelaimių rizikos mažinimo besivystančiose šalyse ES paramos strategija“ (COM(2009)0084),
- atsižvelgdamas į 2011 m. vasario 16 d. Komisijos tarnybų darbinį dokumentą „Nelaimių rizikos mažinimo besivystančiose šalyse ES paramos strategijos įgyvendinimo planas 2011–2014 m. laikotarpiu“ (SEC(2011)0215),
- atsižvelgdamas į 2009 m. gegužės 18 m. Tarybos išvadas dėl „Nelaimių rizikos mažinimo besivystančiose šalyse ES paramos strategijos“,
- atsižvelgdamas į JT Hyogo 2005–2015 m. veiksmų programą, patvirtintą Japonijoje surengtoje pasaulinėje konferencijoje dėl nelaimių prevencijos, taip pat patvirtintą Jungtinių Tautų Generalinės Asamblėjos rezoliucija A/RES/60/195, ir jos vidurio laikotarpio persvarstymą,
- atsižvelgdamas į 2001 m. balandžio 23 d. Komisijos komunikatą „Pagalbos, atstatymo ir vystymosi susiejimas – vertinimas“ (COM(2001)0153),
- atsižvelgdamas į 2012 m. rugpjūčio 20 d. Komisijos komunikatą „Socialinė apsauga Europos Sąjungos vystomojo bendradarbiavimo srityje“ (COM(2012)0446),
- atsižvelgdamas į savo 2010 m. rugsėjo 21 d. rezoliuciją dėl Komisijos komunikato „Bendrijos stichinių ir žmogaus sukeltų nelaimių prevencija“ ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2011 m. rugsėjo 27 d. rezoliuciją „Geresnis Europos reagavimas į nelaimes. Civilinės saugos ir humanitarinės pagalbos vaidmuo“ ⁽²⁾,

⁽¹⁾ OL C 50 E, 2012 2 21, p. 30.

⁽²⁾ OL C 56 E, 2013 2 26, p. 31.

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

- atsižvelgdamas į 2013 m. vasario 27 d. Komisijos komunikatą „Pasiturimas gyvenimas visiems. Skurdo panaikinimas ir tvarios pasaulio ateities užtikrinimas“ (COM(2013)0092),
 - atsižvelgdamas į 2011 m. spalio 13 d. Komisijos komunikatą „ES vystymosi politikos poveikio didinimas. Pokyčių darbotvarkė“ (COM(2011)0637) ir į Tarybos išvadas, priimtas 2012 m. gegužės 14 d.,
 - atsižvelgdamas į veiksmingo vystomojo bendradarbiavimo partnerystės, dėl kurios susitarta 2011 m. lapkričio 29 d. – gruodžio 1 d. Pusane (Pietų Korėja) vykusiame 5-ame aukšto lygio forume pagalbos veiksmingumo klausimais, principus,
 - atsižvelgdamas į savo 2013 m. birželio 13 d. rezoliuciją „Tūkstantmečio vystymosi tikslai. Programos po 2015 m. apibrėžimas“⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į 2013 m. birželio 25 d. Tarybos išvadas dėl visa apimančios laikotarpio po 2015 m. darbotvarkės,
 - atsižvelgdamas į JT konferencijos tvaraus vystymosi klausimais, kuri įvyko 2012 m. birželio mėn. Rio de Žaneire, Brazilijoje (Rio+20), baigiamąjį dokumentą „Ateitis, kurios norime“ ir visų pirmą į jos sprendimus dėl nelaimių rizikos mažinimo,
 - atsižvelgdamas į Pasaulinės nelaimių rizikos mažinimo platformos ketvirtosios sesijos, kuri vyko 2013 m. gegužės 19–23 d. Ženevoje (Šveicarija), darbą,
 - atsižvelgdamas į 2013 m. kovo 12 d. Komisijos komunikatą „Išorės pagalbos priemonės motinų ir vaikų mitybai gerinti. ES politikos programa“ (COM(2013)0141),
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 48 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Vystymosi komiteto pranešimą (A7-0375/2013),
- A. kadangi Komisijos 2012 m. komunikate „ES požiūris į atsparumą“ atsparumas apibūdinamas kaip „asmens, namų ūkio, bendruomenės, šalies ar regiono gebėjimas atremti sunkumus ir sukrėtimus, prie jų prisitaikyti ir greitai atsigausti“;
- B. kadangi nelaimių rizikos mažinimas (NRM) yra esminė atsparumo užtikrinimo sąlyga; kadangi NRM apima pavojų analizę ir jų valdymą, kuriais siekiama mažinti pažeidžiamumą kilus pavojui, ir veiklą, kuria visais lygmenimis, pradedant vietos ir baigiant tarptautiniu, stiprinamas pasirengimas, prevencija ir mažinamas pažeidžiamumas;
- C. kadangi pagalbos, reabilitacijos ir vystymosi susiejimas yra svarbi atsparumo požiūrio priemonė, padedanti įveikti veiklos ir finansavimo trūkumus perėjimo nuo pagalbos prie pagalbos vystymuisi etapais;
- D. kadangi Hyogo veiksmų programa yra neįkainojama nelaimių rizikos mažinimo darbotvarkės įgyvendinimo visame pasaulyje skatinimo priemonė, ir kadangi ji baigiasi 2015 m.; kadangi tikimasi, kad 2015 m. pradžioje Japonijoje vyksiančioje pasaulinėje konferencijoje nelaimių rizikos mažinimo klausimais bus patvirtinta NRM sistema, kuri bus taikoma laikotarpiu po 2015 m.;
- E. kadangi atliekant Europos konsensuso dėl humanitarinės pagalbos laikotarpio vidurio peržiūrą pažymėta, jog NRM srityje pasiekta pažangos, bet labai svarbu toliau daryti konkrečią pažangą;
- F. kadangi, JT duomenimis, nuo 1992 m. per nelaimes nukentėjo 4,4 mlrd. žmonių, padaryta žala siekė 2 trln. JAV dolerių, o 1,3 mln. žmonių žuvo; kadangi 2011 m. dėl nelaimių patirtų nuostolių suma viršijo 300 mlrd. JAV dolerių; kadangi, remiantis Azijos plėtros banko skaičiavimais, investavus vieną dolerį į nelaimių rizikos mažinimą regione, kuriame yra didelė nelaimių tikimybė, būtų sutaupyta mažiausiai keturi doleriai išlaidų pagalbai ir reabilitacijai ateityje;

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2013)0283.

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

- G. kadangi šiandienos globalizuotame pasaulyje tiekimo grandinės yra tarpusavyje susijusios ir viename regione patirti ekonominiai nuostoliai sukelia padarinių visame pasaulyje; pavyzdžiui, nustatyta, kad dėl 2011 m. Tailandą ištikusių potvynių pramonės gamyba pasaulyje sumažėjo 2,5 proc.;
- H. kadangi dėl nelaimių patiriami nuostoliai auga, nes klimato kaita sukelia pavojingesnius su oro sąlygomis susijusius reiškinius, be to, vyksta sparti ir netinkamai valdoma urbanizacija, daugėja gyventojų, blogėja dirvožemio būklė ir senka gamtos išteklių; kadangi daugelį besivystančių šalių regionų vis dažniau ištinka maisto ir mitybos krizės;
- I. kadangi NRM ir atsparumo pastangos turi būti papildomos, o ne turi pakeisti išsivysčiusių šalių pastangas mažinti jų indėlį į klimato kaitą;
- J. kadangi finansinės konsolidacijos laikais būtina išteklius naudoti veiksmingai ir efektyviai; kadangi NRM finansavimas turi remtis ilgalaikę perspektyva, kuri turėtų atspindėti realius pavojus, o pagrindinis dėmesys turėtų būti sutelktas į pagalbą, teikiamą labiausiai pažeidžiamoms šalims ir grupėms;
- K. kadangi Kinija skyrė 3,15 mlrd. JAV dolerių potvynių poveikiui sumažinti, taip išvengdama nuostolių, kurių suma sudarytų 12 mlrd. JAV dolerių; kadangi kiti sėkmingos veiklos pavyzdžiai – tai Bangladešas, Kuba, Vietnamas ir Madagaskaras, kuriems pavyko žymiai sumažinti meteorologinių pavojų, pvz., tropinių audrų ir potvynių, poveikį patobulinus ankstyvo perspėjimo sistemas, pasirengimo nelaimėms ir kitas rizikos mažinimo priemones;
- L. kadangi daugelyje šalių privačiojo sektoriaus investicijos sudaro didelę visų investicijų dalį ir kadangi šalių ekonominis vystymasis ir atsparumas nelaimėms priklauso nuo privačiojo sektoriaus investicijų į nelaimių rizikos mažinimo priemones;
- M. kadangi JT prognozuoja, kad iki 2050 m. pasaulio miestų gyventojų skaičius padidės 72 proc. ir kad labiausiai miestai augs mažiau išsivysčiusiose šalyse, taigi žymiai padaugės žmonių, kuriems kyla nelaimių rizika;
- N. kadangi nelaimės gali pagilinti kitas problemas, tokias kaip didelis skurdas, aprūpinimo maistu trūkumas ir neprievalgis;
- O. kadangi dėl netvaraus vystymosi planavimo ir praeityje vykdytos veiklos padidėjo daugelio šalių gyventojų pažeidžiamumas nelaimių atvejais; kadangi prieš rengiant vystymosi planus ir programas turi būti atlikti nelaimių rizikos vertinimai;
- P. kadangi dėl nepakankamo ES valstybių narių ir kitų paramą teikiančių šalių veiklos koordinavimo pasibaigus krizinėms situacijoms sumažėja bendrų pastangų poveikis; kadangi stiprinant paramą teikiančių šalių veiklos koordinavimą pasibaigus krizei ir didinant atsparumą galima sutaupyti daug lėšų ir veiksmingiau siekti vystymosi tikslų;
- Q. kadangi pasaulinė vertinimo ataskaita šiuo metu laikoma patikimu bendru nelaimių rizikos ir pažeidžiamumo tendencijų analizės šaltiniu; kadangi tikslų duomenų apie nelaimių sukeltus nuostolius trūkumas tebėra didelė problema;
- R. kadangi regioninė integracija skatina sėkmingą ekonominę, politinę ir socialinę raidą;
- S. kadangi žemės perleidimas turi būti reglamentuojamas, kad nebūtų padaryta žalos kaimo gyventojams;

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

ES požiūris į atsparumą

1. palankiai vertina Komisijos 2012 m. komunikatą „ES požiūris į atsparumą“ ir jo tikslus; ragina Komisiją energingai siekti įgyvendinti komunikate pateiktus pasiūlymus ir užtikrinti, kad būtų toliau plėtojamas ilgalaikis požiūris į atsparumo stiprinimą ir NRM, kuris apimtų humanitarinę ir vystymosi pagalbą ir kuriuo būtų užtikrinta jų aiški sąsaja;
2. palankiai vertina 2013–2020 metų atsparumo didinimo veiksmų planą, skirtą šalims, kuriose yra didelė krizių tikimybė, ir jo prioritetus; ragina Komisiją kartu su EIVT įgyvendinti jo pasiūlymus ir prioritetus ir užtikrinti, kad siekiant šių tikslų būtų daroma nuosekli pažanga;
3. yra susirūpinęs dėl to, kad Tarybos išvadose dėl visa apimančios laikotarpio po 2015 m. darbotvarkės atsparumo aspektai, konkrečiai NRM, paminėti tik trumpai; mano, kad šiems klausimams laikotarpio po 2015 m. darbotvarkėje turi būti skiriama daugiau dėmesio;
4. ragina Komisiją aktyviai integruoti atsparumo priemones į humanitarinės ir vystymosi pagalbos programavimą; pabrėžia, kad reikia užtikrinti glaudesnę trumpalaikės humanitarinės pagalbos ir ilgalaikio vystymosi programavimo sąsają ir kad tai turėtų atspindėti ES bendrame požiūryje į atsparumą;
5. mano, kad laikantis ES požiūrio į atsparumą pagrindinis dėmesys turi būti skiriamas pažeidžiamiausiems, neturtingiausiems ir labiausiai socialiai atskirtiems gyventojams, kuriems kyla didelė rizika nukentėti, ypač stichinių nelaimių metu, ir kurie yra menkai apsaugoti nuo tokių sukrėtimų, įskaitant įvykius, kurie vystosi palaipsniui; pabrėžia, kad laikantis ilgalaikis požiūrio į atsparumą turi būti siekiama šalinti pagrindines rizikos bei pažeidžiamumo priežastis ir gerokai sumažinti esminius rizikos veiksnius;
6. pabrėžia, kad ES, laikydamosi ilgalaikio požiūrio į atsparumą, turėtų spręsti ekosistemos, ypač žemės ūkio, vandens, biologinės įvairovės ir žuvų išteklių, padėties blogėjimo klausimą, ir ragina ES priimti nuoseklią politiką, kuria taikant ES rizikos mažinimo strategiją būtų siekiama mažinti pažeidžiamumą – tai galima pasiekti naudojant tvarius žemės ūkio gamybos metodus ir sistemas, pvz., sėjomainą, žemės ūkio ekologiją, žemės ūkio miškininkystę, ekologinį ūkininkavimą ir smulkų ūkininkavimą;
7. ragina Komisiją savo atsparumo darbotvarkėje ypatingą dėmesį skirti pažeidžiamoms šalims ir toms šalims, kuriose yra krizių tikimybė, ir investuoti į vietos institucijų stiprinimą, kad būtų užtikrintas stabilumas ir pagrindinių paslaugų teikimas pažeidžiamiesiems gyventojams;
8. pabrėžia, kad atotrūkis tarp humanitarinės pagalbos ir paramos vystymuisi etapų gali būti įveiktas taikant pagalbos, reabilitacijos ir vystymosi susiejimo priemones, kuriomis siekiama užtikrinti humanitarinės ir vystymosi sričių veiklos tarpusavio sąveiką; mano, kad svarbu į tai labiau atkreipti dėmesį pereinamojo laikotarpio strategijose ir kuriant lygiagrečius humanitarinės pagalbos ir vystomojo bendradarbiavimo ryšius, visų pirma šalyse, kuriose yra didelė nelaimių tikimybė, užsitęsusių krizių metu ir šalyse, atsigaunančiose po nelaimių;
9. pabrėžia, kad šalys, kuriose yra didelė gaivalinių nelaimių grėsmė, turėtų atlikti pagrindinį vaidmenį ir tapti pagrindiniu subjektu, nustatančiu savo prioritetus ir pereinamojo laikotarpio strategijas, kurios iš humanitarinės pagalbos taptų ilgalaikio vystymosi strategija, kadangi šios šalys geriau išmano vietos aktualijas ir gali geriau nustatyti, kas geriausia jų bendruomenėms;
10. pabrėžia, kad klimato kaita padidina pagrindinius rizikos veiksnius, todėl į ją reikia atsižvelgti atsparumo strategijose ir ypač prisitaikymo prie klimato kaitos strategijose;

Nelaimių rizikos mažinimas kaip esminis atsparumo stiprinimo aspektas

11. pabrėžia, kad ekonominiu požiūriu žymiai naudingiau investuoti į NRM priemones prieš įvykstant nelaimėms nei finansuoti reagavimo į nelaimes priemones, taikomas po įvykio; todėl ragina toliau investuoti į NRM ir atsparumo strategijas besivystančiose šalyse, ypač pažeidžiamiausiuose regionuose, ir įtraukti šias investicijas į nacionalinius vystymosi planus;

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

12. pabrėžia, kad veiksmingu reagavimo į nelaimės priemonių valdymu atsižvelgiama į sistemos, pagal kurią galima nedelsiant sutelkti reikiamus išteklius, įgyvendinimą;
13. pabrėžia, kad būsimu vystymosi programavimo ciklo metu NRM turėtų būti teikiamas prioritetas, o su NRM susiję aspektai turėtų būti įtraukti į paramos vystymuisi ir humanitarinės pagalbos visoms pažeidžiamoms šalims ir šalims, kuriose yra didelė nelaimių rizika, programavimą;
14. ragina ES, jos valstybes nares ir šalių partnerių vyriausybes gerinti ir plėtoti nelaimių rizikos mažinimo strategijas besivystančiose šalyse įgyvendinant rizikos vertinimo programas ir tobulinant išankstinio perspėjimo sistemas, ypač pažeidžiamose šalyse ir šalyse, kuriose yra didelė nelaimių rizika, stiprinant pasirengimą nelaimėms, kad visais lygmenimis būtų užtikrintos veiksmingos priemonės, ir remiant tvaresnį vystymosi planavimą šalyse partnerėse;
15. ragina šalis partneres sukurti apskaitos sistemas, kurias taikant būtų galima fiksuoti vietoje patiriamus nuostolius ir keistis informacija vietos ir nacionaliniu lygmenimis planavimo ir statistiniais tikslais; pažymi, kad tam tikro standartizacijos lygio užtikrinimas gali padėti tiksliau fiksuoti nuostolius regioniniu lygmeniu ir taip prisidėti prie regioninio bendradarbiavimo;
16. ragina ES ir jos valstybes nares bei šalis partneres žemės valdymo reformos ir žemės registravimo mechanizmų programose apsarstyti aplinkosaugos tvarumą ir nelaimių rizikos valdymą;
17. atkreipia dėmesį į tai, kad NRM ir prisitaikymas prie klimato kaitos yra vienas su kitu susiję klausimai, todėl ragina Komisiją ir visus subjektus toliau integruoti NRM ir prisitaikymo prie klimato kaitos strategijas, kaip, be kita ko, ir nacionalines prisitaikymo prie klimato kaitos veiksmų programas (angl. NAPA), ir įtraukti jas į 11-ąjį EPF, siekti gauti konkrečią finansinę paramą, pvz., įgyvendinant Pasaulinį kovos su klimato kaita aljansą, ir koordinuoti pastangas, siekiant suderinti šią veiklą;
18. pritaria požiūriui, kuriuo remiama TVT ir NRM sistemų, kurios bus taikomos po 2015 m., darba ir papildomumas; mano, kad tolesnio laikotarpio TVT ir HVP (Hyogo veiksmų programa) procesų metu reikia atsižvelgti į dabartinių sistemų rezultatus ir remtis labiausiai nuo stichinių nelaimių ir krizių nukentėjusių šalių patirtimi; pakartoja, kad NRM, klimato rizikos valdymo ir atsparumo aspektus reikia tvirtai integruoti į sistemą, kuri bus taikoma po 2015 m.;

Tvarus vystymasis, socialinė apsauga ir bendruomenių atsparumas

19. pabrėžia, kad pagal atsparumo požiūrį turi būti užtikrinta tvari nauda pažeidžiamiausioms visuomenės grupėms, ypač toms, kurios gyvena didelio skurdo sąlygomis, neoficialiose gyvenvietėse ar lūšnynuose, taip pat vietos gyventojams, ir kurių nelaimių rizikos lygis labai aukštas;
20. pabrėžia, kad tvarus vystymasis turi būti laikomas neatsiejama NRM dalimi; pripažįsta, kad ilgalaikė pažanga gali būti užtikrinta tik skiriant dėmesį pagrindiniams veiksniams, dėl kurių bendruomenės ar individai tampa labiau pažeidžiami, tokiems kaip prastas aplinkos valdymas, nepakankama infrastruktūra, dirvožemio erozija ir netinkamas miestų planavimas;
21. supranta, kad besivystančiose šalyse, ypač mažas pajamas gaunančiose šalyse, didelė dalis namų ūkių, gyvenančių nuolatiniam skurde, turi labai menką socialinę apsaugą arba neturi jokios, todėl stichinių ar žmogaus sukeltų nelaimių atveju dar labiau nukentima; ragina Komisiją savo vystomojo bendradarbiavimo programose toliau skatinti socialinės apsaugos priemones, numatant konkrečius veiksmus atitinkamų valstybių sistemoms tobulinti, prevencijos priemones ir draudimą nuo stichinių ir žmogaus sukeltų nelaimių;
22. ragina daugiau dėmesio skirti nedidelio masto nelaimėms, į kurias būtina sutelkti dėmesį laikantis atsparumo požiūrio, ir didinti dėl nedidelio masto nelaimių bendruomenių patiriamos žalos ir tų nelaimių poveikio joms matomumą;
23. pabrėžia, kad, atsižvelgiant į nelaimių ir avarių aplinkybes, reikia stiprinti ir plėtoti švietimą ir gerinti informacijos bei žinių sklaidą, rinkimą ir perdavimą, nes tai padės stiprinti bendruomenių atsparumą, skatinti elgsenos pokyčius ir formuoti pasirengimo nelaimėms kultūrą;

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

24. pabrėžia svarbų vaidmenį, kurį gali atlikti vietos valdžios institucijos ir vietos ir nacionalinės pilietinės visuomenės organizacijos stiprinant atsparumą ypač pažeidžiamose šalyse ir šalyse, kuriose yra didelė krizių tikimybė, ir ragina vietos valdžios institucijas, konsultuojantis su vietos bendruomenėmis ir pilietinės visuomenės organizacijomis, parengti darnias ir koordinuotas atsparumo strategijų įgyvendinimo priemones;

25. pabrėžia, kad turėtų būti nustatyti griežtos atskaitomybės ir stebėsenos mechanizmai, įtraukiant vietos valdžios institucijas, vystymosi partnerius, mokslininkus, pilietinės visuomenės, žiniasklaidos ir plačiosios visuomenės atstovus, kad būtų gerinamos galimybės gauti informaciją ir didinamas informuotumas apie NRM strategijų poreikį ir atsparumą; ragina reguliariai rinkti duomenis, be kita ko, meteorologinius duomenis ir duomenis, susijusius su derliumi, gyvuliais, rinkų veikimu, vaikų ir skurdžiausiai gyvenančių žmonių mitybos sąlygomis, taip pat esamais NRM mechanizmus ir prieiga prie pagrindinių paslaugų; ragina reguliariai pranešti ir skelbti šiuos duomenis viešai prieinamose platformose, kad būtų sudarytos geresnės galimybės susipažinti su informacija, iš anksto išpėti ir pagerinti padėti;

Per aprūpinimo maistu krizes ir ankstesnes nelaimes įgyta patirtis

26. atkreipia dėmesį į tai, kad po nelaimių ir nepaprastųjų padėčių dažnai kyla maisto krizės ir nukentėję gyventojai, ypač vaikai, netinkamai maitinasi; taip pat pabrėžia, kad maisto krizės yra savaime nelaimės, todėl į programavimo sprendimus turi būti sistemingai įtraukiamas didesnis atsparumo požiūris, pagal kurį daugiausia dėmesio turi būti skiriama aprūpinimui maistu ir mitybos gerinimo priemonėms;

27. ragina ES pasimokyti iš pastaraisiais dešimtmečiais vykdytos savo bendradarbiavimo politikos ir pateikti pasiūlymus, kuriais praktiškai skatinamas politikos suderinamumas vystymosi labai susiejant paramą vystymuisi ir kitas ES politikos sritis, pvz., žemės ūkio, prekybos, mokesčių sistemų, klimato kaitos ir investicijų politikos sritis;

28. ragina Komisiją įtraukti žemės grobimo klausimą į savo politinį dialogą su besivystančiomis šalimis, kad politikos suderinamumas būtų nacionalinio ir tarptautinio lygmenų vystomojo bendradarbiavimo pagrindas, ir būtų vengiama smulkiųjų ūkininkų nuosavybės nusavinimo, neturtingų žmonių pažeidžiamumo didinimo kaimo vietovėse ir netvaraus žemės ir vandens naudojimo;

29. pažymi, kad maisto ir mitybos krizės tampa vis dažnesnės Sahelio regione ir Somalio pusiasalio regionuose, kur milijonai žmonių negali gauti tinkamo maisto; pažymi, kad 2011 m. Somalio pusiasalio maisto krizė ir 2012 m. maisto krizė Sahelio regione parodė, kad teikiant vien humanitarinę pagalbą negali nei būti nutrauktas lėtinis bado ir netinkamos mitybos ciklas, nei būti pašalintos jų pagrindinės priežastys; pabrėžia, kad svarbu šalinti giliau slypinčias nuolatinio apsirūpinimo maistu nesaugumo šiuose regionuose priežastis, t. y. prastos prieigos prie tinkamų pagrindinių paslaugų ir švietimo, didelio skurdo, nepakankamos paramos nedidelio masto žemės ūkio gamybai ir gyvulių laikymui, galimybių naudotis žeme problemų, aplinkos būklės blogėjimo, spartaus gyventojų skaičiaus augimo, rinkos nepakankamumo, mažėjančios maisto gamybos vienam gyventojui ir prasto valdymo problemos; pabrėžia, kad pagrindinės priežastys, dėl kurių šiandien kyla maisto krizės, yra sudėtingesnės nei anksčiau, be to, jos, pvz., susijusios su vis dažnesniais rinkų ir kainų sukrėtimais, kurių neigiamas poveikis, tikėtina, bus didesnis skurstantiems žmonėms;

30. pažymi, kad nuolatinis aprūpinimo maistu ir mitybos neužtikrinimas yra pirmas ir svarbiausias pažeidžiamumo, dėl kurio kyla maisto krizės, veiksnys, nes dėl jo mažėja žmonių gebėjimas pasirengti pavojams, atlaikyti krizes ir atsigauti po jų; taip pat atkreipia dėmesį į tai, kad dėl nuolatinio aprūpinimo maistu ir mitybos neužtikrinimo atsiranda ilgalaikių neigiamų padarinių, dėl kurių mažėja žmogiškasis kapitalas, nes sutrinka vaikų augimas ir neigiami paveikiami visuomenių gebėjimams vystytis; pripažįsta, kad labai brangu ir sudėtinga kovoti su aukštų ir labai nepastovių maisto kainų krizėmis; atkreipia dėmesį į tai, kad Komisijos apibrėžtas atsparumo požiūris – žingsnis teisinga kryptimi siekiant išspręsti pagrindines pažeidžiamumo priežastis, kurių svarbiausia – nuolatinis aprūpinimo maistu ir mitybos neužtikrinimas;

31. mano, kad ES atsparumo veiksnių planu turėtų būti siekiama įgyvendinti politikos suderinamumą vystymosi labai ir spręsti klausimus, susijusius su aprūpinimo maistu užtikrinimu ir atsparumu klimato kaitai, panaikinant netvairią praktiką, pvz., žemės ūkio produktų dempingą ir nesąžiningas prekybos taisykles; ragina ES tvaraus žemės ūkio klausimą nacionaliniu ir tarptautiniu lygmenimis spręsti laikantis holistinio požiūrio;

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

32. palankiai vertina tiek bendrą pagalbos vystymosi ir humanitarinės pagalbos požiūrį, tiek regioninį požiūrį, išdėstyta ES iniciatyvoje „Somalio pusiasalio atsparumo didinimas“ (iniciatyva SHARE) ir ES vadovaujamoje Sahelio atsparumo didinimo partnerystėje (iniciatyva AGIR), skirtoje Sahelio regionui; ragina skirti dar didesnę dėmesį šiems regionams ir siekti dar glaudesnio nacionalinių vyriausybių, tarptautinių paramą teikiančių šalių, pilietinės visuomenės ir privataus sektoriaus bendradarbiavimo ir veiklos koordinavimo šalinant atotrūkį tarp vystymosi ir humanitarinės pagalbos, t. y. tarp įprastų ir krizėms skirtų priemonių;

33. ragina sukurti veiksmingą požiūrį į atsparumą, kuris turi būti tarpinstitucinis, suderintas, išsamus ir sisteminis bei apimti įvairius aspektus, pvz., nuspėjamų ir tikslingų socialinės saugos tinklų labiausiai pažeidžiamoms grupėms sukūrimą, kuriais ne tik būtų garantuota, kad namų ūkiams per krizes būtų nedelsiant sudarytos sąlygos gauti maisto, bet taip pat užtikrintas greitas atsigavimas bei atsparumas būsimiems sukrėtimams; ragina parengti vaikų neprievalgio mažinimo priemones, kurios turėtų tapti svarbiausiu atsparumo stiprinimo veiksniu suderintuose nacionaliniuose planuose, visų pirma pirmenybę teikiant vaikams iki dvejų metų ir nėščioms moterims;

34. pažymi, kad duomenys iš Nigerio, Burkina Faso ir Malio rodo, jog taikant pigius agroekologinius metodus, ypač žemės ūkio ir miškų ūkio, dirvožemio ir vandenų apsaugos srityse, pagerėjo smulkiųjų ūkininkų atsparumas aprūpinimo maistu neužtikrinimui; tačiau pabrėžia, kad vien žemės ūkio ir ekologinės žemdirbystės priemonėmis neįmanoma įveikti struktūrinių aprūpinimo maistu neužtikrinimo priežasčių; ragina į žemės ūkio intervencijos priemones įtraukti ne žemės ūkio komponentus ir užtikrinti, kad geresnė mityba būtų numatyta kaip aiškus žemės ūkio programų tikslas; be to, ragina užtikrinti, kad moterys ūkininkės taip pat galėtų naudotis programomis ir kad rengiant žemės ūkio programas būtų atsižvelgiama į kliūtis, atsiradusias dėl lyčių nelygybės (pvz., galimybę naudotis žeme, kreditus, informavimo paslaugas ir sąnaudas);

Geresnis pastangų koordinavimas ir tinkamesnių finansavimo metodų taikymas

35. pažymi, kad valstybėms narėms ir ES institucijoms labai svarbu geriau koordinuoti savo vystymosi ir humanitarinę veiklą ir bendradarbiauti, kad jų pagalba taptų veiksmingesnė; atkreipia dėmesį į 2013 m. birželio mėn. Europos Parlamento tyrimą „Nepriklausomo Europai išlaidos vystymosi politikos srityje“, kuriame nustatyta, kad kasmet būtų galima sutaupyti 800 mln. EUR, jei paramą teikiančios šalys sutelktų jų pagalbą pastangas mažesniai skaičiui šalių ir veiklos rūšių, ir kad per metus būtų galima papildomai sutaupyti 8,4 mlrd. EUR taikant geresnius tarpvalstybinio lėšų paskirstymo modelius;

36. pažymi, kad mobiliųjų smulkiųjų gyvulių augintojų indėlis yra svarbus gaminant mėsą, pieną ir kraują tose vietovėse, kurios netinkamos ūkininkauti kitais būdais; atkreipia dėmesį į svarbų jų vaidmenį aprūpinant maistu bendruomenę ir teigiamą jų indėlį aprūpinimo maistu ir mitybos užtikrinimo srityje, kaip matyti iš įrodymų sausringose ir pusiau sausringose vietovėse, kurie rodo, kad ganyklų vietovėse gyvenantys vaikai dažnai yra labiau aprūpinti maistu nei gyvenantys miestuose ir kaimuose; todėl ragina kuriant žemės ūkio intervencijas ir programas atsižvelgti į šių ganyklų vietovių gyventojų teises ir poreikius;

37. pabrėžia, kad svarbu didinti mažų ūkių pajėgumus, skatinant valstybės ir privačias investicijas, ypač moterims išduodamus mikrokreditus;

38. laikosi nuomonės, kad lėšos, sutaupytos geriau koordinuojant paramą teikiančių šalių veiklą, galėtų, pvz., būti panaudotos NRM priemonėms, o jos savo ruožtu duotų didelę naudą, ir taip būtų sukurtas teigiamas grįžtamasis ryšys;

39. palankiai vertina Komisijos 2013 m. veiksmų plane atsparumui didinti pateiktą pasiūlymą, kad ES kasmet turėtų būti surengtas ES atsparumo forumas; žiūri į tai kaip į galimybę koordinuoti valstybinių institucijų, įskaitant nacionalinius parlamentus ir Europos Parlamentą, privatųjį sektorių ir nevyriausybinės organizacijas bei pilietinę visuomenę, atsparumo didinimo pastangas, siekiant, kad visi bendradarbiaujantys subjektai tinkamai koordinuotų su NRM ir atsparumo priemonėmis susijusią pažangą;

40. ragina stiprinti viešojo ir privačiojo sektorių bendradarbiavimą NRM ir atsparumo srityse; ragina Komisiją sudaryti palankesnes sąlygas privačiojo sektoriaus dalyvavimui kuriant paskatas ir tinkamą aplinką privatiems subjektams, siekiantiems pasidalyti savo patirtimi atsparumo didinimo ir rizikos mažinimo srityse; vis dėlto šiuo atžvilgiu primygtinai

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

ragina Komisiją parengti pasiūlymą, kuriuo būtų nustatytos viešojo ir privačiojo sektorių partnerystės taisyklės, įskaitant socialinio ir ekologinio poveikio vertinimų taisykles, kad būtų išvengta, pvz., konfliktų dėl žemės naudojimo ar konfliktų dėl galimybės naudotis vandeniu pablogėjimo, ypač siekiant apsaugoti smulkiuosius ūkininkus; be to, ragina siūlyti paramą Afrikos, Karibų ir Ramiojo vandenyno (AKR) valstybėms tikrinant sutartis su tarptautiniais investuotojais; be to, pilietinei visuomenei prieinamose platformose skatina investicijų ir investicijų tikslų skaidrumą;

41. rekomenduoja stiprinti bendradarbiavimą su ES nepriklausančiomis šalimis, tarptautinėmis ir regioninėmis institucijomis pasirengimo nelaimėms, taip pat reagavimo į nelaimes ir atstatymo joms pasibaigus srityse; remia glaudesnę Komisijos ir Jungtinių Tautų nelaimių mažinimo tarnybos (angl. UNISDR) bendradarbiavimą siekiant tobulinti ES veiklą NRM klausimais;

42. pabrėžia, kad nors ES ir tarptautinės organizacijos per savo programas gali pasiekti pažangos besivystančiose šalyse NRM ir atsparumo srityse, bet pagrindinė atsakomybė užtikrinant savo piliečių saugumą tenka nacionalinėms vyriausybėms, todėl šalys partnerės turi prisiimti tvirtą politinį įsipareigojimą remti ir įgyvendinti priemones, kuriomis siekiama didinti atsparumą ir NRM priemones;

o

o o

43. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai.

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

P7_TA(2013)0579

Neįgalios moterys

2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl neįgalių moterų (2013/2065(INI))

(2016/C 468/17)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Visuotinę žmogaus teisių deklaraciją, Europos žmogaus teisių konvenciją ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartiją,
- atsižvelgdamas į JT neįgaliųjų teisių konvenciją ir tai, kad ji įsigaliojo 2011 m. sausio 21 d., vadovaudamasis 2009 m. lapkričio 26 d. Tarybos sprendimu 2010/48/EB dėl Jungtinių Tautų neįgaliųjų teisių konvencijos ⁽¹⁾ sudarymo Europos bendrijos vardu ir ypač šios konvencijos 6 straipsniu dėl neįgalių moterų ir mergaičių,
- atsižvelgdamas į 1979 m. gruodžio 18 d. Jungtinių Tautų konvenciją dėl visų formų diskriminacijos panaikinimo moterims,
- atsižvelgdamas į Bendrijos darbuotojų pagrindinių socialinių teisių chartiją,
- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 10, 19 ir 168 straipsnius,
- atsižvelgdamas į 2000 m. lapkričio 27 d. Tarybos direktyvą 2000/78/EB, nustatančią vienodo požiūrio užimtumo ir profesinėje srityje bendruosius pagrindus ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą dėl Tarybos direktyvos, kuria įgyvendinamas vienodo požiūrio į asmenis, nepaisant jų religijos ar tikėjimo, negalios, amžiaus arba seksualinės orientacijos, principas (COM(2008)0426) ir 2009 m. balandžio 2 d. Europos Parlamento poziciją dėl šio pasiūlymo ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į 2010 m. lapkričio 15 d. Komisijos komunikatą „2010–2020 m. Europos strategija dėl negalios. Tolesnis siekis kurti Europą be kliūčių“ (COM(2010)0636) ir dokumentus, nurodytus lydimajame Komisijos tarnybų darbiname dokumente „Pradinis 2010–2020 m. Europos strategijos dėl negalios įgyvendinimo planas. 2010–2015 m. veiksmų sąrašas“ (SEC(2010)1323 ir SEC(2010)1324),
- atsižvelgdamas į 2010 m. gruodžio 16 d. Komisijos komunikatą „Europos kovos su skurdu ir socialine atskirtimi planas. Europos socialinės ir teritorinės sanglaudos bendroji programa“ (COM(2010)0758),
- atsižvelgdamas į 2012 m. gruodžio 3 d. Komisijos pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos dėl viešojo sektoriaus institucijų interneto svetainių prieinamumo (COM(2012)0721),
- atsižvelgdamas į 1998 m. birželio 4 d. Tarybos rekomendaciją 98/376/EB dėl neįgalių asmenų automobilių statymo kortelių ⁽⁴⁾,
- atsižvelgdamas į 2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos išvadas „Integracijos į darbo rinką skatinimas. Krizės įveikimas ir pasirengimas Lisabonos darbotvarkę po 2010 m.“,
- atsižvelgdamas į 2010 m. birželio 2 d. Tarybos rezoliucijos dėl naujų Europos principų negalios srityje projektą (10173/2010) ir Tarybos rezoliuciją dėl neįgaliųjų padėties Europos Sąjungoje (2008/C 75/01),

⁽¹⁾ OL L 23, 2010 1 27, p. 35.

⁽²⁾ OL L 303, 2000 12 2, p. 16.

⁽³⁾ OL C 137 E, 2010 5 27, p. 68.

⁽⁴⁾ OL L 167, 1998 6 12, p. 25.

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

- atsižvelgdamas į Komisijos ataskaitą dėl 2006 m. liepos 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1107/2006 dėl neįgalių asmenų ir ribotos judėsenos asmenų teisių keliaujant oru veikimo ir poveikio (COM(2011)0166),
- atsižvelgdamas į Europos Teisingumo Teismo sprendimą byloje C-13/05 dėl Direktyvos 2000/78/EB – Vienodas požiūris užimtumo ir profesinėje srityje – Negalios sąvoka)⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į savo 1988 m. birželio 17 d. rezoliuciją dėl kurčiųjų žmonių gestų kalbų⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į savo 1989 m. gegužės 26 d. rezoliuciją dėl moterų ir negalios⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į savo 1992 m. rugsėjo 16 d. rezoliuciją dėl psichinę negalią turinčių žmonių teisių⁽⁴⁾,
- atsižvelgdamas į savo 1995 m. gruodžio 14 d. rezoliuciją dėl neįgalių žmonių teisių⁽⁵⁾,
- atsižvelgdamas į savo 1996 m. gegužės 9 d. deklaraciją dėl autizmu sergančių žmonių teisių⁽⁶⁾,
- atsižvelgdamas į savo 1996 m. gruodžio 13 d. poziciją „Neįgalių asmenų automobilių statymo kortelės. Neįgalių asmenų teisės“⁽⁷⁾,
- atsižvelgdamas į savo 1997 m. balandžio 11 d. rezoliuciją dėl neįgalių asmenų lygių galimybių⁽⁸⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2001 m. balandžio 4 d. rezoliuciją dėl Europos be kliūčių neįgaliesiems⁽⁹⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2003 m. rugsėjo 3 d. rezoliuciją dėl Komisijos komunikato „Siekiant parengti JT teisiškai įpareigojančią priemonę, skirtą neįgalių žmonių teisėms ir orumui skatinti“⁽¹⁰⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2009 m. balandžio 24 d. rezoliuciją dėl Jungtinių Tautų konvencijos dėl neįgaliųjų teisių ir jos fakultatyviojo protokolo⁽¹¹⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2011 m. spalio 25 d. rezoliuciją dėl žmonių su negalia judumo ir įtraukties ir 2010–2020 m. Europos strategijos dėl negalios⁽¹²⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2011 m. kovo 8 d. rezoliuciją dėl sveikatos priežiūros skirtumų mažinimo ES⁽¹³⁾,
- atsižvelgdamas į Europos lyčių lygybės paktą (2011–2020 m.),
- atsižvelgdamas į Lyčių lygybės ir moterų įgalinimo veiksmų planą (2010–2015 m.),
- atsižvelgdamas į antrąją Europos Sąjungos neįgalių moterų ir mergaičių teisių manifestą (Teisių gynėjams ir atsakingiems politikams skirta priemonė),

⁽¹⁾ OL C 224, 2006 9 16, p. 9.

⁽²⁾ OL C 187, 1988 7 18, p. 236.

⁽³⁾ OL C 158, 1989 6 26, p. 383.

⁽⁴⁾ OL C 284, 1992 11 2, p. 49.

⁽⁵⁾ OL C 17, 1996 1 22, p. 196.

⁽⁶⁾ OL C 152, 1996 5 27, p. 87.

⁽⁷⁾ OL C 20, 1997 1 20, p. 386.

⁽⁸⁾ OL C 132, 1997 4 28, p. 313.

⁽⁹⁾ OL C 21 E, 2002 1 24, p. 246.

⁽¹⁰⁾ OL C 76 E, 2004 3 25, p. 231.

⁽¹¹⁾ OL C 184 E, 2010 7 8, p. 111.

⁽¹²⁾ OL C 131 E, 2013 5 8, p. 9.

⁽¹³⁾ OL C 199 E, 2012 7 7, p. 25.

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 48 straipsnį,
- atsižvelgdamas į Moterų teisių ir lyčių lygybės komiteto pranešimą ir Vystymosi komiteto ir Užimtumo ir socialinių reikalų komiteto nuomones (A7-0329/2013),
- A. kadangi 80 mln. Europos Sąjungoje gyvenančių neįgaliųjų reikia sukurti prieinamą fizinę, protinę ir socialinę aplinką, kurioje nebūtų laikomasi išankstinių nusistatymų ir stereotipų ir nebūtų sudaromi barjerai ir kliūtys, trukdantys jiems visapusiškai naudotis pagrindinėmis žmogaus teisėmis ir Europos pilietybe; kadangi iš šių 80 mln. 46 milijonai yra neįgalios moterys ir mergaitės –16 proc. visų Europos Sąjungos gyventojų moterų;
- B. kadangi manoma, kad visame pasaulyje gyvena milijardas neįgalių asmenų ⁽¹⁾ ir 80 proc. jų gyvena besivystančiose šalyse; kadangi neįgalios moterys susiduria su daugiopais sunkumais: patiria didelių sunkumų gauti tinkamą būstą, naudotis sveikatos priežiūros paslaugomis, viešuoju transportu, švietimo ir profesinio mokymo paslaugomis, įsidarbinti, patiria nelygybę norėdamos gauti kreditą ir naudotis kitais gamybos ištekliais, taip pat retai dalyvauja sprendimų priėmimo procesuose;
- C. kadangi pagyvenusių žmonių daugėja, vadinasi, atitinkamai daugės ir neįgalių asmenų, įskaitant moteris; kadangi PSO duomenimis moterų neįgalumas dažnesnis ir šis reiškinys ypač susijęs su moterimis dėl to, kad jų tikėtina gyvenimo trukmė ilgesnė, taigi neįgalių moterų skaičius atitinkamai augs daugiau;
- D. kadangi didėjant neįgalių asmenų skaičiui didės ir slaugytojams, pirmiausia artimuosius prižiūrintiems šeimos nariams, tenkanti našta, o dauguma neįgaliuosius prižiūrinčių asmenų yra moterys, kurios priverstos mažinti darbo valandas ir netgi palikti darbo rinką, kad galėtų rūpintis priklausomais šeimos nariais;
- E. kadangi itin svarbu, jog neįgalios moterys visapusiškai dalyvautų socialiniame ir ekonominiame gyvenime, jei norima strategija „Europa 2020“ sėkmingai skatinti pažangų, tvarų ir integracinį augimą; kadangi neįgaliems asmenims, įskaitant moteris ir mergaites, turi būti suteiktos teisingos ir lygios galimybės dalyvauti socialiniame, ekonominiame ir politiniame bendruomenės gyvenime; kadangi neįgalūs asmenys vis dar susiduria su įvairiomis visapusiško dalyvavimo visuomenėje kliūtimis, todėl dažnai patiria socialinę atskirtį, skurdą ir negali pasinaudoti visomis Europos pilietybės galimybėmis;
- F. kadangi diskriminacija gali tapti socialinės izoliacijos ir atskirties, psichologinių traumų ir liūdesio priežastimi;
- G. kadangi vienijantis demokratinėms valstybėms pagrindinis uždavinys yra sudaryti galimybes visiems piliečiams, nepaisant lyties, dalyvauti demokratiniuose procesuose (visų pirma rinkimuose), sukurti tokiam dalyvavimui skirtą infrastruktūrą, jei jos nėra, taigi ir skatinti neįgalių moterų įtrauktį;
- H. kadangi visi suinteresuotieji subjektai turi užtikrinti lygias neįgalių moterų ir mergaičių galimybes naudotis kokybiškoms viešosioms sveikatos priežiūros paslaugomis, pvz., gerinant medicinos darbuotojų profesinį mokymą ir mokymąsi visą gyvenimą, atsižvelgiant į konkrečius neįgalių moterų poreikius, taip pat poreikius, susijusius su seksualine ir reprodukcinė sveikata;
- I. kadangi neįgalios moterys turi naudotis teisėmis į švietimą, sveikatą, darbą, judumą, šeiminių gyvenimą, lytinius santykius, santuoką ir motinystę, taip pat apsaugos priemonėmis, kuriomis šios teisės užtikrinamos;
- J. kadangi neįgalių moterų ir mergaičių partnerystės, seksualumo ir motinystės patirties perteikimas viešojoje erdvėje padeda kovoti su išankstiniu nusistatymu, išlikusiais stereotipais ir klaidinga informacija; kadangi patirtis gali būti perteikiama įvairiais būdais, ypač naudojant menines ir kultūrinės priemones ir žiniasklaidą;

⁽¹⁾ Pasaulio sveikatos organizacijos ir Pasaulio banko bendrai parengta 2011 m. pasaulinė ataskaita negalios klausimu.

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

- K. kadangi atrodo, jog neįgalios moterys ir mergaitės daug dažniau tampa smurto, ypač šeiminio ir seksualinio išnaudojimo, aukomis, ir remiantis duomenimis matyti, kad neįgalioms moterims maždaug nuo 1,5 iki 10 kartų dažniau kyla rizika būti išnaudojamoms nei sveikoms moterims ⁽¹⁾; kadangi, atsižvelgiant į tai, ar atitinkamos moterys gyvena bendruomenėje ar įstaigose, būtina imtis konkrečių priemonių siekiant kovoti su šiuo neatleistinu reiškiniu, kuris yra nusikaltimas ir šiurkštus žmogaus teisių pažeidimas; kadangi visoms moterims turi būti sudaromos visapusiškos galimybės naudotis paramos paslaugomis, nes neįgalios moterys ir mergaitės yra labiau emociškai priklausomos, joms kyla didesnė rizika tapti smurto dėl lyties aukomis, jų žemesnis asmeninės ir socialinės raidos lygis, bendrai trūksta žinių apie seksualumą ir sklando daugybė žalingų mitų šiuo klausimu; kadangi turima duomenų, kad padidėjus skurdui padažnėjo seksualinis neįgalių moterų išnaudojimas;
- L. kadangi neįgalios moterys ir mergaitės patiria daugiopą diskriminaciją dėl lyčių nelygybės, amžiaus, religijos, etninės priklausomybės, kultūrinio ir socialinio elgesio ir neįgalumo stereotipų, su kuriais reikia kovoti; kadangi neįgalios moterys patiria diskriminaciją palyginti su neįgaliais vyrais išdarbinimo ir švietimo galimybių atžvilgiu; kadangi Komisija ir valstybės narės gali kovoti su šiuo reiškiniu integruodamos lyčių aspektą į visas atitinkamas neįgaliųjų politikos sritis;
- M. kadangi valdžios institucijos atsakingos už kokybiškų specializuotų viešųjų paslaugų sukūrimą, kad neįgalioms moterims ir mergaitėms aplinka būtų pritaikyta taip, kad jos galėtų visapusiškai pasinaudoti savo teisėmis ir atlikti pareigas bei savarankiškai priimti sprendimus ir taip laipsniškai tapti tokios pat savarankiškos, kaip ir negalios neturintys žmonės; kadangi aplinkybės, infrastruktūra, teisės aktai ir paramos struktūros valstybėse narėse labai skiriasi;
- N. kadangi neįgalios moterys ir mergaitės lygiomis galimybėmis gali naudotis tik tada, jeigu įgyvendintas lytinis teisingumas ir jeigu valstybių administracijos neįgalioms moterims yra pasiekiamos taip pat kaip žmonėms be negalios; vis dėlto pažymi, kad Europos Sąjungoje lyčių lygybės praktika ir įgyvendinimas labai skiriasi;
- O. kadangi žmonių, turinčių vieną ar daugiau fizinių, psichinių ar protinių negalių, bendruomenė yra itin nevienalytė, taigi būtina prisitaikyti prie individualių poreikių;
- P. kadangi didelis neįgaliųjų nedarbo lygis išlieka nepriimtinas; kadangi dėl to neįgaliesiems, kurie yra pažeidžiamesnė grupė skurdo atžvilgiu, gresia didesnė socialinės atskirties rizika; kadangi neįgalios moterys ir mergaitės susiduria su didesnėmis kliūtimis norėdamos patekti į darbo rinką, todėl joms sunkiau gyventi įprastą ir nepriklausomą gyvenimą; kadangi darbas yra ne tik pajamų šaltinis, bet ir socialinės įtraukties priemonė, padedanti užmegzti ryšius su platesne visuomene ir kurti tarpasmeninių santykių tinklą; kadangi neįgalių moterų ir mergaičių darbas dažnai apmokamas nepakankamai; kadangi siekiant jas paskatinti aktyviai dalyvauti švietime, darbo rinkoje ir bendruomenės socialiniame ir ekonominiame gyvenime reikia įveikti judumo kliūtis ir užtikrinti didesnę nepriklausomumą nuo šeimos narių ir slaugytojų;
- Q. kadangi sėkmingai nepriklausomai gyvenančių neįgalių moterų, galinčių ugdyti savo gebėjimus, bus daugiau, jei valstybės narės daugiau investuos į jų integraciją;
- R. kadangi iš nepalankesnėje padėtyje esančių visuomenės grupių kilusios neįgalios moterys turi mažiau galimybių ugdyti savo gebėjimus ir išnaudoti savo galimybes pasitikėdamos savimi;
- S. kadangi ekonomikos krizė ir sumažintas viešojo sektoriaus sveikatos priežiūros ir socialinių paslaugų biudžetas daugumoje valstybių narių turi neigiamų pasekmių pažeidžiamoms visuomenės grupėms, ypač neįgalioms moterims ir mergaitėms; kadangi joms jau prieš krizę labai grėsė skurdas; kadangi vykdant griežto taupymo politiką sumažėjo specialiojo švietimo ir neįgaliesiems paramą teikiančių darbuotojų skaičius, teikiama mažiau socialinės paramos

⁽¹⁾ Human Rights Watch: Human Rights for Women and Children with Disabilities (2012), p. 5.

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

slaugytojams, neįgaliesiems skiriamos mažesnės socialinės išmokos, sumažintas finansavimas jiems padedančioms institucijoms bei organizacijoms, apribotos neįgaliųjų galimybės įsidarbinti viešajame sektoriuje ir dėl viso to labai pablogėjo neįgalių moterų gyvenimas ir galimybės tapti nepriklausomomis;

- T. kadangi yra stiprus judumo, negalios ir socialinės įtraukties tarpusavio ryšys, ypač atsižvelgiant į komunikavimo laisvę ir galimybes (įskaitant Brailio raštą ir gestų kalbas bei kitus alternatyvius komunikacijos būdus), judėjimo laisvę visose gyvenimo srityse ir prieigą prie paslaugų; kadangi reikia skatinti visapusišką aktyvų neįgaliųjų dalyvavimą visose visuomenės gyvenimo srityse ir palengvinti jų prieigą prie informacinių ir komunikacijos technologijų, namų robotų ir internetinių komunikacijos sprendimų;
- U. kadangi socialinės įtraukties ir sąnaudų atžvilgiu būtų geriau, jei valstybės narės teiktų tokią paramą, kad negalios moterys galėtų ir toliau gyventi su savo šeimos nariais, o ne įstaigose;
1. pabrėžia, kad svarbi visų ES piliečių, nepaisant jokių fizinių, protinių, psichosocialinių ar psichinių sutrikimų, įtrauktis, ir, siekiant užtikrinti šią įtrauktį, ragina nustatyti konkrečius tikslus, kad, užtikrinant visapusišką visų asmenų dalyvavimą, būtų gerinama neįgalių asmenų gyvenimo kokybė ir didinama politikos darna; pabrėžia, kad nediskriminavimą ir lygias galimybes užtikrinančias strategijas, politines ir teisine priemones reikia rengti ir taikyti aktyviai bendradarbiaujant su visais suinteresuotais subjektais, įskaitant neįgalias moteris;
 2. primygtinai ragina į negalios politiką integruoti lyties aspektus ir pabrėžia, kad svarbu negalios pagal lytį aspektus integruoti į lyties politiką, programas bei priemones, kad ES ir valstybių narių teisės aktais ir jų vykdoma politika būtų didinamas lyties ir negalios sąsajų pripažinimas ir supratimas; mano, kad negalios moterys turėtų būti kviečiamos dalyvauti atitinkamų įstaigų veikloje kaip konsultantės, patarėjos ar ekspertės; apgailestauja dėl to, kad 2010–2020 m. Europos strategijoje dėl negalios nėra integruotos lyčių perspektyvos ar atskiro skyriaus apie politiką skirtingų lyčių negalios atžvilgiu; taip pat apgailestauja, kad 2010–2015 m. lyčių lygybės strategijoje konkrečiai nesprenžiami negalios klausimai, nepaisant to, kad negalios moterys dažnai yra nepalankesnėje padėtyje nei neįgalūs vyrai ir joms dažniau gresia skurdas ir socialinė atskirtis;
 3. ragina tas valstybes nares, kurios dar neratifikavo JT konvencijos dėl neįgaliųjų teisių ir jos fakultatyvaus protokolo, tai padaryti, kad būtų galima visapusiškai įgyvendinti šią konvenciją;
 4. atkreipia dėmesį į tai, jog iš daugelio tyrimų matyti, kad negalios moterys patiria dvigubą diskriminaciją –dėl lyties ir dėl negalios, ir pabrėžia, kad toks diskriminacijos sutapimas daro ypač neigiamą poveikį neįgalioms moterims ir mergaitėms; kadangi šiuo metu trūksta konkrečių nuostatų šiuo klausimu, ragina Komisiją ir valstybes nares į socialinės apsaugos sistemas įtraukti nuostatas dėl neįgalių moterų;
 5. primena vyriausybėms, kad diskriminacija dėl negalios draudžiama, ir ragina valstybes nares dėti daugiau pastangų, kad pašalintų likusias kliūtis;
 6. primena, kad neįgalių moterų ir mergaičių įtrauktis ir dalyvavimas bus užtikrinti tik tada, kai bus sudarytos galimybės joms be kliūčių judėti fizinėje ir socialinėje aplinkoje, ir ragina dėti pastangas šiam tikslui pasiekti;
 7. pabrėžia savitarpio pagalbos asociacijų atliekamą vaidmenį suburiant žmones, ypač moteris, kurios prižiūri neįgalius savo šeimos narius ar artimus draugus, ir šių asociacijų vykdomą informavimo veiklą;
 8. pabrėžia, kad svarbu optimaliau naudoti ES finansavimo priemones, ypač struktūrinius fondus, siekiant skatinti neįgalių asmenų galimybes ir nediskriminavimą ir skirti ypatingą dėmesį moterims, kurios dažnai patiria daugiariopą diskriminaciją, taip pat padidinti tokių veiksmų finansavimo galimybių pagal programas po 2013 m. matomumą;

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

9. pabrėžia, kad reikia nesudėtingai ir saugiai visomis galimomis kalbomis, būdais ir formatais teikti piliečiams informaciją apie teikiamas paslaugas (švietimo, sveikatos priežiūros, teisingumo, transporto, bendravimo su administracija ir t. t.); nurodo, kad jei anksčiau nurodytos paslaugos teikiamos naudojant pagalbos telefonu linijas ar pasitelkiant nuotolinę priežiūrą, tokios paslaugų sistemos taip pat turi būti prieinamos kurčiomis bei kurčioms ir akloms moterims;

10. pabrėžia, kad įtrauktis galima tik tuomet, kai su stereotipais kovojama informavimo kampanijose naudojant teigiamus vaizdinius ir kultūrinę raišką ir objektyviai perteikiant neigalių moterų įvaizdį ir parodant labai įvairius vaidmenis, kuriuos jos gali kasdien atlikti visuomenėje, taip pat tikslingai kovojant su tam tikru negalios įvaizdžiu viešojoje erdvėje, nes būtent šioje srityje dar reikia daug nuveikti; nurodo, kad žiniasklaida atlieka svarbų vaidmenį skleisdama informaciją apie neigalias moteris ir turėtų padėti skatinti pozityvesnę visuomenės požiūrį į jas, vadovaujantis Jungtinių Tautų neigaliųjų teisių konvencijoje išdėstytais principais ir vertybėmis;

11. ragina valstybes nares seksualinį smurtą laikyti sunkiu nusikaltimu, už kurį traukiama baudžiamojon atsakomybėn, ypač kai smurtas naudojamas prieš neigalias moteris ir ypač prieš psichiškai neigalias moteris, siekiant, kad mažėtų didelis pranešamų išžagininimų, seksualinio priekabiavimo ir smurto atvejų didelėse įstaigose skaičius;

12. pabrėžia, kad siekiant, jog neigalios mergaitės nebūtų izoliuojamos, paliekamos, neprižiūrimos ir atskiriamos, reikia inicijuoti šeimoms skirtas informavimo kampanijas, teikiant joms išsamią informaciją apie mergaičių priežiūrai ir būsimam jų vystymuisi skirtas Bendrijos paramos priemones ir kovojant su lyčių ir diskriminaciniais stereotipais; mano, kad tais atvejais, kai artimiausi giminaičiai negali pasirūpinti neigaliais vaikais, valdžios institucijos turėtų dėti užtikrinti, kad jiems būtų suteikta alternatyvi tolesnės eilės giminaičių globa, o jeigu to padaryti neįmanoma – visuomenės globa šeimos aplinkoje; pažymi, kad būtina skatinti neigalių vaikų globą ir įvaikinimą pagreitinant biurokratinę procedūrą ir teikiant tinkamą informaciją bei pagalbą globėjų arba įvaikinančioms šeimoms;

13. siūlo, kad būsto srityje reikia atsižvelgti į architektūros ir kitus aplinkos aspektus ir priemones siekiant paspartinti teigiamą perėjimą nuo „ypatingų poreikių dizaino“ prie „integruoto ir įtraukaus dizaino visiems piliečiams“; vis dėlto kartu atkreipia dėmesį į tai, kad visiško prieinamumo ir atitinkamų prietaikymų būtina siekti pasitelkiant ne tik architektūros priemones, universalus dizainas turėtų būti tvirtas tikslas ir tikrovė, ypač neigalių moterų pagrindinių kasdienio gyvenimo poreikių patenkinimo požiūriu; pabrėžia, kad būtina užtikrinti neigalių moterų galimybes kartu arba atskirai dalyvauti aprūpinimo socialiniu būstu programose ir teikti joms finansinę paramą, skirtą jų judumo kliūtims būste pašalinti, ir šią finansinę paramą teikti taip pat toms moterims, kurios gyvena nuomojamame būste; taigi primena, kad svarbu užtikrinti neigaliesiems didesnes galimybes gyventi oriai – turėti būstą, keliauti, naudotis viešosiomis ir socialinėmis paslaugomis ir dalyvauti viešajame gyvenime;

14. ragina Komisiją ir valstybes nares didinti ribotos judėsenos ir neigalių moterų ir mergaičių galimybes be kliūčių naudotis transporto infrastruktūra, transporto priemonėmis ir informacijos bei rezervavimo priemonėmis; pažymi, kad neigalios moterys daugiau naudojami viešuoju transportu, palyginti su neigaliais vyrais; taigi pabrėžia, kad į negalios ir lyčių aspektus turi būti atsižvelgta rengiant, įgyvendinant ir vertinant transporto politiką, kad būtų užtikrintos lygios galimybės ir išvengta neigalių moterų diskriminavimo; todėl rekomenduoja jas, kaip šios srities ekspertės, pakviesti konsultuoti transporto politikos klausimais;

15. pabrėžia, kad taip pat reikia užtikrinti interneto ir socialinės žiniasklaidos prieinamumą (pvz., kad asmenys, turintys regos sutrikimų, galėtų susipažinti su visų viešų interneto svetainių turiniu ir pritaikyti turinį atsižvelgiant ne tik į regos sutrikimus, bet ir į kitas negalios rūšis, pavyzdžiui, sudėtingą turinį reikėtų pritaikyti taip, kad jį galėtų suprasti protinę negalią turintys asmenys, taip pat reikėtų integruoti vaizdo įrašus, kuriuose turinys būtų pateikiamas gestų kalba); išreiškia susirūpinimą, kad dar nėra visiškai užtikrintas vyriausybės agentūrų ir e. valdymo prieinamumas piliečiams; toliau tvirtina, kad visiems neigaliams asmenims, įskaitant klausos sutrikimų turinčius vyresnio amžiaus asmenis, turi būti suteikta galimybė įgyti skaitmeninį raštingumą, nes, remiantis Pasaulio sveikatos organizacijos duomenimis, tokių asmenų skaičius ir dalis visuomenėje itin didėja; todėl pritaria Komisijos pasiūlymui dėl Direktyvos dėl viešojo sektoriaus institucijų interneto svetainių prieinamumo;

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

16. pabrėžia, kad demokratinis dalyvavimas yra neįgalių moterų pagrindinių ir pilietinių teisių dalis, ir reikia sudaryti sąlygas tokiam dalyvavimui ir jį užtikrinti; taigi ragina valstybes nares ir visas atitinkamas valdžios institucijas suteikti atitinkamai pritaikytas priemones ir sudaryti sąlygas moterims aktyviai įsitraukti į veiklą ir joje dalyvauti;

17. nurodo, kad JT konvencija skatinamas paramos teikimo vykdant sprendimų priėmimo procedūras žmogaus teisių modelis, pagrįstas visų žmonių lygybe ir prigimtiniu orumu, vietoje pasenusios sprendimų priėmimo už kitą asmenį sistemos; taigi ragina valstybes nares palengvinti atstovavimą neįgalioms moterims vykdant sprendimų priėmimo procesą, kad būtų užtikrinta jų interesų ir teisių apsauga;

18. mano, kad neįgalios moterys turi teisę spręsti, kiek tai įmanoma, dėl savo pačių gyvenimo ir poreikių, jos turėtų būti išklausomos ir su jomis turėtų būti konsultuojamasi, taip pat jos turėtų būti aktyviai skatinamos būti kiek galima labiau nepriklausomos, ir pabrėžia, kad šias teises taip pat reikėtų užtikrinti specializuotose viešosiose institucijose įprastinėmis gyvenimo sąlygomis; pabrėžia, kad tokia asmeninė pagalba yra priemonė, padedanti neįgalioms moterims gyventi savarankišką gyvenimą, taigi reikėtų ją skatinti ir padėti ją teikti neįgalioms moterims, kai jos gauna paramą švietimo arba profesinio mokymo įstaigose, darbe, šeimose, taip pat nėštumo laikotarpiu ir tapus motinomis;

19. primena, kad kiekvienas žingsnis moters gyvenime reiškia ne tik galimybes, bet ir pareigas, ir kad šiuo atžvilgiu moterims dažnai tenka pakelti neproporcingą nėštumo ir gimdymo našta, kai jos susiduria su neįgiamomis nėštumo pasekmėmis, ypač tais atvejais, kai tėvai neprisiima atsakomybės ir neprideda prie vaikų gerovės ir likimo palikdami savo šeimas, primena, kad šeimoje abu tėvai, jei prieš tai kartu nesusitarė kitaip, turėtų prisiimti vienodą atsakomybę;

20. pabrėžia, jog neįgalios moterys ir mergaitės turi būti informuojamos apie savo teises, kad pačios galėtų priimti sprendimus; informacija pateikiama joms prieinamu ir suprantamu būdu, atsižvelgiant į jų pasirinktus įvairius komunikacijos metodus, priemones ir formatus ir, konkrečiais atvejais, į psichinės negalios laipsnį;

21. pabrėžia, kad siekiant neįgalioms moterims ir mergaitėms teikti tinkamą priežiūrą medicinos sektoriuje reikia vykdyti nuolatinį ir visą profesinę karjerą trunkantį specifinį mokymą psichikos ligų ir (arba) negalios klausimais, kad šios ligos būtų kuo geriau nustatomos, o jomis sergantys pacientai nukreipiami gydytis į specializuotas šios srities medicinos įstaigas; taigi ragina valstybes nares užtikrinti, kad vyktų specialus visų su neįgaliaisiais dirbančių specialistų mokymas, ir pabrėžia, kad vykdant tokį mokymą būtina šviesti sveikatos priežiūros specialistus ir mokytojus ir supažindinti juos su visų rūšių negalia, primenant, kad apie kai kurių rūšių negalią, nors ji ir paplitusi, žinoma per mažai;

22. atkreipia dėmesį į tai, kad kai kuriose valstybėse narėse švietimo ir profesinio rengimo paslaugos neįgaliesiems teikiamos atskirai ir neveiksmingai; pabrėžia, kad svarbu integruoti neįgalias moteris į įprastines švietimo ir profesinio rengimo sistemas visais atvejais, kai tokia integracija galima atsižvelgiant į negalią;

23. pabrėžia, kad reikia remti neįgalias merginas ir moteris migrantas siekiant ugdyti jų įgūdžius ir didinti galimybes profesinio rengimo srityje bei suteikti joms galimybių gauti tinkamą darbą;

24. pabrėžia, kad per įvairius moters gyvenimo etapus, įskaitant nėštumą, pasireiškia tam tikros būdingos problemos, kurias reikia spręsti, ir norint, kad su jomis susidūrusios neįgalios moterys galėtų jas spręsti, reikia, kad jos naudotųsi tokiais pačiomis teisėmis ir galimybėmis kaip sveikos moterys ir visiškai nesibaimintų pastoti; be to, atsižvelgiant į papildomus neįgalių moterų patiriamus sunkumus, joms turi būti suteikta teisė į ilgesnes motinystės atostogas, kad jos galėtų prisitaikyti prie naujos padėties ir tinkamai kurti šeiminių gyvenimą; pažymi, kad priverstinė sterilizacija ir priverstinis nėštumo nutraukimas yra smurtas prieš moteris ir nežmoniškas arba žeminantis elgesys, kuriam valstybės narės turi užkirsti kelią ir kurį jos turi griežtai pasmerkti;

25. pabrėžia, kad neįgalioms moterims ir mergaitėms turi būti leidžiama naudotis savo seksualumu taip pat laisvai kaip žmonėms, neturintiems sutrikimų, ir mano, kad neįgalios moterys turi turėti galimybę gyventi ir įgyvendinti savo norą turėti vaikų taip pat kaip sveikos moterys; pabrėžia, kad siekiant, jog neįgalios mergaitės, paauglės ir moterys galėtų prisiimti atsakomybę už savo seksualumą joms turi būti teikiamas lytinis švietimas – šiais klausimais jas turėtų mokyti srities ekspertai, pavyzdžiui, vietos viešųjų socialinių paslaugų sektoriaus mokytojai, prirėkus pritaikydami informaciją prie

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

neįgalių moterų ar mergaičių psichinės negalios lygio; jos turi įgyti žinių ir suprasti, kaip veikia žmogaus kūnas (kaip pastojama ir kaip išvengti nėštumo), kaip pasipriešinti nepageidaujamiems lytiniais santykiams, kaip išvengti lytiniu keliu plintančių ligų ir t. t.; nurodo, kad neįgalioms moterims ir jų šeimos nariams reikia teikti specializuotą paramą, įskaitant vaikų priežiūros pagalbą, kad jos galėtų visapusiškai džiaugtis motinyste; mano, kad šiuo atžvilgiu valstybės narės turėtų ypatingai atsižvelgti į protinių sutrikimų turinčių moterų poreikius;

26. mano, kad būtina, jog neįgalios moterys ir merginos galėtų visiškai pasinaudoti jų konkrečius poreikius atitinkančia medicinine priežiūra, įskaitant ginekologo konsultacijas, medicininę apžiūrą, šeimos planavimo konsultacijomis ir pritaikyta pagalba per nėštumą; ragina valstybes nares užtikrinti, kad į jų nacionalinę viešojo sektoriaus sveikatos priežiūros paslaugų sistemą būtų įtrauktos tinkamos galimybės naudotis šiomis paslaugomis;

27. nurodo, kad svarbu šalinti išankstinį nusistatymą, neigiamą požiūrį ir socialinį stigmatizavimą ir skatinti visuomenės priėmimą ir dalyvavimą visuomenėje, pagarbą, toleranciją ir žmonių įvairovės vertinimą; visų pirma ragina valstybes nares vykdyti informavimo kampanijas;

28. pabrėžia, kad smurtas prieš moteris ir seksualinis smurtas yra šiurkštus pagrindinių teisių pažeidimas; pabrėžia, kad atsižvelgiant į ypač didelį neįgalių moterų ir mergaičių pažeidžiamumą reikia apsaugoti priežiūros namuose ir psichiatrijos ligoninėse gyvenančias neįgalias moteris ir mergaites nuo seksualinės prievartos ir kitokio netinkamo fizinio elgesio, kurį jos gali patirti, ir atkreipia dėmesį, kad trūksta duomenų apie šį nerimą keliantį reiškinį; ragina valstybes nares išnagrinėti šios problemos paplitimą skatinant nukentėjusias neįgalias moteris prabilti; ragina valstybes nares konfidencialiai rinkti atitinkamus duomenis ir imtis tinkamų priemonių šiai problemai spresti; ragina Europos lyčių lygybės institutą atlikti neįgalių mergaičių ir moterų situacijos atsižvelgiant į smurtą tyrimus;

29. ragina valstybes nares užkirsti kelią priekabiavimui darbo vietoje taikant veiksmingus kovos su priekabiavimu protokolus pagal Direktyvą 2000/78/EB, kad sumažėtų išžaginimo ir seksualinio priekabiavimo bei smurto, taip pat prievartinės sterilizacijos atvejų, ypač didelėse įstaigose, skaičius;

30. pabrėžia, kad daugelyje besivystančių šalių dar patiriama didelių kliūčių, kai norima išvengti smurto, pranešti apie tokius nusikaltimus, kreiptis į teismus, pasinaudoti teisinėmis ir socialinėmis paslaugomis;

31. ragina ES ir valstybes nares imtis visų reikiamų teisinių, administracinių, socialinių ir švietimo priemonių siekiant apsaugoti neįgalias moteris ir mergaites namuose ir už jų ribų nuo visų formų išnaudojimo, smurto bei prievartos, taip pat sudaryti geresnes sąlygas kreiptis į teismą teikiant tinkamą bendruomenės pagalbą ir paramą, atsižvelgiant į konkrečius jų poreikius, įskaitant pagalbinus prietaisus, kad būtų galima išvengti atskirties ir užsidarymo namuose; be to, mano, kad visas šias paslaugas ir programas turėtų atidžiai stebėti nepriklausomos institucijos; apgailestauja, kad ES ir nacionaliniuose išnaudojimo, smurto ir piktnaudžiavimo prevencijos teisės aktuose dažnai neatsižvelgiama į negalią;

32. ragina Komisiją pradėti įgyvendinti visapusišką kovos su smurtu prieš moteris strategiją, kaip keliose rezoliucijose ir neseniai 2011 m. balandžio 5 d. Europos Parlamento rezoliucijoje dėl naujos ES kovos su smurtu prieš moteris politikos programos prioritetų ir metmenų⁽¹⁾ ragino Parlamentas; pakartoja, kad Komisija turi parengti teisėkūros procedūra priimamą baudžiamosios teisės priemonę, kurią pasitelkus būtų galima kovoti su smurtu dėl lyties, taip pat apsaugoti neįgalių moterų teises seksualinio išnaudojimo ir smurto viešojoje bei namų aplinkoje atvejais;

33. primygtinai ragina užtikrinti, kad neįgalios moterys galėtų už priimtina kainą, lengvai ir saugiai kreiptis į teismą ir kad visais proceso etapais galėtų naudotis pasirinktomis žodinės komunikacijos pagalbos sistemomis ir technologijomis, įskaitant gestų kalbos vertėjų arba gidų ir vertėjų dalyvavimą kurčių ir aklų asmenų atvejais, kad būtų užtikrinta tinkama jų komunikacija su policijos ir teismų darbuotojais; pabrėžia, kad atsižvelgiant į didelę neįgalių moterų priklausomybę nuo jas prižiūrinčių asmenų, kurie dažniausiai ir yra prieš jas smurtauojantys ir jas išnaudojantys asmenys, reikia užtikrinti

⁽¹⁾ OL C 296 E, 2012 10 2, p. 26.

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

nepriklausomas komunikacijos su nuo smurto nukentėjusiomis neįgaliomis moterimis priemonės siekiant, kad jos turėtų galimybę skųstis ir iš karto būti nukreiptos į laikinos priežiūros centrus, kol skundas bus išspręstas naudojant tinkamas teisinio proceso priemones; siūlo nustatyti teismines procedūras, konkrečiai pritaikytas prie neįgalių moterų ir mergaičių poreikių, įskaitanti NVO pagalbos teikimą; pabrėžia, kad jokios kliūtys negali trukdyti neįgalioms moterims pasinaudoti teisinėmis priemonėmis; atsižvelgdamas į tai, pabrėžia, kad būtina imtis veiksmingų priemonių, kad neįgalios moterys galėtų pasinaudoti pagalba, kurios gali prireikti įgyvendinant teisę kreiptis į teismą, ir kad prireikus tokia pagalba atitiktų jų poreikius ir asmeninius gebėjimus, kad jos galėtų priimti sprendimus pilietinių ir politinių teisių srityje; nurodo, kad būtina imtis tinkamų ir veiksmingų apsaugos priemonių, pvz., atlikti nešališkus pripažintų nepriklausomų ekspertų moterų tikrųjų poreikių vertinimus, kad neįgalios moterys nebūtų išnaudojamos trečiųjų asmenų arba institucijų įgyvendinant jų veiksnumą, taip pat reguliariai vertinti šias priemones;

34. pabrėžia, kad visi neįgalių moterų ir mergaičių sudaromi susitarimai dėl sterilizacijos turi būti savanoriški ir juos turi išnagrinėti nešališka trečioji šalis, įgaliota patikrinti, ar sprendimas priimtas teisingai ir, nesant rimtų medicininių indikacijų, nepriverstinai; be to, pabrėžia, kad jokiais atvejais prieš neįgalių moterų arba mergaičių valią negalima naudoti kontracepcijos metodų arba teisiškai nutraukti nėštumo; mano, jog neįgalios moterys ir mergaitės privalo turėti teisę suteikti informuoto asmens sutikimą ir suprasti visas medicinines procedūras; mano, kad jeigu neįgali moteris arba mergaitė negali suteikti sutikimo, sutikimas visuomet turi būti pagrįstas pagarba žmogaus teisėms; ragina valstybes nares užkirsti kelią priverstinei neįgalių moterų sterilizacijai ir ją pasmerkti;

35. pažymi, kad fiziniams sutrikimams ir negaliai apibūdinti naudojama terminija yra skirtinga ir kad vadovaujantis JT neįgaliųjų teisių konvencijos požiūriu, kurio laikosi ir Europos Teisingumo Teismas, medicininiu aspektu turėtų būti akcentuojama negalia, o ne sutrikimai; pabrėžia, kad darbdaviai turėtų sutelkti dėmesį į darbuotojų ar į darbo vietą pretenduojančių neįgalių asmenų igūdžius ir gebėjimus;

36. ragina valstybes nares skatinti sudaryti sąlygas neįgalioms moterims ir mergaitėms dalyvauti įvairaus pobūdžio formaliajame švietime, mokytis savišvietos būdu ir mokytis visą gyvenimą, taip pat užtikrinti, kad tokios sąlygos joms būtų sudarytos, nes reikėtų jas drąsinti tęsti studijas ir naudotis naujomis informacinėmis ir ryšių technologijomis, skatinti dalyvauti darbo rinkoje ir jas remti, ir pabrėžia, kad įvairūs jų gebėjimai, pažiūros ir patirtis gali gerokai praturtinti darbo aplinką; ragina valstybes nares rengti mokymus ir teikti informaciją mokytojams, instruktoriams, aukšto rango valstybės tarnautojams ir darbdaviams siekiant juos skatinti savo darbe įgyvendinti socialinės integracijos procesus, kuriais siekiama išnaudoti neįgalių moterų galimybes ir teikiamą pridėtinę vertę; siūlo naudoti Europos socialinį fondą kaip veiksmingą priemonę, skirtą neįgalių moterų ir mergaičių įtraukčiai į visas svarbias gyvenimo sritis gerinti, pavyzdžiui, užtikrinant prieigą prie darbo rinkos ir mažinant jaunimo nedarbą ir skurdą;

37. ragina valstybes nares persvarstyti savo teisės aktų ir politikos sistemas, susijusias su neįgalių, intelekto sutrikimų turinčių ir psichinę negalią turinčių moterų dalyvavimu darbo rinkoje; pabrėžia, kad reikia priimti neįgalioms moterims skirtas aktyvios darbo rinkos politikos priemones, kurios suteiktų joms galimybių asmeniškai pasirinkti, pavyzdžiui, darbą pagal lankstų darbo laiko tvarkaraštį, darbą ne visą darbo dieną ir darbą visą darbo dieną, ir apsvarstyti galimybę teikti finansines paskatas ir kitokią paramą mažosioms ir vidutinėms įmonėms (MVI) ir taip skatinti jas geriau derinti profesinį ir šeimos gyvenimą; pabrėžia, kad neįgalios moterys turėtų turėti vienodas galimybes gauti finansavimą mažųjų įmonių ir kitų formų savarankiškų darbo vietų steigimui, taip pat teisę rinktis skirtingų formų užimtumą; ragina valstybes nares remtis geriausia Europos praktika; ragina darbdavius tinkamai pritaikyti darbo vietas ir darbo sąlygas, kad būtų galima daugiau dėmesio skirti paskatų neįgaliesiems žmonėms teikimui ir aktyviai įtraukti juos į darbo rinką, taip pat sudaryti galimybę nagrinėti konkrečius diskriminacijos atvejus darbo teismuose pagal Direktyvos 2000/78/EB 5 straipsnį;

38. pažymi, kad dabartinės švietimo ir mokymo sistemos iš esmės nepadedą mažinti didelio mokyklos nebaigusių neįgaliųjų skaičiaus, ir ragina valstybes nares ypatingą dėmesį skirti neįgaliesiems arba specialių ugdymo poreikių turintiems berniukams ir mergaitėms siekiant, kad pagerėtų jų integracija ir kad mokyklos nebaigiančių asmenų liktų mažiau nei 10 proc.;

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

39. ragina valstybes nares teikti reikiamą finansavimą ir remti neįgaliesiems atstovaujančias asociacijas ir organizacijas, kurios atlieka svarbų vaidmenį skatindamos jų teises ir atkreipdamos dėmesį į aktyvaus jų pilietiškumo ir dalyvavimo visuomenėje vertę;

40. ragina valstybes nares teikti reikiamą specializuotą paramą neįgalių moterų šeimoms visais galimais lygmenimis rengiant mokymus ir teikiant pagalbą slaugytojams ir įsteigti laikinos priežiūros paslaugų įstaigas, kuriose būtų galima laikinai prižiūrėti neįgalius asmenis, jei šeimos nariams prireiktų tokios paslaugos;

41. atkreipia dėmesį į esamus neįgaliesiems skirtos infrastruktūros skirtumus valstybėse narėse; pabrėžia, kad reikia visoje ES užtikrinti laisvą neįgalių moterų ir mergaičių judumą ir kad paskirties valstybė narė turi pasirūpinti neįgalioms moterims reikalinga specialia infrastruktūra, į kuriuos jos turi teisę, tokiais pačiais sąlygomis kaip ir kitiems neįgaliesiems;

42. apgailestauja, kad Taryba, nepaisydama į 2009 m. Parlamento pozicijos, vis dar nebaigė savo darbo, susijusio su Tarybos direktyvos, kuria įgyvendinamas vienodo požiūrio į asmenis, nepaisant jų religijos ar tikėjimo, negalios, amžiaus arba seksualinės orientacijos, principas, projektu; ragina Tarybą užtikrinti, kad šis teisės aktas būtų priimtas iki dabartinės Parlamento kadencijos pabaigos;

43. pabrėžia, kad neįgaliesiems, ypač moterims, daug dažniau gresia skurdas (EBPO duomenimis, apytikriai vienas iš keturių neįgaliųjų gyvena skurde); ragina valstybes nares imtis atitinkamų priemonių, kad neįgalios moterys ir mergaitės išvengtų skurdo, ir rengiant tinkamas nacionalines programas, vykdančias nuolatinę šių programų stebėseną ir vertinimą ir užtikrinant veiksmingą šių programų įgyvendinimą užtikrinti, kad jos gautų su negalia susijusias išmokas ir galėtų naudotis socialinėmis ir sveikatos priežiūros paslaugomis; pabrėžia, kad skurdo ir nedarbo pavojus ypač didelis vienišoms motinoms, turinčioms neįgalių vaikų; nurodo, kad lyčių lygybės bei vienodų galimybių skatinimas ir kova su diskriminacija, nuo kurios nukentčia neįgalūs vaikai bei jų šeimos, yra priemonė, kurią galima naudoti kovojant su panieka, skurdu ir socialine atskirtimi, o vykdančias bet kokią kovos su skurdu ir socialine atskirtimi politiką turėtų būti atsižvelgiama į negalios, lyties ir skurdo sąsają;

44. ragina viešąsias sveikatos priežiūros sistemas identifikuoti pažeidžiamų asmenų grupes kaip specialiųjų poreikių turinčius vartotojus ir apsirūpinti tinkamais ištekliais bei skirti tinkamą dėmesį, kad būtų teikiama tinkama priežiūra;

45. ragina ypatingą dėmesį skirti pagyvenusioms dažnai vienišoms moterims, sergančioms ligomis, dėl kurių eigos jos tampa neįgalios, ir taikyti prevencijos ir paramos programas;

46. pabrėžia, kad dėl griežto taupymo priemonių daugelyje šalių buvo sumažintos socialinės išmokos ir teikiama mažiau pagrindinių paslaugų ir kad tokiomis aplinkybėmis neįgalios moterys tampa ypač pažeidžiama visuomenės grupė; be to, pabrėžia, kad sumažinus finansinę paramą neįgaliesiems ir juos prižiūrintiems asmenims, daugiausia moterims, bus daromas neigiamas poveikis šeiminių išpareigojimų turinčių moterų išsilavinimo, socialiniams ir ekonominiams poreikiams; taigi ragina valstybes nares imtis priemonių siekiant pašalinti bet kokias kliūties neįgalioms moterims gauti veiksmingas, prieinamas ir kokybiškas paslaugas už priimtina kainą;

47. nurodo, kad daugelyje valstybių narių teikiama per mažai nebrangių ir prieinamų aukštos kokybės neįgalių asmenų priežiūros ir pagalbos jiems paslaugų, o tai, kad moterys ir vyrai nesidalija šio darbo po lygiai, neigiamai veikia moterų galimybes dalyvauti visose socialinio, ekonominio, kultūrinio ir politinio gyvenimo srityse; atsižvelgdamas į tai, primygtinai ragina ypatingą dėmesį skirti asmenims, kurie prižiūri neįgalius asmenis (dažnai tokie asmenys būna moterys), ir užtikrinti, kad jų išpareigojimams būtų labiau vertinami pripažįstant profesinę patirtį; taip pat pabrėžia, jog reikia siekti, kad valstybės narės savo socialinės apsaugos sistemose ir žmonėms išeinant į pensiją pripažintų nemokamai neįgalius asmenis prižiūrinčių asmenų, paprastai moterų, indėlį, dalyvavimą ir neapmokamą darbą; pabrėžia, kad šioms moterims reikia skirti ypatingą dėmesį, kad jos gautų tinkamą darbo užmokestį ir senatvės pensiją; taigi ragina Komisiją pateikti pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto dėl globos atostogų (arba šeimos narių priežiūros atostogų), kad žmonės galėtų pasiimti atostogas sergantiems, neįgaliesiems arba sutrikimų turintiems šeimos nariams slaugyti ir (arba) išėję atostogų priklausomiems šeimos nariams slaugyti galėtų išlaikyti darbą;

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

48. prašo Komisijos ir valstybių narių surengti didelio masto informuotumo didinimo kampanijas, kad neįgalios moterys ir merginos taptų labiau matomos, ir pabrėžia svarbų galimą žiniasklaidos ir interneto vaidmenį kuriant teigiamą neįgalių moterų įvaizdį ir skatinant jas ginti savo teises;
49. mano, kad labai svarbu, jog valstybės narės užtikrintų, kad neįgalios moterys ir mergaitės būtų lygios prieš įstatymą ir turėtų teisę į vienodą teisinę apsaugą ir naudą be jokios diskriminacijos; mano, kad turi būti draudžiama bet kokia diskriminacija dėl negalios ir lyties, atsižvelgiant į tai, kad šių dviejų veiksnių derinys daro atitinkamai didesnę poveikį nelygybės didėjimui;
50. ragina Komisiją atliekant 2010–2020 m. Europos strategijos dėl negalios laikotarpio vidurio peržiūrą ir rengiant susijusį 2010–2015 m. veiksmų sąrašą parengti labiau lyčių lygybės principu pagrįstą požiūrį;
51. primena, kad reikia, jog negalios srities Bendrijos politikoje būtų atsižvelgta į lyčių lygybės principą, kad ją plėtojant nebūtų palikti ar didinami esami skirtumai; pabrėžia, kad reikia sukurti rodiklius, kurie rodytų negalios ir lyčių aspektus kartu; mano, kad dėl rodiklių trūkumo sunku teisingai suvokti neįgalios moters padėtį; ragina Komisiją atliekant tyrimus moterų ir negalios klausimais kviesti dalyvauti neįgalias moteris ir mergaites;
52. ragina Komisiją, Tarybą ir valstybes nares priimti horizontalią kovos su diskriminacija direktyvą, pagal kurią visose ES kompetencijos srityse būtų šalinamos kliūtys, dėl kurių neįgalūs asmenys, pirmiausia neįgalios moterys ir mergaitės, negali naudotis visomis socialinio dalyvavimo ir nepriklausomumo galimybėmis;
53. ragina valstybes nares remti žmonių įvairovę remiančias savanoriškas iniciatyvas ir teikti tinkamą finansavimą šioje srityje veikiančioms nevyriausybinėms organizacijoms;
54. ragina Komisiją ir valstybes nares rinkti išsamius ir patikimus pagal lytį suskirstytus statistikos duomenis apie tikrą neįgaliųjų padėtį, kurie būtų naudojami tiksliniams tikrosios neįgalių asmenų padėties moksliniams tyrimams, kurie būtini norint veiksmingai rengti politiką ir spręsti lyties, negalios ir smurto sąsajos klausimą; mano, kad neįgalios moterys turėtų dalyvauti renkant tokius duomenis; be to, mano, kad atliekant visus su neįgaliais asmenimis susijusius tyrimus būtina atsižvelgti į lyčių aspektą, o atliekant su moterimis ir mergaitėmis susijusius tyrimus – atsižvelgti į negalios aspektą;
55. pabrėžia, kad įvairovė praturtina visuomenę;
56. pabrėžia, kad žmogaus orumas yra neliečiamas ir turi būti gerbiamas bei saugomas;
57. pabrėžia, kad svarbu, jog vystymosi po 2015 m. darbotvarkėje būtų laikomasi lyčių aspektu grindžiamo požiūrio į negalią;
58. ragina Komisiją ir EIVT neįgalumo aspektą koordinuotai integruoti į vystymosi politiką ir projektus, skatinti visapusišką skurdo mažinimo strategiją naudojant geografines neįgaliosioms moterims skirtas programas, kurių tikslas – atskleisti jų ekonominį potencialą; pabrėžia, kad vykdant žemės reformą būtina užtikrinti lyčių lygybę žemės nuosavybės srityje, taip pat ir neįgaliosioms moterims;
59. prašo Komisijos ir EIVT pradėti taikyti stebėsenos mechanizmus, kuriais remiantis būtų vertinamas jų politikos poveikis neįgaliosioms moterims šalies lygmeniu; ragina ES remti šalių partnerių pastangas, dedamas rengiant ir įgyvendinant darbo teisės aktus, atitinkančius JT neįgaliųjų teisių konvenciją ir TDO konvenciją Nr. 159;
60. ragina Komisiją skatinti iniciatyvas, kuriomis siekiama stiprinti suinteresuotųjų šalių gebėjimą veiksmingai įgyvendinti tarptautinius įsipareigojimus, susijusius su vystymusi, kuriam vykstant atsižvelgiama į neįgaliuosius, remiantis Neįgaliųjų teisių konvencijos tikslais; rekomenduoja, kad ES skatintų neįgalių asmenų organizacijų dalyvavimą tarptautinio ir nacionalinio lygmens sprendimų priėmimo procesuose;
61. pabrėžia, kad esant pavojaus ir ypatingajai humanitarinei padėčiai pasunkėja neįgalių moterų ir mergaičių saugumo ir apsaugos sąlygos ir dėl to gerokai sumažėja jų išgyvenimo galimybės; pabrėžia, kad esant pavojingai situacijai, pavyzdžiui, per ginkluotus konfliktus, teritorijos okupavimą, gamtos katastrofas ir susiklosčius ypatingajai humanitarinei padėčiai, ir po tokių įvykių neįgalios moterys ir mergaitės yra pažeidžiamesnės už kitus asmenis; pabrėžia, kad būtina didinti už visuomenės sveikatą, pasirengimą katastrofoms, skubią ir humanitarinę pagalbą atsakingų nacionalinių ir tarptautinių

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

agentūrų informuotumą apie neigalių moterų ir mergaičių teises ir specialiuosius poreikius, taip pat apie poreikį turėti žmogiškųjų ir materialinių išteklių, užtikrinančių neigalių moterų ir mergaičių visuotines ir lygias galimybes esant rizikingoms ir pavojingoms situacijoms, tokiu būdu išvengiant dėmesio joms trūkumo ir (arba) netinkamų veiksmų;

62. pabrėžia, kad ES ir jos valstybės narės turi pripažinti, kad svarbu skatinti tarptautinį bendradarbiavimą siekiant sustiprinti nacionalines pastangas, kuriomis siekiama, kad neigalios moterys ir mergaitės galėtų visapusiškai vienodomis sąlygomis naudotis visomis pagrindinėmis teisėmis bei laisvėmis; pabrėžia, kad tarptautinio bendradarbiavimo programos turi būti įtraukios neigalių moterų ir mergaičių atžvilgiu, todėl būtina tiesiogiai įtraukti joms atstovaujančias organizacijas (mišrias ar konkrečias) į vietos, nacionaliniu, Bendrijos arba tarptautiniu lygmeniu taikomos bendradarbiavimo politikos rengimą, plėtrą, įgyvendinimą ir vertinimą, keičiantis informacija, patirtimi, mokymo programomis, geriausia praktika ir jas skleidžiant;

63. pabrėžia, kad ES ir jos valstybės narės turi skatinti, kad jų bendradarbiavimo ir plėtros politika, programos ir projektai apimtų lyčių ir negalios aspektus kaip horizontalų aspektą, taip pat užtikrinti konkrečių projektų, kurie skatina lygias neigalių asmenų, ypač neigalių moterų ir mergaičių, galimybes rengimą; pabrėžia, kad Komisija, Parlamentas, Jungtinės Tautos, specializuotos agentūros ir kitos paramą teikiančios tarptautinės, nacionalinės ir vietos agentūros turi į savo prioritetus įtraukti neigalioms moterims ir mergaitėms skirtų programų finansavimą, skirdamos tam lėšų savo bendrosiose programose ir neigalioms moterims ir mergaitėms skirtose programose ar jų dalyse; mano, kad ES turi įtraukti neigalių moterų ir mergaičių teises į ilgalaikį dvišalį bendradarbiavimą ir bendradarbiavimą su trečiosiomis šalimis, vietos valdžios institucijomis, teikti tiesioginę finansinę paramą vykdydama daugiašalę bendradarbiavimo vystymosi srityje politiką, skirdama lėšų tarptautinėms organizacijoms, finansuodama kartu su nevyriausybinėmis ES ir kitų pasaulio valstybių organizacijomis, ir vykdydama su humanitarine pagalba susijusią politiką;

64. pabrėžia, kad reikia skatinti Europos neigalios moteris per joms atstovaujančias organizacijas (ypač Europos neigaliųjų forumą, Europos moterų lobistinę organizaciją ir jų atitinkamas nacionalines organizacijas) aktyviai dalyvauti, kai stebima, kaip laikomasi tarptautinių žmogaus teisių sutarčių, kaip teikiama svarbi informacija alternatyviose ataskaitose, kuriose aptariama neigalių moterų ir mergaičių teisių ir laisvių padėtis įvairiuose sektoriuose;

65. mano, jog būtina užtikrinti, kad į ES ir jos valstybių narių reguliarias ataskaitas, teikiamas pagal sutartis dėl žmogaus teisių, būtų įtraukta informacija apie visas neigalių moterų ir mergaičių teises, įskaitant informaciją apie esamą konkrečią ir juridinę padėtį, apie priemones, kurių imtasi jų padėčiai pagerinti, ir apie sunkumus ir kliūtis, su kuriomis jos susiduria, ypač kaimo vietovėse; mano, kad ši praktika turi būti taikoma visose institucijose, kurios dirba žmogaus teisių apsaugos srityje, tiek Europos, tiek nacionaliniu lygmeniu, įskaitant neigaliems asmenims ir jų šeimoms, moterims apskritai arba neigalioms moterims atstovaujančias organizacijas;

66. mano, kad siekiant pakeisti neigalių moterų ir mergaičių padėtį vienas iš pagrindinių iššūkių yra įtraukti negalios aspektą į visas lyčių srities programas, priemones ir politiką, taip pat rengti ir plėtoti pozityvių veiksmų priemones, kad būtų užtikrinta tokių moterų ir mergaičių raida, atsižvelgiant į nepalankią jų padėtį;

67. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai bei Europos Tarybai ir Jungtinių Tautų generaliniam sekretoriui.

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

P7_TA(2013)0580

Europos mažmeninės prekybos veiksmų planas, naudingas visiems dalyviams

2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Europos mažmeninės prekybos veiksmų plano, kuris būtų naudingas visiems dalyviams (2013/2093(INI))

(2016/C 468/18)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į 2013 m. sausio 31 d. Komisijos komunikatą „Europos mažmeninės prekybos veiksmų planas“ (COM(2013)0036),
- atsižvelgdamas į 2013 m. sausio 31 d. Komisijos Žaliąją knygą dėl nesąžiningos prekybos praktikos Europos įmonių tarpusavio maisto ir ne maisto produktų tiekimo grandinėje (COM(2013)0037),
- atsižvelgdamas į 2010 m. liepos 5 d. Komisijos ataskaitą „Prekybos ir platinimo rinkos stebėseną „Siekiant iki 2020 m. užtikrinti veiksmingesnę ir sąžiningesnę prekybos ir platinimo vidaus rinką“ (COM(2010)0355),
- atsižvelgdamas į 2011 m. liepos 5 d. rezoliuciją dėl veiksmingesnės ir sąžiningesnės prekybos ir platinimo rinkos ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į 2012 m. gegužės 22 d. Komisijos komunikatą „Europos vartotojų darbotvarkė pasitikėjimui ir ekonomikos augimui skatinti“ (COM(2012)0225),
- atsižvelgdamas į savo 2013 m. birželio 11 d. rezoliuciją dėl naujos Europos vartotojų politikos darbotvarkės ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į 2012 m. gegužės 29 d. Komisijos tarnybų darbinį dokumentą „Vartotojų sąlygų rezultatų suvestinė. Bendrosios rinkos vidaus vartotojai. Bendrosios mažmeninės prekybos rinkos ir vartotojų sąlygų valstybėse narėse stebėseną“ (SWD(2012)0165),
- atsižvelgdamas į 2012 m. lapkričio 27 d. Komisijos komunikatą „Įmonių apsauga nuo klaidinamosios rinkodaros veiklos ir veiksmingo vykdymo užtikrinimas. Direktyvos 2006/114/EB dėl klaidinančios ir lyginamosios reklamos peržiūra“ (COM(2012)0702),
- atsižvelgdamas į savo 2013 m. spalio 22 d. rezoliuciją dėl klaidinančios reklamos ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į Veiksmingesnės maisto produktų tiekimo grandinės aukšto lygio forumo ir Verslo įmonių tarpusavio sutarčių sudarymo praktikos klausimų ekspertų grupės veiklą,
- atsižvelgdamas į 2013 m. liepos 4 d. Komisijos konsultacinį dokumentą „Konsultavimasis su socialiniais partneriais pagal SESV 154 straipsnį dėl ES bendradarbiavimo stiprinimo siekiant užkirsti kelią nedeklaruojamam darbui ir nuo jo atgrasyti“ (C(2013)4145),
- atsižvelgdamas į 2009 m. spalio 28 d. Komisijos komunikatą „Veiksmingesnė Europos maisto produktų tiekimo grandinė“ (COM(2009)0591),
- atsižvelgdamas į savo 2010 m. rugsėjo 7 d. rezoliuciją dėl sąžiningų ūkininkų pajamų: veiksmingesnė Europos maisto produktų tiekimo grandinė ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ OL C 33 E, 2013 2 5, p. 9.

⁽²⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2013)0239.

⁽³⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2013)0436.

⁽⁴⁾ OL C 308 E, 2011 10 20, p. 22.

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

- atsižvelgdamas į savo 2008 m. vasario 19 d. pareiškimą dėl tyrimo dėl Europos Sąjungoje veikiančių stambių prekybos centrų piktnaudžiavimo savo galiomis ir teisinių apsaugos nuo tokio piktnaudžiavimo priemonių ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į 2012 m. sausio 11 d. Komisijos komunikatą „Darni sistema, kuria siekiama padidinti pasitikėjimą bendrąja skaitmenine elektroninės prekybos ir internetu teikiamų paslaugų rinka“ (COM(2011)0942),
 - atsižvelgdamas į savo 2012 m. gruodžio 11 d. ⁽²⁾ ir 2013 m. liepos 4 d. ⁽³⁾ rezoliucijas dėl bendrosios skaitmeninės rinkos kūrimo užbaigimo,
 - atsižvelgdamas į 2013 m. liepos 10 d. Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę dėl Komisijos komunikato „Europos mažmeninės prekybos veiksmų planas“ ⁽⁴⁾,
 - atsižvelgdamas į 2013 m. liepos 11 d. Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę dėl Komisijos Žaliosios knygos dėl nesąžiningos prekybos praktikos Europos įmonių tarpusavio maisto ir ne maisto produktų tiekimo grandinėje ⁽⁵⁾,
 - atsižvelgdamas į 2011 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2011/83/ES dėl vartotojų teisių ⁽⁶⁾,
 - atsižvelgdamas į 2000 m. kovo 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/13/EB dėl valstybių narių įstatymų, reglamentuojančių maisto produktų ženklavimą, pateikimą ir reklamavimą, derinimo ⁽⁷⁾ ir 2011 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1169/2011 dėl informacijos apie maistą teikimo vartotojams ⁽⁸⁾,
 - atsižvelgdamas į 2006 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2006/114/EB dėl klaidinančios ir lyginamosios reklamos ⁽⁹⁾,
 - atsižvelgdamas į 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2011/7/ES dėl kovos su pavėluotu mokėjimu komerciniuose sandoriuose ⁽¹⁰⁾,
 - atsižvelgdamas į 2007 m. lapkričio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2007/64/EB dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje ⁽¹¹⁾,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 48 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Vidaus rinkos ir vartotojų apsaugos komiteto pranešimą ir Užimtumo ir socialinių reikalų komiteto nuomonę (A7-0374/2013),
- A. kadangi vargu, ar mažmeninės prekybos rinkos svarbą galima pervertinti, nes ši rinka sudaro 11 proc. ES BVP, joje sukurta daugiau nei 15 proc. visų darbo vietų Europoje, įskaitant kvalifikuotą ir nekvalifikuotą darbo jėgą, ir yra svarbi visuomenės socialinės struktūros dalis;
- B. kadangi mažmeninio sektoriaus strateginė svarba turi būti visapusiškai pripažinta kaip ekonomikos augimo, užimtumo, konkurencingumo ir inovacijų, taip pat Europos bendrosios rinkos stiprinimo varomoji jėga;
- C. kadangi visuomenėje, vis labiau pasižyminčioje virtualiu bendravimu internete, parduotuvės vis dar yra vieta, kurioje žmonės susitinka su kitais, ir pirmiausia prekybos gatvės ir miestų centrai bei tiesioginė gamintojų vykdoma prekyba gali tapti bendrų potyrių vieta ir vietos identiteto, bendruomenės pasididžiavimo, bendro paveldo bei bendrų vertybių židiniu; kadangi vis dėlto e. prekyba ir tradicinės parduotuvės nėra nesuderinamos, o iš tikrųjų vienos kitas papildo;

⁽¹⁾ OL C 184 E, 2009 8 6, p. 23.

⁽²⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2012)0468.

⁽³⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2013)0327.

⁽⁴⁾ <http://www.eesc.europa.eu/?i=portal.en.int-opinions.26063>.

⁽⁵⁾ <http://www.eesc.europa.eu/?i=portal.en.int-opinions.26065>.

⁽⁶⁾ OL L 304, 2011 11 22, p. 64.

⁽⁷⁾ OL L 109, 2000 5 6, p. 29.

⁽⁸⁾ OL L 304, 2011 11 22, p. 18.

⁽⁹⁾ OL L 376, 2006 12 27, p. 21.

⁽¹⁰⁾ OL L 48, 2011 2 23, p. 1.

⁽¹¹⁾ OL L 319, 2007 12 5, p. 1.

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

- D. kadangi dabartinė ekonomikos krizė daro daug žalos mažmeninei rinkai ir pirmiausia nukenčia mažesnės nepriklausomos parduotuvės;
- E. kadangi nesąžiningos prekybos praktika (NPP) tebevykdoma ir neigiamai veikia visą tiekimo grandinę, įskaitant ūkininkus ir mažąsias ir vidutines įmones (MVĮ); kadangi NPP taip pat neigiamai veikia vartotojų interesus, ekonomikos augimą ir darbo vietų kūrimą;
1. palankiai vertina Komisijos parengtą Europos mažmeninės prekybos veiksmų planą;
 2. nurodo, kad šiame veiksmų plane reikėjo daugiau dėmesio skirti dabartinės ekonomikos krizės poveikiui mažmeninei prekybai, pirmiausia mažesnėms nepriklausomoms parduotuvėms;
 3. palankiai vertina Komisijos ketinimą įsteigti nuolatinę Mažmeninės prekybos konkurencingumo grupę, bet atkreipia dėmesį į subalansuoto atstovavimo, įskaitant didžiuosius ir mažuosius mažmenininkus, gamintojus, tiekėjus, kooperatyvus ir vartotojų, aplinkos ir socialinių interesų grupes, svarbą; ragina Komisiją mažmeninę sritį vertinti holistiniu požiūriu, vengti dubliavimosi ir papildomos biurokratijos, užtikrinti nuoseklumą ir glaudų veiklos koordinavimą su kitais esamais forumais, pvz., kasmetinėmis mažmeninės prekybos rinkos apskritojo stalo diskusijomis;
 4. teigiamai vertina tai, kad Komisija įsteigė aukšto lygio ekspertų grupę mažmeninės prekybos sektoriaus inovacijų klausimais, ir ragina Komisiją greitai peržiūrėti būsimas grupės rekomendacijas, kad būtų galima toliau skatinti verslumą, inovacijas, kurti darbo vietas ir skatinti ekonomikos augimą Europoje;
 5. remia Vidaus rinkos ir vartotojų apsaugos komiteto rengiamas mažmeninės prekybos rinkos apskritojo stalo diskusijas kaip institucinį forumą, kurio tikslas – kad mažmeninės prekybos sritis būtų prioritetas ES politinės darbotvarkės punktas, būtų apžvelgiama atitinkamų Mažmeninės prekybos veiksmų plano aspektų įgyvendinimo pažanga, būtų pranešama apie nuolatinės Mažmeninės prekybos konkurencingumo grupės darbą ir būtų teikiama naujausia informacija apie pažangą, padarytą pasitelkus kitas esamas platformas ir neoficialaus dialogo mechanizmus; prašo nuolatinę Mažmeninės prekybos konkurencingumo grupę artimai bendradarbiauti su Europos Parlamentu rengiant kasmetines mažmeninės prekybos rinkos apskritojo stalo diskusijas;
 6. ragina valstybes nares įgyvendinant griežto taupymo politiką nesiimti priemonių, kuriomis mažinamas vartotojų pasitikėjimas ir tiesiogiai kenkiama mažmeninės prekybos sektoriaus interesams, pvz., nedidinti PVM, nekeisti produktų ir jiems taikomų tarifų klasifikavimo ir nedidinti parduotuvėms taikomų mokesčių; pakartoja, kad svarbu palengvinti prieigą prie finansavimo, ypač mažmeninės ir didmeninės prekybos MVĮ; taigi palankiai vertina 2011 m. Komisijos veiksmų planą ir naujausius pasiūlymus dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų, kurių paskirtis – išsaugoti skolinimą MVĮ ir palengvinti jų prieigą prie kapitalo rinkų;
 7. pabrėžia, kad valstybės narės turi susilaikyti nuo diskriminacinių priemonių, pvz., prekybos ir mokesčių įstatymų, turinčių poveikį tik tam tikriems sektoriams ar verslo modeliams ir iškreipiančių konkurenciją;
 8. apgailestauja, kad kai kurios valstybės narės diskriminuoja užsienio verslo subjektus sudarydamos naujas kliūtis, kad jiems taptų sudėtinga įsisteigti konkrečioje valstybėje narėje, o tai yra aiškus vidaus rinkos principų pažeidimas;
 9. ragina Komisiją ir valstybes nares suteikti didžiausią politinę svarbą mažmeninės prekybos sektoriui kaip bendrosios rinkos, įskaitant bendrąją skaitmeninę rinką, ramsčiui ir panaikinti reguliavimo, administracines ir praktines kliūtis, kuriomis trukdoma pradėti veiklą naujoms įmonėms, trukdoma plėstis ir užtikrinti tęstinumą, be to, mažmenininkams sunku naudotis visomis ES vidaus rinkos galimybėmis; mano, kad mažmeninės rinkos teisės aktai turėtų būti grindžiami įrodymais, juose reikėtų atsižvelgti į sektoriaus poreikius, be to, jie turėtų remtis šių teisės aktų poveikio mažiems verslo subjektams įvertinimu ir suvokimu;
 10. prašo valstybes nares darniai ir nuosekliai perkelti vidaus rinkos taisykles į nacionalinę teisę ir visapusiškai ir teisingai įgyvendinti vidaus rinkos taisykles ir teisės aktus; pabrėžia, kad papildomų bandymų ir registracijos reikalavimai, sertifikatų ir standartų nepripažinimas, teritoriniai tiekimo suvaržymai ir panašios priemonės sukelia papildomas sąnaudas vartotojams ir mažmenininkams, ypač MVĮ, ir taip apribojamas bendrosios rinkos naudingumas ES piliečiams; taip pat ragina Komisiją, siekiant užtikrinti geresnį valdymą, vykdyti visiško netoleravimo politiką, prirėkus taikant pažeidimo nagrinėjimo procedūras ir jas pagreitinant taikant skubos procedūras, tų valstybių narių atžvilgiu, kurios netinkamai taiko vidaus rinkos taisykles;

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

11. ragina vidaus rinkos rezultatų suvestinę išplėsti taip, kad ji apimtų ir Paslaugų direktyvos įgyvendinimą;
12. ragina verslo įmonių federacijas ir vartotojų asociacijas teikti daugiau informacijos, mokymų ir teisinių patarimų suinteresuotiesiems subjektams apie jų teises ir problemų sprendimo priemones, kuriomis jie gali naudotis, pvz., SOLVIT, taip pat remti jų tarpusavio keitimąsi geriausios praktikos pavyzdžiais;
13. palankiai vertina Komisijos ketinimą parengti priemones, kuriomis siekiama padėti vartotojams gauti skaidrią, lengvai suprantamą, palyginamą ir patikimą informaciją apie prekių ir paslaugų kainas, kokybę ir tvarumą; ragina Komisiją sukurti lengvai prieinamą duomenų bazę, į kurią būtų įtraukti visi ES ir nacionaliniai ženklavimo reikalavimai; kartu perspėja, kad nereikėtų dar daugiau etikečių ir ženklavimo reikalavimų, ir ragina juos paprastinti, be kita ko, vienoje etiketėje apimant įvairius tvarumo aspektus, kartu mažinant privalomų nacionalinių ženklavimo reikalavimų skirtumus ir prirėkus nustatant bendras gaires ir (arba) kriterijus ES lygmeniu;
14. prašo Komisijos stebint savo veiksmų plano įgyvendinimą ypatingą dėmesį skirti veiksams, skirtiems nepriklausomiems mažmenininkams remti; ragina vietos ir regionų valdžios institucijas skatinti veiksmus, kuriais būtų padidintos galimybės vienodomis sąlygomis patekti į rinką ir sukurtos vienodos veiklos sąlygos nepriklausomiems mažmenininkams, visapusiškai laikantis laisvos ir sąžiningos konkurencijos principų, pvz.: skatinti taikyti „parduotuvų globojimo“ principą, pagal kurį didesnieji mažmenininkai tampa tos pačios vietovės mažesniųjų parduotuvų, ypač naujų rinkos dalyvių, kuratoriais; skatinti nepriklausomų mažmenininkų grupes, įskaitant kooperatyvus, kurie, išlaikydami visišką nepriklausomumą, gali naudotis savitarpio pagalba ir tam tikra masto ekonomija; gerbti vietos ir regionų valdžios institucijų teisę skatinti kurti mažoms nepriklausomoms parduotuvėms, paprastai įsteigtoms miestų centruose, palankią aplinką, taikant viešojo ir privačiojo sektorių partnerystę mažinant energijos tarifus (be kita ko, naktį apšviestoms iškaboms) ir nuomos mokesčius, mažųjų įmonių ir nepriklausomų mažmenininkų mokamiems vietos mokesčiams taikant įmonėms nustatytų tarifų nuolaidas, laikantis taikytinų ES valstybės pagalbos, konkurencijos ir vidaus rinkos viešųjų pirkimų taisyklių, taip pat skatinant įvairių atitinkamoje teritorijoje veikiančių parduotuvų bendradarbiavimą;
15. primena, kad nors parduotuvų koncentracija už miestų centrų ribų gali būti patogi kai kuriems vartotojams, ji taip pat gali turėti neigiamų pasekmių aplinkai ir sudaryti sunkumų kitiems vartotojams, ypač pagyvenusiems žmonėms, žmonėms su judėjimo negalia arba neturintiems automobilio; taigi perspėja ragina vietos ir regionų valdžios institucijas laikytis subalansuotos politikos, be kita ko, atsižvelgiant į tai, kad daugelyje regionų, pirmiausia atsižvelgiant į ekonomikos krizę, tokių parduotuvų jau yra pakankamai; pabrėžia, kad mažmeninės prekybos projektų užsakovai ir toliau turėtų prisiimti bendrą atsakomybę už tvarumo skatinimą, tikrą vartotojų pasirinkimo laisvę ir mažų parduotuvų prieigą prie rinkos; pažymi, kad nuomos mokesčiai ne miestų centre esančiuose prekybos centruose mažesnėms nepriklausomoms parduotuvėms gali būti per didelis ir pabrėžia, kad reikia užtikrinti vienodas veiklos sąlygas toms parduotuvėms, pvz., nustatant nuomą pagal apyvartos procentinę dalį, kai tokia praktika dar nėra taikoma;
16. pripažįsta vietos valdžios institucijų kompetenciją miestų planavimo srityje; tačiau pabrėžia, kad miestų planavimas neturėtų būti naudojamas kaip dingstis apeiti laisvo įsisteigimo teisę; šiuo klausimu primena, kad svarbu tinkamai užtikrinti Paslaugų direktyvos vykdymą; primygtinai ragina valstybes neres panaikinti laisvo judėjimo kliūtis ir atverti savo rinkas, kad būtų skatinamas konkurencingumas ir parduotuvų įvairovė, kuri yra būtina, kad prekybos zonos, pirmiausia miestų ir miestelių centruose, išliktų patrauklios;
17. pabrėžia svarbų viešojo ir privačiojo sektorių partnerystės vaidmenį užtikrinant švarias, saugias ir prieinamas prekybos zonas miestų ir miestelių centruose, be kita ko, sprendžiant neigiamo tuščių pastatų poveikio prekybos zonose problemą, pvz., sudarant galimybes išsinuomoti šias patalpas naujai įsteigtoms įmonėms už mažesnę nei paprastai nuomos mokesčių, kartu laikantis taikytinų ES valstybės pagalbos ir viešųjų pirkimų taisyklių;
18. pažymi, kad greita elektroninės prekybos plėtra suteikė nemažai naudos vartotojams ir verslo subjektams – inovacijų, naujų galimybių rinkoje ir augimą, geresnes galimybes pasirinkti, didesnę konkurenciją ir mažesnes kainas; tačiau pažymi, kad parduotuvėms šiuo metu tenka reaguoti į naujus iššūkius, todėl vis svarbesnė tampa daugiakanalės mažmeninės prekybos strategija; atsižvelgdamas į socialinį ir kultūrinį mažmeninės prekybos vaidmenį, ragina

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

mažmenininkus kuo labiau pasinaudoti novatoriškomis technologijomis ir kurti naujus verslo modelius savo internetinei klientų bazei, kartu siekiant plėtoti prekių išsigijimo patirtį tradicinėse parduotuvėse, be kita ko, teikiant daugiau paslaugų prieš išsigyjant prekes ir jas išsigijus;

19. teigiamai vertina Komisijos ketinimą skatinti elektroninę prekybą; tačiau apgailestauja, kad nesiekama padaryti internetines paslaugas ir internetu parduodamas prekes prieinamas vartotojams iš visų valstybių narių; ragina Komisiją pasiūlyti strategiją, kaip užtikrinti, kad prekybininkai netaikytų diskriminacinės politikos savo elektroninės prekybos praktikoje, taip kartu užtikrinant, kad visi ES piliečiai galėtų neribotai naudotis tarpvalstybine prekyba internetu;

20. pabrėžia, kad elektroninė prekyba svarbi siekiant užtikrinti vartotojų galimybes pasirinkti ir prekių bei paslaugų prieinamumą, ypač atokiauose vietovėse; pabrėžia, kad siekiant pasinaudoti visomis jos teikiamomis galimybėmis reikia imtis atitinkamų veiksmų, įskaitant prieigos prie interneto gerinimą atokiausiuose ES regionuose; pritaria priemonėms, kurių raginama imtis 2012 m. sausio 11 d. Komisijos komunikate dėl elektroninės prekybos – didinti pasitikėjimą, supaprastinti tarpvalstybinę domenų registraciją, gerinti mokėjimo internetu saugumą ir tobulinti pristatymo paslaugas, sudaryti geresnes tarpvalstybinio skolų išieškojimo sąlygas, teikti geresnę informaciją vartotojams apie jų teises, ypač informaciją dėl atšaukimo ir dėl galimybių pateikti skundą;

21. pakartoja, kad svarbu pašalinti kliūtis (be kita ko, kalbines, administracines ir informacijos stokos), dėl kurių mažėja įmonių galimybės vykdyti tarpvalstybinę prekybą internetu ir griunamas vartotojų pasitikėjimas bendrąja rinka;

22. teigiamai vertina Komisijos pasiūlymą dėl daugiašalių tarpbankinių mokesčių (DTM, angl. MIF) ir pabrėžia, kad svarbu panaikinti kortelių sistemos taisykles, kuriomis stiprinamas konkurencijai nepalankus DTM poveikis; primygtinai ragina Komisiją remti valstybes nares, kurios jau turi skaidrias, konkurencingas ir novatoriškas mokėjimo sistemas, ir naudoti šias sistemas kaip geriausios praktikos pavyzdžius toliau plėtojant pigesnių ir sąžiningesnių mokėjimų rinką Europoje;

23. pabrėžia mažmeninės prekybos sektoriaus atsakomybę už tvarumą; palankiai vertina tai, kad mažmenininkai ir tiekėjai pirmąją atsakomybę už aplinkos apsaugą srityje, ypač atliekų, energijos vartojimo, transporto ir CO₂ mažinimo srityse; mano, kad šioje srityje reikia dėti daugiau pastangų;

24. ypač teigiamai vertina mažmenininkų ir tiekėjų prisiimtas savanoriškas iniciatyvas ir įsipareigojimus maisto švaistymui mažinti;

25. nurodo, kad svarbu išsaugoti ir apginti mažmeninę prekybą kioskuose ir prekyvietėse, nes ši sektorių daugiausia sudaro tūkstančiai labai mažų šeimos įmonių, be to, ji yra Europos ekonomikai būdinga ypatybė;

26. pabrėžia, kad mažmenininkai siūlo įvairius ir modernius prekių ir paslaugų pirkimo ir pardavimo būdus, kuriais prisidedama prie to, kad vartotojų pasirinkimas būtų didesnis ir kad būtų daugiau lankstaus užimtumo galimybių, ypač jaunimui ir ilgalaikiams bedarbiams;

27. ragina labiau remti ir skatinti MVĮ ir kooperatyvus, ypač akivaizdžiai novatoriškus ir tuos, kurie prisideda prie socialinės rinkos ekonomikos, kurie tenkina naujus rinkos poreikius ir dalyvauja ekologiškoje ir socialiniu požiūriu atsakingoje veikloje, kad būtų padidintas ES mažmeninės prekybos sektoriaus konkurencingumas, sumažintos kainos vartotojams, pagerinta paslaugų kokybė ir sukurta naujų darbo galimybių;

28. primena tinkamo esamų socialinių ir darbo teisės aktų įgyvendinimo svarbą; ragina taikyti vienodą požiūrį į komercijos subjektus vidaus rinkoje siekiant kovoti su nedeklaruojamu darbu ir mokestiniu bei socialiniu sukčiavimu;

29. teigiamai vertina franšizės paslaugas kaip verslo modelį, kuriuo remiamas naujas verslas ir smulkaus verslo nuosavybė; tačiau atkreipia dėmesį, kad tam tikrais atvejais sutarčių sąlygos yra nesąžiningos, ir ragina užtikrinti sutarčių skaidrumą ir sąžiningumą; atkreipia Komisijos ir valstybių narių dėmesį ypač į sunkumus, kuriuos patiria franšizės gavėjai, norėdami parduoti savo įmonę arba pakeisti verslo formulę, bet toliau veikti tame pačiame sektoriuje; prašo Komisijos įvertinti draudimą taikyti kainų nustatymo mechanizmus franšizės sistemose ir ilgalaikių konkurencijos išlygų, pirkimo

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

galimybių ir draudimo turėti kelias franšizės poveikį, taip pat šiuo klausimu persvarstyti dabartinę susitariančioms šalims, kurių rinkos dalis sudaro mažiau nei 30 proc., taikomą konkurencijos taisyklių išimtį;

30. yra susirūpinęs dėl sparčios privačių prekių ženklų plėtros; pabrėžia, kad privatus prekių ženklai turėtų būti kuriami taip, kad didintų vartotojų pasirinkimo galimybes, ypač dėl skaidrumo, informacijos kokybės ir įvairovės, ir sudarytų aiškias MVĮ inovacijų ir plėtros galimybes;

31. pritaria Veiksmingesnės maisto produktų tiekimo grandinės aukšto lygio forumo ir jo Verslo įmonių tarpusavio sutarčių sudarymo praktikos klausimų ekspertų grupės veiklai; mano, kad Parlamentas turėtų skubiai išspręsti dar neišspręstus jo dalyvavimo šio forumo veikloje klausimus; pabrėžia, kad NPP vykdoma ir ne maisto produktų tiekimo grandinėje; todėl ragina Komisiją ir verslo įmonių federacijas vykdyti konstruktyvų tarpsektorinį dialogą esamuose forumuose, įskaitant ir kasmetines mažmeninės prekybos rinkos apskritojo stalo diskusijas, taip pat būsimąją Komisijos mažmeninės prekybos konkurencingumo grupę;

32. palankiai vertina geros praktikos principus, maisto produktų tiekimo grandinės vertikalųjų prekybos santykių nesąžiningos ir sąžiningos praktikos pavyzdžių sąrašą ir šių principų įgyvendinimo bei laikymosi užtikrinimo sistemą; teigiamai vertina tai, jog prekybos asociacijos pripažįsta, kad reikia užtikrinti vykdymą, ir pabrėžia, kad siekiant vykdymo užtikrinimo mechanizmo praktinio poveikio itin svarbu, kad jį pripažintų visi maisto produktų tiekimo grandinės subjektai ir kad visi subjektai jame dalyvautų, įskaitant ūkininkų organizacijas, taip pat gamybos ir didmeninio platinimo įmones; ragina Komisiją per metus nuo savanoriškos iniciatyvos įsigaliojimo iširti jos praktinį poveikį, įskaitant geros praktikos principų įgyvendinimą;

33. atkreipia dėmesį, kad vertikalųjų prekybos santykių klausimai gali kilti ir sudarant atrankinio bei išskirtinio platinimo susitarimus mažmeninėje prekių ženklais pažymėtų prekių prekyboje; todėl ragina Komisiją ir valstybes nares užtikrinti tų mažmenininkų ir mažesnę derybinę galią turinčių parduotuvių savininkų teises;

34. mano, kad silpnesniems rinkos subjektams, ypač ūkininkams ir tiekėjams, dažnai sunku apskųsti NPP ir atkreipia dėmesį į svarbų vaidmenį, tenkantį asociacijoms, kurios turėtų galėti šių subjektų vardu teikti tokius skundus; ragina Komisiją išnagrinėti, ar reikia ombudsmeno arba arbitro, taip pat tokių pareigybių steigimo galimybes, be kita ko, įvertinant, ar toks pareigūnas turėtų įgaliojimą gavęs įrodymų apie NPP imtis veiksmų *ex officio*;

35. ragina Komisiją užtikrinti mažųjų tiekėjų teisę steigti gamintojų grupes nebaudžiamiems nacionalinių konkurencijos institucijų, kurios šių grupių svarbą vertina vien nacionalinės gamybos atžvilgiu;

36. ragina Komisiją užtikrinti, kad būtų vykdomi galiojantys teisės aktai dėl tiekėjų savo klientams nustatytų teritorinių tiekimo suvaržymų;

37. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai ir valstybių narių vyriausybėms bei parlamentams.

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

P7_TA(2013)0584

Ekologinės inovacijos: kurti darbo vietas ir skatinti augimą įgyvendinant aplinkos politiką

2013 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento rezoliucija „Ekologinės inovacijos: kurti darbo vietas ir skatinti augimą įgyvendinant aplinkos politiką“ (2012/2294(INI))

(2016/C 468/19)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „2020 m. Europa. Pažangaus, tvaraus ir integracinio augimo strategija“ (COM(2010)2020),
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „Inovacijos – tvarios ateities garantas. Ekologinių inovacijų veiksmų planas“ (COM(2011)0899),
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „Strategijos „Europa 2020“ pavyzdinė iniciatyva „Inovacijų sąjunga“ (COM(2010)0546),
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „Strategijos „Europa 2020“ pavyzdinė iniciatyva „Tausiai išteklius naudojanti Europa“ (COM(2011)0021),
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „Skatinti technologijas ilgalaikiai plėtrai: Europos Sąjungos veiksmų planas ekotechnologijų naudai“ (COM(2004)0038),
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „Strateginė Europos standartų vizija. Tolesni tvaraus Europos ekonomikos augimo iki 2020 m. skatinimo ir spartinimo veiksmai“ (COM(2011)0311),
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „Rio + 20“: ekologiškos ekonomikos ir geresnio valdymo siekiai“ (COM(2011)0363),
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „Konkurencingos mažo anglies dioksido kiekio technologijų ekonomikos sukūrimo iki 2050 m. planas“ (COM(2011)0112),
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „Naujų įgūdžių ir darbo vietų darbotvarkė. Europos pastangos kiekvienam suteikti darbą“ (COM(2010)0682),
- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą dėl reglamento, kuriuo sukuriamas Bendroji mokslinių tyrimų ir inovacijų programa „Horizontas 2020“ (2014–2020 m.) (COM(2011)0809),
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „Bendroji mokslinių tyrimų ir inovacijų programa „Horizontas 2020“ (COM(2011)0808),
- atsižvelgdamas į Komisijos baltąją knygą „Prisitaikymas prie klimato kaitos. Europos veiksmų programos kūrimas“ (COM(2009)0147),
- atsižvelgdamas į Komisijos žaliąją knygą „Iššūkius paversti galimybėmis. Bendros strateginės ES mokslinių tyrimų ir inovacijų finansavimo programos kūrimas“ (COM(2011)0048),
- atsižvelgdamas į naująją priemonę „Jaunimo garantijos“,
- atsižvelgdamas į savo 2010 m. lapkričio 11 d. rezoliuciją dėl Europos inovacijų partnerystės pagal pavyzdinę iniciatyvą „Inovacijų sąjunga“ ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2012 m. gegužės 24 d. rezoliuciją dėl efektyviai išteklius naudojančios Europos ⁽²⁾,

⁽¹⁾ OL C 74 E, 2012 3 13, p. 11.

⁽²⁾ OL C 264 E, 2013 9 13, p. 59.

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į savo 2011 m. rugsėjo 29 d. rezoliuciją dėl bendros ES pozicijos priėmimo rengiantis Jungtinių Tautų konferencijai darnaus vystymosi klausimais („Rio+20“) ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2012 m. kovo 15 d. rezoliuciją dėl Konkurencingos mažo anglies dioksido kiekio technologijų ekonomikos sukūrimo iki 2050 m. plano ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2011 m. kovo 8 d. rezoliuciją dėl novatoriško finansavimo pasauliniu ir Europos lygmenimis ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2011 m. birželio 8 d. rezoliuciją „Investavimas į ateitį: Naujoji daugiametė finansinė programa (DFP), skirta konkurencingai, tvariai ir integracinei Europai“ ⁽⁴⁾,
- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą dėl Tarybos sprendimo dėl specialiosios programos, kuria įgyvendinama Bendroji mokslinių tyrimų ir inovacijų programa „Horizontas 2020“ (2014–2020 m.), įsteigimo (COM(2011)0811),
- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl aplinkos ir klimato politikos programos (LIFE) sukūrimo (COM(2011)0874),
- atsižvelgdamas į savo 2011 m. gegužės 12 d. rezoliuciją dėl Inovacijų sąjungos. Europos pertvarkymas pasaulyje po krizės ⁽⁵⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2012 m. birželio 14 d. rezoliuciją dėl ekonomikos atsigavimo kuriant darbo vietas ⁽⁶⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2010 m. rugsėjo 7 d. rezoliuciją dėl darbo vietų potencialo plėtimo naujoje tvarioje ekonomikoje ⁽⁷⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2012 m. rugsėjo 11 d. rezoliuciją dėl moterų vaidmens ekologiškoje ekonomikoje ⁽⁸⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2010 m. gegužės 6 d. rezoliuciją dėl Komisijos baltosios knygos „Prisitaikymas prie klimato kaitos. Europos veiksmų programos kūrimas“ ⁽⁹⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2011 m. rugsėjo 27 d. rezoliuciją dėl Žaliosios knygos „Iššūkius paversti galimybėmis. Bendros strateginės ES mokslinių tyrimų ir inovacijų finansavimo programos kūrimas“ ⁽¹⁰⁾,
- atsižvelgdamas į greitąją „Eurobarometro“ apklausą Nr. 315 „Europos verslininkų požiūris į ekologines inovacijas“, 2011 m. kovo mėn.“,
- atsižvelgdamas į 2013 m. gegužės mėn. Konkurencingumo ir inovacijų vykdomosios įstaigos paskelbtą ataskaitą „Konkurencingumo ir inovacijų bendrosios programos ekologinių inovacijų pateikimo rinkai projektų rezultatų analizė ir ataskaita“,
- atsižvelgdamas į 2008 m. paskelbtą Jungtinių Tautų aplinkos programos (JTAP), Tarptautinės darbo organizacijos (TDO), Tarptautinės darbdavių organizacijos (pranc. OIE) ir Tarptautinės profesinių sąjungų konfederacijos (TPSK) ataskaitą „Ekologiškos darbo vietos: siekiant tinkamo darbo tvarioje aplinkoje, kurioje išmetama mažai anglies junginių“,

⁽¹⁾ OL C 56 E, 2013 2 26, p. 106.

⁽²⁾ OL C 251 E, 2013 8 31, p. 75.

⁽³⁾ OL C 199 E, 2012 7 7, p. 15.

⁽⁴⁾ OL C 380 E, 2012 12 11, p. 89.

⁽⁵⁾ OL C 377 E, 2012 12 7, p. 108.

⁽⁶⁾ OL C 332 E, 2013 11 15, p. 81.

⁽⁷⁾ OL C 308 E, 2011 10 20, p. 6.

⁽⁸⁾ OL C 353 E, 2013 12 3, p. 38.

⁽⁹⁾ OL C 81 E, 2011 3 15, p. 115.

⁽¹⁰⁾ OL C 56 E, 2013 2 26, p. 1.

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į 2009 m. tarptautinės aplinkos apsaugos organizacijos „Greenpeace“ ir Europos atsinaujinančiosios energijos tarybos (angl. EREC) pranešimą „Pastangos klimatui apsaugoti. Atsinaujinančioji energija ir ekologiškų darbo vietų revoliucija“,
 - atsižvelgdamas į 2007 m. Europos profesinių sąjungų konfederacijos (angl. ETUC) ir Socialinės plėtros agentūros (angl. SDA) pranešimą „Klimato kaita ir užimtumas. Klimato kaitos ir CO₂ išmetimą mažinančių priemonių poveikis užimtumui 25 ES valstybėse iki 2030 m.“,
 - atsižvelgdamas į 2013 m. sausio mėn. Europos gyvenimo ir darbo sąlygų gerinimo fondo ataskaitą „Siekis, kad pramonės šakos Europos Sąjungoje būtų ekologiškesnės. Poveikio darbo vietų kiekybei ir kokybei numatymas bei valdymas“ ir šio fondo konkrečių atvejų tyrimų duomenų bazę,
 - atsižvelgdamas į 2011 m. Europos gyvenimo ir darbo sąlygų gerinimo fondo ataskaitą „Darbiniai santykiai ir tvarumas. Socialinių partnerių vaidmuo pereinant prie ekologiškos ekonomikos“ (angl. „Industrial relations and sustainability: the role of social partners in the transition towards a green economy“),
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 48 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komiteto pranešimą ir į Užimtumo ir socialinių reikalų komiteto ir Regioninės plėtros komiteto nuomones (A7-0333/2013),
- A. kadangi švari ir sveika aplinka yra būtina sąlyga siekiant Europoje išlaikyti klestėjimą ir aukštą gyvenimo kokybę, taip pat stiprią ir konkurencingą ekonomiką;
- B. kadangi dėl aplinkos problemų, pvz., klimato kaitos, išteklių trūkumo ir biologinės įvairovės nykimo, reikia imtis esminių mūsų ekonomikos pokyčių, kuriuose švarių technologijų vaidmuo būtų svarbus;
- C. kadangi krizės mastas suteikia unikalią ir istorinę galimybę įgyvendinti realius mūsų šalių ekonomikos pokyčius, sudarant sąlygas tvariai ilgalaikiai plėtrai;
- D. kadangi ekologiškų technologijų augimas pastaraisiais metais parodė, kad investicijos į ekologišką augimą – ne daug kainuojanti pareiga, o didžiulė ekonominė galimybė; kadangi, nors beveik kiekviename sektoriuje patirta didelių nuostolių dėl nuosmukio, ekologiško sektoriaus augimas sulėtėjo, bet nesustojo;
- E. kadangi būtina pakeisti dabartinę daug išteklių naudojančią ekonomiką tausiai išteklius naudojančia ekonomika, jau nusistovėjusias pramonės sritis pakeičiant ekologiškomis, didelę pridėtinę vertę kuriančiomis pramonės šakomis, kurias plėtojant kuriamos darbo vietos, kartu saugant aplinką;
- F. kadangi ekologiniais sprendimais bus plėtojama naujos kartos aukštųjų technologijų gamyba ir paslaugos, didinamas Europos konkurencingumas ir kuriamos naujos aukštos kvalifikacijos darbo vietos;
- G. kadangi remiant naujus procesus, kuriais siekiama pagerinti gamybos procesus, naujus valdymo metodus, naujas technologijas ir naujas paslaugas, kad verslas taptų ekologiškesnis, ekologinės inovacijos padeda Europai pasinaudoti daugeliu galimybių ir spręsti šiuo metu iškilusius iššūkius;
- H. kadangi pastaraisiais metais labai padidėjo išteklių kainos, ir todėl įmonių konkurencingumas vis labiau priklauso nuo jų efektyvaus išteklių naudojimo;
- I. kadangi iš praeities istorijos matyti, kad valdžios institucijoms sudėtinga numatyti, kurios novatoriškos technologijos bus konkurencingos rinkoje;
- J. kadangi mokesčių lengvatos gali būti naudinga ekologinių inovacijų stiprinimo Europoje priemonė;

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

- K. kadangi Europa pirmąją naujų technologijų plėtojimo srityje; kadangi vystymuisi ir platesniam aplinkosaugos technologijų naudojimui kyla daug kliūčių, pvz., dabartinių technologijų naudojimas, kainų signalai, kuriais teikiama pirmenybė mažiau ekologiškai veiksmingiems sprendimams, sunkumai gauti finansavimą ir menkas vartotojų informuotumas; kadangi reikia siekti didesnio bendro produktų aplinkosauginio veiksmingumo per visą jų gyvavimo ciklą, didesnės geresnių produktų bei gamybos technologijų paklausos ir užtikrinti, kad vartotojai produktus rinktųsi turėdami pakankamai informacijos;
- L. kadangi etiketėse, kuriose nurodomi aplinkosauginiai produktų ir paslaugų aspektai, privalu pateikti aiškia ir objektyvia informaciją ir vengti vartotojų klaidinimo (vadinamojo ekologinio manipuliavimo);
- M. kadangi ekologinės pramonės šakos šiandien užtikrina 3,4 mln. darbo vietų ir apie 319 mlrd. EUR metinę apyvartą; kadangi daugelyje šalių ekologiškos technologijos jau yra tapusios arba netrukus taps daugiausia darbo vietų sukuriančia sritimi;
- N. kadangi ekologinės inovacijos – tai ES plėtojamos aplinkosauginiu, ekonominiu ir socialiniu požiūriu tvarios augimo strategijos, kuri turėtų sukurti kokybiškas užimtumo galimybes daugelyje sektorių, kertinis akmuo;
- O. kadangi 2010 m. ekologinių inovacijų rezultatų suvestinėje (Eco-IS) nurodyta, kad keliose valstybėse narėse tinkamai diegiamos ekologinės inovacijos, tačiau vis tiek nė viena ES valstybė ar valstybių grupė šiuo metu negali būti ekologinių inovacijų pavyzdžiu ES;
- P. kadangi 2011 m. greitosios „Eurobarometro“ apklausos Nr. 315 „Europos verslininkų požiūris į ekologines inovacijas“ rezultatai rodo, kad mažosios ir vidutinės įmonės (MVĮ) susiduria su vis didesnėmis materialinėmis sąnaudomis, nors daugelis jų įdiegė naujus ar gerokai patobulino ekologinius novatoriškus gamybos procesus ar metodus, siekdamos sumažinti materialines sąnaudas, ir jos taip pat susiduria su nepakankamos prieigos prie esamų subsidijų ar fiskalinių paskatų problema ir nepatikima paklausa rinkoje;
- Q. kadangi iš Konkurencingumo ir inovacijų bendrosios programos Ekologinių inovacijų iniciatyvos analizės matyti, jog iki šiol numatytoji nauda aplinkos apsaugos, ekonomikos ir užimtumo srityse viršija viešąsias išlaidas;
- R. kadangi ekologinių inovacijų vertinimas – pagrindinis reikalavimas stebint ir vertinant ES valstybių narių veiklą ir pažangą siekiant pažangaus ir tvaraus augimo Europoje, bet duomenų apie ekologines inovacijas prieinamumas yra ribotas ir jų kokybė gerokai skiriasi atsižvelgiant į rodiklius;
- S. kadangi politikos kūrėjai ir kitos suinteresuotosios šalys skirtingai suvokia ekologines inovacijas ir tikslus, kurių turėtų būti jomis siekiama;
- T. kadangi apibrėžiant tokius terminus kaip „ekologinė inovacija“ ir „pažangios ekologiškos darbo vietos“ naudojami skirtingi vertinimo kriterijai (pvz., Tarptautinės darbo organizacijos (TDO), Jungtinių Tautų aplinkos programos (JTAP), Europos profesinio mokymo plėtros centro (CEDEFOP), Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros programos (EBPO) ar Eurostato apibrėžtyse) ir tai gali lemti skirtingus statistinius duomenis apie ekologines inovacijas, ekologiškas darbo vietas ir augimą;
- U. kadangi 2010 m. rugsėjo 7 d. Parlamento rezoliuciją dėl darbo vietų potencialo plėtimo naujoje tvarioje ekonomikoje, kurioje paminėta TDO tvarių darbo vietų apibrėžtis ir pabrėžiama, kad ekologinių inovacijų vaidmuo visuose pramonės ir gamybos sektoriuose yra svarbus;
- V. kadangi šiuo metu pagal ekologinių inovacijų programą finansuojama daugiau kaip 240 projektų; kadangi 2013 m. gegužės mėn. Komisija paskelbė naują kvietimą atrinkti dar 45 ekologinių inovacijų projektus, kuriuose pateikiama naujoviškų aplinkos apsaugos srities sprendimų; kadangi įgyvendinant ir finansuojant Konkurencingumo ir inovacijų bendrosios programos Ekologinių inovacijų iniciatyvą buvo remiami perspektyvūs Europos Sąjungos ekologinių inovacijų kūrėjai, jiems suteikiant rizikos kapitalą, kurio jie kitaip nebūtų galėję gauti;
- W. kadangi nauja ES mokslinių tyrimų ir inovacijų finansavimo 2014–2020 m. programa „Horizontas 2020“ – tai finansinė priemonė, kuria įgyvendinama Inovacijų sąjunga; kadangi kitos daugiametės finansinės programos (2014–2020 m. DFP) laikotarpiu Ekologinių inovacijų iniciatyva taip pat įgyvendinama pagal 2014–2020 m. aplinkos ir klimato politikos programą (LIFE);

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

- X. kadangi padidėjęs jaunimo nedarbas kelia susirūpinimą ir reikia būtinai įgyvendinti politikos priemones siekiant sukurti daugiau ir geresnių darbo galimybių jauniems žmonėms;
- Y. kadangi Komisijos iniciatyvą „Nauji gebėjimai naujoms darbo vietoms“, kurioje pripažįstama bendradarbiavimo su valstybėmis narėmis svarba, palankiai įvertino Parlamentas;

Pagrindinės pažangaus, tvaraus augimo ir darbo vietų kūrimo politikos sritys

1. ragina Komisiją toliau dirbti kuriant ekologinių inovacijų viziją ES mastu, siekiant pereiti prie tausiai išteklius naudojančios, mažo anglies dioksido kiekio technologijų ekonomikos, taip pat susitelkti ties konkrečiais uždaviniais, prioritetais ir tarpiniais tikslais;
2. pritaria Komisijos pavyzdinei iniciatyvai remiantis strategija „Europa 2020“, pagal kurią siekiama dabartiniu metu paskatinti pokyčius, kad būtų galima užtikrinti tvarią ekonomiką; be to, pabrėžia, kad ekologiniam ES regionų pertvarkymui skirtos tikslingos investicijos – tai labai naudinga priemonė siekiant strateginių regioninės konvergencijos ir teritorinės sanglaudos tikslų;
3. pažymi, kad visapusiškai įgyvendinus strategiją „Europa 2020“ atsirastų tiesioginių ir netiesioginių kokybiškų darbo vietų sukūrimo galimybių; todėl ragina Komisiją ir valstybes nares stiprinti savo pastangas šioje srityje; pritaria Komisijos skatinamai integruotai ekologinio ekonomikos augimo strategijai pagal pavyzdinę iniciatyvą „Inovacijų Sąjunga“ ir ypač pagal ekologinių inovacijų veiksmų planą, nes tai yra žingsnis teisinga linkme;
4. pabrėžia teisės aktų, kaip priemonės, padedančios didinti aplinkosauginių technologijų paklausą, svarbą; mano, kad Europos gamybos sektorių konkurencingumas priklauso nuo to, ar Europa bus ekologiniu požiūriu veiksmingų prekių ir gamybos srities pasaulio lyderė;
5. ragina valstybes nares rengti darbuotojų įgūdžių ir ekologiškų technologijų sektoriaus teikiamų galimybių suderinimo strategijas, atsižvelgiant į skirtingus pasektorius ir jų kvalifikuotų darbuotojų poreikius;
6. pažymi dvigubą perėjimo prie tvarios ekologiškos ekonomikos aplinkosauginių ir ekonominių poveikį, kuriant tvarias darbo vietas tiek ES, tiek besivystančiose šalyse ir didinant inovatyvią degalų ir medžiagų gamybą, bei užimtumo galimybes, kurios kyla dėl biologinių medžiagų apdorojimo ir paskirstymo verslo, viešojo, privataus ir vidinio sektoriaus vartotojams; pabrėžia, kad naudojantis šiomis galimybėmis turėtų būti kuriamos kokybiškos ir tvarios darbo vietos kvalifikuotiems ir nekvalifikuotiems darbuotojams; pripažįsta, kad turėtų būti sukurta stabili, ilgalaikė reglamentavimo sistema pasitelkiant turimas finansines priemones;
7. pažymi sudėtingas problemas, kurios kyla dėl klimato kaitos, dirvožemio kokybės, žaliavų stygiaus, perėjimo prie atsinaujinančiosios energijos sistemų, energijos vartojimo efektyvumo ir t.t.; pripažįsta, kad ekologinėms inovacijoms gali tekti labai svarbus vaidmuo sprendžiant daugelį šių iššūkių; dar kartą pakartoja, kad šiam perėjimui turi būti taikomas holistinis požiūris, apimantis švietimą, mokymą, įgūdžių ugdymą, mokslinius tyrimus, privataus ir viešojo sektoriaus investicijas ir infrastruktūros plėtrą, nes visa tai kaip visuma kuria įvairias ir tvarias užimtumo galimybes;
8. mano, kad novatoriškoms Europos įmonėms reikalingos ne tik subsidijos, bet ir geresni teisės aktai, geresni ryšiai su mokslinių tyrimų baze, taip pat geresnės ir įvairesnės galimybės gauti lėšų ir finansavimą (nuo dotacijų iki paskolų ir nuosavo kapitalo finansavimo); todėl ragina valstybes nares ir Komisiją sudaryti tinkamas sąlygas nacionaliniu ir Europos lygmenimis;
9. pabrėžia, kad ekologiškų technologijų darbo vietos neturėtų apsiriboti energijos iš atsinaujinančiųjų išteklių gamyba, energijos vartojimo efektyvumo didinimu ir transporto sektoriumi, nes ekologiškas augimas – tai galimybė visiems sektoriams, kuriuose turėtų būti tiriamos plėtos galimybės ir didinamas vartotojų informuotumas apie ekologiškų produktų pirkimo svarbą;
10. mano, kad norint didinti įmonių konkurencingumą reikia greitai plėtoti švarias technologijas; todėl ragina Komisiją plėtojant savo pramonės politiką ekologinėms inovacijoms skirti daugiausia dėmesio;
11. ragina Komisiją palengvinti ženklavimo standartų ir aiškių apibrėžčių, skirtų produktų ir paslaugų aplinkosauginiams aspektams nustatyti ir perduoti, kūrimą;

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

12. yra įsitikinęs, kad įgyvendinant naują tvarią ES ekonomiką turi būti užtikrinta subalansuota ekonominė ir socialinė plėtra; ragina formuoti plataus užmojo tvarią pramonės politiką, ypač daug dėmesio skiriant efektyviam išteklių naudojimui; primena, kad efektyvus išteklių ir žaliavų naudojimas padės sumažinti pramonės ir namų ūkių išlaidas, daugiau lėšų rasti kitoms investicijoms ir sumažinti ES ekonomikos priklausomybę nuo nepakankamų išteklių ir itin nepastovių išteklių rinkų; pabrėžia, kad plėtojant ekologišką ekonomiką turi būti siekiama užtikrinti deramą, gerai apmokamą darbą, ir vyrams, ir moterims suteikiant vienodas galimybes, taip pat ypač daug dėmesio skirti aplinkos apsaugai;

13. pabrėžia, kad, nors ekologinės pramonės šakos šiandien užtikrina 3,4 mln. darbo vietų ir apytikriai 319 mlrd. EUR metinę apyvartą, regioninio augimo, užimtumo galimybių ir naudos aplinkai užtikrinimo potencialas didžiąja dalimi neišnaudotas, ir atsižvelgdamas į tai primena, kad neveiklumo kaina didelė;

14. pabrėžia, kad sėkmingoms ekologinėms inovacijoms reikalingos tikslingos ir ilgalaikės investicijos, apimančios visų pirma švietimo, mokymo ir tęstinio mokymo, mokslinių tyrimų ir plėtros, infrastruktūros bei kitas sritis;

15. palankiai vertina esamas universitetų programas ar darbo mokymo programas, kuriose dėmesys sutelkiamas į ekologišką, ekonominį ir socialinį tvarumą, ir pabrėžia, kad kuriant tvarias darbo vietas reikia atsižvelgti į naujus švietimo srities poreikius;

16. yra tvirtai įsitikinęs, kad rinkos ekonomika pagrįsta aplinkos politika visose ekonomikos srityse gali tapti ekonomikos augimo ir užimtumo didinimo varomąja jėga, ir pabrėžia, kad nuspėjamos ir investicijoms palankios pagrindinės sąlygos yra svarbiausios, kad novatoriškos įmonės galėtų kuo geriau pasinaudoti šiomis galimybėmis siekdamos užtikrinti naudą aplinkai ir atsižvelgti į darbuotojų interesus;

17. pripažįsta, kad ekonomikos perėjimas prie naujų veiklos nišų gali pritraukti jaunąją darbuotojų kartą ir sudaryti naujas darbo galimybes ekologinių inovacijų srityje plačiąja prasme;

Ekologinės inovacijos samprata

18. palankiai vertina Komisijos komunikatą „Inovacijos – tvarios ateities garantas. Ekologinių inovacijų veiksmų planas“ (COM(2011)0899);

19. pabrėžia galimą ekologinių inovacijų sinergijos poveikį kuriant tvarias ir kokybiškas darbo vietas, saugant aplinką ir mažinant ekonominę priklausomybę;

20. atkreipia dėmesį į tai, kad ekologinės inovacijos samprata yra plataus užmojo, nes ji apibrėžiama kaip bet kurio tipo inovacija, kurios tikslas – pažanga siekiant tvaraus vystymosi tikslo mažinant poveikį aplinkai ir užtikrinant veiksmingesnį ir atsakingesnį išteklių naudojimą;

21. ragina Komisiją išanalizuoti skirtingas ekologinių inovacijų sampratas ir su jomis susijusius iššūkius, taip pat suteikti bendrą supratimą apie skirtingas strategines galimybes, kurias ekologinės inovacijos siūlo ateičiai;

22. mano, kad Eurostato „ekologiškų darbo vietų“ apibrėžtis (aplinkosaugos prekių ir paslaugų sektoriuje), pagal kurią, pvz., ekologiškų technologijų ir produktų svarbiausias uždavinys turi būti aplinkos apsauga ar išteklių valdymas, būtų naudinga siekiant išvengti skirtingų statistinių duomenų, bet mano, kad būtina toliau plėtoti vienodą visoje ES taikomą ekologiškų darbo vietų ir augimo apibrėžtį, kuri, pvz., apimtų ir viešojo transporto sektorių; mano, kad būtų naudinga apsarstyti platesnę „ekologiškų darbo vietų“ apibrėžtį, į kurią kitame etape būtų galima įtraukti papildomas darbo ir (arba) veiklos rūšis;

23. ypač atkreipia dėmesį į neišnaudotas ekologinių inovacijų naudos aplinkai galimybes, atsižvelgdamas į tai, jog tikimasi, kad jas taikant, *inter alia*, labiau naudojant perdirbtas medžiagas ir gaminant kokybiškus gaminius taip, kad būtų daromas mažesnis poveikis aplinkai, taip pat skatinant ekologiškesnius gamybos procesus ir paslaugas – bus sumažintas išmetamas šiltnamio efektą sukeliančių dujų ir kitų teršalų kiekis bei susidarys mažiau atliekų; pabrėžia, kad būtina imtis tikslinių veiksmų, susijusių su ekologinių inovacijų komercializacijos nesklandumais ir kliūtimis, taip pat su šių produktų ir paslaugų internacionalizavimu;

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

24. ragina Komisiją, siekiant skatinti tvarų augimą, į Europos semestrą įtraukti konkrečias su ekologinėmis inovacijomis susijusias rekomendacijas;
25. pripažįsta, kad ekologinės inovacijos suteikia neabejotinas galimybes verslui naujose nišose, atveria šias galimybes MVĮ, savarankiškai verslą pradantiems, savarankiškai dirbantiems ir verslininkams pasinaudoti naujomis rinkomis ir naujais verslo modeliais, o tradicinius ekonomikos sektorius atgaivina suteikiant jiems galimybių esamas darbo vietas padaryti ekologiškesnes taikant tvarios ir tausiu išteklių naudojimu pagrįstos gamybos ir darbo metodus;
26. ragina Komisiją išplėtoti sisteminį požiūrį į ekologinių inovacijų politiką, nustatant tinkamas bendrąsias sąlygas, kuriomis būtų sudarytos vienodos sąlygos ekologinėms inovacijoms verslo ir infrastruktūros srityje, kad įmonės ir vartotojai galėtų tvariai pasirinkti;
27. ragina Komisiją ir valstybes nares nustatyti viešiesiems pirkimams taikytinus ekologinius standartus, kad būtų galima stiprinti viešųjų institucijų atliekamą pirmųjų užsakovų vaidmenį;
28. visų pirma pažymi, kaip svarbu pasitelkiant ekologines inovacijas užtikrinti galimybę gauti tinkamą profesinį mokymą ir ugdyti įgūdžius, siekiant užtikrinti darbdaviams reikalingą kvalifikuotą darbo jėgą, išmokyti jaunimą reikiamų žinių, gebėjimų ir kompetencijos, kad šie galėtų įsidarbinti, pasinaudoję naujomis novatoriško užimtumo galimybėmis ir sudaryti darbuotojams palankesnes sąlygas pereiti iš nykstančių sričių į naujus ekologiškus sektorius; šiuo atžvilgiu pabrėžia kaimo gamybinės praktikos ir kitų rūšių profesinio mokymo rengimo galimybes siekiant ugdyti šias naujų įgūdžių kombinacijas;
29. rekomenduoja skatinti jaunimo kūrybinį ir inovacinį potencialą, siekiant prisidėti prie tvaraus vystymosi ir pagerinti jų galimybes gauti finansavimą;

ES, valstybės narės ir regionai

30. pabrėžia, kad ekologinių inovacijų sampratą būtina įtraukti į visas politikos sritis, atsižvelgiant į tai, kad ekologinės inovacijos yra kompleksinė politikos sritis; todėl ragina Komisiją ir valstybes nares skatinti bendradarbiavimą tarp ministerijų ir politiniu lygmeniu bei reguliariai stebėti atitinkamų politikos krypčių įgyvendinimą;
31. ragina visus pagrindinius veikėjus kiekviename sektoriuje dirbti kartu ekologiško augimo, inovacijų ir darbo vietų kūrimo labui ir pasinaudoti esamomis priemonėmis, pvz., technologijų platformomis, įgūdžių ekspertų grupėmis, jungtinėmis technologijų iniciatyvomis, pirmaujančiomis rinkomis, jungtinėmis grupėmis ir aukšto lygio pramonės atstovų grupėmis;
32. ragina Komisiją ir valstybes nares parengti naujus teisės aktus atsinaujinančiųjų energijos išteklių plėtos ir naudojimo bei energijos vartojimo efektyvumo didinimo srityse ir stiprinti jau galiojančius šių sričių teisės aktus, užtikrinant teisinį tikrumą ir vienodas sąlygas bei skatinant viešojo ir privačiojo sektorių investicijas;
33. ragina valstybes nares pagerinti šių politikos sričių koordinavimą, visų pirma remti regioninę partnerystę augimo, inovacijų, darbo vietų kūrimo ir lygių vyrų ir moterų galimybių srityse, taip pat tarpvalstybines iniciatyvas;
34. atkreipia dėmesį į ekologinių inovacijų sampratos teikiamas užimtumo galimybes tvarios ekonomikos sąlygomis; ragina Komisiją suteikti priemonių valstybėms narėms koordinuoti savo pastangas kuriant naujas tvarias darbo vietas ir skatinant augimą;
35. primygtinai ragina valstybes nares, sprendžiant su klimato kaitos ekonominiiais, socialiniais ir aplinkos padariniais susijusias problemas, keistis patirtimi ir geriausia praktika užimtumo galimybių srityje;
36. ragina horizontaliai integruoti ekologinių inovacijų sampratą į struktūrinius ir sanglaudos fondus; rekomenduoja vietas ir regionų valdžios institucijoms, atsižvelgiant į kiekvienos valstybės narės teisinę ir institucinę struktūrą, patvirtinti vystymosi strategijas, kurios atitiktų strategijos „Europa 2020“ tikslus, siekiant tvarios ekonomikos sąlygomis kurti naujas darbo vietas;
37. mano, kad galiojančiais ir siūlomais aplinkosaugos teisės aktais suteikiama didelių galimybių kurti naujas darbo vietas tokiose srityse kaip oras, dirvožemis ir vanduo, energija, viešosios paslaugos, žemės ūkis, transportas, turizmas, miškininkystė ir aplinkos valdymas, ir ragina valstybes nares įgyvendinti šiuos teisės aktus;

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

38. pabrėžia būtinybę padidinti ES anglies dioksido rinkos veiksmingumą, siekiant užtikrinti investavimo į klimatui nekenkiančias technologijas tikrumą;
39. ragina tvirčiau susieti fundamentaliuosius mokslinius tyrimus su pramonės inovacijomis, o inovacijas – su gamybos procesu; primygtinai ragina Komisiją kiekvienoje valstybėje narėje pradėti mokslinius arba konsultacinius atvejo tyrimus ekologinių inovacijų srityje;
40. pabrėžia, kad ES ekologinės inovacijos padeda skatinti efektyviau naudoti išteklius už ES ribų, taip mažinant pasaulinių išteklių eikvojimą; todėl primygtinai ragina valstybes nares stiprinti savo nacionalines efektyvaus išteklių naudojimo strategijas ir dalytis žiniomis tarptautiniuose forumuose;
41. pabrėžia, kaip svarbu geriau integruoti ekologinių inovacijų srities geriausios patirties pavyzdžius į realiąją ekonomiką, kad pažanga būtų geriau matoma kasdieniame žmonių gyvenime;
42. pabrėžia, kad moksliniai tyrimai yra inovacijų ir ekologinių inovacijų pagrindas; pabrėžia dideles ekologinių inovacijų augimo perspektyvas ir ES potencialą šioje srityje pasaulyje būti lydere, o tai susiję su galimybėmis kurti naujas kokybiškas darbo vietas;
43. mano, kad ateinančiu struktūrinių fondų pagalbos programavimo laikotarpiu ekologinės inovacijos visapusiškai atitinka prioritetus mokslinių tyrimų ir inovacijų, taip pat klimato ir investicijų į aplinkos apsaugą srityse;
44. pabrėžia labai svarbų vaidmenį, kurį gali atlikti švietimo sektoriaus, įmonių ir vietos bei regionų valdžios institucijų partnerystės ir sąveika rengiant atitinkamus mokymus, įskaitant mokslo, technologijų, inžinerijos ir matematikos gebėjimų (angl. STEM) (vyrų ir moterų) ugdymą ir kartu užtikrinant profesinį orientavimą, kokybiškas ir mokamas stažuotes bei dualiojo mokymosi galimybes, siekiant suteikti daugiau galimybių įsidarbinti ir pretenduoti į kokybiškas darbo vietas, kuriamas pasitelkiant ekologines inovacijas;
45. primygtinai ragina valstybes nares numatyti įmonėms, ypač MVĮ, paskatas siekiant pritraukti didesnes investicijas į privačius mokslinius tyrimus ir plėtrą (TP); šiuo tikslu palankiai vertina ekologinių inovacijų veiksmų planą;
46. primygtinai ragina valstybes nares stiprinti tarpvalstybinį bendradarbiavimą, kad būtų užtikrinta technologijų sklaida ir dalijimasis geriausia patirtimi visoje ES, ir taip didinamas Europos konkurencingumas;
47. ragina naudotis geriausiomis ekologinėmis inovacijomis, kurios pirmiausia skatintinos besivystančiose šalyse, kuriose, pvz., veiksmingesnis medžio anglies gamybos procesas, tualetų atliekų kompostavimas, atsinaujinančiųjų energijos šaltinių naudojimas, vandens valymo sistemos ir daug kitų inovacijų gali labai pagerinti gyvenimo kokybę ir sveikatos priežiūros paslaugas, palyginti nedidelėmis sąnaudomis, ir skatinti tvarų verslumą bei užimtumą;
48. primygtinai ragina valstybes nares siekiant užtikrinti socialiniu požiūriu atsakingą perėjimą prie aukštos kokybės ekologiškų darbo vietų kuo greičiau pasinaudoti Europos socialinio fondo lėšomis ir kurti darbuotojų gebėjimų ugdymo, mokymo ir perkvalifikavimo programas;

Ekologinių inovacijų finansavimas

49. atkreipia dėmesį į mokesčių politikos teikiamą naudą ir ragina valstybes nares, siekiant skatinti ekologines inovacijas, apmokestinti ne užimtumą, o išteklių naudojimą ir taršą;
50. primygtinai ragina Komisiją subsidijas, „atsiradusias dėl vyriausybės veiksmų, kuriais, siekiant padidinti kai kurių vartotojų ar gamintojų įplaukas arba sumažinti jų sąnaudas, jiems užtikrinamas pranašumas, tačiau taip prieštarauja tausiai aplinkos apsaugos praktikai“, laikyti kenksmingomis aplinkai; ragina Komisiją ir valstybes nares nedelsiant patvirtinti konkrečius, šia apibrėžtimi grindžiamus planus, pagal kuriuos būtų laipsniškai naikinamos visos aplinkai kenksmingos subsidijos;
51. ragina Komisiją ir valstybes nares palaipsniui atsisakyti iki 2020 m. visų aplinkai kenksmingų subsidijų, įskaitant subsidijas, kuriomis skatinamas neefektyvus atsinaujinančiųjų išteklių naudojimas, ir išskastiniam kurui skiriamų subsidijų, ir pateikti pažangos ataskaitą pasinaudojant nacionalinėmis reformų programomis;

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

52. pabrėžia, kad ekologinės inovacijos turėtų būti remiamos naujomis ES finansinėmis priemonėmis ir pavyzdinių iniciatyvų „Inovacijų Sąjunga“ ir „Tausiai išteklius naudojanti Europa“, taip pat sanglaudos politikos po 2013 m. ir iniciatyvos „Horizontas 2020“ priemonėmis;
53. mano, kad svarbu, kad ekologinės inovacijos ir aplinkosaugos technologijos ilginiui būtų finansiškai ir konkurencingai gyvybingos; mano, kad viešoji parama investicijoms turėtų paskatinti aplinkai nekenksmingus gamybos būdus, tais atvejais, kai viešoji parama yra suteikiama;
54. pritaria ekologinių inovacijų finansavimo galimybėms pagal bendrą žemės ūkio politiką ir taip pat pagal Įmonių konkurencingumo ir MVĮ programą (COSME), iniciatyvą „Horizontas 2020“ ir Aplinkos apsaugos ir klimato veiksmų (LIFE) programą ir primygtinai reikalauja daugiau lėšų skirti praktiniam jau sukurtų ekologinių inovacijų taikymui spartinti;
55. ragina Komisiją įgyvendinti reikiamas priemones, skirti pakankamus biudžeto išteklius, kad diegiant ekologines inovacijas būtų užtikrintas sklandus perėjimas nuo Konkurencingumo ir inovacijų bendrosios programos (KIP) prie iniciatyvos „Horizontas 2020“, ir sumažinti mažosioms ir vidutinėms įmonėms taikomus procedūrinius apribojimus bei tenkančią finansinę naštą; dar kartą primena, kad itin svarbu išlaikyti lyčių pusiausvyrą priimant įvairius visų pakopų sprendimus dėl finansavimo;
56. primygtinai ragina valstybes nares į savo 2014–2020 m. strategijas įtraukti ekologines inovacijas kaip ekologiškos ekonomikos, augimo ir darbo vietų kūrimo skatinimo priemonę, taip užtikrinant, kad verslumas būtų plėtojamas vienodomis sąlygomis ir kad būtų remiamas švietimo, verslo ir mokslo sričių bendradarbiavimas;
57. pabrėžia, kad, nors dabartinės prioritetinės sritys, susijusios su kvietimu teikti paraiškas pagal 2012 m. ekologinių inovacijų iniciatyvą, apima keletą sričių, kurioms teikiamas ypatingas dėmesys, ekologinių inovacijų iniciatyva yra kompleksinė programa, pagal kurią remiami įvairių sektorių ekologinių inovacijų projektai; todėl pakartoja, kad finansavimo reikalavimus turėtų atitikti visi sektoriai ir veiklą vykdančios įmonės;
58. ragina Komisiją numatyti aiškiai apibrėžtus, tikslius ir didesnius išteklius, skirtus ekologinių iniciatyvų pateikimo rinkai projektams, rizikos kapitalui, tinklų kūrimui ir internacionalizacijai, taip pat MVĮ vykdomai ekologinių inovacijų komercializacijai ES;
59. mano, kad, tradicinėse tiekimo grandinėse pradėdant taikyti naujus verslo modelius, galimybė atsižvelgti į globalizaciją ir jos poveikį ES ekonomikai bei tiekimo grandinėms per kitą finansavimo laikotarpį turėtų būti geriau atspindėta nustatant Ekologinių inovacijų iniciatyvos prioritetus;
60. mano, kad skatinant diegti ekologines inovacijas dar neišnaudotos MVĮ ir kooperatyvų teikiamos galimybės; todėl ragina numatyti specialias MVĮ ir kooperatyvų finansavimo galimybes, susijusias su ekologinių inovacijų samprata;
61. yra įsitikinęs, kad norint didinti gebėjimų stiprinimo ir tinklų kūrimo galimybes reikia taikyti naujoviškas finansines priemones;
62. pabrėžia, kad šis lėšų didinimas turi būti derinamas su finansavimo procedūrų supaprastinimu;
63. pažymi, kad būsimoji sanglaudos politika apima pažangią specializacijos strategiją, kaip ES regionams keliamą *ex ante* sąlygą; pagal ją regionai raginami pradėti vykdyti informuotumo didinimo kampanijas, skirtas visoms tikslinėms grupėms, siekiant įtraukti ekologines inovacijas į regionines ir nacionalines pažangias specializacijos strategijas;

o

o o

64. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai.
-

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

P7_TA(2013)0593

Raginimas priiinti pamatuojamus ir konkrečius įsipareigojimus kovojant su mokesčių slėpimu ir mokesčių vengimu ES**2013 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl raginimo priiinti pamatuojamus ir konkrečius įsipareigojimus kovojant su mokesčių slėpimu ir mokesčių vengimu ES (2013/2963(RSP))**

(2016/C 468/20)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į 2012 m. gruodžio 6 d. Komisijos komunikatą „Veiksmų planas stiprinti kovą su mokestiniu sukčiavimu ir mokesčių slėpimu“ (COM(2012)0722),
 - atsižvelgdamas į 2012 m. gruodžio 6 d. Komisijos rekomendaciją dėl agresyvaus mokesčių planavimo ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į 2012 m. gruodžio 6 d. Komisijos rekomendaciją dėl priemonių, kuriomis trečiosios šalys skatinamos laikytis minimalių gero mokesčių srities valdymo standartų ⁽²⁾,
 - atsižvelgdamas į 2012 m. birželio 27 d. Komisijos komunikatą dėl konkrečių kovos su mokestiniu sukčiavimu ir mokesčių slėpimu, susijusiu ir su trečiosiomis šalimis, stiprinimo būdų (COM(2012)0351),
 - atsižvelgdamas į savo 2013 m. gegužės 21 d. rezoliuciją dėl kovos su mokestiniu sukčiavimu, mokesčių slėpimu ir mokesčių rojais ⁽³⁾,
 - atsižvelgdamas į savo 2012 m. balandžio 19 d. rezoliuciją dėl raginimo konkrečiais būdais kovoti su mokestiniu sukčiavimu ir mokesčių slėpimu ⁽⁴⁾,
 - atsižvelgdamas į 2012 m. birželio 22 d. Ecofin tarybos išvadas ir ataskaitą Europos Vadovų Tarybai mokesčių klausimais,
 - atsižvelgdamas į 2013 m. gegužės 14 d. Ecofin tarybos išvadas dėl mokesčių slėpimo ir mokestinio sukčiavimo,
 - atsižvelgdamas į G20 šalių vadovų deklaraciją, paskelbtą po 2013 m. rugsėjo 5–6 d. Sankt Peterburge vykusio aukščiausio lygio susitikimo,
 - atsižvelgdamas į komunikatą, paskelbtą po 2013 m. vasario 15–16 d. Maskvoje vykusio G20 šalių finansų ministrų ir centrinių bankų valdytojų susitikimo,
 - atsižvelgdamas į 2013 m. Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos pranešimą „Mokesčių bazės erozijos ir pelno perkėlimo problemų sprendimas“,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 110 straipsnio 2 dalį,
- A. kadangi dėl mokestinio sukčiavimo, mokesčių slėpimo ir vengimo ES kasmet prarandama apie 1 trilijonas eurų mokestinių įplaukų, tačiau nesiimama jokių konkrečių priemonių;
- B. kadangi mokestinis sukčiavimas ir mokesčių slėpimas yra neteisėta veikla, nes tai yra mokestinių prievolių vengimas, o mokesčių vengimas apibūdina veiklą, kai teisėtai naudojamosi apmokestinimo tvarka siekiant sumažinti mokestines prievoles arba jų išvengti, todėl kartais pasitelkiamas agresyvus mokesčių planavimas, kai nederamai naudojamosi techninėmis mokesčių sistemos detalėmis arba dviejų ar daugiau mokesčių sistemų nesutapimais siekiant sumažinti mokestines prievoles;
- C. kadangi kelių mokesčių vengimui galima užkirsti tik suderinus valstybių narių mokesčių bazę;

⁽¹⁾ OL L 338, 2012 12 12, p. 41.⁽²⁾ OL L 338, 2012 12 12, p. 37.⁽³⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2013)0205.⁽⁴⁾ OL C 258 E, 2013 9 7, p. 53.

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

- D. kadangi dėl galimų didesnių įplaukų iš mokesčių valstybių narių padėtis pagerėtų siekiant subalansuoti savo biudžetus ir skirti daugiau lėšų investicijų, augimo ir užimtumo skatinimui, o pastarieji dalykai yra labai svarbūs socialiniai ir ekonominiai veiksniai pagal tvaraus ES krizės įveikimo strategiją;
- E. kadangi mokestinio sukčiavimo ir mokesčių vengimo mastas pakerta piliečių pasitikėjimą ir tikėjimą viešojo administravimo subjektų ir fiskalinių sistemų teisingumu ir teisėtumu;
- F. kadangi vienašalės nacionalinės priemonės daugeliu atveju buvo neefektyvios ir nepakankamos, todėl reikia taikyti koordinuotą ir daugiakryptį požiūrį, pagrįstą konkrečiomis strategijomis ir konkrečiais tikslais, nustatytais nacionaliniu, ES ir tarptautiniu lygmeniu;
- G. kadangi siekiant fiskalinio konsolidavimo reikia imtis veiksmų tiek valstybių biudžetų įplaukų, tiek išlaidų srityse; kadangi derama mokesčių bazių ir mokesčių tarifų pusiausvyra yra esminis veiksnys siekiant užtikrinti fiskalinį stabilumą ir konkurencingumą nacionaliniu ir ES lygmeniu;
1. džiaugiasi tuo, kad Komisija ir Taryba pasirengusios spręsti mokesčių atotrūkio Europoje klausimą, daugiausia dėmesio, be kitų dalykų, skirdamos aktyvesnei kovai su mokestiniu sukčiavimu, mokesčių slėpimu ir agresyviu mokesčių planavimu;
 2. palankiai vertina naujausius Komisijos pasiūlymus išplėsti automatinio keitimosi informacija sistemą, kovoti su sukčiavimu PVM srityje ir iš dalies pakeisti Patronuojančiųjų ir patronuojamųjų įmonių direktyvą, šie pasiūlymai parengti siekiant sumažinti mokesčių vengimo mastą Europoje panaikinant dabartines teises spragas, kuriomis naudojasi kai kurios bendrovės norėdamos išvengti prievolės į biudžetą mokėti teisingas mokesčines įmokas;
 3. primena savo skubų raginimą valstybėms narėms išsipareigoti siekti plataus užmojo, tačiau realaus tikslo iki 2020 m. bent perpus sumažinti mokesčių atotrūkį;
 4. primygtinai primena, kad dabartiniame krizės įveikimo etape konkretūs tikslai ir realus išsipareigojimas kovoti su mokesčių slėpimu ir vengimu pašalinant mokesčių atotrūkį gali padėti padidinti įplaukas iš mokesčių (o tai labai reikalinga) susigrąžinant mokėtinus mokesčius;
 5. ragina Komisiją pradėti tyrimą dėl galimų rodiklių, sudarančių mokestinio sukčiavimo, mokesčių slėpimo ir vengimo sumažinimo pagrindą, ir, jei tinkama, sukurti standartizuotą mokesčių slėpimo ir vengimo masto nustatymo rodiklių rinkinį;
 6. ragina Komisiją nustatyti mokesčių atotrūkio Europos ir nacionaliniu lygmeniu sumažinimo konkrečių tikslų rinkinį, į kurį būtų įtrauktas pagrindinis tikslas iki 2020 m. sumažinti mokesčių atotrūkį;
 7. siūlo, jei tinkama, šiuos tikslus įtraukti į strategiją „Europa 2020“ ir ragina Komisiją išsiaiškinti, ar jiems galima priskirti aiškų vaidmenį Europos semestre;
 8. šiuo atveju ragina Komisiją taip pat išsiaiškinti, ar nacionalines reformų programas ir stabilumo ir konvergencijos programas būtų galima išplėsti į jas įtraukiant šiuos tikslus ir priemones, taip siekiant įgyvendinti būtiną mokesčių atotrūkio sumažinimo tikslą;
 9. pabrėžia, kad būtina nedelsiant užtikrinti geresnį koordinavimą ir kad bendras stimulus sumažinti mokesčių atotrūkį suteiktų pagrindą Tarybos pažadams išsipareigoti kovoti su mokesčių slėpimu ir vengimu;
 10. ragina Komisiją Parlamentui ir Tarybai kasmet teikti ataskaitą apie ES ir pasaulyje pasiektą pažangą kovojant su mokestiniu sukčiavimu, mokesčių vengimu ir agresyviu mokesčių planavimu ir savo interneto svetainėje skelbti konkrečius šios srities geriausios patirties pavyzdžius;
 11. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams, taip pat Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijai.

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

P7_TA(2013)0594

Romų intergracijos nacionalinių strategijų įgyvendinimo pažanga**2013 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl pažangos, padarytos įgyvendinant nacionalines romų integracijos strategijas (2013/2924(RSP))**

(2016/C 468/21)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos sutarties 2, 3 ir 6 straipsnius ir į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 8, 9, 10 straipsnius ir 19 straipsnio 1 dalį,
- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartiją (toliau – Chartija) ir ypač į jos 21 straipsnį,
- atsižvelgdamas į 1965 m. Tarptautinę konvenciją dėl visų formų rasinės diskriminacijos panaikinimo, 1979 m. Konvenciją dėl visų formų diskriminacijos panaikinimo moterims, 1989 m. Jungtinių Tautų Vaiko teisių konvenciją ir 1992 m. Jungtinių Tautų tautinėms arba etninėms, religinėms arba kalbinėms mažumoms priklausančių asmenų teisių deklaraciją,
- atsižvelgdamas į atitinkamą Europos Sąjungos Teisingumo Teismo ir Europos žmogaus teisių teismo praktiką,
- atsižvelgdamas į Tarybos direktyvą 2000/43/EB, įgyvendinančią vienodo požiūrio principą asmenims nepriklausomai nuo jų rasės arba etninės kilmės,
- atsižvelgdamas į 2004 m. balandžio 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2004/38/EB dėl Sąjungos piliečių ir jų šeimos narių teisės laisvai judėti ir gyventi valstybių narių teritorijoje,
- atsižvelgdamas į savo 2006 m. birželio 1 d. rezoliuciją dėl romų tautybės moterų padėties Europos Sąjungoje ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į Tarybos pamatinį sprendimą 2008/913/TVR dėl kovos su tam tikromis rasizmo ir ksenofobijos formomis bei apraiškomis baudžiamosios teisės priemonėmis (Pamatinis sprendimas dėl rasizmo ir ksenofobijos)
- atsižvelgdamas į savo 2010 m. rugsėjo 9 d. rezoliuciją dėl romų padėties ir judėjimo laisvės Europos Sąjungoje ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2011 m. kovo 9 d. rezoliuciją dėl ES strategijos dėl romų įtraukties ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2013 m. birželio 11 d. rezoliuciją dėl socialinio būsto Europos Sąjungoje ⁽⁴⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2013 m. kovo 14 d. rezoliuciją dėl kovos prieš rasizmą, ksenofobiją ir neapykantos nusikaltimus stiprinimo ⁽⁵⁾,
- atsižvelgdamas į 2011 m. balandžio 5 d. Komisijos komunikatą dėl ES romų integracijos nacionalinių strategijų plano iki 2020 m. (COM(2011)0173) ir į 2011 m. birželio 24 d. Europos Vadovų Tarybos išvadas,
- atsižvelgdamas į 2012 m. gegužės 21 d. Komisijos komunikatą „Romų integracijos nacionalinės strategijos: ES plano vykdymo pradžia“ (COM(2012)0226),
- atsižvelgdamas į 2013 m. birželio 26 d. Komisijos komunikatą „Tolesnis nacionalinių romų integracijos strategijų įgyvendinimas“ (COM(2013)0454),

⁽¹⁾ OL C 298 E, 2006 12 8, p. 283.

⁽²⁾ OL C 308 E, 2011 10 20, p. 73.

⁽³⁾ OL C 199 E, 2012 7 7, p. 112.

⁽⁴⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2013)0246.

⁽⁵⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2013)0090.

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą dėl 2013 m. birželio 26 d. Tarybos rekomendacijos dėl romų veiksmingų integravimo priemonių valstybėse narėse (COM(2013)0460),
 - atsižvelgdamas į savo 2011 m. sausio mėn. tyrimą dėl priemonių, kuriomis skatinama romų tautybės ES piliečių padėtis Europos Sąjungoje,
 - atsižvelgdamas į Europos Sąjungos pagrindinių teisių agentūros 2012 m. gegužės mėn. pristatytą tyrimą „Romų padėtis 11 ES valstybių narių“,
 - atsižvelgdamas į 2013 m. rugsėjo 18 d. Europos Parlamente surengtą klausymą ES romų integracijos nacionalinių strategijų plano tema,
 - atsižvelgdamas į 2013 m. rugsėjo 4 d. Komisijos ataskaitą dėl sveikatos priežiūros skirtumų Europos Sąjungoje (SWD(2013)0328),
 - atsižvelgdamas į savo 2013 m. liepos 4 d. rezoliuciją dėl krizės poveikio pažeidžiamų grupių galimybėms gauti priežiūros paslaugas ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į 2013 m. vasario 20 d. Komisijos tarnybų darbo dokumentą dėl investicijų į sveikatą (SWD(2013)0043),
 - atsižvelgdamas į savo 2011 m. kovo 8 d. rezoliuciją dėl sveikatos priežiūros skirtumų mažinimo ⁽²⁾,
 - atsižvelgdamas į 2009 m. spalio 20 d. Komisijos komunikatą „Solidarumas sveikatos srityje. Sveikatos priežiūros skirtumų mažinimas ES“ (COM(2009)0567),
 - atsižvelgdamas į Komisijai pateiktą klausimą dėl pažangos, padarytos įgyvendinant nacionalines romų integracijos strategijas (O-000117/2013 – B7-0528/2013) ,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 115 straipsnio 5 dalį ir 110 straipsnio 2 dalį,
- A. kadangi Europos Sąjunga pagrįsta pagarbos žmogaus orumui, laisvei, demokratijai, lygybei, teisei valstybei ir pagarbos žmogaus teisėms vertybėmis;
- B. kadangi romai visoje Europoje patiria diskriminaciją ir kadangi jų socialinė ir ekonominė bei pagrindinių teisių padėtis daugeliu atveju yra blogesnė negu kitos tautybės žmonių panašiomis aplinkybėmis;
- C. kadangi neseni įvykiai ES valstybėse narėse, prieš romus nukreipti smurto veiksmai, tinkamos integracinės politikos stoka, tendencingos prieš romus nukreiptos retorikos naudojimas, struktūrinė ir sisteminė diskriminacija, akivaizdūs Europos žmogaus teisių konvencijos ir ES pagrindinių teisių chartijos pažeidimai, teismo tyrimo ir baudžiamojo persekiojimo trūkumas, kai pažeidžiamos pagrindinės teisės, parodė, kad priešiškus romams vis dar plačiai paplitęs ES ir su juo reikia aktyviau kovoti visais lygmenimis;
- D. kadangi daugelio romų skurdas ir socialinė atskirtis pasiekė kritinį lygį ir dėl to apribojamos romų šeimų gyvenimo perspektyvos, o romų jaunimui iškyla pavojus patirti skurdą nuo ankstyvos vaikystės;
- E. kadangi ne romų tautybės žmonių neigiamu požiūriu į romus ir atvira diskriminacija prisidedama prie romų atskirties;
- F. kadangi didėjanti romų atskirtis neigiamai veikia augimą ir didina viešojo biudžeto deficitą;
- G. kadangi dėl socialinės nelygybės ir regionų skirtumų blogėja kaimo bendruomenių gyvenimo kokybė; kadangi prastai valdant miestų plėtrą išryškėja didėjantis skurdas miestuose ir prie jo prisidedama;

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2013)0328.

⁽²⁾ OL C 199 E, 2012 7 7, p. 25.

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

- H. kadangi Komisijos 2013 m. komunikate dėl tolesnio nacionalinių romų integracijos strategijų įgyvendinimo parodoma, kad valstybės narės padarė mažai pažangos įgyvendindamos nacionalines romų integracijos strategijas (NRIS) ar net nustatydamos išankstines struktūrines sąlygas siekiant jas veiksmingai įgyvendinti;
- I. kadangi Komisijos 2010 m. įsteigta vidaus darbo grupė išnagrinėjo romų įtraukčiai skirtų ES lėšų panaudojimą 18 šalių ir padarė išvadą, kad valstybės narės ES lėšas naudoja netinkamai ir kad, nors ES lėšomis būtų galima labai paremti romų įtrauktį, nacionaliniu, regioniniu ir vietos lygmenimis esančios kliūtys trukdo joms skatinti veiksmingą socialinę ir ekonominę romų integraciją;
- J. kadangi daugelyje valstybių narių teisėtas romų atstovavimas ir atitinkamų pilietinės visuomenės organizacijų dalyvavimas planuojant, įgyvendinant ir stebint nacionalines strategijas išlieka nepakankami;
- K. kadangi vietos ir regioninių valdžios institucijų dalyvavimas formuojant, įgyvendinant, stebint, vertinant ir persvarstant romams skirtą politiką – pagrindinis elementas siekiant veiksmingo NRIS įgyvendinimo, turint mintyje, kad jos sudaro valdymo lygmenį, kuris turi daugiausia praktinės atsakomybės, susijusios su romų integracija, tačiau jų dalyvavimo lygis valstybėse narėse yra žemas;
- L. kadangi tikslingai skiriant finansinius išteklius taip pat reikia užtikrinti nuoširdžią politinę valstybių narių valią, nes ji – būtina išankstinė sąlyga siekiant sėkmingai įgyvendinti strategijas, ir kadangi tik keletas valstybių narių taiko integruotą požiūrį skirdamos ES ir nacionalines lėšas, o kitose valstybėse narėse nacionalinės strategijos įgyvendinimas vėluoja dėl nepakankamo ES lėšų panaudojimo, ypač tuomet, kai nėra konkrečių priemonių;
- M. kadangi bendra ES lėšų suma, skiriama konkrečiai romų tautybės žmonių integracijai, išlieka neaiški; kadangi todėl itin svarbu, kad Komisija ir toliau stebėtų, kaip valstybės narės panaudoja ES lėšas, ir gautų garantiją, jog šios lėšos panaudojamos tinkamai;
- N. kadangi patikima romų integracijos priemonių rezultatų stebėseną ir sistemingas bei nuoseklus jų vertinimas – itin svarbus veiksnys siekiant efektyviai įgyvendinti NRIS ir kadangi mažiau negu pusė valstybių narių numatė reguliaraus ataskaitų teikimo ir vertinimo mechanizmą;
- O. kadangi pagal ES sistemą buvo numatytas nacionalinių romų integracijos informacijos centrų steigimas kiekvienoje valstybėje narėje ir pabrėžiama, kad jie turėtų būti visapusiškai įgalinti veiksmingai koordinuoti romų įtrauktį įvairiose politikos srityse;
- P. kadangi valstybės narės turėtų imtis visų būtinų priemonių, kad užtikrintų, jog romų tautybės žmonės nebūtų diskriminuojami ir kad Chartijoje ir Europos žmogaus teisių konvencijoje bei ES teisėje įtvirtintos jų žmogaus teisės būtų gerbiamos, apsaugotos ir propaguojamos;
- Q. kadangi romai patiria diskriminaciją ir socialinę atskirtį ir ypatingas dėmesys turėtų būti skiriamas romų bendruomenėms priklausantiems nepilnamečiams ir moterims, ypač atsižvelgiant į jų pagrindines teises, įskaitant teisę į mokslą ir fizinę neliečiamybę, taip pat atsižvelgiant į vergijos ir priverčiamojo darbo uždraudimą, kaip įtvirtinta Pagrindinių teisių chartijos 3 ir 5 straipsniuose;
- R. kadangi norint veiksmingai kovoti su išankstiniu nusistatymu romų atžvilgiu ir neigiamu požiūriu į juos reikia rengti ryžtingas informuotumo didinimo kampanijas, įgyvendinti iniciatyvas, kuriomis puoselėjamas kultūrų dialogas ir bendradarbiavimas, ir plėtoti daugumos paramą siekiant romų įtraukties;
- S. kadangi romai, kurie yra Europos Sąjungos piliečiai, turėtų visapusiškai naudotis savo teisėmis ir vykdyti savo pareigas, siejamas su ES pilietybe;

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

1. griežtai smerkia prieš romus nukreiptą diskriminaciją ir rasizmą ir apgailestauja dėl to, kad Europos Sąjungoje romų tautybės asmenų pagrindinės teisės vis dar ne visuomet visapusiškai puoselėjamos; ragina Komisiją ir valstybes nares kovoti su diskriminacija ir užtikrinti, kad atitinkamos ES direktyvos, pvz., Direktyvos 2000/43/EB ir 2012/29/ES ⁽¹⁾ būtų tinkamai perkeltos į nacionalinę teisę ir įgyvendintos;
2. ragina Komisiją nustatyti veiksmingą visoje ES taikomą stebėsenos mechanizmą, susijusį su pagrindinėmis romų teisėmis, išpuoliais ir neapykantos nusikaltimais prieš romus, ir imtis griežtų veiksmų, įskaitant, jeigu reikia, pradant pažeidimo nagrinėjimo procedūras tais atvejais, kai valstybėse narėse pažeidžiamos pagrindinės romų teisės, ypač atsižvelgiant į priegios prie ekonominių ir socialinių teisių ir naudojimosi jomis, teisės į judėjimo ir apsigyvenimo laisvę, teisės į sveikatos priežiūrą ir mokslą, teisės į lygybę ir nediskriminavimą (įskaitant daugialypės diskriminacijos atvejus), teisės į asmens duomenų apsaugą ir draudimo sudaryti registrus pagal etninę priklausomybę ir rasę pažeidimus;
3. palankiai vertina Komisijos iniciatyvą sukurti internetinę priemonę, kuria vietos valdžios institucijoms būtų padedama suprasti ir įgyvendinti ES piliečių laisvo judėjimo teises; tačiau smerkia bet kokius bandymus neteisėtai apriboti laisvą romų judėjimą ir ragina valstybes nares nustoti vykdyti neteisėtus išsiuntimus;
4. smerkia visų formų priešišumą romams ir ypač neapykantą kurstančią kalbą viešoje ir politinėje raiškoje; ragina valstybes nares pakartoti savo išipareigojimą kovoti su priešišku romams ir pripažinti, kad jis trukdo sėkmingai įgyvendinti NRIS; primygtinai ragina visas šalis susilaikyti nuo prieš romus nukreiptų pareiškimų, kuriais kurstoma neapykanta;
5. ragina valstybes nares ištirti etninio klasifikavimo, policijos piktnaudžiavimo ir kitų romų žmogaus teisių pažeidimų atvejus ir užtikrinti, kad jie liautųsi, siekiant garantuoti, jog už neapykanta pagrįstus nusikaltimus būtų baudžiama ir jie būtų registruojami ir tinkamai tiriami ir kad aukoms būtų teikiama tinkama pagalba bei apsauga, taip pat ragina sukurti konkrečias mokymo programas, skirtas policijos pareigūnams ir valstybės tarnautojams, dirbantiems su romų bendruomenėmis;
6. ragina Komisiją ir valstybes nares spręsti ES gyvenančių romų gimimo liudijimų ir pažymėjimų trūkumo problemą;
7. ragina valstybes nares veiksmingai reaguoti į romų atskirtį ir įgyvendinti NRIS numatytas priemones numatant konkrečius tikslus, tvarkaraščius ir skiriant biudžetą; ragina Komisiją ir valstybes nares aktyviai įtraukti romų atstovus ir pilietinę visuomenę į politikos formavimą, valdymą, įgyvendinimą, stebėseną ir vertinimą įgyvendinant NRIS ir projektus, kurie daro poveikį jų bendruomenėms, ir nustatyti reguliaraus ir skaidraus dialogo mechanizmus laikantis Europos partnerystės elgesio kodekso principų; ragina valstybes nares savo NRIS apibrėžti, kaip būtent jos ketina suteikti romams galių ir juos įtraukti į šį procesą; ragina Komisiją remti valstybių narių pastangas ir didinti romų atstovų informuotumą apie NRIS teikiamas galimybes, taip pat paskatinti juos atlikti aktyvesni vaidmenį integracijos procese;
8. ragina Komisiją ir valstybes nares užtikrinti, kad būtų skirta pakankamai lėšų siekiant kurti stiprią romų pilietinę visuomenę, kuri turėtų gebėjimą, žinias ir patirtį imtis stebėsenos ir vertinimo;
9. ragina Komisiją proporcingai didinti dabartines pastangas veikti išvien su valstybėmis narėmis, vietos valdžios institucijomis ir kitais atitinkamais subjektais siekiant užtikrinti veiksmingą komunikaciją apie nacionalinių strategijų įgyvendinimą ir romų socialinės integracijos naudą, skatinti kultūrų dialogą ir informuotumo didinimo kampanijas, kuriomis siekiama panaikinti išankstinį nusistatymą romų atžvilgiu ir neigiamą požiūrį į juos keičiant mąstyseną, ir sudaryti palankesnes sąlygas įgyvendinti politikos, kuria skatinama romų įtrauktis, iniciatyvas, kurias remia dauguma;
10. ragina Komisiją ir valstybes nares NRIS pabrėžti lyties aspektą ir įtraukti romų moteris ir jaunimą į NRIS įgyvendinimo ir stebėsenos procesą;

⁽¹⁾ 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2012/29/ES, kuria nustatomi būtiniausi nusikaltimų aukų teisių, paramos joms ir jų apsaugos standartai ir kuria pakeičiamas Tarybos pamatinis sprendimas 2001/220/TVR.

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

11. ragina valstybes nares vykdant persvarstymą, valdant, įgyvendinant ir stebint savo nacionalines strategijas įtraukti vietas ir regionines valdžios institucijas ir padėti joms ir remti jas suteikiant priemones, reikalingas siekiant romų integracijos įgyvendinimo pagal visus keturis NRIS ramsčius, taip pat remti jas taikanti nediskriminavimo priemonės;
12. ragina valstybes nares, padedant ES pagrindinių teisių agentūrai, JT vystymo programai ir Pasaulio bankui, parengti duomenis, suskirstytus pagal romų socialinę ir ekonominę padėtį, diskriminacijos dėl etninės kilmės, kurią patiria romai, mastą ir prieš romus įvykdytus neapykantos nusikaltimus, visapusiškai laikantis duomenų apsaugos standartų ir teisės į privatų gyvenimą, ir bendradarbiaujant su Komisija nustatyti nulinius atskaitos rodiklius ir išmatuojamus tikslus, kurie būtini siekiant sukurti veiksmingą stebėsenos sistemą, kad būtų užtikrinta patikima grįžtamoji informacija apie pažangą, padarytą įgyvendinant NRIS ir gerinant romų padėtį, ypač atsižvelgiant į nepilnamečius ir moteris; ragina Komisiją didinti Pagrindinių teisių agentūros koordinavimo vaidmenį ir visapusiškai panaudoti jos pajėgumus;
13. ragina Komisiją, laikantis strategijos „Europa 2020“, valstybėms narėms apibrėžti NRIS įgyvendinimo tvarkaraštį ir aiškius išmatuojamus tikslus bei rodiklius, padėti valstybėms narėms gerinti ES lėšų įsisavinimo gebėjimus ir parengti atskirų šalių ataskaitas ir konkrečiai šaliai skirtas rekomendacijas;
14. ragina valstybes nares atsižvelgti į daugialypius ir teritorinius skurdo aspektus, mobilizuoti pakankamai biudžeto išteklių iš nacionalinio biudžeto ir pagal ES programas, visų pirma iš Europos socialinio fondo, Europos regioninės plėtros fondo ir Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai, be kita ko, pasinaudojant bendruomenės inicijuota vietos plėtra, bendraisiais veiksmų planais, integruotomis teritorinėmis investicijomis ir integruotais veiksmais, siekiant įgyvendinti savo NRIS nustatytus tikslus, parengti integruotas kelių sektorių ir iš kelių fondų finansuojamas programas, skirtas nepalankiausioje padėtyje esantiems mikroregionams, įtraukti romų integraciją į partnerystės susitarimus 2014–2020 m. programavimo laikotarpiu ir parengti savo veiksmų programas, kuriomis būtų skatinamos lygios galimybės ir diskriminacijos bei segregacijos prevencija;
15. ragina Komisiją ir valstybes nares pradėti taikyti specialias dotacijų schemas mažų ir lanksčių lėšų sumų forma, kurios būtų skiriamos bendruomenių projektams arba vietos bendruomenių mobilizavimui socialinės įtraukties klausimais;
16. ragina valstybes nares savo bendras švietimo, užimtumo, būsto ir sveikatos politikos sritis suderinti su NRIS tikslais;
17. ragina Komisiją ir jos Romų reikalų darbo grupę ir toliau vertinti, kaip valstybės narės panaudoja ES lėšas, skirtas romų įtraukčiai skatinti, taip pat kokį poveikį romų gyvenimui daro jų nacionalinė politika, kasmet teikti savo išvadų ataskaitą Parlamentui ir Tarybai ir joje apibrėžti konkrečius būdus, kaip pagerinti ES lėšų panaudojimo efektyvumą; ragina Komisiją sudaryti palankesnes sąlygas ekspertams ir pilietinei visuomenei struktūriškai teikti savo nuomonę ir užtikrinti efektyvų Romų įtraukties forumo ir besikeičiančių ES pirmininkaujančių valstybių bendradarbiavimą;
18. ragina Komisiją vykdyti periodinį išorės vertinimą, kuriame būtų nustatytas ES finansavimo poveikis romų socialinės įtraukties atžvilgiu, ir nustatyti geros praktikos pavyzdžius ir projektus, kurie įgyvendinti naudojant ES lėšas, ir užtikrinti jų ilgalaikį tvarumą;
19. ragina valstybes nares veikti kartu su vietos ir regioninėmis valdžios institucijomis siekiant panaikinti erdvinę segregaciją, nutraukti neteisėtus priverstinius iškeldinimus ir užkirsti kelią benamystei, kurią šiuo metu patiria romai, taip pat parengti veiksmingą ir integracinę būsto politiką, be kita ko, suteikiant tinkamą būstą, socialinę paramą ir sveikatos apsaugą iškeldinimo atveju;
20. ragina valstybes nares naudoti miestų planavimą integracijos ir segregacijos panaikinimo labui ir plėtoti infrastruktūros bei aplinkosaugos aspektus miestuose, kuriuose ypač didelį poveikį daro socialinės pusiausvyros sutrikimai, taip pat stiprinti miesto ir kaimo vietovių ryšius siekiant skatinti integracinę plėtrą;

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

21. ragina valstybes nares panaikinti segregaciją švietimo srityje ir tam tikrais atvejais neteisėtą romų vaikų subūrimą specialiose mokyklose ir sukurti infrastruktūrą ir priemones, kurių reikia, kad būtų sudarytos geresnės galimybės visiems romų vaikams gauti kokybišką švietimą, spręsti romų mokinių mokyklos nebaigimo problemą, be kita ko, įtraukiant tėvus į mokymo procesą, didinti romų vaikų prieigą prie ikimokyklinio mokymo ir ugdymo paslaugų, teikti mokymą mokytojams, kad jie galėtų imtis veiksmų konkrečiais su romų vaikų mokymu susijusiais atvejais, numatyti integracines paramos struktūras, pvz., romų mokinių repetitorius ir auklėtojus, kad būtų išvengta vidurinės mokyklos ar tretinio išsilavinimo įstaigos nebaigimo, užtikrinti romų jaunimo galimybes pasinaudoti programa „Erasmus“ ir skatinti stažuoti galimybes, kad jie galėtų įgyti tinkamos darbo patirties;
22. ragina Komisiją ir valstybes nares spręsti didelio romų nedarbo problemą ir panaikinti kliūtis siekiant įsidarbinti, be kita ko, pasinaudojant esamais mechanizmais, pvz., Jaunimo garantijų iniciatyva ir strategijos „Europa 2020“ pavyzdinėmis iniciatyvomis; ragina valstybes nares parengti kovos su diskriminacija mechanizmus, specializuotas mokymo programas ir programas, kuriomis būtų sudaromos palankesnės sąlygos patekti į darbo rinką, įskaitant proporcingą romų atstovavimą viešųjų paslaugų sektoriuje, skatinant savisamdą, mobilizuojant išteklius, kad būtų sukurta daugiau darbo vietų didžiausią užimtumo potencialą turinčiuose sektoriuose, pvz., integracinės ekologiškos ekonomikos, sveikatos ir socialinių paslaugų ir skaitmeninės ekonomikos sektoriuose, ir sukurti viešojo sektoriaus institucijų ir darbdavių partnerystę;
23. ragina ES institucijas sukurti stažuotių programas ir įdarbinti romų tautybės žmones visose institucijose;
24. ragina Komisiją ir valstybes nares spręsti esamų sveikatos priežiūros skirtumų, kuriuos patiria romai, ir plačiai paplitusios diskriminacijos jiems siekiant pasinaudoti sveikatos priežiūros paslaugomis klausimus, parengti specialiai šiuo tikslu skirtas programas ir numatyti pakankamai finansinių išteklių iš nacionalinių ir ES fondų, ypač daug dėmesio skiriant vaiko ir motinos sveikatai;
25. ragina valstybes nares tiksliai apibrėžti nacionalinius romų integracijos informacijos centrus ir jų užduotis įgyvendinant NRIS, siekiant užtikrinti, kad jie turėtų pakankamai įgaliojimų, pajėgumų ir politinės bei finansinės paramos, jog galėtų veiksmingai atlikti savo vaidmenį, taip pat kad jie užmegztų tinkamus ryšius su romų bendruomene ir pilietinės visuomenės organizacijomis, taip pat ragina užtikrinti, kad informacijos centrai būtų prieinami aiškiai juos nurodant, ir garantuoti, jog jų komunikacija su visų lygmenų suinteresuotosiomis šalimis būtų skaidri;
26. primena valstybėms narėms, kad gera praktika, pvz., Europos Tarybos įgyvendintos romų tarpininkų programos ir Europos miestų ir regionų sąjunga romų įtraukčiai užtikrinti, yra labai sėkmingai taikoma vietoje – tai turėtų paskatinti valstybes nares parodyti daugiau politinio ryžto siekiant veiksmingos romų įtraukties;
27. palankiai vertina tai, kad buvo priimtas Komisijos pasiūlymas dėl Tarybos rekomendacijos dėl romų veiksmingų integravimo priemonių valstybėse narėse;
28. pabrėžia, kad integracija – tai dvejopas veiksmas ir kad kiekviena integracijos pastanga reiškia bendrą, tačiau nelygiavertę šalių atsakomybę, atsižvelgiant į jų pajėgumus ir ekonominius, politinius bei socialinius išteklius;
29. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams ir Europos Tarybai.
-

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

P7_TA(2013)0595

Vilniaus aukščiausiojo lygio susitikimo rezultatai ir Rytų partnerystės, ypač santykių su Ukraina, ateitis**2013 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Vilniaus aukščiausiojo lygio susitikimo rezultatų ir Rytų partnerystės, ypač santykių su Ukraina, ateities (2013/2983(RSP))**

(2016/C 468/22)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į savo 2013 m. spalio 23 d. rezoliuciją „Europos kaimynystės politika: siekis stiprinti partnerystę. Europos Parlamento pozicija dėl 2012 m. ataskaitų“⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į savo 2013 m. rugsėjo 12 d. rezoliuciją dėl Rusijos daromo spaudimo Rytų partnerystės šalims (Vilniuje vykšančio Rytų partnerystės aukščiausiojo lygio susitikimo kontekste)⁽²⁾,
 - atsižvelgdamas į savo 2005 m. sausio 13 d. rezoliuciją dėl rinkimų Ukrainoje rezultatų⁽³⁾,
 - atsižvelgdamas į 2013 m. lapkričio 29 d. vykusiame Rytų partnerystės aukščiausiojo lygio susitikime priimtą bendrą deklaraciją,
 - atsižvelgdamas į 2011 m. rugsėjo 30 d. Varšuvoje vykusiame Rytų partnerystės aukščiausiojo lygio susitikime ir 2009 m. gegužės 7 d. Prahoje vykusiame Rytų partnerystės aukščiausiojo lygio susitikime priimtas bendras deklaracijas,
 - atsižvelgdamas į blogėjančią padėtį Ukrainoje, kuri susidarė po Ukrainos valdžios institucijų priimto sprendimo 2013 m. lapkričio 28–29 d. Vilniuje vykusiame aukščiausiojo lygio susitikime nepasirašyti asociacijos susitarimo, po kurio įvyko gyventojų, remiančių Ukrainos europinį pasirinkimą Euromaidane Kijeve ir kituose miestuose visoje Ukrainoje, masinių demonstracijų protrūkis,
 - atsižvelgdamas į Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai ir Komisijos pirmininko pavaduotojos Catherine Ashton ir už plėtrą ir kaimynystės politiką atsakingo Komisijos nario Štefano Fülės bendrus pareiškimus, kuriose buvo smerkiama tai, kad Kijevo policija panaudojo per didelę jėgą siekdama 2013 m. lapkričio 30 d. išsklaidyti demonstrantus,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 110 straipsnio 2 ir 4 dalis,
- A. kadangi Vilniaus Rytų partnerystės aukščiausiojo lygio susitikime Ukraina ir visi kiti dalyviai dar kartą patvirtino savo įsipareigojimą laikytis tarptautinės teisės principų ir puoselėti pagrindines vertybes, kaip antai demokratiją, teisinę valstybę ir pagarbą žmogaus teisėms;
- B. kadangi, visų pirma, Armėnijos sprendimas pasitraukti iš derybų dėl asociacijos susitarimo ir Ukrainos paskutinę akimirką priimtas sprendimas laikinai sustabdyti pasirengimą asociacijos susitarimo pasirašymui sukėlė nepasitenkinimą dėl įdėtų pastangų ir pavertė niekais pastarųjų keleto metų darbą, skirtą gilinti dvišalius santykius ir stiprinti Europos integraciją;
- C. kadangi dėl Ukrainos vyriausybės sprendimo laikinai sustabdyti pasirengimo pasirašyti asociacijos susitarimą ir glaudaus bendradarbiavimo ir visapusišką laisvosios prekybos susitarimą procesą šalyje kilo nepasitenkinimas ir masiniai protestai; kadangi šiomis aplinkybėmis Ukrainos saugumo pajėgos brutaliai ir nepriimtinais naudojo jėgą prieš taikius demonstrantus, opozicines partijas ir žiniasklaidą;
- D. kadangi 2013 m. lapkričio 29 d. Vilniuje vykusiame Rytų partnerystės aukščiausiojo lygio susitikime Gruzija ir Moldova parafavo asociacijos susitarimus su ES, įskaitant nuostatas dėl glaudaus bendradarbiavimo ir visapusiškų laisvosios prekybos zonų sukūrimo;

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2013)0446.⁽²⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2013)0383.⁽³⁾ OL C 247 E, 2005 10 6, p. 155.

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

E. kadangi vienintelė išeitis turi būti taiki ir aptarta visų susitarimo šalių;

1. teigiamai vertina asociacijos susitarimų, įskaitant glaudaus bendradarbiavimo ir visapusiškus laisvosios prekybos susitarimus, su Gruzija ir Moldova parafavimą, kuris šioms dviem šalims nustato aiškią europinę darbotvarkę; tikisi, jog šie susitarimai bus kiek galima greičiau pasirašyti ir įgyvendinti; todėl ragina Komisiją sudaryti palankias sąlygas šiems susitarimams įgyvendinti ir teikti pagalbą šių dviejų šalių atitinkamoms valdžios institucijoms, kad per trumpą laikotarpį šių šalių piliečiai galėtų pajusti šių susitarimų teikiamus teigiamus rezultatus ir naudą;

2. apgailestauja dėl prezidentui Viktorui Janukovyčiui vadovaujant Ukrainos valdžios institucijų priimto sprendimo Vilniaus Rytų partnerystės aukščiausiojo lygio susitikime nepasirašyti asociacijos susitarimo, nepaisant aiškios ES valios tęsti asociacijos procesą, jei bus įvykdytos reikiamos sąlygos; mano, jog šis sprendimas – praleista didžiulė ES ir Ukrainos santykių ir Ukrainos siekių išpildymo galimybė; pripažįsta Ukrainos europinius siekius, kurie buvo išreikšti Euromaidane Kijeve ir kituose Ukrainos miestuose tebevykstančiose demonstracijose, kurias surengė pilietinė visuomenė, nedvejodama išėjusi į gatves išreikšti nepritarimą prezidento V. Janukovyčiaus sprendimui, ir pakartoja savo nuomonę, kad ES ir Ukrainos santykių plėtojimas ir Ukrainai pasiūlyta europinė perspektyva yra labai naudingi abiem šalims;

3. apgailestauja dėl smurtinių įvykių, vykusių iš 2013 m. gruodžio 9 d. nakties į gruodžio 10 d., kai saugumo pajėgos šturmo opozicinių partijų ir nepriklausomų žiniasklaidos priemonių biurus ir persekiojo protestuotojus, taip pat įvykius, vykusius iš 2013 m. gruodžio 10 nakties į gruodžio 11 d., kai saugumo pajėgos užpuolė taikius protestuotojus, bandydamos juos išstumti iš Euromaidano ir aplinkinių gatvių bei nugriauti barikadas; atkreipia dėmesį į tai, kad šie įvykiai vyko net Komisijos pirmininko pavaduotojos ir Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai Catherine Ashton vizito metu ir kai buvo dedamos pastangos sudaryti palankesnes sąlygas apskirtojo stalo diskusijoms; baiminasi, kad šie įvykiai gali dar labiau paaštrinti jau ir taip įtemptą situaciją;

4. primena, jog tarp ES ir Ukrainos veikia keletas ryšių kanalų, įskaitant Europos Parlamento stebėsenos misiją, vadovaujamą pirmininko P. Coxo ir prezidento A. Kwasniewskio, ir todėl dar kartą tvirtina, kad Ukrainos valdžios institucijų išreikštas susirūpinimas siekiant pateisinti šį paskutinę akimirką priimtą sprendimą dėl laikino sustabdymo turėjo būti paskelbtas anksčiau, kad būtų galima į jį reaguoti;

5. dar kartą patvirtina, kad reiškia tvirtą paramą tam, jog asociacijos susitarimas būtų kuo greičiau pasirašytas, jei bus įgyvendinti atitinkami reikalavimai, apibrėžti 2012 m. gruodžio 10 d. Užsienio reikalų taryboje ir paremti 2012 m. gruodžio 13 d. Parlamento rezoliucijoje; todėl ragina Europos Vadovų Tarybą per savo gruodžio mėn. vyksiantį susitikimą pasiųsti stiprų politinį signalą, kad Europos Sąjunga tebėra pasirengusi išsipareigoti Ukrainos atžvilgiu;

6. ragina nedelsiant įsteigti naują, visapusiškai parengtą aukščiausio politinio lygmens ES tarpininkavimo misiją, kuri pasiekų, kad būtų surengtos apvalaus stalo diskusijos tarp vyriausybės, demokratinės opozicijos ir pilietinės visuomenės, padėtų šias diskusijas vesti ir užtikrintų taikų susidariusios krizės sprendimą;

7. reiškia visapusišką solidarumą su demonstrantais, pasisakančiais už europinę ateitį; ragina Ukrainos valdžios institucijas visapusiškai gerbti žmonių pilietines teises ir pagrindinę susirinkimų ir taikaus protesto laisvę; griežtai smerkia brutalią jėgos naudojimą prieš taikias demonstracijas ir pabrėžia būtinybę atlikti skubų, veiksmingą ir nepriklausomą tyrimą ir patraukti atsakomybėn už tai atsakingus asmenis; ragina nedelsiant ir besąlygiškai paleisti taikius protestuotojus, suimtus per kelias pastarąsias dienas; pabrėžia, kad šiuo klausimu Ukraina yra prisiėmusi tarptautinių išsipareigojimų; pabrėžia, kad tokios priemonės pažeidžia pagrindinius susirinkimų ir žodžio laisvės principus, taigi pažeidžia ir visuotines bei europines vertybes; primena, kad Ukrainai einant Europos saugumo ir bendradarbiavimo organizacijos pirmininkės pareigas į jos pasiekimus ginant ir propaguojant šias vertybes žiūrима dar atidžiau;

8. dar kartą griežtai smerkia Rusijos Ukrainai daromą nepriimtina politinį ir ekonominį spaudimą bei grasinimus taikyti prekybos sankcijas; ragina ES ir jos valstybes nares pareikšti Rusijai vieningą poziciją ir prašo ES kartu su valstybėmis narėmis parengti ir įgyvendinti tinkamą atsakomąją politiką į šias Rusijos prieš Rytų partneres taikomas priemones, ypač siekiant padėti Ukrainai užsitikrinti energetinį saugumą, atsižvelgiant į tebesitęsiančią krizę, susijusią su gamtinių dujų importu iš Rusijos; dar kartą tvirtina, kad asociacijos susitarimas yra išskirtinai dviejų šalių dvišalis reikalas, ir tvirtai atmets bet kokią siūlymą į šį procesą įtraukti trečią šalį;

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

9. ragina Komisiją svarstyti galimas atsakomąsias priemones, kurias ES galėtų pritaikyti, jei Rusija trumparegiškais politiniais tikslais pažeistų Pasaulio prekybos organizacijos (PPO) prekybos taisykles; pabrėžia, jog Sąjungos politinis patikimumas reikalauja, kad ji turėtų turėti galimybę reaguoti tuo pačiu, kai jai ar jos partnerėms daromas politinis ir ekonominis spaudimas;

10. ragina Ukrainos valdžios institucijas pradėti derybas su protestuotojais, kad būtų išvengta smurto eskalavimo ir šalies destabilizacijos, ir ragina visas politines partijas užtikrinti, kad būtų įmanomos tvarkingos, ramios ir gilios parlamentinės diskusijos apie ekonominę ir politinę padėtį ir galimybes ateityje integruotis į ES; primena, kad, iškilus naujo teisėtumo tautos akyse būtinybei, bet kurioje demokratinėje valstybėje gali būti šaukiami nauji rinkimai;

11. ragina ES institucijas ir valstybes nares plačiai atsiverti Ukrainos visuomenės atžvilgiu, visų pirma, greitai sudarant bevizio režimo susitarimą sustiprinant bendradarbiavimą mokslinių tyrimų srityje, plėtojant jaunimo mainų programas ir didinant teikiamų stipendijų skaičių; mano, kad ir toliau turėtų būti dedamos pastangos, kad Ukraina galėtų būti visiškai įtraukta į ES energijos vidaus rinką;

12. pabrėžia, kad ES turi remti galimą tarptautinių finansų institucijų, kaip antai Tarptautinio valiutos fondo ir Europos rekonstrukcijos ir plėtros banko, dalyvavimą, siekiant, kad jos suteiktų finansinę paramą, kuri padėtų Ukrainai spręsti blogėjančią finansinę padėtį;

13. primena, kad asociacijos susitarimo pasirašymas nėra galutinis tikslas, o verčiau priemonė ilgalaikiam stabilumui, socialinei bei ekonominei pažangai ir tvariai ir sisteminei pertvarkai užtikrinti, ir kad dėl šios priežasties būtinas tvirtas įsipareigojimas deramai ir skubiai šį susitarimą įgyvendinti; ragina ES derėtis su Ukrainos valdžios institucijomis dėl konkretaus įgyvendinimo plano;

14. apgailestauja dėl to, kad per daugiau kaip trejus metus sėkmingai užbaigus derybas dėl asociacijos susitarimo ir glaudaus bendradarbiavimo ir visapusiško laisvosios prekybos susitarimo Armėnijos valdžios institucijos, patyrusios Rusijos spaudimą, nusprendė prisijungti prie muitų sąjungos; primena Armėnijos valdžios institucijoms, kad protestai ir demonstracijos prieš šį sprendimą yra šalies piliečių laisvos valios išraiška ir kad juos reikia gerbti laikantis Armėnijos priimtų tarptautinių įsipareigojimų; atsižvelgdamas į tai primena, kad persekiojimas ir kalinimas yra susirinkimų ir žodžio laisvės pažeidimai ir kad represinės priemonės prieštarauja deklaruojamam įsipareigojimui laikytis bendrų su ES vertybių; ragina Armėnijos vyriausybę pradėti įtraukų dialogą su pilietine visuomene dėl šalies ateities kurso;

15. teigiamai vertina tai, kad buvo pasirašytas ES ir Azerbaidžano susitarimas dėl vizų režimo supaprastinimo; yra susirūpinęs dėl to, kad po 2013 m. spalio mėn. vykusių prezidento rinkimų šalyje buvo imtasi griežtų priemonių prieš kitą manančiuosius: nuolat kalinami ir suimtinėjami opozicijos aktyvistai, puldinėjamos nepriklausomos NVO ir žiniasklaidos priemonės, tik dėl politinės veiklos iš darbo atleidinėjami vyriausybės kritikai; ragina Azerbaidžano parlamentą po to, kai buvo priimta 2013 m. spalio 23 d. Europos Parlamento rezoliucija, persvarstyti sprendimą laikinai sustabdyti savo dalyvavimą EURONEST parlamentinėje asamblėjoje;

16. teigiamai vertina Komisijos pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto dėl Reglamento (EB) Nr. 539/2001 dalinio keitimo siekiant taikyti bevizį kelionių į Šengeno erdvę režimą Moldovos piliečiams, turintiems biometrinius pasus; mano, kad taikant šią svarbią priemonę bus palengvintas žmonių savitarpio bendravimas ir ES taps artimesnė Moldovos piliečiams;

17. teigiamai vertina su Gruzija pasirašytą pagrindų susitarimą dėl dalyvavimo ES krizių valdymo operacijose – tai nuolatinis teisinis pagrindas Gruzijai į vykstantį ir būsimą ES krizių valdymo darbą visame pasaulyje įtraukti;

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

18. mano, jog iš Vilniaus aukščiausiojo lygio susitikimo rezultatų ir bendros padėties matyti, kad ES, remdama savo Rytų partnerių europinį siekį, turi vykdyti labiau strateginę ir lankstesnę politiką naudodama visas turimas priemones, pvz., makroekonominę pagalbą, prekybos režimo palengvinimą, projektus, kuriais didinamas energetinis saugumas ir skatinamas ekonomikos modernizavimas, ir skubų vizų režimo liberalizavimo įgyvendinimą, vadovaudamasi europinėmis vertybėmis ir interesais;

19. remia dar didesnę pilietinės visuomenės įsitraukimą į nacionalinius reformų procesus; ragina stiprinti tarpparlamentinį bendradarbiavimą su EURONEST parlamentine asamblėja; ragina kuo greičiau į Ukrainą nusiųsti Europos Parlamento misiją; teigiamai vertina Rytų partnerystės šalių vietos ir regionų valdžios institucijų konferencijos dalyvavimą;

20. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, Komisijos pirmininko pavaduotojai ir Sąjungos vyriausiajai įgaliotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai, valstybėms narėms, Ukrainos Prezidentui, Rytų partnerystės šalių vyriausybėms ir parlamentams, Rusijos Federacijos vyriausybei ir parlamentui, EURONEST parlamentinei asamblėjai, Europos Tarybos bei Europos saugumo ir bendradarbiavimo organizacijos parlamentinėms asamblėjoms.

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

P7_TA(2013)0596

2013 m. Albanijos pažangos ataskaita**2013 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl 2013 m. Albanijos pažangos ataskaitos (2013/2879 (RSP))**

(2016/C 468/23)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į 2003 m. birželio 19 ir 20 d. Europos Vadovų Tarybos susitikimui Salonikuose pirmininkavusios valstybės narės išvadas dėl Vakarų Balkanų šalių stojimo į Europos Sąjungą perspektyvos,
 - atsižvelgdamas į 2012 m. gruodžio 11 d. Bendrųjų reikalų tarybos išvadas, kurias Europos Vadovų Taryba patvirtino 2012 m. gruodžio 14 d.,
 - atsižvelgdamas į 2010 m. lapkričio 9 d. Komisijos komunikatą „Komisijos nuomonė dėl Albanijos narystės Europos Sąjungoje prašymo“ (COM(2010)0680),
 - atsižvelgdamas į 2013 m. spalio 16 d. Komisijos komunikatą „2013-2014 m. plėtros strategija ir pagrindiniai uždaviniai“ (COM(2013)0700) ir pridėtą Komisijos 2013 m. Albanijos pažangos ataskaitą (SWD(2013)0414),
 - atsižvelgdamas į Tarptautinės rinkimų stebėjimo misijos, stebėjusios parlamento rinkimus Albanijoje 2013 m. birželio 23 d., preliminarius duomenis ir išvadas,
 - atsižvelgdamas į savo 2012 m. lapkričio 22 d. rezoliuciją „Plėtra. politika, kriterijai ir ES strateginiai interesai⁽¹⁾ bei 2012 m. gruodžio 13 d. rezoliuciją dėl Albanijos pažangos ataskaitos⁽²⁾,
 - atsižvelgdamas į savo 2013 m. spalio 22 d. rezoliuciją dėl Europos Sąjungos pasirengimo narystei fondų biudžeto valdymo teismų sistemų ir kovos su korupcija srityse šalyse kandidatėse ir galimose šalyse kandidatėse⁽³⁾ ir į savo pastabas dėl Albanijos,
 - atsižvelgdamas į 2013 m. spalio 28–29 d. šeštojo Europos Sąjungos ir Albanijos stabilizacijos ir asociacijos parlamentinio komiteto posėdžio rekomendacijas,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 110 straipsnio 2 dalį,
- A. kadangi Albanija įrodė, kad įgyvendindama 12 pagrindinių prioritetų, nurodytų Komisijos 2010 m. nuomonėje, padarė pažangą, o reformų procesas vyksta pakankamai sklandžiai; kadangi Albanijoje, remiantis įvairių partijų sutarimu, patvirtintos likusios pagrindinės teismų sistemos, viešojo administravimo ir parlamentinių reformų priemonės; kadangi vis dar yra problemų ir, norint toliau daryti pažangą siekiant narystės ES, jas reikia spręsti greitai ir veiksmingai;
- B. kadangi 2013 m. birželio mėn. surengti parlamento rinkimai vyko tvarkingai ir valdžia buvo perduota taikiai, o tai daro teigiamą poveikį šalies demokratizacijos procesui ir gerina jos tarptautinį įvaizdį;
- C. kadangi stojimo į ES procesas Albanijoje tapo tolesnio reformų įgyvendinimo varomąja jėga, o piliečių parama stojimo į ES procesui išlieka ypač didelė;
- D. kadangi, nepaisant iki šiol padarytos pažangos, naujoji parlamento kadencija vėl prasidėjo politinių jėgų nesutarimais; kadangi iš šių įvykių matyti, kad politinės jėgos turi skubiai skatinti dialogą, bendradarbiavimą ir kompromisų paiešką, visų pirma palaikant dviejų pagrindinių politinių jėgų, tačiau taip pat ir visų kitų šalies socialinio gyvenimo suinteresuotųjų subjektų santykius;

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2012)0453.⁽²⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2012)0508.⁽³⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2013)0434.

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

- E. kadangi Europos Parlamento suvaidino svarbų vaidmenį stengiantis sukurti palankią politinę aplinką šalyje; kadangi siekiant išlaikyti reformų proceso ir ES darbotvarkės įgyvendinimo pagreitį labai svarbus yra tvarus politinis dialogas;
- F. kadangi ES teisinės valstybės principui savo plėtros proceso srityje suteikė didžiausią svarbą; kadangi teismų sistemos nepriklausomumas, kova su korupcija, organizuotu nusikalstamumu, prekyba žmonėmis, ginklais ir narkotikais ir toliau yra didelį nerimą keliančios sritys; kadangi pažanga šiose srityse yra būtina siekiant paspartinti ES integracijos procesą; kadangi stipri politinė parama yra būtina norinti pasiekti pažangos šioje srityje;
- G. kadangi reikia toliau daryti pažangą mažumų teisių, ypač romų mažumos ir LGBTI bendruomenės srityje; kadangi romų gyvenimo sąlygos Albanijoje yra pasibaisėtinos ir jas reikia skubiai gerinti, visų pirma kiek tai sietina su romų galimybėmis registruotis, gauti būstą ir šviestis, taip pat su romų vaikų įtrauktimi į švietimo sistemą nuo ikimokyklinio lygio iki aukštojo mokslo;
- H. kadangi socialinės reformos yra tiek pat svarbios kaip ir politinės bei teisinės reformos; kadangi Albanija siekia užtikrinti aukštesnį socialinės sanglaudos lygį ir šiuo tikslu jai reikalinga didelė ES pagalba, taip pat akivaizdesnės vyriausybės pastangos skatinti savo, kaip trečiosios šalies, socialinį dialogą su profesinėmis sąjungomis ir darbdavių asociacijomis;
- I. kadangi bet kuriai šaliai, siekiančiai tapti ES valstybe nare, labai svarbu užsitikrinti profesionalų, veiksmingą ir rezultatais grindžiamą viešąjį administravimą;
- J. kadangi Albanijos visuomenėje vis dar plačiai paplitusi korupcija ir nebaudžiamumas už nusikaltimus; kadangi su korupcija kovojančios valstybės institucijos tebėra neapsaugotos nuo politinio spaudimo ir įtakos; kadangi korupcija teismų sistemoje ir represijų institucijose vis dar yra itin didelė problema;
- K. kadangi kiekvienos šalies pažanga siekiant narystės ES priklauso nuo tos šalies pastangų laikytis Kopenhagos kriterijų bei Stabilizacijos ir asociacijos proceso sąlygų,
- L. kadangi plėtros politika turi ir toliau būti patikima ir grindžiama objektyviais kriterijais, kuriuos reikia atitikti; kadangi Albanijai nedaug trūksta iki šalies kandidatės statuso, nes ji patenkino šiam etapui reikalingus kriterijus;

Bendrosios aplinkybės

1. sveikina ir remia 2013 m. pažangos ataskaitos dėl Albanijos analizę ir rekomendacijas ir ragina Tarybą pripažinti Albanijos padarytą pažangą, nedelsiant suteikiant jai šalies kandidatės statusą; primygtinai ragina Albanijos valdžios institucijas ir visas politines jėgas sustiprinti iki šiol pasiektą pažangą;
2. giria visas politines jėgas už tai, kad neseniai surengti parlamento rinkimai apskritai vyko tvarkingai ir valdžia buvo perduota sklandžiai; rekomenduoja toliau didinti visuomenės pasitikėjimą rinkimų procesu, inter alia, stiprinant Centrinės rinkimų komisijos institucinę nepriklausomybę ir didinant rinkimų pareigūnų profesionalumą; mano, kad norint užtikrinti politinių procesų pažangą būtina ir toliau vykdyti tikrą visų partijų politinį dialogą ir bendradarbiavimą, taip pat ieškoti kompromiso;
3. pabrėžia, kad visos Albanijos politinės partijos ir veikėjai, įskaitant žiniasklaidą ir pilietinę visuomenę, turėtų siekti gerinti šalies politinę aplinką, kad būtų sudarytos sąlygos dialogui ir tarpusavio supratimui; todėl ragina visas politines partijas, NVO, profesines sąjungas ir kitas suinteresuotąsias šalis priimti realius įsipareigojimus;
4. pabrėžia, kad politikai ir visuomenė turėtų plačiai pritariti integracijos į Europos Sąjungą procesui; skatina vyriausybę toliau nuosekliai įgyvendinti integracijos reformas, įtraukiant visas politines jėgas ir pilietinę visuomenę; mano, kad opozicija taip pat privalo vaidinti svarbų vaidmenį šiuo klausimu ir pripažįsta jos atsakingą politinį elgesį iki šiol; mano, kad svarbu, jog Albanijos pilietinė visuomenė, žiniasklaida ir piliečiai reikalautų iš savo lyderių atsiskaityti už konkrečius politikos rezultatus, visų pirma susijusius su integracijos į Europos Sąjungą procesais;

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

5. ragina Albanijos vyriausybę stiprinti administracinius gebėjimus toliau įgyvendinant viešojo administravimo reformas ir remiant nešališkumą bei žinių apie Europos Sąjungos teisę ir sprendimų priėmimo procesus, įgijimą;
6. atkreipia dėmesį į vilčių teikiančią pažangą įgyvendinant reformų darbotvarkę ir reiškia pasitikėjimą Albanijos galimybėmis, pajėgumais ir išpareigojimu siekti tolesnės pažangos integruojantis į Europą, jeigu politinės jėgos ir toliau dalykiškai bendradarbiaus; palankiai vertina tai, kad patvirtintos pagrindinės teisės aktų reformos, tokios kaip, Parlamento darbo tvarkos taisyklių peržiūra, taip pat priimtas Valstybės tarnybos įstatymas ir Aukščiausiojo teismo įstatymo pataisos; ragina Albaniją veiksmingai įgyvendinti šias reformas;
7. atkreipia dėmesį į likusius teisės aktų įgyvendinimo srities trūkumus ir pabrėžia, kad reikia aktyviau įgyvendinti reformų darbotvarkę, taip pat pateikti aiškius šios srities rezultatus; ragina ir valdančiąją daugumą, ir opoziciją tvirtinančią ir įgyvendinant esmines reformas užtikrinti nenutrūkstamą įvairių partijų bendradarbiavimą;
8. ragina Albaniją laiku ir veiksmingai įgyvendinti Valstybės tarnybos įstatymą, tinkamu laiku patvirtinti Bendrosios administracinės procedūros įstatymą ir sugriežtinti Viešosios administracijos struktūros ir veikimo įstatymą; pabrėžia, kad reikia aktyviau veikiančio Viešojo administravimo departamento ir tinkamai veikiančios Žmogiškųjų išteklių valdymo informacinės sistemos;
9. išreiškia savo pasitenkinimą dėl to, kad šalies Europos integracija ir modernizacija išlieka pagrindiniais naujosios vyriausybės prioritetais; ragina Albaniją toliau užtikrinti rezultatus įgyvendinant 2010 m. Komisijos nuomonėje nurodytus pagrindinius prioritetus, ypač susijusius su pagarba teisinės valstybės principui, kova su korupcija ir organizuotu nusikalstamumu, taip pat užtikrinant ilgalaikius rezultatus esamų teisės aktų įgyvendinimo ir trūkstamų teisės aktų tvirtinimo srityse; primygtinai ragina Albaniją gerinti Integracijos į Europos Sąjungą ministerijos ir atitinkamų ministerijų bendradarbiavimą, kad būtų sparčiau įgyvendinama europinių reformų darbotvarkė;

Politiniai kriterijai

10. ragina tiek vyriausybę, tiek ir parlamentą ir toliau dėti pastangas stiprinant teismų sistemos nepriklausomumą, atskaitomumą ir nešališkumą, įskaitant Aukščiausią teisingumo tarybą ir nepriklausomą generalinį prokurorą, paskirtą remiantis skaidriais, nešališkais ir nuopelnais paremtais kriterijais; ragina valdžios institucijas didinti galimybes pasinaudoti teise kreiptis į teismą visiems tiems, kuriems to reikia, taip pat pasinaudojant Valstybinės teisinės pagalbos komisijos vykdoma informuotumo didinimo veikla bei steigiant numatytus teisinės pagalbos vietas biurus; ragina valdžios institucijas didinti žmogaus teisių struktūrų, pvz., ombudsmeno ir apsaugos nuo diskriminacijos įgalotinio, nepriklausomumą, našumą ir veiksmingumą;
11. dar kartą pakartoja, kad siekiant užtikrinti, jog piliečiai ir verslo bendruomenė pasitikėtų teismų sistema, Albanijos teisingumo sistema turėtų būti visiškai nepriklausoma, labiau nuspėjama, veiksmingesnė ir teisingesnė; todėl ragina valdžios institucijas užtikrinti teismų sistemos politinį nešališkumą nustatant rezultatais grindžiamas ir skaidrias teisėjų ir prokurorų skyrimo procedūras, taip pat užtikrinant sėkmingas ir patikimas drausmines procedūras ir laiku vykdomą teisingumą, kartu vienodinant teismų praktiką, viešai skelbiant visus teismų sprendimus ir sudarant sąlygas paprastai su jais susipažinti iš karto po jų priėmimo bei atsitiktinai skirstant bylas visiems teismams;
12. pabrėžia, kad reikia sukurti rezultatais grindžiamą ir profesionalią viešojo administravimo sistemą, kuri veiktų skaidriai ir sudarytų sąlygas priimti įstatymus bei juos įgyvendinti; ragina patvirtinti būtinus antrinės teisės aktus, siekiant užtikrinti tinkamą Valstybės tarnybos įstatymo įgyvendinimą ir priimti naują Bendrųjų administracinių procedūrų įstatymą; pabrėžia, kad reikia aktyviau veikiančio Viešojo administravimo departamento, taip pat tinkamai veikiančios Žmogiškųjų išteklių valdymo informacinės sistemos; pabrėžia, kad reikia toliau stengtis užtikrinti politinį viešojo administravimo nešališkumą, kovoti su korupcija, stiprinti rezultatais grindžiamą skyrimo, paaukštinimo ir atleidimo sistemą bei didinti viešojo administravimo veiksmingumą ir finansinį stabilumą;
13. palankiai vertina vyriausybės ketinimą iki 2015 m. šalyje vykšančių vietos valdžios rinkimų pradėti ir užbaigti svarbiausią administracinę ir teritorinę reformą; tačiau pabrėžia, kaip svarbu tinkamai konsultuotis su visais vietos suinteresuotaisiais subjektais ir užtikrinti, kad ši reforma atitiktų Europos vietos savivaldos chartijos nuostatas, įskaitant susijusių su bendruomenės teisių apsauga ir vietos valdžios institucijų politinio, administracinio ir finansinio nepriklausomumo užtikrinimu;

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

14. pabrėžia poreikį toliau stiprinti politinį išsipareigojimą kovoti su korupcija visais lygmenimis, didinti institucinius gebėjimus ir gerinti institucijų koordinavimą; ragina imtis daugiau pastangų kovojant su vietos valdžios korupcija; pripažįsta priimant strateginius dokumentus kovos su korupcija srityje pasiektus rezultatus; džiaugdamasis pažymi, kad įvykdytos visos GRECO trečiojo vertinimo etapo rekomendacijos, paskirtas nacionalinis kovos su korupcija koordinatorius, o vyriausybė kiekvienoje ministerijoje ketina paskirti po kontrolierių; primena apie poreikį nuosekliai taikyti galiojančius kovos su korupcija įstatymus;

15. ragina vyriausybę nustatyti aiškius nacionalinio kovos su korupcija koordinatoriaus įgaliojimus ir parengti jo veiksmų planą ir (arba) strategiją, taip pat pradėti rengti naują nacionalinę kovos su korupcija strategiją, įskaitant aiškius rezultatų rodiklius ir kontrolės bei stebėsenos mechanizmus; be to, primygtinai ragina atsakingas valdžios institucijas suteikti daugiau informacijos apie Vidaus kontrolės ir kovos su korupcija skyriaus vaidmenį ir didinti pajėgumus vidaus kontrolės mechanizmų srityje, jungtiniams tyrimų padaliniais užtikrinti pakankamus išteklius, stebėti kovos su korupcija strategijos ir veiksmų planų įgyvendinimą ir toliau siekti rezultatų atliekant tyrimus, keliant bylas ir skelbiant nuosprendžius, taip pat ir aukšto lygmens korupcijos bylose; primygtinai ragina Albanijos valdžios institucijas spręsti su korupcija kovojančių institucijų pažeidžiamumo politiniams išpuoliams problemą;

16. primena apie poreikį ryžtingai vykdyti reformas ir regioninį bendradarbiavimą kovoje su organizuotu nusikalstamumu bei pasiekti svarių rezultatų vykdant tyrimus, baudžiamąjį persekiojimą ir skelbiant nuosprendžius visais lygmenimis, ypač narkotinių medžiagų gamybos ir prekybos jais, prekybos žmonėmis, įskaitant nepilnamečius ir nelegalių lošimų srityse; primygtinai ragina vyriausybę stengtis siekti gerų rezultatų tiriant finansinius nusikaltimus, itin daug dėmesio skiriant nepaaiškintam praturėjimo atvejams ir jų sąsajoms su nusikalstama veikla bei organizuotu nusikalstamumu; pakartoja poreikį toliau stiprinti teisėsaugos tarnybų veiklos koordinavimą;

17. palankiai vertina ombudsmeno darbą skatinant žmogaus teises, jo atvirumą pažeidžiamiesiems asmenims ir jo bendradarbiavimą su pilietinės visuomenės organizacijomis; apgailestauja, kad parlamentas nesvarstė ombudsmeno metinių ir specialiųjų ataskaitų, todėl jos negali būti skelbiamos viešai ir nėra oficialiai pripažintos; primygtinai ragina vyriausybę ir parlamentą pagerinti bendradarbiavimą su ombudsmeno biuru; apgailestauja, kad iki šiol ombudsmenas vyriausybės tinkamu laiku nebuvo reguliariai informuojamas ir su juo nebuvo konsultuojamasi dėl atitinkamų įstatymų projektų; su susirūpinimu pastebi, kad ombudsmeno biurui paskirtos lėšos yra nepakankamos ir dar papildomai buvo sumažintos; pabrėžia, kad norint jai vykdyti savo užduotis institucijai reikalinga papildoma finansinė ir politinė parama tiek iš parlamento, tiek ir iš vyriausybės; ragina surengti plataus masto informuotumo didinimo kampaniją, per kurią būtų pabrėžiamas tokios institucijos vaidmuo ir svarba;

18. ragina parlamentą ir vyriausybę bei kitas susijusias valstybines institucijas išlaikyti ir stiprinti tokiu pagrindinių institucijų kaip valstybės policija, Aukščiausioji teisingumo taryba, Vyriausioji turto deklaracijos ir audito inspekcija, Audiovizualinės žiniasklaidos tarnyba ir Nacionalinis statistikos institutas, vientisumą ir nepriklausomumą;

19. yra susirūpinęs dėl egzistuojančio kraujo keršto Albanijoje, kuris ne tik paskatina žmogžudystes ir prievartą, bet ir priverčia daugelį vaikų likti namuose neribotam laikui, dėl ko kyla toli siekiančių socialinių pasekmių, turinčių poveikio tūkstančių asmenų gyvenimams; pastebi, kad su kraujo kerštu siejamų žmogžudysčių skaičius vis didėja; ragina Albanijos valdžios institucijas reaguoti į Jungtinių Tautų reikalavimą bei ombudsmeno rekomendacijas sukurti patikimą duomenų bazę, pradėti 2005 m. sukurtos koordinavimo tarybos kovai su kraujo kerštu veiklą ir sukurti veiksmų planą kovai su kraujo kerštu;

20. teigiamai vertina glaudesnę pilietinės visuomenės ir vyriausybės dialogą ir pabrėžia, kad reikia sustiprinti pasiekimus ir toliau toki dialogą stiprinti bei gilinti tiek demokratijos, žmogaus teisių ir pilietinių laisvių srityje, tiek formuojant teisės aktų sistemą naujoms reformoms įgyvendinti; pabrėžia svarbų pilietinės visuomenės vaidmenį regionų bendradarbiavimui socialiniais ir politiniais aspektais; ragina vyriausybę palengvinti pilietinės visuomenės veikėjų įtraukimą į politinių sprendimų priėmimo procesą;

21. Džiaugiasi dėl to, kad iš esmės yra gerbiamos mažumų teisės ir vyrauja tikėjimo laisvė; ragina kompetentingas institucijas toliau didinti visų šalies mažumų įtrauktį ir toleranciją; yra susirūpinęs, kad, be kita ko, ir valstybės institucijose vis dar diskriminuojamos tam tikrų asmenų, pvz., romų, neįgaliųjų ir LGBT asmenų, grupės; pabrėžia, kad visas mažumas būtina saugoti; primygtinai ragina vyriausybę užtikrinti visapusišką atitinkamų teisės nuostatų įgyvendinimą ir skatina valdžios institucijas toliau stengtis didinti informuotumą bet kurios rūšies diskriminacijos klausimais; pažymi, kaip svarbu

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

didinti visuomenės informuotumą teisinių priemonių, kuriomis gali naudotis piliečiai, kad pateiktų skundus dėl įvairių diskriminacijos formų, klausimais;

22. ragina imtis tolesnių veiksmų siekiant užtikrinti romų mažumos, kuri vis dar neretai diskriminuojama, teises; todėl ragina sparčiau įgyvendinti romų integracijos dešimtmečio veiksmų planą, siekiant sustiprinti romų įtrauktį, skirti pakankamai finansinių lėšų ir paverstyti teisės aktus; pabrėžia, kad sprendžiant romų problemas Albanijoje yra būtina registracija ir prieiga prie gyvenamo būsto bei švietimo; primygtinai ragina vyriausybę imtis ryžtingų veiksmų ir sudaryti tam būtinas sąlygas;

23. ragina atitinkamai persvarstyti ir įgyvendinti teisės aktus, skatinti informuotumą, lavinimą ir kitą veiklą, skirtą kovai su LGBTI asmenų diskriminacija, įskaitant nuobaudas už nesantaikos kurstymą ir pasiekti gerų rezultatų šioje srityje;

24. pabrėžia, kad profesionali, nepriklausoma ir pliuralistinė visuomeninė ir privati žiniasklaida yra itin svarbi, nes ji yra vienas iš demokratijos pagrindų; pabrėžia priegios prie interneto svarbą, kurio sklaida yra mažiausia regione ir skaitmeninės laisvės svarbą;

25. palankiai vertina audiovizualinės žiniasklaidos teisės aktų sistemos patobulinimus, padarytus patvirtinus Audiovizualinės žiniasklaidos įstatymą; pažymi, kad žiniasklaidai sudarytos pliuralizmo ir įvairovės sąlygos; išlieka susirūpinęs dėl politinės įtakos ir kišimosi į žiniasklaidą ir dėl savicenzūros, ypač visuomeninėje žiniasklaidoje; pabrėžia, kad reikia papildomai stengtis, siekiant užtikrinti visapusi žiniasklaidos reguliavimo institucijos ir visuomeninio transliuotojo nepriklausomumą; ragina patvirtinti žurnalistų ir jų tiriamojo darbo apsaugos priemones; pabrėžia, kad yra svarbu užtikrinti ir skatinti nuomonių įvairovę, siekiant stiprinti saviraiškos laisvę ir užtikrinti skaidrumą žiniasklaidos priemonių nuosavybės ir jų finansavimo srityje; pažymi, kad reikia ilgalaikės visuomeninės žiniasklaidos plėtojimo naujojoje žiniasklaidos sistemoje strategijos;

26. džiaugdamasis atkreipia dėmesį į naujosios administracijos sprendimą didinti moterų, vyriausybėje einančių atsakingas pareigas, skaičių ir tikisi, kad tai padarys teigiamą poveikį plačiajai visuomenei; ragina visiškai netoleruoti smurto prieš moteris ir užtikrinti, kad rengiant teisės aktus ir juos įgyvendinant nebūtų paisoma jokių išankstinių nuostatų lyčių atžvilgiu;

27. ragina vyriausybę labiau stengtis užtikrinti moterų teisių ir lyčių lygybės įstatymų vykdymą ir šios srities politikos įgyvendinimą, itin daug dėmesio skiriant moterų apsaugai nuo visų rūšių smurto ir jų lygioms teisėms dalyvauti visuomeniniame ir politiniame gyvenime; skatina toliau stengtis integruoti lyčių aspektą centriniu ir vietos lygmenimis;

28. pabrėžia būtinybę gerinti nuo valstybės priklausomų asmenų, pvz., kalinių, našlaičių ir psichinių ligonių, teises ir gyvenimo kokybę;

29. ragina dėti daugiau pastangų siekiant užtikrinti veiksmingą strategijos ir veiksmų plano nuosavybės teisių klausimu įgyvendinimą, nes tai būtina siekiant ekonominės plėtros; palankiai vertina veiksmus, kurių buvo imtasi siekiant išspręsti visoje šalyje neteisėtai pastatytų statinių problemas; yra susirūpinęs dėl to, kad turto registravimo ir grąžinimo srityje padaryta nedidelė pažanga; ragina vyriausybę paskelbti aiškų Europos žmogaus teisių teismo priimtų sprendimų nuosavybės teisių klausimais vykdymo užtikrinimo planą ir tvarkaraštį;

30. primygtinai ragina vyriausybę formuoti atsinaujinančiųjų energijos išteklių politiką, veiksmingiau spręsti atliekų tvarkymo problemą ir vystyti ekologiškai tvarų turizmą; pritaria naujausiai pilietinės visuomenės iniciatyvai dėl referendumo atliekų importo klausimu; labai palankiai vertina 2013 m. spalio 10 d. parlamente vykusį balsavimą, kuriuo panaikintas 2011 m. rugsėjo 22 d. įstatymu Nr. 10463 suteiktas leidimas importuoti atliekas;

31. ragina imtis priemonių, kad taikant bevizį režimą su ES nedaugėtų nepagrįstų prieglobsčio procedūrų;

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

Socialinės ir ekonominės reformos

32. ragina kompetentingas institucijas ryžtingai spręsti prasto teisėsaugos darbo ir mokesčių surinkimo, taip pat neoficialios ekonomikos problemas, dėl kurių daromas neigiamas poveikis šalies socialinei sanglaudai ir ekonomikos perspektyvoms; ragina naują vyriausybę taikyti priemones ir teisės aktus, skirtus skatinti užimtumą, sveikatą ir saugą darbo vietoje, socialinės apsaugos teises, teisę būti apsaugotam nuo diskriminacijos bet koku pagrindu darbo srityje, vienodą darbo užmokestį vyrams ir moterims bei kitus su darbu susijusius įstatymus, ypač skirtus jauniems asmenims ir moterims;

33. susirūpinęs pažymi, kad socialinės politikos ir užimtumo srityje padaryta nepakankama pažanga; pritaria naujosios vyriausybės ketinimui spręsti šią problemą; žino, kad biudžetui taikomi apribojimai, tačiau vis tiek ragina pakeisti tendenciją mažinti socialinės paramos ir apsaugos reformoms įgyvendinti skirtas biudžeto lėšas; pabrėžia, kad reikia skubiai teikti socialinę pagalbą pažeidžiamiausioms bedarbių grupėms; labai susirūpinęs pažymi, kad vaikų darbas ir toliau yra didelė problema, ir ragina vyriausybę ryžtingai spręsti šį klausimą;

34. pabrėžia, kad Albanija ratifikavo aštuonias pagrindines Tarptautinės darbo organizacijos darbo teisių konvencijas; yra susirūpinęs dėl to, kad darbo teisių ir profesinių sąjungų srityje padaryta tik nedidelė pažanga; ragina valdžios institucijas toliau stiprinti darbo ir profesinių sąjungų teises; primygtinai ragina vyriausybę užtikrinti, kad privačiame ir viešajame sektoriuose būtų laikomasi darbo teisės, ir pagerinti trišalį socialinį dialogą tiek siekiant didinti profesinių sąjungų vaidmenį, tiek norint užtikrinti daugiau paramos įgyvendinant su reformomis susijusius teisės aktus; pastebi, kad pasibaigus Nacionalinės darbo tarybos įgaliojimams buvo nutrauktas dialogas, o dvišalis socialinis dialogas tebėra silpnas, visų pirma privačiame sektoriuje; primena, kad socialinis dialogas ir pagarba darbo teisėms yra socialinės rinkos ekonomikos pagrindai;

35. pabrėžia, kad ypatingas dėmesys turėtų būti skiriamas vaiko teisių apsaugai, ir ragina, siekiant išvengti atskirties, investuoti į ankstyvą mokymąsi, ypač vaikų, priklausančių mažumų arba socialinėje atskirtyje esančių grupėms, taip pat, siekiant išvengti iš kartos į kartą perduodamo skurdo, numatyti tikslines priemones, kuriomis būtų užtikrinama vaiko priežiūra, mityba ir parama šeimos nariams; pabrėžia, kad reikia nedelsiant gerinti nepilnamečių teismo proceso sąlygas atsižvelgiant į geriausią Europos praktiką; pabrėžia tinkamo valstybinės švietimo sistemos finansavimo svarbą; primygtinai ragina valdžios institucijas patvirtinti Teisingumo vaikų atžvilgiu strategiją; pabrėžia, kad teismų sistemoje paplitusi korupcija toliau itin trukdo užtikrinti kovos su prekyba žmonėmis teisės aktų vykdymą ir nukentėjusiųjų apsaugą;

Regioninis bendradarbiavimas

36. palankiai vertina Albanijos vaidmenį stabilizuojant padėtį Vakarų Balkanuose, ypač atsižvelgiant į jos santykius su kaimyninėmis šalimis – kai kuriose iš jų gyvena didelė albanų mažuma, ir Albanijos indėlį siekiant religinės santaikos;

37. teigiamai vertina tai, kad naujoji vyriausybė atsisakė nacionalizmą kurstančių kalbų, ir jos ketinimą plėtoti galimų problemų su kaimyninėmis valstybėmis vengimo politiką; pabrėžia svarbų Albanijos vaidmenį puoselėjant gerus kaimyninius santykius Vakarų Balkanų regione; ragina Albaniją ir toliau laikytis savo konstruktyvios regioninės pozicijos;

o

o o

38. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai ir Albanijos vyriausybei bei parlamentui.

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

P7_TA(2013)0597

Pasirengimas Europos Vadovų Tarybos susitikimui (2013 m. gruodžio 19–20 d.)**2013 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl pasirengimo Europos Vadovų Tarybos susitikimui (2013 m. gruodžio 19–20 d.) (2013/2626(RSP))**

(2016/C 468/24)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į savo 2013 m. birželio 12 d. rezoliuciją dėl Europos demokratijos stiprinimo būsimoje EPS⁽¹⁾, į 2013 m. gegužės 23 d. rezoliuciją „Būsini pasiūlymai dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų EPS klausimu: atsakas į Komisijos komunikatus“⁽²⁾, į 2013 m. lapkričio 21 d. rezoliuciją dėl Komisijos komunikato „Ekonominės ir pinigų sąjungos (EPS) socialinio matmens stiprinimas“⁽³⁾;
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 110 straipsnio 2 dalį,
- A. kadangi ES institucijos ir valstybės narės dėjo tikslingas pastangas finansiniam patikimumui ir stabilumui atstatyti, ypač priimdamos ir įgyvendindamos struktūrines reformas ir priimdamos naują ekonomikos valdymo sistemą; kadangi dedant šias pastangas turi būti sukurta tikra Bankų sąjunga;
- B. kadangi siekiant didinti konkurencingumą, tvarumą ir darbo vietų kūrimą ES reikia geriau koordinuoti ekonomikos politiką;
- C. kadangi Bendrijos metodas yra tinkamas sprendžiant ES ir jos valiutai iškilusius iššūkius;
- D. kadangi visi sprendimai turėtų būti paremti parlamentiniu tikrinimu ir atskaitomybe tuo lygiu, kuriame jie priimami;
- E. kadangi visiška pagarba ES teisei ir jos taikymas yra pagrindinis šios politikos elementas;
- F. kadangi esant greitai besikeičiančioms ir nepastovioms geostrateginėms sąlygoms, kai kyla saugumo iššūkiai, JAV vis daugiau dėmesio skiria Azijai ir Ramiojo vandenyno regionui ir patiriamas finansinės krizės poveikis, ES turi priimti atsakomybę kaip patikimas, saugumą užtikrinantis ir tikrą strateginį savarankiškumą, ypač savo kaimynių atžvilgiu, turintis subjektas, kuris darys poveikį stiprindamas savo paties saugumą;
- G. kadangi vienintelis būdas, kuriuo valstybių ir vyriausybių vadovai gali spręsti šių geopolitinių tendencijų ir nekoordinuojamo išlaidų gynybai mažėjimo problemas, yra kuo skubiau imti koordinuoti bendradarbiavimą gynybos srityje;

Bankų sąjunga

1. tvirtina, kad Bendrijos metodas yra tinkamas būdas uždaviniams, su kuriais susiduria ES ir jos valiuta, įskaitant finansinių paslaugų ir Bankų sąjungos reglamentavimą, spręsti;
2. primena Europos Vadovų Tarybai politinį įsipareigojimą siekti, kad iki dabartinės kadencijos pabaigos būtų sutarta dėl bendro pertvarkymo mechanizmo; ragina Europos Vadovų Tarybą pakartoti savo reikalavimą Ministrų Tarybai, kad iki 2013 m. pabaigos turi būti sėkmingai užbaigtos derybos dėl Indėlių garantijų direktyvos ir atgaivinimo ir pertvarkymo sistemos;

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2013)0269.

⁽²⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2013)0222.

⁽³⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2013)0515.

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

Dėl EPS gilinimo

3. ragina Europos Vadovų Tarybą priiimti politinį įsipareigojimą dėl geresnio ekonomikos politikos koordinavimo teisės aktų rengimo, remiantis Sutartimis; tikisi, kad Parlamentas ir kitos ES institucijos iki dabartinės kadencijos pabaigos sutars dėl pagrindinių šio geresnio ekonomikos politikos koordinavimo ypatybių;
4. reikalauja, kad, remiantis minėtu geresniu ekonomikos politikos koordinavimu, teisės aktas dėl konvergencijos gairių būtų priimtas taikant įprastą teisėkūros procedūrą, pagal kurią apibrėžtu laikotarpiu skubiausioms reformos priemonėms numatomas labai ribotas skaičius tikslų;
5. pakartoja savo reikalavimą, kad valstybės narės užtikrintų, jog jų nacionaliniai parlamentai aptartų ir priimtų nacionalinių reformų programas, kurias turėtų būti parengtos remiantis minėtomis konvergencijos gairėmis ir patikrintos Komisijos; mano, kad labai svarbu siekiant stiprinti viso proceso nuosavybės teisę ir demokratinę atskaitomybę;
6. mano esant tinkama, kad valstybės narės įsipareigotų visiškai įgyvendinti savo nacionalinių reformų patikrintas programas; į tai atsižvelgdamas, siūlo, kad valstybės narės galėtų įsitraukti į konvergencijos partnerystę su ES institucijomis ir turėtų galimybę reformų veiklai gauti sąlyginį finansavimą;
7. primena, kad stipresnis bendradarbiavimas ekonomikos srityje turėtų būti vykdomas kartu taikant paskatomis pagrįstą mechanizmą; mano, kad bet koks papildomas finansavimas ar priemonės, kaip antai solidarumo mechanizmas, privalo sudaryti neatskiriamą dalį ES biudžeto, tačiau gali viršyti sutartas daugiametės finansinės programos (DFP) viršutines ribas;
8. primena, kad Sutartis dėl stabilumo, koordinavimo ir valdysenos (SSKV) turi būti integruota į ES teisę ne vėliau kaip iki 2018 m. sausio 1 d., remiantis jos įgyvendinimo patirties vertinimu, kaip nustatyta SSKV 16 straipsnyje;
9. primena savo pagrindinę poziciją, kad tvirtesnė EPS neturėtų skaldyti ES, o priešingai, turėtų paskatinti gilesnę integraciją ir stipresnę valdymą, kuri savanoriškai galėtų taikyti visos ne euro zonos valstybės narės;
10. ragina Europos Vadovų Tarybą laikytis Europos Sąjungos Sutarties (ESS) 15 straipsnio 1 dalies;

Dėl gynybos politikos

11. mano, kad esant greitai besikeičiančioms ir nepastovioms geostrateginėms sąlygoms, kai kyla saugumo iššūkiai, JAV vis daugiau dėmesio skiria Azijai ir Ramiojo vandenyno regionui ir patiriamas finansinės krizės poveikis, ES turi, nedubliuodama NATO sistemoje vykdomos veiklos, priiimti atsakomybę kaip pasaulinis politinis veikėjas ir patikimas, saugumą užtikrinantis, ypač savo kaimynių atžvilgiu, ir tikrą strateginį savarankiškumą turintis subjektas siekiant skatinti tarptautinę taiką ir saugumą, ginti savo interesus pasaulyje ir užtikrinti savo piliečių saugumą; todėl šiomis aplinkybėmis pabrėžia, kad ES turi nuosekliai įgyvendinti savo politiką ir skubiau bei veiksmingiau priiimti minėtą atsakomybę;
12. pabrėžia, kad ES šiuo metu patiria didelių finansinių suvaržymų ir kad valstybės narės dėl finansinių, biudžeto ir politinių priežasčių, susijusių ar nesusijusių su krize euro zonoje, šiuo metu nekoordinuotai mažina išlaidas gynybai; atkreipia dėmesį į tai, kad šios priemonės gali daryti neigiamą poveikį jų kariniams pajėgumams, taigi ir ES pajėgumui veiksmingai laikytis savo įsipareigojimų taikos palaikymo, konfliktų prevencijos ir tarptautinio saugumo stiprinimo srityse;
13. mano, jog siekiant spręsti minėtąsias problemas ES valstybių vadovai turi pasinaudoti galimybe, atsiradusia 2013 m. gruodžio mėn. Tarybai aiškiai pasisakius už stipresnę Europos gynybos sistemą;
14. todėl teigiamai vertina 2013 m. liepos 24 d. Komisijos komunikatą „Konkurencingesnio ir veiksmingesnio gynybos ir saugumo sektoriaus kūrimas“ (COM(2013)0542) ir 2013 m. spalio 15 d. Komisijos pirmininko pavaduotojos ir Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai ir Europos gynybos agentūros vadovo galutinę ataskaitą;

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

15. ragina Europos Vadovų Tarybą įgyvendinti pasiūlymus, pateiktus Parlamento pranešimuose dėl bendros užsienio ir saugumo politikos (BUSP), bendros saugumo ir gynybos politikos (BSGP) ir Europos gynybos pramoninės ir technologinės bazės (EGPTB);
16. mano, kad valstybės narės pirmiausia turi išsipareigoti pašalinti BSGP veiklos trūkumus pažadėdamos teikti paramą ir BSGP civilinėms misijoms, ir karinėms operacijoms, ypač prisidedant prie pajėgumų kūrimo;
17. atkreipia dėmesį į tai, kad Lisabonos sutartimi buvo įvesta keletas su BSGP susijusios priemonės, kurios dar nebuvo praktiškai įgyvendintos; todėl pabrėžia, jog būtina įgyvendinti tas nuostatas siekiant toliau stiprinti BSGP, ir ragina Tarybą visapusiškai pasinaudoti minėtųjų priemonių teikiamomis galimybėmis (pavyzdžiui, nuolatiniu struktūrizuotu valstybių narių bendradarbiavimu (ES sutarties 46 straipsnio 6 dalis), pradiniu fondu (ES sutarties 41 straipsnio 3 dalis) ir galimybe pavesti BSGP misijas ir ypač operacijas valstybių narių grupei (ES sutarties 42 straipsnio 5 dalis ir 44 straipsnio 1 dalis));
18. pabrėžia, jog svarbu pradėti strateginio svarstymo procesą siekiant apibrėžti ES tikslus ir prioritetus ir parengti glaudesnio bendradarbiavimo gynybos srityje planą kartu su terminais (baltąją knygą, kuri būtų pagrindas svarstyti nacionalinius procesus);
19. ragina Tarybą pradėti glaudesnę bendradarbiavimą ginklavimosi srityje, būtent sudarant galimybę Europos gynybos agentūrai visapusiškai atlikti jos vaidmenį gerinant koordinavimą, prižiūrint išsipareigojimų vykdymą, nustatant prioritetines investicijas į technologijas (įskaitant strateginius veiksmus, pvz., degalų atsargų papildymą ore, palydovinių ryšių, strateginį transportavimą oru, nuotoliniu būdu pilotuojamas oro sistemas, kibernetinę gynybą ir Bendrą Europos dangų), susitariant plačiau naudoti intervencijai pritariančių šalių koalicijas ir kadrinių karių grupes ir ieškant tinkamų kovinių grupių panaudojimo sprendimų;
20. ragina valstybes nares išsipareigoti teikti paramą tvirtai EGPTB, kuri galėtų būti nesusiskaldžiusi, ir geriau koordinuojant nacionalinių gynybos biudžetų planavimą (galimai sukūrus Europos semestrą gynybos klausimams) ir užtikrinus geresnį koordinavimą pramonės lygmeniu (standartų suderinimas ir gynybos įrangos sertifikavimas) didinti Europos pramonės kūrybingumą ir pajėgumus; ragina užtikrinti daugiau paskatų ir paramą gynybos pramonei išsipareigojant plėtoti svarbiausias gynybos technologijas ir sistemas (mokestinės paskatos, finansinė parama moksliniams tyrimams ir plėtrai ir civilinių bei karinių pajėgumų sąveikos institucionalizavimas);
21. ragina valstybes nares iš esmės didinti savo bendradarbiavimą ir koordinavimą tais gynybos aspektais, kurie susiję su efektyvia BSGP; ragina valstybes nares numatyti kur kas platesnius užmojus, susijusius su susiejimo ir dalijimosi procesu;
22. pabrėžia, kad ES jėga lyginant su kitų organizacijų yra jos unikali galimybė sutelkti visas politines, ekonomines, plėtros ir humanitarines priemones teikiant paramą civilinių ir karinių krizių valdymui, misijoms ir operacijoms vadovaujant bendrai politinei valdžiai, Komisijos pirmininko pavaduotojui ir Sąjungos vyriausiajam įgaliotiniui užsienio reikalams ir saugumo politikai ir kad šis visa apimantis požiūris, ar naudojantis jo švelniąja galia, ar, prireikus, imantis griežtesnių veiksmų, užtikrina unikalų ir plačiai vertinamą lankstumą ir veiksmingumą;
23. pritaria tam, kad būtų įsteigta Gynybos ministrų taryba siekiant užtikrinti, kad gynybai būtų teikiama pelnyta svarba;
24. atsižvelgdamas į Europos gynybos strateginę svarbą ir į iššūkių, su kuriais susiduria Sąjunga, mastą, ragina valstybių ir vyriausybės vadovus 2015 m. gruodžio mėn. peržiūrėti pažangą, padarytą įgyvendinant 2013 m. gruodžio mėn. Tarybos išvada, remiantis Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai ir Komisijos pirmininko pavaduotojos pateikta įgyvendinimo ataskaita;
25. reiškia didelį susirūpinimą dėl politinės situacijos Ukrainoje įvykus Vilniaus aukščiausiojo lygio susitikimui ir ragina Europos Vadovų Tarybą nagrinėti šį klausimą;

o

o o

26. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Europos Vadovų Tarybai ir Komisijai.

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

P7_TA(2013)0598

Daugiapakopio valdymo ES konstitucinės problemos

2013 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl daugiapakopio valdymo Europos Sąjungoje konstitucinių problemų (2012/2078(INI))

(2016/C 468/25)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos sutartį ir į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,
- atsižvelgdamas į Europos stabilumo mechanizmo steigimo sutartį (ESM sutartį) ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į Sutartį dėl stabilumo, koordinavimo ir valdymo ekonominėje ir pinigų sąjungoje (SSKV) ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į vadinamąjį šešių dokumentų rinkinį ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į vadinamąjį dviejų dokumentų rinkinį ⁽⁴⁾,
- atsižvelgdamas į 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 dėl Sąjungos bendrajam biudžetui taikomų finansinių taisyklių ir kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 ⁽⁵⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2013 m. rugsėjo 12 d. poziciją dėl pasiūlymo dėl Tarybos reglamento, kuriuo Europos Centriniam Bankui pavedamos specialios užduotys, susijusios su rizikos ribojimu pagrįstos kredito įstaigų priežiūros politika ⁽⁶⁾,
- atsižvelgdamas į 2012 m. gruodžio 5 d. Europos Vadovų Tarybos, Europos Komisijos, Europos Centrinio Banko ir Euro grupės pirmininkų ataskaitą „Siekis sukurti tikrą ekonominę ir pinigų sąjungą“ ⁽⁷⁾,
- atsižvelgdamas 2012 m. lapkričio 28 d. Komisijos komunikatą „Stiprios ir veiksmingos ekonominės ir pinigų sąjungos projektas. Europos masto diskusijų pradžia“ (COM(2012)0777),
- atsižvelgdamas į savo 2012 m. lapkričio 20 d. rezoliuciją su rekomendacijomis Komisijai dėl Europos Vadovų Tarybos, Europos Komisijos, Europos Centrinio Banko ir Euro grupės pirmininkų ataskaitos „Siekis sukurti tikrą ekonominę ir pinigų sąjungą“ ⁽⁸⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2013 m. gegužės 23 d. rezoliuciją „Būsimi pasiūlymai dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų EPS klausimu“ ⁽⁹⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2013 m. birželio 12 d. rezoliuciją dėl Europos demokratijos stiprinimo būsimoje EPS ⁽¹⁰⁾,
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 48 straipsnį,
- atsižvelgdamas į Konstitucinių reikalų komiteto pranešimą ir Ekonomikos ir pinigų politikos komiteto bei Užimtumo ir socialinių reikalų komiteto nuomones (A7-0372/2013),

⁽¹⁾ Europos stabilumo mechanizmo steigimo sutartis (ESM sutartis).

⁽²⁾ Sutartis dėl stabilumo, koordinavimo ir valdymo ekonominėje ir pinigų sąjungoje.

⁽³⁾ OL L 306, 2011 11 23.

⁽⁴⁾ OL L 140, 2013 5 27.

⁽⁵⁾ OL L 298, 2012 10 26, p. 1.

⁽⁶⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2013)0372.

⁽⁷⁾ <https://www.ecb.europa.eu/ssm/pdf/4preport/fourpresidentsreport2012-12-05LT.pdf>.

⁽⁸⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2012)0430.

⁽⁹⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2013)0222.

⁽¹⁰⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2013)0269.

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

- A. kadangi diferenciacija yra esminis Europos integracijos proceso ypatumas ir priemonė, padedanti užtikrinti jo pažangą ir tvirtą pagarbą lygybės principui, kuris suvokiamas kaip vienodas vienodų situacijų vertinimas ir nevienodas nevienodų situacijų vertinimas;
- B. kadangi diferencijuota integracija, kurią pradeda kelių valstybių narių grupė, kuri išlieka atvira visoms valstybėms narėms ir kurios tikslas – visiškas integravimasis į Sutartis, turėtų padėti toliau vykdyti pradinį Europos integracijos stiprinimą;
- C. kadangi diferencijuota integracija yra dviejų formų: „skirtingų greičių“, kai valstybės siekia įgyvendinti tuos pačius tikslus per skirtingą laiką, ir „daugiapakopė“, kai valstybės susitaria siekti skirtingų tikslų;
- D. kadangi diferenciacija neturi kenkti Sąjungos pilietybei, kuri yra pagrindinis valstybių narių piliečių statusas, suteikiantis galimybę tokioje pačioje situacijoje esantiems asmenims būti vienodai teisiškai vertinamiems pagal Sutartį, nesvarbu, kurios valstybės narės piliečiai jie būtų;
- E. kadangi bet kokios diferenciacijos atveju bus paisoma Europos teisinės tvarkos vientisumo ir jos veiksmingumo bei nuoseklumo, nediskriminavimo dėl pilietybės principo, taip pat tikslo sukurti laisvės, saugumo ir teisingumo erdvę be vidaus sienų ir vidaus rinkos veikimo, taigi visa tai bus stiprinama;
- F. kadangi pasitelkti diferenciaciją galima tuomet, kai bendri veiksmai konkrečiu metu neįmanomi ar nepasiekiami;
- G. kadangi diferenciacija yra ir visada turėtų būti įtvirtinta Europos Sąjungos bendroje institucinėje struktūroje;
- H. kadangi taikant diferencijuotą požiūrį būtina laikytis subsidiarumo principo pagal ESS 5 straipsnį ir Protokolą Nr. 2 dėl subsidiarumo ir proporcingumo principų taikymo;
- I. kadangi Sutartimis siūloma keletas diferencijuotos integracijos galimybių ir priemonių, įskaitant teritorinės taikymo srities apribojimą, apsaugos sąlygas, nukrypti leidžiančias nuostatas, sutikimo ir atsisakymo sąlygas, tvirtesnį bendradarbiavimą ir valstybėms narėms, kurių valiuta yra euro, skirtas konkrečias nuostatas, jeigu taikant šias priemones paisoma Europos teisinės tvarkos vientisumo, veiksmingumo ir nuoseklumo ir jeigu jos įtvirtintos bendroje institucinėje struktūroje (Bendrijos metodas);
- J. kadangi kai kurioms valstybėms narėms suteikta teisė atsisakyti dalyvauti įgyvendinant įvairias ES politikos kryptis, kaip nustatyta įvairiuose Sutarčių protokoluose, kas gali pakenkti Europos teisinės tvarkos vientisumui, veiksmingumui bei nuoseklumui;
- K. kadangi SESV 27 straipsnio antroje pastraipoje nustatytos nukrypti leidžiančios nuostatos, pagal kurias taikant visoms valstybėms narėms skirtą teisės aktą leidžiama tam tikrų valstybių narių diferenciacija; vis dėlto ja siekiama laipsniškai sukurti vidaus rinką ir užtikrinti jos veikimą;
- L. kadangi į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 114 straipsnio 4 ir 5 dalis, 153 straipsnio 4 dalį, 168 straipsnio 4 dalį, 169 straipsnio 4 dalį ir į 193 straipsnį įtrauktos apsaugos sąlygos, pagal kurias valstybės narės gali nustatyti arba taikyti griežtesnes visoms valstybėms narėms skirtos teisės akto taikymo sričiai priskiriamas apsaugos priemones;
- M. kadangi, norint tvirtiau bendradarbiauti, reikia, kad išimtinai Sąjungos kompetencijai nepriskiriamose srityse bendradarbiautų bent devynios valstybės narės, tvirtesnio bendradarbiavimo procedūroje nedalyvaujančios valstybės narės gali dalyvauti svarstymuose, tačiau negali balsuoti, ir į tokį bendradarbiavimą bet kuriuo metu gali įsitraukti visos valstybės narės;
- N. kadangi, taikant tvirtesnio bendradarbiavimo procedūrą, blogiausiu atveju galima patvirtinti tam tikrų valstybių narių grupei privalomas priemones, kai Taryba kvalifikuota balsų dauguma tam suteikia leidimą, o bendros užsienio ir saugumo politikos (BUSP) srityje – kai sprendimas suteikti leidimą priimamas vienbalsiai;

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

- O. kadangi šis mechanizmas jau yra taikomas ES skyrybų teisės ir Europos patentų teisės srityse ir kad Europos Parlamentas ir Taryba pritarė, kad jis būtų taikomas apmokestinimo klausimais, susijusiais su finansinių sandorių mokesčio nustatymu;
- P. kadangi bendros užsienio ir saugumo politikos srityje valstybių grupėms suteikiama galimybė spręsti konkrečias užduotis arba atsakingus uždavinius ir kadangi bendros saugumo ir gynybos politikos srityje numatoma įsteigti pagrindinę nuolatinę karines pajėgas turinčių valstybių grupę;
- Q. kadangi istoriškai 1986 m. Šengeno susitarimas ir 1990 m. Šengeno konvencija, kuriuos pasirašė tam tikrų valstybių narių grupė ir pagal kuriuos panaikinta jų tarpusavio sienų kontrolė, 1991 m. Susitarimas dėl socialinės politikos, kurį pasirašė tam tikrų valstybių narių grupė ir pagal kurį išplėsta ankstesnė EB kompetencija užimtumo ir socialinių teisių srityje, sudarant sąlygas priimti sprendimus kvalifikuota balsų dauguma, ir 2005 m. Priemo konvencija dėl keitimosi duomenimis ir bendradarbiavimo kovojant su terorizmu, kurią pasirašė tam tikrų valstybių narių grupė ir Norvegija, yra diferencijuotos integracijos pavyzdžiai;
- R. kadangi, priėmus Amsterdamo sutartį, Šengeno *acquis* nuostatos įtrauktos į Sutartis, išlygas taikant Jungtinei Karalystei, Airijai ir Danijai;
- S. kadangi Jungtinė Karalystė ir Airija bet kada gali prašyti leisti dalyvauti įgyvendinant kai kurias arba visas Šengeno *acquis* nuostatas ir kadangi Danija ir toliau privalo laikytis pradinio Šengeno susitarimo ir Šengeno konvencijos nuostatų;
- T. kadangi Priemo konvencija yra iš dalies integruota į ES teisinę sistemą;
- U. kadangi, priėmus Amsterdamo sutartį, Susitarimo dėl socialinės politikos nuostatos įtrauktos į Sutartis nenumačius jokių išlygų;
- V. kadangi Sutartyse numatoma keletas užimtumo ir socialinės politikos vykdymo būdų, o šis potencialas nebuvo visiškai išnaudotas, visų pirma atsižvelgiant į SESV 9 straipsnį, SESV 151 straipsnį ir SESV 153 straipsnį ir, bendriau tariant, į SESV 329 straipsnį; todėl didesnę socialinę konvergenciją galima pasiekti nekeičiant Sutarties ir nedarant poveikio subsidarumo principui;
- W. kadangi Europos stabilumo mechanizmas (ESM) ir Sutartis dėl stabilumo, koordinavimo ir valdymo ekonominėje ir pinigų sąjungoje (vadinamasis fiskalinis susitarimas) patvirtinti tarpvyriausybiniu lygmeniu nesivadovaujant Sutarčių nuostatomis;
- X. kadangi Europos finansinio stabilumo fondas (EFSF) ir ESM yra susitarimai, sudaryti pagal tarptautinės teisės nuostatas ir nustatyti valstybėms narėms, kurių valiuta yra euro;
- Y. kadangi vėliausiai per penkerius metus nuo SSKV įsigaliojimo dienos, remiantis patirties ją įgyvendinant vertinimu, reikia imtis būtinų veiksmų pagal ES sutartį ir SESV, kad esminės SSKV nuostatos, priimtose pasiremiant tarptautine teise, būtų įtrauktos į Sąjungos teisinę sistemą visose valstybėse narėse, išskyrus Jungtinę Karalystę ir Čekijos Respubliką;
- Z. kadangi paktas „Euro plus“, strategija „Europa 2020“ ir Susitarimas dėl ekonomikos augimo ir darbo vietų kūrimo turėtų būti įtraukti į Sąjungos teisę ir padėti pagrindą valstybių narių ekonomikos konvergencijos kodeksui nustatyti;
- AA. kadangi ES teisinei sistemai nepriskiriamais tarptautiniais susitarimais, kuriais siekiama įgyvendinti Sutarčių tikslus, buvo naudojamos kaip absoliučia kraštutine diferencijuotos integracijos, kuria yra nustatytas įpareigojimas įtraukti atitinkamo tarptautinio susitarimo nuostatas į Sutartis, priemone;
- AB. kadangi, sukūrus ekonominę ir pinigų sąjungą (EPS), integracijos srityje padaryta kokybinė pažanga – nustatytas ir institucijoms, ir procedūroms įtaką darantis daugiapakopio valdymo modelis;
- AC. kadangi viena valstybė narė, jai to pageidaujant, gali niekada neprisijungti prie euro zonos (Protokolas Nr. 15), o kitai valstybei narei suteikta konstitucinė išimtis (Protokolas Nr. 16);

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

- AD. kadangi pinigų politikos srities nuostatose dėl Europos Centrinio Banko (ECB) numatyta institucinės struktūros diferenciacija: Valdančiąją tarybą, kuri yra pagrindinis sprendimų priėmimo organas, sudaro tik valstybės narės, kurių valiuta yra euro, o Bendrąją tarybą – euro zoni nepriklausančios valstybės narės, taip pat finansų struktūros diferenciacija: visų valstybių narių nacionaliniai centriniai bankai yra subjektai, turintys teisę pasirašyti ECB kapitalą (ECB statuto 28 straipsnio 1 dalis), tačiau tik valstybių narių, kurių valiuta yra euro, nacionaliniai centriniai bankai apmoka savo pasirašytą ECB kapitalo dalį (ECB statuto 48 straipsnio 1 dalis);
- AE. kadangi pagal SESV 127 straipsnio 6 dalį Taryba įgaliojama pavesti Europos Centriniam Bankui specialias užduotis, susijusias su rizikos ribojimu pagrįstos kredito įstaigų ir kitų finansų įstaigų, išskyrus draudimo įmones, priežiūros politika, ir kadangi šia straipsnio dalimi buvo remiamasi kaip teisiniu pagrindu rengiant reglamentą, kuriuo nustatomas euro zonos bendras priežiūros mechanizmas (BPM) ir kuriame numatomas savanoriškas euro zoni nepriklausančių valstybių narių dalyvavimas pradedant glaudžiai bendradarbiauti su ECB;
- AF. kadangi pagal SESV 139 straipsnį valstybėms narėms, kurioms taikomos nukrypti leidžiančios nuostatos, netaikomos konkrečios Sutarties nuostatos ir sustabdomos su šiomis nuostatomis susijusios balsavimo teisės;
- AG. kadangi SESV 136 ir 138 straipsniuose valstybėms narėms, kurių valiuta yra euro, nustatyta speciali taikytinų priemonių tvirtinimo tvarka: Taryboje balsuoja tik šių valstybių narių atstovai ir, kai to reikalaujama pagal procedūrą, balsuoja visas Europos Parlamentas;
- AH. kadangi SESV 136 straipsnis jau buvo taikytas kartu su 121 straipsnio 6 dalies nuostatomis dėl reglamentų priėmimo;
- AI. kadangi SESV 184 straipsnyje nustatyta, kad mokslinių tyrimų, technologinės plėtros ir kosmoso srityje, be daugiametės bendrosios programos, galima įgyvendinti papildomas programas, kuriose gali dalyvauti tik tam tikros valstybės narės, finansuojančios šias programas atsižvelgiant į galimą Sąjungos dalyvavimą, tačiau jos tvirtinamos pagal įprastą teisėkūros procedūrą, dalyvaujant visai Tarybai bei visam Europos Parlamentui ir gavus įgyvendinant šias papildomas programas dalyvaujančių valstybių narių pritarimą;
- AJ. kadangi, remiantis Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 21 straipsniu, pagal biudžeto universalumo principą valstybių narių grupei nedraudžiama skirti finansinį įnašą ES biudžetui arba konkrečias pajamas konkrečiam išlaidų punktui – tokia procedūra jau vykdoma, pvz., pagal Tarybos sprendimą 2012/709/Euratomas dėl didelio srauto reaktoriaus;
- AK. kadangi SESV 137 straipsnyje ir Protokole (Nr. 14) nustatyta, kad Euro grupė įsteigta kaip neoficialus organas;
- AL. kadangi, siekiant sklandaus EPS veikimo, būtina sparčiai ir iki galo įgyvendinti priemones, dėl kurių jau sutarta pagal sustiprintą ekonominio valdymo sistemą, pvz., sugriežtintą Stabilumo ir augimo paktą (SAP) ir Europos semestrą, kurias papildytų augimą didinančios politikos priemonės;
- AM. kadangi, norint sukurti stiprią ekonominę ir pinigų sąjungą, reikia didesnės kompetencijos, daugiau finansinių išteklių ir didesnės demokratinės atskaitomybės ir kadangi ją reikėtų kurti dviem etapais: pirma, nedelsiant visapusiškai pasinaudoti esamų Sutarčių potencialėmis galimybėmis ir, antra, pakeisti Sutartį pagal konvento rekomendacijas;
- AN. kadangi tam, kad EPS valdymas būtų veiksmingas, teisėtas ir demokratinis, jis turėtų būti grindžiamas Sąjungos institucine ir teisine sistema;
- AO. kadangi demokratinį teisėtumą ir atskaitomybę privalu užtikrinti tuo lygmeniu, kuriuo priimami sprendimai;
- AP. kadangi ekonominę ir pinigų sąjungą įsteigė Sąjunga, kurioms piliečiams Sąjungos lygmeniu tiesiogiai atstovauja Europos Parlamentas;

A. PRINCIPAI

1. dar kartą primena savo raginimą sukurti tikrą ekonominę ir pinigų sąjungą didinant Sąjungos kompetenciją, visų pirma ekonominės politikos srityje, ir stiprinant jos biudžeto pajėgumus ir Komisijos vaidmenį, demokratinę atskaitomybę bei Parlamento prerogatyvas;

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

2. mano, kad toks padidintas biudžetinis pajėgumas, kurio pagrindas būtų specialūs nuosavi ištekliai (įskaitant finansinių sandorių mokesčių (FSM)) ir biudžetinis pajėgumas, kuriuo vykdant Sąjungos biudžetą, turėtų būti remiamas augimas ir socialinė sanglauda, būtų sprendžiamos disbalanso ir struktūrinių skirtumų problemos ir taisomos ekstremalios finansinės situacijos, tiesiogiai susijusios su pinigų sąjunga, nepakenkiant jos tradicinėms funkcijoms, kurias vykdydama ji finansuoja bendrą politiką;
3. palankiai vertina Komisijos parengtą Stiprios ir veiksmingos EPS projektą; ragina Komisiją kuo greičiau pateikti pasiūlymus dėl teisės aktų (kai teisiškai įmanoma, laikantis bendro sprendimo procedūros), kad projektas būtų nedelsiant įgyvendintas, pasiūlymuose numatant dar glaudesnę biudžeto koordinavimą, išplėstą glaudesnę mokesčių ir užimtumo politikos koordinavimą ir tinkamo EPS fiskalinio pajėgumo sukūrimą, kad ji galėtų paremti pasirinktos politikos įgyvendinimą; pabrėžia, kad dėl kai kurių šių elementų reikės iš dalies keisti Sutartis;
4. mano, kad skubiai reikia imtis veiksmų pagal visas keturias pagrindines sudedamąsias dalis, nurodytas pirmininkų H. Van Rompuy, J. C. Junckerio, J. M. Barroso ir M. Draghi pateiktoje ataskaitoje „Siekis sukurti tikrą ekonominę ir pinigų sąjungą“, visų pirma:
 - a) sukurti integruotą finansinę sistemą, kad būtų užtikrintas finansinis stabilumas, visų pirma euro zonoje, ir kuo labiau sumažintos ES piliečiams tenkančios bankų žlugimo išlaidos; pagal tokią sistemą atsakomybė už priežiūrą pakeliama į Europos lygmenį ir numatomi bendri mechanizmai bankų problemoms spręsti ir klientų indėliams garantuoti;
 - b) sukurti integruotą ekonominės politikos sistemą, kurioje būtų pakankami mechanizmai siekiant užtikrinti, kad būtų taikoma tokia nacionalinė ir Europos politika, kuri skatintų tvarų ekonomikos augimą, užimtumą bei konkurencingumą ir kuri būtų suderinama su sklandžiu EPS veikimu;
 - c) užtikrinti būtiną EPS sprendimų priėmimo demokratinį teisėtumą ir atskaitomybę, grindžiamus bendru suverenų veiksmų vykdymu bendros politikos ir solidarumo srityse;
5. laikosi nuomonės, kad geresnis ir aiškesnis kompetencijos ir išteklių paskirstymas tarp ES ir valstybių narių gali ir turi būti neatsiejamas nuo didesnės parlamentinės atsakomybės ir atskaitomybės už nacionalinę kompetenciją;
6. pakartoja, jog tam, kad tikros ekonominės ir pinigų sąjungos valdymas būtų iš tikrųjų teisėtas ir demokratinis, jį reikia įtraukti į Sąjungos institucinę struktūrą;
7. mano, kad diferenciacija yra naudinga ir tinkama priemonė, skirta didesnei integracijai skatinti, kuri, kadangi ja apsaugomas ES vientisumas, gali pasirodyti esanti būtina siekiant sukurti tikrą ekonominę ir pinigų sąjungą Europos Sąjungoje;
8. pabrėžia, kad, taikant Sutartyse nustatytas esamas diferencijuotos integracijos procedūras, galima imtis pirmųjų veiksmų kuriant tikrą ekonominę ir pinigų sąjungą, kuri visapusiškai atitiktų griežtesnės demokratinės atskaitomybės, didesnių finansinių išteklių ir geresnių gebėjimų priimti sprendimus reikalavimus; ragina visas institucijas skubiai imtis veiksmų ir kuo labiau padidinti pagal galiojančias Sutartis suteikiamas galimybes ir jų lankstumo aspektus, tuo pat metu pasiręsti būtiniems sutarties pakeitimams, kad būtų užtikrintas teisinis tikrumas ir demokratinis teisėtumas; pakartoja, kad galimybė sudaryti naują tarpvyriausybinių susitarimą turėtų būti atmesta;
9. pabrėžia, kad Sutarties pakeitimai, kuriuos būtina padaryti norint baigti kurti tikrą ekonominę ir pinigų sąjungą (EMU) bei piliečių ir valstybių sąjungą, turėtų būti grindžiami esamomis diferencijuotos integracijos priemonėmis, procedūromis, praktika ir pagrindiniais principais, kartu didinant jų veiksmingumą ir nuoseklumą; patvirtina, kad visapusiškai pasinaudos savo prerogatyva teikti Tarybai pasiūlymus dėl Sutarčių pakeitimų, kuriuos vėliau turės išnagrinėti konventas, norint baigti kurti tikrą EMU;
10. primena, kad diskusijos dėl daugiapakopio valdymo neturėtų sutapti su valdymo įvairiais lygmenimis klausimu, susijusiu su valdžių pusiausvyra ir nacionalinių, regioninių ir vietos valdžios institucijų dalyvavimu;
11. pabrėžia, kad, norint nenutolti nuo diferenciacijos, kaip priemonės, skirtos integracijai skatinti, ES vienybei apsaugoti ir tvirtai pagarbai lygybės principui užtikrinti, sampratos, reikia, kad diferenciacija išliktų atvira ir kad jos tikslas būtų galiausiai įtraukti visas valstybes nares;

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

12. pabrėžia, kad teigiamai ES raidai būtina užimtumo ir ekonominės politikos sričių pusiausvyra, atsižvelgiant į SESV 121 ir 148 straipsnius;

B. PROCEDŪROS

13. laikosi nuomonės, kad, jei tai įmanoma, diferencijuoti geriau reikėtų priimant visoms valstybėms narėms skirtą teisės aktą ir jame nustatant nukrypti leidžiančias nuostatas bei apsaugos sąlygas, o ne išbraukiant iš pat pradžių kai kurias valstybes nares iš teisės akto teritorinės taikymo srities; vis dėlto pabrėžia, kad dėl didelio nukrypti leidžiančių nuostatų ir apsaugos sąlygų skaičiaus kenkiama ES vienybei, taip pat jos teisinės sistemos nuoseklumui ir veiksmingumui;

14. mano, kad ekonominės, užimtumo ir socialinės politikos krypčių koordinavimas priskiriamas pasidalijamosios kompetencijos kategorijai, kuri pagal SESV 4 straipsnio 1 dalį apima visas į baigtinius išimtinės ar papildomosios kompetencijos sąrašus neįtrauktas sritis;

15. laikosi nuomonės, kad dėl šios priežasties pagal SESV 136 straipsnį priimamų priemonių ypatumai susiję ne tik su tuo, kad šios priemonės konkrečiai skirtos valstybėms narėms, kurių valiuta yra euro, bet ir su tuo, kad jų privalomasis pobūdis gali būti griežtesnis; mano, kad pagal galiojančias Sutartis SESV 136 straipsniu Tarybai leidžiama, remiantis Komisijos rekomendacija ir tik tų valstybių narių, kurių valiuta yra euro, balsavimu, priimti euro zonos šalims privalomas ekonominės politikos gaires įgyvendinant Europos semestrą;

16. pabrėžia, kad tais atvejais, kai kurios valstybės narės nenori dalyvauti priimant išimtinai Sąjungos kompetencijai nepriskiriamos srities teisės aktą, užuot sudarius tarptautinius susitarimus, nepriskiriamus ES teisinės tvarkos sistemai, reikėtų pradėti tvirčiau bendradarbiauti pagal atitinkamą Sutarties nuostatą;

17. mano, kad SESV 352 straipsnį, pagal kurį Taryba įgaliojama priimti atitinkamas priemones vienam iš Sutartyse nurodytų tikslų pasiekti, jeigu Sutartyse nenustatyti tam būtini įgaliojimai, galima taikyti kartu su ES sutarties 20 straipsniu, taip sudarant sąlygas pradėti taikyti lankstumo sąlygą tais atvejais, kai, pasitelkiant tvirtesnio bendradarbiavimo priemonę, Taryboje negalima vieningai pasiekti bendro sutarimo;

18. ragina valstybes nares tais atvejais, kai politinio pobūdžio valstybių narių skirtumai stabdo būtiną pažangą, tvirtesnio bendradarbiavimo principą taikyti ir socialinei bei užimtumo politikai;

19. mano, kad įgyvendinant tvirtesnį bendradarbiavimą atsirandančias išlaidas būtina įtraukti į ES biudžetą kaip kitas pajamas arba specialius nuosavus išteklius, kad būtų užtikrinamas ES biudžeto teisės principų laikymasis ir apsaugoma pagrindinė Europos Parlamento, kaip biudžeto valdymo institucijos, pozicija;

20. ragina, pradėdant tvirčiau bendradarbiauti išimtinai Sąjungos kompetencijai nepriskiriamose srityje, sistemiškai remtis SESV 333 straipsnio 2 dalimi, kurioje nustatyta speciali teisėkūros procedūra, taip pat ragina Tarybą, vienbalsiai pritarus dalyvaujančioms valstybėms narėms, priimti sprendimą, kuriame būtų nustatyta, kad, siekdama tvirtesnio bendradarbiavimo, ji ketina imtis veiksmų pagal įprastą teisėkūros procedūrą;

21. ragina, siekiant stiprinti ekonominės ir pinigų sąjungos valdymo demokratinį teisėtumą ir veiksmingumą, taikant procedūras, išskyrus tvirtesnio bendradarbiavimo procedūrą, jeigu tai įmanoma, sistemiškai remtis ES sutarties 48 straipsnio 7 dalies nuostata dėl pereigos;

22. mano, kad tais atvejais, kai nuostatos dėl pereigos taikyti negalima, pvz., tvirtinant ekonominės politikos ir užimtumo gaires ar metinę augimo apžvalgą, reikėtų visapusiškai pasinaudoti galimybe sudaryti privalomus tarpinstitucinius susitarimus;

23. primena, kad vienas iš ES sutarties 48 straipsnio tikslų taip pat yra užtikrinti bet kurio Sutarties pakeitimo demokratinį teisėtumą, nes jame nustatytas reikalavimas, kad pakeitimų procedūrose privalo dalyvauti Europos Parlamentas ir nacionaliniai parlamentai privalo dalyvauti vėlesnėje ratifikavimo procedūroje;

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

24. nepritaria sutartinių priemonių sąvokai bei ragina rasti geresnių būdų oficialiai susieti pagal konkurencingumo ir konvergencijos priemonę (KKP) skiriamas lėšas ir struktūrines reformas ir pakartoja, kad Sąjungos kompetencijos ir Sąjungos įgaliojimų trūkumą galima panaikinti, kai reikia, taikant atitinkamas procedūras arba, jeigu nėra tinkamo teisinio pagrindo, iš dalies keičiant Sutartis;

C. DEMOKRATIJA IR INSTITUCIJOS

25. primena, kad pagal ES sutarties 3 straipsnio 4 dalį ekonominę ir pinigų sąjungą įsteigė Europos Sąjunga ir kad jos veikimas turi būti grindžiamas atstovaujamosios demokratijos principu;

26. pabrėžia, kad Europos Parlamentas yra vienintelė ES institucija, kurioje piliečiams tiesiogiai atstovaujama Sąjungos lygmeniu, kad jis yra ekonominės ir pinigų sąjungos parlamentinis organas ir kad atitinkamas Parlamento dalyvavimas būtinas EPS demokratiniame teisėtumui ir veikimui užtikrinti bei išankstinė bet kokio tolesnio veiksmo kuriant bankų, fiskalinę ir ekonominę sąjungas sąlyga;

27. pabrėžia, kad tinkamas teisėtumas ir atskaitomybė turi būti užtikrinti nacionaliniu ir ES lygmenimis atitinkamų nacionalinių parlamentų ir Europos Parlamento; primena 2012 m. gruodžio mėn. Europos Vadovų Tarybos susitikimo išvadose nustatytą principą, kad „viso proceso metu bendras tikslas tebėra užtikrinti demokratinį teisėtumą ir atskaitomybę sprendimų priėmimo ir įgyvendinimo lygiu“;

28. todėl apgailėstauja, kad Parlamentas nevykdo pakankamos trejeto, EFSF ir ESM priežiūros;

29. laikosi nuomonės, kad bet kokia oficiali parlamentinio dalyvavimo teisių diferenciacija dėl Europos Parlamento narių kilmės laikoma diskriminacija dėl pilietybės, kurios draudimas yra vienas iš Europos Sąjungos sukūrimo principų ir kuri pažeidžia ES sutarties 9 straipsnyje įtvirtintą Sąjungos piliečių lygybės principą;

30. mano, kad tais atvejais, kai priemonės tvirtinamos pagal SESV 136 straipsnį arba kai pradama tvirtesnio bendradarbiavimo procedūra, dėl, pirma, valstybių narių, kurių valiuta yra euro, arba dalyvaujančių valstybių atstovų dalyvavimo balsuojant Taryboje ir, antra, dėl Europos Parlamento ir Komisijos, kurie atstovauja visiems Sąjungos piliečiams ir skatina Sąjungos bendrąjį interesą, įsikišimo atsirandanti asimetrija visiškai atitinka diferenciacijos principus ir dėl jos ne mažėja, o, priešingai, didėja šių priemonių teisėtumas;

31. pabrėžia, kad Europos Parlamento vidaus taisyklėse numatyta pakankama veiksmų laisvė remiantis frakcijų vidaus ir tarpusavio politiniais susitarimais nustatyti konkrečias diferenciacijos formas, kad būtų užtikrinta tinkama ekonominės ir pinigų sąjungos priežiūra; primena, kad ES sutarties 3 straipsnio 4 dalyje nurodyta, kad „Sąjunga įsteigia Ekonominę ir pinigų sąjungą, kurios valiuta – euro“ ir kad Protokole Nr. 14 dėl Euro grupės nurodytas poreikis „nustatyti ypatingas sąlygas tvirtesniai dialogui tarp valstybių narių, kurių valiuta yra euro, kol euro taps visų Sąjungos valstybių narių valiuta“; pažymi, kad jei ši, kaip manoma, pereinamojo laikotarpio padėtis nesikeis, Parlamentas turi svarstyti tinkamos atskaitomybės mechanizmą, taikomą dabartinei euro zonai ir prie jos prisijungti įsipareigojusioms valstybėms narėms;

32. mano, kad svarbu stiprinti bendradarbiavimą su nacionaliniais parlamentais remiantis prie Sutarčių pridedamo Protokolo Nr. 19 straipsnio nuostatomis, ir palankiai vertina susitarimą surengti tarpparlamentinę konferenciją biudžeto ir ekonominės politikos kryptims aptarti; tačiau, pabrėžia, kad toks bendradarbiavimas neturėtų būti vertinamas kaip naujos bendros parlamentinės institucijos, kuri būtų neveiksminga ir neteisėta demokratinio ir konstitucinio požiūriais, įsteigimas ir pakartoja, kad nėra pakaitalo oficialiam Parlamento, kaip Sąjungos lygmens parlamentinės institucijos, visapusiško teisėtumo stiprinimui siekiant sustiprinto ir demokratiško EPS valdymo;

33. pabrėžia, kad euro zonos aukščiausiojo lygio susitikimas ir Euro grupė yra ne sprendimų dėl ekonominės ir pinigų sąjungos valdymo priėmimo institucijos, o neoficialios diskusijoms skirtos struktūros;

34. pabrėžia, kad, kaip patvirtinta fiskaliniame susitarime ir ESM sutartyse, valdant EPS, Komisija atlieka pagrindinį vaidmenį, nes ji užtikrina teisingą tvarką pagal ES sutartis ir tenkina bendrus visos Sąjungos interesus;

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

D. DIFERENCIJUOTA INTEGRACIJA PAGAL GALIOJANČIAS SUTARTIS. TIKROS EPS KŪRIMAS

35. mano, kad visos priemonės, kuriomis siekiama stiprinti EPS, turėtų būti nustatomos taikant Bendrijos metodą; primena SSKV 16 straipsnį, kuriame nustatyta, kad ne vėliau kaip per penkerius metus nuo tos sutarties įsigaliojimo dienos, remiantis patirties ją įgyvendinant vertinimu, pagal Europos Sąjungos sutartį ir Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo privaloma imtis būtinų priemonių, kad sutarties esminės nuostatos būtų įtrauktos į Europos Sąjungos teisinę sistemą;

36. pabrėžia, kad valstybėms narėms, kurių valiuta euro, ir toms, kurios yra išipareigojusios jį įvesti, reikia dėti gerokai daugiau pastangų siekiant labiau laikytis sutarties, stiprinti stabilumą, didinti konkurencingumą, efektyvumą, skaidrumą ir demokratinę atskaitomybę; primena, kad euras yra Europos Sąjungos valiuta ir kad visos valstybės narės, išskyrus tas, kurioms taikoma nukrypti leidžianti nuostata, turėtų atėjus laikui įsivesti eurą;

37. pažymi, kad valstybių narių vyriausybės ir Europos institucijos, siekdamos sušvelninti krizę ir pašalinti ekonominės ir pinigų sąjungos struktūros trūkumus, ėmėsi įvairių priemonių finansiniam stabilumui užtikrinti ir ekonomikos valdymui pagerinti; pažymi, kad tie sprendimai, pvz., kai kurios šešių teisės aktų rinkinio nuostatos ir ESM nustatymas, susiję tik su euro zonos narėmis;

38. palankiai vertina sukurtą bendros priežiūros mechanizmą, apimančią euro zoną ir atvirą visoms kitoms ES valstybėms narėms; pabrėžia, kad bankų bendro pertvarkymo mechanizmo nustatymas yra būtinas žingsnis siekiant sukurti tikrą bankų sąjungą; mano, kad siekiant pašalinti būdingus struktūrinius ekonominės ir pinigų sąjungos trūkumus ir veiksmingai apriboti paplitusią neatsakingo elgesio riziką, siūloma bankų sąjunga turėtų būti kuriama pasinaudojant patirtimi, įgyta vykdant ankstesniąją Sąjungos finansinių paslaugų sektoriaus reformą, taip pat vykdant sustiprintą ekonomikos valdymą, visų pirma euro zonoje, ir įgyvendinant naują Europos semestro biudžeto sistemą, kad būtų užtikrintas didesnis Sąjungos bankų sektoriaus atsparumas ir konkurencingumas, didesnis pasitikėjimas juo ir didesni kapitalo rezervai, kad ateityje valstybių narių biudžetai būtų apsaugoti nuo bankų gelbėjimo išlaidų;

39. yra itin susirūpinęs dėl to, kad vėluojama steigti bankų sąjungą, taip pat dėl ESM vykdomo tiesioginio bankų rekapitalizavimo praktinių aspektų; yra ypatingai sunerimęs dėl vykstančio ES bankininkystės sistemos skaidymo; pabrėžia, kad tvirta ir platus užmojo bankų sąjunga yra pagrindinė stipresnės ir veiksmingesnės EPS sudėtinė dalis ir pagrindinė politikos kryptis, kurios Parlamentas primygtinai siekia daugiau nei trejus metus, ypač nuo tada, kai priėmė savo pozicijas dėl Europos bankininkystės institucijos reglamento;

40. mano, kad BPM reglamento nuostata, pagal kurią skiriant Stebėtojų tarybos pirmininką ir pirmininko pavaduotoją reikalingas Europos Parlamento pritarimas, yra svarbus didesnio Europos Parlamento vaidmens diferenciacija grindžiamame EPS valdyme precedentas;

41. remia naujas solidarumo priemones, tokias kaip konvergencijos ir konkurencingumo priemonė; mano, kad konvergencijos ir konkurencingumo priemonės koncepcija galėtų padėti sustiprinti atsakomybę už ekonominę politiką ir padidinti jos veiksmingumą; pabrėžia, kad tokios priemonės turi būti parengtos taip, kad būtų išvengta bet kokio teisinio netikrumo ir Sąjungos demokratijos trūkumo didinimo;

42. ragina Komisiją, laikantis Europos semestro, pateikti pasiūlymą priimti konvergencijos kodeksą, paremtą strategija „Europa 2020“ ir sukuriantį tvirtą socialinį ramsį; primygtinai prašo, kad taikant nacionalines įgyvendinimo programas būtų užtikrinama, jog konvergencijos kodeksą įgyvendintų visos valstybės narės, remiamos paskatomis grindžiamo mechanizmo;

43. pabrėžia, kad paskatų mechanizmas sustiprintų privalomą ekonominės politikos koordinavimo pobūdį;

44. pabrėžia, kad paskatomis grindžiamas vykdymo užtikrinimo mechanizmas, kuriuo siekiama padidinti solidarumą, sanglaudą ir konkurencingumą, turi būti įgyvendinamas drauge su papildomomis ekonominės politikos koordinavimo priemonėmis, kaip nurodyta prie dviejų dokumentų rinkinio pridėtame Komisijos pareiškime, t. y. kad būtų laikomasi principo, pagal kurį „didesnės atsakomybės ir ekonominės drausmės siekimo priemonės derinamos su didesniu solidarumu“;

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

45. pabrėžia, kad *ex ante* koordinavimo mechanizmai ir konvergencijos bei konkurencingumo priemonės turėtų būti taikomi visoms valstybėms narėms, kurių valiuta yra euro, o kitoms valstybėms narėms turėtų būti suteikta nuolatinio prisijungimo galimybė; ragina Komisiją būsimuose teisės aktų pasiūlymuose numatyti tokią privalomą nacionalinių parlamentų vykdomą patvirtinimą, taip pat užtikrinti aktyvesnį abiejų šalių dalyvavimą ekonominio koordinavimo procese;

46. laikosi nuomonės, kad bet kokia siūloma nauja KKP turėtų būti grindžiama tam tikromis sąlygomis, solidarumu ir konvergencija; mano, kad tokia priemonė turėtų būti taikoma tik nustatius socialinį disbalansą ir pagrindinių ilgalaikį ir tvarų augimą skatinančių struktūrinių reformų poreikį remiantis konvergencijos kodekso ir nacionalinių įgyvendinimo planų atitikties įvertinimu, tinkamai oficialiai dalyvaujant Europos Parlamentui, Tarybai ir nacionaliniams parlamentams;

47. laikosi nuomonės, kad KKP turėtų būti didesnio biudžetinio pajėgumo priemonė ir kad ją taikant derėtų laikytis sąlyginės paramos struktūrinėms reformoms krypties, siekiant didinti konkurencingumą, augimą ir socialinę sanglaudą, užtikrinant glaudesnę ekonominės politikos koordinavimą ir tvarią valstybių narių ekonominių rezultatų konvergenciją, taip pat sprendžiant disbalanso ir struktūrinių skirtumų problemas; mano, kad tokios priemonės yra veiksmingo fiskalinio pajėgumo vystymo pagrindas;

48. mano, kad šios priemonės priėmimas yra pirmasis EPS finansinio pajėgumo stiprinimo etapas, ir pabrėžia, jog konkurencingumo ir konvergencijos priemonės finansiniai ištekliai turi būti neatsiejama ES biudžeto dalis, išskyrus viršutines DFP ribas, kad būtų laikomasi ES sutarčių bei ES teisės aktų ir užtikrinama, kad Europos Parlamentas visapusiškai dalyvautų kaip biudžeto valdymo institucija, *inter alia*, sudarant sąlygas kiekvienu konkrečiu atveju tvirtinti atitinkamus biudžeto asignavimus;

49. ragina įtraukti naujus nuosavus išteklius, kurie pagal iš dalies pakeistą sprendimą dėl nuosavų išteklių būtų finansuojami valstybių narių, dalyvaujančių įgyvendinant konkurencingumo ir konvergencijos priemonę, įnašais, ir iš šių naujų nuosavų išteklių gaunamas pajamas priskiriant prie konkurencingumo ir konvergencijos priemonės išlaidų; taip pat ragina iš dalies pakeisti sprendimus dėl nuosavų išteklių arba, jeigu tai neįmanoma, iš finansinių sandorių mokesčio gaunamas pajamas naudoti kaip kitas pajamas šioms tiesioginėms įmokoms kompensuoti;

50. primygtinai prašo, kad per pavasario Europos Vadovų Tarybos susitikimą Parlamento Pirmininkas pristatytų Parlamento nuomonę dėl metinės augimo apžvalgos; laikosi nuomonės, jog turėtų būti susidereta dėl tarpinstitucinio susitarimo, kad Parlamentas būtų įtrauktas į metinės augimo apžvalgos ir ekonominės politikos ir užimtumo gairių patvirtinimą;

51. pakartoja raginimą stiprinti EPS socialinį aspektą ir drauge vėl patvirtinant, kad užimtumo politika ir socialinė politika yra Sąjungos politikos kryptys;

52. pakartoja, kad pagal Sutartis nustatant ir įgyvendinant Sąjungos politiką ir veiksmus turi būti atsižvelgiama į didelio užimtumo ir tinkamos socialinės apsaugos užtikrinimo skatinimą; mano, kad siekiant užtikrinti tinkamo ir veiksmingo lygio socialines investicijas ir šiuo būdu ilgainiui užtikrinti Europos Sąjungos socialinio modelio tvarumą, būtina patvirtinti papildomas užimtumo ir socialinius rodiklius, naudojamus kartu su fiskaliniais ir makroekonominiais rodikliais, taip pat struktūrinių reformų pažangos ataskaitas.

53. teigiamai vertina tai, kad po to, kai buvo pasiekti susitarimai dėl dviejų dokumentų rinkinio, Komisija 2013 m. liepos 2 d. įsteigė Gertrudos Trimpel-Gugerell vadovaujamą ekspertų grupę, kuriai pavesta nuodugniai įvertinti pagrindines galimo skolos grąžinimo fondo ir euro vekselių ypatybes, įskaitant visas teises nuostatas, finansinę struktūrą ir papildomas biudžeto sistemas, ir ketina parengti savo poziciją šiais klausimais po to, kai ekspertų grupė pateiks savo ataskaitą;

54. mano, kad Europos Parlamentas turėtų nuolat vykdyti Europos finansinio stabilumo fondo (EFSF) bei Europos stabilumo mechanizmo (ESM) ir visų būsimų panašių struktūrų operacijų demokratinę kontrolę ir priežiūrą; mano, kad ESM turėtų būti visapusiškai įtvirtinta Sąjungos sistemoje;

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

55. pabrėžia, kad trejetas neturėtų būti atleistas nuo tinkamos atskaitomybės; mano, kad Komisija trejeto vardu turėtų nuolat teikti atskaitas ir būti atskaitinga Europos Parlamentui; primena, kad ES dalyvavimui trejeto sistemoje turėtų būti taikoma demokratinė Parlamento kontrolė ir atskaitomybė Parlamentui;

E. DIFERENCIJUOTA INTEGRACIJA IR SUTARTIES PAKEITIMAI

56. mano, kad bet kokiuose būsimuose Sutarties pakeitimuose reikėtų patvirtinti, kad diferencijuota integracija yra Sąjungos vienybės apsaugos priemonė siekiant tolimesnės integracijos;

57. laikosi nuomonės, kad būsimuose Sutarties pakeitimuose galima nustatyti naują asocijuotos narystės pakopą, įskaitant dalinę integraciją į konkrečias Sąjungos politikos sritis, kaip Europos kaimynystės politikos stiprinimo priemonę;

58. laikosi nuomonės, kad sutarties pakeitimu ateityje euro zonos aukščiausiojo lygio susitikimas, numatytas SKVS V dalyje, turėtų būti patvirtintas kaip neoficialus Europos Vadovų Tarybos darinys;

59. siūlo nustatyti, kad Euro grupė yra neoficialus Ekonomikos ir finansų reikalų tarybos darinys;

60. reikalauja, kad už ekonomiką, pinigų reikalus ir eurą atsakingas Komisijos narys būtų išdo ministras ir nuolatinis Komisijos pirmininko pavaduotojas;

61. ragina su nedidelėmis išimtimis pakeisti balsavimo Taryboje procedūras, pagal kurias reikalaujama vienbalsio Tarybos pritarimo, į procedūras, pagal kurias reikalaujama kvalifikuotos balsų daugumos, o esamas specialias teisėkūros procedūras – į įprastas teisėkūros procedūras;

62. ragina nustatyti teisinį pagrindą, kuriuo remiantis būtų galima steigti Sąjungos agentūras, galinčias atlikti konkrečias Europos Parlamento ir Tarybos pagal įprastą teisėkūros procedūrą joms pavestas vykdomąsias ir įgyvendinimo funkcijas;

63. mano, kad fiskaliniame susitarime nustatyta atvirkštinės kvalifikuotos daugumos balsavimo tvarka yra labiau politinė deklaracija nei veiksminga sprendimų priėmimo priemonė ir todėl ragina, siekiant užtikrinti visavertį teisinį tikrumą, šią taisyklę dėl atvirkštinės kvalifikuotos daugumos balsavimo tvarkos įtraukti į Sutartis, ypač į SESV 121, 126 ir 136 straipsnius taip, kad Komisijos pateikiami pasiūlymai ar rekomendacijos galėtų įsigaliooti jeigu Parlamentas arba Taryba per tam tikrą iš anksto nustatytą laikotarpį nepareiškia prieštaravimo;

64. ragina iš dalies pakeisti SESV 136 straipsnį, kad būtų galima jo nuostatas pradėti taikyti savanoriškai dalyvaujančioms euro zonai nepriklausančioms valstybėms narėms ir joms suteikti visapuses balsavimo pagal tvirtesnio bendradarbiavimo procedūrą teises; taip pat ragina panaikinti SESV 136 straipsnyje nustatytus apribojimus ir patobulinti šį straipsnį, jame nustatant bendrą sąlygą, skirtą su ekonominės, užimtumo ir socialinės politikos koordinavimu ir jų teisiškai privalomų būtiniausių standartų nustatymu susijusiems teisės aktams priimti;

65. ragina išplėsti teisinio pagrindo SESV 127 straipsnio 6 dalyje taikymo sritį įtraukiant į ją visas finansų įstaigas, įskaitant vidaus rinkoje veikiančias draudimo įmones;

66. ragina įtraukti Parlamentą į SESV 283 straipsnyje nustatytą ECB Vykdomosios valdybos pirmininko, pirmininko pavaduotojo ir kitų narių skyrimo procedūrą nustatant reikalavimą gauti Parlamento pritarimą Tarybos rekomendacijoms;

67. ragina artimiausios Konvencijos metu išnagrinėti galimybę nustatyti specialią teisėkūros procedūrą, pagal kurią priimant reglamentus, kuriais nustatomos daugiametės finansinės programos, remiantis SESV 312 straipsniu, būtų reikalaujama gauti keturis penktadalius Tarybos balsų ir daugumos visų Parlamento narių balsus;

68. ragina artimiausios Konvencijos metu išnagrinėti galimybę nustatyti specialią teisėkūros procedūrą, pagal kurią priimant sprendimą dėl nuosavų išteklių remiantis SESV 311 straipsnio trečia pastraipa būtų reikalaujama gauti keturis penktadalius Tarybos balsų ir daugumos visų Parlamento narių balsus;

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

69. ragina artimiausios Konvencijos metu išnagrinėti galimybę valstybėms narėms, kurių valiuta yra euro, ir visoms valstybėms narėms, norinčioms dalyvauti vykdant naują bendrąją politiką, ES biudžeto apimtyje numatyti nuosavus specifinius išteklius;
70. laikosi nuomonės, kad Sąjungos agentūrų finansinės priemonės turėtų būti neatsiejama Sąjungos biudžeto dalis;
71. ragina užtikrinti, kad iš dalies keičiant Sutartį būtų reikalaujama gauti Europos Parlamento (dviejų trečdalių visų jo narių balsų daugumos) pritarimą;
72. primygtinai tvirtina, kad turėtų būti užtikrintas kuo didesnis konvento demokratinis teisėtumas įtraukiant į jį ir socialinius partnerius, pilietinę visuomenę bei kitas suinteresuotąsias šalis, kad konvento sprendimai turėtų būti priimami plenariniame posėdyje pagal visapusiškai demokratines taisykles, kad konventas turėtų pakankamai laiko rimtai ir nuodugniai apsvarstyti sprendimus, kad jo veikla būtų visiškai skaidri ir kad visi jo posėdžiai būtų atviri visuomenei;
73. pritaria pasiūlymui išplėsti ES sutarties 48 straipsnio 7 dalyje įtvirtintos nuostatos dėl pereinamojo laikotarpio taikymo sritį ir ją taikyti visoms Sutartims;

o

o o

74. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai ir Europos Vadovų Tarybos pirmininkui.
-

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

P7_TA(2013)0599

Europos Parlamento santykiai su institucijomis, atstovaujančiomis nacionalinėms vyriausybėms**2013 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Europos Parlamento santykių su institucijomis, atstovaujančiomis nacionalinėms vyriausybėms (2012/2034(INI))**

(2016/C 468/26)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos sutarties 15 ir 16 straipsnius ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 235 straipsnį,
- atsižvelgdamas į 2010 m. kovo 25 ir 26 d., 2010 m. birželio 17 d., 2010 m. rugsėjo 16 d., 2010 m. spalio 28 ir 29 d., 2010 m. gruodžio 16 ir 17 d., 2011 m. vasario 4 d., 2011 m. kovo 24 ir 25 d., 2011 m. birželio 23 ir 24 d., 2011 m. spalio 23 d., 2011 m. gruodžio 9 d., 2012 m. kovo 1 ir 2 d., 2012 m. birželio 28 ir 29 d., 2012 m. spalio 18 ir 19 d., 2012 m. gruodžio 13 ir 14 d., 2013 m. vasario 7 ir 8 d., 2013 m. kovo 14 ir 15 d. ir 2013 m. birželio 27 ir 28 d. Europos Vadovų Tarybos išvadas,
- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos valstybių ir vyriausybių vadovų pareiškimus po 2011 m. spalio 26 d. ir 2012 m. sausio 30 d. Europos Vadovų Tarybos narių neoficialių susitikimų,
- atsižvelgdamas į savo 2009 m. gegužės 7 d. rezoliuciją dėl Lisabonos sutarties poveikio Europos Sąjungos institucijų tarpusavio pusiausvyros vystymuisi ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2013 m. liepos 4 d. rezoliuciją dėl geresnio 2014 m. Europos Parlamento rinkimų organizavimo ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 48, 110 ir 127 straipsnius,
- atsižvelgdamas į Konstitucinių reikalų komiteto pranešimą (A7-0336/2013),
- A. kadangi Lisabonos sutartimi Europos Vadovų Tarybai, nekeičiant jos vaidmens, buvo suteiktas Europos Sąjungos institucijos statusas, nes pagal Europos Sąjungos sutarties 15 straipsnio 1 dalį „Europos Vadovų Taryba deramai skatina Sąjungos vystymąsi ir nustato bendrąsias politikos gaires ir prioritetus. Ji nevykdo teisėkūros funkcijų“,
- B. kadangi Parlamentas puikiai supranta, kad Europos Vadovų Taryba yra nepriklausoma, ir suvokia vaidmenį, kurį jai suteikia Sutartis;
- C. kadangi vis dėlto spaudžiant krizei Europos Vadovų Tarybos vaidmuo gerokai sustiprėjo: padaugėjo neeilinių susitikimų, jos lygmeniu keliami klausimai, kurie paprastai sprendžiami Ministrų Tarybos lygmeniu; kadangi šiuo atžvilgiu Europos Vadovų Taryba pažeidė esminę Sutarties nuostatą, pagal kurią ji neturi teisėkūros funkcijų;
- D. kadangi valstybių ar vyriausybių vadovų bandymai imtis tarpvyriausybinių priemonių kelia grėsmę Bendrijos metodui ir prieštarauja Sutartims;
- E. kadangi siekiant padidinti sprendimų priėmimo proceso demokratiškumą turi būti įgyvendintos tinkamos parlamentinio tikrinimo priemonės;

⁽¹⁾ OL C 212 E, 2010 8 5, p. 82.⁽²⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2013)0323.

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

- F. kadangi pagal Lisabonos sutartį Europos Vadovų Tarybos narės atsiskaito individualiai savo nacionaliniams parlamentams, bet kartu yra atskaitingos tik sau;
- G. kadangi Europos Vadovų Tarybos pirmininkui buvo suteiktas pasiūlymų teikimo vaidmuo, kurį jis dažniausiai atlieka kartu su kitų institucijų pirmininkais, ir kadangi dėl to jis *de facto* tapo vyriausioju valstybių narių derybininku tais klausimais, kuriems įsigaliojus Lisabonos sutarčiai taikoma bendro sprendimo procedūra;
- H. kadangi tardamasis su Parlamento vadovybe ir visų pirma keisdamasis raštais pirmininkas H. Van Rompuy stengėsi kuo labiau atsižvelgti į informavimo ir skaidrumo reikalavimus: sprendžiant ne vieną svarbų klausimą jis asmeniškai susitiko su Parlamento komitetų pirmininkais, pranešėjais ir atstovais; taip pat raštu atsakė į pateiktus klausimus; reguliariai teikdavo plenarinėse sesijose arba išplėstinei Pirmininkų sueigai pranešimus dėl Europos Vadovų Tarybos susitikimų ir turėjo daug kontaktų su frakcijų pirmininkais;
- I. kadangi verta šią praktiką įforminti, kad ji būtų precedentas ateičiai, ir kadangi ją taip pat verta patobulinti; kadangi ES patentų sistemos srityje Europos Vadovų Taryba išklė abejonių dėl Parlamento ir Tarybos sudaryto teisėkūros susitarimo; kadangi ekonominio valdymo srityje Europos Vadovų Taryba manė esant naudinga dar kartą derėtis dėl nuostatų, kurios identiškos pagal ankstesnį reglamentą jau taikomoms nuostatom; kadangi ES bankų priežiūros institucijos klausimu Europos Vadovų Taryba iš pradžių priėmė vieną, o po metų kitą vieną kitai prieštaraujančias pozicijas, nors būtų galėjusi to išvengti, jei būtų labiau atsižvelgusi į Parlamento poziciją; kadangi derybos dėl 2014–2020 m. daugiamečių finansinės programos buvo vedamos vykdant tikrą teisėkūros „šantažą“, nes vienbalsiškumas, kuris teisiškai privalomas Taryboje, galėjo būti pasiektas tik iš anksto susitarus dėl kai kurių pagrindinių politinių pasirinkimų finansuotinių politikos kryptių teisėkūros reglamentuose, o tai sumažino Parlamento vaidmenį šiose srityse, tepalikant jam galimybę keisti antraeiles nuostatas;
- J. kadangi visų šių dokumentų, iš esmės pačių svarbiausių, srityje nebuvo vykdomas įformintas Parlamento ir Europos Vadovų Tarybos dialogas ir tai neleido Parlamentui visavertiškai atlikti Sutartyse numatyto vienos iš teisėkūros institucijų vaidmens; kadangi dažnai paaiškėdavo, jog oficialūs Parlamento atstovų dialogo partneriai neturėjo galių savo vyriausybės vardu daryti kompromisus; kadangi teoriškai jie tebėra atsakingi už Europos Vadovų Tarybos susitikimų rengimą, vis mažiau kyla abejonių dėl to, kad pareigas einantis Tarybos pirmininkas ir Bendrųjų reikalų taryba ⁽¹⁾ atlieka viso labo nežymų arba techninių vaidmenį; kadangi tradicinė įžanginė Europos Parlamento pirmininko kalba Europos Vadovų Tarybos susitikimų pradžioje nėra pakankama procedūra;
- K. kadangi Europos Parlamentas negali prieš Europos Vadovų Tarybos susitikimus pasikviesti diskusijai Europos Vadovų Tarybos pirmininko; kadangi Parlamentas pats gerai nepasirengia diskusijoms, per kurias po Europos Vadovų Tarybos susitikimų atsiskaito jos pirmininkas;
- L. kadangi vis dėlto sveikintina, jog keletas ES valstybių narių vyriausybės vadovų siekia dalyvauti Parlamento diskusijose dėl Europos ateities;
- M. kadangi Ministrų Tarybos veiksmai kelia didelį susirūpinimą ir kadangi neatrodo, jog Europos Vadovų Taryba ar rotacijos būdu pirmininkaujančios valstybės narės galėtų užtikrinti, kad jos darbas atitiktų pageidautinus tinkamo tempo, strategijos, nuoseklumo, suderinamumo ar skaidrumo standartus; kadangi šie antrosios teisėkūros institucijos trūkumai turi neigiamos įtakos Europos Sąjungos teisėkūros procesui;
- N. kadangi po būsimų Europos Parlamento rinkimų pirmą kartą bus taikoma Europos Sąjungos sutarties 17 straipsnio 7 dalis; kadangi šia esmine nuostata siekiama užtikrinti, kad Komisijos pirmininką rinktų piliečiai, pagal parlamentinės sistemos nuostatas rinkdami jiems atstovaujančius Parlamento narius; kadangi šį tikslą galima pasiekti tik tuomet, jeigu Europos politinės partijos, Parlamentas ir Europos Vadovų Taryba imasi veiksmų šioje srityje, vykdydami atitinkamas savo pareigas, ypač rengdami konsultacijas dėl deklaracijos Nr. 11, pridėtos prie Lisabonos sutarties, įgyvendinimo;

⁽¹⁾ Žr. Europos Sąjungos sutarties 16 straipsnį.

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

1. mano, kad atsižvelgiant į ketverių pastarųjų metų patirtį būtina gerinti ir įforminti Europos Vadovų Tarybos ir Parlamento darbo santykius; tai galėtų būti padaryta bendro pareiškimo ar tarpinstitucinio susitarimo forma arba apsiškiečiant raštais;
2. laikosi nuomonės, kad, išskyrus neatidėliotinos skubos atvejus, prieš visus Europos Vadovų Tarybos susitikimus turi vykti padedančios priimti rezoliuciją diskusijos Europos Parlamente, Europos Vadovų Tarybos pirmininkas turėtų asmeniškai atvykti į Europos Parlamentą pristatyti į darbotvarkę įtrauktus klausimus; mano, kad Parlamentas ir Europos Vadovų Taryba turėtų organizuoti savo darbą taip, kad Parlamentui būtų suteikta galimybė savo nuomonę šiais klausimais pareikšti laiku, o Europos Vadovų Tarybos pirmininkas galėtų pateikti pranešimą plenariniame posėdyje po kiekvieno Europos Vadovų Tarybos susitikimo; pabrėžia, kad, jei įmanoma, Europos Vadovų Tarybos susitikimai neturėtų vykti per Europos Parlamento plenarinių sesijų savaites;
3. primena, kad Europos Vadovų Tarybos išvados atitinka derybinius nurodymus Ministrų Tarybai ir jokių atveju jos nėra galutinės ribos, kurių negalima peržengti derybose su Parlamentu; prašo į Europos Vadovų Tarybos išvadas įterpti standartinę formulotę, kuria būtų primenamos Europos Sąjungos sutarties 15 straipsnio 1 dalies nuostatos;
4. reikalauja, kad, kai Parlamento ir Tarybos atstovai vykdydami teisėkūros procedūrą sudaro susitarimą, Europos Vadovų Taryba neleistų sau vėliau atskleisti jo turinio, nebent Tarybai pirmininkaujanti valstybė narė nurodo, kad tai *ad referendum* susitarimas;
5. siūlo kartą per metus pakviesti Europos Vadovų Tarybos pirmininką ir Sąjungos vyriausiąjį įgaliotinį užsienio reikalams ir saugumo politikai kartu su Komisijos pirmininku dalyvauti bendrosiose diskusijose dėl Sąjungos vidaus ir išorės padėties, ir šios diskusijos neturi sutapti su esamomis kasmetinėmis diskusijomis apie Sąjungos padėtį, per kurias Komisijos pirmininkas Parlamentui, kuriam jis atskaitingas, pristato savo darbo programą ir veiksmų ataskaitas;
6. primena, kad skirtingai, nei Komisijos pirmininkas, Europos Vadovų Tarybos pirmininkas nėra atskaitingas Parlamentui ir kad rengiant diskusijas, kuriose jis dalyvauja, į tai turėtų būti atsižvelgiama, sudarant sąlygas ne tik frakcijų pirmininkams, bet ir kitiems Parlamento nariams diskutuoti su Europos Vadovų Tarybos pirmininku; tačiau mano, kad klausimų, į kuriuos atsakoma raštu, procedūra nėra tinkama;
7. prašo, kad kaskart, kai Europos Vadovų Taryba imasi veiksmų plano ar procedūrų, kuriose gali būti teisėkūros aspektų, bendraujant su Parlamentu tokiu būdu, kuris būtų tinkamas kiekvienu konkrečiu atveju, laiku būtų nusprendžiama įtraukti Europos Parlamentą; primygtinai reikalauja, kad Parlamento pirmininkas visapusiškai dalyvautų Europos Vadovų Tarybos susitikimuose, kuriuose sprendžiami tarpinstituciniai klausimai; Europos Parlamentas ir Europos Vadovų Taryba atitinkamai pritaikytų savo vidaus darbo tvarkos taisykles, kad jose patikslintų, kaip renkami atitinkami jų atstovai, koku būdu jiems suteikiami derybų įgaliojimai ir kaip jie apie tas derybas teikia ataskaitas;
8. ragina Europos Vadovų Tarybą prieš prasidedant Europos Parlamento rinkimų kampanijai per Parlamento ir Europos Vadovų Tarybos konsultacijas, kurios turėtų būti rengiamos siekiant įgyvendinti prie Lisabonos sutarties pridėtą deklaraciją Nr. 11, aiškiai pranešti, kaip **per Komisijos pirmininko rinkimo procedūrą** ji ketina atsižvelgti į Europos Sąjungos piliečių pasirinkimą pagal Europos Sąjungos sutarties 17 straipsnio 7 dalį; primena, kad svarbu didinti rinkimų kampanijos matomumą ir sustiprinti jos europinį pobūdį; ragina kiekvieną Europos Vadovų Tarybos narį iš anksto pranešti, kaip siūlydamas vieną ar kelis kandidatus eiti Komisijos nario, skiriamo iš jo šalies, pareigas jis ketina atsižvelgti į savo šalies piliečių balsavimą;
9. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Europos Vadovų Tarybai, Tarybai ir Komisijai, taip pat valstybių narių valstybių ir vyriausybės vadovams ir parlamentams.

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

P7_TA(2013)0600

Žaliosios infrastruktūros politika

2013 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl žaliosios infrastruktūros. Europos gamtinio kapitalo puoselėjimas (2013/2663(RSP))

(2016/C 468/27)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Septintąją aplinkosaugos veiksmų programą,
 - atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „Žalioji infrastruktūra. Europos gamtinio kapitalo puoselėjimas“ (COM(2013) 0249),
 - atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „2020 m. Europa. Pažangaus, tvaraus ir integracinio augimo strategija“ (COM(2010)2020),
 - atsižvelgdamas į Efektyvaus išteklių naudojimo Europos planą (COM(2011)0571),
 - atsižvelgdamas į ES biologinės įvairovės strategiją iki 2020 m. (COM(2011)0244),
 - atsižvelgdamas į 2009 m. lapkričio 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2009/147/EB dėl laukinių paukščių apsaugos ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į 1992 m. gegužės 21 d. Tarybos direktyvą 92/43/EEB dėl natūralių buveinių ir laukinės faunos bei floros apsaugos ⁽²⁾,
 - atsižvelgdamas į 2011 m. birželio mėn. ir 2012 m. gruodžio 17 d. Aplinkos tarybos išvadas (14 punktas),
 - atsižvelgdamas į savo 2012 m. balandžio 20 d. rezoliuciją „Biologinė įvairovė – mūsų gyvybės draudimas ir gamtinis turtas. ES biologinės įvairovės strategija iki 2020 m.“ ⁽³⁾ ir ypač į jos 50 dalį,
 - atsižvelgdamas į tyrimą „Ekosistemų ir biologinės įvairovės ekonomikos“ (angl. *The economics of ecosystems and biodiversity* – TEEB) ⁽⁴⁾,
 - atsižvelgdamas į 2009 m. Komisijos baltąją knygą „Prisitaikymas prie klimato kaitos. Europos veiksmų programos kūrimas“ (COM(2009)0147) ir komunikatą „ES prisitaikymo prie klimato kaitos strategija“ (COM(2013)0216),
 - atsižvelgdamas į Komisijai pateiktą klausimą dėl komunikato „Žalioji infrastruktūra. Europos gamtinio kapitalo puoselėjimas“ (O-000094/2013 – B7-0525/2013),
 - atsižvelgdamas į „Europos Sąjungos teritorinė darbotvarkė 2020 m. Integruojanti, pažangi ir tvari skirtingų regionų Europa“,
 - atsižvelgdamas į 2010 m. spalio mėn. Biologinės įvairovės konvencijos (BĮK) šalių priimtame 2011–2020 m. strateginiame biologinės įvairovės išsaugojimo plane nustatytus Aichi biologinės įvairovės tikslus,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 115 straipsnio 5 dalį ir 110 straipsnio 2 dalį,
- A. kadangi būtina spręsti biologinės įvairovės nykimo ir ekosistemos būklės blogėjimo klausimą siekiant užtikrinti nenutrūkstamas ekosistemų funkcijas ir gamtinio kapitalo išsaugojimą dabartinei ir ateities kartoms;
- B. kadangi žalioji infrastruktūra padeda gamtai atskleisti visą ekosistemos funkcijų, kurios gali būti naudingos visuomenei, potencialą;
- C. kadangi būtina sustabdyti biologinės įvairovės nykimą siekiant išsaugoti gamtinį kapitalą ir dabartinei, ir ateities kartoms;

⁽¹⁾ OL L 20, 2010 1 26, p. 7.

⁽²⁾ OL L 206, 1992 7 22, p. 7.

⁽³⁾ OL C 258 E, 2013 9 7, p. 99.

⁽⁴⁾ <http://www.teebweb.org>

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

- D. kadangi neigiamas antropogeninis poveikis, įskaitant natūralių buveinių ardymą ir naikinimą, klimato kaitą ir suintensyvėjusį pusiau natūralių buveinių naudojimą, kelia grėsmę biologinei įvairovei ir ekosistemų vientisumui Europos Sąjungoje;
- E. kadangi biologinė įvairovė ir žmonių visuomenės gerovė yra glaudžiai susijusios;
- F. kadangi siekiant išsaugoti ir sustiprinti biologinę įvairovę Sąjungoje svarbu kiek galima labiau sumažinti ardymą ir sustiprinti ekologinius ryšius;
- G. kadangi 11-as Aichi biologinės įvairovės tikslas – užtikrinti, kad iki 2020 m. mažiausiai 17 procentų antžeminių ir vidaus vandenų ir 10 procentų pakrančių ir jūrų teritorijų, ypač biologinei įvairovei ir ekosistemų funkcijoms itin svarbių teritorijų, būtų saugoma naudojant veiksmingai ir teisingai valdomas, ekologiniu požiūriu pavyzdines ir deramai susietas saugomų teritorijų sistemas ir kitas atskiroms teritorijoms skirtas apsaugos priemonės ir integruota į bendrą kraštovaizdį ir jūrų aplinką;
- H. kadangi žalioji infrastruktūra ir žemės ūkis yra glaudžiai susiję, turint mintyje žemės ūkio produktyvumą ir žemės ūkio paveldo apsaugą, ir dėl žemės ūkio veiklos poveikio teritorijų bei žemės naudojimo planavimui;
- I. kadangi iš patirties matyti, kad žaliosios infrastruktūros diegimo projektai suteikia puikią galimybę priartinti visuomenę prie gamtos, taip pat ir miesto vietovėse, kur gyvena vis daugiau žmonių, ir kadangi tie žmonės patiria didelį šilumos salos miestuose efekto poveikį;
- J. kadangi suinteresuotieji subjektai turėtų dalintis informacija apie tai, kaip veiksmingai kurti, saugoti, puoselėti ir naudoti kraštovaizdžio žaliąją infrastruktūrą, bei tą informaciją skelbti;
- K. kadangi iš patirties matyti, kad infrastruktūros projektų planavimas ir vystymas yra pagrindiniai etapai, per kuriuos būtina užtikrinti ekologinių, ekonominių ir visuomenės poreikių integraciją ir miesto, ir kaimo vietovėse;
- L. kadangi į regionų ir miestų infrastruktūros programas ir ES bendrai finansuojamus projektus reikėtų integruoti žaliosios infrastruktūros elementus ir juos įgyvendinant turėtų būti švelninamas poveikis dabartinėms ekosistemoms siekiant padidinti tokių programų ir projektų aplinkosauginę, socialinę ir ekonominę naudą;
- M. kadangi žalioji infrastruktūra teikia visokeriopą ekologinę, ekonominę ir socialinę naudą, atsirandančią taikant natūralius sprendimus, kurie paprastai yra pigesni ir tvaresni ir gali padėti kurti darbo vietas;
- N. kadangi investuojant į žaliąją infrastruktūrą gaunama didelė grąža;

Bendrosios pastabos

1. palankiai vertina komunikatą dėl žaliosios infrastruktūros ir Komisijos ketinimą aktyviai siekti jame nustatytų tikslų;
2. pripažįsta, kad žalioji infrastruktūra yra labai svarbi siekiant veiksmingai apsaugoti Europos gamtinį kapitalą, išsaugoti natūralias buveines ir išlaikyti gerą vandens telkinių ekologinę būklę;
3. pabrėžia, kad žalioji infrastruktūra gali prisidėti siekiant daugelio Sąjungos 2020 m. tikslų, ir atkreipia dėmesį į tai, jog reikia skubiai ją įdiegti ir integruoti į daugiametės finansinės programos įgyvendinimo priemones, kad būtų veiksmingai padėta siekti Sąjungos biologinės įvairovės tikslų;
4. pripažįsta, kad įdiegus žaliąją infrastruktūrą Sąjungai bus padėta vykdyti jos tarptautinius įsipareigojimus vadovaujantis Aichi biologinės įvairovės tikslais ir 2011–2020 m. strateginiu biologinės įvairovės išsaugojimo planu;

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

5. palankiai vertina naujovišką žaliosios infrastruktūros požiūrį, kurį taikant užtikrinamas išlaidų efektyvumas, nes gaunama įvairi nauda bei sprendimai, kuriuos taikant gali būti suderinti aplinkosaugos, socialinius ir ekonominius tikslai;

Įvairių politikos sričių integracija

6. pabrėžia, jog būtina žaliąją infrastruktūrą integruoti į visų ES sektorių politikos sritis ir atitinkamas finansavimo priemones naudojantis valstybių narių geriausios praktikos pavyzdžiais;

7. pažymi, kad žaliosios infrastruktūros vaidmuo gali būti labai svarbus miestuose, kuriuose šiuo metu gyvena vis didesnė gyventojų dalis ir kuriuose įdiegus žaliąją infrastruktūrą gali būti išlaikytas švarus orą, kontroliuojama temperatūra ir sumažintas šilumos salos efektas, sukurtos rekreacinės zonos, užtikrinta apsauga nuo potvynių, surinkamas lietaus vanduo ir išvengiama potvynių, išlaikytas požeminio vandens lygis, atkurta biologinė įvairovė arba sustabdytas jos nykimas, sušvelninti ekstremalūs klimato reiškiniai ir jų poveikis, pagerinta piliečių sveikata bei pagerinta gyvenimo kokybė apskritai, be kita ko, sukuriant prieinamas ir priimtinas fizinio aktyvumo zonas; pabrėžia, jog žaliaji infrastruktūra ir visuomenės sveikata yra susijusios, ir mano, kad investuojant į žaliąją infrastruktūrą taip pat investuojama į visuomenės sveikatą;

8. pabrėžia žaliosios infrastruktūros, kaip itin svarbios tinklą „Natura 2000“ papildančios priemonės, indėlį didinant tinklo, skirto pagrindinių rūšių ir buveinių Europoje išsaugojimui, suderinamumą ir atsparumą ir kartu padedant toliau užtikrinti ekosistemos funkcijas, kurių numatoma vertė siekia keletą šimtų milijardų eurų per metus; todėl atkreipia dėmesį į tai, jog „Natura 2000“ teisės aktai ir žaliosios infrastruktūros iniciatyva vieni kitus papildo;

9. ragina valstybes nares į teritorijų ir žemės naudojimo planavimą įtraukti su žaliaja infrastruktūra susijusius klausimus ir teikti jiems pirmenybę konsultuojantis su esamais suinteresuotaisiais subjektais ir vietos gyventojais bei didinant jų informuotumą rengiant švietimo kampanijas, kuriose dalyvautų visų lygmenų (vietos, regionų ir nacionalinio) sprendimus priimančios institucijos, taip pat prašo Komisiją remti gairių rengimą bei lyginamąją analizę šioje srityje siekiant užtikrinti, kad žaliaji infrastruktūra visoje Sąjungoje taptų įprastine teritorijų planavimo ir plėtros dalimi; atkreipia dėmesį į tai, kad taikant leidimų naujai plėtrai ar pilkajai infrastruktūrai suteikimo procedūras turi būti užtikrintas visapusiškas bet kokio neigiamo poveikio ekosistemoms ir esamai žaliajai infrastruktūrai įvertinimas siekiant užkirsti kelią tokiam poveikiui ir jį sušvelninti ir užtikrinti tikrą ilgalaikę naudą visuomenei;

10. ragina Komisiją ir valstybes nares prireikus naudoti visas ES finansavimo priemones, įskaitant sanglaudos politikoje ir bendrojoje žemės ūkio politikoje, ypač ekologiniu požiūriu svarbių vietovėms numatytas priemones, siekiant, prireikus, skatinti žaliosios infrastruktūros kūrimą, kad būtų užtikrinta didelė ekosistemos funkcijų įvairovė ir gamtos procesų kaimo vietovėse ir miestuose apsauga; ragina Komisiją reguliariai informuoti Parlamentą apie BŽŪP lėšų naudojimą remiant žaliąją infrastruktūrą; todėl pabrėžia, jog žaliajai infrastruktūrai tenka svarbus vaidmuo apsaugant bites, taigi ir užtikrinant veiksmingą apdulkinimą;

11. pabrėžia teigiamą žaliosios infrastruktūros poveikį klimato kaitos švelninimui, kadangi ji daro teigiamą įtaką anglies sankaupoms ir šiltnamio efektą sukeliančių dujų pusiausvyrai, ypač susijusiai su durpynų dirvožemio, pusiau natūralių ir natūralių miškingų vietovių ir miškų bei kitų daug anglies turinčių ekosistemų išsaugojimu, ir taip prisideda prie ES klimato kaitos politikos įgyvendinimo;

12. pritaria pastangoms derinti teritorijų planavimą su žaliosios infrastruktūros plėtra pakrančių teritorijose siekiant apsaugoti biologinę įvairovę ir užtikrinti tvarią pakrančių kraštovaizdžio teritorijų plėtrą;

13. atkreipia dėmesį į itin svarbų žaliosios infrastruktūros vaidmenį prisitaikant prie klimato kaitos, nes ji didina „Natura 2000“ vietovių ekologinę darną, sudaro palankias sąlygas aktyvesniam rūšių judėjimui ir jų pasiskirstymui „Natura 2000“ vietovėse ir tarp jų ir užtikrina kraštovaizdžio masto pritaikymą biologinei įvairovei tokiu būdu prisidedama prie ES gamtos politikos įgyvendinimo ir skatindama bei užtikrindama kitų sektorių, įskaitant vandens išteklių valdymą ir apsirūpinimo maistu saugumą, ekosistemomis grindžiamą prisitaikymą prie klimato kaitos;

14. mano, jog itin svarbu, jog valstybės narės, ypač besiribojančios su jūra, įdiegtų žaliąją infrastruktūrą aplink uostus ir plėtotų transporto sistemas, palankias tų teritorijų ekologinės būklės gerinimui;

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

15. atkreipia dėmesį į tai, kad su gaivalinėmis nelaimėmis, pvz., potvyniais ar miškų gaisrais, susijusių pavojų mažinimas daro teigiamą poveikį žaliosios infrastruktūros, pvz., natūralių salpų, miškingų plotų, šlapynių ir kt., galinčių padidinti atsparumą nelaimėms ir padėti prisitaikyti prie klimato kaitos, kūrimumi ir atkūrimui ir gali smarkiai sumažinti visuomenei tenkančias susijusias išlaidas;
16. pabrėžia, kad būtina į šią politikos sritį įtraukti su miškininkystės sektoriumi susijusius klausimus siekiant užtikrinti daugiopą naudą (ne tik medienos ir biomasės gamybą), kurią teikia tvarus miškų valdymas ir natūralių miškų išsaugojimas, ir atkurti nuniokotus ar sunaikintus miškingus plotus;
17. palankiai vertina iniciatyvą skatinti žaliąją infrastruktūrą, kaip priemonę, padedančią filtruoti vandenį, užkirsti kelią erozijai ir išsaugoti požeminio vandens lygį ir todėl tinkamai įgyvendinti Vandens pagrindų direktyvą, Potvynių direktyvą ir plane pasiūlytus atitinkamus vandens teisės aktus, tai pat užtikrinti integruotą pakrančių valdymą ir jūrų teritorijų planavimą;
18. pabrėžia, jog svarbu į ES struktūrinės ir sanglaudos politikos priemonių įgyvendinimą, ypač miestų žaliosios infrastruktūros finansavimo srityje, deramai įtraukti žaliosios infrastruktūros reikalavimus, ir ragina kompetentingas institucijas skatinti atitinkamus veiksmus;
19. pabrėžia, kad būtina įtraukti žaliosios infrastruktūros klausimą į veiksmų programas pagal 2014–2020 m. ES finansavimo priemones;
20. ragina Komisiją laiku, t. y. iki 2013 m. pabaigos, parengti pagalbinę informacinę medžiagą, apie kurią paskelbta komunikate, siekiant supažindinti su žaliąją infrastruktūra ir ją skatinti atitinkamose politikos srityse bei užtikrinti jos finansavimo galimybes pasitelkiant veiksmų programas;
21. ragina valstybes nares ir regionų bei vietos valdžios institucijas deramai pasinaudoti esamomis finansavimo galimybėmis siekiant skatinti investicijas į koordinuojamus nuoseklius žaliosios infrastruktūros projektus;

Žaliosios infrastruktūros strategijos rengimas

22. pabrėžia, kad reikia užtikrinti aktyvesnį privačiojo sektoriaus dalyvavimą investuojant į žaliąją infrastruktūrą, ir ragina Komisiją ir EIB skubiai sukurti ir įdiegti finansavimo priemonę, įskaitant novatoriškus finansavimo mechanizmus, siekiant paremti investicijas į žaliąją infrastruktūrą ir kitus su gamtiniu kapitalu susijusius projektus, tuo pat metu įvertinant realią ir ilgalaikę paramą ekosistemų funkcijoms; pažymi, kad taip pat reikia ieškoti papildomų finansavimo šaltinių vietos, regionų ir nacionaliniu lygmenimis;
23. yra įsitikinęs tuo, kad žaliosios infrastruktūros naudojimas turi būti pagrįstas patikimais duomenimis ir išsamiomis žiniomis, ir ragina Komisiją bendradarbiaujant su Europos aplinkos agentūra, valstybėmis narėmis ir kitais suinteresuotaisiais subjektais užtikrinti, kad Sąjunga stiprintų savo ekosistemų ir susijusių ekosistemų funkcijų žemėlapių sudarymo ir vertinimo pajėgumus ir kad į šią informaciją ir žinias būtų deramai atsižvelgiama, be kita ko, planuojant ir vykdam ES bendrai finansuojamus projektus;
24. ragina Komisiją skatinti šios srities mokslinių tyrimų, inovacijų, pajėgumų kūrimo, švietimo, sklaidos, informuotumo didinimo ir visuomenės informavimo projektus ir remti keitimąsi informacija ir geriausios praktikos pavyzdžiais; pažymi, kad darbuotojų, gebančių taikyti šį naujovišką metodą ir tinkamai vertinti ekosistemų teikiamą naudą, ypač vandens tiekimo ir valymo, atliekų tvarkymo, statybų, nelaimių valdymo, žemės ūkio, turizmo ir sveikatos priežiūros srityse, įgūdžių lavinimas ir švietimas sudaro sąlygas žaliajai infrastruktūrai plėtoti;
25. mano, kad integracija į visas politikos sritis yra pagrindinė sąlyga, kurios neišpildžius, neįmanoma vykdyti patikimos žaliosios infrastruktūros politikos;
26. atkreipia dėmesį į vaidmenį, kurį žemės savininkai ir valdytojai, pilietinės visuomenės organizacijos, piliečių mokslinės iniciatyvos, piliečių atsakomybė ir visuomenės dalyvavimas gali atlikti planuojant, įgyvendinant, išlaikant ir stebint žaliosios infrastruktūros projektus vietos lygmeniu, ir ragina valstybes nares sudaryti palankias sąlygas tokiems procesams;

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

27. sutinka, kad reikia parengti strategiją, paremtą žaliosios infrastruktūros projektų Europoje prioritetinių krypčių nustatymu, ir pabrėžia, kad reikia daugiau tarpvalstybinių ir tarpregioninių strategijų bei projektų;
28. remia TEN-G iniciatyvą, paskelbtą komunikate, ir ragina Komisiją iki 2015 m. sukurti TEN-G sistemą;
29. atkreipia dėmesį į žaliosios infrastruktūros inovacijų potencialą ir svarbų MVĮ vaidmenį šioje srityje; atkreipia dėmesį į tai, kad bendri standartai, sertifikavimas ir ženklavimas turėtų būti naudojami kaip parama investicijoms į žaliąją infrastruktūrą ir sudaryti reikiamas sąlygas šios veiklos iniciatoriams;
30. tikisi, kad 2015 m. bus peržiūrėta biologinės įvairovės strategija, o 2017 m. – komunikatas dėl žaliosios infrastruktūros siekiant žaliąją infrastruktūrą dar labiau įtraukti į atitinkamas planuojamas investicijas ES lygmeniu, taip pat bus atlikta susijusių politikos sričių laikotarpio vidurio peržiūra (BŽŪP padėties patikrinimas, regioninės politikos laikotarpio vidurio peržiūra ir t. t.);

o

o o

31. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai.
-

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

P7_TA(2013)0601

Europos Centrinio Banko 2012 m. metinė ataskaita**2013 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Europos Centrinio Banko 2012 m. metinės ataskaitos (2013/2076(INI))**

(2016/C 468/28)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Europos Centrinio Banko 2012 m. metinę ataskaitą,
 - atsižvelgdamas į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 123 straipsnį, 282 straipsnį ir 284 straipsnio 3 dalį,
 - atsižvelgdamas į Protokolą dėl Europos centrinių bankų sistemos ir Europos Centrinio Banko statuto, ypač į jo 15 ir 21 straipsnius,
 - atsižvelgdamas į savo 1998 m. balandžio 2 d. rezoliuciją dėl demokratinės atskaitomybės trečiuoju ekonominės ir pinigų sąjungos (EPS) etapu ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į savo 2013 m. balandžio 17 d. rezoliuciją dėl Europos Centrinio Banko (ECB) 2011 m. metinės ataskaitos ⁽²⁾,
 - atsižvelgdamas į 2013 m. spalio 15 d. Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1024/2013, kuriuo Europos Centriniam Bankui pavedamos specialios užduotys, susijusios su rizikos ribojimu pagrįstos kredito įstaigų priežiūros politika, toliau vadinamą BPM reglamentu,
 - atsižvelgdamas į 2013 m. birželio 23 d. paskelbtą Tarptautinių atsiskaitymų banko 83-ąją metinę 2012/2013 m. ataskaitą,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 119 straipsnio 1 dalį,
 - atsižvelgdamas į Ekonomikos ir pinigų politikos komiteto pranešimą (A7-0382/2013),
- A. kadangi, remiantis Komisijos tarnybų 2013 m. pavasario prognoze, po 2011 m. BVP padidėjimo euro zonoje 1,4 proc. jis 2012 m. sumažėjo 0,6 proc., 2013 m. sumažės 0,4 proc., o 2014 m. pakils 1,2 proc.;
- B. kadangi, remiantis ta pačia prognoze, nedarbas euro zonoje nuo 10,2 proc. 2011 m. pabaigoje padidėjo iki 11,4 proc. 2012 m. pabaigoje ir 2013 m. gali dar padidėti iki 12,2 proc., o po to vėl šiek sumažėti 2014 m., be to, pastebimi dideli skirtumai euro zonos šalyse – nedarbo rodiklis juose siekia nuo 4,3 iki 25 proc., o jaunimo nedarbo procentiniai rodikliai dar didesni ir gerokai padidėjo minimumu laikotarpiu;
- C. kadangi 2012 m. ECB vieną kartą sumažino palūkanų normas – liepos mėn. (25 baziniais punktais), o 2013 m. gegužės mėn. jas dar labiau sumažino iki istoriškai žemo lygio – 0,5 proc.;
- D. kadangi, remiantis Komisijos tarnybų 2013 m. pavasario prognoze, vidutinis infliacijos lygis euro zonoje 2012 m. buvo 2,5 proc., taigi mažesnis nei 2,7 proc. 2011 m., o M3 pinigų kiekio augimas 2011 m. buvo 1,5 proc., t. y. mažesnis už 1,7 proc. 2010 m.;
- E. kadangi 2012 m. pabaigoje Eurosistemos konsoliduotoje finansinėje ataskaitoje pateikti išpareigojimai (turtas) pasiekė 3 trln. EUR, t. y. per 2012 m. ji išaugo apie 12 proc.;
- F. kadangi antrinės rinkos neturintis turtas yra didžiausia turto, kuris 2012 m. kaip užstatas pasiūlytas Eurosistemai, dalis, siekianti apie 25 proc. viso turto; kadangi antrinės rinkos neturintys vertybiniai popieriai kartu su turtu padengtais vertybiniais popieriais sudaro daugiau kaip 40 proc. bendro turto, kuris pateiktas kaip užstatas;

⁽¹⁾ OL C 138, 1998 5 4, p. 177.

⁽²⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2013)0176.

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

- G. kadangi bendra visų priemonių apyvarta euro pinigų rinkoje antrąjį 2012 m. ketvirtį sumažėjo 14 proc., palyginti su antruoju ankstesnių metų ketvirčiu;
- H. kadangi nacionalinių centrinių bankų suteiktos skubios paramos likvidumui padidinti linijos, atsispindinčios Eurosistemos konsoliduotosios finansinės ataskaitos punkte „kiti reikalavimai euro zonos kredito įstaigoms eurais“, per 2012 m. pasiekė beprecedentį lygį ir 2012 m. pabaigoje sudarė 206 mlrd. EUR;
- I. kadangi vykdant ECB 2012 m. vasario mėn. ilgalaikio refinansavimo operacijas euro zonoje beveik turinčioms finansų įstaigoms suteikta 529,5 mlrd. EUR paskolų, kurių terminas – treji metai, o pradinė palūkanų norma –1 proc.;
- J. kadangi 2011 m. gruodžio mėn.–2012 m. gruodžio mėn. gerokai sumažėjo pinigų finansų įstaigų (PFI) teikiamų paskolų euro zonos rezidentams augimo rodiklis: nuo 1 proc. 2011 m. gruodžio mėn. iki 0,4 proc. 2012 m. gruodžio mėn., o paskolų privačiajam sektoriui sumažėjo 0,7 proc. 2012 m. gruodžio mėn.;
- K. kadangi, remiantis Komisijos tarnybų 2013 m. pavasario prognoze, vidutinė bendroji valdžios sektoriaus skola euro zonoje padidėjo nuo 88 proc. BVP 2011 m. iki 92,7 proc. 2012 m., o bendras valdžios sektoriaus deficitas sumažėjo nuo 4,2 proc. iki 3,7 proc. BVP;
- L. kadangi vykdant ECB 2011 m. gruodžio mėn. ir 2012 m. vasario mėn. ilgalaikio refinansavimo operacijas Europos Sąjungos bankams suteikta daugiau kaip 1 trln. EUR (atitinkamai 489 mlrd. EUR ir 529,5 mlrd. EUR) užstatu užtikrintų paskolų ne ilgesniam nei trejų metų laikotarpiui su palūkanų norma, indeksuota atsižvelgiant į pagrindinių ECB refinansavimo operacijų normos vidurkių operacijų vykdymo laikotarpiu;
- M. kadangi 2012 m. pavasario Europos ekonomikos prognozėje atspindi prastos verslo ir vartotojų nuotaikos, didelis nedarbas, ribojantis privatų vartojimą, ir nuo 2010 m. mažėjantis eksporto augimas, lėmęs BVP augimo sąstingį 2011 ir 2012 m.;
- N. kadangi mažosios ir vidutinės įmonės (MVI) tebėra euro zonos ekonomikos pagrindas – jos sudaro apie 98 proc. visų euro zonos įmonių, jose dirba apie tris ketvirtadalius euro zonos darbuotojų ir jos sukuria apie 60 proc. pridėtinės vertės;
- O. kadangi MVI kreditingumas ir finansinė būklė pablogėjo labiau negu atitinkami didelių įmonių rodikliai, o užsitęsęs prastų ekonominių sąlygų laikotarpiui MVI tapo dar aktualesnė asimetrinio informuotumo problema;
- P. kadangi, remiantis Finansavimo prieinamumo įmonėms tyrimo (angl. SAFE) informacija, MVI pelnas, likvidumas, rezervai ir nuosavas kapitalas per krizę kito ne tokia palankia linkme kaip atitinkami didelių įmonių rodikliai;
- Q. kadangi SESV 282 straipsnyje nustatyta, kad pagrindinis ECB tikslas yra palaikyti kainų stabilumą; kadangi ECB remia Europos sisteminės rizikos valdybos (ESRV) darbą finansinio stabilumo srityje;
- R. kadangi Tarptautinių atsiskaitymų bankas (TAB, angl. BIS) savo metinėje ataskaitoje pažymėjo, kad dėl mažų palūkanų politikos euro zonoje reikšmingai sumažėjo valstybių narių pastangos imtis reformų;
- S. kadangi Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 123 straipsnyje ir Protokolo dėl Europos centrinių bankų sistemos bei Europos Centrinio Banko statuto 21 straipsnyje draudžiamas vyriausybės finansavimas pinigų politikos priemonėmis;
- T. kadangi mažos infliacijos aplinka yra geriausias būdas, kuriuo pinigų politika gali padėti kurti palankias sąlygas siekti ekonomikos augimo, darbo vietų kūrimo, socialinės sanglaudos ir finansinio stabilumo;

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

- U. kadangi nacionalinių makrolygio rizikos ribojimo institucijų veiksmais turėtų būti atsižvelgiama į Europos sisteminės rizikos valdybos (ESRV) atsakomybę už ES viduje veikiančios finansų sistemos makrolygio rizikos ribojimo priežiūrą;
- V. kadangi kreditų srauto išsaugojimas MVĮ yra ypač svarbus, nes jos įdarbina 72 proc. euro zonos darbo jėgos ir sukuria gerokai daugiau darbo vietų (ir daugiau jų panaikina) negu didelės įmonės;
- W. kadangi dar neatsižvelgta į rekomendacijas, pateiktas ankstesnėse Europos Parlamento rezoliucijose dėl ECB metinių ataskaitų ir susijusias su balsavimo skaidrumu ir posėdžių protokolų santraukų skelbimu;
- X. kadangi, 2012 m. rugsėjo 28 d. duomenimis, pasinaudojus indėlių galimybe buvo laikoma 315 754 mln. EUR;
- Y. kadangi kreditų suma euro zonoje kasmet sumažėja 2 proc., o kai kuriose šalyse dar daugiau, pvz., Ispanijoje 2012 m. ji per metus sumažėjo 8 proc.;
- Z. kadangi MVĮ turi mokėti daug didesnę skolinimosi kainą priklausomai nuo euro zonos šalies, kurioje jos yra, o taip iškraipoma bendroji rinka;
- AA. kadangi kreditų krizė, šiuo metu turinti poveikį MVĮ kai kuriose euro zonos dalyse, yra viena iš pagrindinių problemų, dėl kurios ekonomika vėluoja atsigaivinti;

P pinigų politika

1. teigiamai vertina drąsias priemones, kurių ECB ėmėsi 2012 m. ir kuriomis buvo ryžtingai prisidėta prie bankų sektoriaus stabilizavimo ir padedama bankus atskirti nuo valstybės;
2. yra itin susirūpinęs dėl to, kad tam tikruose ES regionuose išliekančios silpnos ekonominės veiklos sąlygos tampa įprastu reiškiniu ir kelia visos euro zonos nestabilumą bei grėsmę visuomeninei ir politinei paramai visam Europos Sąjungos projektui;
3. atkreipia dėmesį į tai, kad per visus 2012 m. tebebuvo labai gausiai naudojamos pagrindinėmis refinansavimo operacijomis, vidutinės ir ilgos trukmės refinansavimo operacijoms iki galo atliekant paskirstymą fiksuotomis palūkanų normomis, naudojantis ribinio skolinimosi galimybe, skubia parama likvidumui padidinti (angl. ELA) ir indėlių galimybe, o tai reiškia, kad smarkiai sutrikęs pinigų politikos perdavimo mechanizmas ir euro zonos tarpbankinio skolinimo rinka, nors nemažą padėties pagerėjimą rodo antroje metų pusėje stabilizavęsi palūkanų normų skirtumai ir sumažėjęs TARGET2 sistemos disbalansas;
4. mano, kad teigiamas 2012 m. liepos mėn. priimtų sprendimų sumažinti pagrindines ECB palūkanų normas poveikis ribotas, nes daugelyje euro zonos vietų pinigų politikos perdavimo kanalas sugedęs arba smarkiai sutrikdytas; primena, kad ilguoju laikotarpiu labai mažos palūkanų normos gali sukelti iškraipymus verslo sektoriuje ir padaryti žalą privačioms santaupoms ir pensijų planams;
5. pažymi, kad, 2013 m. liepos 8 d. kreipdamasis į Europos Parlamento Ekonomikos ir pinigų politikos komitetą, ECB pirmininkas paskelbė, jog tikimasi, kad pagrindinės ECB palūkanų normos ilgą laiką išliks dabartinio arba žemesnio lygio, nes apskritai vidutiniu laikotarpiu beveik nesitikima infliacijos, kadangi ekonomika beveik visur yra silpna, o pinigų dinamika nepakankama;
6. susirūpinęs pažymi, kad bankų sistemos poreikis iš Eurosistemos gauti likvidumą padidėjo 2012 m., taigi sustiprėjo bankų sistemos priklausomybė nuo Eurosistemos įsikišimo, ir išpėja apie tokios priklausomybės keliamą pavojų;
7. mano, kad trejų metų ilgesnės trukmės refinansavimo operacijos (ITRO, angl. LTRO), kurių sandoriai sudaryti 2012 m. kovo mėn., padėjo stabilizuoti bankų sistemą, tačiau tai turėtų būti laikina priemonė; atkreipia dėmesį į tai, kad, nors ITRO ir suteikė bankų sistemai likvidumo, skolinimo realiajai ekonomikai galimybės dar nepasiekė prieš krizę buvusio lygio; supranta, kad kreditų paklausa verslui dabar labai maža, todėl bankams sunku skolinti;

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

8. labai nerimauja dėl rizikos perkėlimo nuo sunkioje padėtyje esančių bankų ir vyriausybės ECB balansui dėl ECB sprendimo pirkti „neribotą“ trumpalaikės valstybės skolos sumą; pabrėžia, kad ilgesnės trukmės refinansavimo operacijos (ITRO) nepadedą iš esmės užbaigti krizę;
9. mano, kad nacionalinio centrinio banko funkcijos turi būti atliekamos taip, kad būtų visiškai suderinamos su funkcinio, institucinio ir finansinio nepriklausomumu siekiant užtikrinti, kad jo funkcijos būtų tinkamai atliekamos pagal Sutartį ir Europos centrinių bankų sistemos ir ECB statutą;
10. pabrėžia, kad Europos verslo sektorius nepakankamai auga daugiausiai ne dėl nepakankamo bankų sektoriaus teikiamų paskolų prieinamumo;
11. yra susirūpinęs, kad paskolų galimybės regis labai sumažintos MVĮ, nes, bankų vertinimu, jos turi didesnę tikimybę neįvykdyti įsipareigojimų negu didelės įmonės, taip pat ir todėl, kad MVĮ dažnai neturi galimybės pereiti nuo bankų paskolų prie kitų išorinių finansavimo šaltinių;
12. pabrėžia savo susirūpinimą dėl labai skirtingų skolinimo MVĮ sąlygų įvairiose euro zonos šalyse;
13. pabrėžia svarbų vaidmenį (nors ir ribotą), kuris iki 2012 m. rugsėjo mėn. teko vertybinių popierių rinkų programai (VPRP, angl. SMP) sprendžiant tam tikrų euro zonos valstybių skolos vertybinių popierių rinkos segmentų sutrikusios veiklos problemas;
14. palankiai vertina tai, kad siekiant užtikrinti pinigų politikos perdavimo mechanizmą pradėti vykdyti vienakrypčiai pinigų politikos sandoriai (VPPS, angl. OMT), iš anksto nenumatant jų sumos apribojimų, taip pat teigiamai vertina sprendimą susieti VPPS vykdymą su griežtomis sąlygomis, nustatytomis Europos finansinio stabilumo fondo ir (arba) Europos stabilumo mechanizmo (EFSF/ESM) programoje;
15. supranta TAB išpėjimus dėl per ilgo prisitaikymo grindžiamos pinigų politikos laikotarpio; susidomėjęs seka daugumos centrinių bankų diskusijas dėl tinkamiausio tvarkaraščio savo vykdomoms švelnioms pinigų politikos priemonėms panaikinti; atkreipia dėmesį į tai, kad, be kita ko, Federalinė rezervų valdyba ketina nuo dabartinės politikos nukrypti, kai tik tai bus įmanoma; supranta, kad ECB išlaikys švelnią politiką, kol bankų sektorius nėra visapusiškai stabilizuotas ir tebegresia šalutinis poveikis viešajam sektoriui – ši politika įmanoma dėl mažos infliacijos, numatomos vidutiniu laikotarpiu;
16. mano, jog likvidumui palaikyti skirtomis ECB programomis taip pat reikia tinkamai spręsti infliacijos klausimą, pavyzdžiui, atliekant neutralizavimą (angl. *sterilisation*);
17. atsižvelgdamas į pastarojo meto tendencijas Jungtinėse Valstijose, mano, kad ekonomikos atsigavimas ir didesnis ekonomikos augimas yra patikimas ir tvirtas pagrindas laipsniškai panaikinti kiekybinio lengvinimo politikos priemones;
18. primena, jog buvo planuojama, kad ECB nestandartinės pinigų politikos priemonės bus pereinamojo pobūdžio, todėl bankų sektorius jų jokia būdu neturėtų laikyti nuolatine priemone;
19. ragina ECB aiškiai informuoti rinką apie planuojamą savo nestandartinių pinigų politikos priemonių taikymo laikotarpį ir pradėti jas laipsniškai mažinti iš karto, kai tik sumažės įtampa bankų sektoriuje, bus galima atsieti bankus nuo *valstybės* ir šis sprendimas bus pateisinamas įvertinus ekonominius augimo ir infliacijos rodiklius;
20. mano, kad pinigų politikos priemonės, kurias ECB taikė nuo krizės pradžios, nors ir teigiamai vertintinos, nes mažino sunkumų patiriančioms finansų rinkoms tenkančią našta, turėjo savo trūkumų skatinant augimą ir gerinant padėtį darbo rinkoje; taigi mano, kad ECB galėtų apsvarstyti galimybę taikyti papildomas priemones;
21. yra susirūpinęs dėl gana didelės apimties skubios paramos likvidumui padidinti linijų, kurias, 2011 m. suteikė nacionaliniai centriniai bankai, ir prašo papildomai atskleisti tikslų tokių linijų dydį ir susijusias operacijas bei joms taikomas sąlygas ir pateikti papildomą informaciją apie jas;

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

22. pripažįsta, kad, kadangi pinigų politikos perdavimo mechanizmas netinkamai veikia, ECB turėtų ieškoti būdų tiesiogiai nukreipti pastangas į MVĮ; pažymi, kad šiuo metu panašios MVĮ iš skirtingų euro zonos šalių neturi vienodų galimybių gauti paskolų, nors jų ekonominės perspektyvos ir rizikingumas panašūs; ragina ECB įgyvendinti politiką tiesiogiai išpirkti aukštos kokybės vertybiniais popieriais pakeistas MVĮ paskolas, ypač iš tų valstybių narių, kuriose pinigų politikos perdavimo mechanizmas neveikia; pabrėžia, kad ši politikos priemonė turėtų būti laikina ir apribota sumos požiūriu, visiškai neutralizuota ir turėtų būti orientuota į ECB balanso rizikos vengimą;

23. mano, kad ECB turėtų labai rimtai įvertinti galimybę pradėti specialią programą, kuria padėtų MVĮ gauti paskolų panašiai, kaip tai daroma pagal Anglijos banko „finansavimo už skolinimą“ schemą;

24. mano, kad TARGET2 mokėjimų sistema atliko itin svarbų vaidmenį užtikrinant euro zonos finansų sistemos vientisumą; tačiau atkreipia dėmesį, kad didelis TARGET2 sistemos disbalansas rodo nerimą keliantį euro zonos finansų rinkų susiskaidymą ir vykstantį kapitalo nutekėjimą valstybėse narėse, kurios patiria didelių sunkumų užtikrinamos savo finansų stabilumą arba kurioms kyla tokių sunkumų grėsmė;

25. ragina ECB pavišinti teisinį sprendimą dėl VPPS programos, kad būtų galima nuodugniau išanalizuoti su ja susijusią informaciją ir jos poveikį;

26. pabrėžia, kad skubios pagalbos likvidumui padidinti linijos Eurosistemos konsoliduotuose balansuose priskiriamos kategorijai „kiti reikalavimai euro zonos kredito įstaigoms eurais“, papildomai neatskleidžiant ir nepateikiant išsamesnės informacijos apie tokias eilutes ir apie su jomis susijusias operacijas ir joms taikomas sąlygas; prašo ECB patobulinti ECB interneto svetainėje skelbiamas ataskaitas, jose pateikiant informaciją apie skubios pagalbos likvidumui padidinti tendencijas pagal kiekvieną šalį;

27. jaučiasi padrąsintas antroje 2012 m. pusėje stabilizavus TARGET2 sistemos disbalanso lygį; pabrėžia, kad TARGET2 mokėjimų sistema atliko itin svarbų vaidmenį užtikrinant euro zonos finansų sistemos vientisumą; vis dėlto tebėra susirūpinęs dėl euro zonai vis dar būdingo finansų rinkų susiskaidymo;

28. primena ECB nepriklausomumą vykdant pinigų politiką, įtvirtinta Sutartyse; teigia, kad vykdoma pinigų politika turėtų būti demokratiška ir pagrįsta skirtingų požiūrių ir metodų svarstymu, kad būtų galima paskatinti skaidrumą ir demokratinę atskaitomybę; šiuo klausimu primena, koks svarbus dialogas pinigų politikos klausimais ir EP narių pateikti klausimai, į kuriuos atsakoma raštu;

29. yra susirūpinęs dėl galimo pernelyg ilgai taikomos itin švelnios pinigų politikos šalutinio poveikio, pvz., agresyvaus rizikavimo, finansinio disbalanso susidarymo, kainų iškraipymo finansų rinkose ir paskatų atidėti reikiamas balanso korekcijas ir reformas; ragina ECB pasiekti tinkamą savo itin švelnios pinigų politikos pirmalaikio nutraukimo rizikos ir su tolesniu šio nutraukimo atidėliojimu susijusios rizikos pusiausvyrą;

30. pabrėžia, kad ECB turėtų būti pasirengęs atlikdamas savo pinigų politikos uždavinius ir priežiūros funkcijas laikytis aukščiausių atskaitomybės Europos Parlamentui standartų ir šiuo klausimu primena, koks svarbus dialogas pinigų politikos klausimais ir EP narių pateikti klausimai, į kuriuos atsakoma raštu; primena nuolatinį raginimą siekti didesnio ECB skaidrumo, kad padidėtų patikimumas ir prognozuojamumas, ir vertina šioje srityje jau įgyvendintus patobulinimus;

31. mano, kad valiutų kursai yra labai svarbus ekonominės politikos kintamasis, turintis įtakos euro zonos konkurencingumui; pabrėžia, kad svarbu remti eurą kaip tarptautinę valiutą;

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

32. ragina ECB bendradarbiaujant su nacionaliniais centriniais bankais paaiškinti su valiutos apsiskeitimo sandoriais susijusias savo politikos priemones, kuriomis padedama išlaikyti finansinį stabilumą;

Bankų sąjunga

33. pažymi, kad Europos bankų sistema vis dar pažeidžiama, todėl būtina pertvarkyti jos struktūrą ir ją sutvirtinti sukuriant tikrą bankų sąjungą;

34. palankiai vertina pažangą, padarytą derybose dėl Bendro priežiūros mechanizmo (BPM) reglamento, pagal kurį ECB suteikiami euro zonos ir pagedaujančių prie jos prisijungti šalių kredito įstaigų priežiūros įgaliojimai; mano, kad BPM įsteigimas padės nutraukti bankų ir valstybių ryšį ir sukurti bendrą Europos požiūrį į krizių valdymą;

35. ypač palankiai vertina Europos Parlamento dalyvavimą skiriant Priežiūros valdybos pirmininką ir jo pavaduotoją;

36. mano, kad sukūrus bendrą priežiūros mechanizmą (BPM) turėtų būti lengviau atkurti pasitikėjimą bankų sektoriumi ir atgaivinti tarpbankinį skolinimą bei tarpvalstybinius kreditų srautus – būtų vykdoma nepriklausoma integruota priežiūra visoms dalyvaujančioms valstybėms narėms;

37. ragina vykdyti BPM visapusiškai vadovaujantis bendru finansinių paslaugų taisyklių sąvadu ir visapusiškai laikantis bendrosios finansų rinkos principų;

38. mano, kad ECB turėtų teigiamai įvertinti galimybę įtraukti euro zonai nepriklausančias valstybes nares į BPM siekiant užtikrinti didesnę priežiūros praktikos suderinimą visoje ES;

39. pabrėžia, kad įgyvendinant BPM svarbus našus ECB ir kompetentingų nacionalinių institucijų bendradarbiavimas tam, kad būtų užtikrinta veiksminga ir sklandi priežiūra;

40. teigiamai vertina rengiamą išsamų visų bankų, kurie bus tiesiogiai prižiūrimi BPM, turto kokybės vertinimą, kurie bus 2014 m. antrą ketvirtį Europos bankininkystės institucijos (EBI) bendradarbiaujant su BPM atliekamo bendro testavimo nepalankiausiomis sąlygomis dalis;

41. atkreipia dėmesį į tai, kad įsteigus BPM sustiprėjęs ECB turi būti atskaitingesnis nacionaliniams parlamentams ir Europos Parlamentui;

42. mano, kad bankų priežiūros srityje itin svarbus skaidrumas, kaip sutarta Europos Parlamento ir Europos Centrinio Banko tarpinstituciniame susitarime;

43. pažymi, kad priežiūros užduočių priskyrimas ECB kelia naujų iššūkių dėl interesų konfliktų ir teigiamai vertina šiuo klausimu numatytas nuostatas Europos Parlamento ir ECB tarpinstituciniame susitarime; primena, kad šioms nuostatomis visapusiškai įgyvendinti ECB privalo nustatyti tikslesnes taisykles, be kita ko, nuostatas dėl pereinamųjų laikotarpių Eurosistemos aukščiausio lygio vadovams, kurie dalyvauja atliekant bankų priežiūrą;

44. primena, jog itin svarbu, kad ECB užtikrintų pagrindinių padalinių, rengiančių pinigų politikos sprendimų projektus, veiklos atskyrimą nuo priežiūros politikos; pabrėžia, jog būtina reikia, kad ECB ir Europos Parlamentas derybomis pasiektų susitarimą dėl praktinių priemonių demokratinei atskaitomybei užtikrinti;

45. mano, kad itin svarbu skubiai pritarti bendro pertvarkymo mechanizmo sukūrimui siekiant apsaugoti mokesčių mokėtojus ir užkirsti kelią kitoms bankų krizėms;

46. pabrėžia, kad, siekiant pagerinti bankų sistemos atsparumą, labai svarbu didinti bankų įvairovę, skatinant mažų ir vidutinio dydžio vietos bankų plėtrą;

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

Instituciniai klausimai

47. atkreipia dėmesį į tai, kad Reglamente dėl bendro priežiūros mechanizmo numatyti tarpinstituciniai Europos Parlamentas ir ECB susitarimai dėl demokratinės atskaitomybės, kuriuose pabrėžiamas Parlamento vaidmuo; primygtinai ragina ECB įvykdyti naujuosius reikalavimus, visų pirma dėl demokratinės atskaitomybės ir skaidrumo vykdant priežiūros veiklą;

48. ragina ECB kritiškai įvertinti kiekvieną savo veiklos aspektą, įskaitant koregavimo programų, kurias jis padėjo rengti, poveikį ir makroekonominių prielaidų bei scenarijų, kuriems parengtos tos programos, *ex post* tinkamumą;

49. ragina ECB paskelbti valdančiosios tarybos posėdžių protokolų santraukas, įskaitant argumentus ir balsavimo duomenis;

50. yra susirūpinęs dėl nepagarbos, kurią Taryba parodė 2012 m. spalio 25 d. Parlamento rezoliucijai dėl naujo ECB vykdomosios valdybos nario skyrimo ⁽¹⁾, ir pažymi, kad skiriant aukščiausiuosius ECB vadovus deramas dėmesys turėtų būti skiriamas tiek narių kompetencijai, tiek lyčiai; laikosi nuomonės, kad ES institucijos, įskaitant ECB, turėtų rodyti pavyzdį lyčių pusiausvyros srityje ir kad itin svarbu pagerinti atstovavimą abiem lytims vadovaujamosiose ECB pareigose; nepitaria valstybių narių sprendimui nepaisyti neigiamo balsavimo Europos Parlamente – ir Ekonomikos ir pinigų politikos komitete, ir plenariniame posėdyje – dėl lyčių pusiausvyros perspektyvos trūkumo skiriant į pareigas Yves'ą Merschą; primygtinai ragina valstybes nares skiriant vykdomosios valdybos narius atsižvelgti į lyčių pusiausvyros perspektyvą, numatant galimybę imtis teigiamos diskriminacijos remiantis subalansuoto atstovavimo abiem lytims principu;

51. primena, kad, remiantis Protokolo Nr. 4 dėl Europos centrinių bankų sistemos ir Europos Centrinio Banko statuto 10 straipsnio 4 dalimi, valdančiosios tarybos posėdžiai konfidencialūs, tačiau ji gali nuspręsti savo svarstymų rezultatus paskelbti viešai; prašo ECB savo tolesnėse metinėse ataskaitose pateikti pagrįstą atsakymą į metinį Parlamento pranešimą dėl ECB;

o

o o

52. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai ir Europos Centriniam Bankui.

⁽¹⁾ Priimti tekstai P7_TA(2012)0396.

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

P7_TA(2013)0602

Padėtis Centrinės Afrikos Respublikoje

2013 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl padėties Centrinės Afrikos Respublikoje (2013/2980 (RSP))

(2016/C 468/29)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į savo 2013 m. sausio 17 d. ⁽¹⁾ ir 2013 m. rugsėjo 12 d. ⁽²⁾ rezolucijas dėl padėties Centrinės Afrikos Respublikoje,
- atsižvelgdamas į JT Saugumo Tarybos 2013 m. sausio 24 d. rezoluciją Nr. 2088(2013), 2013 m. spalio 10 d. rezoluciją Nr. 2121(2013) ir 2013 m. gruodžio 5 d. rezoluciją Nr. 2127(2013),
- atsižvelgdamas į JT generalinio sekretoriaus 2013 m. lapkričio 15 d. pranešimą ir į pranešimą, kurį pateikė generalinio sekretoriaus atstovas ir Jungtinių Tautų regioninio biuro Centrinei Afrikai vadovas Abou Moussa,
- atsižvelgdamas į pagalbos prašymą, su kuriuo savo kalboje, skirtoje Jungtinėms Tautoms, į tarptautinę bendruomenę kreipėsi Centrinės Afrikos Respublikos ministras pirmininkas Nicolas Tiangaye,
- atsižvelgdamas į Centrinės Afrikos Respublikos valdžios institucijų 2013 m. lapkričio 20 d. laišką, kuriame jos prašo, kad Afrikos vadovaujama tarptautinę paramos misiją Centrinės Afrikos Respublikoje (MISCA) paremtų Prancūzijos pajėgos,
- atsižvelgdamas į JT generalinio sekretoriaus pavaduotojo Jano Eliassono 2013 m. lapkričio 25 d. trumpą pranešimą Saugumo Tarybai apie padėtį Centrinės Afrikos Respublikoje,
- atsižvelgdamas į Komisijos pirmininko pavaduotojos ir Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai 2012 m. gruodžio 21 d., 2013 m. sausio 1 d. ir 11 d., 2013 m. kovo 25 d., 2013 m. balandžio 21 d., 2013 m. rugpjūčio 27 d. ir 2013 m. gruodžio 5 d. pareiškimus dėl Centrinės Afrikos Respublikos,
- atsižvelgdamas į ES Komisijos nario, atsakingo už humanitarinę pagalbą ir civilinę saugą, 2012 m. gruodžio 21 d. pareiškimą dėl naujo konflikto Centrinės Afrikos Respublikoje pradžios ir 2013 m. rugsėjo 10 d. pareiškimą dėl krizės Centrinės Afrikos Respublikoje paaštrėjimo,
- atsižvelgdamas į persvarstytą Kotonu susitarimą,
- atsižvelgdamas į tai, kad 2013 m. gegužės mėn. buvo įsteigta Tarptautinė kontaktinė grupė Centrinės Afrikos Respublikos klausimais, kad būtų galima koordinuoti regioninius, viso žemyno ir tarptautinius veiksmus siekiant rasti ilgalaikį šalyje besikartojančių problemų sprendimą,
- atsižvelgdamas į 2013 m. gegužės 3 d. Tarptautinės kontaktinės grupės susitikimą Brazavilyje (Kongo Respublika), kuriame patvirtintos pareinamojo laikotarpio gairės ir sukurtas specialus pagalbos Centrinės Afrikos Respublikai fondas,
- atsižvelgdamas į Tarptautinės kontaktinės grupės Centrinės Afrikos Respublikos klausimais deklaraciją, patvirtintą per 2013 m. lapkričio 8 d. Bangyje vykusį trečiąjį šios grupės susitikimą,
- atsižvelgdamas į 1998 m. Tarptautinio baudžiamojo teismo Romos statutą, kurį Centrinės Afrikos Respublika ratifikavo 2001 m.,
- atsižvelgdamas į Vaiko teisių konvencijos fakultatyvinį protokolą dėl vaikų dalyvavimo ginkluotuose konfliktuose, kurį pasirašė Centrinės Afrikos Respublika,
- atsižvelgdamas į Afrikos Sąjungos Taikos ir saugumo tarybos 2013 m. lapkričio 13 d. paskelbtą pranešimą spaudai dėl padėties Centrinės Afrikos Respublikoje,

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2013)0033.

⁽²⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2013)0389.

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į Afrikos Sąjungos Taikos ir saugumo tarybos 2013 m. spalio 10 d. patvirtintą naują operacijų koncepciją,
- atsižvelgdamas į Afrikos Sąjungos Taikos ir saugumo tarybos 2013 m. lapkričio 13 d. pranešimą, kuriame džiaugiamasi tuo, kad numatoma sustiprinti Prancūzijos pajėgas siekiant geriau paremti MISCA misiją,
- atsižvelgdamas į 2013 m. birželio 19 d. AKR ir ES jungtinės parlamentinės asamblėjos rezoliuciją dėl Centrinės Afrikos Respublikos,
- atsižvelgdamas į AKR ir ES jungtinės parlamentinės asamblėjos pirmininkų 2013 m. lapkričio 27 d. pareiškimą per susitikimą Adis Abeboje (Etiopija),
- atsižvelgdamas į ES Tarybos 2013 m. spalio 21 d. išvadą dėl Centrinės Afrikos Respublikos,
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 122 straipsnio 5 dalį ir 110 straipsnio 4 dalį,

Smurtas

- A. kadangi nuo tada, kai 2012 m. pabaigoje Centrinės Afrikos Respublikoje prasidėjo kovos ir 2013 m. kovo mėn. koalicijos „Séléka“ sukilėliai užgrobė valdžią nuvertę buvusį prezidentą François Bozizé, šalyje vyrauja chaosas ir dėl to susiduriama su itin dideliu maisto produktų ir vaistų trūkumu;
- B. kadangi nuo tada, kai 2013 m. kovo 24 d. koalicija „Séléka“ iškovojo karinę pergalę ir užgrobė valdžią, kai kurie šios koalicijos nariai įvykdė daug žiaurių veiksmų, prievartavimų, nusikaltimų, fizinio smurto veiksmų, vagysčių, grobimų ir kitų žmogaus teisių pažeidimų sostinėje ir provincijose ir niekas jų nekontroliavo; kadangi vis dažniau naudojamos vaikais kariais ir daugėja seksualinės prievartos atvejų;
- C. kadangi pažeidimus vykdo taip pat ir kitos ginkluotos grupuotės ir kai kurios šių grupuočių teigia palaikančios buvusį prezidentą F. Bozizé;
- D. kadangi nuo 2013 m. gruodžio 5 d. per 72 valandų laikotarpį Bangyje žuvo 400 žmonių;
- E. kadangi šiuo karu naudojamos kaip priemonė pradėti religinį karą, kaip matyti atsižvelgiant į sunkią krikščionių bendruomenių padėtį, ir kadangi nepaisant bendrų religinių vadovų pastangų išvengti karo tarp konfesijų ir išlaikyti tradicinį taikų religijų ir bendruomenių sambūvį gresia pavojus, kad situacija taps nebekontroliuojama, jei nebus imtasi tinkamų veiksmų jai spręsti;
- F. kadangi gresia pavojus, kad ši krizė gali išplisti regione, nes tuo atveju, jei Centrinės Afrikos Respublika taps teroristu, prekeivių narkotikais, džihado kovotojų ir plėšikų prieglobsčiu, kaimyninės šalys dėl to taip pat nukentės; kadangi Kamerūno valdžios institucijos laikinai uždarė sieną su Centrinės Afrikos Respublika po to, kai koalicijos „Séléka“ sukilėliai surengė išpuolį pasienio Toktoyo mieste ir nužudė Kamerūno pasienio pareigūną;
- G. kadangi šiuos smurtinius išpuolius vykdo grupuotės, apsirūpinusios naujoviškais ginklais ir tam tikra sunkiaja ginkluote;
- H. kadangi ginkluoti konfliktai vis dažniau finansuojami savomis lėšomis, nes sukilėlių grupuotės, nusikalstami tinklai, samdiniai ir grobikiškas elitas karinei veiklai finansuoti vis dažniau panaudoja iš gamtinių išteklių gavybos gaunamas pajamas;
- I. kadangi pereinamojo laikotarpio nacionalinės valdžios institucijos neturi galimybių suvaldyti smurto vykdytojų ir atlikti savo pareigą apsaugoti visuomenę;
- J. kadangi dėl Centrinės Afrikos Respublikoje vykdomų smurtinių pažeidimų pagrįsta imtis skubių veiksmų siekiant užkirsti kelią masiniams nusikaltimams, kurie kelia pavojų Centrinės Afrikos Respublikos gyventojams ir stabilumui šalyje bei regione;
- K. kadangi kyla pavojus, kad dėl padėties Centrinės Afrikos Respublikoje susidarys palankios sąlygos plėtoti tarpvalstybinę nusikalstamą veiklą, kaip nurodoma JT Saugumo Tarybos rezoliucijoje;

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

Saugumas

- L. kadangi, nors Centrinės Afrikos valstybių ekonominės bendrijos (CAVEB) pajėgos, kurias sudarė 1 300 karių, buvo dislokuotos Centrinės Afrikos Respublikoje, jos nesugebėjo užkirsti kelio tam, kad ši šalis taptų zona, kurioje nesilaikoma įstatymų;
- M. Kadangi JT Saugumo Taryba vienbalsiai priimtoje rezoliucijoje Nr. 2127 (2013) Prancūzijos ir Afrikos pajėgoms suteikė įgaliojimą vykdyti aktyvesnius karinius veiksmus siekiant Centrinės Afrikos Respublikoje atkurti saugumą ir apsaugoti civilius gyventojus, nustatė ginklų embargą ir paprašė Jungtinių Tautų pasirengti galimai taikos palaikymo misijai;
- N. kadangi 2013 m. lapkričio 26 d. generolas Jean-Marie Michel Mokoko (Kongas) buvo paskirtas specialiuoju Afrikos Sąjungos atstovu Centrinės Afrikos Respublikoje ir šalyje dislokuojamų Afrikos pajėgų vadovu (MISCA misija);
- O. kadangi MISCA misiją bus galima vykdyti dvylikos mėnesių laikotarpiu ir numatyta išlyga dėl peržiūros praėjus šešiams mėnesiams; ši misija vykdoma siekiant apsaugoti civilius gyventojus, atkurti tvarką, saugumą ir stabilumą šalyje bei palengvinti humanitarinės pagalbos teikimą;
- P. kadangi pradėjus vykdyti JT taikos palaikymo misiją, kurios prašė Afrikos Sąjunga ir kurią vykdyti numatyta pagal JT Saugumo Tarybos rezoliuciją Nr. 2127, būtų užtikrintas finansinis operacijos tvarumas;
- Q. kadangi pagal JT generalinio sekretoriaus pranešimą JT operacijai vykdyti reikėtų sutelkti 6 000–9 000 taikdarių, jei norima, kad ši operacija būtų veiksminga;

Žmogaus teisės

- R. kadangi dėl viešosios tvarkos ir saugumo sutrikdymo Centrinės Afrikos Respublikoje sukeliama humanitarinė katastrofa, be to, atsiranda didelė grėsmė saugumui regione;
- S. kadangi dėl civilių gyventojų žudymo, namų deginimo ir pagrindinių infrastruktūros objektų griovimo pusė milijono iš 4,6 mln. šalies gyventojų buvo priversti iš jos bėgti;
- T. kadangi 2013 m. rugsėjo 4 d. Bangio teismo prokuroras paprašė skirti 10 metų kalėjimo bausmę 24 buvusiems koalicijos „Séléka“ sukilėliams, kurie buvo perduoti teisingumui, ir tai yra pirmą kartą vykdomas teisminis Centrinės Afrikos Respublikoje padarytų nusikaltimų nagrinėjimas;
- U. kadangi daugelis žmogaus teisių pažeidimų ir karo nusikaltimų vykdytojų nebuvo patraukti atsakomybėn; kadangi tokiu būdu skatinama nebaudžiamumo atmosfera ir sudaromos palankios sąlygos vykdyti tolesnius nusikaltimus;

Humanitariniai aspektai

- V. kadangi neseniai atliktas aprūpinimo maisto saugumo kritiniu atveju vertinimas parodė, kad 484 000 asmenų šalyje gresia maisto stygius;
- W. kadangi dėl saugumo stygiaus ir, atsižvelgiant į krizės mastą, nepakankamo finansavimo lygio humanitarinės organizacijos veiklą vykdo tik miestuose;
- X. kadangi dėl nestabilios padėties 70 proc. vaikų nebeina į mokyklas;
- Y. kadangi Europos Sąjunga ir toliau palaiko nuolatinį politinį dialogą su Centrinės Afrikos Respublika, tebėra pagrindinė paramos šaliai teikėja ir padidino savo humanitarinę pagalbą 8 mln. EUR, t. y. iki 20 mln. EUR; kadangi šios ES pagalbos nepakanka ir kadangi kiti tarptautiniai partneriai taip pat turi prisiimti išpareigojimus;

Vystymasis

- Z. kadangi atsižvelgiant į krizės sudėtingumą būtinos bendros ir suderintos, integruotos ir daugialypio pobūdžio atsakomosios priemonės, nes vien tik karinė intervencija problemų neišspręs;
- AA. kadangi svarbu parengti plataus masto ir visaapimančią požiūrį, pagal kurį siekiant ilgalaikio sprendimo būtų atsižvelgiama į Centrinės Afrikos Respublikos gamtinių išteklių valdymo, taikos, saugumo ir vystymosi aspektų tarpusavio sąsajas;

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

AB. kadangi būtina didelio masto tarptautinė ekonominė pagalba;

AC. kadangi per Kimberley procesą buvo nuspręsta suspenduoti Centrinės Afrikos Respubliką;

AD. kadangi, neatsižvelgiant į neaiškias padėtis Centrinės Afrikos Respublikoje, ES jokiais metu nebuvo sustabdžiusi vystomojo bendradarbiavimo su šia šalimi ir išlieka didžiausia humanitarinės pagalbos teikėja; kadangi 2013 m. gruodžio 5 d. ES pasiūlė skirti 50 mln. EUR Afrikos vadovaujama tarptautinei paramos misijai Centrinės Afrikos Respublikoje, siekdama prisidėti prie šalies stabilizavimo ir vietos gyventojų apsaugos užtikrinimo, taip pat sudaryti sąlygas teikti humanitarinę pagalbą ir atlikti saugumo ir gynybos sektoriaus reformą;

Smurtas

1. griežtai smerkia rimtus humanitarinės teisės pažeidimus ir paplitusius žmogaus teisių teisės pažeidimus, visų pirma vykdytus buvusios koalicijos „Séléka“ ir nereguliariųjų karinių pajėgų grupių, ypač vadinamų „anti-balaka“ grupėmis, įskaitant be teismo vykdomas egzekucijas, neatidėliotinus mirties bausmės vykdymus, prievartinius dingimus, savavališkus suėmimus ir įkalinimą, kankinimus, seksualinę prievartą bei prievartą dėl lyties ir vaikų karių verbavimą; išreiškia didelį susirūpinimą dėl vėl pagausėjusio smurto ir keršto, vyraujančių Centrinės Afrikos Respublikoje, kurie gali lemti, kad situacija taps nekontroliuojama, kad bus vykdomi patys sunkiausi pagal tarptautinę teisę nusikaltimai, kaip antai karo nusikaltimai ir nusikaltimai žmoniškumui; taip pat yra susirūpinęs dėl galimo šalutinio poveikio, dėl kurio kyla viso regiono destabilizacijos grėsmė;

2. dar kartą pakartoja, jog yra labai susirūpinęs dėl padėties Centrinės Afrikos Respublikoje, kuriai būdingas visiškas teisėtarkos žlugimas ir teisinės valstybės principų nesilaikymas bei sektantiško pobūdžio smurtas; smerkia pastaruoju metu įvykdytus smurtinius veiksmus, kurie dar labiau pablogino pačių pagrindinių paslaugų teikimą bei jau ir taip baisią humanitarinę padėtį, dėl kurios kenčia visi gyventojai;

3. atsižvelgdamas į tai, džiaugiasi JT Saugumo Tarybos sprendimu dėl ginklų embargo taikymo Centrinės Afrikos Respublikai;

Saugumas

4. džiaugiasi pagal JT Chartijos VII skyrių priimta JT Saugumo Tarybos rezoliucija 2127 (2013) ir ragina nedelsiant ją vykdyti, kad Centrinės Afrikos Respublikos gyventojai būtų apsaugoti nuo tolesnio smurto ir nesaugumo;

5. pritaria skubiam Prancūzijos karinių pajėgų dislokavimui pagal JT Saugumo Tarybos suteiktus įgaliojimus ir šių pajėgų pastangas sustabdyti smurtą, apsaugoti civilius gyventojus ir nuginkluoti nereguliariųjų karinių pajėgų grupes;

6. reiškia pagarbą dviem prancūzų kariams, tarnavusiems kartu su Afrikos karinių pajėgų kovotojais, žuvusiems pirmąją savo misijos apsaugoti Centrinės Afrikos Respublikos civilius gyventojus dieną;

7. pritaria nuolat dedamoms tarptautinėms pastangoms atkurti tvarką, įskaitant Centrinės Afrikos valstybių ekonominės bendrijos (CAVEB) Taikos stiprinimo Centrinės Afrikos Respublikoje misijos (MICOPAX) taikos palaikymo pajėgų stiprinimą ir jų performavimą į Tarptautinės paramos misijos Centrinės Afrikos Respublikoje (MISCA) taikos palaikymo pajėgas, už kurias atsakinga Afrikos Sąjunga;

8. ragina tarptautinę bendruomenę prisidėti visais būtiniais finansinėmis, karinių pajėgų ir kitais paramos būdais visų pirma prie tarptautinės saugumo pajėgų misijos Afrikoje ir užtikrinti šios misijos įgaliojimų vykdymą; atsižvelgdamas į tai džiaugiasi, kad ES suteikė 50 mlrd. EUR Afrikos vadovaujama tarptautinei paramos misijai Centrinės Afrikos Respublikoje (AFISM-CAR) remti;

9. apgailėstauja, kad Jungtinių Tautų taikos palaikymo misija steigama lėtai ir kad reikia daug laiko, jog Saugumo Taryba patvirtintų įgaliojimus pagal JT Chartijos VII skyrių;

10. mano, jog būtina toliau šalinti konflikto pasekmes, visų pirma reformuojant ginkluotąsias pajėgas ir saugumo pajėgas, demilitarizuojant, demobilizuojant ir pakartotinai integruojant buvusius kovotojus, kaip nurodyta JT Saugumo Tarybos rezoliucijoje 2121 (2013), vykdant pabėgėlių repatriaciją, šalies viduje perkeltų asmenų grąžinimą į namus ir įgyvendinant perspektyvias vystymosi programas;

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

11. ragina Europos Sąjungos Tarybą ištirti galimybę organizuoti mokymus ir paramą MISCA misijai, kaip buvo daroma AMISOM misijos atveju, kad būtų padidinti Afrikos pajėgų gebėjimai valdyti operacijų, kuriomis siekiama įtvirtinti saugumą savo jėgomis, planavimą ir vykdymą;
12. pažymi, kad pastarosios krizės Malyje ir Centrinės Afrikos Respublikoje rodo, jog Afrikos žemynas turi sukurti tinkamus žemyno saugumo pajėgumus; turėdamas tai mintyje, ragina ES ir jos valstybes nares teikti didesnę paramą faktiškai įsteigiant Afrikos tiesioginio reagavimo į krizę pajėgumus (CARIC), kurie pradėti organizuoti 2013 m. birželio mėn. ir kurie yra būtina reikalingi siekiant greitai sukurti Afrikos Sąjungos valdomas Afrikos nuolatinės parengties pajėgas (ANPP), kurias iš pradžių planuota sukurti 2010 m.;
13. ragina glaudžiau bendradarbiauti regione kovojant su Viešpaties pasipriešinimo armija;

Žmogaus teisės

14. pabrėžia, kad šturkščių žmogaus teisių ir tarptautinės humanitarinės teisės pažeidimų vykdytojai neturėtų likti nubausti; ragina, kad apie šių nusikaltimų vykdytojus būtų pranešama, jie būtų patraukti baudžiamojon atsakomybėn ir nubausti laikantis nacionalinės ir tarptautinės baudžiamosios teisės normų; atsižvelgdamas į tai pabrėžia, kad dėl padėties Centrinės Afrikos Respublikoje jau kreiptasi į Tarptautinį baudžiamąjį teismą ir kad pagal šio teismo statutą senaties terminas netaikomas genocidui, nusikaltimams žmoniškumui ar karo nusikaltimams; taip pat pritaria Tarptautinio baudžiamojo teismo prokuroro 2013 m. rugpjūčio 7 d. pareiškimui;
15. ragina nedelsiant imtis kovos su smurtu prieš moteris ir merginas priemonių, užtikrinti jų apsaugą ir panaikinti šios rūšies nusikaltimus įvykdžiusių nusikaltėlių nebaudžiamumą;
16. ypač džiaugiasi, kad JT Saugumo Taryba įsteigė tyrimų komisiją pranešimams apie tarptautinės humanitarinės teisės ir žmogaus teisių pažeidimus, kurios įvykdė visos šalys Centrinės Afrikos Respublikoje nuo 2013 m. sausio mėn., tirti; ragina visas šalis visapusiškai bendradarbiauti su šia komisija siekiant užtikrinti, kad šių sunkių nusikaltimų vykdytojai būtų patraukti atsakomybėn;
17. ragina visapusiškai bendradarbiauti su sankcijų komitetu, įsteigtu pagal JT Saugumo Tarybos rezoliuciją 2127 (2013);
18. ragina Centrinės Afrikos Respublikos valdžios institucijas vykdyti Tarptautinio baudžiamojo teismo Romos statute, kurį jų valstybė pasirašė, nustatytus reikalavimus;
19. ragina laikytis nacionalinių ir tarptautinių įsipareigojimų dėl draudimo verbuoti vaikus į ginkluotąsias pajėgas ir ginkluotas grupuotes ir draudžiamo jų dalyvavimo šiose pajėgose ir grupuotėse;

Humanitariniai aspektai

20. džiaugiasi, kad ES nutiesė humanitarinį oro tiltą, naudodamasi humanitarinės pagalbos (angl. ECHO) skrydžiais, t. y. humanitarinio oro transporto paslaugomis, kuris veikia nuo gruodžio 9 d., kad būtų padidintos tarptautinės pastangos siekiant stabilizuoti Centrinės Afrikos Respubliką užtikrinant, jog humanitarinė pagalba pasiektų tuos, kuriems šios pagalbos labiausiai reikia; džiaugiasi Išorės veiksmy tarnybos ir už humanitarinę pagalbą atsakingo Komisijos nario pastangomis greitai reaguoti į susidariusią padėtį;
21. ragina tarptautinę bendruomenę laikyti Centrinės Afrikos Respubliką svarbiausiu savo darbotvarkės klausimu ir remti šią nestabilią šalį; atsižvelgdamas į tai pabrėžia, kad humanitarinė bendruomenė privalo laikytis savo įsipareigojimų Centrinės Afrikos Respublikai, nepaisant dabartinės politinės ir saugumo padėties, ir skirti pakankamai išteklių, kad galima būtų reaguoti į šalies patiriamą medicininę ir humanitarinę krizę; yra susirūpinęs dėl apribotų galimybių teikti humanitarinę pagalbą ir smerkia išpuolius prieš humanitarinės pagalbos darbuotojus; ragina visas konflikto šalis, ypač koaliciją „Séléka“, leisti humanitarinėms ir paramos organizacijoms saugiai ir nekludomai teikti pagalbą;

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

22. palankiai vertina didesnę ES paramą, skirtą humanitarinei krizei Centrinės Afrikos Respublikoje įveikti, ir ragina ES bei jos valstybes nares, kaip pagrindines paramos šaliai teikėjas, labiau koordinuoti veiksmus su kitais paramos teikėjais ir tarptautinėmis institucijomis, siekiant, kad būtų tinkamai patenkinti neatidėliotini humanitariniai poreikiai ir palengvintos Centrinės Afrikos Respublikos gyventojų kančios;

Vystymasis

23. ragina Tarptautinę kontaktinę grupę Centrinės Afrikos Respublikos klausimais suteikti Centrinės Afrikos Respublikai būtiną finansinę paramą, kad būtų sukurtas perspektyvus ekonomikos vystymasis, atkurta veikianti viešoji administracija ir paslaugos ir įsteigtos veikiančios demokratinės institucijos, pajėgios apsaugoti piliečius;

24. primygtinai pabrėžia, kad išsamus politinis sprendimas ir sąžiningas įplaukų paskirstymas per valstybės biudžetą yra labai svarbūs ieškant būdų, kaip išbristi iš krizės, ir sudarant sąlygas tvariam regiono vystymuisi;

25. smerkia neteisėtą gamtinių išteklių naudojimą Centrinės Afrikos Respublikoje;

26. mano, kad skaidrumas ir visuomenės atliekamas tikrinimas kasybos sektoriuje yra esmingai svarbūs siekiant veiksmingo kasybos valdymo ir viešo kasybos ir eksporto įmonių veiklos ir pajamų skelbimo;

27. ragina imtis priemonių ir padedant tarptautinei bendruomenei dėti daugiau pastangų siekiant įveikti politinę krizę ir sukurti teisingumo sistemą bei administracinę struktūrą, ypatingą dėmesį skiriant pagrindinių paslaugų teikimo atkūrimui teisingumo, sveikatos priežiūros ir švietimo srityse; ragina imtis veiksmų siekiant užtikrinti ir skatinti teisę į mokslą, taip pat ragina vyriausybę labiau stengtis įgyvendinti veiksmų planą dėl švietimo visiems;

28. smerkia gamtos paveldo niokojimą, ypač brakonieriavimą;

Politinis procesas

29. patvirtina savo paramą Centrinės Afrikos Respublikos suverenumui, vienybei ir teritoriniam vientisumui;

30. ragina Centrinės Afrikos Respublikos valdžios institucijas nedelsiant įgyvendinti susitarimus dėl politinių pokyčių, kad būtų sudarytos sąlygos surengti rinkimus ir grįžti prie konstitucinės tvarkos iki 2015 m. vasario mėn.;

31. dar kartą pakartoja, kad remia ministrą pirmininką Nicolas'ą Tiangaye, kuriam pritaria tarptautinė bendruomenė;

32. ragina atkurti Centrinės Afrikos Respublikos valstybės tarnybą, kad būtų galima organizuoti patikimus ir neiginčytinus nacionalinius rinkimus siekiant vadovauti šalies tolesniam ėjimui demokratijos keliu; pažymi, kad, nepaisant ministro pirmininko N. Tiangaye pastangų, valstybės struktūros ir kontrolė labai suardytos, tėra nežymūs jų likučiai; ragina pilietinę visuomenę dalyvauti diskusijose dėl Centrinės Afrikos Respublikos ateities;

33. ragina pereinamojo laikotarpio valdžios institucijas užtikrinti visapusišką moterų dalyvavimą visais proceso etapais;

34. dėsiuosi, kad JT išipareigojo „atidžiai stebėti pokyčių valdymą“;

o

o o

35. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, Komisijos pirmininko pavaduotojai ir Sąjungos vyriausiajai įgaliotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai Catherine Ashton, JT Saugumo Tarybai, JT Generaliniam Sekretoriui, Afrikos Sąjungos institucijoms, Centrinės Afrikos valstybių ekonominei bendrijai, AKR ir ES jungtinei parlamentinei asamblėjai ir ES valstybėms narėms, taip pat Centrinės Afrikos Respublikos pereinamojo laikotarpio tarybai.

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

P7_TA(2013)0603

Organų ėmimas persodinimui Kinijoje

2013 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl organų ėmimo persodinimui Kinijoje (2013/2981 (RSP))

(2016/C 468/30)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į savo 2006 m. rugsėjo 7 d.⁽¹⁾ ir 2013 m. kovo 14 d.⁽²⁾ rezolucijas dėl ES ir Kinijos santykių, 2012 m. gruodžio 13 d. rezoliuciją dėl Metinės ataskaitos dėl žmogaus teisių ir demokratijos pasaulyje 2011 m. ir Europos Sąjungos politikos šioje srityje⁽³⁾, 2010 m. gruodžio 16 d. rezoliuciją dėl 2009 m. metinės ataskaitos dėl žmogaus teisių padėties pasaulyje ir Europos Sąjungos politikos šioje srityje⁽⁴⁾ ir 2010 m. gegužės 19 d. rezoliuciją dėl Komisijos komunikato „Organų donorystės ir transplantacijos 2009–2015 m. veiksmų planas: glaudesnis valstybių narių bendradarbiavimas“⁽⁵⁾,
 - atsižvelgdamas į Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartiją, ypač į jos 3 straipsnį „Teisė į asmens neliečiamybę“,
 - atsižvelgdamas į 2009 m. lapkričio 21 d., 2012 m. gruodžio 6 d. ir 2013 m. gruodžio 2 d. Žmogaus teisių pakomitečio klausymus ir į atitinkamus buvusio Kanados valstybės sekretoriaus Azijos ir Ramiojo vandenyno regiono šalių reikalams Davido Kilgouro ir žmogaus teisių teisininko Davido Mataso parodymus apie didelio masto organų ėmimą persodinimui, kuris vykdomas tam sutikimo nedavusiems dvasinio judėjimo „Falun Gong“ nariams Kinijoje nuo 2000 m.,
 - atsižvelgdamas į 1988 m. spalio 4 d. Kinijos ratifikuotą Konvenciją prieš kankinimą ir kitokį žiaurų, nežmonišką ir žeminantį elgesį arba baudimą,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 122 straipsnio 5 dalį ir 110 straipsnio 4 dalį,
- A. kadangi Kinijos Liaudies Respublika per metus atlieka daugiau nei 10 000 organų persodinimo operacijų, o 165 Kinijos organų persodinimo centrai skelbia, kad tinkamus organus gali rasti per dvi–keturias savaites, nors šiuo metu Kinijoje nėra organizuotos ar veiksmingos viešos organų donorystės ar paskirstymo sistemos; kadangi organų persodinimo sistema Kinijoje neatitinka Pasaulio sveikatos organizacijos nustatytų reikalavimų dėl organų išgijimo būdų skaidrumo ir atsekamumo ir kadangi Kinijos vyriausybė pasipriešino nepriklausomai sistemos priežiūrai; kadangi išankstinė etiškos organų donorystės sąlyga yra savanoriškas ir informacija pagrįstas sutikimas;
- B. kadangi dėl tradicinių įsitikinimų Kinijos Liaudies Respublikoje savanoriška organų donorystė praktikuojama itin retai; kadangi 1984 m. Kinija įgyvendino taisykles, kuriomis leidžiama paimti organus iš kalinių, kuriems įvykdyta mirties bausmė;
- C. kadangi Kinijos Liaudies Respublikos vyriausybė nepateikė pakankamai informacijos apie perteklinių organų šaltinius, kurios prašė buvęs Jungtinių Tautų specialusis pranešėjas kankinimo ir kitokio žiauraus, nežmoniško arba žeminančio elgesio ar bausmių klausimais Manfred Nowak ir Kanados mokslininkai tyrėjai žmogaus teisių advokatas David Matas ir buvęs Kanados valstybės sekretorius Azijos ir Ramiojo vandenyno regiono šalių reikalams David Kilgour;
- D. kadangi Kinijos organų donorystės komiteto direktorius ir buvęs sveikatos viceministras Huang Jiefu 2010 m. Madride vykusioje konferencijoje dėl organų donorystės ir persodinimo teigė, kad daugiau nei 90 proc. iš mirusių donorų paimtų persodinimui skirtų organų paimta iš Kinijoje mirties bausmė nuteistų kalinių ir kad iki 2014 m. vidurio iš visų ligoninių, kurioms suteikta licencija vykdyti organų persodinimo operacijas, bus reikalaujama nebenaudoti organų, paimtų iš kalinių, kuriems įvykdyta mirties bausmė, ir naudoti tik tuos organus, kurie buvo savanoriškai padovanoti ir skirti taikant besiformuojančią nacionalinę sistemą;

⁽¹⁾ OL C 305 E, 2006 12 14, p. 219.

⁽²⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2013)0097.

⁽³⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2012)0503.

⁽⁴⁾ OL C 169 E, 2012 6 15, p. 81.

⁽⁵⁾ OL C 161 E, 2011 5 31, p. 65.

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

- E. kadangi Kinijos Liaudies Respublika paskelbė savo ketinimą iki 2015 m. palaipsniui panaikinti organų ėmimą iš kalinių, kuriems įvykdyta mirties bausmė, taip pat pradėti taikyti kompiuterizuotą organų skyrimo sistemą, pavadintą Kinijos organų persodinimo reagavimo sistema, ir taip paprieštaravo savo įsipareigojimui, kad iki 2014 m. vidurio iš visų ligoninių, kurioms suteikta licencija vykdyti organų persodinimo operacijas, bus reikalaujama nebenaudoti organų, paimtų iš kalinių, kuriems įvykdyta mirties bausmė;
- F. kadangi 1999 m. liepos mėn. Kinijos komunistų partija, siekdama panaikinti Falun Gong dvasinę praktiką, pradėjo intensyvų nacionalinį persekiojimą, kurio metu buvo suimti ir areštuoti šimtai tūkstančių dvasinio judėjimo „Falun Gong“ narių; kadangi esama pranešimų, kad iš uigūrų ir tibetiečių kalinių taip pat buvo prievarta paimti organai;
- G. kadangi Jungtinių Tautų specialusis pranešėjas kankinimo ir kitokio žiauraus, nežmoniško arba žeminančio elgesio ar bausmių klausimais išreiškė susirūpinimą dėl įtarimų dėl organų paėmimo iš kalinių ir paragino Kinijos Liaudies Respublikos vyriausybę padidinti organų persodinimo sistemos atskaitingumą ir skaidrumą ir nubausti už piktnaudžiavimą atsakingus asmenis; kadangi religinių ar politinių kalinių žudymas tam, kad jų organai būtų perduoti persodinimui, yra bausis ir netoleruotinas pagrindinės teisės į gyvybę pažeidimas;
- H. kadangi 2013 m. lapkričio 12 d. JT Generalinė Asamblėja išrinko Kiniją į JT Žmogaus teisių tarybą trejų metų laikotarpiui nuo 2014 m. sausio 1 d.;
1. išreiškia didelį susirūpinimą dėl Kinijos Liaudies Respublikoje nuolat pasikartojančių ir patikimų pranešimų apie nuolatinį, valstybės sankcionuotą organų ėmimą persodinimui iš tam sutikimo nedavusių sąžinės kalinių, įskaitant didelį skaičių dvasinio judėjimo „Falun Gong“ narių, įkalintų dėl savo religinių įsitikinimų, taip pat kitų religinių ir etninių mažumų grupių narius;
 2. pabrėžia, kad nepriimtina organų ėmimą iš kalinių, kuriems įvykdyta mirties bausmė, laipsniškai panaikinti tik iki 2015 m.; ragina Kinijos Liaudies Respublikos vyriausybę nedelsiant nutraukti organų ėmimo iš sąžinės kalinių ir religinių ir etninių mažumų grupių narių praktiką;
 3. ragina ES ir valstybes nares iškelti organų ėmimo persodinimui Kinijoje klausimą; rekomenduoja, kad Sąjunga ir valstybės narės viešai pasmerktų piktnaudžiavimą organų persodinimu Kinijoje ir informuotų apie tai į Kiniją keliaujančius savo piliečius; ragina, kad ES atliktų išsamų ir skaidrų organų persodinimo atvejų Kinijoje tyrimą ir patraukti baudžiamojon atsakomybėn tuos asmenis, kurie dalyvavo tokioje neetiškoje veikloje;
 4. ragina Kinijos valdžios institucijas išsamiai atsakyti į JT specialiojo pranešėjo kankinimo ir kitokio žiauraus, nežmoniško arba žeminančio elgesio ar bausmių klausimais ir JT specialiojo pranešėjo religijos ir tikėjimo laisvės klausimais prašymus, kad Kinijos vyriausybė pateiktų informacijos apie papildomų organų šaltinius, nes padidėjo organų persodinimo operacijų skaičius, ir leisti jiems atlikti tyrimą dėl organų persodinimo praktikos Kinijoje;
 5. ragina nedelsiant paleisti visus sąžinės kalinius Kinijoje, įskaitant dvasinio judėjimo „Falun Gong“ narius;
 6. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, Komisijos pirmininko pavaduotojai ir Sąjungos vyriausiajai įgaliotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai, ES specialiajam įgaliotiniui žmogaus teisių klausimais, Jungtinių Tautų generaliniam sekretoriui, Jungtinių Tautų Žmogaus teisių tarybai, Kinijos Liaudies Respublikos vyriausybei ir Kinijos nacionaliniam liaudies kongresui.

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

P7_TA(2013)0604

Padėtis Šri Lankoje

2013 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl padėties Šri Lankoje (2013/2982(RSP))

(2016/C 468/31)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į savo 2009 m. spalio 22 d. ⁽¹⁾ ir 2011 m. gegužės 12 d. ⁽²⁾ rezoliucijas dėl padėties Šri Lankoje,
 - atsižvelgdamas į 2011 m. lapkričio mėn. Šri Lankos Patirties ir susitaikymo komisijos galutinę ataskaitą,
 - atsižvelgdamas į Jungtinių Tautų žmogaus teisių tarybos 2013 m. kovo 18 d. ir 2012 m. kovo 22 d. rezoliucijas, kuriomis skatinamas susitaikymas ir atskaitomybė Šri Lankoje,
 - atsižvelgdamas į 2012 m. lapkričio mėn. paskelbtą JT generalinio sekretoriaus vidinės peržiūros grupės ataskaitą dėl JT veiksmų Šri Lankoje per paskutiniuosius karo Šri Lankoje etapus ir po jo, kurioje nagrinėjama, kodėl tarptautinė bendruomenė nesugebėjo apsaugoti civilių gyventojų nuo plataus masto humanitarinės teisės ir žmogaus teisių pažeidimų,
 - atsižvelgdamas į JT vyriausiosios žmogaus teisių komisarės Navi Pillay 2013 m. rugpjūčio 31 d. pareiškimą ir 2013 m. rugsėjo 25 d. ataskaitą JT žmogaus teisių tarybai;
 - atsižvelgdamas į Prancūzijos labdaros akcijos prieš badą pranešimą dėl šalies šiaurėje, Muturo mieste, 2006 m. nužudytų 17 šioje organizacijoje dirbusių vietos darbuotojų,
 - atsižvelgdamas į Europos Sąjungos delegacijos 2012 m. gruodžio 5 d. pranešimą dėl teisinės valstybės Šri Lankoje ⁽³⁾,
 - atsižvelgdamas į Komisijos pirmininko pavaduotojos ir Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai Catherine Ashton 2013 m. sausio 18 d. deklaraciją ES vardu dėl buvusios Šri Lankos Aukščiausiojo teismo pirmininkės Shirani Bandaranayake apkaltos,
 - atsižvelgdamas į neseniai vykusį Tautų sandraugos vyriausybės vadovų susitikimą Kolombe ir į JK ministro pirmininko Davido Camerono raginimą atlikti nepriklausomą įtariamų karo nusikaltimų tyrimą,
 - atsižvelgdamas į konvencijas, kurias pasirašė Šri Lanka, būtent į Tarptautinį pilietinių ir politinių teisių paktą, Tarptautinį ekonominių, socialinių ir kultūrinių teisių paktą, Konvenciją prieš kankinimą ir kitokių žiaurų, nežmonišką ar žeminantį elgesį ar baudimą, Tarptautinę konvenciją dėl visų formų rasinės diskriminacijos panaikinimo, Konvenciją dėl kelio užkirtimo genocido nusikaltimui ir baudimo už jį, Vaiko teisių konvenciją, Konvenciją dėl visų formų moterų diskriminacijos panaikinimo ir Konvenciją prieš korupciją,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 122 straipsnio 5 dalį ir 110 straipsnio 4 dalį,
- A. kadangi 2009 m. gegužės mėn. baigėsi keletą dešimtmečių šalies šiaurėje trukęs konfliktas tarp Šri Lankos vyriausybės ir separatistinės grupuotės „Tamil Elamo išlaisvinimo tigrų“ (LTTE), nes grupuotė buvo įveikta ir pasidavė, o jos lyderis žuvo;

⁽¹⁾ OL C 265 E, 2010 9 30, p. 29.

⁽²⁾ OL C 377 E, 2012 12 7, p. 156.

⁽³⁾ http://eeas.europa.eu/delegations/sri_lanka/documents/press_corner/20121205_en.pdf

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

- B. kadangi manoma, kad per paskutinius konflikto mėnesius dėl intensyvių kovų civilių gyvenamose teritorijose žuvo ir buvo sužeista tūkstančiai civilių gyventojų, o apie 6 000 asmenų dingo;
- C. kadangi 2009 m. gegužės 23 d. JT Generalinis Sekretorius Ban Ki-Moon ir Šri Lankos prezidentas Mahinda Rajapaksa pasirašė bendrą pareiškimą, kuriuo Šri Lankos vyriausybė sutiko imtis priemonių, kad būtų užtikrinta atskaitomybė už įtariamus karo nusikaltimus ir nusikaltimus žmoniškumui, įvykdytus paskutiniaisiais 26 metus trukusio vidaus konflikto etapais;
- D. kadangi 2010 m. gegužės 15 d. prezidentas M. Rajapaksa paskyrė Patirties ir susitaikymo komisiją; kadangi, kaip pranešama, daug žmonių savo iniciatyva kreipėsi į šią komisiją, o tai rodo didžiulį norą ir poreikį vykdyti nacionalinį dialogą konflikto klausimu;
- E. kadangi 2011 m. balandžio 26 d. JT ekspertų grupės ataskaitoje teigiama, kad gauta daug patikimų pranešimų, jog ir vyriausybės pajėgos, ir LTTE įvykdė karo nusikaltimų laikotarpiu prieš 2009 m. gegužės mėn., kai vyriausybės pajėgos paskelbė laimėjusios prieš separatistus;
- F. kadangi toje ataskaitoje esama sunkių kaltinimų ir kadangi tebesitęsia tarptautinė kampanija, per kurią siekiama nuodugniai įvertinti įvykius, be kita ko, šis klausimas buvo svarstomas ir per neseniai vykusį Tautų sandraugos aukščiausiojo lygio susitikimą, ir pabrėžiama, kad šie tyrimai turi būti atlikti prieš siekiant ilgalaikio susitaikymo Šri Lankoje;
- G. kadangi Šri Lankoje neseniai pradėtas visuotinis gyventojų surašymas siekiant visų pirma nustatyti civilių gyventojų mirties ir sužeidimų atvejų mastą ir aplinkybes, taip pat įvertinti per konfliktą padarytą materialinę žalą remiantis pagrindine Patirties ir susitaikymo komisijos ataskaitoje pateikta rekomendacija;
- H. kadangi 2013 m. rugpjūčio mėn. buvo įsteigta Prezidento tyrimų komisija, kuri tirs žmonių dingimo atvejus Šiaurės ir Rytų provincijose nuo 1990 iki 2009 m. ir pateiks ataskaitą;
- I. kadangi 2013 m. rugsėjo 25 d. Navi Pillay paragino Šri Lankos vyriausybę panaudoti laiką, likusį iki tol, kol ji pateiks šalies ataskaitą JT žmogaus teisių tarybai JT kovo mėn. posėdyje, ir imtis realių veiksmų nacionaliniu lygmeniu, kurie duotų apčiuopiamus rezultatus, įskaitant atskirų nusikaltimų vykdytojų patraukimą atsakomybėn; priešingu atveju tarptautinė bendruomenė privalės nustatyti savo tyrimų priemones;
- J. kadangi vidinė peržiūros grupė JT veiklos Šri Lankoje paskutiniaisiais karo etapais klausimu padarė išvadą, kad JT institucijų nesugebėjimas ginti teisių asmenų, kuriems jos buvo įgaliosios padėti, prisidėjo prie JT nesugebėjimo veikti pagal joms suteiktus tarptautinius įgaliojimus įgyvendinti apsaugos įsipareigojimus;
1. reiškia dėkingumą už taikos atkūrimą Šri Lankoje, nes tai didžiulis palengvėjimas visiems gyventojams, ir pripažįsta Šri Lankos vyriausybės pastangas (padedant tarptautinei bendruomenei) atstatyti infrastruktūrą ir apgyvendinti didžiąją dalį iš 400 000 šalies viduje perkeltų asmenų;
 2. pažymi, kad padaryta pažanga siekiant Tūkstantmečio vystymosi tikslų, įgyvendinant trikalbystės politiką, t. y. valstybės tarnautojus mokant sinhalų, tamilų ir anglų kalbų, ir vykdant visuotinį gyventojų surašymą, dėl kurio sprendimas buvo priimtas neseniai, siekiant apskaičiuoti pilietinio karo metu padarytą humanitarinę ir materialinę žalą;
 3. palankiai vertina pirmuosius istorijoje rinkimus į provincijos tarybą Šiaurės provincijoje (jie įvyko 2013 m. rugsėjo 21 d.), kuriuos didžiule balsų dauguma laimėjo Tamilų nacionalinis aljansas;
 4. tikisi, kad taikos pastangos atsipirks, kad bus dar labiau stiprinama šalies vystymosi darbotvarkė, o šalies piliečiai ir vis didesnis skaičius turistų galės visapusiškai pasinaudoti šalies gamtos ir kultūros potencialu; pabrėžia, kad ilgalaikis stabilumas bus įmanomas tik pasiekus tikrą susitaikymą, visapusiškai dalyvaujant vietos gyventojams;

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

5. susirūpinęs pažymi, kad buvusiose konflikto zonose vis dar yra daug vyriausybės karinių pajėgų, kad dėl to vykdomi žmogaus teisių pažeidimai, įskaitant žemių užgrobimą (nagrinėjama daugiau kaip tūkstantis bylų, susijusių su turta praradusiais žemės savininkais) ir susirūpinimą keliantį lytinių nusikaltimų skaičių ir kitus nusikaltimus prieš moteris, turint omenyje ypatingą tūkstančių karo našių pažeidžiamumą;
 6. palankiai vertina nacionalinį Patirties ir susitaikymo komisijos rekomendacijų įgyvendinimo veiksmų planą ir ragina vyriausybę dėti daugiau pastangų, kad šios rekomendacijos būtų visiškai įgyvendintos, visų pirma kad būtų laiku atlikti patikimi tyrimai dėl plačiai paplitusių įtarimų dėl be teismo sprendimo vykdytų žudymų ir prievartinių dingimų, kad būtų toliau demilitarizuojama šiaurinė Šri Lankos dalis, sukurti nešališki ginčų dėl žemės sprendimo mechanizmai, iš naujo įvertinama kalnų politika, formaliai stiprinamos nepriklausomos civilinės institucijos, kaip antai policijos pajėgos, teisės reikalų ir žmogaus teisių komisija, ir kad būtų pasiektas ilgalaikis politinis susitarimas dėl tolesnio valdžios perdavimo provincijose; ragina, kad Prezidento tyrimų komisija tirtų žmonių dingimo atvejus ne tik Šiaurės ir Rytų provincijose, bet ir likusioje šalies dalyje;
 7. reiškia didelį susirūpinimą dėl toliau gaunamų pranešimų apie bauginimo ir žmogaus teisių pažeidimų atvejus (taip pat ir saugumo pajėgų vykdomus pažeidimus), be teismo sprendimo vykdomus žudymus, kankinimus ir žodžio, asociacijų ir taikių susirinkimų laisvės pažeidimus, taip pat represijas, vykdomas prieš žmogaus teisių gynėjus, pilietinės visuomenės atstovus ir žurnalistus, pavojus teisiniam nepriklausomumui ir teisei valstybei ir diskriminaciją dėl religijos ar tikėjimo; ragina Šri Lankos vyriausybę imtis būtinų priemonių;
 8. palankiai vertina dalies administracijos sprendimą imtis tyrimo dėl kaltinimo, kad vyriausybės pajėgos 2006 m. nužudė 17 vietinių pagalbos darbuotojų, dirbusių šalies šiaurėje esančiame Muturo mieste Prancūzijos labdaros akcijos prieš badą organizacijoje, taip pat dėl penkių jaunuolių nužudymo Trincomalėje; ragina valdžios institucijas imtis visų įmanomų priemonių, kad už šias žudynes atsakingi asmenys būtų patraukti atsakomybėn;
 9. ragina Šri Lankos vyriausybę reaguoti į prašymus dėl atskaitomybės už įtariamus tarptautinės žmogaus teisių teisės ir humanitarinės teisės pažeidimus karo metu ir iki 2014 m. kovo mėn. pradėti nepriklausomą ir patikimą tyrimą dėl įtariamų pažeidimų; mano, kad priešingu atveju JT turėtų pradėti tarptautinį tyrimą;
 10. ragina Šri Lankos vyriausybę parengti veiksmingo liudytojų apsaugos įstatymo projektą, kad tokių nusikaltimų liudytojai gautų pakankamą apsaugą;
 11. palankiai vertina išminavimo darbus, kuriuos vykdo Šri Lankos armija ir tarptautinės NVO, pvz., „Halo Trust“, ir atkreipia dėmesį į nemažą ES skiriamą finansavimą bei į papildomą finansavimą, kurį paskelbė skirsianti JK; primygtinai ragina Šri Lankos vyriausybę ir ginkluotąsias pajėgas kartu su ES ir jos valstybėmis narėmis toliau teikti reikiamus išteklius, kad būtų tęsiamas sausumos minų išminavimo darbas, nes šios minos sudaro dideles kliūtis atkūrimui ir ekonomikos atgaivinimui; dar kartą ragina Šri Lanką prisijungti prie Otavos minų draudimo sutarties;
 12. susirūpinęs pažymi, kad remiantis neseniai Europolo atlikta terorizmo padėties ir tendencijų ES ataskaita, LTTE, kuri praityje beatodairiškai vykdė teroristinius išpuolius, vis dar aktyviai veikia tarptautiniu mastu;
 13. ragina JT ir valstybes nares nuodugniai išnagrinėti, kodėl tarptautinei bendruomenei nepavyko Šri Lankoje imtis tinkamų priemonių, kad būtų galima užtikrinti, jog susidūrus su panašiomis problemomis ateityje, JT atitiktų daug aukštesnius standartus, t. y. galėtų geriau įgyvendinti apsaugos ir humanitarinius įsipareigojimus;
 14. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, Europos išorės veiksmų tarnybai, Komisijos pirmininko pavaduotojai ir Sąjungos vyriausijai įgaliotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai, ES specialiajam įgaliotiniui žmogaus teisių klausimais, valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams, JT Generaliniam Sekretoriui, JT žmogaus teisių tarybai ir Šri Lankos vyriausybei ir parlamentui.
-

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

II

(Komunikatai)

EUROPOS SAJUNGOS INSTITUCIJŲ, ĮSTAIGŲ IR ORGANŲ PRIIMTI
KOMUNIKATAI

EUROPOS PARLAMENTAS

P7_TA(2013)0550

Pranešimai apie apsilankymus informacijos rinkimo tikslu dėl peticijų tyrimo (Darbo tvarkos taisyklių 202 straipsnio 5 dalies išaiškinimas)**2013 m. gruodžio 10 d. Europos Parlamento sprendimas dėl pranešimų apie apsilankymus informacijos rinkimo tikslu dėl peticijų tyrimo (Darbo tvarkos taisyklių 202 straipsnio 5 dalies išaiškinimas) (2013/2258(REG))**

(2016/C 468/32)

Europos Parlamentas,

— atsižvelgdamas į 2013 m. lapkričio 26 d. Konstitucinių reikalų komiteto pirmininko laišką,

— atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 211 straipsnį,

1. nusprendžia prie 202 straipsnio 5 dalies pridėti tokį išaiškinimą:

„Apsilankymų informacijos rinkimo tikslu ir pranešimų apie tokius apsilankymus vienintelis tikslas – pateikti komitetui atitinkamą informaciją, kad jis galėtų toliau svarstyti peticiją. Tokie pranešimai rengiami išskirtinai apsilankymo dalyvių iniciatyva, jiems siekiant rasti bendrą sutarimą. Neradus bendro sutarimo, pranešime turi būti pateikti besiskiriantys informacijos rinkimai ar vertinimai. Pranešimas pateikiamas komitetui pritarti balsuojant vieną kartą be diskusijų, nebent komiteto pirmininkas paskelbia, kai taikoma, kad galima teikti dalinius pakeitimus pranešimo dalims. 52 straipsnis tiems pranešimams ir tiesiogiai, ir mutatis mutantis netaikomas. Komitetui nepritarus, pranešimai Pirmininkui neperduodami.“

2. paveda Pirmininkui perduoti šį sprendimą Tarybai ir Komisijai susipažinti.

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

III

(Parengiamieji aktai)

EUROPOS PARLAMENTAS

P7_TA(2013)0519

2014–2020 m. Teisingumo programa ***I

2013 m. gruodžio 10 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo nustatoma 2014–2020 m. Teisingumo programa (COM(2011)0759 – C7-0439/2011 – 2011/0369(COD))

(Įprasta teisėkūros procedūra: pirmasis svarstymas)

(2016/C 468/33)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą Europos Parlamentui ir Tarybai (COM(2011)0759),
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 2 dalį, 81 straipsnio 1 ir 2 dalis, 82 straipsnio 1 dalį ir į 84 straipsnį, pagal kuriuos Komisija pateikė pasiūlymą Parlamentui (C7-0439/2011),
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 3 dalį,
 - atsižvelgdamas į 2012 m. liepos 11 d. Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į 2012 m. liepos 18 d. Regionų komiteto nuomonę ⁽²⁾,
 - atsižvelgdamas į 2013 m. lapkričio 6 d. Tarybos atstovo laišku prisiimtą įsipareigojimą pritarti Parlamento pozicijai pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 4 dalį,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 55 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į bendrus Teisės reikalų komiteto ir Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto svarstymus pagal Darbo tvarkos taisyklių 51 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Teisės reikalų komiteto ir Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto pranešimą ir į Biudžeto komiteto bei Moterų teisių ir lyčių lygybės komiteto nuomones (A7-0396/2013),
1. priima per pirmąjį svarstymą toliau pateiktą poziciją;
 2. ragina Komisiją dar kartą perduoti klausimą svarstyti Parlamentui, jei ji ketina pasiūlymą keisti iš esmės arba pakeisti jo tekstą nauju tekstu;
 3. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir nacionaliniams parlamentams.

⁽¹⁾ OL C 299, 2012 10 4, p. 103.

⁽²⁾ OL C 277, 2012 9 13, p. 43.

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

P7_TC1-COD(2011)0369

Europos Parlamento pozicija, priimta 2013 m. gruodžio 10 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. .../2013, kuriuo nustatoma Teisingumo programa 2014–2020 m. laikotarpiu

(Kadangi Parlamentas ir Taryba pasiekė susitarimą, Parlamento pozicija atitinka galutinį teisės aktą, Reglamentą (ES) Nr. 1382/2013.)

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

P7_TA(2013)0520

2014–2020 m. Teisių ir pilietiškumo programa ***I

2013 m. gruodžio 10 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo nustatoma 2014–2020 m. Teisių ir pilietybės programa (COM(2011)0758 – C7-0438/2011 – 2011/0344(COD))

(Įprasta teisėkūros procedūra: pirmasis svarstymas)

(2016/C 468/34)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą Europos Parlamentui ir Tarybai (COM(2011)0758),
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 2 dalį ir 19 straipsnio 2 dalį, 21 straipsnio 2 dalį, 114, 168, 169 ir 197 straipsnius, pagal kuriuos Komisija pateikė pasiūlymą Parlamentui (C7-0438/2011),
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 3 dalį,
 - atsižvelgdamas į 2012 m. balandžio 26 d. Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į 2012 m. liepos 18 d. Regionų komiteto nuomonę ⁽²⁾,
 - atsižvelgdamas į 2013 m. lapkričio 6 d. Tarybos atstovo laišku prisiimtą įsipareigojimą pritarti Parlamento pozicijai pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 4 dalį,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 55 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto pranešimą ir į Biudžeto komiteto, Užimtumo ir socialinių reikalų komiteto, Teisės reikalų komiteto, Moterų teisių ir lyčių lygybės komiteto bei Peticijų komiteto nuomones (A7-0397/2013),
1. priima per pirmąjį svarstymą toliau pateiktą poziciją;
 2. ragina Komisiją dar kartą perduoti klausimą svarstyti Parlamentui, jei ji ketina pasiūlymą keisti iš esmės arba pakeisti jo tekstą nauju tekstu;
 3. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir nacionaliniams parlamentams.

P7_TC1-COD(2011)0344

Europos Parlamento pozicija, priimta 2013 m. gruodžio 10 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. .../2013, kuriuo nustatoma Teisių, lygybės ir pilietiškumo programa 2014–2020 m. laikotarpiu

(Kadangi Parlamentas ir Taryba pasiekė susitarimą, Parlamento pozicija atitinka galutinį teisės aktą, Reglamentą (ES) Nr. 1381/2013.)

⁽¹⁾ OL C 191, 2012 6 29, p. 108.

⁽²⁾ OL C 277, 2012 9 13, p. 43.

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

P7_TA(2013)0521

Autonominės prekybos lengvatos Moldovai *I**

2013 m. gruodžio 10 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 55/2008, įvedantis autonomines prekybos lengvatas Moldovos Respublikai (COM(2013)0678 – C7-0305/2013 – 2013/0325(COD))

(Įprasta teisėkūros procedūra: pirmasis svarstymas)

(2016/C 468/35)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą Europos Parlamentui ir Tarybai (COM(2013)0678),
- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 2 dalį ir 207 straipsnio 2 dalį, pagal kurias Komisija pateikė pasiūlymą Parlamentui (C7-0305/2013),
- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 3 dalį,
- atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 5 d. Tarybos atstovo laišku prisiimtą įsipareigojimą pritarti Parlamento pozicijai pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 4 dalį,
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 55 straipsnį,
- atsižvelgdamas į Tarptautinės prekybos komiteto pranešimą (A7-0422/2013),
 1. priima per pirmąjį svarstymą toliau pateiktą poziciją;
 2. ragina Komisiją dar kartą perduoti klausimą svarstyti Parlamentui, jei ji ketina pasiūlymą keisti iš esmės arba pakeisti jo tekstą nauju tekstu;
 3. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir nacionaliniams parlamentams.

P7_TC1-COD(2013)0325

Europos Parlamento pozicija, priimta 2013 m. gruodžio 10 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. .../2013, kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 55/2008, įvedantis autonomines prekybos lengvatas Moldovos Respublikai

(Kadangi Parlamentas ir Taryba pasiekė susitarimą, Parlamento pozicija atitinka galutinį teisės aktą, Reglamentą (ES) Nr. 1384/2013.)

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

P7_TA(2013)0522

ES ir Maroko žuvininkystės sektoriaus partnerystės susitarimas. Protokolas, kuriuo nustatomos žvejybos galimybės ir finansinis įnašas ***

2013 m. gruodžio 10 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos sprendimo dėl Europos Sąjungos ir Maroko Karalystės protokolo, kuriuo nustatomos dabar galiojančiame abiejų šalių žuvininkystės sektoriaus partnerystės susitarime numatytos žvejybos galimybės ir finansinis įnašas, sudarymo projekto (14165/2013 – C7-0415/2013 – 2013/0315(NLE))

(Pritarimas)

(2016/C 468/36)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Tarybos sprendimo projektą (14165/2013),
 - atsižvelgdamas į Europos Sąjungos ir Maroko Karalystės protokolo, kuriuo nustatomos dabar galiojančiame abiejų šalių žuvininkystės sektoriaus partnerystės susitarime numatytos žvejybos galimybės ir finansinis įnašas, projektą (14162/2013),
 - atsižvelgdamas į Tarybos prašymą dėl pritarimo, pateiktą pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 43 straipsnio 2 dalį ir 218 straipsnio 6 dalies antros pastraipos a punktą ir šio straipsnio 7 dalį (C7-0415/2013),
 - atsižvelgdamas į savo 2011 m. gruodžio 14 d. rezoliuciją dėl Tarybos sprendimo dėl Europos Sąjungos ir Maroko Karalystės protokolo, kuriuo nustatomos abiejų šalių žuvininkystės sektoriaus partnerystės susitarime numatytos žvejybos galimybės ir finansinis įnašas, sudarymo projekto ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į savo 2011 m. gruodžio 14 d. rezoliuciją dėl būsimos protokolo, kuriuo nustatomos Europos bendrijos ir Maroko Karalystės žuvininkystės sektoriaus partnerystės susitarime numatytos žvejybos galimybės ir finansinis įnašas ⁽²⁾,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 81 straipsnį ir 90 straipsnio 7 dalį,
 - atsižvelgdamas į Žuvininkystės komiteto rekomendaciją ir Vystymosi komiteto bei Biudžeto komiteto nuomones (A7-0417/2013),
1. pritaria protokolo sudarymui;
 2. primena Europos Parlamento teisę būti laiku ir visapusiškai informuojamam apie protokolo įgyvendinimą ir tokio įgyvendinimo rezultatus, todėl dar kartą reikalauja, kad Europos Parlamento atstovams būtų suteikta galimybė stebėtojų teisėmis dalyvauti jungtinio komiteto posėdžiuose, kuri yra numatyta Susitarimo dėl žvejybos 10 straipsnyje. Be to, ragina Europos Parlamentui pateikti dokumentus apie gaires, tikslus ir rodiklius, susijusius su skyriumi, kuriame nagrinėjama parama Maroko žuvininkystės sektoriui bei suteikti visą informaciją, reikalingą norint tinkamai stebėti protokolo 6 straipsnio aspektus, įskaitant galutinę ataskaitą apie paramos sektoriui programos įgyvendinimą, kurią Marokas privalo pateikti. Taip pat pakartoja savo prašymą Komisijai, prieš pradėdant derybas dėl naujo protokolo sudarymo, pateikti Europos Parlamentui visapusišką ataskaitą apie dabartinio protokolo rezultatus ir veiklą.
 3. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai ir Komisijai bei valstybių narių ir Maroko Karalystės parlamentams ir vyriausybėms.

⁽¹⁾ OL C 168 E, 2013 6 14, p. 155.

⁽²⁾ OL C 168 E, 2013 6 14, p. 8.

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

P7_TA(2013)0523

TDO konvencija dėl saugumo darbe naudojant chemines medžiagas ***

2013 m. gruodžio 10 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos sprendimo, kuriuo valstybės narės įgaliojamos Europos Sąjungos interesų labui ratifikuoti 1990 m. Tarptautinės darbo organizacijos konvenciją dėl saugumo darbe naudojant chemines medžiagas (Konvenciją Nr. 170) projekto (11463/2013 – C7-0236/2013 – 2012/0320(NLE))

(Pritarimo procedūra)

(2016/C 468/37)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Tarybos sprendimo projektą (11463/2013),
 - atsižvelgdamas į prašymą dėl pritarimo, kurį Taryba pateikė pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 114 straipsnį, 218 straipsnio 6 dalies antros pastraipos a punkto v papunktį ir 218 straipsnio 8 dalies pirmą pastraipą (C7-0236/2013),
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 81 straipsnį ir 90 straipsnio 7 dalį,
 - atsižvelgdamas į Užimtumo ir socialinių reikalų komiteto rekomendaciją (A7-0400/2013),
1. pritaria Tarybos sprendimo projektui;
 2. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir valstybių narių parlamentams bei vyriausybėms.
-

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

P7_TA(2013)0524

Neteisėta šaunamųjų ginklų, jų dalių ir komponentų bei šaudmenų gamyba ir prekyba jais ***

2013 m. gruodžio 10 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos sprendimo dėl Protokolo prieš neteisėtą šaunamųjų ginklų, jų dalių ir komponentų bei šaudmenų gamybą ir prekybą jais, papildančio Jungtinių Tautų Konvenciją prieš tarptautinį organizuotą nusikalstamumą, sudarymo Europos Sąjungos vardu projekto (12324/2013 – C7-0379/2013 – 2013/0083(NLE))

(Pritarimo procedūra)

(2016/C 468/38)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Tarybos sprendimo projektą (12324/2013),
 - atsižvelgdamas į Jungtinių Tautų Nacionalinės Asamblėjos priimtą Protokolą prieš neteisėtą šaunamųjų ginklų, jų dalių ir komponentų bei šaudmenų gamybą ir prekybą jais, papildantį Jungtinių Tautų Konvenciją prieš tarptautinį organizuotą nusikalstamumą,
 - atsižvelgdamas į prašymą dėl pritarimo, kurį Taryba pateikė pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 114 straipsnio 1 dalį ir 207 straipsnį bei 218 straipsnio 6 dalies antros pastraipos a punktą (C7-0379/2013),
 - atsižvelgdamas į Stokholmo programą ir jos įgyvendinimo veiksmų planą ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į savo 2013 m. rugsėjo 12 d. rezoliuciją dėl antrosios ES vidaus saugumo strategijos įgyvendinimo ataskaitos ⁽²⁾,
 - atsižvelgdamas į savo 2013 m. spalio 23 d. rezoliuciją „Kova su organizuotu nusikalstamumu, korupcija ir pinigų plovimu. Rekomendacijos dėl veiksmų ir iniciatyvų, kurių reikia imtis (galutinis pranešimas)“ ⁽³⁾,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 81 straipsnį ir 90 straipsnio 7 dalį,
 - atsižvelgdamas į Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto rekomendaciją (A7-0359/2013),
1. pritaria protokolo sudarymui;
 2. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir valstybių narių parlamentams ir vyriausybėms bei Europolui ir Eurojustui.

⁽¹⁾ COM(2010)0171.

⁽²⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2013)0384.

⁽³⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2013)0444.

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

P7_TA(2013)0525

ES ir Kinijos susitarimas dėl nuolaidų pakeitimo Bulgarijos ir Rumunijos išipareigojimų sąrašuose joms stojant į Europos Sąjungą ***

2013 m. gruodžio 10 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos sprendimo dėl Europos Sąjungos ir Kinijos Liaudies Respublikos susitarimo pasikeičiant laiškais pagal 1994 m. Bendrojo susitarimo dėl muitų tarifų ir prekybos (GATT) XXIV straipsnio 6 dalį ir XXVIII straipsnį dėl nuolaidų pakeitimo Bulgarijos Respublikos ir Rumunijos išipareigojimų sąrašuose joms stojant į Europos Sąjungą sudarymo, projekto (16112/2012 – C7-0285/2013 – 2012/0304(NLE))

(Pritarimo procedūra)

(2016/C 468/39)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Tarybos sprendimo projektą (16112/2012),
 - atsižvelgdamas į Europos Sąjungos ir Kinijos Liaudies Respublikos susitarimo pasikeičiant laiškais pagal 1994 m. Bendrojo susitarimo dėl muitų tarifų ir prekybos (GATT) XXIV straipsnio 6 dalį ir XXVIII straipsnį dėl nuolaidų pakeitimo Bulgarijos Respublikos ir Rumunijos išipareigojimų sąrašuose joms stojant į Europos Sąjungą projektą (16118/2012),
 - atsižvelgdamas į prašymą dėl pritarimo, kurį Taryba pateikė pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 207 straipsnio 4 dalies pirmą pastraipą ir 218 straipsnio 6 dalies antros pastraipos a punkto v papunktį (C7-0285/2013),
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 81 straipsnį ir 90 straipsnio 7 dalį,
 - atsižvelgdamas į Tarptautinės prekybos komiteto rekomendaciją ir Užsienio reikalų komiteto nuomonę (A7-0332/2013),
1. pritaria susitarimo sudarymui;
 2. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir valstybių narių bei Kinijos Liaudies Respublikos parlamentams ir vyriausybėms.

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

P7_TA(2013)0526

Galvijienos iš galvijų, kuriuos auginant nebuvo naudoti tam tikri augimą skatinantys hormonai, importo ir dėl Jungtinių Amerikos Valstijų kai kuriems Europos Sąjungos produktams taikomų padidintų muito tarifų ***

2013 m. gruodžio 10 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos sprendimo dėl atnaujinto susitarimo memorandumo su Jungtinėmis Amerikos Valstijomis dėl galvijienos iš galvijų, kuriuos auginant nebuvo naudoti tam tikri augimą skatinantys hormonai, importo ir dėl Jungtinių Amerikos Valstijų kai kuriems Europos Sąjungos produktams taikomų padidintų muito tarifų sudarymo projekto (14374/2013 – C7-0377/2013 – 2013/0324(NLE))

(Pritarimo procedūra)

(2016/C 468/40)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Tarybos sprendimo projektą (14374/2013),
 - atsižvelgdamas į atnaujinto susitarimo memorandumo su Jungtinėmis Amerikos Valstijomis dėl galvijienos iš galvijų, kuriuos auginant nebuvo naudoti tam tikri augimą skatinantys hormonai, importo ir dėl Jungtinių Amerikos Valstijų kai kuriems Europos Sąjungos produktams taikomų padidintų muito tarifų projektą (14375/2013),
 - atsižvelgdamas į Tarybos prašymą dėl pritarimo, kurį Taryba pateikė pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 207 straipsnio 4 dalies pirmą pastraipą ir 218 straipsnio 6 dalies antros pastraipos a punkto v papunktį (C7-0377/2013),
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 81 straipsnį ir 90 straipsnio 7 dalį,
 - atsižvelgdamas į Tarptautinės prekybos komiteto rekomendaciją ir Žemės ūkio ir kaimo plėtros komiteto nuomonę (A7-0427/2013),
1. pritaria atnaujinto susitarimo memorandumo sudarymui;
 2. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir valstybių narių bei Jungtinių Amerikos Valstijų vyriausybėms ir parlamentams.

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

P7_TA(2013)0527

ES ir Dramblio Kaulo Kranto žuvininkystės sektoriaus partnerystės susitarimas. Protokolas, kuriuo įtvirtinamos žvejybos galimybės ir finansinis įnašas ***

2013 m. gruodžio 10 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Tarybos sprendimo dėl protokolo, kuriuo nustatomos žvejybos galimybės ir finansinis įnašas, numatyti Europos Sąjungos ir Dramblio Kaulo Kranto Respublikos susitarime (2013 m.–2018 m.), sudarymo projekto (08701/2013 – C7-0216/2013 – 2013/0102(NLE))

(Pritarimo procedūra)

(2016/C 468/41)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Tarybos sprendimo projektą (08701/2013),
 - atsižvelgdamas į protokolo, kuriuo nustatomos žvejybos galimybės ir finansinis įnašas, numatyti Europos Sąjungos ir Dramblio Kaulo Kranto Respublikos susitarime (2013 m.–2018 m.), projektą (08699/2013),
 - atsižvelgdamas į prašymą dėl pritarimo, kurį Taryba pateikė pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 43 straipsnio 2 dalį ir 218 straipsnio 6 dalies antros pastraipos a punktą (C7-0216/2013),
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 81 straipsnį ir 90 straipsnio 7 dalį,
 - atsižvelgdamas į Žuvininkystės komiteto rekomendaciją ir Vystymosi komiteto bei Biudžeto komiteto nuomones (A7-0416/2013),
1. pritaria protokolo sudarymui;
 2. ragina Komisiją pateikti Europos Parlamentui reikiamą informaciją apie jungtinio komiteto, numatyto šio susitarimo 9 straipsnyje, posėdžius, ypač atitinkamus protokolus ir išvadas kartu su metinėmis protokolo 3 straipsnyje nurodytos daugiametės sektoriaus programos praktinio įgyvendinimo ataskaitomis; be to, ragina Komisiją per paskutinius protokolo galiojimo metus iki derybų dėl protokolo atnaujinimo pradžios pateikti Europos Parlamentui ir Tarybai *ex post* įvertinimo ataskaitą, į kurią būtų įtraukta protokolo įgyvendinimo sąnaudų ir naudos analizė;
 3. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir valstybių narių bei Dramblio Kaulo Kranto Respublikos parlamentams ir vyriausybėms.

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

P7_TA(2013)0528

Tam tikrų žuvis produktų importas į Kanarų salas 2014–2020 metais *

2013 m. gruodžio 10 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Tarybos reglamento, kuriuo 2014–2020 m. leidžiama naudoti tam tikrų į Kanarų salas importuojamų žuvininkystės produktų autonomines Sąjungos tarifines kvotas ir numatomas jų administravimas (COM(2013)0552 – C7-0262/2013 – 2013/0266(CNS))

(Speciali teisėkūros procedūra: konsultavimasis)

(2016/C 468/42)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą Tarybai (COM(2013)0552),
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 349 straipsnį, pagal kurį Taryba kreipėsi į Parlamentą dėl konsultacijos (C7-0262/2013),
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 55 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Žuvininkystės komiteto pranešimą (A7-0415/2013),
1. pritaria Komisijos pasiūlymui;
 2. ragina Tarybą pranešti Parlamentui, jei ji ketina nukrypti nuo teksto, kuriam pritarė Parlamentas;
 3. ragina Tarybą dar kartą konsultuotis su Parlamentu, jei ji ketina iš esmės keisti Parlamento patvirtintą tekstą;
 4. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir nacionaliniams parlamentams.
-

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

P7_TA(2013)0529

Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšų mobilizavimas. Suomijos paraiška „EGF/2013/001 FI/Nokia“

2013 m. gruodžio 10 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos sprendimo dėl Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšų mobilizavimo pagal 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinio susitarimo dėl biudžetinės drausmės ir patikimo finansų valdymo 28 punktą (Suomijos paraiška „EGF/2013/001 FI/Nokia“) (COM(2013)0707 – C7-0359/2013 – 2013/2264(BUD))

(2016/C 468/43)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą Europos Parlamentui ir Tarybai (COM(2013)0707 – C7-0359/2013),
 - atsižvelgdamas į 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinį susitarimą dėl biudžetinės drausmės ir patikimo finansų valdymo ⁽¹⁾ (2006 m. gegužės 17 d. TIS), ypač į jo 28 punktą,
 - atsižvelgdamas į 2006 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1927/2006, įsteigiantį Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondą ⁽²⁾ (toliau – EGF reglamentas),
 - atsižvelgdamas į 2006 m. gegužės 17 d. TIS 28 punkte nustatytą trišalio nagrinėjimo procedūrą,
 - atsižvelgdamas į Užimtumo ir socialinių reikalų komiteto laišką,
 - atsižvelgdamas į Biudžeto komiteto pranešimą (A7-0411/2013),
- A. kadangi Sąjunga, siekdama teikti papildomą paramą darbuotojams, patiriantiems žalą dėl esminių struktūrinių pasaulio prekybos sistemos pokyčių, ir padėti jiems vėl integruotis į darbo rinką, nustatė teisėkūros ir biudžetines priemones,
- B. kadangi, remiantis 2008 m. liepos 17 d. taikinimo posėdyje patvirtinta bendra Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos deklaracija ir tinkamai atsižvelgiant į 2006 m. gegužės 17 d. TIS nuostatas dėl sprendimų mobilizuoti Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo (EGF) lėšas priėmimo, Sąjungos finansinė pagalba atleistiems darbuotojams turėtų būti dinamiška ir kuo greičiau bei kuo veiksmingiau prieinama,
- C. kadangi Suomija pateikė paraišką „EGF/2013/001 FI/Nokia“ dėl EGF finansinės paramos, nes ataskaitiniu laikotarpiu nuo 2012 m. rugpjūčio 1 d. iki 2012 m. lapkričio 30 d. iš įmonės „Nokia“ atleisti 4 509 darbuotojai ir iš jų paramą taikant EGF bendrai finansuojamas priemonės numatyta skirti 3 719 darbuotojų,
- D. kadangi paraiška atitinka EGF reglamente nustatytus finansinės paramos skyrimo kriterijus,
1. pritaria Komisijai, kad įvykdytos sąlygos, nustatytos EGF reglamento 2 straipsnio a punkte, ir kad todėl Suomija turi teisę gauti finansinę paramą pagal šį reglamentą;
 2. pažymi, kad Suomijos valdžios institucijos 2013 m. vasario 1 d. pateikė paraišką EGF finansinei paramai gauti ir kad 2013 m. spalio 16 d. Komisija pateikė jos vertinimą; apgailestauja dėl ilgo vertinimo laikotarpio ir teiraujasi, kodėl šiai konkrečiai paraiškai įvertinti reikėjo aštuonių mėnesių, kai su „Nokia Salo“ susijusi 2012 m. paraiška buvo įvertinta per tris mėnesius;

⁽¹⁾ OL C 139, 2006 6 14, p. 1.

⁽²⁾ OL L 406, 2006 12 30, p. 1.

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

3. mano, kad darbuotojų atleidimas iš „Nokia plc“, „Nokia Siemens Networks“ ir 30 jos tiekėjų ir subrangovų įmonių, veikiančių mobiliųjų telefonų sektoriuje, susijęs su esminiais pasaulio prekybos sistemos struktūriniais pokyčiais dėl globalizacijos, nes visų pirma funkcijos buvo perkeltos sektoriaus viduje į trečiąsias šalis ir sumažėjo įmonės „Nokia“ mobiliųjų telefonų ir išmaniųjų telefonų rinkos dalis;
4. pažymi, kad įmonė „Nokia“ Suomijoje (Salo regionas) jau 2012 m. atleido daugybę darbuotojų (EGF/2012/006 FI/ Nokia Salo) ir kad dėl šios naujos atleidimo bangos atleistų Nokia darbuotojų skaičius pasiekė daugiau nei 6 000, taigi dėl to susijusios vietovės ir visa Suomijos ekonomika patiria didžiulį sunkumą;
5. apgailestauja dėl to, kad įmonė „Nokia“ darbuotojus atleido dėl įmonės sprendimo perkelti savo gamybos įrenginius, taip pat dizaino bei produktų kūrimą į Aziją – tai sudaro dalį jos plano iki 2013 m. pabaigos sumažinti bendrą įmonės „Nokia“ darbuotojų skaičių 17 000 darbuotojų; pažymi, kad dėl to sprendimo reikėjo tris kartus mobilizuoti EGF lėšas, siekiant suteikti paramą 6 138 įmonės „Nokia“ darbuotojams;
6. primena, kad EGF lėšos jau buvo panaudotos 1 337 darbuotojų, 2008 m. atleistų dėl įmonės „Nokia“ veiklos perkėlimo iš Vokietijos į Rumuniją, reikėms; pažymi, kad praėjus penkeriems metams dėl įmonės „Nokia“ darbuotojų atleidimo EGF fondo lėšos mobilizuojamos ketvirtą kartą;
7. palankiai vertina tai, kad Suomijos valdžios institucijos pradėjo taikyti suderintą prie individualių poreikių pritaiktų paslaugų paketą, kai buvo pradėtas darbuotojų atleidimas 2012 m. rugpjūčio 1 d., siekdamas padėti darbuotojams prieš tai, kai jie nustos dirbti įmonėje „Nokia“;
8. pažymi, kad bendrai finansuotiną suderintą prie individualių poreikių pritaiktų paslaugų paketą sudaro 3 719 darbuotojų gražinimo į darbą priemonės, pavyzdžiui, konsultuojamojo ugdymo priemonės ir kitos parengiamosios priemonės, pvz., mokymas ir perkvalifikavimas, verslumo skatinimas ir paslaugos naujiems verslininkams, parama pradedant savarankišką verslą, judumo pagalba, įdarbinimo paslaugos paslaugų centre, atlyginimų subsidijos ir duomenų apie bendroves rinkimo sistema;
9. palankiai vertina tai, kad priemonių pakete numatytos novatoriškos priemonės, pvz., naujai steigiamoms įmonėms skirta derinimo paslauga „Protomo“;
10. pažymi, kad iš EGF dengiamos finansinės išmokos yra ribotos ir didžioji dalis paramos bus skiriama mokymui ir verslumui;
11. palankiai vertina tai, kad rengiant EGF paraišką buvo konsultuojamasi su socialiniais partneriais, t. y. Suomijos pramonės sąjungų taryba (pvz., sąjunga „Trade Union Pro“, Suomijos metalurgijos darbuotojų sąjunga) ir kad bus vykdoma vyrų ir moterų lygybės politika bei taikomas nediskriminavimo principas įvairiais naudojimosi EGF ir prieigos prie jo etapais;
12. palankiai vertina tai, kad darbuotojų atleidimo ir suderinto prie individualių poreikių pritaiktų paslaugų paketo rengimo klausimus sprendžia šiuo tikslu įsteigta darbo grupė, kurią sudaro socialiniai partneriai (įskaitant įmonės „Nokia“ atstovus) ir regioninės valdžios institucijos;
13. primena, kaip svarbu didinti visų darbuotojų įsidarbinimo galimybes rengiant pritaikytus mokymus ir pripažįstant įgūdžius ir gebėjimus, įgytus per darbuotojo profesinę karjerą; tikisi, kad pagal suderintą priemonių paketą siūlomi mokymai bus pritaikyti ne tik prie atleistų darbuotojų poreikių, bet ir prie dabartinės verslo aplinkos;
14. pažymi, kad informacija apie suderintą prie individualių poreikių pritaiktų paslaugų paketą, kurį ketinama finansuoti EGF lėšomis, apima duomenis apie tai, kaip šiomis priemonėmis papildomi struktūrinių fondų lėšomis finansuojami veiksmai; pabrėžia, kad Suomijos valdžios institucijos patvirtino, kad tinkami finansuoti veiksmai neremiami taikant kitas Sąjungos finansines priemones; dar kartą ragina Komisiją į jos rengiamas metines ataskaitas įtraukti lyginamąjį tų duomenų vertinimą, siekiant užtikrinti, kad būtų visapusiškai laikomasi esamos tvarkos ir kad nebūtų dubliuojamos Sąjungos finansuojamos paslaugos;

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

15. ragina visas susijusias institucijas dėti reikiamas pastangas siekiant patobulinti su procedūromis susijusių tvarką, kad būtų galima sparčiau mobilizuoti EGF lėšas; palankiai vertina tai, kad Komisija, atsižvelgdama į Parlamento raginimą pagreitinti išmokų skyrimą, patobulino procedūrą, pagal kurią Komisija biudžeto valdymo institucijai teikia atliktą EGF paraiškos tinkamumo vertinimą kartu su pasiūlymu mobilizuoti EGF lėšas; tikisi, kad kiti šios procedūros patobulinimai bus įtraukti į naująją Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo (2014–2020 m.) reglamentą ir kad bus užtikrintas didesnis EGF efektyvumas, skaidrumas ir matomumas;
16. pabrėžia, kad pagal EGF reglamento 6 straipsnį reikėtų užtikrinti, kad EGF lėšomis būtų remiama pakartotinė atskirų iš darbo atleistų darbuotojų integracija, siekiant sudaryti sąlygas dirbti stabilų darbą; taip pat pabrėžia, kad EGF paramos lėšomis galima bendrai finansuoti tik aktyvias darbo rinkos priemones, kurias taikant užtikrinamas tvarus ir ilgalaikis užimtumas; primena, kad EGF parama neturi pakeisti nei veiksmų, už kuriuos, kaip nustatyta pagal nacionalinę teisę ar kolektyvinius susitarimus, atsakingos įmonės, nei įmonių ar sektorių restruktūrizavimo priemonių;
17. palankiai vertina Tarybos pasiektą susitarimą vėl į EGF reglamentą 2014–2020 m. laikotarpiu įtraukti krizės mobilizavimo kriterijų, pagal kurį finansinę paramą galima teikti taip pat darbuotojams, atleistiems dėl dabartinės ekonomikos ir finansų krizės, o ne tik darbuotojams, netekusiems darbo dėl pasaulio prekybos sistemos pokyčių;
18. pritaria prie šios rezoliucijos pridedamam sprendimui;
19. paveda Pirmininkui pasirašyti šį sprendimą su Tarybos pirmininku ir užtikrinti, kad jis būtų paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*;
20. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją ir jos priedą Tarybai ir Komisijai.

PRIEDAS**EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS SPRENDIMAS**

dėl Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšų mobilizavimo pagal 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinio susitarimo dėl biudžetinės drausmės ir patikimo finansų valdymo 28 punktą (Suomijos paraiška „EGF/2013/001 FI/Nokia“)

(Šio priedo tekstas čia nepateikiamas, nes jis atitinka galutinį aktą – Sprendimą 2013/788/ES.)

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

P7_TA(2013)0530

Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšų mobilizavimas. Vokietijos paraiška „EGF/2013/003 DE/First Solar“

2013 m. gruodžio 10 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos sprendimo dėl Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšų mobilizavimo pagal 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinio susitarimo dėl biudžetinės drausmės ir patikimo finansų valdymo 28 punktą (Vokietijos paraiška „EGF/2013/003 DE/First Solar“) (COM(2013)0706 – C7-0358/2013 – 2013/2263(BUD))

(2016/C 468/44)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą Europos Parlamentui ir Tarybai (COM(2013)0706 – C7-0358/2013),
 - atsižvelgdamas į 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinį susitarimą dėl biudžetinės drausmės ir patikimo finansų valdymo ⁽¹⁾ (2006 m. gegužės 17 d. TIS), ypač į jo 28 punktą,
 - atsižvelgdamas į 2006 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1927/2006, įsteigiantį Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondą ⁽²⁾ (toliau – EGF reglamentas),
 - atsižvelgdamas į 2006 m. gegužės 17 d. TIS 28 punkte nustatytą trišalio nagrinėjimo procedūrą,
 - atsižvelgdamas į Užimtumo ir socialinių reikalų komiteto laišką,
 - atsižvelgdamas į Biudžeto komiteto pranešimą (A7-0408/2013),
- A. kadangi Sąjunga, siekdama teikti papildomą paramą darbuotojams, patiriantiems žalą dėl esminių struktūrinių pasaulio prekybos sistemos pokyčių, ir padėti jiems vėl integruotis į darbo rinką, nustatė teisėkūros ir biudžetines priemones,
- B. kadangi, remiantis 2008 m. liepos 17 d. taikinimo posėdyje patvirtinta bendra Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos deklaracija ir tinkamai atsižvelgiant į 2006 m. gegužės 17 d. TIS nuostatas dėl sprendimų mobilizuoti Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo (EGF) lėšas priėmimo, Sąjungos finansinė pagalba atleistiems darbuotojams turėtų būti dinamiška ir prieinama kuo greičiau ir veiksmingiau,
- C. kadangi Vokietija pateikė paraišką „EGF/2013/003 DE/First Solar“ dėl EGF finansinės paramos, nes ataskaitiniu laikotarpiu nuo 2012 m. lapkričio 15 d. iki 2013 m. kovo 15 d. iš įmonės „First Solar Manufacturing GmbH“ buvo atleisti 959 darbuotojai (iš jų paramą, taikant EGF bendrai finansuojamas priemones, numatyta skirti 875 darbuotojams);
- D. kadangi paraiška atitinka EGF reglamente nustatytus finansinės paramos skyrimo kriterijus,
1. pritaria Komisijai, kad įvykdytos EGF reglamento 2 straipsnio a punkte nustatytos sąlygos ir kad todėl Vokietija turi teisę gauti finansinę paramą pagal šį reglamentą;
 2. pažymi, kad 2013 m. balandžio 12 d. Vokietijos valdžios institucijos pateikė paraišką finansinei paramai iš EGF gauti ir kad 2013 m. spalio 16 d. Komisija pateikė paraiškos vertinimą; palankiai vertina tai, kad paraiška buvo įvertinta greitai, per 6 mėnesius;

⁽¹⁾ OL C 139, 2006 6 14, p. 1.

⁽²⁾ OL L 406, 2006 12 30, p. 1.

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

3. atkreipia dėmesį į tai, kad dėl darbuotojų, atleistų iš įmonės „First Solar Manufacturing GmbH“, tuoj pat 4 procentiniais punktais išaugs nedarbo lygis; šiame regione (Brandenburgo žemėje) nedarbo lygis jau dabar didesnis nei vidutinis (11,3 proc. palyginti su 7,4 proc. nacionaliniu vidurkiu 2013 m. vasario mėn.);
4. mano, kad iš saulės energijos gamybos įmonės „First Solar Manufacturing GmbH“ darbuotojai atleidžiami dėl esminių pasaulio prekybos sistemos struktūrinių pokyčių, ir nurodo, kad Kinija sukūrė didžiulį perteklinį saulės modulių gamybos pajėgumą ir kartu visame pasaulyje krito paklausa, dėl šių priežasčių kainos sumažėjo 40 proc., palyginti su ankstesniais metais, ir todėl 2013 m. teko uždaryti dvi gamyklas;
5. pažymi, kad atleidimai iš darbo, apie kuriuos kalbama, yra platesnės apimties restruktūrizavimo plano dalis ir kad pagal tą planą bendras įmonės „First Solar Manufacturing GmbH“ darbuotojų skaičius sumažintas 30 proc., siekiant labai sumažinti įmonės bendrus gamybos pajėgumus, ir dėl to buvo uždarytos abi Vokietijoje esančios įmonės gamyklos; pabrėžia EGF paramos, kuria reaguojama į darbuotojų atleidimus dėl neplanuotų rinkos pokyčių, susijusių su globalizacija, pridėtinę vertę;
6. palankiai vertina tai, kad Vokietijos valdžios institucijos, siekdamos suteikti darbuotojams skubią paramą, 2013 m. sausio 1 d. (gerokai anksčiau prieš priimant galutinį sprendimą dėl EGF paramos suteikimo siūlomam suderintam paslaugų rinkiniui) nusprendė pradėti taikyti prie individualių poreikių pritaikytas priemones; pažymi, kad atleisti darbuotojai, prieš dalyvaudami EGF priemonėse, taip pat pasinaudojo ESF parama; džiaugiasi, kad Vokietijos valdžios institucijos patvirtino, jog buvo imtasi reikalingų atsargumo priemonių, kad nesidubliuotų Sąjungos fondų teikiamas finansavimas;
7. pažymi, kad bendrai finansuojamas suderintas individualioms reikmėms pritaikytų paslaugų paketas apima priemones, kuriomis siekiama vėl integruoti į darbo rinką 875 atleistus darbuotojus, pavyzdžiui, kvalifikacijos kėlimą, mokymo valdymą, praktinius ir panašią kvalifikaciją turinčių darbuotojų seminarus, paramos paslaugas ir tarptautinę darbo paiešką, nuodugnų kuriančių verslą asmenų konsultavimą, darbo paiešką, integravimosi į darbo rinką dotaciją, tolesnę įsidarbinančių ir darbo tebeieškančių asmenų priežiūrą bei dienpinigius;
8. atkreipia dėmesį į tai, kad daugiau nei pusė EGF paramos bus skirta išmokoms – teigiama, kad 875 darbuotojai turėtų gauti dienpinigius aktyvaus dalyvavimo priemonėse laikotarpiu (numatomos išlaidos sudarys 2 714 EUR vienam darbuotojui per devynis mėnesius); be to, pažymi, kad taikant priemones bus naudojamos ir vienkartinės išmokos, vadinamasis aktyvumo priedas, lygus 1 869 EUR, kurį gaus 200 darbuotojų, greitai radusių darbą be tolesnės pagalbos po to, kai pasinaudos tomis priemonėmis;
9. primena, kad EGF parama visų pirma turėtų būti skiriama darbo paieškoms ir mokymo programoms, o ne tiesiogiai prisidėti prie finansinių išmokų; pažymi, kad tokios išmokos, jei jos įtraukiamos į paketą, turi būti papildomojo pobūdžio ir niekuomet neturėtų pakeisti išmokų, kurias, kaip nustatyta nacionalinės teisės aktuose ar kolektyvinėse sutartyse, turi mokėti valstybės narės ar įmonės; atsižvelgdamas į tai pabrėžia, kad pagal naują 2014–2020 m. EGF reglamentą bus ribojamas finansinių išmokų įtraukimas į paketą, jos galės sudaryti ne daugiau kaip 35 proc. priemonių išlaidų, ir kad neproporcinga išmokų dalis nebus kartojama įsigaliojus naujam reglamentui;
10. palankiai vertina tai, kad socialiniai partneriai patvirtino iš įmonės „First Solar Manufacturing GmbH“ atleistiems darbuotojams skirtą socialinį planą, ir tai, kad perkėlimo bendrovė parengs ir valdys suderintą prie individualių poreikių pritaikytą paslaugų paketą; pažymi, kad jos veiklos per pirmuosius šešis mėnesius išlaidas padengs įmonė „First Solar Manufacturing GmbH“ ir ESF, naudodamasis savo federaline programa, ir kad perkėlimo bendrovės paslaugos bus išplėtos naujoms priemonėms, kurias finansuoja EGF; pabrėžia, kad įvairiais EGF paramos įgyvendinimo etapais ir naudojantis EGF lėšomis bus įgyvendinama vyrų ir moterų lygybės politika bei taikomas nediskriminavimo principas;
11. primena, kaip svarbu didinti visų darbuotojų įsidarbinimo galimybes rengiant pritaikytus mokymus ir pripažįstant įgūdžius bei gebėjimus, įgytus per darbuotojo profesinę karjerą; tikisi, kad pagal suderintą priemonių paketą siūlomi mokymai bus pritaikyti ne tik prie atleistų darbuotojų poreikių, bet ir prie dabartinės verslo aplinkos;
12. pažymi, kad informacija apie suderintą prie individualių poreikių pritaikytą paslaugų paketą, kurį ketinama finansuoti EGF lėšomis, apima duomenis apie tai, kaip šiomis priemonėmis papildomi Europos struktūrinių fondų lėšomis finansuojami veiksmai; pabrėžia, kad Vokietijos valdžios institucijos patvirtino, kad tinkami finansuoti veiksmai neremiami taikant kitas Sąjungos finansines priemones; dar kartą ragina Komisiją į jos rengiamas metines ataskaitas įtraukti lyginamąjį tų duomenų vertinimą, siekiant užtikrinti, kad būtų visapusiškai laikomasi esamos tvarkos ir kad nebūtų dubliuojamos Sąjungos finansuojamos paslaugos;

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

13. ragina visas susijusias institucijas dėti reikiamas pastangas siekiant patobulinti su procedūromis susijusių tvarką, kad būtų galima sparčiau mobilizuoti EGF lėšas; palankiai vertina tai, kad Komisija, atsižvelgdama į Parlamento raginimą pagreitinti išmokų skyrimą, patobulino procedūrą, pagal kurią Komisija biudžeto valdymo institucijai teikia atliktą EGF paraiškos tinkamumo vertinimą kartu su pasiūlymu mobilizuoti EGF lėšas; tikisi, kad kiti procedūros patobulinimai bus įtraukti į naująjį reglamentą dėl EGF (2014–2020 m.) ir kad bus pasiektas didesnis EGF naudojimo efektyvumas, skaidrumas bei pastebimumas;
14. pabrėžia, kad pagal EGF reglamento 6 straipsnį reikėtų užtikrinti, kad EGF lėšomis būtų remiama pakartotinė atskirų iš darbo atleistių darbuotojų integracija, siekiant sudaryti sąlygas dirbti nuolatinį darbą; taip pat pabrėžia, kad EGF paramos lėšomis galima bendrai finansuoti tik aktyvias darbo rinkos priemones, kurias taikant užtikrinamas tvarus ir ilgalaikis užimtumas; primena, kad EGF parama neturi pakeisti nei veiksnių, už kuriuos, kaip nustatyta pagal nacionalinę teisę ar kolektyvinius susitarimus, atsakingos įmonės, nei įmonių ar sektorių restruktūrizavimo priemonių;
15. palankiai vertina Tarybos pasiektą susitarimą vėl į EGF reglamentą 2014–2020 m. laikotarpiu įtraukti krizės mobilizavimo kriterijų, pagal kurį finansinę paramą galima teikti taip pat darbuotojams, atleistiems dėl dabartinės ekonomikos ir finansų krizės, o ne tik darbuotojams, netekusiems darbo dėl pasaulio prekybos sistemos pokyčių;
16. pritaria prie šios rezoliucijos pridedamam sprendimui;
17. paveda Pirmininkui pasirašyti sprendimą su Tarybos pirmininku ir užtikrinti, kad jis būtų paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*;
18. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją ir jos priedą Tarybai ir Komisijai.

PRIEDAS

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS SPRENDIMAS

dėl Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšų mobilizavimo pagal 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinio susitarimo dėl biudžetinės drausmės ir patikimo finansų valdymo 28 punktą (Vokietijos paraiška „EGF/2013/003 DE/First Solar“)

(Šio priedo tekstas čia nepateikiamas, nes jis atitinka galutinį aktą – Sprendimą 2013/789/ES.)

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

P7_TA(2013)0531

Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšų mobilizavimas. Danijos paraiška „EGF/2012/011 DK/Vestas“

2013 m. gruodžio 10 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos sprendimo dėl Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšų mobilizavimo pagal 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinio susitarimo dėl biudžetinės drausmės ir patikimo finansų valdymo 28 punktą (Danijos paraiška „EGF/2012/011 DK/Vestas“) (COM(2013)0703 – C7-0357/2013 – 2013/2262(BUD))

(2016/C 468/45)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą Europos Parlamentui ir Tarybai (COM(2013)0703 – C7-0357/2013),
 - atsižvelgdamas į 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinį susitarimą dėl biudžetinės drausmės ir patikimo finansų valdymo ⁽¹⁾ (2006 m. gegužės 17 d. TIS), ypač į jo 28 punktą,
 - atsižvelgdamas į 2006 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1927/2006, įsteigiantį Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondą ⁽²⁾ (toliau – EGF reglamentas),
 - atsižvelgdamas į 2006 m. gegužės 17 d. TIS 28 punkte nustatytą trišalio dialogo procedūrą,
 - atsižvelgdamas į Užimtumo ir socialinių reikalų komiteto laišką,
 - atsižvelgdamas į Biudžeto komiteto pranešimą (A7-0410/2013),
- A. kadangi Sąjunga, siekdama teikti papildomą paramą darbuotojams, patiriantiems žalą dėl esminių struktūrinių pasaulio prekybos sistemos pokyčių, ir padėti jiems vėl integruotis į darbo rinką, nustatė teisėkūros ir biudžetines priemones,
- B. kadangi, remiantis 2008 m. liepos 17 d. taikinimo posėdyje patvirtinta bendra Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos deklaracija ir tinkamai atsižvelgiant į 2006 m. gegužės 17 d. TIS nuostatas dėl sprendimų mobilizuoti Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo (EGF) lėšas priėmimo, Sąjungos finansinė pagalba atleistiems darbuotojams turėtų būti dinamiška ir kuo greičiau bei kuo veiksmingiau prieinama,
- C. kadangi Danija pateikė paraišką „EGF/2012/011 DK/Vestas“ dėl EGF finansinės paramos, nes atskaitiniu laikotarpiu nuo 2012 m. rugsėjo 18 d. iki 2012 m. gruodžio 18 d. įmonėje „Vestas“ Group“ buvo atleista 611 darbuotojų (iš jų paramą taikant EGF bendrai finansuojamas priemonės numatyta skirti 611 darbuotojų);
- D. kadangi paraiška atitinka EGF reglamente nustatytus finansinės paramos skyrimo kriterijus,
1. pritaria Komisijai, kad įvykdytos sąlygos, nustatytos EGF reglamento 2 straipsnio a punkte, ir kad todėl Danija turi teisę gauti finansinę paramą pagal šį reglamentą;

⁽¹⁾ OL C 139, 2006 6 14, p. 1.

⁽²⁾ OL L 406, 2006 12 30, p. 1.

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

2. pažymi, kad Danijos valdžios institucijos 2012 m. gruodžio 21 d. pateikė paraišką EGF finansinei paramai gauti ir kad 2013 m. spalio 16 d. Europos Komisija pateikė paraiškos vertinimą; pažymi, kad tos paraiškos vertinimas truko daug ilgiau negu ankstesnės Danijos paraiškos dėl įmonės „Vestas“, pateiktos 2012 m. gegužės mėn., vertinimas;
3. mano, kad darbuotojų atleidimas vėjo jėgaines gaminančioje įmonėje „Vestas Group“ yra susijęs su esminiais globalizacijos nulemtais pasaulio prekybos sistemos struktūriniais pokyčiais, nes vėjo jėgainių instaliacijos paklausa Sąjungoje nekinta, padidėjo Azijos rinka, į Sąjungos rinką pradėjo skverbtis Kinijos vėjo jėgainių gamintojai, siūlantys konkurencingesnes kainas, ir labai sumažėjo Sąjungos rinkos dalis (nuo 66 proc. 2006 m. iki 27,5 proc. 2012 m.)⁽¹⁾;
4. laikosi nuomonės, kad Sąjungos vėjo energijos rinka toliau augs ir kad Sąjungos lygmeniu nuolat skatinant gaminti energiją iš atsinaujinančiųjų šaltinių didės Sąjungos vėjo jėgainių gamintojų ir susijusių įmonių produkcijos paklausa; atsižvelgdamas į tai, atkreipia dėmesį į privalomus nacionalinius atsinaujinančiosios energijos vartojimo tikslus iki 2020 m.; todėl reiškia susirūpinimą dėl šio konkretaus gamybos perkėlimo atvejo ir atkreipia dėmesį į Azijoje pagamintų vėjo jėgainių importavimo į Sąjungos rinką riziką;
5. pažymi, kad vykdomi atleidimai yra įmonių grupės „Vestas“ 2011 m. lapkričio mėn. priimto strateginio sprendimo reorganizuoti įmonių grupės struktūrą ir priartinti ją prie klientų regioninėse rinkose, ypač Kinijoje, tiesioginė pasekmė; pažymi, kad Ringkiobingo–Skerno regionas, kuriame atleisti darbuotojai, daug investavo į infrastruktūrą, siekdamas pritraukti tokias novatoriškas įmones kaip „Vestas Group“, ir dėl įmonės „Vestas Group“ sprendimo minėtam regionui iškilo problemų;
6. pažymi, kad įmonėje „Vestas Group“ 2009–2010 m. jau vyko masinis darbuotojų atleidimas ir 2012 m. būta naujos atleidimų bangos, taigi iš įmonės „Vestas“ buvo atleista apie 2 000 darbuotojų, o tai yra sunkus išbandymas nukentėjusioms savivaldybėms, kuriose jau anksčiau pastebėtas staigus bedarbių skaičiaus padidėjimas⁽²⁾;
7. pažymi, kad tai trečia su įmone „Vestas Group“ susijusi paraiška EGF ir ketvirta paraiška EGF dėl vėjo jėgainių sektoriaus (EGF/2010/003 DK/Vestas⁽³⁾, EGF/2010/022 DK/LM Glasfiber⁽⁴⁾, EGF/2010/017 DK/Midtjylland Machinery⁽⁵⁾);
8. palankiai vertina tai, kad Danijos valdžios institucijos, siekdamos suteikti darbuotojams skubią paramą, 2013 m. kovo 1 d. (gerokai anksčiau prieš priimant galutinį sprendimą dėl EGF paramos suteikimo siūlomam suderintam paslaugų paketui) nusprendė pradėti taikyti prie individualių poreikių pritaikytas priemones;
9. pažymi, kad bendrai finansuojamas suderintas individualioms reikmėms pritaikytų paslaugų paketas apima priemones, kurias taikant siekiama iš naujo integruoti į darbo rinką 611 atleistų darbuotojų, pavyzdžiui, teikiant konsultacijas, patarimus, kuruojant, sudarant prie individualių poreikių pritaikyto tikslinio mokymo paketus (kitų kultūrų pažinimo kursus, kalbų kursus, verslumo mokymus, standartizuotus kursus ir mokymo programas), teikiant verslumo dotacijas, taikant 55 metų ar vyresniems asmenims pritaikytas priemones (ypatingą dėmesį skiriant kuravimui ir atleistų asmenų įdarbinimui), skiriant dienpinigius;
10. palankiai vertina tai, kad darbuotojams bus taikomi prie individualių poreikių pritaikytų mokymo paslaugų paketai, kuriais bus tenkinami jų poreikiai, nustatyti konsultavimo ir kuravimo etapu;
11. palankiai vertina tai, kad suderintame pakete numatomos specialaus kuravimo ir pagalbos ieškant darbo priemonės, skirtos 55 metų ar vyresniems darbuotojams, kurie dėl savo amžiaus gali susidurti su papildomais sunkumais ieškodami darbo;
12. pažymi, kad į paketą įtraukta daug finansinių paskatų steigti savo verslą (iki 25 000 EUR), kurios bus griežtai susietos su dalyvavimu verslumo kursuose ir stebėsenai skirtuose susitikimuose baigiantis EGF projektui;

⁽¹⁾ Pasaulio vėjo energijos asociacija. Pasaulio vėjo energijos asociacijos 2012 m. metinė ataskaita. Bona, 2013 m. gegužės mėn. http://www.wwindea.org/webimages/WorldWindEnergyReport2012_final.pdf

⁽²⁾ www.dst.dk

⁽³⁾ COM(2012)0502 – Sprendimas 2012/731/ES (OL L 328, 2012 11 28, p. 19).

⁽⁴⁾ COM(2011)0258 – Sprendimas 2011/469/ES (OL L 195, 2011 7 27, p. 53).

⁽⁵⁾ COM(2011)0421 – Sprendimas 2011/725/ES (OL L 289, 2011 11 8, p. 31).

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

13. tačiau apgailestauja dėl to, kad daugiau negu pusė EGF paramos lėšų bus panaudota finansinėms išmokoms – planuojama visiems darbuotojams mokėti dienpinigius, kurie sudarys 10 400 EUR vienam darbuotojui;
14. primena, kad EGF parama visų pirma turėtų būti skiriama darbo paieškoms ir mokymo programoms, o ne siekiant tiesiogiai prisidėti prie finansinių išmokų; pažymi, kad finansinės išmokos, jei jos įtraukiamos į paketą, turėtų būti papildomojo pobūdžio ir niekuomet neturėtų pakeisti išmokų, kurias, kaip nustatyta nacionalinės teisės aktuose arba kolektyvinėse sutartyse, turi mokėti valstybės narės ar įmonės; atsižvelgdamas į tai pabrėžia, kad pagal naują 2014–2020 m. EGF reglamentą finansinėms išmokoms bus taikoma viršutinė riba ir jos nesudarys daugiau negu 35 proc. paketo išlaidų ir neproporcinga išmokų dalis nebus kartojama pagal naują reglamentą;
15. palankiai vertina tai, kad rengiant paraišką dėl EGF paramos buvo konsultuojamasi su socialiniais partneriais ir kad bus vykdoma vyrų ir moterų lygybės politika bei taikomas nediskriminavimo principas įvairiais naudojimosi EGF ir prieigos prie jo etapais;
16. primena, kaip svarbu didinti visų darbuotojų įsidarbinimo galimybes rengiant pritaikytus mokymus ir pripažįstant įgūdžius bei gebėjimus, įgytus per darbuotojo profesinę karjerą; tikisi, kad pagal suderintą priemonių paketą siūlomi mokymai bus pritaikyti ne tik prie atleistų darbuotojų poreikių, bet ir prie dabartinės verslo aplinkos;
17. pažymi, kad informacija apie suderintą prie individualių poreikių pritaikytų paslaugų paketą, kurį ketinama finansuoti EGF lėšomis, apima duomenis apie tai, kaip šiomis priemonėmis papildomi Europos struktūrinių fondų lėšomis finansuojami veiksmai; pabrėžia, kad Danijos valdžios institucijos patvirtino, jog tinkami finansuoti veiksmai neremiami taikant kitas Sąjungos finansines priemones; dar kartą ragina Komisiją į jos rengiamas metines ataskaitas įtraukti lyginamąjį tų duomenų vertinimą, siekiant užtikrinti, kad būtų visapusiškai laikomasi esamos tvarkos ir kad nebūtų dubliuojamos Sąjungos finansuojamos paslaugos;
18. ragina visas susijusias institucijas dėti reikiamas pastangas siekiant patobulinti su procedūromis susijusią tvarką, kad būtų galima sparčiau mobilizuoti EGF lėšas; palankiai vertina tai, kad Komisija, atsižvelgdama į Parlamento raginimą pagreitinti išmokų skyrimą, patobulino procedūrą, pagal kurią Komisija biudžeto valdymo institucijai teikia atliktą EGF paraiškos tinkamumo vertinimą kartu su pasiūlymu mobilizuoti EGF lėšas; tikisi, kad kiti procedūros patobulinimai bus įtraukti į naująjį reglamentą dėl EGF (2014–2020 m.) ir kad bus pasiektas didesnis EGF naudojimo efektyvumas, skaidrumas bei pastebimumas;
19. pabrėžia, kad pagal EGF reglamento 6 straipsnį reikėtų užtikrinti, jog EGF lėšomis būtų remiama pakartotinė atskirų iš darbo atleistų darbuotojų integracija, siekiant sudaryti sąlygas dirbti nuolatinį darbą; taip pat pabrėžia, kad EGF paramos lėšomis galima bendrai finansuoti tik aktyvias darbo rinkos priemones, kurias taikant užtikrinamas tvarus ir ilgalaikis užimtumas; primena, kad EGF parama neturi pakeisti nei veiksmų, už kuriuos, kaip nustatyta pagal nacionalinę teisę ar kolektyvinius susitarimus, atsakingos įmonės, nei įmonių ar sektorių restruktūrizavimo priemonių;
20. palankiai vertina Taryboje pasiektą susitarimą, kad reglamente dėl EGF naudojimo 2014–2020 m. laikotarpiu vėl būtų numatytas su krize susijęs mobilizacijos kriterijus, pagal kurį galima papildomai teikti finansinę paramą darbuotojams, atleistiems dėl dabartinės finansų ir ekonomikos krizės, kartu su parama darbuotojams, netekusiems darbo dėl pasaulio prekybos sistemos pokyčių;
21. pritaria prie šios rezoliucijos priedamam sprendimui;
22. paveda Pirmininkui pasirašyti sprendimą su Tarybos pirmininku ir užtikrinti, kad jis būtų paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*;
23. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją ir jos priedą Tarybai ir Komisijai.

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

PRIEDAS

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS SPRENDIMAS

dėl Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšų mobilizavimo pagal 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinio susitarimo dėl biudžetinės drausmės ir patikimo finansų valdymo 28 punktą (Danijos paraiška „EGF/2012/011 DK/Vestas“)

(Šio priedo tekstas čia nepateikiamas, nes jis atitinka galutinį aktą – Sprendimą 2013/787/ES.)

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

P7_TA(2013)0537

Bendra žuvininkystės politika *II**

2013 m. gruodžio 10 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl per pirmąjį svarstymą priimtos Tarybos pozicijos, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą dėl bendros žuvininkystės politikos, kuriuo iš dalies keičiami Tarybos reglamentai (EB) Nr. 1954/2003 ir (EB) Nr. 1224/2009 bei panaikinami Tarybos reglamentai (EB) Nr. 2371/2002, (EB) Nr. 639/2004 ir Tarybos sprendimas Nr. 2004/585/EB (12007/3/2013 – C7-0375/2013 – 2011/0195(COD))

(Įprasta teisėkūros procedūra: antrasis svarstymas)

(2016/C 468/46)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į per pirmąjį svarstymą priimtą Tarybos poziciją (12007/3/2013 – C7-0375/2013),
 - atsižvelgdamas į 2012 m. kovo 28 d. Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į 2012 m. kovo 4 d. Regionų komiteto nuomonę ⁽²⁾,
 - atsižvelgdamas į savo poziciją ⁽³⁾ dėl Komisijos pasiūlymo Europos Parlamentui ir Tarybai (COM(2011)0425) per pirmąjį svarstymą,
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 7 dalį,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 72 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Žuvininkystės komiteto rekomendaciją antrajam svarstymui (A7-0409/2013),
1. pritaria per pirmąjį svarstymą priimtai Tarybos pozicijai;
 2. pritaria Europos Parlamento ir Tarybos bendram pareiškimui ir Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos bendram pareiškimui, pridėtiems prie šios rezoliucijos;
 3. pažymi, kad aktas priimtas remiantis Tarybos pozicija;
 4. paveda Pirmininkui pasirašyti aktą su Tarybos pirmininku pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 297 straipsnio 1 dalį;
 5. paveda generaliniam sekretoriui pasirašyti aktą, įsitikinęs, kad buvo tinkamai įvykdytos visos procedūros ir, susitarus su Tarybos generaliniu sekretoriumi, pasirūpinti, kad jis būtų paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*;
 6. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir nacionaliniams parlamentams.

TEISĖKŪROS REZOLIUCIJOS PRIEDAS**Europos Parlamento ir Tarybos pareiškimas dėl duomenų rinkimo**

Europos Parlamentas ir Taryba prašo Komisijos paspartinti pasiūlymo iš dalies keisti ES reglamentą (EB) Nr. 199/2008 priėmimą, kad duomenų rinkimo principai ir tikslai, kurie yra labai svarbūs remiant pertvarkytą bendrą žuvininkystės politiką ir yra išdėstyti naujajame Reglamente dėl BŽP, būtų kuo greičiau įgyvendinami praktiškai.

⁽¹⁾ OL C 181, 2012 6 21, p. 183.

⁽²⁾ OL C 225, 2012 7 27, p. 20.

⁽³⁾ Priimti tekstai 2013 2 6, P7_TA(2013)0040.

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos pareiškimas dėl daugiamečių planų

Europos Parlamentas, Taryba ir Komisija yra pasiryžę bendradarbiauti, kad būtų išspręsti tarpinstituciniai klausimai ir būtų susitarta toliau dirbti taip, kad būtų gerbiamos tiek Parlamento, tiek Tarybos teisinės pozicijos, siekiant sudaryti palankesnes sąlygas prioriteto pagrindu parengti ir įdiegti daugiamečius planus pagal bendrą žuvininkystės politiką.

Europos Parlamentas, Taryba ir Komisija iš visų trijų institucijų atstovų sudarė tarpinstitucinę darbo grupę, kurios tikslas – ieškoti praktinių sprendimų ir nustatyti tinkamiausią tolesnio darbo būdą.

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

P7_TA(2013)0538

Bendras žuvininkystės ir akvakultūros produktų rinkų organizavimas *II**

2013 m. gruodžio 10 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl per pirmąjį svarstymą priimtos Tarybos pozicijos, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą dėl bendro žvejybos ir akvakultūros produktų rinkų organizavimo, kuriuo iš dalies keičiami Tarybos reglamentai (EB) Nr. 1184/2006 ir (EB) Nr. 1224/2009 ir panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 104/2000 (12005/2/2013 – C7-0376/2013 – 2011/0194(COD))

(Įprasta teisėkūros procedūra: antrasis svarstymas)

(2016/C 468/47)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į per pirmąjį svarstymą priimtą Tarybos poziciją (12005/2/2013 – C7-0376/2013),
 - atsižvelgdamas į 2012 m. kovo 28 d. Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į 2012 m. gegužės 4 d. Regionų komiteto nuomonę ⁽²⁾,
 - atsižvelgdamas į savo poziciją ⁽³⁾ dėl Komisijos pasiūlymo Europos Parlamentui ir Tarybai (COM(2011)0416) per pirmąjį svarstymą,
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 7 dalį,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 72 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Žuvininkystės komiteto rekomendaciją antrajam svarstymui (A7-0413/2013),
1. pritaria per pirmąjį svarstymą priimtai Tarybos pozicijai;
 2. pritaria Europos Parlamento ir Tarybos bendram pareiškimui, pridėtam prie šios rezoliucijos;
 3. pažymi, kad aktas priimtas remiantis Tarybos pozicija;
 4. paveda Pirmininkui pasirašyti aktą su Tarybos pirmininku pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 297 straipsnio 1 dalį;
 5. paveda generaliniam sekretoriui pasirašyti aktą, įsitikinęs, kad buvo tinkamai įvykdytos visos procedūros ir, susitarus su Tarybos generaliniais sekretoriais, pasirūpinti, kad jis būtų paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*;
 6. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir nacionaliniams parlamentams.

⁽¹⁾ OL C 181, 2012 6 21, p. 183.

⁽²⁾ OL C 225, 2012 7 27, p. 20.

⁽³⁾ Priimti tekstai 2012 9 12, P7_TA(2012)0333.

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

TEISĖKŪROS REZOLIUCIJOS PRIEDAS

Europos Parlamento ir Tarybos pareiškimas dėl kontrolės taisyklių produkto atsekamumo ir vartotojų informavimo srityje

Atsižvelgdami į tolesnį darbą, susijusį su Reglamento dėl bendro žvejybos ir akvakultūros produktų rinkų organizavimo reforma, Europos Parlamentas ir Taryba prašo Europos Komisijos pateikti jiems pasiūlymą, kuriuo būtų iš dalies keičiamas Kontrolės reglamentas (Reglamentas (EB) Nr. 1224/2009). Tokiu pakeitimu turėtų būti atsižvelgiama į poreikį reglamentuoti informacijos apie žvejybos įrankio rūšį teikimą dėl produktų, gautų vykdant laukinių žuvų žvejybą.

Europos Parlamentas ir Taryba taip pat prašo Komisijos laiku priimti būtinus Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 404/2011 pakeitimus, susijusius su privalomos informacijos vartotojams teikimu, kad būtų atsižvelgta į šio reglamento, iš dalies pakeisto Kontrolės reglamento ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1169/2011 dėl informacijos apie maistą teikimo vartotojams nuostatas.

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

P7_TA(2013)0539

Specialios giliavandenių žuvų išteklių žvejybos šiaurės rytų Atlante sąlygos ir žvejybos šiaurės rytų Atlanto tarptautiniuose vandenyse nuostatos *I**

2013 m. gruodžio 10 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo nustatomos specialios giliavandenių žuvų išteklių žvejybos šiaurės rytų Atlante sąlygos bei žvejybos šiaurės rytų Atlanto tarptautiniuose vandenyse nuostatos ir panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 2347/2002 (COM(2012)0371 – C7-0196/2012 – 2012/0179(COD))

(Įprasta teisėkūros procedūra: pirmasis svarstymas)

(2016/C 468/48)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą Europos Parlamentui ir Tarybai (COM(2012)0371),
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 2 dalį ir 43 straipsnio 2 dalį, pagal kurias Komisija pateikė pasiūlymą Parlamentui (C7-0196/2012),
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 3 dalį,
 - atsižvelgdamas į 2013 m. vasario 13 d. Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 55 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į FAO atsakingos žuvininkystės kodeksą ir į Europos Komisijos tausios ir atsakingos žuvininkystės kodeksą,
 - atsižvelgdamas į Žuvininkystės komiteto pranešimą ir į Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komiteto nuomonę (A7-0395/2013),
1. priima per pirmąjį svarstymą toliau pateiktą poziciją;
 2. ragina Komisiją dar kartą perduoti klausimą svarstyti Parlamentui, jei ji ketina pasiūlymą keisti iš esmės arba pakeisti jo tekstą nauju tekstu;
 3. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir nacionaliniams parlamentams.

P7_TC1-COD(2012)0179

Europos Parlamento pozicija, priimta 2013 m. gruodžio 10 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. .../2014, kuriuo nustatomos specialios giliavandenių žuvų išteklių žvejybos šiaurės rytų Atlante sąlygos bei žvejybos šiaurės rytų Atlanto tarptautiniuose vandenyse nuostatos ir panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2347/2002

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 43 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

⁽¹⁾ OL C 133, 2013 5 9, p. 41.

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) 2002 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 2371/2002 ⁽³⁾ reikalaujama nustatyti Bendrijos priemonės, kuriomis būtų valdoma prieiga prie vandenų bei išteklių ir tausūs žvejybos veiklos vykdymas ir kurios yra būtinos siekiant užtikrinti tausumo principu grindžiamą racionalų ir atsakingą išteklių naudojimą. To reglamento 2 straipsniu reikalaujama priimant priemones taikyti ekosistema ir atsargumo principu grindžiamus metodus, kad būtų kuo labiau sumažintas žvejybos veiklos poveikis jūros ekosistemoms;
- (1a) **Sutarties dėl Europos Sąjungos (SESV) 11 straipsnyje nustatyta, kad nustatant ir įgyvendinant Sąjungos politikos ir veiklos kryptis (taip pat ir giliavandenių žuvų žvejybos išsaugojimą), ypač siekiant skatinti tvarią plėtrą, turi būti atsižvelgiama į aplinkos apsaugos reikalavimus; [1 pakeit.]**
- (2) Sąjunga yra įsipareigojusi įgyvendinti Jungtinių Tautų Generalinės Asamblėjos priimtas rezoliucijas, visų pirma rezoliucijas 61/105 ir 64/72, kuriomis valstybės ir regioninės žuvininkystės valdymo organizacijos raginamos užtikrinti pažeidžiamų giliavandenių jūros ekosistemų apsaugą nuo ~~destruktyvaus~~ dugninių žvejybos įrankių poveikio ir tausų giliavandenių žuvų išteklių naudojimą. **Į Sąjungos teisę reikėtų oficialiai įtraukti Žvejybos šiaurės rytų Atlante komisijos (NEAFC) parengtas ir patvirtintas rekomendacijas dėl priemonių, skirtas pažeidžiamoms giliavandenėms jūrų ekosistemoms nuo dugniniais žvejybos įrankiais daromo neigiamo poveikio apsaugoti, pagal rezoliucijos 61/105 83a dalį ir rezoliucijos 64/72 119a ir 120 dalis; [2 pakeit.]**
- (2a) **be to, pagal rezoliucijas, kurias priėmė Jungtinių Tautų Generalinė Asamblėja ir FAO ir kurios įtrauktos į šį reglamentą, Sąjungai tarptautiniuose forumuose turi tekti vadovaujamas vaidmuo nustatant ir įgyvendinant gero valdymo priemones, kuriomis užtikrinamas tvarus giliavandenių žuvų žvejybos valdymas; [3 pakeit.]**
- (3) Komisija įvertino Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2347/2002 ⁽⁴⁾, kad reglamento taikymo sričiai priklauso pernelyg įvairūs laivynai, kad trūksta paskirtuosiuose uostuose vykdomos kontrolės ir imčių atrankos gairių ir kad pernelyg skiriasi valstybių narių pateikiamų pastangų lygio ataskaitų kokybė;
- (3a) **laivų, turinčių leidimus giliavandenių žuvų žvejybai, žvejybos pajėgumai buvo ribojami nuo 2002 m. ir negalėjo būti didesni už bendrus visų laivų, 1998, 1999 arba 2000 m. sužvejojusių daugiau kaip 10 tonų bet kokių įvairių rūšių giliavandenių žuvų, pajėgumus. Komisijos įvertinime padaryta išvada, kad ši pajėgumų viršutinė riba neturėjo jokio esminio teigiamo poveikio. Atsižvelgiant į ankstesnę patirtį ir tai, kad trūksta tikslių duomenų apie daugelį giliavandenių žuvų žvejybos rajonų, norint valdyti šiuos rajonus nepakanka tik riboti pastangas; [4 pakeit.]**
- (4) siekiant išlaikyti ~~iki šiol pasiektus būtinus~~ **reikalingai sumažintus** giliavandenių žuvų žvejybos ~~pastangų sumažinimus~~ **pajėgumus**, tikslinga numatyti, kad šiai žvejybai būtų privalomi žvejybos leidimai, kuriais apribojami laivų, turinčių teisę iškrauti giliavandenes žuvis, pajėgumai. Kad valdymo priemonės būtų sutelktos į laivynus, kurie daugiausia užsiima giliavandenių žuvų žvejyba, žvejybos leidimai turėtų būti išduodami pagal tai, ar šios žuvis

⁽¹⁾ OL C 133, 2013 5 9, p. 41.

⁽²⁾ 2013 m. gruodžio 10 d. Europos Parlamento pozicija.

⁽³⁾ 2002 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2371/2002 dėl žuvų išteklių apsaugos ir tausojančio naudojimo pagal Bendrąją žuvininkystės politiką (OL L 358, 2002 12 31, p. 59).

⁽⁴⁾ 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2347/2002, nustatantis konkrečius prieinamumo reikalavimus ir susijusias sąlygas, taikomas giliavandenių žuvų išteklių žvejybai (OL L 351, 2002 12 28, p. 6).

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

sužvejojamos to tikslingai siekiant, ar tik kaip priegauda. **Tačiau reikėtų atsižvelgti į Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. .../2013⁽¹⁾ nustatytą prievolę iškrauti visą laimikį, kad iš laivų, kuriais sugaunamas mažas giliavandenių žuvų kiekis ir kuriems šiuo metu nereikia gauti giliavandenių žuvų žvejybos leidimų, nebūtų visiškai atimta galimybė tęsti tradicinės žvejybos veiklos; [5 pakeit.]**

- (5) žvejybos leidimų, kuriais suteikiama teisė sužvejoti giliavandenes žuvis, turėtojai turėtų ~~dalyvauti~~ **bendradarbiauti vykdam** mokslinių tyrimų ~~veikloje~~ **veiklą**, kuria siekiama pagerinti giliavandenių žuvų išteklių **vertinimo** ir **giliavandenių** ekosistemų būklės ~~vertinimo~~ **mokslinių tyrimų** galimybes; [6 pakeit.]
- (6) tikslingai žvejojami kitų rūšių žuvis, tuose kontinentinio šlaito rajonuose, kuriuose leidžiama žvejoti ir giliavandenes žuvis, laivų savininkai turėtų turėti žvejybos leidimą, kuriuo leidžiama giliavandenių žuvų priegauda;
- (7) giliavandenių žuvų žvejyba dugniniais tralais, palyginti su ~~kitais~~ **įvairiais naudojamais** žvejybos įrankiais, kelia didžiausią grėsmę pažeidžiamoms ~~jūros jūrų~~ ekosistemoms ir ~~pranešama, kad šiais įrankiais sužvejojamas didžiausias nepageidaujama žuvų kiekis. Todėl tiksline giliavandenių žuvų žvejyba dugniniais tralais turėtų būti visam laikui uždrausta; [7 pakeit.]~~
- (8) dugninių statomųjų žiauninių tinklų naudojimas giliavandenių žuvų žvejybai šiuo metu yra ribojamas Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1288/2009 dėl pereinamojo laikotarpio techninių priemonių nustatymo 2010 m. sausio 1 d. – 2011 m. birželio 30 d. laikotarpiui⁽²⁾ ~~atsižvelgiant į didelį nepageidaujama žuvų kiekį, kuris buvo sužvejojamas, kai šie įrankiai buvo netausiai naudojami giliuosiuose vandenyse, ir į ekologinę pamestų arba paliktų įrankių žalą, tiksline giliavandenių žuvų žvejyba šiais įrankiais taip pat turėtų būti visam laikui uždrausta; [8 pakeit.]~~
- (9) ~~tačiau, kad žvejai turėtų~~ **žvejams reikia** pakankamai laiko prisitaikyti prie naujų reikalavimų, o dabartiniai žvejybos dugniniais tralais ir dugniniais statomaisiais žiauniniais tinklais leidimai turėtų ir toliau galioti nustatytą laikotarpį, **taip siekiant kuo labiau sumažinti neigiamas pasekmes laivams, vykdančiams šią žvejybos veiklą; [9 pakeit.]**
- (10) be to, laivai, ~~kurie turi~~ **kuriuose norima** pakeisti įrankį, kad galėtų išlikti žvejybos sektoriuje, turėtų turėti teisę gauti finansinę pagalbą iš Europos žuvininkystės fondo ~~su sąlyga, kad, jei~~ naujas įrankis padės sumažinti **sumažins** žvejybos poveikį neverslinėms žuvų rūšims ir ~~kad jei~~ išnašas į tokias priemones leidžiamas pagal nacionalinę veiklos programą; [10 pakeit.]
- (11) laivai, tikslingai žvejojantys giliavandenes žuvis ~~kitais dugniniais žvejybos įrankiais, neturėtų viršyti jų leidimuose pagal žvejybos leidimus konkrečiai~~ numatytų veiklos Sąjungos vandenyse ribų, nebent ~~įvertinama pagal 2008 m. FAO tarptautines giliavandenių žuvų žvejybos atviroje jūroje valdymo gaires (toliau – 2008 m. FAO gaires) atlikus vertinimą paaiškėjo, kad veiklos išplėtimas nesukeltų didelės grėsmės dėl~~ neigiamo poveikio pažeidžiamoms ~~jūros jūrų~~ ekosistemoms ~~grėsmės; [11 pakeit.]~~
- (12) mokslinėse rekomendacijose dėl jūrų gelmėse aptinkamų tam tikrų žuvų išteklių pažymima, kad tų išteklių naudojimas juos ypač pažeidžia. ~~ir kad~~ Šių išteklių žvejyba turėtų būti ribojama arba mažinama kaip prevencinė priemonė. ~~Giliavandenių žuvų išteklių, jos tikslas turėtų būti pasiekti didesnę žuvų išteklių populiacijų lygmenį, nei reikia siekiant sugauti didžiausią galimą tausios žvejybos galimybes neturėtų viršyti lygio, kuris yra mokslininkų rekomenduojamas kaip prevencinis laimikį. Jei dėl informacijos apie išteklius arba rūšis trūkumo mokslinė rekomendacija nepateikiama, žvejybos galimybių iš viso neturėtų būti skiriama. Vis dėlto reikėtų pažymėti, kad Tarptautinės jūrų tyrinėjimo tarybos duomenimis per pastaruosius trejus metus stabilizavosi kai kurių didelės komercinės svarbos giliavandenių žuvų, pvz., bukasnukių ilgauodegių grenadierių (lot. coryphaenoides rupestris), melsvųjų molvų (lot. molva dypterigia) ir juodųjų kalavijų (lot. aphanopus carbo), išteklių; [12 pakeit.]~~

⁽¹⁾ Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. .../2013 dėl bendros žuvininkystės politikos, kuriuo iš dalies keičiami Tarybos reglamentai (EB) Nr. 1954/2003 ir (EB) Nr. 1224/2009 bei panaikinami Tarybos reglamentai (EB) Nr. 2371/2002, (EB) Nr. 639/2004 ir Tarybos sprendimas 2004/585/EB (OL L ...).

⁽²⁾ OL L 347, 2009-12-24, p. 6.

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

- (13) mokslinėse rekomendacijose dar nurodoma **dėl to**, kad žvejybos pastangų ribojimas yra tinkama priemonė nustatant **trūksta tikslių duomenų apie daugelį** giliavandenių žuvų žvejybos galimybes. Atsižvelgiant į didelę giliavandenių žuvų žvejybos įrankių ir žvejybos modelių įvairovę ir būtinybę nustatyti papildomas priemones, kuriomis būtų individualiai sprendžiamos aplinkosauginės žvejybos problemos, sužvejojamų žuvų kiekio **rajonų, ir dėl daugelio jų mišraus pobūdžio būtina įgyvendinti papildomas valdymo priemones. Jei reikia, leistino sugauti laimikio** apribojimus pakeisti žvejybos pastangų **reikėtų derinti su pastangų** apribojimais turėtų būti galima tik tais atvejais, kai užtikrinama, kad pastarieji pritaikyti konkrečiai žvejybai. **Reikia nustatyti tokį abiejų apribojimų lygį, kad būtų sumažintas poveikis netikslinėms rūšims ir pažeidžiamoms jūrų ekosistemoms bei išvengta tokio poveikio; [13 pakeit.]**
- (14) siekiant užtikrinti pritaikytą konkrečios žvejybos valdymą, atitinkamas valstybes nares reikėtų įgalinti imtis papildomųjų išsaugojimo priemonių ir kasmet įvertinti pastangų lygio atitiktį mokslinėms tausaus naudojimo rekomendacijoms. Dabartiniai bendri žvejybos pastangų apribojimai, priimti Žvejybos šiaurės rytų Atlante komisijos (NEAFC), taip pat turėtų būti pakeisti regioniniu lygmeniu pritaikytais pastangų apribojimais;
- (15) kadangi biologinę informaciją geriausia rinkti taikant vienodus duomenų rinkimo standartus, tikslinga giliavandenių žuvų žvejybos specializacijos duomenų rinkimą integruoti į bendrą mokslinių duomenų rinkimo sistemą ir kartu užtikrinti papildomos informacijos, būtinos žvejybos dinamikai suprasti, tiekimą. Supaprastinamo sumetimais, pastangų deklaravimas pagal rūšis turėtų būti panaikintas ir pakeistas periodiškai iš valstybių narių pareikalaujamų mokslinių duomenų, į kuriuos įtraukti ir giliavandenių žuvų žvejybos specializacijos duomenys, analize. **Valstybės narės turėtų užtikrinti, kad bus laikomasi duomenų rinkimo ir perdavimo prievolių, ypač tų, kurios susiję su pažeidžiamų jūrų ekosistemų apsauga; [14 pakeit.]**
- (15a) **daugybė rūšių žuvų, įskaitant pažeidžiamų rūšių giliavandenių ryklius, sugaunama giliavandenių žuvų žvejybos rajonuose. Reikia užtikrinti, kad prievolė iškrauti visą giliavandenių žuvų žvejybos rajonuose sugautą laimikį būtų taikoma rūšims, kurioms netaikomi leistino sugauti žuvų kiekio apribojimai, ir kad šiai žvejybos veiklai nebūtų taikomos de minimis nuostatos. Visapusiškai įgyvendinus prievolę iškrauti laimikį būtų galima labai padėti gauti trūkstamus duomenis apie šiuos žvejybos rajonus ir geriau suprasti, kokį poveikį ši žvejybos veikla daro įvairioms gaudomoms rūšims; [15 pakeit.]**
- (16) Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1224/2009⁽¹⁾, nustatomi kontrolės ir vykdymo užtikrinimo reikalavimai dėl daugiamečių planų. Giliavandenių žuvų rūšims, kurios dėl jų pobūdžio yra pažeidžiamos žvejybos, turėtų būti taikomos lygiavertės kontrolės priemonės kaip ir kitoms saugomoms rūšims, dėl kurių yra priimti daugiamečiai valdymo planai;
- (17) žvejybos leidimų, kuriais leidžiama sužvejoti giliavandenes žuvis, turėtojai turėtų prarasti šiais leidimais suteikiamą teisę sužvejoti giliavandenes žuvis, jei jie nepaiso atitinkamų išsaugojimo priemonių;
- (18) Konvencija dėl būsimo daugiašalio bendradarbiavimo šiaurės rytų Atlanto žvejybos rajonuose buvo patvirtinta Tarybos sprendimu 81/608/EEB⁽²⁾ ir įsigaliojo 1982 m. kovo 17 d. Toje konvencijoje numatyta tinkama daugiašalio bendradarbiavimo struktūra, skirta racionaliam žuvininkystės išteklių išsaugojimui ir valdymui užtikrinti šiaurės rytų Atlanto tarptautiniuose vandenyse. NEAFC priimtos valdymo priemonės sudaro ir techninės NEAFC reguliuojamų žuvų rūšių išsaugojimo bei valdymo ir pažeidžiamų jūros buveinių apsaugos priemonės, įskaitant prevencines priemones;
- (19) Komisija turėtų būti įgaliota pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnį priimti deleguotuosius aktus, kuriais nustatomos metinius pastangų apribojimų papildančios priemonės, jei jų nepriima valstybės narės arba jei jų priimtos priemonės laikomos nesuderinamomis su šio reglamento tikslais ar nepakankamai veiksmingomis įgyvendinant šiame reglamente nurodytus siekius;

⁽¹⁾ 2009 m. lapkričio 20 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1224/2009, nustatantis Bendrijos kontrolės sistemą, kuria užtikrinamas bendrosios žuvininkystės politikos taisyklių laikymasis (OL L 343, 2009 12 22, p. 1).

⁽²⁾ 1981 m. liepos 13 d. Tarybos sprendimas 81/608/EEB dėl Konvencijos dėl būsimo daugiašalio bendradarbiavimo šiaurės Rytų Atlanto žvejyboje patvirtinimo (OL L 227, 1981 8 12, p. 21).

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

- (20) Komisija turėtų būti įgaliota pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnį priimti deleguotuosius aktus, kurie gali būti būtini iš dalies keičiant arba papildant neesminius šio reglamento elementus tais atvejais, kai valstybės narės nepriima papildomųjų priemonių, susijusių su metiniais žvejybos pastangų apribojimais, kuriais pakeičiami sužvejojamų žuvų kiekio apribojimai, arba tokių priemonių nepakanka;
- (21) todėl būtina nustatyti naujas taisykles giliavandenių žuvų išteklių žvejybai šiaurės rytų Atlante reguliuoti ir panaikinti Reglamentą (EB) Nr. 2347/2002;
- (22) Ruošdama ir rengdama deleguotuosius aktus Komisija turėtų užtikrinti, kad susiję dokumentai būtų tuo pačiu metu tinkamai laiku persiųsti Europos Parlamentui ir Tarybai,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I SKYRIUS
BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis

Tikslai

Šio reglamento tikslai yra:

- a) užtikrinti tausų giliavandenių žuvų **valdymą ir** naudojimą ir kartu kuo labiau sumažinti giliavandenių žuvų žvejybos veiklos poveikį jūros aplinkai; [16 pakeit.]
- aa) užtikrinti, kad nebūtų daromas didelis neigiamas poveikis pažeidžiamoms jūrų ekosistemoms, ir užtikrinti ilgalaikį giliavandenių žuvų išteklių išsaugojimą;** [17 pakeit.]
- b) a punkte nurodytais tikslais pagerinti mokslines žinias apie giliavandenes žuvis ir jų buveines;
- ba) sumažinti priegaudą ir, kai įmanoma, jos išvengti;** [18 pakeit.]
- c) įgyvendinti Žvejybos šiaurės rytų Atlante komisijos (angl. NEAFC) rekomenduotas technines žvejybos valdymo priemones;
- ca) žuvininkystės valdymo srityje taikyti atsargumo ir ekosistemos principus ir užtikrinti, kad Sąjungos priemonės, kuriomis siekiama užtikrinti tausų giliavandenių žuvų išteklių valdymą, atitiktų Jungtinių Tautų Generalinės Asamblėjos priimtas rezoliucijas, visų pirma rezoliucijas 61/105 ir 64/72;** [19 pakeit.]

2 straipsnis

Taikymo sritis

Šis reglamentas taikomas žvejybos veiklai arba numatyti žvejybos veiklai šiuose vandenyse:

- a) Tarptautinės jūrų tyrinėjimo tarybos (angl. ICES) II–XI parajonių ir Žvejybos rytų vidurio Atlante komiteto (angl. CECAF) 34.1.1, 34.1.2 ir 34.2 rajonų Sąjungos vandenyse, **įskaitant atvejus, kai žvejybos veiklą vykdo arba numato vykdyti žvejybos laivai, plaukiojantys su trečiųjų šalių vėliava ir registruoti trečiojoje šalyse;** [20 pakeit.]

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

- b) CECAF 34.1.1, 34.1.2 ir 34.2 rajonų tarptautiniuose vandenyse ir
- c) NEAFC reguliuojamame rajone.

3 straipsnis

Terminų apibrėžtys

1. Šiame reglamente vartojami Reglamento ~~(EB) Nr. 2371/2002~~ **(ES) Nr. .../2013 [dėl bendros žuvininkystės politikos] 4** straipsnyje ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 734/2008 ⁽¹⁾ 2 straipsnyje nustatyti terminai. **[21 pakeit.]**
2. Kitų vartojamų terminų apibrėžtys:
 - a) ICES rajonai – rajonai, **parajoniai, zonos ir pazonės**, apibrėžti Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 218/2009 ⁽²⁾; **[22 pakeit.]**
 - b) CECAF rajonai – rajonai, apibrėžti Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 216/2009 ⁽³⁾;
 - c) NEAFC reguliuojamas rajonas – vandenys, kuriems taikoma Konvencija dėl būsimo daugiašalio bendradarbiavimo šiaurės rytų Atlanto žvejybos rajonuose ir kurie nepriklauso tos konvencijos susitariančiųjų šalių žvejybos jurisdikcijai;
 - d) giliavandenės žuvis – I priede išvardytų rūšių žuvis;
 - e) pažeidžiamiausių rūšių žuvis – giliavandenės žuvis, nurodytos I priede pateiktos lentelės trečiame stulpelyje „Labiausiai pažeidžiamos (x)“;
 - f) specializacija – tam tikrų žuvų rūšių tikslinės žvejybos su tam tikra įranga tam tikrame rajone veikla;
 - g) giliavandenių žuvų žvejybos specializacija – tikslinės giliavandenių žuvų žvejybos pagal šio reglamento 4 straipsnio 1 dalyje pateiktus nurodymus specializacija;
 - h) žuvininkystės stebėsenos centras – vėliavos valstybės narės įsteigtas operatyvusis centras, turintis kompiuterių aparatinę ir programinę įrangą, kuria galima automatiškai gauti, tvarkyti ir elektroninėmis priemonėmis perduoti duomenis;
 - i) mokslinė patariamoji įstaiga – tarptautinė žuvininkystės srities mokslinė įstaiga, kuri gali teikti tarptautinius standartus atitinkančias tyrimais grindžiamas mokslines rekomendacijas;
 - ia) **tausus naudojimas – žuvų išteklių arba išteklių grupės naudojimas tokiu būdu, kurį taikant atkuriamas ir išlaikomas didesnis žuvų išteklių populiacijos lygmuo, nei reikia siekiant sugauti didžiausią galimą tausios žvejybos laimikį, ir kuris nedaro neigiamo poveikio jūrų ekosistemoms.** **[24 pakeit.]**
 - jb) **didžiausias galimas tausios žvejybos laimikis – didžiausias žuvų kiekis, kurį iš žuvų išteklių galima žvejoti neribotą laiką.** **[25 pakeit.]**

⁽¹⁾ 2008 m. liepos 15 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 734/2008 dėl pažeidžiamų jūrų ekosistemų atviroje jūroje apsaugos nuo dugniniais žvejybos įrankiais daromo neigiamo poveikio (OL L 201, 2008 7 30, p. 8).

⁽²⁾ 2009 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 218/2009 dėl valstybių narių, žvejojančių Šiaurės Rytų Atlante, nominalių sugavimų statistinių duomenų pateikimo (OL L 87, 2009 3 31, p. 70).

⁽³⁾ 2009 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 216/2009 dėl tam tikruose ne Šiaurės Atlanto rajonuose žvejojančių valstybių narių statistikos duomenų pateikimo apie nominalius sugavimus (OL L 87, 2009 3 31, p. 1).

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

3a straipsnis**Skaidrumas, visuomenės dalyvavimas ir teisė kreiptis į teismą**

1. Įgyvendinant šį reglamentą taikomos Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2003/4/EB⁽¹⁾, Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1049/2001⁽²⁾ ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1367/2006⁽³⁾ nuostatos dėl galimybės susipažinti su informacija apie aplinką.

2. Komisija ir valstybės narės užtikrina, kad visos pagal šį reglamentą duomenų tvarkymo operacijos ir sprendimų priėmimo procedūros būtų atliekamos visiškai laikantis Jungtinių Tautų Europos ekonomikos komisijos Konvencijos dėl teisės gauti informaciją, visuomenės dalyvavimo priimanant sprendimus ir teisės kreiptis į teismus aplinkosaugos klausimais (Orhuso konvencija, kuri Sąjungos vardu patvirtinta Tarybos sprendimu 2005/370/EB⁽⁴⁾). [26 pakeit.]

3b straipsnis**Giliavandenių žuvų rūšių nustatymas ir pažeidžiamiausias rūšys**

1. Komisija iki ... (*) ir vėliau kas dvejus metus peržiūri I priede išvardytų giliavandenių žuvų rūšių sąrašą, kartu nurodama pažeidžiamiausias žuvų rūšis.

2. Komisijai pagal 20 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais iš dalies keičiamas I priede išvardytų giliavandenių žuvų rūšių sąrašas, nurodant pažeidžiamiausias žuvų rūšis, taip pat įtraukti naujausią iš valstybių narių, mokslinės patiriamosios įstaigos ir kitų susijusių informacijos šaltinių, įskaitant Tarptautinės gamtos apsaugos sąjungos (angl. IUCN) raudonąjį sąrašą, gautą mokslinę informaciją. Priimdama tokius deleguotuosius aktus Komisija visų pirma atsižvelgia į IUCN raudonojo sąrašo kriterijus, rūšių retumą, jų pažeidžiamumą dėl naudojimo ir į tai, ar mokslinė patiriamoji įstaiga rekomendavo nustatyti nulinį priegaudos dydį. [27 pakeit.]

II SKYRIUS

ŽVEJYBOS LEIDIMAI

4 straipsnis

Žvejybos leidimų tipai

1. Sąjungos ~~Sąjungos~~ **Žvejybos** laivais vykdant tikslinės giliavandenių žuvų žvejybos veiklą yra privalomas **vėliavos valstybės narės išduotas** žvejybos leidimas, kuriame giliavandenių žuvų rūšys nurodomos kaip tikslinės rūšys. [28 pakeit.]

2. Taikant 1 dalį, laikoma, kad tikslinė giliavandenių žuvų žvejybos veikla vykdoma, jei:

a) laivo žvejybos kalendoriuje giliavandenių žuvų rūšys nurodytos kaip tikslinės rūšys arba

b) laive yra laikomas arba žvejybos veiklos rajone yra naudojamas žvejybos įrankis, skirtas tik giliavandenėms žuvisms sužvejoti, arba

⁽¹⁾ 2003 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/4/EB dėl visuomenės galimybės susipažinti su informacija apie aplinką ir panaikinanti Tarybos direktyvą 90/313/EEB (OL L 41, 2003 2 14, p. 26).

⁽²⁾ 2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais (OL L 145, 2001 5 31, p. 43).

⁽³⁾ 2006 m. rugsėjo 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1367/2006 dėl Orhuso konvencijos dėl teisės gauti informaciją, visuomenės dalyvavimo priimanant sprendimus ir teisės kreiptis į teismus aplinkosaugos klausimais nuostatų taikymo Bendrijos institucijoms ir organams (OL L 264, 2006 9 25, p. 13).

⁽⁴⁾ 2005 m. vasario 17 d. Tarybos sprendimas 2005/370/EB (OL L 124, 2005 5 17, p. 1).

(*) Šio reglamento įsigaliojimo data.

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

- c) laivo kapitono žvejybos žurnale registruojama ~~sužvejetų~~ **I priede išvardytų** giliavandenių žuvų, **sužvejetų į šio reglamento taikymo sritį įtrauktuose vandenyse**, procentinė dalis sudaro 10 procentų bendro visų tą žvejybos dieną sužvejetų žuvų svorio **atitinka vieną iš šių ribų** arba yra **už jas** didesnė.:

— 15 proc. bendro visų tą žvejybos dieną sužvejetų žuvų svorio arba

— 8 proc. bendro visų tą žvejybos dieną sužvejetų žuvų svorio;

ribą pasirenka laivo kapitonas arba [29 pakeit.]

ca) laivas naudoja dugninius žvejybos įrankius 600 metrų ar didesniame gylyje. [30 pakeit.]

2a. Apskaičiuojant 2 dalies c punkte nurodytas procentines dalis į I priede išvardytas rūšis, kurioms atidedamas nuostatų taikymas, kaip nurodyta I priedo ketvirtame stulpelyje, **atsižvelgiama tik nuo ... (*)**. [31 pakeit.]

3. Kai Sąjungos žvejybos laivais **veikla** nesiekama vykdyti tikslinės giliavandenių žuvų žvejybos, tačiau ~~kurią vykdan~~ giliavandenių žuvis sužvejojama kaip priegauda, būtina turėti žvejybos leidimą, kuriame giliavandenių žuvis nurodomos kaip priegauda. [32 pakeit.]

4. Atitinkamai 1 ir 3 dalyse nurodytų dviejų tipų žvejybos leidimai yra aiškiai atskiriami vienas nuo kito Reglamento (EB) Nr. 1224/2009 116 straipsnyje nurodytoje elektroninėje duomenų bazėje.

5. ~~Neatsižvelgiant į~~ **Nepaisant** 1 ir 3 dalių ~~nuostatas~~, žvejybos laivams, neturintiems žvejybos leidimo, gali būti leidžiama sužvejoti, laikyti laive, perkrauti ar iškrauti bet kokį giliavandenių žuvų kiekį, jeigu tas kiekis neviršija 100 kg bet kokio giliavandenių žuvų, sužvejetų per vieną žvejybos reisą, derinio ribos. **Išsamūs duomenys apie visą tokį laimikį (paliekamą arba išmetamą į jūrą), įskaitant rūšinę sudėtį, svorį ir dydžius, registruojami laivo žvejybos žurnale ir pranešami kompetentingoms institucijoms.** [33 pakeit.]

5 straipsnis

Pajėgumų valdymas

1. **Bendri** visų žvejybos laivų, turinčių valstybės narės ~~išduotus~~ **išduotą** žvejybos leidimus, kuriais **leidimą, kuriuo** leidžiama kaip tikslines rūšis arba priegaudą sužvejoti giliavandenių žuvis, žvejybos ~~pajėgumų, matuojamų bendra talpa ir kilovatais, suma~~ **pajėgumai** niekada neviršija tos valstybės narės laivų, kurie ~~kuriomis nors iš dvejų kalendorinių metų,ėjusių prieš įsigaliojant šiam reglamentui,~~ **2009–2011 m.** iškovė 10 t arba daugiau giliavandenių žuvų (imami tie metai, kuriais šis skaičius buvo didesnis), žvejybos pajėgumų ~~sumos~~. [34 pakeit.]

1a. **Siekdamos 1 dalyje nurodyto tikslo, valstybės narės kasmet atlieka pajėgumų vertinimą pagal Reglamento (ES) Nr. .../2013 [dėl bendros žuvininkystės politikos] 22 straipsnį. Parengtoje ataskaitoje, kaip nurodyta to straipsnio 2 dalyje, siekiama nustatyti perteklinius struktūrinius pajėgumus kiekviename segmente ir apskaičiuojamas kiekvieno segmento pelningumas ilgalaikiu laikotarpiu. Tokios ataskaitos skelbiamos viešai.** [35 pakeit.]

1b. **Tais atvejais, kai atlikus 1a straipsnyje nurodytą pajėgumų vertinimą nustatyta, kad giliavandenių žuvų išteklių mirtingumas dėl žvejybos viršija rekomenduojamą lygį, atitinkama valstybė narė parengia ir į ataskaitą įtraukia susijusiam laivyno segmentui skirtą veiksmų planą, kuriuo siekiama užtikrinti, kad atitinkamų išteklių mirtingumo dėl žvejybos lygis būtų suderinamas su 10 straipsnyje nurodytais tikslais.** [36 pakeit.]

1c. **Šiame straipsnyje nurodyti pajėgumų vertinimas ir veiksmų planai skelbiami viešai.** [37 pakeit.]

1d. **Tais atvejais, kai valstybės narės keitėsi giliavandenių žuvų žvejybos galimybėmis, žvejybos pajėgumai, priklausantys galimybėmis, kuriomis keistasi, siekiant nustatyti bendrus žvejybos pajėgumus pagal 1 dalį, priskiriami duodančiajai valstybei narei.** [38 pakeit.]

(*) Penkeri metai nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos.

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

1e. Nepaisant 1 dalies, regionų laivynams, veiklą vykdančioms atokiausiuose regionuose, kur nėra žemyninio šelfo ir beveik jokių alternatyvių giliavandenių žuvų išteklių, leidžiama turėti bendrus giliavandenių žuvų žvejybos pajėgumus, kurie niekada neviršija kiekviename atokiausiame regione veiklą vykdančio laivyno bendrų žvejybos pajėgumų. [39 pakeit.]

6 straipsnis

Bendrieji žvejybos leidimų paraiškų reikalavimai

1. Prie kiekvieno žvejybos leidimo, kuriuo leidžiama kaip tikslines rūšis arba priegaudą sužvejoti giliavandenes žuvis, išdavimo ir *metinio* pratęsimo paraiškų pridedamas rajono, kuriame numatoma vykdyti žvejybos veiklą, **kartu nurodant visus įtrauktus ICES ir CECAF parajonius, zonas ir pazones**, žvejybos įrankių tipo **ir skaičiaus**, gylio, kuriame ~~įrankiai bus naudojami~~ **bus vykdoma veikla**, intervalo ir atskirų tikslinių rūšių aprašymas, **taip pat planuojamas žvejybos veiklos intensyvumas ir trukmė**. Ši informacija skelbiama viešai. [40 pakeit.]

1a. Kartu su kiekviena žvejybos leidimo išdavimo paraiška pateikiamas įrašas apie atitinkamų žvejybos laivų rajone, kuriame prašoma išduoti leidimą žvejoti, 2009–2011 m. sužvejojotą giliavandenių žuvų laimikį. [41 pakeit.]

6a straipsnis

Specialieji reikalavimai, taikomi pažeidžiamų jūrų ekosistemų apsaugai

1. Siekdamas nustatyti, kur esama pažeidžiamų jūrų ekosistemų arba gali tokių atsirasti, valstybės narės naudojami patikimiausia turima mokslinė ir techninė informacija, įskaitant biogeografinę informaciją. Be to, mokslinė patariamoji įstaiga kasmet atlieka vertinimą, siekdamas nustatyti, kur esama pažeidžiamų jūrų ekosistemų arba gali tokių atsirasti.

2. Jei remiantis 1 dalyje nurodyta informacija nustatomi rajonai, kuriuose esama pažeidžiamų jūrų ekosistemų arba gali tokių atsirasti, valstybės narės ir mokslinė patariamoji įstaiga apie tai laiku informuoja Komisiją.

3. Komisija, remdamasi patikimiausia turima mokslinė ir techninė informacija ir valstybių narių bei mokslinės patariamąsios įstaigos atliktu vertinimu ir priimtomis išvadomis, iki ... (*) nustato rajonų, kuriuose esama pažeidžiamų jūrų ekosistemų arba gali tokių atsirasti, sąrašą. Komisija, remdamasi mokslinės patariamąsios įstaigos konsultacijomis, kasmet peržiūri šį sąrašą.

4. Žvejyba naudojant dugninius žvejybos įrankius rajonuose, kurie nustatyti pagal 3 dalį, draudžiama.

5. 4 dalyje nurodyti draudimai žvejoti taikomi visiems Sąjungos laivams, kai žvejybos veiklą vykdyti uždraudžiama atviroje jūroje, ir visiems laivams, kai žvejybos veiklą vykdyti uždraudžiama Sąjungos vandenyse.

6. Nukrypstant nuo 4 dalies, jei Komisija, remdamasi poveikio vertinimu ir pasikonsultavusi su mokslinė patariamąja įstaiga, nusprendžia, kad yra pakankamai įrodymų, jog 3 dalyje nurodytame sąraše įvardytame konkrečiame rajone nėra pažeidžiamų jūrų ekosistemų, arba kad buvo priimtos tinkamos išsaugojimo ir valdymo priemonės, kuriomis užtikrinama didelio neigiamo poveikio tame rajone esančioms pažeidžiamoms jūrų ekosistemoms prevencija, ji gali vėl leisti tame rajone vykdyti žvejybą naudojant dugninius žvejybos įrankius.

7. Tais atvejais, kai vykdydamas žvejybos operacijas žvejybos laivas pastebi įrodymų apie pažeidžiamas jūrų ekosistemas, jis nedelsdamas nutraukia žvejybą atitinkamame rajone. Laivas operacijas atnaujina tik atplaukęs į kitą rajoną, esantį ne arčiau kaip penkios jūrmylės nuo rajono, kuriame pastebėta pažeidžiama ekosistema.

8. Žvejybos laivas nedelsdamas praneša apie kiekvieną pastebėtą pažeidžiamą jūrų ekosistemą kompetentingoms nacionalinėms institucijoms, kurios savo ruožtu nedelsdamos apie tai praneša Komisijai.

(*) Vieni metai nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos.

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

9. Draudžiama vykdyti žvejybą 4 ir 7 dalyse nurodytuose rajonuose iki tol, kol mokslinė patariamoji įstaiga atlieka rajono vertinimą ir padaro išvadas, kad ten nėra pažeidžiamų jūrų ekosistemų arba kad buvo priimtose tinkamos išsaugojimo ir valdymo priemonės, kuriomis užtikrinama didelio neigiamo poveikio tame rajone esančioms pažeidžiamoms jūrų ekosistemos prevencija, tada Komisija gali vėl leisti tame rajone vykdyti žvejybą. [42 pakeit.]

7 straipsnis

Specialieji reikalavimai, taikomi žvejybos leidimų, kuriais leidžiama naudoti dugninius žvejybos įrankius tikslinės giliavandenių žuvų žvejybos veiklai, paraiškų teikimui ir tų leidimų išdavimui

1. Be 6 straipsnyje nustatytų reikalavimų, prie kiekvienos tikslinės giliavandenių žuvų **paraiškos išduoti** žvejybos leidimo **leidimą**, kuris numatytas 4 straipsnio 1 dalyje **išduodamas pagal 4 straipsnį** ir kuriuo leidžiama naudoti dugninius žvejybos įrankius 2 straipsnio a punkte nurodytuose Sąjungos vandenyse **arba 2 straipsnio b ir c punktuose nurodytuose tarptautiniuose vandenyse**, **paraiškos** pridodamas **viešai skelbiamas** išsamus žvejybos planas, kuriame nurodoma: [43 pakeit.]

a) vietos, kuriose ketinama vykdyti ~~tikslinės giliavandenių žuvų žvejybos specializacijos~~ veiklą. ~~Vieta (-os), kurios apibrėžiamos koordinatėmis pagal 1984 m. pasaulinę geodezijos~~ **geodezinę** sistemą, **be to, nurodomi visi įtraukti ICES ir CECAF parajoniai, zonos ir pazonės**; [44 pakeit.]

b) vietos, kuriose ~~pastaruosius trejus ištikus kalendorinius metus 2009–2011 m.~~ buvo vykdoma giliavandenių žuvų žvejybos specializacijos veikla (jei tokių vietų yra), ~~Ši (šios) vieta (-os) apibrėžiama (-os) koordinatėmis pagal 1984 m. pasaulinę geodezijos~~ **geodezinę** sistemą; žvejybos veiklos vieta koordinatėmis apibrėžiama kuo tiksliau, **be to, nurodomi visi įtraukti ICES ir CECAF parajoniai, zonos ir pazonės**; [45 pakeit.]

ba) žvejybos įrankių tipai ir gylis, kuriame šie įrankiai bus naudojami, tikslinės žvejojamos rūšys ir techninių priemonių, kurias reikia nustatyti, sąrašas, pagal žvejybos valdymo technines priemones, kurias rekomenduoja NEAFC, ir priemones pagal Reglamentą (EB) Nr. 734/2008, taip pat jūros dugno batimetrinis planas numatytame žvejybos plote, jei ši informacija dar nepateikta atitinkamos vėliavos valstybės kompetentingoms institucijoms. [46 pakeit.]

1a. Prieš išduodama leidimą valstybė narė, naudodamasi tokių laivų LSS įrašais, patikrina, ar pagal 1 dalies b punktą pateikta informacija yra tiksli. Jei pagal 1 dalies b punktą pateikta informacija neatitinka LSS įrašų, leidimas neišduodamas. [47 pakeit.]

1b. Žvejybos veikla, kuriai išduotas leidimas, ribojama esamais žvejybos rajonais, nustatytais pagal 1 dalies b punktą. [48 pakeit.]

1c. Bet koki pakeistą žvejybos planą turi įvertinti vėliavos valstybė narė. Vėliavos valstybė narė priima pakeistą žvejybos planą, jei pagal jį žvejybos operacijų neleidžiama vykdyti rajonuose, kuriuose yra pažeidžiamų jūrų ekosistemų arba gali tokių atsirasti. [49 pakeit.]

1d. Jei nesilaikoma žvejybos plano, vėliavos valstybė narė panaikina atitinkamam žvejybos laivui išduotą žvejybos leidimą. [50 pakeit.]

1e. Nedidelio masto žvejyba užsiimantiems laivams, kurie dėl techninių aspektų, pvz., naudojamo įrankio tipo arba laivo pajėgumų, per vieną žvejybos reisą neturi pajėgumų sužvejoti daugiau kaip 100 kg giliavandenių žuvų, taikoma prievolės pateikti žvejybos planą išimtis. [51 pakeit.]

1f. Paraiškoms dėl giliavandenių žuvų žvejybos leidimų atnaujinimo galima taikyti prievolės pateikti išsamų žvejybos planą taikymo išimtį, nebent planuojama keisti atitinkamo laivo žvejybos operacijas; tokiu atveju pateikiamas peržiūrėtas planas. [52 pakeit.]

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

2. Žvejybos leidimuose, išduotuose pagal paraiškas, pateiktas pagal 1 dalį, nurodomas naudotinas dugninis žvejybos įrankis ir nustatomas leidžiamas vykdyti žvejybos rajonas, kurio ribos aprėpia rajoną, kuriame dubliuojasi numatoma žvejybos veikla, nustatyta 1 dalies a punkte, ir jau vykdoma žvejybos veikla, nustatyta 1 dalies b punkte. Tačiau išplėsti numatomos žvejybos veiklos vykdymo rajoną už rajono, kuriame jau vykdoma žvejybos veikla, ribų galima tik tuomet, jei valstybė narė, remdamasi mokslinėmis rekomendacijomis, įvertino ir dokumentais patvirtino, kad toks išplėtimas neturės didelio neigiamo poveikio pažeidžiamoms jūros ekosistemoms. **Nedarant poveikio 1 daliai, norint vykdyti žvejybą naudojant dugninius žvejybos įrankius vandenyse, kur giliavandenių žuvų žvejyba nebuvo vykdoma 2009–2011 m., kaip nurodyta 1 dalies b punkte, reikia gauti 4 straipsnyje nurodytą žvejybos leidimą. Žvejybos leidimas neišduodamas, išskyrus atvejus, kai valstybė narė, remdamasi patikimiausiais turimais moksliniais duomenimis ir rekomendacijomis, įvertino ir dokumentuose užfiksavo, kad atitinkama žvejybos veikla neturės didelio neigiamo poveikio jūrų ekosistemai. Šis viešai skelbiamas vertinimas atliekamas pagal šio reglamento nuostatas ir 2008 m. FAO gaires. Komisija, pasikonsultavusi su atitinkama valstybe narė ir mokslo patariamąja įstaiga, peržiūri šį įvertinimą, siekdama užtikrinti, kad būtų nustatyti visi rajonai, kuriuose esama arba gali būti pažeidžiamų jūrų ekosistemų, ir kad siūlomų poveikio mažinimo ir valdymo priemonių pakaktų tam, kad būtų išvengta didelio neigiamo poveikio pažeidžiamoms jūrų ekosistemoms.** [53 pakeit.]

2a. Iki ... (*) neišduodami ir neatnaujinami jokie žvejybos leidimai, kuriais leidžiama tikslinė giliavandenių žuvų žvejyba, įskaitant leidimus žvejoti 1 dalies b punkte nurodytuose rajonuose, išskyrus atvejus, kai valstybė narė, remdamasi patikimiausiomis turimomis mokslinėmis rekomendacijomis, įvertino ir dokumentuose užfiksavo, kad atitinkama žvejybos veikla neturėtų didelio neigiamo poveikio jūrų ekosistemai. Tas viešai skelbiamas vertinimas atliekamas pagal 2008 m. gaires ir Ila priede nurodytas sąlygas. [54 pakeit.]

2b. Atlikdamos savo poveikio vertinimus, valstybės narės taiko atsargumo principą. Dugninius žvejybos įrankius draudžiama naudoti rajonuose, dėl kurių poveikio vertinimas neatliktas arba toks vertinimas atliktas nesilaikant 2008 m. FAO gairių. [55 pakeit.]

2c. Pagal 4 straipsnį neišduodami jokie žvejybos leidimai žvejoti rajonuose, kuriuose esama arba gali būti pažeidžiamų jūrų ekosistemų, nebent Komisija, pasikonsultavusi su moksline patariamąja įstaiga, nustato, kad esama pakankamų įrodymų, jog buvo imtasi tinkamų išsaugojimo ir valdymo priemonių, padedančių užtikrinti didelio neigiamo poveikio pažeidžiamoms jūrų ekosistemoms prevenciją. [56 pakeit.]

2d. Naujus poveikio vertinimus reikia atlikti tada, kai labai pakeičiami žvejybos naudojant dugninius žvejybos įrankius būdai ar taikomos technologijos arba esama naujos mokslinės informacijos, rodančios, kad tame rajone yra pažeidžiamų jūrų ekosistemų. [57 pakeit.]

2e. Be to, ko reikalaujama pagal 6 straipsnį, taip pat reikia pranešti išsamius duomenis apie visą sužvejtą giliavandenių žuvų laimikį (paliekamą arba išmetamą į jūrą), įskaitant informaciją apie rūšinę sudėtį, svorį ir dydžius. [58 pakeit.]

8 straipsnis

Laivų dalyvavimas giliavandenių žuvų žvejybos duomenų rinkimo veikloje

Valstybės narės įgyvendina priemones, siekdamos užtikrinti, kad visi giliavandenes žuvis sužvejojantys laivai, nepaisant to, ar jie žvejybą vykdo pagal 4 straipsnį išduotą žvejybos leidimą, registruoja visus pagautus tokių giliavandenių žuvų kiekius ir šiuos duomenis perduoda atitinkamai kompetentingai institucijai. [59 pakeit.]

Valstybės narės į visus giliavandenių žuvų žvejybos leidimus, išduotus pagal 4 straipsnį, įtraukia būtinas sąlygas, kuriomis užtikrinama, kad atitinkamas laivas bendradarbiaudamas su atitinkama moksline įstaiga dalyvautų kokioje nors duomenų rinkimo programoje, apimančioje žvejybos veiklą, kuriai leidimai yra suteikti.

Valstybės narės įdiegia reikalingas sistemas, padedančias užtikrinti, kad, kai tik įmanoma, surinkti duomenys būtų perduodami atitinkamoms kompetentingoms institucijoms iš karto, kai tik jie parengiami, ir taip būtų sumažinta pažeidžiamoms jūrų ekosistemoms kylanti rizika, kuo labiau sumažinta priegauda ir sudarytos sąlygos geriau valdyti žvejybą taikant stebėsenos realiuoju laiku priemones. [60 pakeit.]

(*) Dveji metai po šio reglamento įsigaliojimo dienos.

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

Atitinkami duomenys, kurie turi būti registruojami ir perduodami pagal šį straipsnį, apima bent jau informaciją apie visų sužvejotų giliavandenių žuvų svorį ir rūšinę sudėtį. [61 pakeit.]

9 straipsnis

Laivų, žvejybai naudojančių dugninius tralus arba dugninius statomuosius žiauninius tinklus, turimų giliavandenių žuvų žvejybos leidimų galiojimo pabaiga

~~Laivams, kurie tikslinei giliavandenių žuvų žvejybai naudoja dugninius tralus arba dugninius statomuosius žiauninius tinklus, 4 straipsnio 1 dalyje numatyti žvejybos leidimai baigia galioti praėjus ne daugiau kaip dvejiems metams nuo šio reglamento įsigaliojimo. Po šio datos žvejybos leidimai, kuriais leidžiama tikslinė giliavandenių žuvų žvejyba šiais įrankiais, nebeišduodami ir nebeatnaujinami. Ne vėliau kaip ... (*) Komisija įvertina šio reglamento įgyvendinimą pagal 21 straipsnį. Įvertinamas visų žvejybos įrankių, kuriais vykdyta tikslinė giliavandenių žuvų žvejyba, naudojimas ir ypatingas dėmesys skiriamas poveikiui pažeidžiamiausių rūšių žuvims ir pažeidžiamiausioms jūrų ekosistemoms. Jei iš vertinimo matyti, kad I priede išvardytų giliavandenių žuvų ištekliai, išskyrus I priede išvardytas rūšis, kurioms atidedamas 4 straipsnio 2 dalies c punkto taikymas, nebuvo žvejojami paisant didžiausio galimo tausios žvejybos laimikio lygio, kurį užtikrinus galima atkurti ir išlaikyti didesnę žuvų išteklių populiacijos lygmenį, nei reikia siekiant sugauti didžiausią galimą tausios žvejybos laimikį, ir kad pažeidžiamos jūrų ekosistemos nėra apsaugotos nuo didelio neigiamo poveikio, tai Komisija ne vėliau kaip ... (***) pateikia pasiūlymą dėl dalinio šio reglamento pakeitimo. Šio pasiūlymo tikslas – užtikrinti, kad 4 straipsnyje nurodyti žvejybos leidimai laivams, vykdantiems tikslinę giliavandenių žuvų žvejybą ir naudojantiems dugninius tralus arba dugninius statomuosius žiauninius tinklus, nustotų galioti ir nebūtų atnaujinami ir kad būtų taikomos visos būtinos priemonės, susijusios su dugniniais žvejybos įrankiais, įskaitant ilgąsias ūdas, siekiant garantuoti pažeidžiamiausių rūšių žuvų apsaugą.~~

III SKYRIUS

ŽVEJYBOS GALIMYBĖS IR PAPILDOMOSIOS PRIEMONĖS

1 SKIRSNIS

BENDROSIOS NUOSTATOS

10 straipsnis

Principai

1. Nustatomos žvejybos galimybės, atitinkančios tokį atitinkamų giliavandenių žuvų išteklių naudojimo lygį, kuris yra suderinamas su didžiausiu galimu užtikrinti, kad giliavandenių žuvų populiacija bus progresyviai atkuriama ir išlaikoma viršijant biomasės lygį, kurį užtikrinus būtų galima sugauti didžiausią galimą tausios žvejybos laimikį laimikį. Šis naudojimo lygis padeda užtikrinti, kad iki 2020 m. būtų pasiekta arba išlaikyta gera jūrų ekosistemų aplinkos būklė, ir yra nustatomas remiantis patikimiausia turima mokslinė informacija. [63 pakeit.]

2. Jei pagal patikimiausią mokslinę informaciją neįmanoma nustatyti, koks išteklių naudojimo lygis yra suderinamas su didžiausiu galimu tausios žvejybos laimikiu 1 dalyje, žvejybos galimybės nustatomos, kaip nurodyta toliau: [64 pakeit.]

- a) jei pagal patikimiausią turimą mokslinę informaciją nustatytas naudojimo lygis atitinka žuvininkystės valdymo atsargumo principą, atitinkamo žvejybos valdymo laikotarpio žvejybos galimybės negali būti didesnės nei tas lygis;
- b) jei pagal patikimiausią turimą mokslinę informaciją žuvininkystės valdymo atsargumo principą atitinkančio naudojimo lygio nustatyti neįmanoma, nes trūksta konkrečių išteklių arba konkrečios rūšies duomenų, ~~ta~~ **tai atitinkamo** žvejybos galimybių skirti iš viso negalima valdymo laikotarpio žvejybos galimybės negali būti nustatytos didesnės nei tas lygis, kurį ICES nustato ištekliams, apie kuriuos trūksta duomenų. [65 pakeit.]

(*) Ketveri metai po šio reglamento įsigaliojimo dienos.

(**) Penkeri metai po šio reglamento įsigaliojimo dienos.

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

2a. Jei ICES negalėjo apibrėžti naudojimo lygių, kaip nurodyta 2 dalies a ar b punktuose, taip pat lygio ištekliams ar rūšims, apie kuriuos trūksta duomenų, tai nenustatoma jokių tos žvejybos galimybių. [66 pakeit.]

2b. Nustatant giliavandenių žuvų žvejybos galimybes atsižvelgiama į tikėtiną laimikio šiuose žvejybos rajonuose sudėtį ir užtikrinamas ilgalaikis visų žvejojamų rūšių tvarumas. [67 pakeit.]

2c. Nustatant valstybėms narėms žvejybos galimybes, kuriomis jos gali naudotis, laikomasi Reglamento (ES) Nr. .../2013 [dėl bendros žuvininkystės politikos] 17 straipsnyje nurodytų kriterijų. [68 pakeit.]

2d. Valdymo priemonės, įskaitant nustatomas tikslinių rūšių žvejybos galimybes mišrios žvejybos rajonuose, žvejybos atskiruose rajonuose arba tam tikru sezonu draudimai ir selektyvesnės įrangos naudojimas numatomi ir nustatomi siekiant išvengti pažeidžiamiausių rūšių priegaudos ir ją kuo labiau sumažinti, taip pat užtikrinti ilgalaikį visų nuo neigiamo žvejybos poveikio nukentėjusių žuvų rūšių tvarumą. [69 pakeit.]

10a straipsnis

Išsaugojimo priemonės

1. Žvejybos valdymo srityje valstybės narės taiko atsargumo ir į ekosistemą orientuotus principus ir priima priemones, kuriomis užtikrina ilgalaikį giliavandenių žuvų išteklių ir netikslinių rūšių išsaugojimą ir tvarų valdymą. Tomis priemonėmis siekiama atkurti išseiktus išteklius, užkirsti kelią priegaudai, kuo labiau ją sumažinti ir, jei įmanoma, panaikinti, kad būtų apsaugoti neršto plotai ir užtikrinta tinkama pažeidžiamų jūrų ekosistemų apsauga ir didelio neigiamo poveikio prevencija. Tokios priemonės gali apimti realiojo laiko, sezoninius arba nuolatinius draudimus vykdyti tam tikrą žvejybos veiklą arba naudoti įrankius konkrečiuose rajonuose.

2. Šis reglamentas padeda įgyvendinti Tarybos direktyvą 92/43/EEB⁽¹⁾ ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2009/147/EB⁽²⁾, taip pat ne vėliau kaip iki 2020 m. pasiekti ir išlaikyti gerą aplinkos būklę, kaip nustatyta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2008/56/EB⁽³⁾, įskaitant visų pirma tai, kad visų sužvejotų rūšių ištekliai rodo sveiką išteklių pasiskirstymą populiacijoje pagal amžių ir dydį, taip pat 1, 2, 3, 4, 5, 6, 9 ir 10 deskriptorius. [70 pakeit.]

10b straipsnis

Įpareigojimas užtikrinti, kad visas laimikis būtų iškraunamas

Nukrypstant nuo Reglamento (ES) Nr. .../2013 [dėl bendros žuvininkystės politikos] 15 straipsnio, visas žuvų ir ne žuvų rūšių, nesvarbu, ar joms taikomi sužvejojamo laimikio apribojimai, laimikis, kurį sugavo žvejybos laivas, turintis leidimą žvejoti giliavandenių žuvų rūšis, suteiktą pagal šio reglamento 4 straipsnio 1 arba 3 dalį, ištraukiamas ir laikomas laive, registruojamas laivo žurnale ir iškraunamas. Šiems laivams netaikomos de minimis nuostatos. [71 pakeit.]

⁽¹⁾ 1992 m. gegužės 21 d. Tarybos direktyva 92/43/EEB dėl natūralių buveinių ir laukinės faunos bei floros apsaugos (OL L 206, 1992 7 22, p. 7).

⁽²⁾ 2009 m. lapkričio 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/147/EB dėl laukinių paukščių apsaugos (OL L 20, 2010 1 26, p. 7).

⁽³⁾ 2008 m. birželio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/56/EB, nustatanti Bendrijos veiksmų jūrų aplinkos politikos srityje pagrindus (Jūrų strategijos pagrindų direktyva) (OL L 164, 2008 6 25, p. 19).

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

2 SKIRSNIS

~~VALDYMAS APRIBOJANT ŽVEJYBOS PASTANGAS~~ PASTANGŲ APRIBOJIMAI IR PAPILDOMOSIOS PRIEMONĖS [72 PAKEIT.]

11 straipsnis

Žvejybos galimybės, grindžiamos tik žvejybos pastangų apribojimu **galimybių nustatymas** [73 pakeit.]

1. ~~Laikydamosi Sutarties nuostatų, Taryba, užuot nustačiusi metines Giliavandenių žuvų žvejybos galimybes, grindžiamas tiek žvejybos pastangų apribojimu, tiek sužvejojamų žuvų kiekio apribojimu, gali nuspręsti apriboti tik konkrečios žvejybos pastangas galimybės grindžiamas bendru leidžiamu sužvejoti kiekiu.~~ [74 pakeit.]

1a. Gali būti numatyti ne tik bendri leidžiami sužvejoti kiekiai, bet ir nustatyti žvejybos pastangų apribojimai. [75 pakeit.]

1b. Nustatant žvejybos galimybes pagal 1 ir 1a dalis laikomasi Reglamento (ES) Nr. .../2013 [dėl bendros žuvininkystės politikos] 16 straipsnio 4 dalyje nurodytų kriterijų. [76 pakeit.]

2. Taikant ~~1~~ **1a** dalį, kiekvienos giliavandenių žuvų žvejybos specializacijos pastangų lygiai, kurie yra naudojami kaip pagal 10 straipsnyje nustatytus principus taikomų korekcijų atskaitos taškas, yra žvejybos pastangų lygiai, kurie remiantis moksline informacija yra laikomi suderinamais su kiekiais, per ~~ankstesnius dvejus kalendorinius metus 2009–2011 m.~~ sužvejotais vykdant atitinkamų giliavandenių žuvų žvejybos specializacijos veiklą.

Vertinant pirmoje pastraipoje nurodytus žvejybos pastangų lygius, į I priede išvardytas rūšis, kurioms atidedamas 4 straipsnio 2 dalies c punkto taikymas, kaip nurodyta I priedo ketvirtame stulpelyje, atsižvelgiama tik nuo ... (*). [77 pakeit.]

2a. Nustatant giliavandenių žuvų žvejybos specializacijos pastangų apribojimus atsižvelgiama į tikėtiną laimikio šiuose žvejybos rajonuose sudėtį ir jie nustatomi tokiu lygmeniu, kad būtų galima užtikrinti ilgalaikį visų žvejojamų rūšių tvarumą. [78 pakeit.]

3. Nustatant žvejybos pastangų apribojimus pagal 1 ir 2 dalis, nurodoma:

a) giliavandenių žuvų žvejybos specializacija, kuriai taikomi žvejybos pastangų apribojimai, susiję su ~~reguliuojamu reguliuojamo~~ **reguliuojamo** žvejybos ~~rankiu~~ **rankio tipu ir dydžiu**, tikslinėmis rūšimis **ir konkrečiais išteklių, žvejybos gyliu ir ICES zonomis arba CECAF rajonais**, kuriuose galima taikyti leidžiamas pastangas; ~~taip pat~~ [79 pakeit.]

b) valdymo tikslais naudojamas žvejybos pastangos vienetas **arba vienetų derinys; taip pat** [80 pakeit.]

ba) pastangų lygių stebėjimo ir pranešimų apie juos teikimo žvejybos valdymo laikotarpiu metodai ir protokolai. [81 pakeit.]

12 straipsnis

Papildomosios priemonės

1. Jei pagal 11 straipsnio 1 dalį sužvejojamų žuvų kiekio apribojimai buvo pakeisti metiniais žvejybos pastangų ~~apribojimais~~, Valstybės narės išlaiko arba nustato šias su jų vėliava plaukiojantiems laivams taikomas papildomas priemones: [82 pakeit.]

a) priemonės, kuriomis siekiama išvengti laivų, kuriems taikomi pastangų apribojimai, bendrų sužvejotųjų pajėgumų ~~padidėjimo~~ **užkirsti kelią peržvejotumui ir pertekliniams žvejybos pajėgumams arba juos panaikinti;** [83 pakeit.]

b) priemonės, kuriomis siekiama išvengti **priegaudos, visų pirma** labiausiai pažeidžiamų rūšių priegaudos ~~padidėjimo~~ **ir ją kuo labiau sumažinti;** taip pat [84 pakeit.]

(*) Penkeri metai po šio reglamento įsigaliojimo.

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

- c) veiksmingos žuvų išmetimo į jūrą prevencijos sąlygas. Tomis sąlygomis siekiama, kad **visų pirma būtų išvengta nepageidaujamų rūšių sužvejojimo ir reikalaujama, kad** visos į laivą paimtos žuvis būtų iškrautos, nebent tai prieštarautų pagal bendrą žuvininkystės politiką galiojančioms taisyklėms **arba būtų įrodyta didelė tikimybė, kad išmestos į jūrą žuvis ilgą laiką išliks gyvos; [85 pakeit.]**
- ca) **priemonės, kuriomis siekiama užkirsti kelią neteisėtai, nereglamentuojamai ir nedeklaruojamai giliavandenių žuvų žvejybos specializacijos veiklai, atgrasyti nuo jos ir ją panaikinti. [86 pakeit.]**
2. Priemonės galioja tol, kol išlieka būtinybė užkirsti kelią ~~1 daliai a, b ir c punktuose~~ **1 dalyje** nurodytai rizikai arba tą riziką mažinti. **[87 pakeit.]**
- 2a. Valstybės narės nedelsdamos praneša Komisijai apie pagal 1 dalį priimtas priemones. [88 pakeit.]**
3. Kai valstybės narės priima papildomas priemones, Komisija iškart **ir po to kiekvienais metais** įvertina jų veiksmingumą. **[89 pakeit.]**

13 straipsnis

Komisijos priemonės, taikomos, kai valstybės narės nėra priėmusios papildomųjų priemonių arba kai šios nėra pakankamos

1. Komisija įgaliojama pagal 20 straipsnį priimti deleguotuosius teisės aktus, kuriais nustatomos metinius žvejybos pastangų apribojimus papildančios priemonės, nurodytos 12 straipsnio 1 dalies a, b arba c punktuose:

a) jei atitinkama valstybė narė ne vėliau kaip ... (*) Komisijai nepraneša apie jokiais pagal 12 straipsnį priimtas priemones; **[90 pakeit.]**

b) jei pagal 12 straipsnį priimtos priemonės baigia galioti, nors išlieka būtinybė užkirsti kelią 1 dalies a, b ir c punktuose nurodytai rizikai arba tą riziką mažinti.]

2. Komisija įgaliojama pagal 20 straipsnį priimti deleguotuosius teisės aktus, kuriais nustatomos 12 straipsnio a, b ir c punktuose nurodytos metinius žvejybos pastangų apribojimus papildančios priemonės, jei remiantis pagal 12 straipsnio 3 dalį atliktu įvertinimu laikoma, kad:

a) valstybės narės priemonės nėra suderinamos su šio reglamento tikslais arba

b) valstybės narės priemonės nepakankamos įgyvendinant 12 straipsnio 1 dalies a, b ir c punkte nustatytus siekius.

3. Komisijos priimtomis papildomosiomis priemonėmis siekiama užtikrinti, kad būtų įgyvendinti šame reglamente nustatyti tikslai ir siekiai. Komisijai priėmus deleguotąjį teisės aktą bet kokios valstybės narės priimtos priemonės nustoja galioti.

13a straipsnis

Konkrečios Sąjungos lygmens priemonės

Siekiant užkirsti kelią priegaudai, visų pirma labiausiai pažeidžiamų rūšių žuvų priegaudai, ir ją kuo labiau sumažinti gali būti priimti sprendimai dėl įrankių pakeitimo arba realiuoju laiku nustatomų žvejybos draudimų rajonuose, kuriuose sužvejojami dideli priegaudos kiekiai. [91 pakeit.]

IV SKYRIUS

KONTROLĖ

14 straipsnis

Kontrolės nuostatų taikymas daugiamečiams planams

1. Taikant Reglamentą ~~(EB) Nr. 1224/2009~~ (ES) Nr. .../2013 [dėl bendros žuvininkystės politikos] šis reglamentas laikomas daugiamečiu planu. **[92 pakeit.]**

(*) Trys mėnesiai po šio reglamento įsigaliojimo dienos.

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

2. Taikant Reglamentą (EB) Nr. 1224/2009 (ES) Nr. .../2013 [dėl bendros žuvininkystės politikos] giliavandenės žuvų rūšys laikomos rūšimis, kurioms taikomas daugiametis planas, ir ištekliais, kuriems taikomas daugiametis planas. [93 pakeit.]

15 straipsnis

Paskirtieji uostai

1. Valstybės narės paskiria uostus, kuriuose iškraunama arba perkraunama daugiau nei 100 kg giliavandenių žuvų. Valstybės narės ne vėliau kaip ... (*) perduoda Komisijai šių paskirtųjų uostų sąrašą. [94 pakeit.]

2. Vietose, kurios nėra valstybių narių pagal 1 dalį paskirtieji giliavandenių žuvų iškrovimo uostai, draudžiama iškrauti bet kokį bet kokio giliavandenių žuvų derinio kiekį, viršijantį 100 kg. [95 pakeit.]

3. Siekama padidinti nuoseklumą ir koordinavimą Sąjungos lygmeniu, Komisija nustato laivams, paskirtiesiems uostams ir atitinkamoms kompetentingoms institucijoms skirtas priemones, susijusias su patikros ir priežiūros procedūromis, kurios reikalingos giliavandenėms žuvims iškrauti ar perkrauti ir duomenims apie iškrovimą ar perkrovimą registruoti ir perduoti, kurie apima bent jau informaciją apie iškraunamų ar perkraunamų žuvų svorį ir rūšinę sudėtį. [96 pakeit.]

4. Laivuose, kuriuose iškraunamos ar perkraunamos giliavandenės žuvis, laikomasi iškraunamų ar perkraunamų giliavandenių žuvų svorio ir rūšinės sudėties duomenų registravimo ir perdavimo sąlygų, taip pat laikomasi visų patikros ir priežiūros procedūrų, susijusių su giliavandenių žuvų iškrovimu ar perkrovimu. [97 pakeit.]

16 straipsnis

Išankstinis pranešimas

Nukrypstant nuo Reglamento (EB) Nr. 1224/2009 17 straipsnio ir neatsižvelgiant į laivo ilgį, Visų Sąjungos žvejybos laivų, neatsižvelgiant į jų ilgį, ketinančių iškrauti 100 kg arba didesnį giliavandenių žuvų kiekį, kapitonai savo vėliavos valstybės narės kompetentingai institucijai ir uosto valstybės institucijai privalo pranešti apie tokį ketinimą. 12 metrų ilgio ar ilgesnio laivo kapitonas arba bet kuris kitas asmuo, atsakingas už tokio laivo valdymą, pagal Reglamento (EB) Nr. 1224/2009 17 straipsnį pateikia pranešimą kompetentingoms institucijoms likus ne mažiau kaip keturioms valandoms iki planuojamo laivo atvykimo į uostą. Vis dėlto mažos apimties žvejybos laivams, neturintiems elektroninio žvejybos žurnalo, ir nepramoninės žvejybos laivams reikalavimas pranešti netaikomas. [98 pakeit.]

17 straipsnis

Žvejybos žurnalo įrašai žvejojant giliuosiuose vandenyse

Nedarant poveikio Reglamento (EB) Nr. 1224/2009 14 ir 15 straipsniams, žvejybos laivų, turinčių šio reglamento 4 straipsnio 1 arba 3 dalyje numatytą leidimą, kapitonai laivui vykdant giliavandenių žuvų žvejybos specializacijos veiklą arba žvejojant didesniame nei 400 m gylyje:

- po kiekvieno žvejybos įrankio ištraukimo nubrėžia naują liniją žvejybos žurnale, arba
- jei laivui taikoma elektroninė duomenų registravimo ir perdavimo sistema, duomenis registruoja atskirai po kiekvieno žvejybos įrankio ištraukimo.

18 straipsnis

Žvejybos leidimų panaikinimas

1. Nedarant poveikio Reglamento (EB) Nr. 1224/2009 7 straipsnio 4 daliai, šio reglamento 4 straipsnio 1 ir 3 dalyse nurodyti žvejybos leidimai panaikinami mažiausiai vieneriems metams **visais** šiais atvejais: [99 pakeit.]

(*) 60 dienų po šio reglamento įsigaliojimo dienos.

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

- a) jei neįvykdomos žvejybos leidime nustatytos sąlygos dėl žvejybos įrankių naudojimo, leidžiamų operacijų vykdymo rajonų arba, ~~atitinkamais atvejais,~~ sužvejojamų žuvų, kurias leidžiama tikslingai žvejoti, laimikio apribojimų ~~arba ir jų~~ žvejybos pastangų apribojimų; ~~arba~~ [100 pakeit.]
- b) jei į laivą nepaimamas mokslinis stebėtojas arba neleidžiama surinkti ėminių moksliniais tikslais, kaip nurodyta šio reglamento 19 straipsnyje;
- ba) *jei pagal 8 straipsnį nesurenkami, neįregistruojami ir neperduodami duomenys;* [101 pakeit.]
- bb) *jei nesilaikoma bendros žuvininkystės politikos reikalavimų;* [102 pakeit.]
- bc) *visais atvejais, kurie nurodyti Tarybos reglamente (EB) Nr. 1005/2008⁽¹⁾, ir visų tuomet, kai taikomos VII-IX skyrių nuostatos.* [103 pakeit.]
2. ~~1 dalis netaikoma, jeigu joje nurodytų reikalavimų nevykdymą lėmė force majeure.~~ [104 pakeit.]

V SKYRIUS

DUOMENŲ RINKIMAS IR ATITIKTIS [105 pakeit.]

19 straipsnis

Duomenų rinkimo ir perdavimo taisyklės

1. Valstybės narės renka kiekvienos giliavandenių žuvų žvejybos specializacijos duomenis laikydamosi duomenų rinkimo taisyklių ir duomenų tikslumo lygių, nustatytų Daugiametėje Bendrijos biologinių, techninių, aplinkos ir socialinių-ekonominių duomenų rinkimo programoje, priimtoje pagal Tarybos reglamentą (EB) Nr. 199/2008⁽²⁾ ir kitose pagal tą reglamentą priimtose priemonėse. *Valstybės narės užtikrina, kad būtų įdiegtos sistemos, kurių reikia duomenų apie sužvejotas tikslines ir priegaudos žuvų rūšis ir įrodymų apie bet kokią aptiktą pažeidžiamą jūrų ekosistemą perdavimui palengvinti. Jei įmanoma, tokie duomenys perduodami realiuoju laiku.* [106 pakeit.]

1a. *Siekdamos veiksmingai įgyvendinti šį reglamentą, valstybės narės nustato stebėjimo programą, skirtą užtikrinti, kad būtų laiku renkami patikimi ir tikslūs duomenys apie sugautą giliavandenių žuvų laimikį ir priegaudą, pažeidžiamų jūrų ekosistemų aptikimo atvejus ir kita svarbi informacija. Laivams, kurie giliavandenių žuvų žvejybai pagal leidimą naudoja dugninius tralus arba dugninius statomuosius žiauninius tinklus, taikomas 100 proc. stebėjimo reikalavimas. Visiems kitiems laivams, turintiems leidimą žvejoti giliavandenių žuvų rūšis, taikomas 10 proc. stebėjimo reikalavimas.* [107 pakeit.]

2. Laivo kapitono arba bet kokio kito už laivo valdymą atsakingo asmens pareikalaujama į laivą paimti mokslinį stebėtoją, kurį ~~ju~~ laivui paskyrė valstybė narė, ~~nebent tai neįmanoma dėl saugumo priežasčių pagal 4 dalyje nurodytas sąlygas.~~ Laivo kapitonas moksliniam stebėtojui palengvina užduočių atlikimo sąlygas. [108 pakeit.]

3. Moksliniai stebėtojai:

a) *turi tinkamą kvalifikaciją vykdyti savo, kaip mokslinių stebėtojų, pareigas ir užduotis, taip pat sugeba nustatyti giliavandenėse ekosistemose aptiktas rūšis;* [109 pakeit.]

aa) *savarankiškai ir tokiu pat formatu, koks naudojamas laivo žurnale, registruoja Reglamente (EB) Nr. 1224/2009 nurodytą informaciją apie sužvejotų žuvų laimikį;* [110 pakeit.]

⁽¹⁾ 2008 m. rugsėjo 29 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1005/2008 nustatantis Bendrijos sistemą, kuria siekiama užkirsti kelia neteisėtai, nedeklaruojamai ir nereglamentuojamai žvejybai, atgrasyti nuo jos ir ją panaikinti (OL L 286, 2008 10 29, p. 1).

⁽²⁾ 2008 m. vasario 25 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 199/2008 dėl Bendrijos sistemos, skirtos duomenų rinkimui, tvarkymui ir naudojimui žuvininkystės sektoriuje bei paramai mokslinėms rekomendacijoms dėl bendros žuvininkystės politikos, sukūrimo (OL L 60, 2008 3 5, p. 1).

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

- ab) registruoja visus 7 straipsnyje nurodyto žvejybos plano pakeitimo atvejus; [111 pakeit.]
 - ac) registruoja visus pažeidžiamų jūrų ekosistemų netikėto aptikimo atvejus, taip pat renka informaciją, kuri gali būti naudinga aptiktos vietos apsaugai; [112 pakeit.]
 - ad) registruoja gylį, kuriame naudojami žvejybos įrankiai; [113 pakeit.]
 - ae) pasibaigus stebėjimo laikotarpiui per 20 dienų pateikia ataskaitą vėliavos valstybės narės kompetentingoms institucijoms, o šios ataskaitos kopiją minėtos kompetentingos institucijos nusiunčia Komisijai per 30 dienų nuo rašytinio Komisijos prašymo gavimo dienos; [114 pakeit.]
- b) nustato ir dokumentuose užregistruoja bet kokių kietųjų arba minkštųjų koralų, pinčių arba kitų žvejybos įrankiu ištrauktų tai pačiai ekosistemai priklausančių organizmų svorį.

3a. Mokslinis stebėtojas negali būti:

- i) laivo, į kurį jis paskiriamas, kapitono arba kurio nors kito laive vadovaujančio jūrininko giminaitis;
- ii) laivo, į kurį jis paskiriamas, kapitono darbuotojas;
- iii) kapitono atstovo darbuotojas;
- iv) kapitono arba jo atstovo kontroliuojamos bendrovės darbuotojas,
- v) kapitono atstovo giminaitis. [115 pakeit.]

4. Be 1 dalyje nurodytų įpareigojimų, giliavandenių žuvų žvejybos specializacijos veiklą vykdančioms valstybėms narėms taikomi II priede nustatyti specifiniai duomenų rinkimo ir perdavimo reikalavimai.

4a. Duomenų rinkimas gali paskatinti, kad būtų užmegzta mokslininkų ir žvejų partnerystė, ir padėti vykdyti mokslinius tyrimus jūrų aplinkos, biotechnologijų, maisto produktų mokslo, perdirbimo ir ekonomikos srityse. [116 pakeit.]

5. Su giliavandenių žuvų žvejybos specializacija susiję surinkti duomenys, įskaitant visus pagal šio reglamento II priede pateiktas išsamias taisykles surinktus duomenis, tvarkomi laikantis Reglamento (EB) Nr. 199/2008 III skyriuje išdėstyto duomenų tvarkymo proceso nuostatų.

6. Komisijai pareikalavus valstybės narės jai kas mėnesį pateikia atliktų veiksmų ir (arba) sužvejotų žuvų kiekių duomenis pagal specializaciją. Šie duomenys skelbiami viešai. [117 pakeit.]

Va SKYRIUS

FINANSINĖ PARAMA [118 pakeit.]

19a straipsnis

Finansinė parama žvejybos įrankiams pakeisti

1. Žvejybos laivams, kurie giliavandenių žuvų žvejybos specializacijos veikloje naudoja dugninius tralus arba dugninius statomuosius žiauninius tinklus, gali būti skiriama Europos jūrų reikalų ir žuvininkystės fondo finansinė parama žvejybos įrankiams pakeisti, susijusiems laivo patobulinimams atlikti, reikalingai praktinei patirčiai įgyti ir mokymams rengti, jeigu akivaizdu, kad nauju įrankiu gerinama dydžio ir rūšių atranka, jis turės mažesnį ir ribotą poveikį jūrų aplinkai ir pažeidžiamoms jūrų ekosistemoms ir dėl jo nepadidės laivo žvejybos pajėgumai, kai taip nustatė Komisija, pasikonsultavusi su tinkama nepriklausoma mokslinė įstaiga.

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

2. *Žvejybos laivams Europos jūrų reikalų ir žuvininkystės fondo finansinė parama gali būti skiriama siekiant kuo labiau sumažinti ir, kai įmanoma, panaikinti nepageidaujamą giliavandenių žuvų priegaudą, visų pirma pažeidžiamiausių rūšių žuvų priegaudą.*
3. *Parama tam pačiam Sąjungos žvejybos laivui gali būti skiriama tik vieną kartą.*
4. *Galimybė gauti Europos jūrų reikalų ir žuvininkystės fondo finansinę paramą priklauso nuo to, ar visapusiškai laikomasi šio reglamento, bendros žuvininkystės politikos ir Sąjungos aplinkosaugos teisės. [119 pakeit.]*

VI SKYRIUS

DELEGUOTIEJI AKTAI

20 straipsnis

Deleguotųjų įgaliojimų vykdymas

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis.
2. Įgaliojimai priimti **3b straipsnio 2 dalyje ir 13 straipsnyje** nurodytus deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami ~~neapibrėžtam laikotarpiui~~ **trejų metų laikotarpiui nuo ... (*)**. **Likus ne mažiau kaip devyniems mėnesiams iki trejų metų laikotarpio pabaigos Komisija parengia naudojimosi deleguotaisiais įgaliojimais ataskaitą. Įgaliojimai savaimė pratęsimi tokios pačios trukmės laikotarpiams, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas arba Taryba pareiškia prieštaravimų dėl tokio pratęsimo likus ne mažiau kaip trimis mėnesiams iki kiekvieno laikotarpio pabaigos. [120 pakeit.]**
3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kuriuo metu atšaukti **3b straipsnio 2 dalyje ir 13 straipsnyje** nurodytų įgaliojimų suteikimą. Sprendimu dėl įgaliojimų panaikinimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Jis įsigalioja kitą dieną po sprendimo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų teisėtumui.
4. Priėmusi deleguotąjį aktą, Komisija apie jį vienu metu praneša ir Europos Parlamentui, ir Tarybai.
5. Pagal **3b straipsnio 2 dalį ir 13 straipsnį** priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik jei Europos Parlamentas arba Taryba per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie tą aktą dienos nepareiškė savo prieštaravimo arba jei iki šio termino pabaigos tiek Europos Parlamentas, tiek Taryba informavo Komisiją, kad neketina prieštarauti. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.

VII SKYRIUS

VERTINIMAS IR BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

21 straipsnis

Vertinimas

1. ~~Per šešerius metus nuo šio reglamento įsigaliojimo~~ **Ne vėliau kaip ... (**)** Komisija, remdamasi valstybių narių ataskaitomis ir šiuo tikslu gautomis mokslinėmis rekomendacijomis, įvertina šiame reglamente nustatytų priemonių poveikį ir nustato, kiek buvo įgyvendinti ~~1 straipsnio a ir b punktuose~~ **1 straipsnyje** nurodyti tikslai. [121 pakeit.]

(*) Šio reglamento įsigaliojimo data.

(**) Ketveri metai po šio reglamento įsigaliojimo dienos.

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

2. Atliekant vertinimą didelis dėmesys skiriamas šiems aspektams:
- a) laivams, kurie perėjo prie mažesnį poveikį jūros dugnui turinčių žvejybos įrankių, ir iš jų į jūrą išmetamų žuvų kiekio pokyčiams **pažangai nepageidaujamų priegaudos kiekių prevencijos, mažinimo ir, kai įmanoma, panaikinimo srityje**; [122 pakeit.]
 - b) kiekvienos giliavandenių žuvų žvejybos specializacijos veiklą vykdančių laivų operacijų aprėpčiai;
 - c) duomenų, kuriuos valstybės narės teikia mokslinėms įstaigoms išteklių būklei įvertinti arba Komisijai, šiai paskelbus specialų pareikalavimą, išsamumui ir patikimumui;
 - d) giliavandenių žuvų ištekliams, dėl kurių teikiamos rekomendacijos pagerėjo;
 - e) ~~žvejybai, kuri valdoma taikant tik žvejybos pastangų apribojimus, ir papildomųjų priemonių, kuriomis siekiama sustabdyti žuvų išmetimą į jūrą ir sumažinti sužvejojamus labiausiai pažeidžiamų rūšių žuvų kiekius, veiksmingumui;~~ [123 pakeit.]
- ea) pagal 7 straipsnį atliktų poveikio vertinimų kokybei; [124 pakeit.]
- eb) Sąjungos laivų ir uostų, kuriems šio reglamento įgyvendinimas padarys tiesioginį poveikį, skaičiui; [125 pakeit.]
- ec) priemonių, kuriomis siekiama užtikrinti ilgalaikį giliavandenių žuvų išteklių tvarumą ir užkirsti kelią netikslinių, ypač pažeidžiamiausių rūšių priegaudai, veiksmingumui; [126 pakeit.]
- ed) mastui, kuriuo pažeidžiamos jūros ekosistemos buvo veiksmingai apsaugotos apribojant leidžiamą žvejybos veiklą esamais giliųjų vandenų rajonais, taikant žvejybos atskiruose rajonuose draudimus, pasitraukimo taisyklę ir (arba) kitas priemones; [127 pakeit.]
- ee) 600 m gylio apribojimo taikymui. [128 pakeit.]
- 2a. Remdamasi 1 ir 2 dalyse minimais vertinimais, Komisija ne vėliau kaip ... (*) pateikia pasiūlymus dėl atitinkamų šio reglamento pakeitimų. [129 pakeit.]

22 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio priemonės

Pagal Reglamentą (EB) Nr. 2347/2002 išduoti specialūs žvejybos leidimai lieka galioti, kol bus pakeisti pagal šį reglamentą išduotais žvejybos leidimais, kuriais leidžiama sužvejoti giliavandenes žuvis, tačiau bet kuriuo atveju nebegalios po 2012 m. rugsėjo 30 d. ... (**). [130 pakeit.]

23 straipsnis

Panaikinimas

1. Reglamentas (EB) Nr. 2347/2002 panaikinamas.
2. Nuorodos į panaikintą reglamentą laikomos nuorodomis į šį reglamentą pagal III priede pateiktą atitikties lentelę.

(*) Penkeri metai po šio reglamento įsigaliojimo dienos.

(**) Vieni metai po šio reglamento įsigaliojimo dienos.

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

24 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

[...]

Tarybos vardu

Pirmininkas

[...]

I priedas

1 skirsnis. Giliavandenės žuvis

Mokslinis pavadinimas	Bendrinis pavadinimas	Labiausiai pažeidžiamos rūšys (x)	Atidėtas 4 straipsnio 2 dalies c punkto taikymas
<i>Centrophorus granulosus</i>	Rudasis trumpadyglis ryklys	x	
<i>Centrophorus squamosus</i>	Pilkasis trumpadyglis ryklys	x	
<i>Centroscyllium fabricii</i>	Paprastasis juodasis šunryklis	x	
<i>Centroscymnus coelolepis</i>	Portugalinis baltaakis dyglia- ryklis	x	
<i>Centroscymnus crepidater</i>	Ilgašnypis baltaakis dyglia- ryklis	x	
<i>Dalatias licha</i>	Šokoladinis dygliaryklis	x	
<i>Etmopterus princeps</i>	Didysis juodasis dygliaryklis	x	
<i>Apristuris spp</i>	Juodieji katrykliai		
<i>Chlamydoselachus anguineus</i>	Gyvatryklis		
<i>Deania calcea</i>	Paprastasis ilgasnukis dyglia- ryklis		
<i>Galeus melastomus</i>	Juodažiotis pjūklauodegis katryklis		
<i>Galeus murinus</i>	Islandinis pjūklauodegis kat- ryklis		
<i>Hexanchus griseus</i>	Pilkasis šešiažiaunis ryklys	x	
<i>Etmopterus spinax</i>	Lygiaodis juodasis ryklys		
<i>Oxynotus paradoxus</i>	Tribriaunis ryklys		
<i>Scymnodon ringens</i>	Aštriadantis velvetinis dy- gliaryklis		
<i>Somniosus microcephalus</i>	Arktinis ryklys		
<i>Alepocephalidae</i>	Švelniagalvinės		

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

Mokslinis pavadinimas	Bendrasis pavadinimas	Labiausiai pažeidžiamos rūšys (x)	Atidėtas 4 straipsnio 2 dalies c punkto taikymas
<i>Alepocephalus Bairdii</i>	Berdo švelniagalvė		
<i>Alepocephalus rostratus</i>	Ilgasnukė švelniagalvė		
<i>Aphanopus carbo</i>	Juodoji kalavija		
<i>Argentina silus</i>	Atlantinė argentina		
<i>Beryx spp.</i>	Paprastieji beriksai		
<i>Chaceon (Geryon) affinis</i>	Gelminis penkiadantis krabas		x
<i>Chimaera monstrosa</i>	Europinė chimera		x
<i>Hydrolagus mirabilis</i>	Didžiaakė chimera		x
<i>Rhinochimaera atlantica</i>	Atlantinė peiliasnukė chimera		x
<i>Coryphaenoides rupestris</i>	Bukasnukis ilgauodegis grenadierius		
<i>Epigonus telescopus</i>	Juodoji kalavija	x	
<i>Helicolenus dactilopterus</i>	Melsvažiotis ešerys		
<i>Hoplostethus atlanticus</i>	Islandinis pjūklapilvis beriksas	x	
<i>Macrourus berglax</i>	Šiaurinis grenadierius		
<i>Molva dypterygia</i>	Melsvoji molva		
<i>Mora moro</i>	Paprastoji mora		x
<i>Antimora rostrata</i>	Melsvoji antimora		x
<i>Pagellus bogaraveo</i>	Raudonpelekis pagelas		
<i>Phycis blennoides</i>	Didžiaakė siūlapelekė vėgėlė		
<i>Polyprion americanus</i>	Amerikinė rudoji černa		
<i>Reinhardtius hippoglossoides</i>	Juodasis paltusas		
<i>Cataetyx laticeps</i>			x
<i>Hoplosthetus mediterraneus</i>	Viduržemio jūros pjūklapilvis beriksas		x
<i>Macrouridae</i>	Grenadieriai		
išskyrus <i>Coryphaenoides rupestris</i> ir <i>Macrourus berglax</i>	išskyrus bukasnukius ilgauodegius grenadierius ir šiaurinius grenadierius		
<i>Nesiarchus nasutus</i>	Violetinė gyvatinė skumbė		
<i>Notocanthus chemnitzii</i>	Riestanosis dyglianugaris ungurys		
<i>Raja fyllae</i>	Apvalioji raja		x

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

Mokslinis pavadinimas	Bendrinis pavadinimas	Labiausiai pažeidžiamos rūšys (x)	Atidėtas 4 straipsnio 2 dalies c punkto taikymas
<i>Raja hyperborea</i>	Šiaurinė raja		
<i>Raja nidarosiensus</i>	Norveginė raja		
<i>Trachyscorpia cristulata</i>	Trachyscorpia cristulata rūšies skorpenžuvė		

2 skirsnis. Papildomai NEAFC reguliuojamos rūšys

<i>Brosme brosme</i>	Paprastoji brosmė	
<i>Conger conger</i>	Atlantinis jūrinis ungurys	
<i>Lepidopus caudatus</i>	Uodeguotoji kalavija	x
<i>Lycodes esmarkii</i>	Didysis likodonas	
<i>Molva molva</i>	Paprastoji molva	
<i>Sebastes viviparus</i>	Mažasis jūrinis ešerys	

[131 pakeit.]

II priedas

Specialūs duomenų rinkimo ir perdavimo reikalavimai, nurodyti 18 straipsnio 4 dalyje

1. Valstybės narės užtikrina, kad surinkti rajono, kuris apima tiek Sąjungos, tiek tarptautinius vandenis, duomenys būtų diferencijuoti, kad atskirai rodytų Sąjungos vandenų arba tarptautinių vandenų išteklių būklę.
2. Jei giliavandenių žuvų žvejybos specializacija tame pačiame rajone dubliuojasi su kita specializacija, duomenys apie giliavandenių žuvų žvejybos specializacijos veiklą renkami atskirai nuo tos kitos specializacijos veiklos duomenų.
3. Į jūrą išmetamų žuvų ėminiai renkami kiekvienos giliavandenių žuvų žvejybos specializacijos atveju. Iškraunamų ir į jūrą išmetamų žuvų imčių rinkimo strategija apima visas I priede išvardytas rūšis, taip pat jūros dugno ekosistemai priklausančias rūšis, kaip antai giliavandenių koralus, pintis ar kitus tai pačiai ekosistemai priklausančius organizmus.
4. Jei pagal taikomą daugiametį duomenų rinkimo planą reikalaujama rinkti žvejybos pastangų duomenis, t. y. žvejybos tralais valandų skaičių ir pasyviosios žvejybos įrankių ponyrio laiką, valstybės narės renka ir yra pasirengusios drauge su tokia žvejybos pastangų informacija pateikti šiuos papildomus duomenis:
 - a) žvejybos veiklos (kiekvieno žvejybos įrankio užmetimo) geografinę padėtį, kurią laivų stebėjimo sistema laivas perdavė žvejybos stebėjimo centrui;
 - b) gylį, kuriame naudojami žvejybos įrankiai, jei laive duomenys registruojami į elektroninį žvejybos žurnalą. Laivo kapitonas žvejybos gylį pažymi standartine pranešimo forma.

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

- 4a. Komisija užtikrina, kad duomenys būtų renkami tinkamu laiku ir laikantis vienodos tvarkos visose valstybėse narėse, taip pat šių duomenų tikslumą, patikimumą ir išsamumą. [132 pakeit.]
- 4b. Komisija užtikrina saugų surinktų duomenų laikymą ir juos viešai skelbia, išskyrus išskirtines aplinkybes, kuriomis reikia užtikrinti tinkamą apsaugą bei konfidencialumą, kai pranešama apie šių apribojimų priežastis. [133 pakeit.]

Ila priedas

7 straipsnio 2 dalyje nurodyti poveikio vertinimai

Poveikio vertinimuose, kuriais siekiama nustatyti 7 straipsnio 2 dalyje nurodytą giliavandenių žuvų žvejybos veiklą, inter alia, aptariama:

1. vykdomos žvejybos tipas (-ai), įskaitant laivus ir žvejybos įrankių tipus, žvejybos rajonus ir gylį, kuriame bus vykdoma žvejybos veikla, pavienės tikslinės žvejojamos rūšys ir galimos priegaudos rūšys, žvejybos pastangų lygis ir žvejybos trukmė;
2. patikimiausia turima mokslinė informacija apie dabartinę žuvų išteklių būklę ir pagrindinė informacija apie žvejybos rajono ekosistemas ir buveines, su kuria turi būti lyginami būsimi pokyčiai;
3. pažeidžiamų jūros ekosistemų, kurių esama arba gali būti žvejybos rajone, nustatymas, aprašymas ir kartografavimas;
4. duomenys ir metodai, naudojami veiklos poveikiui nustatyti, aprašyti ir įvertinti, žinių spragų nustatymas ir vertinime pateiktos informacijos neapibrėžtumo įvertinimas;
5. galimo žvejybos operacijų poveikio, įskaitant kumuliacinį žvejybos veiklos poveikį, visų pirma pažeidžiamoms jūros ekosistemoms ir žemo našumo žvejybos ištekliams žvejybos rajone, tikimybės, masto ir trukmės nustatymas, aprašymas ir įvertinimas;
6. siūlomos sušvelninimo ir valdymo priemonės, kurios turi būti taikomos siekiant užkirsti kelią dideliame neigiamam poveikiui pažeidžiamoms jūros ekosistemoms ir užtikrinti ilgalaikį žemo našumo žvejybos išteklių išsaugojimą ir tausų valdymą, taip pat priemonės, kurias reikia taikyti siekiant stebėti žvejybos operacijų poveikį. [134 pakeit.]

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

P7_TA(2013)0540

Sąjungos civilinės saugos mechanizmas *I****2013 m. gruodžio 10 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos sprendimo dėl Sąjungos civilinės saugos mechanizmo (COM(2011)0934 – C7-0519/2011 – 2011/0461(COD))**

(Įprasta teisėkūros procedūra: pirmasis svarstymas)

(2016/C 468/49)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą Parlamentui ir Tarybai (COM(2011)0934),
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 2 dalį ir 196 straipsnį, pagal kuriuos Komisija pateikė pasiūlymą Parlamentui (C7-0519/2011),
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 3 dalį,
 - atsižvelgdamas į 2012 m. liepos 19 d. Regionų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į Tarybos atstovo 2013 m. spalio 9 d. laišku prisiimtą įsipareigojimą pritarti Parlamento pozicijai pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 4 dalį,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 55 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komiteto pranešimą (A7-0003/2013),
1. priima per pirmąjį svarstymą toliau pateiktą poziciją;
 2. pritaria Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos bendram pareiškimui, pridėtam prie šios rezoliucijos;
 3. atsižvelgia į Komisijos pareiškimą, pridėtą prie šios rezoliucijos;
 4. ragina Komisiją dar kartą perduoti klausimą svarstyti Parlamentui, jei ji ketina pasiūlymą keisti iš esmės arba pakeisti jo tekstą nauju tekstu;
 5. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir nacionaliniams parlamentams.

P7_TC1-COD(2011)0461**Europos Parlamento pozicija, priimta 2013 m. gruodžio 10 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos sprendimą Nr. .../2013/ES dėl Sąjungos civilinės saugos mechanizmo***(Kadangi Parlamentas ir Taryba pasiekė susitarimą, Parlamento pozicija atitinka galutinį teisės aktą, Sprendimą Nr. 1313/2013/ES.)*

⁽¹⁾ OL C 277, 2012 9 13, p. 164.

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

TEISĖKŪROS REZOLIUCIJOS PRIEDAS

Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos pareiškimas

Europos Parlamentas, Taryba ir Komisija atkreipia dėmesį į 19 straipsnio 4 ir 6 dalyse bei I priede nustatytą požiūrį, kuriuo atsižvelgiama į šio sprendimo ypatumus ir nesukuriamas precedentas kitoms finansinėms priemonėms.

Komisijos pareiškimas

Nedarydama poveikio metinei biudžetinei procedūrai, Komisija ketina teikti Europos Parlamentui metinę šio sprendimo įgyvendinimo ataskaitą, įskaitant I priede nustatytą biudžeto suskirstymą, pradedant nuo 2015 m. sausio mėn. Šis požiūris grindžiamas specifiniu civilinės saugos politikos pobūdžiu ir nesukuria precedento kitoms finansinėms priemonėms.

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

P7_TA(2013)0541

Kredito sutartys dėl gyvenamosios paskirties nuosavybės *I****2013 m. gruodžio 10 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos dėl kredito sutarčių dėl gyvenamosios paskirties nuosavybės (COM(2011)0142 – C7-0085/2011 – 2011/0062(COD))**

(Įprasta teisėkūros procedūra: pirmasis svarstymas)

(2016/C 468/50)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą Europos Parlamentui ir Tarybai (COM(2011)0142),
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 2 dalį ir 114 straipsnio 1 dalį, pagal kurias Komisija pateikė Parlamentui pasiūlymą (C7-0085/2011),
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 3 dalį,
 - atsižvelgdamas į 2011 m. rugpjūčio 18 d. Europos Centrinio Banko nuomonę ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į 2011 m. liepos 14 d. Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽²⁾,
 - atsižvelgdamas į 2013 m. gegužės 8 d. ir 2013 m. lapkričio 27 d. Tarybos atstovo laiškais priimtą išipareigojimą pritarti Parlamento pozicijai pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 4 dalį,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 55 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Ekonomikos ir pinigų politikos komiteto pranešimą bei į Vidaus rinkos ir vartotojų apsaugos komiteto ir Teisės reikalų komiteto nuomones (A7-0202/2012),
1. priima per pirmąjį svarstymą toliau pateiktą poziciją ⁽³⁾;
 2. ragina Komisiją dar kartą perduoti klausimą svarstyti Parlamentui, jei ji ketina pasiūlymą keisti iš esmės arba pakeisti jo tekstą nauju tekstu;
 3. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir nacionaliniams parlamentams.

P7_TC1-COD(2011)0062**Europos Parlamento pozicija, priimta 2013 m. gruodžio 10 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2014/.../ES dėl vartojimo kredito sutarčių dėl gyvenamosios paskirties nekilnojamojo turto, kuria iš dalies keičiami Direktyvos 2008/48/EB ir 2013/36/ES bei Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010.***(Kadangi Parlamentas ir Taryba pasiekė susitarimą, Parlamento pozicija atitinka galutinį teisės aktą, Direktyvą 2014/17/ES.)*⁽¹⁾ OL C 240, 2011 8 18, p. 3.⁽²⁾ OL C 318, 2011 10 29, p. 133.⁽³⁾ Ši pozicija pakeičia 2013 m. rugsėjo 10 d. priimtus pakeitimus (Priimti tekstai, P7_TA(2013)0341).

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

P7_TA(2013)0542

Bangladešo ryžių importas ***I

2013 m. gruodžio 10 d. priimti Europos Parlamento pakeitimai dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl Bangladešo kilmės ryžių importo (COM(2012)0172 – C7-0102/2012 – 2012/0085(COD)) ⁽¹⁾

(Įprasta teisėkūros procedūra: pirmasis svarstymas)

(2016/C 468/51)

Pakeitimas 1

Pasiūlymas dėl reglamento

Pavadinimas

Komisijos siūlomas tekstas

Pasiūlymas dėl EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTO dėl Bangladešo kilmės ryžių importo

Pakeitimas

Pasiūlymas dėl EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTO dėl Bangladešo kilmės ryžių importo, **kuriuo panaikinamas Tarybos Reglamentas (EEB) Nr. 3491/90**

Pakeitimas 2

Pasiūlymas dėl reglamento

3 konstatuojamoji dalis

Komisijos siūlomas tekstas

(3) siekiant užtikrinti lengvatinės importo tvarkos patikimumą ir veiksmingumą, pagal Sutarties 290 straipsnį Komisijai reikėtų suteikti įgaliojimus priimti teisės aktus, kuriais nustatomos taisyklės, pagal kurias susitarime dėl lengvatinės tvarkos dalyvaujama, jei pateikiama garantija. Ypač svarbu, kad Komisija parengiamųjų darbų metu tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais. Rengdama ir sudarydama deleguotuosius aktus Komisija turėtų užtikrinti, kad atitinkami dokumentai būtų vienu metu, laiku ir tinkamai perduoti Europos Parlamentui ir Tarybai;

Pakeitimas

(3) siekiant užtikrinti lengvatinės importo tvarkos patikimumą ir veiksmingumą, pagal Sutarties 290 straipsnį Komisijai reikėtų suteikti įgaliojimus priimti teisės aktus, kuriais nustatomos taisyklės, pagal kurias susitarime dėl lengvatinės tvarkos dalyvaujama, jei pateikiama garantija **pagal 2006 m. gruodžio 22 d. Komisijos Reglamentą (EB) Nr. 1964/2006, nustatantį išsamias leidimo pradėti naudoti Bangladešo kilmės ryžių importo kvotas ir jų administravimo taisykles remiantis Tarybos reglamentu (EEB) Nr. 3491/90** ⁽¹⁾. Ypač svarbu, kad Komisija parengiamųjų darbų metu tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais. Rengdama ir sudarydama deleguotuosius aktus Komisija turėtų užtikrinti, kad atitinkami dokumentai būtų vienu metu, laiku ir tinkamai perduoti Europos Parlamentui ir Tarybai;

⁽¹⁾ OL L 408, 2006 12 30, p. 18.

⁽¹⁾ Klausimas buvo grąžintas iš naujo nagrinėti atsakingam komitetui pagal Darbo tvarkos taisyklių 57 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą (A7-0304/2013).

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

Pakeitimas 3
Pasiūlymas dėl reglamento
4 konstatuojamoji dalis

Komisijos siūlomas tekstas

- (4) siekiant užtikrinti vienodas šio reglamento įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamos pagal 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai, nebent būtų aiškiai numatyta kitaip. Tačiau tuo atveju, kai reikia sustabdyti lengvatinės importo tvarkos taikymą, **reikėtų Komisijai leisti** priimti įgyvendinimo **aktus netaikant** Reglamento (ES) Nr. 182/2011;

Pakeitimas

- (4) siekiant užtikrinti vienodas **tam tikrų** šio reglamento įgyvendinimo **priemonių patvirtinimo** sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamos pagal 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai, nebent būtų aiškiai numatyta kitaip. Tačiau tuo atveju, kai reikia sustabdyti lengvatinės importo tvarkos taikymą, **Komisija turėtų** priimti įgyvendinimo **aktą netaikydama** Reglamento (ES) Nr. 182/2011;

Pakeitimas 4
Pasiūlymas dėl reglamento
7 konstatuojamoji dalis

Komisijos siūlomas tekstas

- (7) siekiant užtikrinti, kad lengvatinės importo tvarkos teikiami privalumai būtų taikomi tik ryžiams, kurių kilmės šalis yra Bangladešas, turėtų būti išduodamas prekių kilmės sertifikatas **ir eksportuojanti šalis turėtų surinkti eksporto mokesčių, kurio suma atitinka importo mokesčio sumažinimą;**

Pakeitimas

- (7) siekiant užtikrinti, kad lengvatinės importo tvarkos teikiami privalumai būtų taikomi tik ryžiams, kurių kilmės šalis yra Bangladešas, turėtų būti išduodamas prekių kilmės sertifikatas;

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

Pakeitimas 5

Pasiūlymas dėl reglamento

7 a konstatuojamoji dalis (nauja)

Komisijos siūlomas tekstas

Pakeitimas

- (7a) šis reglamentas yra Sąjungos bendros prekybos politikos dalis, kuri turi atitikti Sąjungos politikos vystomojo bendradarbiavimo srityje tikslus, nustatytus Sutarties 208 straipsnyje, visų pirma turi būti siekiama panaikinti skurdą ir skatinti tvarų vystymąsi bei gerą valdymą besivystančiose šalyse. Jis taip pat turėtų atitikti Pasaulio prekybos organizacijos (PPO) reikalavimus, ypač pagal Bendrąjį susitarimą dėl muitų tarifų ir prekybos (GATT) 1979 m. priimtą Sprendimą dėl diferencijuoto ir palankesnio režimo, abipusiškumo ir besivystančių šalių platesnio dalyvavimo (Igaliojimų suteikimo sąlyga), kuriuo remdamosi PPO narės besivystančioms šalims gali nustatyti diferencijuotą ir palankesnę režimą;

Pakeitimas 6

Pasiūlymas dėl reglamento

7 b konstatuojamoji dalis (nauja)

Komisijos siūlomas tekstas

Pakeitimas

- (7b) šis reglamentas taip pat grindžiamas smulkiųjų ūkininkų ir kaimo darbininkų teisės į deramas pajamas ir į saugią bei sveiką darbo aplinką pripažinimu, o tos teisės užtikrinimas laikomas pagrindu siekiant bendrųjų tikslų užtikrinti prekybos lengvatas besivystančioms šalims ir ypač mažiausiai išsivysčiusioms šalims. Sąjunga siekia apibrėžti ir vykdyti bendrą politiką ir veiksmus, kuriais būtų skatinamas tvarus besivystančių šalių ekonomikos, socialinis ir aplinkosaugos vystymasis, pirmiausia siekiant panaikinti skurdą. Atsižvelgiant į tai itin svarbu ratifikuoti ir veiksmingai įgyvendinti pagrindines tarptautines konvencijas dėl žmogaus ir darbo teisių, aplinkos apsaugos ir gero valdymo – tai atspindi speciali skatinamoji priemonė, kurią taikant numatomi papildomi lengvatiniai muitų tarifai pagal 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 978/2012, kuriuo taikoma bendrųjų muitų tarifų lengvatų sistema ⁽¹⁾;

⁽¹⁾ OL L 303, 2012 10 31, p. 1.

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

Pakeitimas 13

Pasiūlymas dėl reglamento

7 c konstatuojamoji dalis (nauja)

Komisijos siūlomas tekstas

Pakeitimas

- (7c) *siekiant užtikrinti, kad šis reglamentas atitiktų SESV 208 straipsnyje išdėstytas bendrąsias nuostatas, jis turėtų būti taikomas tik tiems ryžiams, kurie užauginti, nuimti ir apdoroti laikantis Tarptautinės darbo organizacijos konvencijų, nurodytų Reglamento (ES) Nr. 978/2012 VIII priede, ypač Konvencijos dėl priverstinio darbo (Nr. 29), Konvencijos dėl asociacijų laisvės ir teisės jungtis į organizacijas gynimo (Nr. 87), Konvencijos dėl teisės jungtis į organizacijas ir vesti kolektyvines derybas (Nr. 98), Konvencijos dėl vienodo atlyginimo (Nr. 1000), Konvencijos dėl priverstinio darbo panaikinimo (Nr. 105), Konvencijos dėl diskriminacijos darbo ir profesinės veiklos srityje (Nr. 111) ir Konvencijos dėl nepriimtino vaikų darbo (Nr. 182), nuostatų;*

Pakeitimas 7

Pasiūlymas dėl reglamento

1 straipsnio 1 a dalis (nauja)

Komisijos siūlomas tekstas

Pakeitimas

- 1a. *Šiame Reglamente pripažįstama smulkiųjų ūkininkų ir kaimo darbininkų teisė į deramas pajamas ir į saugią bei sveiką darbo aplinką, o tos teisės užtikrinimas laikomas pagrindu siekiant bendrųjų tikslų užtikrinti prekybos lengvatas besivystančioms šalims ir ypač mažiausiai išsivysčiusioms šalims.*

Pakeitimas 8

Pasiūlymas dėl reglamento

1 straipsnio 3 dalis

Komisijos siūlomas tekstas

Pakeitimas

3. Įgyvendinimo **aktai, priimtais nepadedant Reglamento Nr. XXXX/XXXX 323 straipsnio 1 dalyje nurodytam komitei, Komisija sustabdo** šio straipsnio 1 dalyje nurodytos lengvatinės importo tvarkos **taikymą**, kai tik ji įsitikina, kad einamaisiais metais pagal minėtą tvarką leistinas importuojamų prekių kiekis pasiekė 2 dalyje nurodytą kiekį.

3. **Komisija priima** įgyvendinimo **aktą, kuriuo sustabdomas** šio straipsnio 1 dalyje nurodytos lengvatinės importo tvarkos **taikymas**, kai tik ji įsitikina, kad einamaisiais metais pagal minėtą tvarką leistinas importuojamų prekių kiekis pasiekė **šio straipsnio 2 dalyje nurodytą** kiekį. **Šis įgyvendinimo aktas priimamas netaikant 5a straipsnio 2 dalyje nurodytos procedūros.**

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

Pakeitimas 9
Pasiūlymas dėl reglamento
2 straipsnio 2 dalies a punktas

Komisijos siūlomas tekstas

a) *pateikiamas įrodymas, kad Bangladešas surinko eksporto mokesčių, kurio suma atitinka 1 dalyje nurodytą sumažinimą;*

Pakeitimas

Išbraukta.

Pakeitimas 10
Pasiūlymas dėl reglamento
4 straipsnio 2 dalis

Komisijos siūlomas tekstas

2. 3 straipsnyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami **neribotam** laikotarpiui **nuo šio reglamento įsigaliojimo datos.**

Pakeitimas

2. 3 straipsnyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami **penkerių metų** laikotarpiui **nuo...** (*) **Likus ne mažiau kaip devyniems mėnesiams iki to penkerių metų laikotarpio pabaigos Komisija parengia naudojimosi deleguotaisiais įgaliojimais ataskaitą. Įgaliojimai savaime pratęsimi tokios pačios trukmės laikotarpiams, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas arba Taryba pareiškia prieštaravimų dėl tokio pratęsimo likus ne mažiau kaip trims mėnesiams iki kiekvieno tokio laikotarpio pabaigos.**

(*) Šio reglamento įsigaliojimo data.

Pakeitimas 11
Pasiūlymas dėl reglamento
4 straipsnio 5 dalis

Komisijos siūlomas tekstas

5. Pagal 3 straipsnį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui tiek Europos Parlamentas, tiek Taryba praneša Komisijai, kad neprieštaraus. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas **dviem** mėnesiais.

Pakeitimas

5. Pagal 3 straipsnį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui tiek Europos Parlamentas, tiek Taryba praneša Komisijai, kad neprieštaraus. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas **keturiais** mėnesiais.

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

Pakeitimas 12
Pasiūlymas dėl reglamento
5 a straipsnis (naujas)

Komisijos siūlomas tekstas

Pakeitimas

5a straipsnis**Komiteto procedūra**

1. Komisijai padeda Bendro žemės ūkio rinkų organizavimo komitetas, įsteigtas pagal ... Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. [xxxx/yyyy], nustatančio bendrą žemės ūkio rinkų organizavimą ir konkrečias tam tikriems žemės ūkio produktams taikomas nuostatas (Vieno bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamentas), 323 straipsnio 1 dalį ⁽¹⁾. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.
2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.
3. Jeigu komiteto nuomonė turi būti gaunama taikant rašytinę procedūrą, ta procedūra turi būti užbaigta negavus rezultato, jeigu per nuomonei priimti nustatytą terminą taip nusprendžia komiteto pirmininkas arba to prašo komiteto narių dauguma.

⁽¹⁾ COD 2010/0385.

2013 m. gruodžio 10 d., antradienis

P7_TA(2013)0543

Šiltnamio efektą sukeliančių dujų apyvartinių taršos leidimų pardavimo aukcionuose terminai *I**

2013 m. gruodžio 10 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos sprendimo, kuriuo iš dalies keičiama Direktyva 2003/87/EB, siekiant paaiškinti nuostatas dėl šiltnamio efektą sukeliančių dujų apyvartinių taršos leidimų pardavimo aukcionuose terminų (COM(2012)0416 – C7-0203/2012 – 2012/0202(COD))

(Įprasta teisėkūros procedūra: pirmasis svarstymas)

(2016/C 468/52)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą Europos Parlamentui ir Tarybai (COM(2012)0416),
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 2 dalį ir 192 straipsnio 1 dalį, pagal kuriuos Komisija pateikė pasiūlymą Parlamentui (C7-0203/2012),
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 3 dalį,
 - atsižvelgdamas į 2012 m. lapkričio 14 d. Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,
 - pasikonsultavęs su Regionų komitetu,
 - atsižvelgdamas į 2012 m. kovo 15 d. Europos Parlamento rezoliuciją dėl Konkurencingos mažo anglies dioksido kiekio technologijų ekonomikos sukūrimo iki 2050 m. plano ⁽²⁾,
 - atsižvelgdamas į 2013 m. lapkričio 20 d. Tarybos atstovo laiške priimtą įsipareigojimą pritarti Europos Parlamento pozicijai pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 4 dalį,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 55 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komiteto pranešimą ir Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komiteto nuomonę (A7-0046/2013),
1. priima per pirmąjį svarstymą toliau pateiktą poziciją ⁽³⁾;
 2. ragina Komisiją dar kartą perduoti klausimą svarstyti Parlamentui, jei ji ketina pasiūlymą keisti iš esmės arba pakeisti jo tekstą nauju tekstu;
 3. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir nacionaliniams parlamentams.

P7_TC1-COD(2012)0202

Europos Parlamento pozicija, priimta 2013 m. gruodžio 10 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos sprendimą Nr. .../2013/ES, kuriuo iš dalies keičiama Direktyva 2003/87/EB, siekiant paaiškinti nuostatas dėl šiltnamio efektą sukeliančių dujų apyvartinių taršos leidimų pardavimo aukcionuose terminų

(Kadangi Parlamentas ir Taryba pasiekė susitarimą, Parlamento pozicija atitinka galutinį teisės aktą, Sprendimą Nr. 1359/2013/ES.)

⁽¹⁾ OL C 11, 2013 1 15, p. 87.

⁽²⁾ OL C 251 E, 2013 8 31, p. 75.

⁽³⁾ Ši pozicija atitinka 2013 m. liepos 3 d. priimtą pakeitimą (Priimti tekstai, P7_TA(2013)0310).

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

P7_TA(2013)0551

Neprieštaravimas deleguotajam aktui: statybos produktų eksploatacinių savybių deklaracijos paskelbimo svetainėje sąlygos**Europos Parlamento sprendimas neprieštarauti 2013 m. spalio 30 d. Komisijos deleguotajam reglamentui dėl statybos produktų eksploatacinių savybių deklaracijos paskelbimo svetainėje sąlygų (C(2013)7086 – 2013/2928(DEA))**

(2016/C 468/53)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos deleguotąjį reglamentą (C(2013)7086),
 - atsižvelgdamas į Komisijos 2013 m. lapkričio 14 d. laišką, kuriame ji prašo Parlamento pareikšti, kad jis neprieštarauja deleguotajam reglamentui,
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į 2011 m. kovo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 305/2011, kuriuo nustatomos suderintos statybos produktų rinkodaros sąlygos ir panaikinama Tarybos direktyva 89/106/EEB⁽¹⁾, ir ypač į jo 7 straipsnio 3 dalį ir 63 straipsnio 1 dalį,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 87a straipsnio 6 dalį,
 - atsižvelgdamas į tai, kad per Darbo tvarkos taisyklių 87a straipsnio 6 dalies trečioje ir ketvirtoje įtraukose nustatytą terminą, kuris pasibaigė 2013 m. gruodžio 10 d., nebuvo pareikšta prieštaravimų,
- A. kadangi svarbu užtikrinti, kad deleguotasis reglamentas dėl elektroninių pirkimų įsigaliotų kuo greičiau, turint mintyje, jog pagrindinio teisėkūros procedūra priimto akto esminės nuostatos, įskaitant nuostatas dėl eksploatacinių savybių deklaracijų pateikimo, taikomos nuo 2013 m. liepos 1 d.;
- B. kadangi sudarius galimybę skelbti šias deklaracijas internete atsižvelgiant į teisėkūros institucijos siekį būtų sudarytos sąlygos statybos produktų gamintojams sumažinti sąnaudas ir taip pat būtų padidintas statybos sektoriaus lankstumas;
- C. kadangi Komisija turėjo parengti deleguotąjį reglamentą iš anksto, kad būtų išvengta netinkamo vėlavimo leidžiant nukrypti nuo gamintojų prievolės pateikti rašytinę arba elektroninę kiekvieno į rinką tiekiamo gaminio eksploatacinių savybių deklaracijos kopiją;
- D. kadangi labai svarbu, kad Parlamentas ir Taryba galėtų naudotis savo teisėkūros institucijos teisėmis, kaip apibrėžta sutartyse, taip pat galėtų priimti sprendimą, kurie įgaliojimai būsimoose pagrindiniuose teisėkūros procedūra priimtuose aktuose turėtų būti perduoti Komisijai, ir kad Parlamentas kartu su valstybių narių ekspertais ir kitais suinteresuotaisiais subjektais galėtų dalyvauti skaidriose konsultacijose prieš priimant deleguotąjį aktą
1. pareiškia, kad neprieštarauja deleguotajam reglamentui;
 2. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją

⁽¹⁾ OL L 88, 2011 4 4, p. 5.

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

P7_TA(2013)0552

Mainų, pagalbos ir mokymo programa, skirta apsaugai nuo eurų padirbinėjimo (programa „Pericles 2020“) *I**

2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo nustatoma mainų, pagalbos ir mokymo programa, skirta apsaugai nuo eurų padirbinėjimo (programa „Pericles 2020“) (COM(2011)0913 – C7-0510/2011 – 2011/0449(COD))

(Įprasta teisėkūros procedūra: pirmasis svarstymas)

(2016/C 468/54)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą Europos Parlamentui ir Tarybai (COM(2011)0913),
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 2 dalį ir 133 straipsnį, pagal kuriuos Komisija pateikė pasiūlymą Parlamentui (C7-0510/2011),
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 3 dalį,
 - atsižvelgdamas į 2012 m. kovo 2 d. Europos Centrinio Banko nuomonę⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į 2013 m. lapkričio 21 d. Tarybos atstovo laiške priimtą įsipareigojimą pritarti Europos Parlamento pozicijai pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 4 dalį,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 55 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Piliетinių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto pranešimą (A7-0423/2013),
1. priima per pirmąjį svarstymą toliau pateiktą poziciją;
 2. ragina Komisiją dar kartą perduoti klausimą svarstyti Parlamentui, jei ji ketina pasiūlymą keisti iš esmės arba pakeisti jo tekstą nauju tekstu;
 3. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir nacionaliniams parlamentams.

P7_TC1-COD(2011)0449

Europos Parlamento pozicija, priimta 2013 m. gruodžio 11 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. .../2014, kuriuo nustatoma mainų, pagalbos ir mokymo programa, skirta euro apsaugai nuo padirbinėjimo (programa „Pericles 2020“), ir panaikinami Tarybos sprendimai 2001/923/EB, 2001/924/EB, 2006/75/EB, 2006/76/EB, 2006/849/EB ir 2006/850/EB

(Kadangi Parlamentas ir Taryba pasiekė susitarimą, Parlamento pozicija atitinka galutinį teisės aktą, Reglamentą (ES) Nr. 331/2014.)

⁽¹⁾ OL C 137, 2012 5 12, p. 7.

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

P7_TA(2013)0553

Reglamento (ES) Nr. 99/2013 dėl 2013–2017 m. Europos statistikos programos dalinis keitimas *I****2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 99/2013 dėl 2013–2017 m. Europos statistikos programos (COM(2013)0525 – C7-0224/2013 – 2013/0249(COD))**

(Įprasta teisėkūros procedūra: pirmasis svarstymas)

(2016/C 468/55)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą Europos Parlamentui ir Tarybai (COM(2013)0525),
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 2 dalį ir 338 straipsnio 1 dalį, pagal kurias Komisija pateikė pasiūlymą Parlamentui (C7-0224/2013),
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 3 dalį,
 - atsižvelgdamas į 2013 m. lapkričio 27 d. Tarybos atstovo laiške priimtą įsipareigojimą pritarti Europos Parlamento pozicijai pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 4 dalį,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 55 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Ekonomikos ir pinigų politikos komiteto pranešimą (A7-0401/2013),
1. priima per pirmąjį svarstymą toliau pateiktą poziciją;
 2. ragina Komisiją dar kartą perduoti klausimą svarstyti Parlamentui, jei ji ketina pasiūlymą keisti iš esmės arba pakeisti jo tekstą nauju tekstu;
 3. paveda Pirmininkui Parlamento poziciją perduoti Tarybai, Komisijai ir nacionaliniams parlamentams.

P7_TC1-COD(2013)0249**Europos Parlamento pozicija, priimta 2013 m. gruodžio 11 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. .../2013, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 99/2013 dėl 2013–2017 m. Europos statistikos programos***(Kadangi Parlamentas ir Taryba pasiekė susitarimą, Parlamento pozicija atitinka galutinį teisės aktą, Reglamentą (ES) Nr. 1383/2013.)*

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

P7_TA(2013)0554

TDO konvencija dėl deramo darbo namų ūkio darbuotojams ***

2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos sprendimo, kuriuo valstybės narės įgaliojamos Europos Sąjungos interesų labui ratifikuoti Tarptautinės darbo organizacijos konvenciją dėl deramo darbo namų ūkio darbuotojams (Konvenciją Nr. 189), projekto (11462/2013 – C7-0234/2013 – 2013/0085(NLE))

(Pritarimo procedūra)

(2016/C 468/56)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Tarybos sprendimo projektą (Nr. 11462/2013),
 - atsižvelgdamas į Tarybos prašymą dėl pritarimo, pateiktą pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 153 straipsnį, 218 straipsnio 6 dalies antros pastraipos a punkto v papunktį ir 218 straipsnio 8 dalies pirmą pastraipą (C7-0234/2013),
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 81 straipsnį ir 90 straipsnio 7 dalį,
 - atsižvelgdamas į Užimtumo ir socialinių reikalų komiteto rekomendaciją (A7-0394/2013),
1. pritaria Tarybos sprendimo projektui;
 2. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir valstybių narių vyriausybėms bei parlamentams.
-

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

P7_TA(2013)0555

ES ir Armėnijos susitarimas, kuriuo nustatomi Armėnijos dalyvavimo Sąjungos programose bendrieji principai ***

2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos sprendimo dėl Europos Bendrijų bei jų valstybių narių ir Armėnijos Respublikos partnerystės ir bendradarbiavimo susitarimo protokolo dėl Europos Sąjungos ir Armėnijos Respublikos bendrojo susitarimo, kuriuo nustatomi Armėnijos Respublikos dalyvavimo Sąjungos programose bendrieji principai, sudarymo projekto (16469/2012 – C7-0009/2013 – 2012/0247(NLE))

(Pritarimo procedūra)

(2016/C 468/57)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Tarybos sprendimo projektą (16469/2012),
 - atsižvelgdamas į Europos Bendrijų bei jų valstybių narių ir Armėnijos Respublikos partnerystės ir bendradarbiavimo susitarimo protokolo projektą (16472/2012),
 - atsižvelgdamas į prašymą dėl pritarimo, kurį Taryba pateikė pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 114, 168, 169, 172 straipsnius, 173 straipsnio 3 dalį, 188 ir 192 straipsnius ir 218 straipsnio 6 dalies antros pastraipos a punktą (C7-0009/2013),
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 81 straipsnį ir 90 straipsnio 7 dalį,
 - atsižvelgdamas į Užsienio reikalų komiteto rekomendaciją (A7-0406/2013),
1. pritaria protokolo sudarymui;
 2. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir valstybių narių bei Armėnijos Respublikos parlamentams ir vyriausybėms.

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

P7_TA(2013)0556

ES ir Prancūzijos susitarimas, kuriuo numatoma Sen Bartelemi bendrijai taikyti Sąjungos teisės aktus, susijusius su apmokestinimu *

2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Tarybos sprendimo dėl Europos Sąjungos ir Prancūzijos Respublikos susitarimo, kuriuo numatoma Sen Bartelemi bendrijai taikyti Sąjungos teisės aktus, susijusius su taupymo pajamų apmokestinimu ir administraciniu finansinės srities bendradarbiavimu, sudarymo (COM(2013)0555 – C7-0360/2013 – 2013/0269(NLE))

(Konsultavimosi procedūra)

(2016/C 468/58)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į pasiūlymą dėl Tarybos sprendimo (COM(2013)0555),
 - atsižvelgdamas į Europos Sąjungos ir Prancūzijos Respublikos susitarimo, kuriuo numatoma Sen Bartelemi bendrijai taikyti Sąjungos teisės aktus, susijusius su taupymo pajamų apmokestinimu ir administraciniu finansinės srities bendradarbiavimu, projektą,
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 113 ir 115 straipsnius kartu su 218 straipsnio 6 dalies antros pastraipos b punktu ir 218 straipsnio 8 dalimi, pagal kuriuos Taryba kreipėsi į Parlamentą dėl konsultacijos (C7-0360/2013),
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 55 straipsnį, 90 straipsnio 7 dalį ir 46 straipsnio 1 dalį,
 - atsižvelgdamas į Ekonomikos ir pinigų politikos komiteto pranešimą (A7-0404/2013),
1. pritaria susitarimo sudarymui;
 2. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams.
-

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

P7_TA(2013)0557

Sprendimo 2002/546/EB dalinis keitimas dėl taikymo laikotarpio ***2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Tarybos sprendimo, kuriuo dėl taikymo laikotarpio iš dalies keičiamas Sprendimas 2002/546/EB (COM(2013)0781 – C7-0420/2013 – 2013/0387(CNS))****(Speciali teisėkūros procedūra: konsultavimasis)**

(2016/C 468/59)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą Tarybai (COM(2013)0781),
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 349 straipsnį, pagal kurį Taryba kreipėsi į Parlamentą dėl konsultacijos (C7-0420/2013),
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 55 straipsnį ir 46 straipsnio 1 dalį,
 - atsižvelgdamas į Regioninės plėtros komiteto pranešimą (A7-0431/2013),
1. pritaria Komisijos pasiūlymui;
 2. ragina Tarybą pranešti Parlamentui, jei ji ketina nukrypti nuo teksto, kuriam pritarė Parlamentas;
 3. ragina Tarybą dar kartą konsultuotis su Parlamentu, jei ji ketina iš esmės keisti Parlamento patvirtintą tekstą;
 4. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir nacionaliniams parlamentams.
-

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

P7_TA(2013)0559

Audito Rūmų nario skyrimas (Phil Wynn Owen – UK)

2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento sprendimas dėl siūlymo skirti Philą Wynną Oweną Audito Rūmų nariu (C7-0313/2013 – 2013/0811(NLE))

(Konsultavimosi procedūra)

(2016/C 468/60)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 286 straipsnio 2 dalį, pagal kurią Taryba kreipėsi į Parlamentą dėl konsultacijos (C7-0313/2013),
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 108 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Biudžeto kontrolės komiteto pranešimą (A7-0438/2013),
- A. kadangi Parlamento Biudžeto kontrolės komitetas įvertino siūlomo kandidato kvalifikaciją, visų pirma atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 286 straipsnio 1 dalyje nustatytus reikalavimus;
- B. kadangi per 2013 m. lapkričio 7 d. Biudžeto kontrolės komiteto posėdį buvo surengtas kandidato, kurį Taryba siūlo skirti Audito Rūmų nariu, klausymas;
1. teikia teigiamą nuomonę dėl Tarybos pasiūlymo skirti Philą Wynną Oweną Audito Rūmų nariu;
 2. paveda Pirmininkui perduoti šį sprendimą Tarybai ir susipažinti – Audito Rūmams, kitoms Europos Sąjungos institucijoms ir valstybių narių audito institucijoms.

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

P7_TA(2013)0560

Audito Rūmų nario skyrimas (Alex Brenninkmeijer – NL)**2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento sprendimas dėl Alexo Brenninkmeijerio skyrimo Audito Rūmų nariu (C7-0312/2013 – 2013/0810(NLE))****(Konsultavimosi procedūra)**

(2016/C 468/61)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 286 straipsnio 2 dalį, pagal kurią Taryba kreipėsi į Parlamentą dėl konsultacijos (C7-0312/2013),
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 108 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Biudžeto kontrolės komiteto pranešimą (A7-0433/2013),
- A. kadangi Biudžeto kontrolės komitetas įvertino siūlomo kandidato kvalifikaciją, visų pirma atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 286 straipsnio 1 dalyje nustatytus reikalavimus;
- B. kadangi per 2013 m. lapkričio 7 d. Biudžeto kontrolės komiteto posėdį buvo surengtas kandidato, kurį Taryba siūlo skirti Audito Rūmų nariu, klausymas;
1. teikia teigiamą nuomonę dėl Tarybos pasiūlymo skirti Alexą Brenninkmeijerį Audito Rūmų nariu;
 2. paveda Pirmininkui perduoti šį sprendimą Tarybai ir susipažinti – Audito Rūmams, kitoms Europos Sąjungos institucijoms ir valstybių narių audito institucijoms.

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

P7_TA(2013)0561

Audito Rūmų nario skyrimas (Henri Grethen – LU)

2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento sprendimas dėl siūlymo skirti Henri Gretheną Audito Rūmų nariu (C7-0309/2013 – 2013/0807(NLE))

(Konsultavimosi procedūra)

(2016/C 468/62)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 286 straipsnio 2 dalį, pagal kurią Taryba kreipėsi į Parlamentą dėl konsultacijos (C7-0309/2013),
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 108 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Biudžeto kontrolės komiteto pranešimą (A7-0439/2013),
- A. kadangi per 2013 m. lapkričio 7 d. Biudžeto kontrolės komiteto posėdį buvo surengtas kandidato, kurį Taryba siūlo skirti Audito Rūmų nariu, klausymas;
- B. kadangi Henri Grethen atitinka Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 286 straipsnio 1 dalyje nustatytus reikalavimus;
1. teikia teigiamą nuomonę dėl Tarybos pasiūlymo paskirti Henri Gretheną Audito Rūmų nariu;
 2. paveda Pirmininkui perduoti šį sprendimą Tarybai ir susipažinti – Audito Rūmams, kitoms Europos Sąjungos institucijoms ir valstybių narių audito institucijoms.
-

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

P7_TA(2013)0562

Audito Rūmų nario skyrimas (Nikolaos Milionis – EL)**2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento sprendimas dėl siūlomos Nikolaos Milioniso kandidatūros į Audito Rūmų narius (C7-0310/2013 – 2013/0808(NLE))****(Konsultavimosi procedūra)**

(2016/C 468/63)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 286 straipsnio 2 dalį, pagal kurią Taryba kreipėsi į Parlamentą dėl konsultacijos (C7-0310/2013),
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 108 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Biudžeto kontrolės komiteto pranešimą (A7-0436/2013),
- A. kadangi Biudžeto kontrolės komitetas įvertino siūlomo kandidato kvalifikaciją, visų pirma atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 286 straipsnio 1 dalyje nustatytus reikalavimus;
- B. kadangi per 2013 m. lapkričio 7 d. Biudžeto kontrolės komiteto posėdį buvo surengtas kandidato, kurį Taryba siūlo skirti Audito Rūmų nariu, klausymas;
1. teikia teigiamą nuomonę dėl Tarybos pasiūlymo skirti Nikolaos Milionisą Audito Rūmų nariu;
 2. paveda Pirmininkui perduoti šį sprendimą Tarybai ir susipažinti – Audito Rūmams, kitoms Europos Sąjungos institucijoms ir valstybių narių audito institucijoms.

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

P7_TA(2013)0563

Audito Rūmų narės skyrimas (Danièle Lamarque – FR)

2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento sprendimas dėl siūlymo skirti Danièle Lamarque Audito Rūmų nare (C7-0311/2013 – 2013/0809(NLE))

(Konsultavimosi procedūra)

(2016/C 468/64)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 286 straipsnio 2 dalį, pagal kurią Taryba kreipėsi į Parlamentą dėl konsultacijos (C7-0311/2013),
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 108 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Biudžeto kontrolės komiteto pranešimą (A7-0437/2013),
- A. kadangi Parlamento Biudžeto kontrolės komitetas įvertino siūlomos kandidatės kvalifikaciją, visų pirma atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 286 straipsnio 1 dalyje nustatytus reikalavimus;
- B. kadangi per 2013 m. lapkričio 7 d. Biudžeto kontrolės komiteto posėdį buvo surengtas kandidatės, kurią Taryba siūlo skirti Audito Rūmų nare, klausymas;
1. teikia teigiamą nuomonę dėl Tarybos pasiūlymo paskirti Danièle Lamarque Audito Rūmų nare;
 2. paveda Pirmininkui perduoti šį sprendimą Tarybai ir susipažinti – Audito Rūmams, kitoms Europos Sąjungos institucijoms ir valstybių narių audito institucijoms.

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

P7_TA(2013)0564

Europos Centrinio Banko priežiūros valdybos pirmininko skyrimas**2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento sprendimas dėl Europos Centrinio Banko pasiūlymo dėl Europos Centrinio Banko priežiūros valdybos pirmininko skyrimo (N7-0103/2013 – C7-0424/2013 – 2013/0901(NLE))****(Pritarimo procedūra)**

(2016/C 468/65)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į 2013 m. lapkričio 22 d. Europos Centrinio Banko pasiūlymą dėl Europos Centrinio Banko priežiūros valdybos pirmininko skyrimo (N7-0103/2013),
- atsižvelgdamas į 2013 m. spalio 15 d. Tarybos reglamento (ES) Nr. 1024/2013, kuriuo Europos Centriniam Bankui pavedami specialūs uždaviniai, susiję su rizikos ribojimu pagrįstos kredito įstaigų priežiūros politika ⁽¹⁾, 26 straipsnio 3 dalį,
- atsižvelgdamas į Europos Parlamento ir Europos Centrinio Banko tarpinstitucinį susitarimą dėl demokratinės atskaitomybės vykdymo ir Europos Centriniam Bankui pavestų uždavinių vykdymo priežiūros praktinių sąlygų įgyvendinant bendrą priežiūros mechanizmą ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisykles,
- atsižvelgdamas į Ekonomikos ir pinigų politikos komiteto pranešimą (A7-0452/2013),
- A. kadangi Reglamento (ES) Nr. 1024/2013 26 straipsnio 3 dalyje numatyta, kad Europos Centrinis Bankas (toliau – ECB) turi pateikti Parlamentui pasiūlymą dėl ECB priežiūros valdybos pirmininko skyrimo ir kad pirmininkas renkamas iš asmenų, kurie turi pripažintą padėtį ir patirties bankininkystės ir finansų reikaluose ir kurie nėra Valdančiosios tarybos nariai, taikant atviros atrankos procedūrą;
- B. kadangi Reglamento (ES) Nr. 1024/2013 26 straipsnio 2 dalyje numatyta, kad skiriant Priežiūros valdybos narius pagal tą reglamentą turi būti laikomasi lyčių pusiausvyros, patirties ir kvalifikacijos principų;
- C. kadangi 2013 m. lapkričio 22 d. laišku ECB pateikė Parlamentui pasiūlymą dėl Daniëlės Nouy skyrimo ECB priežiūros valdybos pirmininke penkerių metų kadencijai;
- D. kadangi gavęs laišką Parlamento Ekonomikos ir pinigų reikalų komitetas ėmėsi vertinti siūlomos kandidatės kvalifikaciją, visų pirma atsižvelgdamas į Reglamento (ES) Nr. 1024/2013 26 straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatytus reikalavimus; kadangi atlikdamas šį vertinimą komitetas gavo siūlomos kandidatės gyvenimo aprašymą ir jos atsakymus į raštu pateiktus klausimus;
- E. kadangi 2013 m. lapkričio 27 d. komitetas surengė siūlomos kandidatės klausymą, per kurį ji pasakė įžanginę kalbą ir atsakė į komiteto narių klausimus;
 1. pritaria ECB pasiūlymui dėl Daniëlės Nouy skyrimo ECB priežiūros valdybos pirmininke;
 2. paveda Pirmininkui perduoti šį sprendimą Europos Centriniam Bankui, Tarybai ir valstybių narių vyriausybėms.

⁽¹⁾ OL L 287, 2013 10 29, p. 63.

⁽²⁾ OL L 320, 2013 11 30, p. 1.

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

P7_TA(2013)0565

Bendros Sąjungos išorės veiksmų priemonių įgyvendinimo taisyklės ir procedūros *I**

2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo nustatomos bendros Sąjungos išorės veiksmų priemonių įgyvendinimo taisyklės ir procedūros (COM(2011)0842 – C7-0494/2011 – 2011/0415(COD))

(Įprasta teisėkūros procedūra: pirmasis svarstymas)

(2016/C 468/66)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą Europos Parlamentui ir Tarybai (COM(2011)0842),
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 2 dalį, 209 straipsnio 1 dalį ir 212 straipsnio 2 dalį, pagal kuriuos Komisija pateikė pasiūlymą Parlamentui (C7-0494/2011),
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 3 dalį,
 - atsižvelgdamas į 2012 m. spalio 9 d. Regionų komiteto nuomonę⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 4 d. Tarybos atstovo laiške prisiimtą įsipareigojimą pritarti Parlamento pozicijai pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 4 dalį,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 55 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Užsienio reikalų komiteto pranešimą ir į Vystymosi komiteto, Tarptautinės prekybos komiteto ir Biudžeto komiteto nuomones (A7-0447/2013),
1. priima per pirmąjį svarstymą toliau pateiktą poziciją;
 2. pritaria Parlamento pareiškimui, pridėtam prie šios rezoliucijos;
 3. atsižvelgia į Komisijos pareiškimus, pridėtus prie šios rezoliucijos;
 4. ragina Komisiją dar kartą perduoti klausimą svarstyti Parlamentui, jei ji ketina pasiūlymą keisti iš esmės arba pakeisti jo tekstą nauju tekstu;
 5. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir nacionaliniams parlamentams.

P7_TC1-COD(2011)0415

Europos Parlamento pozicija, priimta 2013 m. gruodžio 11 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. .../2014, kuriuo nustatomos bendros Sąjungos išorės veiksmų finansavimo priemonių įgyvendinimo taisyklės ir procedūros

(Kadangi Parlamentas ir Taryba pasiekė susitarimą, Parlamento pozicija atitinka galutinį teisės aktą, Reglamentą (ES) Nr. 236/2014.)

⁽¹⁾ OL C 391, 2012 12 18, p. 110.

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

TEISĖKŪROS REZOLIUCIJOS PRIEDAS

Europos Komisijos deklaracija dėl įgyvendinimo aktų naudojimo siekiant nustatyti tam tikrų 2014 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 232/2014, kuriuo nustatoma Europos kaimynystės priemonė, ir 2014 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 231/2014 dėl Pasirengimo narystei pagalbos priemonės (PNPP II) taisyklių įgyvendinimo nuostatas

Europos Komisija mano, kad tarpvalstybinio bendradarbiavimo programų įgyvendinimo taisyklėmis, nustatytomis 2014 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 236/2014, kuriuo nustatomos bendros Sąjungos išorės veiksmų priemonių įgyvendinimo taisyklės ir procedūros, ir kitomis konkretnėmis ir išsamesnėmis įgyvendinimo taisyklėmis, nustatytomis 2014 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 232/2014, kuriuo nustatoma Europos kaimynystės priemonė, ir 2014 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 231/2014 dėl Pasirengimo narystei pagalbos priemonės (PNPP II), siekiama papildyti pagrindinį teisės aktą, todėl to turėtų būti siekiama pagal SESV 290 straipsnį priimamais deleguotaisiais aktais. Europos Komisija neprieštaraus teisėkūros institucijų sutarto teksto priėmimui. Vis dėlto Europos Komisija primena, kad šiuo metu Teisingumo Teismas biocidų byloje nagrinėja, kuo skiriasi SESV 290 ir 291 straipsniai.

Europos Komisijos deklaracija dėl grįžtamųjų lėšų

Laikydamosi 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 dėl Sąjungos bendrajam biudžetui taikomų finansinių taisyklių ir kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 21 straipsnio 5 dalyje nustatytų išsipareigojimų, Europos Komisija į biudžeto projektą įtrauks eilutę, kuria priderinamos vidaus asignuotosios įplaukos, ir, kai įmanoma, nurodys tokių įplaukų sumą.

Kiekvienais metais planuojant biudžetą Biudžeto valdymo institucijai bus nurodyta sukauptų išteklių suma. Vidaus asignuotosios įplaukos į biudžeto projektą bus įtrauktos tik jeigu nekils abejonų dėl jų sumos.

Europos Parlamento pareiškimas dėl pagalbos, skiriamos pagal finansines priemones, sustabdymo

Europos Parlamentas atkreipia dėmesį, kad 2014 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 233/2014, kuriuo nustatoma 2014–2020 m. vystomojo bendradarbiavimo finansavimo priemonė, 2014 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 232/2014, kuriuo nustatoma Europos kaimynystės priemonė, 2014 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 234/2014 dėl bendradarbiavimo su trečiosiomis šalimis partnerystės priemonės sukūrimo ir 2014 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 231/2014 dėl Pasirengimo narystei pagalbos priemonės (PNPP II) aiškiai nenurodyta galimybė sustabdyti pagalbą tais atvejais, kai ją gaunanti šalis nesilaiko pagrindinių atitinkamoje priemonėje įtvirtintų principų, t. y. demokratijos, teisinės valstybės ir pagarbos žmogaus teisėms principų.

Europos Parlamentas mano, kad bet koks pagal šias priemones teikiamos pagalbos sustabdymas pakeistų pagal įprastą teisėkūros procedūrą sutartą bendrą finansinį režimą. Kaip viena iš teisėkūros institucijų ir vienas iš biudžeto valdymo institucijų sudarančių narių Europos Parlamentas šiuo požiūriu turi teisę visapusiškai įgyvendinti savo prerogatyvas, jeigu toks sprendimas būtų priimtas.

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

P7_TA(2013)0566

Stabilumo priemonė ***I

2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo nustatoma stabilumo priemonė (COM(2011)0845 – C7-0497/2011 – 2011/0413(COD))

(Įprasta teisėkūros procedūra: pirmasis svarstymas)

(2016/C 468/67)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą Europos Parlamentui ir Tarybai (COM(2011)0845),
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 2 dalį, 209 straipsnio 1 dalį ir 212 straipsnio 2 dalį, pagal kurias Komisija pateikė pasiūlymą Parlamentui (C7-0497/2011),
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 3 dalį,
 - atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 4 d. Tarybos atstovo laišku priimtą įsipareigojimą pritarti Parlamento pozicijai pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 4 dalį,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 55 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Užsienio reikalų komiteto pranešimą ir Vystymosi komiteto, Tarptautinės prekybos komiteto bei Biudžeto komiteto nuomones (A7-0451/2013),
1. priima per pirmąjį svarstymą toliau pateiktą poziciją;
 2. atsižvelgia į Komisijos pareiškimą, pridėtą prie šios rezoliucijos;
 3. ragina Komisiją dar kartą perduoti klausimą svarstyti Parlamentui, jei ji ketina pasiūlymą keisti iš esmės arba pakeisti jo tekstą nauju tekstu;
 4. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir nacionaliniams parlamentams.

P7_TC1-COD(2011)0413

Europos Parlamento pozicija, priimta 2013 m. gruodžio 11 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. .../2014, kuriuo nustatoma priemonė, kuria prisidedama prie stabilumo ir taikos

(Kadangi Parlamentas ir Taryba pasiekė susitarimą, Parlamento pozicija atitinka galutinį teisės aktą, Reglamentą (ES) Nr. 230/2014.)

TEISĖKŪROS REZOLIUCIJOS PRIEDAS

Europos Komisijos deklaracija dėl strateginio dialogo su Europos Parlamentu ⁽¹⁾

Remdamasi Europos Sąjungos sutarties 14 straipsniu, Europos Komisija, prireikus iš anksto pasikonsultavusi su atitinkamais pagalbos gavėjais, prieš vykdydama programavimą pagal 2014 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 230/2014, kuriuo sukuriamą stabilumo ir taikos priemonė, palaiko strateginį dialogą su Europos

⁽¹⁾ Europos Komisijai atstovaus atsakingas Komisijos narys.

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

Parlamentu. Europos Komisija Europos Parlamentui pateiks turimus susijusius programavimo dokumentus, kuriuose nurodyti kiekvienai šaliai ir (arba) regionui numatyti orientaciniai asignavimai ir kiekvienos šalies ir (arba) regiono prioritetai, tikėtini rezultatai ir orientaciniai asignavimai, numatyti geografinių programų prioritetams įgyvendinti, taip pat pasirinkta pagalbos teikimo tvarka ⁽¹⁾. Europos Komisija pateiks Europos Parlamentui turimus susijusius programavimo dokumentus, kuriuose nurodyti teminiai prioritetai, tikėtini rezultatai, pasirinkta pagalbos teikimo tvarka ⁽¹⁾ ir teminėse programose numatyti tokiems prioritetams skirti finansiniai asignavimai. Europos Komisija atsižvelgs į Europos Parlamento poziciją šiuo klausimu.

Rengdama laikotarpio vidurio peržiūrą ir prieš priimdama bet kokius esminius programavimo dokumentų pakeitimus šio reglamento galiojimo laikotarpiu, Europos Komisija palaikys strateginį dialogą su Europos Parlamentu.

Europos Parlamento prašymu Europos Komisija paaiškins, į kurias Europos Parlamento pastabas atsižvelgta programavimo dokumentuose ir įgyvendinant bet kokius tolesnius veiksmus po strateginio dialogo.

⁽¹⁾ Jeigu taikoma.

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

P7_TA(2013)0567

Europos kaimynystės priemonė ***I

2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo nustatoma Europos kaimynystės priemonė (COM(2011)0839 – C7-0492/2011 – 2011/0405(COD))

(Įprasta teisėkūros procedūra: pirmasis svarstymas)

(2016/C 468/68)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą Europos Parlamentui ir Tarybai (COM(2011)0839),
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 2 dalį ir 209 straipsnio 1 dalį ir 212 straipsnio 2 dalį, pagal kuriuos Komisija pateikė pasiūlymą Parlamentui (C7-0492/2011),
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 3 dalį,
 - atsižvelgdamas į 2012 m. lapkričio 14 d. Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į 2012 m. spalio 9 d. Regionų komiteto nuomonę ⁽²⁾,
 - atsižvelgdamas į Tarybos atstovo 2013 m. gruodžio 4 d. laišku prisiimtą išipareigojimą pritarti Europos Parlamento pozicijai pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 4 dalį,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 55 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Užsienio reikalų komiteto pranešimą ir Vystymosi komiteto, Tarptautinės prekybos komiteto, Biudžeto komiteto, Užimtumo ir socialinių reikalų komiteto, Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komiteto, Regioninės plėtros komiteto, Kultūros ir švietimo komiteto bei Moterų teisių ir lyčių lygybės komiteto nuomones (A7-0449/2013),
1. priima per pirmąjį svarstymą toliau pateiktą poziciją;
 2. pritaria Parlamento pareiškimui, pridėtam prie šios rezoliucijos;
 3. atsižvelgia į Komisijos pareiškimus, pridėtus prie šios rezoliucijos;
 4. ragina Komisiją dar kartą perduoti klausimą svarstyti Parlamentui, jei ji ketina pasiūlymą keisti iš esmės arba pakeisti jo tekstą nauju tekstu;
 5. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir nacionaliniams parlamentams.

⁽¹⁾ OL C 11, 2013 1 15, p. 77.

⁽²⁾ OL C 391, 2012 12 18, p. 110

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

P7_TC1-COD(2011)0405**Europos Parlamento pozicija, priimta 2013 m. gruodžio 11 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. .../2014, kuriuo sukuriama Europos kaimynystės priemonė***(Kadangi Parlamentas ir Taryba pasiekė susitarimą, Parlamento pozicija atitinka galutinį teisės aktą, Reglamentą (ES) Nr. 232/2014.)*

TEISĖKŪROS REZOLIUCIJOS PRIEDAS

Europos Komisijos deklaracija dėl strateginio dialogo su Europos Parlamentu ⁽¹⁾

Remdamasi Europos Sąjungos sutarties 14 straipsniu, Europos Komisija, prireikus iš anksto pasikonsultavusi su atitinkamais pagalbos gavėjais, prieš vykdydama programavimą pagal 2014 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 232/2014, kuriuo nustatoma Europos kaimynystės priemonė, palaikys strateginį dialogą su Europos Parlamentu. Europos Komisija Europos Parlamentui pateiks turimus susijusius programavimo dokumentus, kuriuose nurodyti kiekvienai šaliai ir (arba) regionui numatyti orientaciniai asignavimai ir kiekvienos šalies ir (arba) regiono prioritetai, tikėtini rezultatai ir orientaciniai asignavimai, numatyti geografinių programų prioritetams įgyvendinti, taip pat pasirinkta pagalbos teikimo tvarka ⁽²⁾. Europos Komisija pateiks Europos Parlamentui turimus susijusius programavimo dokumentus, kuriuose nurodyti teminiai prioritetai, tikėtini rezultatai, pasirinkta pagalbos teikimo tvarka² ir teminėse programose numatyti tokiems prioritetams skirti finansiniai asignavimai. Europos Komisija atsižvelgs į Europos Parlamento poziciją šiuo klausimu.

Rengdama laikotarpio vidurio peržiūrą ir prieš priimdama bet kokius esminius programavimo dokumentų pakeitimus šio reglamento galiojimo laikotarpiu, Europos Komisija palaikys strateginį dialogą su Europos Parlamentu.

Europos Parlamento prašymu Europos Komisija paaiškins, į kurias Europos Parlamento pastabas atsižvelgta programavimo dokumentuose ir įgyvendinant bet kokius tolesnius veiksmus po strateginio dialogo.

Europos Komisijos deklaracija dėl įgyvendinimo aktų naudojimo siekiant nustatyti tam tikrų 2014 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 232/2014, kuriuo nustatoma Europos kaimynystės priemonė ir 2014 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 231/2014 dėl Pasirengimo narystei pagalbos priemonės (PNPP II), taisyklių įgyvendinimo nuostatas

Europos Komisija mano, kad tarpvalstybinio bendradarbiavimo programų įgyvendinimo taisyklėmis, nustatytomis 2014 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 236/2014, kuriuo nustatomos bendros Sąjungos išorės veiksmų priemonių įgyvendinimo taisyklės ir procedūros, ir kitomis konkretesnėmis ir išsamesnėmis įgyvendinimo taisyklėmis, nustatytomis 2014 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 232/2014, kuriuo nustatoma Europos kaimynystės priemonė ir 2014 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 231/

⁽¹⁾ Europos Komisijai atstovaus atsakingas Komisijos narys.

⁽²⁾ Jeigu taikoma.

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

2014 dėl Pasirengimo narystei pagalbos priemonės (PNPP II), siekiama papildyti pagrindinį teisės aktą, todėl to turėtų būti siekiama pagal SESV 290 straipsnį priimamais deleguotaisiais aktais. Europos Komisija neprieštaraus teisėkūros institucijų sutarto teksto priėmimui. Vis dėlto Europos Komisija primena, kad šiuo metu Teisingumo Teismas biocidų byloje nagrinėja, kuo skiriasi SESV 290 ir 291 straipsniai.

Europos Parlamento pareiškimas dėl pagalbos, teikiamos pagal finansines priemones, sustabdymo

Europos Parlamentas atkreipia dėmesį, kad 2014 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 233/2014, kuriuo nustatoma 2014–2020 m. vystomojo bendradarbiavimo finansavimo priemonė, 2014 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 232/2014, kuriuo nustatoma Europos kaimynystės priemonė, 2014 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 234/2014 dėl bendradarbiavimo su trečiosiomis šalimis partnerystės priemonės sukūrimo ir 2014 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 231/2014 dėl Pasirengimo narystei pagalbos priemonės (PNPP II) aiškiai nenurodyta galimybė sustabdyti pagalbą tais atvejais, kai ją gaunanti šalis nesilaiko pagrindinių atitinkamoje priemonėje įtvirtintų principų, t. y. demokratijos, teisinės valstybės ir pagarbos žmogaus teisėms principų.

Europos Parlamentas mano, kad bet koks pagal šias priemones teikiamos pagalbos sustabdymas pakeistų pagal įprastą teisėkūros procedūrą sutartą bendrą finansinį režimą. Kaip viena iš teisėkūros institucijų ir vienas iš biudžeto valdymo institucijų sudarančių narių Europos Parlamentas šiuo požiūriu turi teisę visapusiškai įgyvendinti savo prerogatyvas, jeigu toks sprendimas būtų priimtas.

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

P7_TA(2013)0568

Pasirengimo narystei pagalbos priemonė *I****2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl Pasirengimo narystei pagalbos priemonės (PNPP II) (COM(2011)0838 – C7-0491/2011 – 2011/0404(COD))****(Įprasta teisėkūros procedūra: pirmasis svarstymas)**

(2016/C 468/69)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą Europos Parlamentui ir Tarybai (COM(2011)0838),
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 2 dalį ir 212 straipsnio 2 dalį, pagal kuriuos Komisija pateikė pasiūlymą Parlamentui (C7-0491/2011),
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 3 dalį,
 - atsižvelgdamas į 2012 m. lapkričio 14 d. Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į 2012 m. spalio 9 d. Regionų komiteto nuomonę ⁽²⁾,
 - atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 4 d. Tarybos atstovo laišku prisiimtą įsipareigojimą pritarti Parlamento pozicijai pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 4 dalį,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 55 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Užsienio reikalų komiteto pranešimą ir Tarptautinės prekybos komiteto, Biudžeto komiteto, Užimtumo ir socialinių reikalų komiteto bei Regioninės plėtros komiteto nuomones (A7-0445/2013),
1. priima per pirmąjį svarstymą toliau pateiktą poziciją;
 2. pritaria Europos Parlamento pareiškimams ir Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos bendriems pareiškimams, pridėtiems prie šios rezoliucijos;
 3. atsižvelgia į Komisijos deklaracijas, pridėtas prie šios rezoliucijos;
 4. ragina Komisiją dar kartą perduoti klausimą svarstyti Parlamentui, jei ji ketina pasiūlymą keisti iš esmės arba pakeisti jo tekstą nauju tekstu;
 5. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir nacionaliniams parlamentams.

P7_TC1-COD(2011)0404**Europos Parlamento pozicija, priimta 2013 m. gruodžio 11 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. .../2014, kuriuo nustatoma Pasirengimo narystei paramos priemonė (PNPP II)***(Kadangi Parlamentas ir Taryba pasiekė susitarimą, Parlamento pozicija atitinka galutinį teisės aktą, Reglamentą (ES) Nr. 231/2014.)*⁽¹⁾ OL C 11, 2013 1 15, p. 77.⁽²⁾ OL C 391, 2012 12 18, p. 110.

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

TEISĖKŪROS REZOLIUCIJOS PRIEDAS

Europos Komisijos deklaracija dėl strateginio dialogo su Europos Parlamentu ⁽¹⁾

Remdamasi Europos Sąjungos sutarties 14 straipsniu, Europos Komisija, prireikus iš anksto pasikonsultavusi su atitinkamais pagalbos gavėjais, prieš vykdydama programavimą pagal 2014 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 231/2014 dėl Pasirengimo narystei pagalbos priemonės (PNPP II), palaikys strateginį dialogą su Europos Parlamentu. Europos Komisija Europos Parlamentui pateiks turimus susijusius programavimo dokumentus, kuriuose nurodyti kiekvienai šaliai ir (arba) regionui numatyti orientaciniai asignavimai ir kiekvienos šalies ir (arba) regiono prioritetai, tikėtini rezultatai ir orientaciniai asignavimai, numatyti geografinių programų prioritetams įgyvendinti, taip pat pasirinkta pagalbos teikimo tvarka ⁽²⁾. Europos Komisija pateiks Europos Parlamentui turimus susijusius programavimo dokumentus, kuriuose nurodyti teminiai prioritetai, tikėtini rezultatai, pasirinkta pagalbos teikimo tvarka² ir teminėse programose numatyti tokiems prioritetams skirti finansiniai asignavimai. Europos Komisija atsižvelgs į Europos Parlamento poziciją šiuo klausimu.

Rengdama laikotarpio vidurio peržiūrą ir prieš priimdama bet kokius esminius programavimo dokumentų pakeitimus šio reglamento galiojimo laikotarpiu, Europos Komisija palaikys strateginį dialogą su Europos Parlamentu.

Europos Parlamento prašymu Europos Komisija paaiškins, į kurias Europos Parlamento pastabas atsižvelgta programavimo dokumentuose ir įgyvendinant bet kokius tolesnius veiksmus po strateginio dialogo.

Bendra Europos Parlamento, Europos Sąjungos Tarybos ir Europos Komisijos deklaracija dėl mažumoms skirtų horizontaliųjų programų finansavimo

Europos Parlamentas, Europos Sąjungos Taryba ir Europos Komisija sutinka, kad 2014 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 231/2014 dėl Pasirengimo narystei pagalbos priemonės (PNPP II) 2 straipsnio 1 dalies a punkto ii papunkčio nuostata turi būti aiškinama taip, kad pagal ją būtų leidžiama finansuoti programas, kuriomis skatinama pagarba mažumoms ir jų apsauga laikantis Kopenhagos kriterijų, kaip buvo numatyta pagal 2006 m. liepos 17 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1085/2006, nustatantį Pasirengimo narystei pagalbos priemonę (IPA).

Europos Komisijos deklaracija dėl įgyvendinimo aktų naudojimo siekiant nustatyti tam tikrų 2014 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 232/2014, kuriuo nustatoma Europos kaimynystės priemonė, ir 2014 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 231/2014 dėl Pasirengimo narystei pagalbos priemonės (PNPP II) taisyklių įgyvendinimo nuostatas

Europos Komisija mano, kad tarpvalstybinio bendradarbiavimo programų įgyvendinimo taisyklėmis, nustatytomis 2014 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 236/2014, kuriuo nustatomos bendros Sąjungos išorės veiksmų priemonių įgyvendinimo taisyklės ir procedūros, ir kitomis konkretesnėmis ir išsamesnėmis įgyvendinimo taisyklėmis, nustatytomis 2014 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 232/2014, kuriuo nustatoma Europos kaimynystės priemonė, ir 2014 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 231/2014 dėl Pasirengimo narystei pagalbos priemonės (PNPP II), siekiama papildyti pagrindinį teisės aktą, todėl to turėtų būti siekiama pagal SESV 290 straipsnį priimamais deleguotaisiais aktais. Europos Komisija neprieštaras teisėkūros institucijų sutarto teksto priėmimui. Vis dėlto Europos Komisija primena, kad šiuo metu Teisingumo Teismas biocidų byloje nagrinėja, kuo skiriasi SESV 290 ir 291 straipsniai.

⁽¹⁾ Europos Komisijai atstovaus atsakingas Komisijos narys.

⁽²⁾ Jeigu taikoma.

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

Europos Parlamento pareiškimas dėl pagalbos, skiriamos pagal finansines priemones, sustabdymo

Europos Parlamentas atkreipia dėmesį, kad 2014 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 233/2014, kuriuo nustatoma 2014–2020 m. vystomojo bendradarbiavimo finansavimo priemonė, 2014 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 232/2014, kuriuo nustatoma Europos kaimynystės priemonė, 2014 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 234/2014 dėl bendradarbiavimo su trečiosiomis šalimis partnerystės priemonės sukūrimo ir 2014 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 231/2014 dėl Pasirengimo narystei pagalbos priemonės (PNPP II) aiškiai nenurodyta galimybė sustabdyti pagalbą tais atvejais, kai ją gaunanti šalis nesilaiko pagrindinių atitinkamoje priemonėje įtvirtintų principų, t. y. demokratijos, teisinės valstybės ir pagarbos žmogaus teisėms principų.

Europos Parlamentas mano, kad bet koks pagal šias priemones teikiama pagalba sustabdymas pakeistų pagal įprastą teisėkūros procedūrą sutartą bendrą finansinį režimą. Kaip viena iš teisėkūros institucijų ir vienas iš biudžeto valdymo institucijų sudarančių narių Europos Parlamentas šiuo požiūriu turi teisę visapusiškai įgyvendinti savo prerogatyvas, jeigu toks sprendimas būtų priimtas.

Europos Parlamento pareiškimas dėl 2014 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 231/2014 dėl Pasirengimo narystei pagalbos priemonės (PNPP II) I priede išvardytų pagalbos gavėjų

Europos Parlamentas atkreipia dėmesį, kad visame 2014 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 231/2014 dėl Pasirengimo narystei pagalbos priemonės (PNPP II) tekste naudojama formuluotė „I priede išvardyti pagalbos gavėjai“. Europos Parlamentas laikosi nuomonės, kad pagalbos gavėjai reiškia pagalbą gaunančias šalis.

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

P7_TA(2013)0569

Bendradarbiavimo su trečiosiomis šalimis partnerystės priemonė *I**

2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl bendradarbiavimo su trečiosiomis šalimis partnerystės priemonės sukūrimo (COM(2011)0843 – C7-0495/2011 – 2011/0411(COD))

(Įprasta teisėkūros procedūra: pirmasis svarstymas)

(2016/C 468/70)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą Europos Parlamentui ir Tarybai (COM(2011)0843),
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 2 dalį ir 207 straipsnio 2 dalį, 209 straipsnio 1 dalį bei 212 straipsnio 2 dalį, pagal kuriuos Komisija pateikė pasiūlymą Parlamentui (C7-0495/2011),
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 3 dalį,
 - atsižvelgdamas į 2012 m. spalio 9 d. Regionų komiteto nuomonę⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į Tarybos atstovo 2013 m. gruodžio 4 d. laišku prisiimtą įsipareigojimą pritarti Parlamento pozicijai pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 4 dalį,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 55 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Užsienio reikalų komiteto pranešimą ir Tarptautinės prekybos komiteto, Vystymosi komiteto, Biudžeto komiteto ir Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komiteto nuomones (A7-0446/2013),
1. priima per pirmąjį svarstymą toliau pateiktą poziciją;
 2. pritaria Europos Parlamento pareiškimui, pridėtam prie šios rezoliucijos,
 3. atsižvelgia į Komisijos pareiškimą, pridėtą prie šios rezoliucijos,
 4. ragina Komisiją dar kartą perduoti klausimą svarstyti Parlamentui, jei ji ketina pasiūlymą keisti iš esmės arba pakeisti jo tekstą nauju tekstu;
 5. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir nacionaliniams parlamentams.

P7_TC1-COD(2011)0411

Europos Parlamento pozicija, priimta 2013 m. gruodžio 11 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. .../2014, kuriuo nustatoma bendradarbiavimo su trečiosiomis šalimis partnerystės priemonė

(Kadangi Parlamentas ir Taryba pasiekė susitarimą, Parlamento pozicija atitinka galutinį teisės aktą, Reglamentą (ES) Nr. 234/2014.)

⁽¹⁾ OL C 391, 2012 12 18, p. 110.

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

TEISĖKŪROS REZOLIUCIJOS PRIEDAS

Europos Komisijos deklaracija dėl strateginio dialogo su Europos Parlamentu ⁽¹⁾

Remdamasi Europos Sąjungos sutarties 14 straipsniu, Europos Komisija, prireikus iš anksto pasikonsultavusi su atitinkamais pagalbos gavėjais, prieš vykdydama programavimą pagal 2014 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 234/2014 dėl bendradarbiavimo su trečiosiomis šalimis partnerystės priemonės sukūrimo palaikys strateginį dialogą su Europos Parlamentu. Europos Komisija Europos Parlamentui pateiks turimus susijusius programavimo dokumentus, kuriuose nurodyti kiekvienai šaliai ir (arba) regionui numatyti orientaciniai asignavimai ir kiekvienos šalies ir (arba) regiono prioritetai, tikėtini rezultatai ir orientaciniai asignavimai, numatyti geografinių programų prioritetams įgyvendinti, taip pat pasirinkta pagalbos teikimo tvarka ⁽²⁾. Europos Komisija pateiks Europos Parlamentui turimus susijusius programavimo dokumentus, kuriuose nurodyti teminiai prioritetai, tikėtini rezultatai, pasirinkta pagalbos teikimo tvarka² ir teminėse programose numatyti tokiems prioritetams skirti finansiniai asignavimai. Europos Komisija atsižvelgs į Europos Parlamento poziciją šiuo klausimu.

Rengdama laikotarpio vidurio peržiūrą ir prieš priimdama bet kokius esminius programavimo dokumentų pakeitimus šio reglamento galiojimo laikotarpiu, Europos Komisija palaikys strateginį dialogą su Europos Parlamentu.

Europos Parlamento prašymu Europos Komisija paaiškins, į kurias Europos Parlamento pastabas atsižvelgta programavimo dokumentuose ir įgyvendinant bet kokius tolesnius veiksmus po strateginio dialogo.

Europos Parlamento pareiškimas dėl pagalbos, skiriamos pagal finansines priemones, sustabdymo

Europos Parlamentas atkreipia dėmesį, kad 2014 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 233/2014, kuriuo nustatoma 2014–2020 m. vystomojo bendradarbiavimo finansavimo priemonė, 2014 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 232/2014, kuriuo nustatoma Europos kaimynystės priemonė, 2014 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 234/2014 dėl bendradarbiavimo su trečiosiomis šalimis partnerystės priemonės sukūrimo ir 2014 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 231/2014 dėl Pasirengimo narystei pagalbos priemonės (PNPP II) aiškiai nenurodyta galimybė sustabdyti pagalbą tais atvejais, kai ją gaunanti šalis nesilaiko pagrindinių atitinkamoje priemonėje įtvirtintų principų, t. y. demokratijos, teisinės valstybės ir pagarbos žmogaus teisėms principų.

Europos Parlamentas mano, kad bet koks pagal šias priemones teikiamos pagalbos sustabdymas pakeistų pagal įprastą teisėkūros procedūrą sutartą bendrą finansinį režimą. Kaip viena iš teisėkūros institucijų ir vienas iš biudžeto valdymo institucijų sudarančių narių Europos Parlamentas šiuo požiūriu turi teisę visapusiškai įgyvendinti savo prerogatyvas, jeigu toks sprendimas būtų priimtas.

⁽¹⁾ Europos Komisijai atstovaus atsakingas Komisijos narys.

⁽²⁾ Jeigu taikoma.

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

P7_TA(2013)0570

Demokratijos ir žmogaus teisių rėmimo visame pasaulyje finansavimo priemonė ***I

2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo sukuriama demokratijos ir žmogaus teisių rėmimo visame pasaulyje finansavimo priemonė (COM(2011)0844 – C7-0496/2011 – 2011/0412(COD))

(Įprasta teisėkūros procedūra: pirmasis svarstymas)

(2016/C 468/71)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą Europos Parlamentui ir Tarybai (COM(2011)0844),
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 2 dalį ir 209 ir 212 straipsnius, pagal kuriuos Komisija pateikė pasiūlymą Parlamentui (C7-0496/2011),
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 3 dalį,
 - atsižvelgdamas į 2012 m. lapkričio 15 d. Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į 2012 m. spalio 9 d. Regionų komiteto nuomonę ⁽²⁾,
 - atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 4 d. Tarybos atstovo laišku prisiimtą įsipareigojimą pritarti Parlamento pozicijai pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 4 dalį,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 55 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Užsienio reikalų komiteto pranešimą ir Vystymosi komiteto, Biudžeto komiteto, ir Moterų teisių ir lyčių lygybės komiteto nuomones (A7-0448/2013),
1. priima per pirmąjį svarstymą toliau pateiktą poziciją;
 2. pritaria Parlamento, Tarybos ir Komisijos bendram pareiškimui, pridėtam prie šios rezoliucijos;
 3. atsižvelgia į Komisijos pareiškimą, pridėtą prie šios rezoliucijos;
 4. ragina Komisiją dar kartą perduoti klausimą svarstyti Parlamentui, jei ji ketina pasiūlymą keisti iš esmės arba pakeisti jo tekstą nauju tekstu;
 5. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir nacionaliniams parlamentams.

P7_TC1-COD(2011)0412

Europos Parlamento pozicija, priimta 2013 m. gruodžio 11 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. .../2014, kuriuo nustatoma demokratijos ir žmogaus teisių rėmimo visame pasaulyje finansavimo priemonė

(Kadangi Parlamentas ir Taryba pasiekė susitarimą, Parlamento pozicija atitinka galutinį teisės aktą, Reglamentą (ES) Nr. 235/2014.)

⁽¹⁾ OL C 11, 2013 1 15, p. 81.

⁽²⁾ OL C 391, 2012 12 18, p. 110.

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

TEISĖKŪROS REZOLIUCIJOS PRIEDAS

Europos Komisijos deklaracija dėl strateginio dialogo su Europos Parlamentu ⁽¹⁾

Remdamasi Europos Sąjungos sutarties 14 straipsniu, Europos Komisija, prireikus iš anksto pasikonsultavusi su atitinkamais pagalbos gavėjais, prieš vykdydama programavimą pagal 2014 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 235/2014, kuriuo sukuriama demokratijos ir žmogaus teisių rėmimo visame pasaulyje finansavimo priemonė, palaiko strateginį dialogą su Europos Parlamentu. Europos Komisija Europos Parlamentui pateiks turimus susijusius programavimo dokumentus, kuriuose nurodyti kiekvienai šaliai ir (arba) regionui numatyti orientaciniai asignavimai ir kiekvienos šalies ir (arba) regiono prioritetai, tikėtini rezultatai ir orientaciniai asignavimai, numatyti geografinių programų prioritetams įgyvendinti, taip pat pasirinkta pagalbos teikimo tvarka ⁽²⁾. Europos Komisija pateiks Europos Parlamentui turimus susijusius programavimo dokumentus, kuriuose nurodyti teminiai prioritetai, tikėtini rezultatai, pasirinkta pagalbos teikimo tvarka² ir teminėse programose numatyti tokiems prioritetams skirti finansiniai asignavimai. Europos Komisija atsižvelgs į Europos Parlamento poziciją šiuo klausimu.

Rengdama laikotarpio vidurio peržiūrą ir prieš priimdama bet kokius esminius programavimo dokumentų pakeitimus šio reglamento galiojimo laikotarpiu, Europos Komisija palaikys strateginį dialogą su Europos Parlamentu.

Europos Parlamento prašymu Europos Komisija paaiškins, į kurias Europos Parlamento pastabas atsižvelgta programavimo dokumentuose ir įgyvendinant bet kokius tolesnius veiksmus po strateginio dialogo.

Bendra Europos Parlamento, Europos Sąjungos Tarybos ir Europos Komisijos deklaracija dėl rinkimų stebėjimo misijų

Europos Parlamentas, Europos Sąjungos Taryba ir Europos Komisija pabrėžia, kad Europos Sąjungos rinkimų stebėjimo misijai tenka svarbus vaidmuo remiant Sąjungos išorės santykių politiką, kuria skatinama demokratija šalyse partnerėse. ES rinkimų stebėjimo misija padeda didinti rinkimų procesų skaidrumą ir pasitikėjimą jais, neformaliai vertinti rinkimus ir parengti rekomendacijas, kaip toliau tobulinti rinkimų procesus Sąjungai palaikant bendradarbiavimą ir politinį dialogą su šalimis partnerėmis. Todėl Europos Parlamentas, Europos Sąjungos Taryba ir Europos Komisija susitaria, kad iki 25 proc. biudžeto, numatyto 2014–2020 m. laikotarpiu, kuriuo galios 2014 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 235/2014, kuriuo sukuriama demokratijos ir žmogaus teisių rėmimo visame pasaulyje finansavimo priemonė, lėšų turėtų būti skiriama ES rinkimų stebėjimo misijų finansavimui, atsižvelgiant į metinius rinkimų prioritetus.

⁽¹⁾ Europos Komisijai atstovaus atsakingas Komisijos narys.

⁽²⁾ Jeigu taikoma.

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

P7_TA(2013)0571

Vystomojo bendradarbiavimo finansinės priemonės nustatymas ***I

2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo nustatoma vystomojo bendradarbiavimo finansinė priemonė (COM(2011)0840 – C7-0493/2011 – 2011/0406(COD))

(Įprasta teisėkūros procedūra: pirmasis svarstymas)

(2016/C 468/72)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą Europos Parlamentui ir Tarybai (COM(2011)0840),
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 2 dalį ir 209 straipsnio 1 dalį, pagal kurias Komisija pateikė pasiūlymą Parlamentui (C7-0493/2011),
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 3 dalį,
 - atsižvelgdamas į 2012 m. spalio 9 d. Regionų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į Tarybos atstovo 2013 m. gruodžio 4 d. laišku priimtą įsipareigojimą pritarti Parlamento pozicijai pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 4 dalį,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 55 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Vystymosi komiteto pranešimą ir Užsienio reikalų komiteto, Tarptautinės prekybos komiteto, Biudžeto komiteto ir Moterų teisių ir lyčių lygybės komiteto nuomones (A7-0450/2013),
1. priima per pirmąjį svarstymą toliau pateiktą poziciją;
 2. pritaria Parlamento pareiškimui ir Parlamento, Tarybos ir Komisijos bendram pareiškimui, pridėtam prie šios rezoliucijos;
 3. atsižvelgia į Komisijos pareiškimą, pridėtą prie šios rezoliucijos;
 4. ragina Komisiją dar kartą perduoti klausimą svarstyti Parlamentui, jei ji ketina pasiūlymą keisti iš esmės arba pakeisti jo tekstą nauju tekstu;
 5. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir nacionaliniams parlamentams.

P7_TC1-COD(2011)0406

Europos Parlamento pozicija, priimta 2013 m. gruodžio 11 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. .../2014, kuriuo nustatoma vystomojo bendradarbiavimo finansavimo priemonė 2014–2020 m. laikotarpiui

(Kadangi Parlamentas ir Taryba pasiekė susitarimą, Parlamento pozicija atitinka galutinį teisės aktą, Reglamentą (ES) Nr. 233/2014.)

⁽¹⁾ OL C 391, 2012 12 18, p. 110.

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

TEISĖKŪROS REZOLIUCIJOS PRIEDAS

Europos Komisijos deklaracija dėl strateginio dialogo su Europos Parlamentu ⁽¹⁾

Remdamasi Europos Sąjungos sutarties 14 straipsniu, Europos Komisija, prireikus iš anksto pasikonsultavusi su atitinkamais pagalbos gavėjais, prieš vykdydama programavimą pagal 2014 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 233/2014, kuriuo nustatoma 2014–2020 m. vystomojo bendradarbiavimo finansinė priemonė, palaiko strateginį dialogą su Europos Parlamentu. Europos Komisija Europos Parlamentui pateiks turimus susijusius programavimo dokumentus, kuriuose nurodyti kiekvienai šaliai ir (arba) regionui numatyti orientaciniai asignavimai ir kiekvienos šalies ir (arba) regiono prioritetai, tikėtini rezultatai ir orientaciniai asignavimai, numatyti geografinių programų prioritetams įgyvendinti, taip pat pasirinkta pagalbos teikimo tvarka ⁽²⁾. Europos Komisija pateiks Europos Parlamentui turimus susijusius programavimo dokumentus, kuriuose nurodyti teminiai prioritetai, tikėtini rezultatai, pasirinkta pagalbos teikimo tvarka² ir teminėse programose numatyti tokie prioritetams skirti finansiniai asignavimai. Europos Komisija atsižvelgs į Europos Parlamento poziciją šiuo klausimu.

Rengdama laikotarpio vidurio peržiūrą ir prieš priimdama bet kokius esminius programavimo dokumentų pakeitimus šio reglamento galiojimo laikotarpiu, Europos Komisija palaikys strateginį dialogą su Europos Parlamentu.

Europos Parlamento prašymu Europos Komisija paaiškins, į kurias Europos Parlamento pastabas atsižvelgta programavimo dokumentuose ir įgyvendinant bet kokius tolesnius veiksmus po strateginio dialogo.

Europos Parlamento, Europos Sąjungos Tarybos ir Europos Komisijos deklaracija dėl 2014 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 233/2014, kuriuo nustatoma 2014–2020 m. vystomojo bendradarbiavimo finansinė priemonė, 5 straipsnio 2 dalies b punkto ii papunkčio

Kalbant apie 2014 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 233/2014, kuriuo nustatoma 2014–2020 m. vystomojo bendradarbiavimo finansinė priemonė, 5 straipsnio 2 dalies b punkto ii papunkčio taikymą, šio reglamento įsigaliojimo metu laikoma, kad dvišalis bendradarbiavimas išimtiniais atvejais, taip pat atsižvelgiant į tai, kad siekiama laipsniškai nutraukti vystomosios pagalbos teikimą, palaikomas su šiomis šalimis partnerėmis: Kuba, Kolumbija, Ekvadoru, Peru ir Pietų Afrika.

Europos Komisijos deklaracija dėl 2014 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 233/2014, kuriuo nustatoma 2014–2020 m. vystomojo bendradarbiavimo finansinė priemonė, 5 straipsnio

Prieš pakeisdama 2014 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 233/2014, kuriuo nustatoma 2014–2020 m. vystomojo bendradarbiavimo finansinė priemonė, 5 straipsnio 2 dalies b punkto ii papunkčio taikymo sritį, Europos Komisija prašys Europos Parlamento pateikti nuomonę.

Europos Komisijos deklaracija dėl asignavimo, skirto pagrindinėms paslaugoms teikti

2014 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 233/2014, kuriuo nustatoma 2014–2020 m. vystomojo bendradarbiavimo finansinė priemonė, turėtų padėti Sąjungai vykdyti bendrą išsipareigojimą nuolat remti žmogaus socialinę raidą, kad atsižvelgiant į Tūkstantmečio vystymosi tikslus būtų gerinamos žmonių gyvenimo sąlygos. Bent 20 proc. pagal tą reglamentą numatytos pagalbos bus skirta pagrindinėms socialinėms paslaugoms teikti, daugiausia dėmesio skiriant sveikatos priežiūrai ir švietimo sritims, taip pat vidurinio mokslo sričiai, pripažįstant, kad

⁽¹⁾ Europos Komisijai atstovaus atsakingas Komisijos narys.

⁽²⁾ Jeigu taikoma.

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

būtinai tam tikras lankstumas, pvz., atvejais, kai teikiama išimtinė pagalba. Informacija apie tai, kaip atsižvelgta į šią deklaraciją, bus pateikta 2014 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 236/2014, kuriuo nustatomos bendros Sąjungos išorės veiksnių priemonių įgyvendinimo taisyklės ir procedūros, 13 straipsnyje nurodytoje metinėje ataskaitoje.

Europos Parlamento pareiškimas dėl pagalbos, teikiamos pagal finansines priemones, sustabdymo

Europos Parlamentas atkreipia dėmesį, kad 2014 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 233/2014, kuriuo nustatoma 2014–2020 m. vystomojo bendradarbiavimo finansavimo priemonė, 2014 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 232/2014, kuriuo nustatoma Europos kaimynystės priemonė, 2014 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 234/2014 dėl bendradarbiavimo su trečiosiomis šalimis partnerystės priemonės sukūrimo ir 2014 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 231/2014 dėl Pasirengimo narystei pagalbos priemonės (PNPP II) aiškiai nenurodyta galimybė sustabdyti pagalbą tais atvejais, kai ją gaunanti šalis nesilaiko pagrindinių atitinkamoje priemonėje įtvirtintų principų, t. y. demokratijos, teisinės valstybės ir pagarbos žmogaus teisėms principų.

Europos Parlamentas mano, kad bet koks pagal šias priemones teikiamos pagalbos sustabdymas pakeistų pagal įprastą teisėkūros procedūrą sutartą bendrą finansinį režimą. Kaip viena iš teisėkūros institucijų ir vienas iš biudžeto valdymo institucijų sudarančių narių Europos Parlamentas šiuo požiūriu turi teisę visapusiškai įgyvendinti savo prerogatyvas, jeigu toks sprendimas būtų priimtas.

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

P7_TA(2013)0572

Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondas (2014–2020 m.) *I****2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo (2014–2020 m.) (COM(2011)0608 – C7-0319/2011 – 2011/0269(COD))****(Įprasta teisėkūros procedūra: pirmasis svarstymas)**

(2016/C 468/73)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą Europos Parlamentui ir Tarybai (COM(2011)0608),
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 2 dalį ir į 175, 42 ir 43 straipsnius, pagal kuriuos Komisija pateikė pasiūlymą Parlamentui (C7-0319/2011),
 - atsižvelgdamas į Teisės reikalų komiteto nuomonę dėl pasiūlyto teisinio pagrindo,
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 3 dalį ir į 175 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Danijos parlamento, Nyderlandų Senato ir Nyderlandų Atstovų Rūmų bei Švedijos parlamento pagal Protokolą Nr. 2 dėl subsidiarumo ir proporcingumo principų taikymo pateiktą pagrįstą nuomonę, kurioje tvirtinama, jog teisėkūros procedūra priimamo akto projektas neatitinka subsidiarumo principo,
 - atsižvelgdamas į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto 2012 m. vasario 23 d. nuomonę ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į 2012 m. gegužės 3 d. Regionų komiteto nuomonę ⁽²⁾,
 - atsižvelgdamas į Tarybos atstovo 2013 m. spalio 18 d. laišku prisiimtą išpareigojimą pritarti Parlamento pozicijai pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 4 dalį,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 55 ir 37 straipsnius,
 - atsižvelgdamas į Užimtumo ir socialinių reikalų komiteto pranešimą ir į Tarptautinės prekybos komiteto, Biudžeto komiteto, Biudžeto kontrolės komiteto, Regioninės plėtros komiteto ir Moterų teisių ir lyčių lygybės komiteto nuomones (A7-0005/2013),
1. priima per pirmąjį svarstymą toliau pateiktą poziciją;
 2. ragina Komisiją dar kartą perduoti klausimą svarstyti Parlamentui, jei ji ketina pasiūlymą keisti iš esmės arba pakeisti jo tekstą nauju tekstu;
 3. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir nacionaliniams parlamentams.

⁽¹⁾ OL C 143, 2012 5 22, p. 42.⁽²⁾ OL C 225, 2012 7 27, p. 159.

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

P7_TC1-COD(2011)0269

Europos Parlamento pozicija, priimta 2013 m. gruodžio 11 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. .../2013 dėl Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo (2014–2020 m.), kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 1927/2006

(Kadangi Parlamentas ir Taryba pasiekė susitarimą, Parlamento pozicija atitinka galutinį teisės aktą, Reglamentą (ES) Nr. 1309/2013.)

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

P7_TA(2013)0573

Privalomi automatiniai apmokestinimo srities informacijos mainai *

2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Tarybos direktyvos, kuria iš dalies keičiamos Direktyvos 2011/16/ES nuostatos dėl privalomų automatinių apmokestinimo srities informacijos mainų (COM(2013)0348 – C7-0200/2013 – 2013/0188(CNS))

(Speciali teisėkūros procedūra: konsultavimasis)

(2016/C 468/74)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą Tarybai (COM(2013)0348),

 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 115 straipsnį, pagal kurį Taryba kreipėsi į Parlamentą dėl konsultacijos (C7-0200/2013),

 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 55 straipsnį,

 - atsižvelgdamas į Ekonomikos ir pinigų politikos komiteto pranešimą ir Biudžeto kontrolės komiteto nuomonę (A7-0376/2013),
1. pritaria Komisijos pasiūlymui su pakeitimais;

 2. ragina Komisiją pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 293 straipsnio 2 dalį atitinkamai pakeisti savo pasiūlymą;

 3. ragina Tarybą pranešti Parlamentui, jei ji ketina nukrypti nuo teksto, kuriam pritarė Parlamentas;

 4. ragina Tarybą dar kartą konsultuotis su Parlamentu, jei ji ketina iš esmės keisti Komisijos pasiūlymą;

 5. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir nacionaliniams parlamentams.

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

Pakeitimas 1
Pasiūlymas dėl direktyvos
1 konstatuojamoji dalis

Komisijos siūlomas tekstas

- (1) pastaruoju metu mokestinio sukčiavimo **ir** mokesčių slėpimo problema labai išaugo ir kelia didelį susirūpinimą Sąjungoje ir pasaulyje. Dėl nedeklaruojamų ir neapmokestinamų pajamų gerokai mažėja nacionalinės mokesinės pajamos. Todėl **skubiai reikia** didinti mokesčių surinkimo veiksmingumą ir efektyvumą. Automatiniai informacijos mainai – šiuo atžvilgiu svarbi priemonė, ir 2012 m. gruodžio 6 d. komunikate „Veiksmų planas stiprinti kovą su mokesčiniu sukčiavimu ir mokesčių slėpimu“⁽⁸⁾ Komisija pabrėžė, kad reikia aktyviai skatinti automatinius informacijos mainus, kad ateityje jie būtų Europos ir tarptautinis skaidrumo ir keitimosi informacija mokesčių klausimais standartas. 2013 m. gegužės 22 d. Europos Vadovų Taryba paprašė automatinius informacijos mainus išplėsti Sąjungos ir pasauliniu lygmenimis, siekiant kovoti su mokesčiniu sukčiavimu, mokesčių slėpimu ir agresyviu mokesčių planavimu;

⁽⁸⁾ COM(2012)0722 *final*.

Pakeitimas

- (1) pastaruoju metu mokestinio sukčiavimo, mokesčių slėpimo **ir agresyvaus mokesčių planavimo** problema labai išaugo ir kelia didelį susirūpinimą Sąjungoje ir pasaulyje, **ypač atsižvelgiant į vykstančią krizę**. Dėl nedeklaruojamų ir neapmokestinamų pajamų gerokai mažėja nacionalinės mokesinės pajamos **ir dėl to sudaromos sąlygos nesąžiningai konkurencijai ir atsiranda nuostolių**. Todėl **reikia skubiai** didinti mokesčių surinkimo veiksmingumą ir efektyvumą. **Reikėtų įdiegti veiksmingas sistemas siekiant padidinti mokesčių surinkimo efektyvumą ir nustatyti, kurios valstybės narės mokesčių teisė yra taikytina**. Automatiniai informacijos mainai – šiuo atžvilgiu svarbi priemonė, ir 2012 m. gruodžio 6 d. komunikate „Veiksmų planas stiprinti kovą su mokesčiniu sukčiavimu ir mokesčių slėpimu“⁽⁸⁾ Komisija pabrėžė, kad reikia aktyviai skatinti automatinius informacijos mainus, kad ateityje jie būtų Europos ir tarptautinis skaidrumo ir keitimosi informacija mokesčių klausimais standartas. **Europos Parlamentas savo 2013 m. gegužės 21 d. rezoliucijoje dėl kovos su mokesčiniu sukčiavimu, mokesčių slėpimu ir mokesčių rojais**⁽⁹⁾ 2013 m. gegužės 22 d. Europos Vadovų Taryba paprašė automatinius informacijos mainus išplėsti Sąjungos ir pasauliniu lygmenimis, siekiant kovoti su mokesčiniu sukčiavimu, mokesčių slėpimu ir agresyviu mokesčių planavimu;

⁽⁸⁾ COM(2012)0722 *galutinis*.

⁽⁹⁾ *Prūmti tekstai, P7_TA(2013)0205*.

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

Pakeitimas 2

Pasiūlymas dėl direktyvos

1 a konstatuojamoji dalis (nauja)

Komisijos siūlomas tekstas

Pakeitimas

- (1a) *praityje mokesčių politika buvo laikoma išimtinai nacionaliniu klausimu, kuriam Sąjunga neturėjo įtakos. Šiuo metu, vykstant globalizacijai, mokesčių klausimus taip pat reikia spręsti Sąjungos lygmeniu. Būtų efektyviau ir veiksmingiau, jei vietoj valstybių narių dvišalių tarpusavio susitarimų Komisija valstybių narių vardu koordinuotų keitimąsi informacija apie mokesčius. Automatinių informacijos mainų standartai skiriasi priklausomai nuo valstybės. Tai yra be reikalo sudėtinga ir dėl to valstybės narės ir Sąjungoje veikiančios finansų įstaigos patiria nereikalingų didelių išlaidų;*

Pakeitimas 3

Pasiūlymas dėl direktyvos

1 b konstatuojamoji dalis (nauja)

Komisijos siūlomas tekstas

Pakeitimas

- (1b) *su Direktyva 2011/16/ES susijusios terminų apibrėžtys turėtų būti rengiamos koordinuojant su EBPO veikla šioje srityje, kad būtų pateikti aiškesni paaiškinimai, supaprastinta reguliavimo sistema ir sustiprintas tos direktyvos pakeitimų nuoseklumas;*

Pakeitimas 4

Pasiūlymas dėl direktyvos

3 konstatuojamoji dalis

Komisijos siūlomas tekstas

Pakeitimas

- (3) kaip pabrėžta Europos Vadovų Tarybos prašyme, tikslinga anksčiau išplėsti automatinius informacijos mainus, kaip jau numatyta Direktyvos 2011/16/ES 8 straipsnio 5 dalyje. Sąjungos iniciatyva užtikrinamas darnus, nuoseklus ir visapusiškas visos ES požiūris į automatinius informacijos mainus vidaus rinkoje, **o dėl to lėšų sutaupytų ir mokesčių administratoriai, ir ekonominės veiklos vykdytojai;**
- (3) kaip pabrėžta Europos Vadovų Tarybos prašyme, tikslinga anksčiau išplėsti automatinius informacijos mainus, kaip jau numatyta Direktyvos 2011/16/ES 8 straipsnio 5 dalyje. Sąjungos iniciatyva užtikrinamas darnus, nuoseklus ir visapusiškas visos **Sąjungos** požiūris į automatinius informacijos mainus vidaus rinkoje **ir ji yra svarbi norint padidinti mokesčių sistemų efektyvumą bei sustiprinti vidaus rinką, kurioje dėl vienu metu veikiančių 28 nacionalinių mokesčių sistemų kyla dvigubo apmokesstinimo ir konkurencijos iškraipymo problemos. Šiuo atveju būtų naudosis tik valstybėms narėms, kurios vienodomis sąlygomis dalyvaus informacijos mainuose, bet ir Sąjunga galėtų tapti lydere skatinant panašius standartus tarptautiniu mastu;**

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

Pakeitimas 5

Pasiūlymas dėl direktyvos

3 a konstatuojamoji dalis (nauja)

Komisijos siūlomas tekstas

Pakeitimas

- (3a) *administracinį bendradarbiavimą ir informacijos mainus valstybės narės turėtų vykdyti taip, kad nebūtų pažeistos mokesčių mokėtojų procesinės teisės ar jų teisė į privatų gyvenimą;*

Pakeitimas 6

Pasiūlymas dėl direktyvos

3 b konstatuojamoji dalis (nauja)

Komisijos siūlomas tekstas

Pakeitimas

- (3b) *remiantis 2013 m. birželio 19 d. EBPO ataskaita ir 2013 m. rugsėjo 6 d. Sankt Peterburge G20 paskelbtu vadovų pareiškimu automatiniai informacijos mainai turėtų būti grindžiami bendru pasauliniu modeliu, kuriuo užtikrinamas pakankamas konfidencialumas ir tinkamas informacijos, kuria keičiamasi, naudojimas. Automatinių apmokestinimo informacijos mainų taikymo srities išplėtimas bus Sąjungos indėlis į EBPO darbą ir turėtų padidinti galimybes įdiegti darnią pasaulinę sistemą, grindžiamą nauju EBPO standartu, kuris bus pateiktas 2014 m. vasario mėn.;*

Pakeitimas 7

Pasiūlymas dėl direktyvos

3 c konstatuojamoji dalis (nauja)

Komisijos siūlomas tekstas

Pakeitimas

- (3c) *kai duomenys mokesčių administratoriams teikiami informacijos mainų su kitomis šalimis tikslais, svarbu nurodyti, kaip šie administratoriai gali tuos duomenis naudoti;*

Pakeitimas 9

Pasiūlymas dėl direktyvos

4 a konstatuojamoji dalis (nauja)

Komisijos siūlomas tekstas

Pakeitimas

- (4a) *siekiant sumažinti neaiškumą ir nenuoseklumą, taip pat ir sumažinti sąnaudas, itin svarbu šios direktyvos įgyvendinimą koordinuoti su FATCA taikymu;*

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

Pakeitimas 10
Pasiūlymas dėl direktyvos
5 konstatuojamoji dalis

Komisijos siūlomas tekstas

- (5) valstybėms narėms pagal Direktyvos 2011/16/ES 19 straipsnį sudarant paralelius ir nekoordinuojamus susitarimus, atsirastų iškraipymų, kurie būtų žalingi sklandžiam vidaus rinkos veikimui. Automatinius informacijos mainus išplėtus remiantis visos ES teisine priemone dingtų poreikis valstybėms narėms remtis ta nuostata, kad būtų sudaryti dvišaliai arba daugiašaliai susitarimai, kurie gali būti laikomi tinkamais dėl to paties dalyko, kai nėra atitinkamo Sąjungos teisės akto;

Pakeitimas

- (5) valstybėms narėms pagal Direktyvos 2011/16/ES 19 straipsnį sudarant paralelius ir nekoordinuojamus susitarimus, atsirastų iškraipymų, kurie būtų žalingi sklandžiam vidaus rinkos veikimui **ir bendrai Sąjungos politikai**. Automatinius informacijos mainus išplėtus remiantis visos ES teisine priemone dingtų poreikis valstybėms narėms remtis ta nuostata, kad būtų sudaryti dvišaliai arba daugiašaliai susitarimai, kurie gali būti laikomi tinkamais dėl to paties dalyko, kai nėra atitinkamo Sąjungos teisės akto. **Todėl Sąjunga užimtų tvirtesnę poziciją pasauliniu lygmeniu derėdamasi dėl griežtesnių keitimosi informacija apie apmokestinimą standartų;**

Pakeitimas 11
Pasiūlymas dėl direktyvos
5 a konstatuojamoji dalis (nauja)

Komisijos siūlomas tekstas

- (5a) **EBPO šiuo metu rengiami dvišalio ir daugiašalio informacijos mainų susitarimų modeliai. Be to, vyksta JAV ir daugelio kitų šalių derybos dėl FATCA įgyvendinimo sudarant dvišalius susitarimus. Daugeliu siūlomų Direktyvos 2011/16/ES dėl administracinio bendradarbiavimo apmokestinimo srityje pakeitimų reglamentuojami informacijos mainai, kurie susiję ir su FATCA bei EBPO veikla. Komisija turėtų paaiškinti tų reguliavimo nuostatų santykį, užtikrindama, kad nacionaliniai mokesčių administratoriai ir už tų pakeitimų taikymą atsakingos finansų įstaigos galėtų juos įgyvendinti;**

Pakeitimas

Pakeitimas 12
Pasiūlymas dėl direktyvos
6 a konstatuojamoji dalis (nauja)

Komisijos siūlomas tekstas

- (6a) **naujos pajamų ir kapitalo kategorijos, apie kurias privaloma keistis informacija pagal šią direktyvą, turėtų būti nustatytos pagal jų aiškinimą valstybių narių, kurios tą informaciją perduoda, teisėje;**

Pakeitimas

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

Pakeitimas 13**Pasiūlymas dėl direktyvos****7 a konstatuojamoji dalis (nauja)**

Komisijos siūlomas tekstas

Pakeitimas

- (7a) šiuo metu informacija, susijusi su pajamomis iš kapitalo ir paslaugų, teikiama nacionaliniams mokesčių administratoriams, inter alia, siekiant sukurti pagrindą apmokestinimui ir informacijos mainams su kitomis valstybėmis. Jei reikalavimas teikti informaciją keičiamas ir informacija gaunama tik jos mainų tikslu, labai svarbu paaiškinti, kaip nacionaliniai mokesčių administratoriai šią informaciją gali naudoti;

Pakeitimas 15**Pasiūlymas dėl direktyvos****9 a konstatuojamoji dalis (nauja)**

Komisijos siūlomas tekstas

Pakeitimas

- (9a) kiekviena valstybė narė turėtų nustatyti sankcijas už šios direktyvos pažeidimus ir imtis tinkamų priemonių užtikrinamos atitiktį jos nuostatomis;

Pakeitimas 16**Pasiūlymas dėl direktyvos****10 konstatuojamoji dalis**

Komisijos siūlomas tekstas

Pakeitimas

- (10) šioje direktyvoje atsižvelgiama į pagrindines teises ir laikomasi principų, pripažįstamų visų pirma Europos Sąjungos pagrindinių teisių **chartijoje**;

- (10) šioje direktyvoje atsižvelgiama į pagrindines teises ir laikomasi principų, pripažįstamų visų pirma **Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 16 straipsnyje ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 8 straipsnyje. Atsižvelgiant į rinktinų duomenų neskelbtinumą, ypatingas dėmesys turėtų būti skiriamas teisės į privatumą užtikrinimui ir teisėtiems lūkesčiams, kad būtų užtikrintas konfidencialumas, ypač tyrimo proceso metu;**

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

Pakeitimas 17
Pasiūlymas dėl direktyvos

1 straipsnio b punktas

Direktyva 2011/16/ES

8 straipsnio 3 a dalies pirmos pastraipos įžanginė dalis

Komisijos siūlomas tekstas

3a. Kiekvienos valstybės narės kompetentinga institucija automatinių mainų būdu pateikia kitos valstybės narės kompetentingai institucijai informaciją apie mokestinius laikotarpius nuo 2014 m. sausio 1 d., susijusią su toliau nurodytų punktų pajamomis ir kapitalu, kuriuos moka, garantuoja arba laiko finansų įstaiga tiesioginei arba netiesioginei faktiškojo savininko, kuris yra fizinis asmuo ir jo gyvenamoji vieta yra toje kitoje valstybėje narėje, naudai:

Pakeitimas

3a. Kiekvienos valstybės narės kompetentinga institucija automatinių mainų būdu pateikia kitos valstybės narės kompetentingai institucijai informaciją apie mokestinius laikotarpius nuo 2014 m. sausio 1 d., susijusią su toliau nurodytų punktų pajamomis ir kapitalu, kuriuos moka, garantuoja arba laiko finansų įstaiga tiesioginei arba netiesioginei faktiškojo savininko, kuris yra fizinis asmuo ir jo gyvenamoji vieta yra toje kitoje valstybėje narėje, naudai, **laikantis savo nacionalinės teisės:**

Pakeitimas 18

Pasiūlymas dėl direktyvos

1 straipsnio b a punktas (naujas)

Direktyva 2011/16/ES

8 straipsnio 4 dalis

Dabartinis tekstas

4. **Iki** 2016 m. liepos 1 d. valstybės kasmet pateikia Komisijai statistinius duomenis apie automatinių mainų apimtį ir, kiek įmanoma, informaciją apie administracines bei kitas atitinkamas **išlaidas** ir naudą, susijusias su įvykusių pasikeitimu informacija ir su visais galimais pokyčiais tiek mokesčių administracijų, tiek trečiųjų šalių atžvilgiu.

Pakeitimas

ba) 4 dalis pakeičiama taip:

„4. **Anksčiau nei** 2016 m. liepos 1 d. valstybės kasmet pateikia Komisijai statistinius duomenis apie automatinių mainų apimtį ir, kiek įmanoma, informaciją apie administracines bei kitas atitinkamas **sąnaudas** ir naudą, susijusias su įvykusių pasikeitimu informacija ir su visais galimais pokyčiais tiek mokesčių administracijų, tiek trečiųjų šalių atžvilgiu. **Komisija praneša Europos Parlamentui apie gautą informaciją.**“

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

Pakeitimas 19

Pasiūlymas dėl direktyvos

1 straipsnio c punktas

Direktyva 2011/16/ES

8 straipsnio 5 dalies pirma pastraipa

Komisijos siūlomas tekstas

5. **Iki** 2017 m. liepos 1 d. Komisija pateikia ataskaitą, kurioje bus apžvelgti **ir įvertinti** gauti statistiniai duomenys ir informacija tokiais klausimais, kaip automatinių mainų administracinės bei kitos atitinkamos išlaidos ir teikiama nauda, taip pat su juo susijusiais praktiniais aspektais. Komisija prireikus pateikia pasiūlymą Tarybai dėl pajamų ir kapitalo kategorijų ir 1 dalyje nustatytų sąlygų, įskaitant sąlygą, kad informacija apie asmenis, kurių gyvenamoji vieta yra kitose valstybėse narėse, turi būti prieinama, arba dėl 3a dalyje nurodytų punktų, arba abiejų klausimų.

Pakeitimas

5. **Anksčiau nei** 2017 m. liepos 1 d. Komisija pateikia **Europos Parlamentui ir Tarybai** ataskaitą, kurioje bus apžvelgti gauti statistiniai duomenys ir informacija **bei įvertintas jų poveikis** tokiais klausimais, kaip **antai** automatinių mainų administracinės bei kitos atitinkamos išlaidos ir teikiama nauda, taip pat su juo susijusiais praktiniais aspektais. Komisija prireikus pateikia pasiūlymą **Europos Parlamentui ir Tarybai** dėl pajamų ir kapitalo kategorijų, 1 dalyje nustatytų sąlygų **arba ir dėl pajamų ir kapitalo kategorijų, ir 1 dalyje nustatytų sąlygų**, įskaitant sąlygą, kad informacija apie asmenis, kurių gyvenamoji vieta yra kitose valstybėse narėse, turi būti prieinama, arba dėl 3a dalyje nurodytų punktų, arba abiejų klausimų.

Pakeitimas 21

Pasiūlymas dėl direktyvos

1 straipsnio 1 a punktas(naujas)

Direktyva 2011/16/ES

18 straipsnio 2 a dalis (nauja)

Komisijos siūlomas tekstas

Pakeitimas

1a. 18 straipsnyje įterpiama ši dalis:

„2a. Kiekviena valstybė narė nustato sankcijas už šios direktyvos pažeidimus ir imasi priemonių, būtinų užtikrinti atitiktį jos nuostatom. Tokios sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios.“

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

Pakeitimas 22**Pasiūlymas dėl direktyvos****1 straipsnio 1 b punktas (naujas)**

Direktyva 2011/16/ES

19 a straipsnis (naujas)

Komisijos siūlomas tekstas

Pakeitimas

1b. Įterpiamas šis straipsnis:**„19a straipsnis****Įgaliojimai derėtis su trečiosiomis valstybėmis**

Nuo [šios direktyvos įsigaliojimo diena] tik Komisija Sąjungos vardu derasi dėl automatinių informacijos mainų (AIM) susitarimų su trečiosiomis valstybėmis. Nuo tos dienos valstybės narės nesudaro dvišalių susitarimų.“

Pakeitimas 23**Pasiūlymas dėl direktyvos****1 straipsnio 1 c punktas (naujas)**

Direktyva 2011/16/ES

22 straipsnio 1 dalies c a punktas (naujas)

Komisijos siūlomas tekstas

Pakeitimas

1c. 22 straipsnio 1 dalis papildoma šiuo punktu:

„ca) suteikti šios direktyvos įgyvendinimui būtini žmogiškieji, technologiniai ir finansiniai ištekliai, atsižvelgiant į informacijos, kuria bus automatiškai keičiamasi nuo 2015 m. sausio 1 d., kiekį ir sudėtingumą.“

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

Pakeitimas 24

Pasiūlymas dėl direktyvos

1 straipsnio 1 d punktas (naujas)

Direktyva 2011/16/ES

23 straipsnio 3 dalis

Dabartinis tekstas

Pakeitimas

1d. 23 straipsnio 3 dalis pakeičiama taip:

3. Valstybės narės pateikia Komisijai metinį automatinių mainų, kaip nurodyta 8 straipsnyje, veiksmingumo įvertinimą ir praneša apie pasiektus praktinius rezultatus. Komisija patvirtina šio metinio įvertinimo pateikimo formą ir sąlygas 26 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

„3. Valstybės narės pateikia Komisijai metinį automatinių mainų, kaip nurodyta 8 straipsnyje, veiksmingumo įvertinimą ir praneša apie pasiektus praktinius rezultatus. Komisija patvirtina šio metinio įvertinimo pateikimo formą ir sąlygas 26 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka. **Komisija kartą per metus informuoja Europos Parlamentą apie valstybių narių įvertinimus.**“

Pakeitimas 25

Pasiūlymas dėl direktyvos

1 straipsnio 1 e punktas (naujas)

Direktyva 2011/16/ES

25 straipsnis

Dabartinis tekstas

Pakeitimas

1e. 25 straipsnis pakeičiamas taip:

25 straipsnis

„25 straipsnis

Duomenų apsauga

Duomenų apsauga

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

Dabartinis tekstas

Visam keitimuisi informacija pagal šią direktyvą taikomos nuostatos, kuriomis įgyvendinama Direktyva 95/46/EB. Tačiau valstybės narės siekdamos tinkamai taikyti šią direktyvą riboja Direktyvos 95/46/EB 10 straipsnyje, 11 straipsnio 1 dalyje, 12 straipsnyje ir 21 straipsnyje numatytų prievolių ir teisių taikymo sritį tiek, kiek reikia tos direktyvos 13 straipsnio 1 dalies e punkte nurodytiems interesams apsaugoti.

Pakeitimas

1. Visam keitimuisi informacija pagal šią direktyvą taikomos nuostatos, kuriomis įgyvendinama Direktyva 95/46/EB. Tačiau valstybės narės siekdamos tinkamai taikyti šią direktyvą riboja Direktyvos 95/46/EB 10 straipsnyje, 11 straipsnio 1 dalyje, 12 straipsnyje ir 21 straipsnyje numatytų prievolių ir teisių taikymo sritį tiek, kiek **konkrečiai** reikia tos direktyvos 13 straipsnio 1 dalies e punkte nurodytiems interesams apsaugoti.
2. **Valstybės narės imasi tinkamų priemonių, kad informacija, kuria keičiamasi, būtų apsaugota nuo trečiųjų šalių arba trečiųjų valstybių priegigos, kuriai nesuteiktas leidimas.**

Pakeitimas 31**Pasiūlymas dėl direktyvos****2 straipsnio 2 a dalis (nauja)***Komisijos siūlomas tekstas**Pakeitimas*

2a. Komisija iki ...*[12 mėnesių po šios direktyvos įsigaliojimo dienos] peržiūri šios direktyvos veikimą ir, prireikus, pateikia Tarybai pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto, siekdama užtikrinti informacijos mainų skaidrumą.

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

P7_TA(2013)0574

Radioaktyviųjų medžiagų vežėjų registracijos sistema *I**

2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Tarybos reglamento, kuriuo nustatoma Bendrijos radioaktyviųjų medžiagų vežėjų registracijos sistema (COM(2012)0561 – C7-0320/2012 – 2011/0225(COD))

(Iprasta teisėkūros procedūra: pirmasis svarstymas)

(2016/C 468/75)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą Tarybai (COM(2012)0561),
 - atsižvelgdamas į Europos atominės energijos bendrijos steigimo sutarties 31 ir 32 straipsnius, pagal kuriuos Taryba kreipėsi į Parlamentą dėl konsultacijos (C7-0320/2012),
 - atsižvelgdamas į Teisės reikalų komiteto nuomonę dėl siūlomo teisinio pagrindo,
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 3 dalį ir 91 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į 2012 m. vasario 22 d. Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 55 ir 37 straipsnius,
 - atsižvelgdamas į Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komiteto pranešimą ir į Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komiteto nuomonę (A7-0385/2013),
1. priima per pirmąjį svarstymą toliau pateiktą poziciją;
 2. ragina Komisiją atitinkamai pakeisti savo pasiūlymą pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 293 straipsnio 2 dalį;
 3. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai ir Komisijai.

P7_TC1-COD(2011)0225

Europos Parlamento pozicija, priimta 2013 m. gruodžio 11 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. .../2014, kuriuo nustatoma Bendrijos radioaktyviųjų medžiagų vežėjų registracijos sistema [1 pakeit.]

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos atominės energijos bendrijos steigimo sutartį **atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo**, ypač į jos ~~31 straipsnio antrą pastraipą ir 32~~ **91** straipsnį, **[2 pakeit.]**

atsižvelgdama **atsižvelgdami** į Europos Komisijos pasiūlymą, parengtą gavus Mokslo ir technikos komiteto paskirtos asmenų grupės išvadą, **[3 pakeit.]**

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

⁽¹⁾ OL C 143, 2012 5 22, p. 110.

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę **laikydamiės įprastos teisėkūros procedūros** ⁽²⁾, [4 pakeit.]

kadangi:

- (1) Sutarties 33 straipsnyje reikalaujama, kad valstybės narės nustatytų atitinkamas nuostatas ir jomis užtikrintų, kad būtų laikomasi darbuotojų ir gyventojų sveikatos apsaugos nuo jonizuojančiosios spinduliuotės pagrindinių saugos standartų;
- (2) pagrindiniai darbuotojų ir gyventojų sveikatos apsaugos nuo jonizuojančiosios spinduliuotės saugos standartai nustatyti Tarybos direktyva 96/29/Euratomas ⁽³⁾. Minėta direktyva taikoma bet kokioms praktinės veiklos rūšims, susijusioms su rizika, kurią lemia jonizuojančioji spinduliuotė, atsirandanti iš dirbtinio ar gamtinio spinduliuotės šaltinio, įskaitant transportą;
- (3) siekiant užtikrinti pagrindinių saugos standartų laikymąsi, asmenims, organizacijoms ar įmonėms taikoma valstybių narių institucijų kontrolė. Tuo tikslu Direktyva 96/29/Euratomas reikalaujama, kad valstybės narės informaciją apie tam tikras praktinės veiklos, susijusias su jonizuojančiosios spinduliuotės pavojumi, rūšis pateiktų pranešimo ir išankstinių leidimų sistemai arba uždraustų tam tikrų rūšių praktinę veiklą;
- (4) kadangi vežimas yra vienintelė dažnai vykdomos tarpvalstybinės veiklos rūšis, gali būti reikalaujama, kad radioaktyviųjų medžiagų vežėjai laikytųsi keliose valstybėse narėse taikomų pranešimų ir leidimų sistemų reikalavimų; Šiuo reglamentu valstybių narių pranešimo ir leidimų sistemos pakeičiamos bendra registracijos sistema, galiojanti visoje Europos atominės energijos bendrijoje (toliau – Bendrija);
- (4a) **būtina užtikrinti, kad šis reglamentas būtų įgyvendintas veiksmingai ir suderintai apibrėžiant bendruosius kriterijus, kuriuos valstybės narės turėtų taikyti išduodamos registracijos sertifikatus, ir nustatant mechanizmą, siekiant su kitomis valstybėmis narėmis keistis galima ir privaloma informacija, kad būtų užtikrinta vežėjų kontrolė, tikrinama, kaip laikomasi reikalavimų, ir veiksmingai imamasi atsakomųjų priemonių susidarius nepaprastajai padėčiai;** [5 pakeit.]
- (5) tokios registracijos ir sertifikavimo sistemos jau nustatytos oro ir jūrų vežėjams. Tarybos reglamentu (EEB) Nr. 3922/91 ⁽⁴⁾ nustatyta, kad pavojingus krovinius norintys vežti oro vežėjai turi turėti specialų oro vežėjo sertifikatą. Jūrų transporto srityje Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/59/EB įdiegiama Bendrijos laivų eismo stebėsenos ir informacijos sistema ⁽⁵⁾. Laikoma, kad civilinės aviacijos institucijų išduodamų sertifikatų ir jūrų laivams taikomos pranešimo sistemos pakanka, kad būtų įvykdyti Direktyva 96/29/Euratomas nustatyti pranešimo ir leidimų reikalavimai. Todėl oro ir jūrų vežėjų registracija pagal šį reglamentą nėra būtina, kad valstybės narės galėtų užtikrinti pagrindinių saugos standartų laikymąsi šių rūšių transporte;
- (6) radioaktyviųjų medžiagų vežėjams taikomi įvairūs Sąjungos ir Euratomo teisės aktų, taip pat tarptautinių teisės aktų reikalavimai. Valstybės narės kelių, geležinkelių ir vidaus vandenų transportui toliau tiesiogiai arba pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2008/68/EB ⁽⁶⁾ taiko Tarptautinės atominės energijos agentūros (TATENA) saugaus radioaktyviųjų medžiagų vežimo taisyklės (TS-R-1) ir pavojingų krovinių vežimo įvairių rūšių transportu taisyklės. Tačiau tos direktyvos nuostatos neprieštaruja kitų darbuotojų saugos ir sveikatos, taip pat aplinkosaugos srityse galiojančių nuostatų taikymui;

⁽¹⁾ OL C 143, 2012 5 22, p. 110.

⁽²⁾ 2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento pozicija.

⁽³⁾ 1996 m. gegužės 13 d. Tarybos direktyva 96/29/Euratomas, nustatanti pagrindinius darbuotojų ir gyventojų sveikatos apsaugos nuo jonizuojančiosios spinduliuotės saugos standartus (OL L 159, 1996 6 29, p. 1).

⁽⁴⁾ 1991 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 3922/91 dėl techninių reikalavimų ir administracinės tvarkos suderinimo civilinės aviacijos srityje (OL L 373, 1991 12 31, p. 4).

⁽⁵⁾ 2002 m. birželio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/59/EB įdiegiama Bendrijos laivų eismo stebėsenos ir informacijos sistema (OL L 208, 2002 8 5, p. 10).

⁽⁶⁾ 2008 m. rugsėjo 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/68/EB dėl pavojingų krovinių vežimo vidaus keliais (OL L 260, 2008 9 30, p. 13).

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

- (6a) *siekiant atsižvelgti į galimą riziką, susijusią su aplinkos ir darbuotojų bei visuomenės sveikatos apsaugos saugos standartais, pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus dėl bendrų kriterijų, kurių turi laikytis radioaktyviųjų medžiagų vežėjai, kad gautų registracijos sertifikatą, nustatymo. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais. Atlikdama su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą ir rengdama jų tekstus Komisija turėtų užtikrinti, kad atitinkami dokumentai būtų vienu metu, laiku ir tinkamai perduodami Europos Parlamentui ir Tarybai; [60 pakeit.]*
- (7) *siekiant užtikrinti vienodas šio reglamento įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai. Šiais įgaliojimais Komisija turėtų naudotis pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 182/2011 ⁽¹⁾;*
- (7a) *atsižvelgiant į bendrą tikslą sumažinti pramonei tenkančią reguliavimo našta, Komisija turėtų toliau stebėti šio reglamento ekonominį poveikį daugumai mažų įmonių, kurios veža radioaktyvias medžiagas vienos valstybės narės teritorijoje, [7 pakeit.]*

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Dalykas ir taikymo sritis

1. Šiuo reglamentu nustatoma Bendrijos radioaktyviųjų medžiagų vežėjų **leidimų išdavimo ir** registracijos sistema, ~~palengvinanti valstybių narių užduotį užtikrinti, kad būtų laikomasi **grindžiama** Direktyva 2008/68/EB ir Direktyva 96/29/Euratomas nustatytų pagrindinių saugos standartų, skirtų darbuotojų ir gyventojų sveikatos apsaugai nuo jonizuojančiosios spinduliuotės keliamo pavojaus užtikrinti. [8 pakeit.]~~

2. Šis reglamentas taikomas visiems vežėjams, vežantiems radioaktyvias medžiagas **kelių, geležinkelių ir vidaus vandens transportu** Bendrijoje, iš trečiųjų šalių į Bendriją ir iš Bendrijos į trečiąsias šalis. ~~Šis netaikomas vežėjams, vežantiems radioaktyvias medžiagas oru ir jūra. [9 pakeit.]~~

2a. *Šis reglamentas taikomas nedarant poveikio nacionalinėms nuostatoms dėl apsaugos nuo vagystės, sabotažo ir kitų piktavališkų veiksmų vežant radioaktyvias medžiagas. [10 pakeit.]*

2 straipsnis

Apibrėžtys

Šiame reglamente:

- a) ~~vežėjas~~ – asmuo, organizacija arba ~~valstybinė~~ įmonė, Bendrijoje vykdanči radioaktyviųjų medžiagų vežimo bet kokiomis transporto priemonėmis veiklą. Tai apima vežėjus samdos pagrindais ar už atlygį ir vežėjus savo sąskaita; [11 pakeit.]
- b) kompetentinga institucija – institucija, valstybės narės paskirta vykdyti šiame reglamente numatytas užduotis;
- ba) *bendri kriterijai – saugos standartų, grindžiamų pavojingų krovinių vežimui taikomomis pavyzdinėmis taisyklėmis: Europos sutartimi dėl pavojingų krovinių tarptautinio vežimo keliais (ADR), Pavojingų krovinių tarptautinio vežimo geležinkeliais taisyklėmis (RID) ir Europos sutartimi dėl tarptautinio pavojingų krovinių vežimo vidaus vandens keliais (ADN), Direktyva 96/29/Euratomas ir Direktyva 2008/68/EB – rinkinys, kurio radioaktyviųjų medžiagų vežėjai privalo laikytis, kad gautų registracijos sertifikatą; [12 pakeit.]*
- c) ~~vežimas~~ – visos **vežėjo vykdomos** vežimo iš kilmės vietos į paskirties vietą operacijos, ~~įskaitant radioaktyviosios medžiagos pakrovimą, saugojimą vežant ir iškrovimą; [13 pakeit.]~~

⁽¹⁾ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OJ L 55, 28.2.2011, p. 13).

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

- d) radioaktyvioji medžiaga – medžiaga, kurios ~~radionuklidų savitasis aktyvumas ir bendrasis aktyvumas krovinyje viršija Tatenos saugaus radioaktyviųjų medžiagų vežimo taisyklių (Saugos reikalavimai Nr. TS-R-1, 2009 m., Viena) 402–407 punktuose nustatytas vertes~~ **sąvoka apibrėžta pavojingų krovinių vežimui taikomose pavyzdinėse taisyklėse (ADR, RID ir ADN), kurias valstybės narės įgyvendina pagal Direktyvą 2008/68/EB; [14 pakeit.]**
- e) sunkių pasekmių sukeliančios pavojingos radioaktyviosios medžiagos – radioaktyviosios medžiagos, kurios gali būti **atsitiktinai išmestos ar netinkamai** panaudotos teroristiniam aktui ir dėl kurių tokio panaudojimo galimos sunkios pasekmės, pvz., daug žmonių aukų arba dideli sugriovimai, kaip apibrėžta TATENA branduolinio saugumo srities leidinio Nr. 9 „Vežamų radioaktyviųjų medžiagų sauga“ A priedėlio 9 punkte (Viena, 2008 m.); **[15 pakeit.]**
- f) pakuotė, kuriai taikoma išlyga, – ~~pakuotė, kurioje esantis radioaktyviosios medžiagos kiekis neviršija Tatenos saugaus radioaktyviųjų medžiagų vežimo taisyklių (Saugos reikalavimai Nr. TS-R-1, 2009 m., Viena) IV skirsnio V lentelėje nustatyto aktyvumo lygio arba vienos dešimtosios to lygio, jei radioaktyviosios medžiagos siunčiamos paštu ir yra pažymėtos ženmenimis JT Nr. 2908, 2909, 2910 ar 2911~~ **radioaktyviosios medžiagos pakuotė, atitinkanti pakuotėms, kurioms taikoma išlyga, priskiriamoms pakuotėms taikomus reikalavimus, apibrėžtus pavojingų krovinių vežimui taikomose pavyzdinėse taisyklėse (ADR, RID ir ADN), kurias valstybės narės įgyvendina pagal Direktyvą 2008/68/EB; [16 pakeit.]**
- g) dalioji medžiaga – uranas-233, uranas-235, plutonis-239 ir plutonis-241 arba bet koks šių radionuklidų derinys.

3 straipsnis

Bendrosios nuostatos

1. Radioaktyviųjų medžiagų vežėjai turi pagal 5 straipsnį išduotą registracijos sertifikatą. Registracija vežėjams suteikia galimybę krovinius vežti visoje Sąjungoje.
 2. Vykdam atskiras vežimo operacijas pateikiama vežėjo registracijos sertifikato kopija arba, jei vežami 3 dalyje nurodyti kroviniai, pagal taikomą nacionalinę tvarką išduota licencija arba registracijos dokumentas. **[17 pakeit.]**
 3. ~~Pagal Direktyvą 96/29/Euratomas išduotos galiojančios radioaktyviosios medžiagos tvarkymo arba įrangos, kurioje yra radioaktyviosios medžiagos ar šaltinių, naudojimo licencijos arba registracijos sertifikato savininkas šias medžiagas arba šaltinius pagal šį reglamentą gali vežti neužsiregistravęs, jei pagal licencijas ar registracijos sertifikatus siuntas leidžiama vežti visose valstybėse narėse, kuriose jos vežamos. [18 pakeit.]~~
 4. Nacionaliniai pranešimo ir leidimų reikalavimai, kuriais papildomi šiame reglamente nustatyti reikalavimai, gali būti taikomi ~~tik tiems~~ vežėjams **(bet ne tik jiems)**, kurie veža:
 - a) daliąsias medžiagas, išskyrus gamtinį uraną arba nuskurdintąjį uraną, panaudotą tik šiluminiame reaktoriuje; **[52 pakeit.]**
 - b) sunkių pasekmių sukeliančias pavojingas radioaktyviasias medžiagas.
 5. Registracija nebūtina vežėjams, kurie išimties tvarka veža siuntas, kurioms taikoma išlyga.
- 5a. Vežant radioaktyviasias medžiagas turi būti laikomasi UNECE nustatytų tarptautinių pavojingų ir teršiančių krovinių vežimo taisyklių ir standartų, taip pat atitinkamos ADR, RID ir ADN, kaip apibrėžta Direktyvoje 2008/68/EB. [19 pakeit.]**

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

5b. Teikdamas registracijos paraišką pareiškėjas pateikia įrodymus, kad yra finansiškai pajėgus kompensuoti žalą įvykus eismo įvykiui, už kurį atsakingas jo konvojus, atveju laikantis principo „teršėjas moka“. [53 pakeit.]

5c. Draudžiama vežti radioaktyviausias medžiagas konvojuje, vežančiame sprogstamąsias medžiagas. [54 pakeit.]

4 straipsnis

Elektroninė vežėjų registracijos sistema (ESCReg)

1. Radioaktyviųjų medžiagų ~~vežimo~~ **vežėjų registracijos** priežiūros ir kontrolės tikslais Komisija įdiegia, **prižiūri** ir ~~prižiūri~~ **užtikrina** elektroninę vežėjų registracijos sistemą (angl. ESCReg). Komisija apibrėžia į sistemą įtrauktiną informaciją, technines specifikacijas ir reikalavimus, susijusius su ESCReg. **Siekiant išvengti klaidingo aiškinimo, šios specifikacijos turi būti išsamios ir nedviprasmiškos. [20 pakeit.]**

1a. ESCReg yra saugi ir patikima sistema, kuri pradeda visiškai veikti prieš įsigaliojant šiam reglamentui. Be to, siekiant supaprastinti bent tarpvalstybinį vežimą, sukuriama keitimosi informacija tarp kompetentingų institucijų ir ESCReg mechanizmas. [21 pakeit.]

2. ESCReg sistema valstybių narių kompetentingoms institucijoms, registruotiems vežėjams ir paraiškos teikėjams užtikrina ribotą saugią prieigą pagal atitinkamas nuostatas dėl asmens duomenų apsaugos, kaip nustatyta Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 95/46/EB⁽¹⁾. Kompetentingoms institucijoms suteikiama prieiga prie visų turimų duomenų. **ESCReg suteikia visuomenei galimybę susipažinti su registruotų vežėjų sąrašu. [22 pakeit.]**

3. ~~Komisija nėra atsakinga~~ **Valstybių narių kompetentingos institucijos atsako** už ESCReg sistemoje pateiktos informacijos turinį ir tikslumą. **Informacija turi būti tiksli, skaidri ir pateikiama laiku. [23 pakeit.]**

5 straipsnis

Registracijos tvarka

1. Vežėjas teikia registracijos paraišką naudodamasis ESCReg ~~sistema~~ **3 dalyje nurodytai kompetentingai institucijai. [24 pakeit.]**

Paraišką teikiantis vežėjas pateikia užpildytą I priede nustatytos formos elektroninę paraišką. **Siekiant padėti paraiškos teikėjui, visada galima naudotis interneto gairėmis, kuriose nurodyti kontaktiniai duomenys ir informacija, kaip susisiekti su informacijos centru ar kompetentinga institucija. [25 pakeit.]**

Po ... (*) taikomas vienerių metų pereinamasis laikotarpis, kad visi vežėjai pagal šį reglamentą pateiktų registracijos paraišką ir gautų registracijos sertifikatą. Šiuo pereinamuoju laikotarpiu taikomos Direktyvos 96/29/Euratomas ir Direktyvos 2008/68/EB nuostatos. [26 pakeit.]

2. Užpildęs ir pateikęs paraiškos formą, paraiškos teikėjas gauna automatinį gavimo patvirtinimą, kuriame nurodomas paraiškos numeris. **Kompetentinga institucija gauna tokį patį patvirtinimą. Komisija atsako už šio straipsnio 3 dalies nuostatų laikymąsi. Jei paraiška atmetama, paraiškos teikėjui nusiunčiamas pranešimas apie klaidą, kuriame nurodomos paraiškos atmetimo priežastys. [27 pakeit.]**

3. Jeigu paraiškos teikėjas yra įsisteigęs vienoje arba daugiau valstybių narių, paraišką nagrinėja valstybės narės, kurioje yra įsikūrusi paraiškos teikėjo pagrindinė buveinė, kompetentinga institucija.

Jeigu paraiškos teikėjas yra įsisteigęs trečiojoje šalyje, paraišką nagrinėja valstybės narės, per kurią vežėjas ketina pirmą kartą įvažiuoti į Sąjungos teritoriją, kompetentinga institucija.

Jeigu duomenys pakeičiami pagal 6 straipsnį, naują sertifikatą išduoda pirminį vežėjo registracijos sertifikatą išdavusios valstybės narės kompetentinga institucija.

⁽¹⁾ OL L 281, 1995 11 23, p. 31.

^(*) Šio reglamento įsigaliojimo data.

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

4. Jei kompetentinga institucija mano, kad pateikta informacija yra išsami ir atitinka šį reglamentą, ~~Direktyvą 96/29/Euratomas ir Direktyvą 2008/68/EB, ir kad pareiškėjas atitinka bendrų kriterijų reikalavimus~~ per aštuonias savaites nuo tada, kai pateikiamas gavimo patvirtinimas, ji išduoda vežėjo registracijos sertifikatą. [28 pakeit.]

5. Vežėjo registracijos sertifikate pateikiama II priede nustatyta informacija; standartinės formos registracijos sertifikatas išduodamas per ESCReg sistemą.

Vežėjo registracijos sertifikato kopija per ESCReg sistemą automatiškai perduodama ~~visoms visų~~ valstybių narių, ~~kuriose vežėjas ketina vykdyti veiklą,~~ kompetentingoms institucijoms. [29 pakeit.]

6. **Iškilus būtinybei, kompetentinga institucija prašo pareiškėjo per tris savaites po šio prašymo gavimo dienos pateikti būtinus pataisymus arba papildomą informaciją.** Jei kompetentinga institucija atsisako išduoti vežėjo registracijos sertifikatą dėl to, kad paraiška neišsami arba neatitinka taikomų reikalavimų, ji per aštuonias savaites nuo tada, kai pateikiamas gavimo patvirtinimas, raštu atsako paraiškos teikėjui. ~~Prieš tokį atsisakymą kompetentinga institucija pareikalauja, kad paraiškos teikėjas per tris savaites nuo prašymo gavimo paraišką pataisytų arba papildytų.~~ Kompetentinga institucija nurodo atsisakymo išduoti sertifikatą priežastis. [30 pakeit.]

Rašto, kuriuo atsisakoma išduoti sertifikatą ir kuriame nurodomos atsisakymo priežastys, kopija per ESCReg sistemą automatiškai perduodama ~~visoms visų~~ valstybių narių, ~~kuriose vežėjas ketina vykdyti veiklą,~~ kompetentingoms institucijoms. [31 pakeit.]

7. Jei išduoti vežėjo registracijos sertifikatą atsisakoma, paraiškos teikėjas gali paduoti apeliacinį skundą pagal taikomus nacionalinės teisės reikalavimus.

8. Galiojantį registracijos sertifikatą pripažįsta visos valstybės narės.

9. Vežėjo registracijos sertifikatas galioja penkerius metus ir vežėjo prašymu gali būti atnaujintas.

9a. Kompetentinga institucija saugo visus visų paraiškų teikėjų duomenis, kad užtikrintų jų atsekamumą, sudarytų palankesnes sąlygas geresnei stebėsenai ir užkirstų kelią bet kokiam klautojimui. [32 pakeit.]

6 straipsnis

Duomenų keitimas

1. Vežėjas nuolat užtikrina duomenų, pateiktų ESCReg sistemai pateiktoje Bendrijos vežėjų registracijos paraiškos formoje, tikslumą. **Todėl paraiškos teikėjui leidžiama nesudėtingai atnaujinti savo duomenis nepatiriant didelės administracinės naštos.** [33 pakeit.]

1a. Sertifikatą išdavusi kompetentinga institucija atsako už stebėseną atliekant tikrinimus ir nuolatinę kontrolę, ar registruotas vežėjas sertifikato galiojimo laikotarpiu laikosi šio reglamento reikalavimų. [34 pakeit.]

2. Pasikeitus Bendrijos vežėjų registracijos paraiškos formos A dalyje nurodytiems duomenims, vežėjas prašo išduoti naują sertifikatą.

2a. Siekiant užtikrinti, kad visiems paraiškų teikėjams būtų sudaromos vienodos sąlygos, kompetentingos institucijos užtikrina, kad registracijos sertifikato išdavimo kriterijai atitiktų Tarptautinės atominės energijos agentūros apibrėžtis ir būtų su jomis suderinti ir kad būtų suderintas registracijos procesas. [35 pakeit.]

7 straipsnis

Atitikties užtikrinimas

1. Jei vežėjas nesilaiko šio reglamento reikalavimų, valstybės narės, kurioje nustatyta neatitiktis, kompetentinga institucija, atsižvelgdama į reikalavimų nesilaikymo svarbą saugos atžvilgiu ir į tai, kaip vežėjas anksčiau laikėsi reikalavimų, pagal tos valstybės narės teisės sistemą imasi vykdymo užtikrinimo priemonių, pvz., pateikia įspėjimą raštu, imasi mokymo ir švietimo priemonių, ~~sustabdo registracijos galiojimą, registraciją panaikina ar pakeičia~~ arba imasi baudžiamojo persekiojimo.

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

Apie vykdymo užtikrinimo priemonės nedelsiant pranešama sertifikatą išdavusiai valstybei narei. Valstybė narė, kuriai apie tai pranešama, ne ilgiau kaip per keturias savaites pakeičia, atnaujina arba panaikina registraciją. Sprendimas pateikiamas naudojantis ESCReg visų valstybių narių kompetentingoms institucijoms. [36 pakeit.]

1a. Valstybė narė, kurioje nustatyta neatitiktis, atsižvelgdama į reikalavimų nesilaikymo svarbą saugos atžvilgiu ir į tai, kaip vežėjas anksčiau laikėsi reikalavimų, gali sustabdyti registracijos galiojimą.

Apie registracijos galiojimo sustabdymą nedelsiant pranešama sertifikatą išdavusiai valstybei narei. Valstybė narė, kuriai apie tai pranešama, ne ilgiau kaip per keturias savaites pakeičia, atnaujina arba panaikina registraciją. Sprendimas pateikiamas naudojantis ESCReg visų valstybių narių kompetentingoms institucijoms. [37 pakeit.]

2. Valstybės narės, kurioje nustatyta, kad vežėjas nesilaiko reikalavimų, kompetentinga institucija vežėjui ir atitinkamų visų valstybių narių, į kurių teritoriją vežėjas ketino įvežti radioaktyvias medžiagas, kompetentingoms institucijoms **bei Komisijai** praneša apie taikomus vykdymo užtikrinimo veiksmus ir nurodo tų veiksmų priežastis. Jei vežėjas neatsižvelgia į vykdymo užtikrinimo veiksmus, taikomus pagal 1 dalį, tai valstybės narės, kurioje yra įsikūrusi vežėjo pagrindinė buveinė, kompetentinga institucija arba, jei vežėjas yra įsisteigęs trečiojoje šalyje, valstybės narės, per kurią vežėjas ketino pirmą kartą įvažiuoti į Bendrijos teritoriją, kompetentinga institucija panaikina registraciją. **[38 pakeit.]**

3. Kompetentinga institucija praneša vežėjui ir kitoms susijusioms kompetentingoms institucijoms apie registracijos panaikinimą ir nurodo priežastis.

3a. Informacija apie visus reikalavimų nesilaikymo atvejus perduodama Komisijai ir ESCReg. [40 pakeit.]

8 straipsnis

Kompetingos institucijos ir nacionalinis informacijos centras

1. Valstybės narės paskiria už radioaktyviųjų medžiagų **vežėjų registracijos** klausimus atsakingą kompetentingą instituciją ir nacionalinį informacijos centrą. **Ta informacija pateikiama paraiškos teikėjo registracijos puslapyje. [41 pakeit.]**

Valstybės narės ne vėliau kaip per mėnesį nuo šio reglamento įsigaliojimo Komisijai praneša atsakingo (-ų) asmens (-ų) vardą (-us) ir pavardę (-es), adresą (-us) ir visą būtą informaciją, kad būtų galima greitai susisiekti su kompetentingomis institucijomis ir nacionaliniu informacijos centru, atsakingais už radioaktyviųjų medžiagų vežimo klausimus, taip pat praneša apie tų duomenų pakeitimą.

Komisija per ESCReg sistemą visoms Bendrijos kompetentingoms institucijoms perduoda šią informaciją ir praneša apie jos pakeitimus **bei skelbia ją viešai internete. [42 pakeit.]**

2. Informaciją apie radiacinės saugos nacionalines taisykles, taikomas radioaktyviųjų medžiagų vežimui, **vežėjai gali galima** lengvai gauti informacijose centruose.

3. Vežėjų prašymu atitinkamos valstybės narės informacijos centras ir kompetentinga institucija pateikia išsamią informaciją apie tos valstybės narės teritorijoje radioaktyviųjų medžiagų vežimui taikomus reikalavimus.

Informacija yra lengvai prieinama per atstumą elektroninėmis priemonėmis ir nuolat atnaujinama.

Informacijos centrai ir kompetingos institucijos kuo greičiau atsako į bet kokią prašymą pateikti informaciją, o kai prašymas netinkamas ar nepagrįstas, ~~neatidėdami~~ **per dvi savaites** apie tai praneša pateikėjui. **[44 pakeit.]**

9 straipsnis

Kompetingų institucijų bendradarbiavimas

Kompetingos institucijos bendradarbiauja, siekdamos suderinti registracijos sertifikato išdavimo reikalavimus ir užtikrinti darnų šio reglamento taikymą ir jo reikalavimų vykdymą.

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

Jei valstybėje narėje yra keletas kompetentingų institucijų, jos palaiko ryšį ir glaudžiai bendradarbiauja remdamosi dvišaliais teisiškai įpareigojančiais arba oficialiais susitarimais, kuriais nustatoma kiekvienos institucijos atsakomybė. Jos bendradarbiauja ir teikia informaciją viena kitai, taip pat nacionaliniam informacijos centrui ir kitoms panašias funkcijas vykdančioms vyriausybinėms ir nevyriausybinėms organizacijoms.

9a straipsnis

Deleguotieji aktai

Komisija pagal 9b straipsnį priima deleguotuosius aktus, kuriais nustatomi 2 straipsnio ba punkte nurodyti bendri kriterijai. [58 pakeit.]

9b straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis.
2. 9a straipsnyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami penkerių metų laikotarpiui nuo 2014 m. sausio 1 d.
3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 9a straipsnyje nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.
4. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.
5. Pagal 9a straipsnį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais. [59 pakeit.]

10 straipsnis

Įgyvendinimas

Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais įdiegiama 4 straipsnyje apibūdinta elektroninė vežėjų registracijos sistema.

Tie įgyvendinimo aktai priimami pagal 11 straipsnio 2 dalyje nurodytą patariamąją procedūrą.

11 straipsnis

Patariamasis komitetas

1. Komisijai padeda komitetas. Tas komitetas – komitetas, kaip apibrėžta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.
2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 4 straipsnis.
3. Komitetas konsultuoja Komisiją ir padeda jai vykdyti šiuo reglamentu jai pavestas užduotis.
4. Komitetą sudaro valstybių narių ir Komisijos paskirti ekspertai, o jai pirmininkauja Komisijos atstovas.

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

11 straipsnis

Peržiūra

Ne vėliau kaip ... (*) Komisija peržiūri šį reglamentą siekdama įvertinti jo veiksmingumą ir, jeigu būtina, pasiūlyti papildomas priemones saugiam radioaktyviųjų medžiagų vežimui Bendrijoje ir iš trečiųjų šalių užtikrinti. [47 pakeit.]

12 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Taikant šį reglamentą atsižvelgiama į galimybes naudotis patvirtinta ir veikiančia registracijos sistema. [49 pakeit.]

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas

Tarybos vardu
Pirmininkas

I PRIEDAS

BENDRIJOS VEŽĖJŲ REGISTRACIJOS PARAIŠKOS FORMA

ŠIĄ PARAIŠKĄ TEIKITE TIK NAUDODAMIESI SAUGIA EUROPOS KOMISIJOS ELEKTRONINE VEŽĖJŲ REGISTRACIJOS SISTEMA (ESCRReg).

JEI PASIKEIČIA A DALYJE NURODYTA INFORMACIJA, BŪTINA PATEIKTI NAUJĄ REGISTRACIJOS PARAIŠKĄ. Vežėjas privalo užtikrinti, kad per šią sistemą teikiamos Bendrijos vežėjo registracijos paraiškos formos duomenys būtų tikslūs.

Šioje paraiškos formoje pateiktą informaciją Europos Komisija apdoroja pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 95/46/EB.

- NAUJAS REGISTRACIJOS SERTIFIKATAS
- TURIMO REGISTRACIJOS SERTIFIKATO PAKEITIMAS
- TURIMO REGISTRACIJOS SERTIFIKATO ATNAUJINIMAS

Registracijos sertifikato numeris (-iai):

Paaiškinkite, kodėl norima pakeisti turimą registracijos sertifikatą.

(*) **Dveji metai po šio reglamento įsigaliojimo dienos.**

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

1. INFORMACIJA APIE PARAIŠKOS TEIKĖJĄ

A DALIS	B DALIS
ĮMONĖS PAVADINIMAS ADRESAS NACIONALINIO REGISTRACIJOS SERTIFIKATO NUMERIS	<ol style="list-style-type: none"> 1. Vežėjo organizacijos atsakingo atstovo (asmens, įgalioto atstovauti vežėjo organizacijai) vardas ir pavardė, pareigos, adresas, mobilusis ir fiksuotojo ryšio telefono numeris ir elektroninio pašto adresas. 2. Asmens, įgalioto bendrauti su institucijomis techniniais ir (arba) administraciniais klausimais (atsakingo už vežėjo įmonės vykdomai veiklai taikomų taisyklių laikymąsi), vardas ir pavardė, pareigos, adresas, mobilusis ir fiksuotojo ryšio telefono numeris ir elektroninio pašto adresas. 3. Patarėjo saugos klausimais vardas ir pavardė, pareigos, adresas, mobilusis ir fiksuotojo ryšio telefono numeris ir elektroninio pašto adresas (tik vidaus transporto rūšims ir jei šis asmuo nėra 1 arba 2 punkte nurodytas asmuo). 4. Už radiacinės saugos programą atsakingo asmens vardas ir pavardė, pareigos, adresas, mobilusis ir fiksuotojo ryšio telefono numeris ir elektroninio pašto adresas, jei šis asmuo nėra 1, 2 arba ir 3 punkte nurodytas asmuo. [50 pakeit.]

2. VEŽIMO POBŪDIS

A DALIS	B DALIS
☐ KELIŲ TRANSPORTAS ☐ GELEŽINKELIŲ TRANSPORTAS ☐ VIDAUS VANDENŲ TRANSPORTAS	<p>Susijusių transporto srityje parengtų darbuotojų skaičius (informacijai)</p> ☐ 1–5 ☐ 5–10 ☐ 10–20 ☐ >20
	<p>Transporto sektorius – bendras numatytos vežimo pobūdžio aprašas (informacijai)</p> ☐ skirta medicinai ☐ skirta pramonei, neardomiesiems bandymams, moksliniams tyrimams ☐ skirta branduolinio kuro ciklui ☐ atliekos ☐ sunkių pasekmių sukeliančios pavojingos radioaktyviosios medžiagos

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

3. GEOGRAFINĖ TAIKYMO SRITIS

Toliau pateiktame sąrašė pažymėkite valstybes nares, kuriose ketinama vežti radioaktyvias medžiagas ir pasirinkite veiklos pobūdį.

<p>Jeı veikla vykdoma ne tik valstybėje narėje, kurioje teikiama registracijos paraiška, pateikite išsamesnės informacijos apie kiekvieną šalį, t. y. nurodykite, ar bus tik vežama per tą valstybę narę, arba išvardykite pagrindines pakrovimo ir (arba) iškrovimo joje vietas ir nurodykite dažnumą.</p>	
A DALIS	B DALIS
☐ Austrija ☐ Belgija ☐ Bulgarija ☐ Kipras ☐ Čekija ☐ Danija ☐ Estija ☐ Suomija ☐ Prancūzija ☐ Vokietija ☐ Graikija ☐ Vengrija ☐ Airija ☐ Italija ☐ Latvija ☐ Lietuva ☐ Liuksemburgas ☐ Malta ☐ Nyderlandai ☐ Lenkija ☐ Portugalija ☐ Rumunija ☐ Slovakija ☐ Slovėnija ☐ Ispanija ☐ Švedija ☐ Jungtinė Karalystė	☐ pervežimas ☐ iškrovimas ☐ pakrovimas Pagrindinės pakrovimo vietos Pagrindinės iškrovimo vietos Dažnumas ☐ kasdien ☐ kartą per savaitę ☐ kartą per mėnesį ☐ rečiau

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

4. KROVINIŲ RŪŠYS

Dėl ko prašoma registracijos

A DALIS PAKUOTĖS TIPAS – Klasifikacija pagal TS-R-1	B DALIS Apytikslis pakuočių skaičius per metus
JT 2908 RADIOAKTYVIOJI MEDŽIAGA, PAKUOTĖ, KURIAI TAIKOMA IŠLYGA (TUŠČIA TARA)	
JT 2909 RADIOAKTYVIOJI MEDŽIAGA, PAKUOTĖ, KURIAI TAIKOMA IŠLYGA (GAMINIAI, PAGAMINTI IŠ GAMTINIO URANO, NUSKURDINTOJO URANO arba GAMTINIO TORIO)	
JT 2910 RADIOAKTYVIOJI MEDŽIAGA, PAKUOTĖ, KURIAI TAIKOMA IŠLYGA (RIBOTAS MEDŽIAGOS KIEKIS)	
JT 2911 RADIOAKTYVIOJI MEDŽIAGA, PAKUOTĖ, KURIAI TAIKOMA IŠLYGA (PRIETAISAI arba GAMINIAI)	
JT 2912 RADIOAKTYVIOJI MEDŽIAGA, MAŽAS SAVITASIS AKTYVUMAS (MSA-I), nedalioji arba dalioji, taikoma išlyga	
JT 2913 RADIOAKTYVIOJI MEDŽIAGA, DAIKTAI UŽTERŠTU PAVIRŠIUMI (DUP-I arba DUP-II), nedalioji arba dalioji, taikoma išlyga	
JT 2915 RADIOAKTYVIOJI MEDŽIAGA, A TIPO PAKUOTĖ, ne specialiosios formos, nedalioji arba dalioji, taikoma išlyga	
JT 2916 RADIOAKTYVIOJI MEDŽIAGA, B(U) TIPO PAKUOTĖ, nedalioji arba dalioji, taikoma išlyga	
JT 2917 RADIOAKTYVIOJI MEDŽIAGA, B(M) TIPO PAKUOTĖ, nedalioji arba dalioji, taikoma išlyga	
JT 2919 RADIOAKTYVIOJI MEDŽIAGA, VEŽAMA PAGAL SPECIALŲJĮ SUSITARIMĄ, nedalioji arba dalioji, taikoma išlyga	
JT 2977 RADIOAKTYVIOJI MEDŽIAGA, URANO HEKSAFLUORIDAS, DALUSIS	
JT 2978 RADIOAKTYVIOJI MEDŽIAGA, URANO HEKSAFLUORIDAS, nedalusis arba dalusis, taikoma išlyga	
JT 3321 RADIOAKTYVIOJI MEDŽIAGA, MAŽAS SAVITASIS AKTYVUMAS (MSA-II), nedalioji arba dalioji, taikoma išlyga	
JT 3322 RADIOAKTYVIOJI MEDŽIAGA, MAŽAS SAVITASIS AKTYVUMAS (MSA-III), nedalioji arba dalioji, taikoma išlyga	
JT 3323 RADIOAKTYVIOJI MEDŽIAGA, C TIPO PAKUOTĖ, nedalioji arba dalioji, taikoma išlyga	
JT 3324 RADIOAKTYVIOJI MEDŽIAGA, MAŽAS SAVITASIS AKTYVUMAS (MSA-II), DALIOJI	
JT 3325 RADIOAKTYVIOJI MEDŽIAGA, MAŽAS SAVITASIS AKTYVUMAS (MSA-III), DALIOJI	
JT 3326 RADIOAKTYVIOJI MEDŽIAGA, DAIKTAI UŽTERŠTU PAVIRŠIUMI (DUP-I arba DUP-II), DALIOJI	

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

A DALIS PAKUOTĖS TIPAS – Klasifikacija pagal TS-R-1	B DALIS Apytikslis pakuočių skaičius per metus
JT 3327 RADIOAKTYVIOJI MEDŽIAGA, A TIPO PAKUOTĖ, DALIOJI, ne specialiosios formos JT 3328 RADIOAKTYVIOJI MEDŽIAGA, B(U) TIPO PAKUOTĖ, DALIOJI JT 3329 RADIOAKTYVIOJI MEDŽIAGA, B(M) TIPO PAKUOTĖ, DALIOJI JT 3330 RADIOAKTYVIOJI MEDŽIAGA, C TIPO PAKUOTĖ, DALIOJI JT 3331 RADIOAKTYVIOJI MEDŽIAGA, VEŽAMA PAGAL SPECIALŲJĮ SUSITARIMĄ, DALIOJI JT 3332 RADIOAKTYVIOJI MEDŽIAGA, A TIPO PAKUOTĖ, SPECIALIOSIOS FORMOS, nedalioji arba dalioji, taikoma išlyga JT 3333 RADIOAKTYVIOJI MEDŽIAGA, A TIPO PAKUOTĖ, SPECIALIOSIOS FORMOS, DALIOJI	

5. RADIACINĖS SAUGOS PROGRAMA (RSP)

A DALIS. ☐ Pažymėdamas šį langelį, pareiškiu, kad RSP visiškai įdiegta ir jos griežtai laikomasi.	B DALIS Dokumento, kuriame aprašoma RSP, numeris ir data RSP įkėlimas
---	---

6. KOKYBĖS UŽTIKRINIMO PROGRAMA (KUP)

Ši KUP turi būti pateikiama patikrinti kompetentingai institucijai (pagal Europos sutarties dėl pavojingų krovinių tarptautinio vežimo keliais (angl. ADR) 1 straipsnio 7 dalies 3 punktą).

A DALIS. ☐ Pažymėdamas šį langelį, pareiškiu, kad KUP visiškai įdiegta ir jos griežtai laikomasi.	B DALIS Dokumento numeris ir data
---	--------------------------------------

7. Pareiškimas

- Aš, vežėjas, patvirtinu, kad laikausi visų atitinkamų tarptautinių, Bendrijos ir nacionalinių taisyklių, susijusių su radioaktyviųjų medžiagų vežimu.
- Aš, vežėjas, patvirtinu, kad šioje formoje pateikta informacija yra teisinga.

Data

Vardas, pavardė

Parašas...

2013 m. gruodžio 11 d., trečiadienis

II PRIEDAS

ELEKTRONINIS RADIOAKTYVIŲ MEDŽIAGŲ VEŽĖJO REGISTRACIJOS SERTIFIKATAS

PASTABA

ŠIO REGISTRACIJOS SERTIFIKATO KOPIJA PATEIKIAMA SU KIEKVIENA SIUNTA, KURIAI TAIKOMAS ŠIS REGLAMENTAS.

Šis registracijos sertifikatas išduotas pagal Tarybos reglamentą (Euratomas) xxxxx.

Šiuo sertifikatu vežėjas neatleidžiamas nuo pareigos laikytis kitų taikomų vežimo taisyklių.

- 1) REGISTRACIJOS SERTIFIKATO NUMERIS: BE/xxxx/mmmm-mm-dd
- 2) VALDŽIOS INSTITUCIJOS PAVADINIMAS, VALSTYBĖ
- 3) ĮMONĖS PAVADINIMAS IR ADRESAS
- 4) TRANSPORTO RŪŠIS:
 - KELIŲ TRANSPORTAS
 - GELEŽINKELIŲ TRANSPORTAS
 - VIDAUS VANDENŲ TRANSPORTAS
- 7) VALSTYBĖS NARĖS, kuriose galioja sertifikatas
- 8) PAKUOTĖS TIPAS – JT NUMERIS (žr. 1 priedą – toks pat formatas)
- 9) DATA

ELEKTRONINIS PARAŠAS

GALIOJIMO LAIKOTARPIS: DATA + 5 metai

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

P7_TA(2013)0581

Europos Sąjungos Teisingumo Teismas: Bendrojo Teismo teisėjų skaičius ***I

2013 m. gruodžio 12 d. priimti Europos Parlamento pakeitimai dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo, didinant Bendrojo Teismo teisėjų skaičių, iš dalies keičiamas Protokolas dėl Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto, projekto (02074/2011 – C7-0126/2012 – 2011/0901B(COD))⁽¹⁾

(Įprasta teisėkūros procedūra: pirmasis svarstymas)

(2016/C 468/76)

1 pakeitimas

EUROPOS PARLAMENTO PAKEITIMAI (*)

Teisingumo teismo projektas

Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas, kuriuo, **didinant Bendrojo Teismo teisėjų skaičių**, iš dalies keičiamas **Protokolas dėl** Europos Sąjungos Teisingumo Teismo **statuto**

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos Sąjungos sutartį, ypač į jos 19 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 254 straipsnio pirmą pastraipą ir 281 straipsnio antrą pastraipą,

atsižvelgdamas į Europos atominės energijos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 106a straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdami į Teisingumo Teismo prašymą,

atsižvelgdami į Komisijos nuomonę,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros,

kadangi:

- (5) nuo Bendrojo Teismo įsteigimo laipsniškai išplėtus jo jurisdikciją šiuo metu jam pateikiamų bylų skaičius nuolat auga;
- (6) šiam teismui **kasmet** pateikiama **vis daugiau** bylų **■**, todėl **ilgainiui auga** jo nagrinėjamų bylų skaičius ir **ilgėja** proceso trukmė;
- (7) atrodo, kad tokia pailgėjusi proceso trukmė sunkiai priimtina proceso dalyviams, visų pirma atsižvelgiant į Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnyje ir Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos 6 straipsnyje įtvirtintus reikalavimus;
- (8) dabartinė Bendrojo Teismo padėtis susiklostė dėl struktūrinių priežasčių, susijusių ir su intensyvesne bei įvairesne Sąjungos institucijų, įstaigų, organų ir agentūrų teisės aktų leidybos ir reglamentavimo veikla, ir su Bendrajam Teismui pateiktų bylų medžiagos apimtimi bei sudėtingumu, ypač konkurencijos ir valstybės pagalbos srityse;

⁽¹⁾ Klausimas buvo grąžintas iš naujo nagrinėti atsakingam komitetui pagal Darbo tvarkos taisyklių 57 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą (A7-0252/2013).

(*) Pakeitimai: naujas ar pakeistas tekstas žymimas pusjuodžiu kursyvu, o išbrauktas tekstas nurodomas simboliu **■**.

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

- (9) todėl reikia priimti sprendimą dėl priemonių, būtinų šioje padėtyje, o pasinaudojus Sutartyse numatyta galimybe padidinti Bendrojo Teismo teisėjų skaičių būtų galima per trumpą laiką sumažinti ir dar neišnagrinėtų bylų kiekį, ir sutrumpinti pernelyg ilgą proceso šiame teisme trukmę;
- (9a) *į šias priemones reikėtų įtraukti ir nuostatą, kurioje būtų numatytas ilgalaikis teisėjų kilmės valstybės narės klausimo sprendimas, nes dabartinis teisėjų pareigybių paskirstymas valstybėms narėms negali būti taikomas, kai teisėjų yra daugiau nei valstybių narių;*
- (9b) *pagal Europos Sąjungos sutarties 19 straipsnio 2 dalį Bendrąjį Teismą sudaro bent po vieną teisėją iš kiekvienos valstybės narės. Kadangi šia nuostata jau užtikrinama tinkama geografinė pusiausvyra ir atsižvelgiama į atskiras nacionalinės teisės sistemas, papildomi teisėjai turėtų būti skiriami vadovaujantis tik į jų profesiniu ir asmeniniu tinkamumu ir atsižvelgiant į jų žinias apie Europos Sąjungos ir valstybių narių teisės sistemas; Tačiau neturėtų būti daugiau kaip dviejų teisėjų iš vienos valstybės narės,*

■

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Protokolas Nr. 3 dėl Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto iš dalies keičiamas taip:

■

6a) 47 straipsnio pirma pastraipa pakeičiama taip:

„Bendrajam Teismui ir jo nariams taikomi 9a, 14 ir 15 straipsniai, 17 straipsnio pirma, antra, ketvirta ir penkta pastraipos ir 18 straipsnis.“;

7) 48 straipsnis pakeičiamas taip:

„Bendrojo Teismo teisėjus sudaro po vieną teisėją iš kiekvienos valstybės narės ir dvylika papildomų teisėjų. Negali būti daugiau kaip dviejų teisėjų iš vienos valstybės narės.“

Visų teisėjų padėtis, taip pat teisės ir pareigos yra tokios pat.

Kas trejus metus keičiant dalį teisėjų, kai teisėjų skaičius lyginis, pakaitomis keičiama pusė teisėjų, o kai teisėjų skaičius nelyginis – pakaitomis keičiamas lyginis skaičius teisėjų ir vienu teisėju mažesnis nelyginis skaičius teisėjų.“;

7a) Įterpiamas šis straipsnis:

„48a straipsnis

Teisę siūlyti iš kiekvienos valstybės narės skiriamą teisėją turi atitinkamos valstybės narės vyriausybė.“;

7b) Įterpiamas šis straipsnis:

„48b straipsnis

1. *Papildomi teisėjai skiriami neatsižvelgiant į tai, iš kokios konkrečios valstybės narės kandidatai kilę.*

2. *Taikant vieno arba kelių iš dvylikos papildomų teisėjų skyrimo procedūrą, kandidatus gali siūlyti visos valstybių narių vyriausybės. Be to, kadenciją baigiantys Bendrojo Teismo teisėjai gali asmeniškai raštu teikti savo kandidatūrą pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 255 straipsnį įsteigto komiteto pirmininkui.*

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

3. Taikant vieno arba kelių iš dvylikos teisėjų skyrimo procedūrą, pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 255 straipsnį įsteigtas komitetas pareiškia nuomonę apie kandidatų tinkamumą eiti Bendrojo Teismo teisėjų pareigas. Prie savo nuomonės apie kandidatų tinkamumą komitetas prideda tinkamiausių aukšto lygio patirtį turinčių kandidatų, išdėstytų pagal nuopelnus, sąrašą. Šiame sąraše kandidatų turi būti bent dukart daugiau nei valstybių narių vyriausybės bendru sutarimu turi paskirti teisėjų, jeigu yra pakankamai tinkamų kandidatų.“;

3 straipsnis

1. Šis reglamentas įsigalioja pirmąją kito mėnesio po jo paskelbimo Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje dieną.
2. Remiantis šiuo reglamentu ir jam įsigaliojus papildomais teisėjais paskirti dvylika teisėjų pradeda eiti pareigas nedelsiant po priesaikos.

Šešių iš šių teisėjų, išrinktų burtų keliu, kadencija tęsiasi šešerius metus po pirmojo nuo šio reglamento įsigaliojimo dalinio Bendrojo Teismo pakeitimo. Kitų šešių teisėjų kadencija tęsiasi šešerius metus po antrojo nuo šio reglamento įsigaliojimo dalinio Bendrojo Teismo pakeitimo.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas

Tarybos vardu
Pirmininkas

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

P7_TA(2013)0582

Tam tikrų direktyvų dalinis keitimas, kiek tai susiję su Prancūzijos atokiausiais regionais ir visų pirma Majotu ***2013 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Tarybos direktyvos, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2006/112/EB ir 2008/118/EB, kiek tai susiję su Prancūzijos atokiausiais regionais ir visų pirma Majotu (COM(2013)0577 – C7-0268/2013 – 2013/0280(CNS))****(Speciali teisėkūros procedūra: konsultavimasis)**

(2016/C 468/77)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą Tarybai (COM(2013)0577),
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 113 straipsnį, pagal kurį Taryba kreipėsi į Parlamentą dėl konsultacijos (C7-0268/2013),
 - atsižvelgdamas į Teisės reikalų komiteto nuomonę dėl pasiūlyto teisinio pagrindo,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 55 straipsnį, 46 straipsnio 1 dalį ir 37 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Ekonomikos ir pinigų politikos komiteto pranešimą (A7-0405/2013),
1. pritaria Komisijos pasiūlymui;
 2. ragina Tarybą pranešti Parlamentui, jei ji ketina nukrypti nuo teksto, kuriam pritarė Parlamentas;
 3. ragina Tarybą dar kartą konsultuotis su Parlamentu, jei ji ketina iš esmės keisti Parlamento patvirtintą tekstą;
 4. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir nacionaliniams parlamentams.
-

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

P7_TA(2013)0583

Tarybos direktyvos 2010/18/ES dalinis keitimas dėl Majoto statuso pakeitimo *

2013 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos direktyvos, kuria dėl Majoto statuso pakeitimo iš dalies keičiama Tarybos direktyva 2010/18/ES, projekto (14220/2013 – C7-0355/2013–2013/0189(NLE))

(Speciali teisėkūros procedūra: konsultavimasis)

(2016/C 468/78)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą Tarybai (COM(2013)0413) ir į Tarybos projektą (14220/2013),
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 349 straipsnį, pagal kurį Taryba kreipėsi į Parlamentą dėl konsultacijos (C7-0355/2013),
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 155 straipsnio 2 dalį, kurią Komisija pasirinko kaip savo pasiūlymo teisinį pagrindą,
 - atsižvelgdamas į Teisės reikalų komiteto nuomonę dėl pasiūlyto teisinio pagrindo,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 55 ir 37 straipsnius,
 - atsižvelgdamas į Užimtumo ir socialinių reikalų komiteto pranešimą (A7-0414/2013),
1. pritaria Tarybos projektui su pakeitimais;
 2. ragina Tarybą pranešti Parlamentui, jei ji ketina nukrypti nuo teksto, kuriam pritarė Parlamentas;
 3. ragina Tarybą dar kartą konsultuotis su Parlamentu, jei ji ketina iš esmės keisti savo projektą;
 4. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir nacionaliniams parlamentams.

Pakeitimas 1

Direktyvos projektas

Pavadinimas

Tarybos projektas

Pasiūlymas dėl Tarybos **direktyvos, kuria** dėl Majoto statuso pakeitimo iš dalies keičiama Tarybos direktyva 2010/18/ES

Pakeitimas

Pasiūlymas dėl Tarybos **sprendimo, kuriuo** dėl Majoto statuso pakeitimo iš dalies keičiama Tarybos direktyva 2010/18/ES

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

Pakeitimas 2
Direktyvos projektas
Pirma nurodomoji dalis

Tarybos projektas

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 349 straipsnį,

Pakeitimas

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos **155 straipsnio 2 dalį ir** 349 straipsnį,

Pakeitimas 4
Direktyvos projektas
1 konstatuojamoji dalis

Tarybos projektas

(1) Sprendimu 2012/419/ES⁽¹⁾ Europos Vadovų Taryba nusprendė nuo 2014 m. sausio 1 d. iš dalies pakeisti Majoto statusą Europos Sąjungos atžvilgiu. Todėl nuo tos dienos Majotas nebebus užjūrio teritorija, bet taps Sąjungos atokiausiu regionu, kaip apibrėžta Sutarties dėl ES veikimo 349 straipsnyje ir 355 straipsnio 1 dalyje. Taip pakeitus Majoto teisinį statusą, nuo 2014 m. sausio 1 d. Majotui bus taikoma Sąjungos teisė. Tačiau, atsižvelgiant į Majoto, kaip naujo atokiausio regiono, ypatingą socialinės ir ekonominės struktūros padėtį, turėtų būti nustatytos tam tikros konkrečios priemonės **dėl specialių Sąjungos teisės taikymo sąlygų**;

⁽¹⁾ OL L 204, 2012 7 31, p. 131.

Pakeitimas

(1) Sprendimu 2012/419/ES⁽¹⁾ Europos Vadovų Taryba nusprendė nuo 2014 m. sausio 1 d. iš dalies pakeisti Majoto statusą Europos Sąjungos atžvilgiu. Todėl nuo tos dienos Majotas nebebus užjūrio teritorija, bet taps Sąjungos atokiausiu regionu, kaip apibrėžta Sutarties dėl ES veikimo 349 straipsnyje ir 355 straipsnio 1 dalyje. Taip pakeitus Majoto teisinį statusą, nuo 2014 m. sausio 1 d. Majotui bus taikoma Sąjungos teisė. Tačiau, atsižvelgiant į Majoto, kaip naujo atokiausio regiono, ypatingą socialinės ir ekonominės struktūros padėtį, turėtų būti nustatytos tam tikros konkrečios priemonės;

⁽¹⁾ OL L 204, 2012 7 31, p. 131.

Pakeitimas 5
Direktyvos projektas
Įžanginė formuluotė

Tarybos projektas

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ

Pakeitimas

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

Pakeitimas 6

Direktyvos projektas

1 straipsnis

Direktyva 2010/18/ES

3 straipsnio 2 dalies antra pastraipa

Tarybos projektas

Direktyvos 2010¹/18/ES 3 straipsnio 2 dalis papildoma šia pastraipa:

„Nukrypstant nuo pirmos pastraipos, joje nurodytas papildomas laikotarpis Majotui, kuris yra atokiausias regionas, kaip apibrėžta SESV 349 straipsnyje, pratęsiamas iki 2018 m. gruodžio 31 d.“

Pakeitimas

Direktyvos 2010/18/ES 3 straipsnio 2 dalis papildoma šia pastraipa:

„Prancūzijos atokiausiam regionui Majotui papildomas pirmoje pastraipoje nurodytas laikotarpis pratęsiamas iki 2018 m. gruodžio 31 d.“

Pakeitimas 7

Direktyvos projektas

2 straipsnis

Tarybos projektas

Ši **direktyva skirta** Prancūzijos Respublikai.

Pakeitimas

Šis **sprendimas skirtas** Prancūzijos Respublikai.

Pakeitimas 8

Direktyvos projektas

3 straipsnis

Tarybos projektas

Ši **direktyva** įsigalioja 2014 m. sausio 1 d.

Pakeitimas

Šis **sprendimas** įsigalioja 2014 m. sausio 1 d.

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

P7_TA(2013)0585

Tam tikrų su bendra prekybos politika susijusių reglamentų dalinis keitimas dėl tam tikrų priemonių priėmimo procedūrų *II**

2013 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl per pirmąją svarstymą priimtos Tarybos pozicijos, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą, kuriuo iš dalies keičiami kai kurie su bendra prekybos politika susiję reglamentai dėl tam tikrų priemonių priėmimo procedūrų (13283/1/2013 – C7-0411/2013 – 2011/0039(COD))

(Įprasta teisėkūros procedūra: antrasis svarstymas)

(2016/C 468/79)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į per pirmąją svarstymą priimtą Tarybos poziciją (13283/1/2013 – C7-0411/2013),
 - atsižvelgdamas į savo poziciją⁽¹⁾ dėl Komisijos pasiūlymo Europos Parlamentui ir Tarybai (COM(2011)0082) per pirmąją svarstymą,
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 7 dalį,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 72 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Tarptautinės prekybos komiteto rekomendacijas antrajam svarstymui (A7-0421/2013),
1. pritaria per pirmąją svarstymą priimtai Tarybos pozicijai;
 2. pritaria Parlamento, Tarybos ir Komisijos bendram pareiškimui, pridėtam prie šios rezoliucijos;
 3. atsižvelgia į valstybių narių pareiškimą ir Komisijos pareiškimus, pridėtus prie šios rezoliucijos;
 4. pažymi, kad aktas priimtas remiantis Tarybos pozicija;
 5. paveda Pirmininkui pasirašyti aktą su Tarybos pirmininku pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 297 straipsnio 1 dalį;
 6. paveda generaliniam sekretoriui pasirašyti aktą, įsitikinęs, kad buvo tinkamai įvykdytos visos procedūros, ir, susitarus su Tarybos generaliniu sekretoriumi, pasirūpinti, kad jis būtų paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* kartu su visais prie šios rezoliucijos pridėtais pareiškimais;
 7. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir nacionaliniams parlamentams.

TEISĖKŪROS REZOLIUCIJOS PRIEDAS

Bendras pareiškimas dėl Reglamento (EB) Nr. 1225/2009 15 straipsnio 6 dalies ir Reglamento (EB) Nr. 597/2009 25 straipsnio 6 dalies

Europos Parlamentas, Taryba ir Komisija mano, kad Reglamento (EB) Nr. 1225/2009 15 straipsnio 6 dalies ir Reglamento (EB) Nr. 597/2009 25 straipsnio 6 dalies įtraukimas yra grindžiamas tik specifinėmis tų reglamentų, prieš juos iš dalies pakeičiant šiuo reglamentu, ypatybėmis. Todėl tokios nuostatos, kaip išdėstyta minėtuose straipsniuose, įtraukimas yra išskirtinis atvejis tų dviejų reglamentų atveju ir tai nėra precedentas rengiant teisės aktus ateityje.

⁽¹⁾ OL C 251 E, 2013 8 31, p. 126.

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

Siekiant aiškumo, pabrėžiama, kad Europos Parlamentas, Taryba ir Komisija supranta, kad Reglamento (EB) Nr. 1225/2009 15 straipsnio 6 dalimi ir Reglamento (EB) Nr. 597/2009 25 straipsnio 6 dalimi nenustatomos kitokios ar papildomos sprendimų priėmimo procedūros, palyginti su procedūromis, nustatytomis Reglamente (ES) Nr. 182/2011.

Valstybių narių pareiškimas dėl Reglamento (ES) Nr. 182/2011 3 straipsnio 4 dalies ir 6 straipsnio 2 dalies taikymo, vykdamas su antidempingo ir kompensaciniais muitais susijusius tyrimus pagal Reglamentus (EB) Nr. 1225/2009 ir (EB) Nr. 597/2009

Kai valstybė narė pagal Reglamento (ES) Nr. 182/2011 3 straipsnio 4 dalį ar 6 straipsnio 2 dalį pasiūlo pakeitimą dėl antidempingo arba kompensacinių muitų priemonių projektų, nustatytų Reglamentuose (EB) Nr. 1225/2009 ir (EB) Nr. 597/2009 (toliau – pagrindiniai reglamentai), ji turi:

- a) užtikrinti, kad pakeitimas būtų pasiūlytas laiku, t. y. atitiktų pagrindiniuose reglamentuose nustatytus terminus ir būtų atsižvelgiama į būtinybę suteikti pakankamai laiko Komisijai pradėti visas būtinas pranešimo procedūras, tinkamai išnagrinėti pasiūlymą, o komitetas galėtų išnagrinėti siūlomus priemonių projektų pakeitimus;
- b) užtikrinti, kad siūlomas pakeitimas atitiktų pagrindinius reglamentus, kaip išaiškinta Europos Sąjungos Teisingumo Teismo, ir atitinkamus tarptautinius įsipareigojimus;
- c) pateikti rašytinį pagrindimą, kuriame bent jau būtų nurodyta, kaip siūlomas pakeitimas yra susijęs su pagrindiniais reglamentais ir su tyrimo metu nustatytais faktais, tačiau jame taip pat gali būti pateikta ir kitų patvirtinamųjų argumentų, kuriuos pakeitimą siūlanti valstybė narė laiko tinkamais.

Komisijos pareiškimas

dėl su antidempingo ir kompensaciniais muitais susijusių tyrimų pagal Reglamentus (EB) Nr. 1225/2009 ir (EB) Nr. 597/2009

Komisija pripažįsta, jog yra svarbu, kad valstybės narės gautų informaciją Reglamentuose (EB) Nr. 1225/2009 ir (EB) Nr. 597/2009 (pagrindiniai reglamentai) numatytais atvejais tam, kad remdamosi išsamia informacija galėtų prisidėti prie sprendimų priėmimo, ir imsis veiksmų, kad tas tikslas būtų pasiektas.

* * *

Siekiant išvengti abejonių, Komisija Reglamento (ES) Nr. 182/2011 8 straipsnio 5 dalyje pateiktą nuorodą į konsultacijas supranta kaip reikalavimą Komisijai, išskyrus ypatingos skubos atvejus, prieš patvirtinant laikinuosius antidempingo arba kompensacinius muitus prašyti valstybių narių pateikti savo nuomones.

* * *

Komisija užtikrins veiksmingą visų su antidempingo ir kompensaciniais muitais susijusių tyrimų procedūrų aspektų, numatytų Reglamentuose (EB) Nr. 1225/2009 ir (EB) Nr. 597/2009, valdymą, įskaitant galimybę valstybėms narėms siūlyti pakeitimus siekiant užtikrinti, kad būtų laikomasi pagrindiniuose reglamentuose nustatytų terminų ir juose nustatytų įsipareigojimų suinteresuotosioms šalims ir kad visos galiausiai privalomos priemonės atitiktų tyrimo metu nustatytus faktus ir pagrindinius reglamentus, kaip išaiškinta Europos Sąjungos Teisingumo Teismo, ir atitiktų Sąjungos tarptautinius įsipareigojimus.

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

Komisijos pareiškimas dėl kodifikavimo

Priėmus Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 37/2014, kuriuo iš dalies keičiami kai kurie su bendra prekybos politika susiję reglamentai dėl tam tikrų priemonių priėmimo procedūrų, ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 38/2014, kuriuo iš dalies keičiami tam tikri su bendra prekybos politika susiję reglamentai dėl deleguotųjų ir įgyvendinimo įgaliojimų priimti tam tikras priemones suteikimo, reikės atlikti labai daug šių teisės aktų pakeitimų. Siekiant, kad minėti aktai būtų aiškesni, Komisija pasiūlys kuo greičiau ir ne vėliau kaip iki 2014 m. birželio 1 d., kai tik bus priimti šie du reglamentai, juos kodifikuoti.

Komisijos pareiškimas dėl deleguotųjų aktų

Atsižvelgiant į Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 37/2014, kuriuo iš dalies keičiami kai kurie su bendra prekybos politika susiję reglamentai dėl tam tikrų priemonių priėmimo procedūrų, ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 38/2014, kuriuo iš dalies keičiami tam tikri su bendra prekybos politika susiję reglamentai dėl deleguotųjų ir įgyvendinimo įgaliojimų priimti tam tikras priemones suteikimo, Komisija primena Pagrindų susitarimo dėl Europos Parlamento ir Europos Komisijos santykių 15 dalyje nustatytą įsipareigojimą rengiant deleguotuosius aktus teikti Parlamentui visą informaciją ir dokumentus apie savo susitikimus su nacionaliniais ekspertais.

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

P7_TA(2013)0586

Tam tikrų su bendra prekybos politika susijusių reglamentų dalinis keitimas dėl deleguotų ir įgyvendinimo įgaliojimų priimti tam tikras priemones suteikimo ***II

2013 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl per pirmąjį svarstymą priimtos Tarybos pozicijos siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą, kuriuo dėl deleguotų ir įgyvendinimo įgaliojimų priimti tam tikras priemones suteikimo iš dalies keičiami tam tikri su bendra prekybos politika susiję reglamentai (13284/1/2013 – C7-0408/2013 – 2011/0153(COD))

(Įprasta teisėkūros procedūra: antrasis svarstymas)

(2016/C 468/80)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į per pirmąjį svarstymą priimtą Tarybos poziciją (13284/1/2013 – C7-0408/2013),
 - atsižvelgdamas į savo poziciją ⁽¹⁾ dėl Parlamentui ir Tarybai pateikto Komisijos pasiūlymo per pirmąjį svarstymą (COM (2011)0349),
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 7 dalį,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 72 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Tarptautinės prekybos komiteto rekomendaciją antrajam svarstymui (A7-0419/2013),
1. pritaria per pirmąjį svarstymą priimtai Tarybos pozicijai;
 2. pritaria Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos bendram pareiškimui, pridėtam prie šios rezoliucijos;
 3. atsižvelgia į Komisijos pareiškimus, pridėtus prie šios rezoliucijos;
 4. pažymi, kad aktas priimtas remiantis Tarybos pozicija;
 5. paveda Pirmininkui pasirašyti aktą su Tarybos pirmininku pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 297 straipsnio 1 dalį;
 6. paveda generaliniam sekretoriui pasirašyti aktą, įsitikinus, kad buvo tinkamai įvykdytos visos procedūros ir, susitarus su Tarybos generaliniais sekretoriais, pasirūpinti, kad jis būtų paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* kartu su visais prie šios rezoliucijos pridėtais pareiškimais;
 7. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir nacionaliniams parlamentams.

TEISĖKŪROS REZOLIUCIJOS PRIEDAS

Bendras pareiškimas dėl Reglamento (EEB) Nr. 3030/93 ir Reglamento (EB) Nr. 517/94

Pažymima, kad Reglamento (EEB) Nr. 3030/93 2 straipsnio 6 dalyje, 6 straipsnio 2 dalyje, 8 ir 10 straipsniuose, 13 straipsnio 3 dalyje, 15 straipsnio 3, 4 ir 5 dalyse, 19 straipsnyje, IV priedo 4 straipsnio 3 dalyje ir VII priedo 2 straipsnyje, 3 straipsnio 1 ir 3 dalyse, taip pat Reglamento (EB) Nr. 517/94 3 straipsnio 3 dalyje, 5 straipsnio 2 dalyje, 12 straipsnio 3 dalyje, 13 ir 28 straipsniuose numatytos procedūros pakeičiamos deleguotųjų aktų priėmimo procedūromis. Pažymima, kad kai kuriuose iš minėtų straipsnių nurodomos sprendimų priėmimo procedūros apsaugos priemonėms prekybos apsaugos srityje priimti.

⁽¹⁾ Priimti tekstai, 2012 11 22, P7_TA(2012)0447.

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

Europos Parlamentas, Taryba ir Komisija mano, kad apsaugos priemonės turi būti traktuojamos kaip įgyvendinimo priemonės. Išimtinai konkrečiuose pirmiau nurodytuose esamuose reglamentuose šios priemonės pateikiamos kaip deleguotieji aktai, kadangi nustačius apsaugos priemonę, ji tampa pagrindinių reglamentų atitinkamų priedų pakeitimais. Taip yra dėl tam tikros struktūros, būdingos pirmiau nurodytiems reglamentams, ir dėl to tai nebus naudojama kaip precedentas ateityje rengiant prekybos apsaugos priemones ir kitas apsaugos priemones.

Komisijos pareiškimas dėl kodifikavimo

Priėmus Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 37/2014, kuriuo iš dalies keičiami kai kurie su bendra prekybos politika susiję reglamentai dėl tam tikrų priemonių priėmimo procedūrų, ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 38/2014, kuriuo dėl deleguotų ir įgyvendinimo įgaliojimų priimti tam tikras priemones suteikimo iš dalies keičiami tam tikri su bendra prekybos politika susiję reglamentai, reikės padaryti nemažai pakeitimų atitinkamuose aktuose. Kad susiję aktai būtų aiškesni, Komisija pasiūlys kuo greičiau po to, kai tie du reglamentai bus priimti, ir ne vėliau kaip iki 2014 m. birželio 1 d. šiuos aktus kodifikuoti.

Komisijos pareiškimas dėl deleguotųjų aktų

Kalbant apie Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 37/2014, kuriuo iš dalies keičiami kai kurie su bendra prekybos politika susiję reglamentai dėl tam tikrų priemonių priėmimo procedūrų, ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 38/2014, kuriuo dėl deleguotų ir įgyvendinimo įgaliojimų priimti tam tikras priemones suteikimo iš dalies keičiami tam tikri su bendra prekybos politika susiję reglamentai, Komisija primena pagal Pagrindų susitarimo dėl Europos Parlamento ir Europos Komisijos santykių 15 dalį prisiimtą išipareigojimą rengiant deleguotuosius aktus teikti Parlamentui visą informaciją ir dokumentus, susijusius su jos susitikimais su nacionaliniais ekspertais.

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

P7_TA(2013)0587

Mokėjimo sąskaitos ***I

2013 gruodžio 12 d. priimti Europos Parlamento pakeitimai dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos dėl mokesčių, susijusių su mokėjimo sąskaitomis, palyginamumo, mokėjimo sąskaitos perkėlimo ir galimybės naudotis būtiniausias savybes turinčiomis mokėjimo sąskaitomis (COM(2013)0266 – C7-0125/2013 – 2013/0139(COD))⁽¹⁾

(Įprasta teisėkūros procedūra: pirmasis svarstymas)

(2016/C 468/81)

[1 pakeitimas, nebent būtų nurodyta kitaip]

EUROPOS PARLAMENTO PAKEITIMAI (*)

Komisijos pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 2014/.../ES

dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos dėl mokesčių, susijusių su mokėjimo sąskaitomis, palyginamumo, mokėjimo sąskaitos perkėlimo ir galimybės naudotis būtiniausias savybes turinčiomis mokėjimo sąskaitomis

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 114 straipsnį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

perdavus teisėkūros procedūra priimamo akto projektą nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę⁽¹⁾,

[...]

laikydami įprastos teisėkūros procedūros,

kadangi:

- (1) pagal SESV 26 straipsnio 2 dalį vidaus rinką sudaro vidaus sienų neturinti erdvė, kurioje užtikrinamas laisvas prekių, asmenų, paslaugų ir kapitalo judėjimas. Vidaus rinkos susiskaidymas žalingas konkurencingumui, augimui ir darbo vietų kūrimui Sąjungoje. Norint baigti kurti vidaus rinką, ypač svarbu pašalinti tiesiogines ir netiesiogines tinkamo jos veikimo kliūtis. Jau matyti, kad Sąjungos veiksmai, susiję su mažmeninių finansinių paslaugų sektoriaus vidaus rinka, davė daug naudos plečiant tarpvalstybinę mokėjimo paslaugų teikėjų veiklą, gerinant vartotojų pasirinkimo galimybes ir didinant pasiūlymų kokybę bei skaidrumą;
- (2) atsižvelgiant į tai, 2007 m. lapkričio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2007/64/EB dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje, iš dalies keičiančia direktyvas 97/7/EB, 2002/65/EB, 2005/60/EB ir 2006/48/EB ir panaikinančia Direktyvą 97/5/EB⁽²⁾ (Mokėjimo paslaugų direktyva) <...>, nustatyti pagrindiniai skaidrumo reikalavimai, taikomi mokesčiams, kuriuos mokėjimo paslaugų teikėjai ima už siūlomas paslaugas, susijusias su

⁽¹⁾ Klausimas buvo grąžintas iš naujo nagrinėti atsakingam komitetui pagal Darbo tvarkos taisyklių 57 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą (A7-0398/2013).

(*) Pakeitimai: naujas ar pakeistas tekstas žymimas pusjuodžiu kursyvu, o išbrauktas tekstas nurodomas simboliu ■ .

⁽¹⁾ Dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje.

⁽²⁾ OL L 319, 2007 12 5, p. 1.

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

mokėjimo sąskaitomis. Dėl to tapo daug lengviau vykdyti mokėjimo paslaugų teikėjų veiklą, nes sukurtos vienodos taisyklės dėl mokėjimo paslaugų teikimo ir teiktinos informacijos, mokėjimo paslaugų teikėjams sumažėjo administracinė našta ir sutaupyta lėšų;

- (2a) *sklandus vidaus rinkos veikimas ir modernios, socialiai įtraukios ekonomikos plėtra vis labiau priklauso nuo visuotinio mokėjimo paslaugų teikimo. Kadangi dėl to, kad mokėjimo paslaugų teikėjai, vadovaudamiesi rinkos logika, yra linkę daugiausia dėmesio skirti komerciniui požiūriui patraukliems vartotojams, todėl pažeidžiamiems vartotojams dažnai nesiūlomi tokie patys produktai, nauji šios srities teisės aktai turi būti įtraukti į Sąjungos pažangios ekonomikos strategiją;*
- (3) tačiau, *kaip nurodė Europos Parlamentas savo 2012 m. liepos 4 d. rezoliucijoje su rekomendacijomis Komisijai dėl galimybės gauti pagrindines banko paslaugas*⁽¹⁾, turi būti nuveikta daugiau, kad vidaus mažmeninės bankininkystės rinka tobulėtų ir vystytųsi. *Šie pokyčiai turėtų būti vykdomi kartu užtikrinant, kad Sąjungos finansų sektorius tarnautų verslui ir vartotojams. Šiuo metu visiškai integruotos rinkos plėtojimo kliūtis vis dar yra nepakankamas mokesčių skaidrumas ir palyginamumas, taip pat mokėjimo sąskaitos perkėlimo sunkumai. Būtina spręsti skirtingos produktų kokybės ir mažos konkurencijos mažmeninėje bankininkystėje problemą bei įdiegti aukštos kokybės standartus;*
- (4) dabartinės vidaus rinkos sąlygos gali atgrasyti mokėjimo paslaugų teikėjus nuo noro pasinaudoti laisve įsisteigti arba teikti paslaugas Sąjungoje, nes ateinant į naują rinką sunku pritraukti klientų. Norint patekti į naujas rinkas dažnai reikia didelių investicijų. Tokios investicijos pagrįstos tik tuomet, jei paslaugų teikėjas mato pakankamai galimybių ir atitinkamą paklausą tarp vartotojų. Mažą vartotojų judumą mažmeninių finansinių paslaugų atžvilgiu iš esmės lemia nepakankamas mokesčių ir siūlomų paslaugų skaidrumas ir palyginamumas, taip pat su mokėjimo sąskaitos perkėlimu susiję sunkumai. Šie veiksniai taip pat mažina paklausą. Tai ypač aktualu tarpvalstybinėmis aplinkybėmis;
- (5) be to, dėl esamų nacionalinių reglamentavimo sistemų susiskaidymo gali atsirasti didelių kliūčių baigti kurti vidaus rinką mokėjimo sąskaitų srityje. Galiojančios nacionalinės nuostatos dėl mokėjimo sąskaitų (visų pirma dėl mokesčių palyginamumo ir mokėjimo sąskaitos perkėlimo) skiriasi. Kalbant apie sąskaitos perkėlimą, dėl to, kad nėra vienodų privalomų Sąjungos priemonių, taikoma skirtinga nacionalinė praktika ir priemonės. Šie skirtumai dar ryškesni mokesčių palyginamumo srityje, kurioje Sąjungos priemonių, net savireguliacinio pobūdžio, nėra. Jei šie skirtumai ateityje didėtų, turint omenyje tai, kad bankai yra linkę savo praktiką pritaikyti prie nacionalinių rinkų, tarpvalstybinės veiklos sąnaudos, palyginti su vietos paslaugų teikėjų patiriamomis sąnaudomis, išaugtų, dėl to tarpvalstybinė veikla taptų ne tokia patraukli. Tarpvalstybinę veiklą vidaus rinkoje stabdo kliūtys vartotojams atsidaryti mokėjimo sąskaitą užsienyje. Esami ribojamieji tinkamumo kriterijai gali užkirsti kelią Sąjungos piliečiams laisvai judėti Sąjungoje. Galimybę naudotis mokėjimo sąskaita suteikus visiems vartotojams bus sudarytos sąlygos jiems dalyvauti vidaus rinkoje ir pajusti vidaus rinkos naudą;
- (6) be to, kadangi kai kurie galimi klientai sąskaitų neatsidaro arba dėl to, kad jiems atsisakoma suteikti tokią paslaugą, arba dėl to, kad jiems nesiūloma tinkamų produktų, potenciali mokėjimo sąskaitų paklausa <...> Sąjungoje šiuo metu nėra iki galo išnaudota. Aktyvesnis vartotojų dalyvavimas vidaus rinkoje sukurtų papildomų paskatų mokėjimo paslaugų teikėjams eiti į naujas rinkas. Viena iš būtinų priemonių skatinti vartotojus dalyvauti vidaus rinkoje ir pajusti vidaus rinkos naudą taip pat yra sąlygų sudarymas visiems vartotojams naudotis mokėjimo sąskaita;

(¹) P7_TA(2012)0293.

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

- (7) mokesčių skaidrumo ir palyginamumo klausimas spręstas igyvendinant bankų sektoriaus inicijuotą savireguliacijos iniciatyvą. Tačiau dėl tų gairių galutinai nebuvo susitarta. 2008 m. Europos bankininkystės sektoriaus komiteto nustatytuose Bendruose banko sąskaitos perkėlimo principuose pateikiamas pavyzdinis mechanizmas, kaip perkelti sąskaitas, kurias siūlo toje pačioje valstybėje narėje esantys mokėjimo paslaugų teikėjai. Tačiau, turint omenyje tų bendrųjų principų neprivalomumą, visoje <...> Sąjungoje jie taikyti nenuosekliai ir nepasiekta lauktų rezultatų. Be to, Bendruose principuose aptariamas banko sąskaitos perkėlimas tik nacionaliniu mastu, o tarpvalstybinis sąskaitos perkėlimas neminimas. Galiausiai, kiek tai susiję su galimybe naudotis bazine mokėjimo sąskaita, <...> Komisijos rekomendacija 2011/442/ES ⁽¹⁾ valstybės narės paragintos imtis priemonių, būtinų jos taikymui užtikrinti ne vėliau kaip per šešis mėnesius nuo jos paskelbimo. Iki šiol pagrindinių rekomendacijos principų laikosi tik keletas valstybių narių;
- (8) **siekiant užtikrinti veiksmingą ir sklandų ilgalaikį judumą** itin svarbu nustatyti vienodas taisykles siekiant išspręsti mažo klientų judumo problemą ir visų pirma padidinti mokėjimo sąskaitų paslaugų bei mokesčių palyginamumą ir skatinti mokėjimo sąskaitos perkėlimą, taip pat neleisti dėl gyvenamosios vietos diskriminuoti vartotojų, ketinančių kitoje valstybėje narėje atsidaryti mokėjimo sąskaitą. Be to, labai svarbu imtis tinkamų priemonių vartotojų dalyvavimui mokėjimo sąskaitų rinkoje skatinti. Šiomis priemonėmis mokėjimo paslaugų teikėjai bus skatinami eiti į naujas rinkas vidaus rinkoje ir bus užtikrintos vienodos veiklos sąlygos, taip stiprinant konkurenciją ir užtikrinant veiksmingą išteklių paskirstymą Sąjungos mažmeninėje finansų rinkoje – tai bus naudinga įmonėms ir vartotojams. Turėdami skaidrios informacijos apie mokesčius, sąskaitos perkėlimo galimybes ir teisę naudotis bazinėmis sąskaitomis, Sąjungos piliečiai taip pat galės laisviau judėti ir rinktis produktus Sąjungoje, dėl to pajusti visiškai veikiančios vidaus rinkos mažmeninių finansinių paslaugų srityje naudą ir prisidėti prie **elektroninės prekybos augimo ir tolesnės vidaus rinkos plėtros**;
- (8a) **taip pat labai svarbu užtikrinti, kad ši direktyva netrukdytų inovacijoms mažmeninių finansinių paslaugų srityje. Kiekvienais metais pradėdamos taikyti naujos technologijos, kurios galiojanti mokėjimo sąskaitų modelį gali paversti pasenusiu. Visų pirma kaip alternatyvas tradicinėms bankininkystės paslaugoms reikia skatinti mobiliąsias bankininkystės paslaugas, lygiavertes paslaugas (angl. peer-to-peer) ir iš anksto apmokėtas mokėjimo korteles;**
- (9) ši direktyva taikoma vartotojų turimoms mokėjimo sąskaitoms. Todėl ji netaikoma įmonių, net mažųjų arba labai mažų įmonių turimoms sąskaitoms (nebent jos yra laikomos asmens vardu). Be to, ši direktyva netaikoma taupomosioms sąskaitoms, kurių mokėjimo funkcijos gali būti ribotesnės. **Taip pat ši direktyva netaikoma kreditinėms kortelėms, nes jos nėra itin svarbios siekiant direktyvos tikslų padidinti finansinę įtrauktį ir paskatinti vidaus rinkos veikimą;**
- (10) direktyvoje pateikiamos apibrėžtys yra suderintos su apibrėžtimis kituose Sąjungos teisės aktuose ir visų pirma apibrėžtimis, pateiktomis Direktyvoje 2007/64/EB ir 2012 m. kovo 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 260/2012, kuriuo nustatomi kredito pervedimų ir tiesioginio debeto operacijų eurais techniniai ir komerciniai reikalavimai ir iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 924/2009 ⁽²⁾;
- (11) vartotojams itin svarbu turėti galimybę suprasti mokesčius, kad galėtų palyginti skirtingų mokėjimo paslaugų teikėjų pasiūlymus ir priimti informacija pagrįstus sprendimus, kokia sąskaita geriausiai atitinka jų poreikius. Palyginti mokesčių neįmanoma, jei mokėjimo paslaugų teikėjai naudoja skirtingą terminiją toms pačioms ■ paslaugoms apibrėžti ir informaciją teikia skirtingais formatais. Standartizavus terminiją ir nuosekliu formatu teikiant ■ informaciją apie mokesčius, susijusius su reprezentatyviausiomis mokėjimo **sąskaitoms aptarnauti skirtomis** paslaugomis, vartotojams būtų lengviau ir suprasti, ir palyginti mokesčius;

⁽¹⁾ OL L 190, 2011 7 21, p. 87.

⁽²⁾ OL L 94, 2012 3 30, p. 22.

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

- (12) vartotojams naudingiausia būtų **kuo glaustesnė, standartizuota** ir lengvai palyginama skirtingų mokėjimo paslaugų teikėjų informacija. Vartotojams skirtos priemonės mokėjimo sąskaitų pasiūlymams palyginti **turėtų būti įvairiarūšės, taip pat turi būti atliekami vartotojų tyrimai. Šiame etape turėtų būti standartizuota tik reprezentatyviausia** su mokesčiais **susijusi terminija ir apibrėžtys** valstybėse narėse, kad būtų **palengvintas greitas įgyvendinimas**;
- (13) mokesčių terminiją turėtų nustatyti nacionalinės kompetentingos institucijos, kad būtų galima atsižvelgti į vietos rinkų specifiką. ■ Be to, kai įmanoma, mokesčių terminiją reikėtų standartizuoti *Sąjungos* lygmeniu, kad būtų galima mokesčius palyginti visoje Sąjungoje. *Europos priežiūros institucija* (Europos bankininkystės institucija) turėtų parengti gaires, kad padėtų valstybėms narėms nustatyti **dažniausiai teikiamas** mokėjimo paslaugas, **kurios** nacionaliniu lygmeniu **brangiausiai kainuoja vartotojams. Siekiant užtikrinti veiksmingą standartizuotos terminijos taikymą, tokios apibrėžtys turėtų būti pakankamai plačios**;
- (14) nacionalinėms kompetentingoms institucijoms nustačius preliminarų reprezentatyviausių **su mokėjimo sąskaitomis susijusių** paslaugų, už kurias nacionaliniu lygmeniu imamas mokestis, sąrašą kartu su apibrėžtimis, Komisija turėtų jas peržiūrėti, kad deleguotaisiais aktais nustatytų paslaugas, kurios bendros daugumai valstybių narių, ir pasiūlytų **standartizuotas** *Sąjungos* lygmens **apibrėžtis**;
- (15) kad padėtų vartotojams lengvai palyginti mokesčius už mokėjimo sąskaitas visoje *vidaus* rinkoje, mokėjimo paslaugų teikėjai turėtų vartotojams pateikti **išsamų informacijos apie mokesčius dokumentą, kuriame būtų nurodyti mokesčiai už visas paslaugas, susijusias su mokėjimo sąskaitomis, išvardytomis reprezentatyviausių paslaugų sąraše, ir bet kokie kiti tai sąskaitai taikomi mokesčiai. Informacijos apie mokesčius dokumente turėtų būti vartojami Sąjungos lygmeniu nustatyti standartizuoti terminai ir apibrėžtys.** Tai taip pat padės nustatyti vienodas veiklos sąlygas kredito įstaigoms, konkuruojančioms mokėjimo sąskaitų rinkoje. ■ Siekiant padėti vartotojams suprasti mokesčius, kuriuos jie turi mokėti už savo mokėjimo sąskaitą, jiems turėtų būti pateiktas **aiškia, nedviprasmiška ir netechnine kalba parengtas** glosarijus su bent jau **su mokėjimo sąskaita susijusių** paslaugų paaiškinimais **ir atitinkamomis apibrėžtimis bei paaiškinimais.** Glosarijus turėtų būti naudinga priemonė skatinant geriau suprasti mokesčių paskirtį – tai padeda vartotojams suteikti galimybę rinktis iš daugiau mokėjimo sąskaitų pasiūlymų. Taip pat reikėtų mokėjimo paslaugų teikėjams nustatyti įpareigojimą informuoti vartotojus **nemokamai ir bent kartą per metus** apie visus mokesčius **ir palūkanas, taikomus jų sąskaitai.** *Ex post* informacija turėtų būti pateikta specialioje suvestinėje. Joje turėtų būti visas **gautų palūkanų**, sumokėtų mokesčių vaizdas **ir informacija apie mokesčių ar palūkanų normos pasikeitimus. Vartotojui turėtų būti suteikta informacija, būtina norint suprasti, už ką sumokėti mokesčiai ir palūkanos, ir įvertinti, ar reikia keisti vartojimo modelius, ar paslaugų teikėjų;** ■
- (16) siekiant atitikti vartotojų poreikius, būtina užtikrinti, kad informacija apie mokesčius už mokėjimo sąskaitas būtų tiksli, aiški ir palyginama. Todėl **EBI, pasikonsultavusi su nacionalinėmis institucijomis ir įvertinusi vartotojų tyrimus, turėtų parengti techninių įgyvendinimo standartų projektus dėl standartizuoto pristatymo formato, kuriuo būtų pateikiamas informacijos apie mokesčius dokumentas, mokesčių ataskaita ir bendrieji simboliai,** siekiant užtikrinti, kad jie būtų vartotojams suprantami ir palyginami. ■ Informacijos apie mokesčius dokumentas ir mokesčių ataskaita turėtų aiškiai skirtis nuo kitų pranešimų; ■
- (17) siekdamas užtikrinti nuoseklų taikomos *Sąjungos* lygmens terminijos naudojimą visoje Sąjungoje, valstybės narės turėtų mokėjimo paslaugų teikėjams nustatyti įpareigojimą vartoti taikomą *Sąjungos* lygmens terminiją kartu su likusia nacionaline standartizuota terminija, nustatyta preliminariniame sąraše, kai bendraujama su vartotojais, įskaitant informacijos apie mokesčius dokumento ir mokesčių ataskaitos teikimą. **Mokėjimo paslaugų teikėjai turėtų turėti galimybę naudoti prekės ženklo pavadinimus informacijos apie mokesčius dokumente arba mokesčių ataskaitoje savo paslaugoms arba mokėjimo sąskaitoms žymėti, jei tai yra priedas prie standartinės terminijos ir antrinis siūlomų paslaugų ar sąskaitos įvardijimas;**

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

- (18) **nepriklausomos** lyginamosios svetainės yra veiksminga priemonė vartotojams vienoje vietoje įvertinti skirtingų mokėjimo sąskaitų pasiūlymų privalumus. **Tokios svetainės** gali užtikrinti tinkamą pusiausvyrą atsižvelgiant į poreikį teikti aiškia ir glausta, bet kartu išsamią ir visapusišką informaciją, sudarydamos sąlygas vartotojams gauti išsamesnės informacijos, kai tai jiems naudinga. Jos taip pat gali sumažinti paieškos sąnaudas, nes vartotojams nereikės atskirai rinkti informacijos iš mokėjimo paslaugų teikėjų. **Itin svarbu, kad tokiose svetainėse pateikta informacija būtų patikima, nešališka ir skaidri, ir kad vartotojai būtų informuoti apie jos buvimą. Atsižvelgdamos į tai, kompetentingos institucijos turėtų aktyviai teikti informaciją visuomenei apie tokias svetaines;**
- (19) kad gautų nešališkos informacijos apie **sumokėtus** mokesčius ir **mokėjimo sąskaitoms taikomas palūkanų normas**, vartotojai turėtų turėti galimybę naudotis lyginamosiomis svetainėmis, kurios yra **viešai prieinamos ir** veikia nepriklausomai nuo mokėjimo paslaugų teikėjų. Todėl valstybės narės turėtų užtikrinti, kad jų teritorijoje vartotojai galėtų **laisvai** naudotis bent viena **nepriklausoma ir viešai prieinama** svetaine. Tokias lyginamąsias svetaines gali valdyti kompetentingos institucijos, kitos viešosios institucijos ir (arba) akredituoti privatūs operatoriai; **arba jos gali būti valdomos šių institucijų vardu. Siekdamas padidinti vartotojų pasitikėjimą kitomis prieinamomis lyginamosiomis svetainėmis**, valstybės narės turėtų nustatyti savanorišką akreditavimo sistemą, pagal kurią privatūs lyginamųjų svetainių operatoriai kreiptųsi dėl akreditacijos pagal nustatytus kokybės kriterijus. Jei nėra akredituotos privačios lyginamosios svetainės, turėtų būti sukurta kompetentingos institucijos arba kitos viešosios institucijos (**arba jų vardu**) valdoma svetainė. Tokios svetainės taip pat turėtų atitikti kokybės kriterijus;
- (20) šiuo metu mokėjimo paslaugų teikėjai mokėjimo sąskaitą paprastai siūlo paketu su kitais finansiniais produktais ar paslaugomis. Ši praktika gali sudaryti sąlygas mokėjimo paslaugų teikėjams diversifikuoti savo pasiūlą ir konkuruoti vieniems su kitais – galiausiai tai gali būti naudinga vartotojams. Tačiau 2009 m. atliktas Komisijos tyrimas dėl paslaugų siejimo finansų sektoriuje, taip pat atitinkamos konsultacijos ir vartotojų skundai parodė, kad mokėjimo paslaugų teikėjai banko sąskaitas gali siūlyti paketu su produktais, kurių vartotojai neprašo ir kurie nėra esminiai mokėjimo sąskaitų atžvilgiu, pvz., būsto draudimas. Be to, pastebėta, kad dėl šios praktikos gali sumažėti kainų skaidrumas ir palyginamumas, gali būti ribojamas pirkimo galimybių pasirinkimas vartotojams ir daromas neigiamas poveikis jų judumui. Todėl valstybės narės turėtų užtikrinti, kad kai mokėjimo paslaugų teikėjai siūlo mokėjimo sąskaitų paslaugų paketus, vartotojams būtų pateikta informacija, **ar galima atskirai nusipirkti mokėjimo sąskaitos paslaugą ir, jei taip**, apie taikomus mokesčius ir **rinkliavas** už kiekvieną kitą į paketą įtrauktą **finansinį produktą ar** paslaugą atskirai; ■
- (21) vartotojai <...> turi paskatų sąskaitą perkelti tik tuomet, kai šis procesas nesukuria per didelės administracinės ir finansinės naštos. Mokėjimo sąskaitos perkėlimo pas kitą mokėjimo paslaugų teikėją procedūra turėtų būti aiški, greita ir saugi. Jei mokėjimo paslaugų teikėjai už sąskaitos perkėlimo paslaugą **ima mokesčius, jie turėtų būti teisingi ir atitikti Direktyvos 2007/64/EB 45 straipsnio 2 dalies nuostatas**. Kad sąskaitos perkėlimas darytų teigiamą poveikį konkurencijai, turėtų būti sudarytos palankesnės sąlygos sąskaitą perkelti tarpvalstybinio mastu. Turint omenyje **tai**, kad tarpvalstybinis sąskaitos perkėlimas galėtų būti sudėtingesnis negu nacionalinis ir kad tam užtikrinti gali reikėti, kad mokėjimo paslaugų teikėjai pritaikytų ir patobulintų savo vidines procedūras, sąskaitos perkėlimui **iš vieno teikėjo įstaigos į kito kitoje valstybėje narėje esančio mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigą** reikėtų numatyti ilgesnius terminus;
- (21a) valstybėms narėms turėtų būti leidžiama sąskaitos perkėlimo atveju, kai abu mokėjimo paslaugų teikėjai esantys jų teritorijoje, nustatyti arba toliau taikyti tvarką, kuri skiriasi nuo šioje direktyvoje pateiktos tvarkos, jei tai aiškiai atitinka vartotojo interesus;
- (22) sąskaitos perkėlimo procesas vartotojui turėtų būti kuo paprastesnis. Todėl valstybės narės turėtų užtikrinti, kad už proceso inicijavimą ir valdymą vartotojo vardu būtų atsakingas gaunantysis mokėjimo paslaugų teikėjas;

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

- (23) **taikant bendrą taisyklę, jei vartotojas davė sutikimą**, idealiu atveju per vienintelį susitikimą su gaunančiuoju mokėjimo paslaugų teikėju **šis turėtų vartotojo vardu** perkelti **visus** periodinius mokėjimus, taip pat pervesti **teigiamą sąskaitos likutį**. Tuo tikslu vartotojai turėtų turėti galimybę pasirašyti vieną leidimą, kuriuo išreiškia sutikimą, kad būtų atliktos minėtos užduotys, **arba sutikimo neduoti**. Prieš suteikdamas leidimą vartotojas turėtų būti informuotas apie visus procedūros etapus, kurie būtini norint galutinai perkelti sąskaitą;
- (24) kad sąskaita būtų sėkmingai perkelta, būtinas perduodančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo bendradarbiavimas. Perduodantysis mokėjimo paslaugų teikėjas **turėtų galėti prašyti vartotojo arba, jei būtina, gaunančiojo** mokėjimo paslaugų **teikėjo** pateikti visą informaciją, kuri, jo nuomone, būtina norint periodinius mokėjimus atkurti naujojoje mokėjimo sąskaitoje. Tačiau tokia informacija neturėtų viršyti to, kas būtina sąskaitai perkelti, o gaunantysis mokėjimo paslaugų teikėjas neturėtų prašyti perteklinės informacijos;
- (25) vartotojai neturėtų gauti baudų ar patirti kitos finansinės žalos dėl neteisingo gaunamų kredito pervedimų ar tiesioginio debeto operacijų adresavimo. Tai ypač svarbu tam tikrų kategorijų mokėtojams ir gavėjams, pvz., komunalinių paslaugų įmonėms, naudojančioms elektronines priemones (pvz., duomenų bazes) vartotojo sąskaitos duomenims saugoti ir atliekančioms daug periodinių operacijų, susijusių su dideliu vartotojų skaičiumi;
- (26) valstybės narės turėtų užtikrinti, kad vartotojai, ketinantys atsidaryti mokėjimo sąskaitą, nebūtų diskriminuojami dėl pilietybės arba gyvenamosios vietos. Nors mokėjimo paslaugų teikėjams svarbu užtikrinti, kad jų klientai finansų sistemos nenaudotų neteisėtais tikslais, pvz., sukčiavimo, pinigų plovimo arba terorizmo finansavimo, jie neturėtų kelti kliūčių vartotojams, norintiems kitoje valstybėje narėje atsidaryti mokėjimo sąskaitą ir taip pasinaudoti *vidaus rinkos* privalumais;
- (27) vartotojai, kurie teisėtai gyvena Sąjungoje, **neturėtų būti diskriminuojami dėl pilietybės arba gyvenamosios vietos, ar dėl bet kokios kitos Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 21 straipsnyje nurodytos priežasties, kai jie teikia prašymą ar siekia Sąjungoje** atsidaryti mokėjimo sąskaitą. **Be to, valstybės narės turėtų užtikrinti prieigą prie** būtiniausias savybes **turinčių mokėjimo sąskaitų, nepaisydamos vartotojų** finansinių aplinkybių, kaip antai jų *bedarbystės statuso, pajamų dydžio, kreditingumo istorijos* arba asmens *bankroto*;
- (28) valstybės narės turėtų užtikrinti, kad **visi bendrąsias mažmenines** mokėjimo **paslaugas teikiantys mokėjimo paslaugų teikėjai, kurie teikia mokėjimo sąskaitų paslaugas kaip sudėtinę savo įprastos veiklos dalį**, vartotojams siūlytų būtiniausias savybes turinčias mokėjimo sąskaitas, **kaip nurodyta šioje direktyvoje**. Vartotojams neturėtų būti per daug sunku gauti tokią paslaugą ir ji neturėtų būti per daug brangi. **Teisė naudotis būtiniausias savybes turinčia mokėjimo sąskaita bet kurioje valstybėje narėje turėtų būti užtikrinta Europos Parlamento ir Tarybos Direktyva 2005/60/EB** ⁽¹⁾, **visų pirma kiek tai susiję su deramo klientų patikrinimo procedūromis. Tuo pat metu neturėtų būti remiamasi vien šios direktyvos nuostatomis siekiant atstumti komerciniu požiūriu mažiau patrauklius vartotojus. Turėtų būti įdiegtas mechanizmas, suteikiantis galimybę vartotojams be nuolatinio adreso, prieglobsčio prašytojams ir vartotojams, neturintiems leidimo gyventi šalyje, tačiau kurių negalima išsiųsti iš šalies dėl teisinių priežasčių, patenkinti Direktyvos 2005/60/EB II skyriaus reikalavimus;**
- (28a) **kad būtiniausias savybes turinčių mokėjimo sąskaitų klientai būtų tinkamai aptarnaujami, valstybės narės turėtų reikalauti, kad paslaugų teikėjai užtikrintų, jog atitinkami darbuotojai būtų tinkamai apmokyti ir kad potencialūs interesų konfliktai neturėtų tiems vartotojams neigiamo poveikio;**

⁽¹⁾ 2005 m. spalio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/60/EB dėl finansų sistemos apsaugos nuo jos panaudojimo pinigų plovimui ir teroristų finansavimui (OL L 309, 2005 11 25, p. 15).

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

- (29) *valstybės narėms turėtų būti suteikta teisė reikalauti, kad mokėjimo paslaugų teikėjai patikrintų, ar vartotojas jau turi aktyvią ir lygiavertę mokėjimo sąskaitą toje pačioje teritorijoje, ir pareikalauti, kad vartotojas atitinkamai pasirašytų garbės deklaraciją. Mokėjimo paslaugų teikėjai neturėtų galėti atsisakyti patenkinti prašymą atidaryti būtiniausias savybes turinčią sąskaitą, išskyrus konkrečius šioje direktyvoje nurodytus atvejus;*
- (29a) *valstybės narės turėtų užtikrinti, kad mokėjimo paslaugų teikėjai tvarkytų paraiškas per šioje direktyvoje nustatytus terminus ir kad atsisakymo teikti paslaugą atveju mokėjimo paslaugų teikėjai informuotų vartotoją apie konkrečias atsisakymo priežastis, nebent toks atskleidimas prieštarautų nacionalinio saugumo tikslams ar būtų susijęs su finansiniais nusikaltimais;*
- (30) *vartotojams reikėtų garantuoti galimybę naudotis tam tikromis bazinėmis mokėjimo paslaugomis. Valstybės narės turėtų užtikrinti, kad su sąlyga, jog vartotojas naudojasi būtiniausias savybes turinčia sąskaita asmeniniais tikslais, operacijų, kurios bus teikiamos vartotojui pagal konkrečias šioje direktyvoje nustatytas kainų nustatymo taisykles, skaičius neturėtų būti ribojamas. Spręsdamos, kaip apibrėžti asmeninius tikslus, valstybės narės turėtų atsižvelgti į turimų vartotojų elgseną ir bendrą komercinę praktiką. Su bazinėmis mokėjimo sąskaitomis susijusios paslaugos, be kita ko, turėtų būti galimybė į sąskaitą padėti ir iš jos išimti grynuosius pinigus. Vartotojai turėtų turėti galimybę atlikti esmines mokėjimo operacijas, kaip antai gauti pajamas ar išmokas, apmokėti sąskaitas ar sumokėti mokesčius ir pirkti prekes bei paslaugas, be kita ko, atliekant tiesioginio debeto operacijas, kredito pervedimus ir naudojant mokėjimo kortelę. Tokios paslaugos turėtų sudaryti sąlygas pirkti prekes ir paslaugas internetu ir vartotojui suteikti galimybę inicijuoti mokėjimo nurodymus pasinaudojant mokėjimo paslaugų teikėjo internetinės bankininkystės sistema, jei ji yra. Tačiau būtiniausias savybes turinti mokėjimo sąskaita neturėtų būti naudojama tik internetu, nes tai būtų kliūtis vartotojams, neturintiems interneto prieigos. Vartotojai neturėtų su būtiniausias savybes turinčia mokėjimo sąskaita gauti galimybės pereikvoti sąskaitos lėšas. Tačiau valstybės narės gali leisti mokėjimo paslaugų teikėjams pagrindinių mokėjimo sąskaitų klientams siūlyti lėšų pereikvojimo priemones ir kitus kreditavimo produktus kaip aiškiai atskirtas paslaugas, jei prieiga prie būtiniausias savybes turinčios mokėjimo sąskaitos ar jos naudojimas nesiejamas su išpareigojimu pirkti tokias kredito paslaugas. Bet kokie už šias paslaugas imami mokesčiai turi būti skaidrūs ir ne mažiau palankūs nei mokesčiai, imami teikėjo laikantis įprastos kainodaros politikos;*
- (31) *siekiant užtikrinti, kad galimybę naudotis bazinėmis mokėjimo sąskaitomis turėtų kuo daugiau vartotojų, jos turėtų būti siūlomos nemokamai arba už teisingą mokestį. Valstybės narės turėtų reikalauti, kad mokėjimo paslaugų teikėjai užtikrintų, jog būtiniausias savybes turinti mokėjimo sąskaita visada būtų mokėjimo sąskaita, kuriai apskaičiuotas mažiausias mokestis už minimalų paketą mokėjimo paslaugų, nurodytų atitinkamoje valstybėje narėje. Be to, visi papildomi mokesčiai, kuriuos vartotojai privalo sumokėti už kurių nors sutartyje nustatytų sąlygų nesilaikymą taip pat turėtų būti teisingi ir niekada neviršyti mokesčių, taikomų laikantis įprastos paslaugų teikėjo kainodaros politikos;*
- (32) *mokėjimo paslaugų teikėjas turėtų atsisakyti atidaryti būtiniausias savybes turinčią mokėjimo sąskaitą arba turėtų nutraukti tokios sąskaitos sutartį tik konkrečiomis aplinkybėmis, pvz., tais atvejais, kai nesilaikoma teisės aktų dėl pinigų plovimo ir teroristų finansavimo arba dėl nusikaltimų prevencijos bei tyrimo. Net ir tokiais atvejais atsisakymą atidaryti mokėjimo sąskaitą galima pagrįsti tik tuomet, kai vartotojas nesilaiko tų teisės aktų nuostatų, o ne tuo, kad per sudėtinga arba brangu patikrinti, ar laikomasi teisės aktų;*
- (33) *valstybės narės turėtų užtikrinti, kad būtų parengtos atitinkamos priemonės, skirtos informuotumo apie prieigą prie būtiniausias savybes turinčių mokėjimo sąskaitų didinimui, ir jų naudojimo procedūros bei sąlygos, kaip nustatyta šioje direktyvoje. Valstybės narės turėtų užtikrinti, kad būtų pradėtos tikslinės informavimo kampanijos, skirtos visų pirma informuoti banko sąskaitų neturinčius, pažeidžiamus ir judžius vartotojus. mokėjimo paslaugų teikėjai vartotojams turėtų aktyviai teikti informaciją (ir padaryti ją lengvai prieinamą) apie konkrečias siūlomų būtiniausias savybes turinčių mokėjimo sąskaitų savybes, su jomis susijusius mokesčius ir jų naudojimo sąlygas raštu, taip pat veiksmus, kuriuos vartotojai turėtų atlikti, kad pasinaudotų teise atidaryti būtiniausias savybes turinčią mokėjimo sąskaitą. Visų pirma vartotojai turėtų būti informuojami, kad norint naudotis būtiniausias savybes turinčia mokėjimo sąskaita nebūtina pirkti papildomų paslaugų. Kad vartotojams kuo*

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

labiau sumažėtų finansinės atskirties rizika, valstybės narės turėtų gerinti finansinį švietimą (taip pat ir mokykloje) ir kovoti su prasiskolinimu. Be to, valstybės narės turėtų skatinti mokėjimo paslaugų teikėjų iniciatyvas, kad būtų lengviau derinti paslaugų, susijusių su būtiniausias savybes turinčiomis mokėjimo sąskaitomis, teikimą ir nepriklausomą finansinį švietimą;

- (34) valstybės narės turėtų paskirti kompetentingas institucijas, turinčias įgaliojimus užtikrinti šios direktyvos vykdymą, taip pat tyrimo ir vykdymo užtikrinimo įgaliojimus. Paskirtos kompetentingos institucijos **turėtų būti nepriklausomos nuo mokėjimo paslaugų teikėjų ir turėtų** turėti pakankamai išteklių savo pareigoms atlikti. Valstybės narės turėtų turėti galimybę paskirti skirtingas kompetentingas institucijas, atsakingas už šioje direktyvoje nustatytų įvairių įpareigojimų vykdymo užtikrinimą;
- (35) vartotojai turėtų turėti galimybę pasinaudoti veiksmingomis ir rezultatyviomis **skundų pateikimo ir** teisių gynimo ne teismo tvarka procedūromis ginčams, kilusiems dėl teisių ir pareigų, nustatytų pagal šią direktyvą, spręsti. **Pasinaudoti alternatyvaus ginčų sprendimo procedūromis turėtų būti nesudėtinga, o kompetentingos įstaigos turėtų atitikti tam tikrus kriterijus, pavyzdžiui, vienodo paslaugų teikėjų ir vartotojų atstovavimo.** Tokia galimybė jau užtikrinama Direktyva 2013/.../ES, kiek tai susiję su sutartiniais ginčais. Tačiau vartotojai turėtų turėti galimybę pasinaudoti teisių gynimo ne teismo tvarka procedūromis, kai kyla ikisutartinių **ginčų** dėl teisių ir pareigų, nustatytų šia direktyva, pvz., kai atsisakoma jiems atidaryti būtiniausias savybes turinčią mokėjimo sąskaitą. Siekiant laikytis šioje direktyvoje išdėstytų nuostatų, reikia tvarkyti vartotojų asmens duomenis. Jų tvarkymą reglamentuoja 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ⁽¹⁾. Todėl ši direktyva turėtų atitikti taisykles, nustatytas Direktyvoje 95/46/EB ir ją įgyvendinančiuose nacionalinės teisės aktuose;
- (36) norint pasiekti šioje direktyvoje nustatytus tikslus, pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus dėl Sąjungos lygmeniu standartizuotos terminijos, taikomos keletui valstybių narių bendroms mokėjimo paslaugoms, ir tų terminų apibrėžčių nustatymo;
- I**
- (38) **kas metus, o pirmą kartą** – per trejus metus po šios direktyvos įsigaliojimo **I**, valstybės narės turėtų surinkti patikimus metinius statistinius duomenis, susijusius su šioje direktyvoje nustatytų priemonių veikimu. Jos turėtų naudotis bet kokiais atitinkamais informacijos šaltiniais ir tą informaciją perduoti Komisijai. **Komisija, remdamasi gauta informacija, turėtų kasmet teikti ataskaitą;**
- (39) kad būtų atsižvelgta į rinkos pokyčius, pvz., naujų tipų mokėjimo sąskaitų ir mokėjimo paslaugų atsiradimą, taip pat pokyčius kitose Sąjungos teisės srityse ir valstybių narių patirtį, ši direktyva turėtų būti **persvarstyta** praėjus **ketveriems** metams po jos įsigaliojimo. Atliekant peržiūrą reikėtų įvertinti, ar dėl nustatytų priemonių pagerėjo vartotojų supratimas apie mokesčius už mokėjimo sąskaitas, mokėjimo sąskaitų palyginamumas ir sąskaitos perkėlimo patogumas. Taip pat reikėtų nustatyti, kiek bazinių mokėjimo sąskaitų atidaryta, įskaitant anksčiau banko sąskaitos neturėjusių vartotojų sąskaitas, **šių sąskaitų turėjimo laikotarpius, atsisakymo atidaryti bazines mokėjimo sąskaitas ir tokių sąskaitų uždarymo atvejų skaičių bei jų priežastis ir susijusius mokesčius.** Reikėtų įvertinti ir tai, ar reikėtų palikti ilgiau galioti ilgesnius terminus mokėjimo paslaugų teikėjams, sąskaitas perkeliantiems į kitą valstybę narę. Be to, reikėtų įvertinti, ar nuostatos dėl informacijos, kurią mokėjimo paslaugų teikėjai turi pateikti siūlydami produktų paketus, yra pakankamos, ar reikia papildomų priemonių. Komisija Europos Parlamentui ir Tarybai turėtų pateikti ataskaitą ir pririnkus teisėkūros pasiūlymus;
- (40) šioje direktyvoje atsižvelgiama į pagrindines teises ir laikomasi Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje pripažįstamų principų pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 6 straipsnio 1 dalį;

⁽¹⁾ OL L 281, 1995 11 23, p. 31.

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

- (41) pagal 2011 m. rugsėjo 28 d. bendrą valstybių narių ir Komisijos politinį pareiškimą dėl aiškinamųjų dokumentų valstybės narės pagrįstais atvejais išipareigojo prie pranešimų apie perkėlimo priemones pridėti vieną ar daugiau dokumentų, kuriuose paaiškinamos direktyvos sudėtinių dalių ir nacionalinių perkėlimo priemonių atitinkamų dalių sąsajos. Šios direktyvos atveju teisės aktų leidėjas laikosi nuomonės, kad tokių dokumentų perdavimas yra pagrįstas;
- (41a) *valstybės narės turi turėti teisę nuspręsti, gavę Komisijos pritarimą, atleisti mokėjimo paslaugų teikėjus nuo būtinybės siūlyti būtinausias savybes turinčias mokėjimo sąskaitas. Komisija turėtų patvirtinti išimtis tik tokiu atveju, kai visiems mokėjimo paslaugų teikėjams yra užtikrintos vienodos galimybės, nepažeidžiama vartotojų teisė naudotis ir būtinausias savybes turinčių mokėjimo sąskaitų klientams nekyla grėsmė būti neigiamai vertinamais. Pritarimas nesukelia tokios padėties, kai tik vienintelis mokėjimo paslaugų teikėjas valstybėje narėje galėtų pasiūlyti šią būtinausias savybes turinčią mokėjimo sąskaitą [3 pakeit.].*

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

I SKYRIUS

DALYKAS, TAIKYMO SRITIS IR TERMINŲ APIBRĖŽTYS

1 straipsnis

Dalykas ir taikymo sritis

1. Šia direktyva nustatomos taisyklės dėl mokesčių, kurie iš vartotojų imami už jų Europos Sąjungoje turimas mokėjimo sąskaitas, kurias teikia Sąjungoje esantys mokėjimo paslaugų teikėjai, skaidrumo ir palyginamumo ir taisyklės dėl mokėjimo sąskaitos perkėlimo Sąjungoje.
 2. Šia direktyva taip pat apibrėžiama taisyklių ir sąlygų sistema, pagal kurią valstybės narės garantuoja vartotojams teisę Sąjungoje atidaryti ir naudoti būtinausias savybes turinčias mokėjimo sąskaitas.
 3. Būtinausias savybes turinčios mokėjimo sąskaitos atidarymas ir naudojimas pagal šią direktyvą atitinka Direktyvos 2005/60/EB II skyriaus nuostatas.
- 3a. *Nedarant poveikio 15–19 straipsniuose išdėstytų nuostatų taikymui, būtinausias savybes turinti mokėjimo sąskaita laikoma mokėjimo sąskaita šios direktyvos taikymo tikslais.***
4. Ši direktyva taikoma Sąjungoje esantiems mokėjimo paslaugų teikėjams.

2 straipsnis

Terminų apibrėžtys

Šioje direktyvoje vartojamų terminų apibrėžtys:

- a) vartotojas – bet kuris fizinis asmuo, kuris veikia siekdamas tikslų, nesusijusių su jo vykdoma prekyba, verslu, amatu ar profesine veikla;
- aa) ***teisėtas gyventojas – Sąjungos ar trečiosios šalies piliečio, teisėtai gyvenančio Sąjungos teritorijoje, įskaitant prieglobsčio prašytojus pagal 1951 m. liepos 28 d. Ženevos konvenciją dėl pabėgėlių statuso ir prie jos pridėtą 1967 m. sausio 31 d. protokolą bet kitas susijusias tarptautines sutartis, statusas;***
- b) mokėjimo sąskaita – vieno ar kelių mokėjimo paslaugų vartotojų vardu atidaryta sąskaita, naudojama mokėjimo operacijoms vykdyti;
- c) mokėjimo paslauga – mokėjimo paslauga, kaip apibrėžta Direktyvos 2007/64/EB 4 straipsnio 3 punkte;
- ca) ***su mokėjimo sąskaita susijusios paslaugos – visos paslaugos, susijusios su mokėjimo sąskaitos tvarkymu, įskaitant mokėjimo paslaugas ir mokėjimo operacijas, patenkančias į Direktyvos 2007/64/EB 3 straipsnio g punkto taikymo sritį;***

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

- d) mokėjimo operacija – mokėtojo arba gavėjo inicijuotas lėšų įmokėjimo, pervedimo arba išėmimo veiksmas, nesvarbu, kokie yra mokėtojo ir gavėjo įsipareigojimai vienas kitam, kuriais grindžiama operacija;
- e) mokėjimo paslaugų teikėjas – mokėjimo paslaugų teikėjas, kaip apibrėžta Direktyvos 2007/64/EB 4 straipsnio 9 dalyje, **išskyrus IV skyriuje pateiktas nuostatas, pagal kurias mokėjimo paslaugų teikėjas – valstybių narių teritorijoje esantis bendrąsias mažmenines mokėjimo paslaugas teikiantis mokėjimo paslaugų teikėjas, kuris teikia mokėjimo sąskaitų paslaugas kaip sudėtinę savo įprastos veiklos dalį;**
- f) mokėjimo priemonė – mokėjimo priemonė, kaip apibrėžta Direktyvos 2007/64/EB 4 straipsnio 23 punkte;
- g) perduodantysis mokėjimo paslaugų teikėjas – mokėjimo paslaugų teikėjas, kuris perduoda informaciją apie visus arba kai kuriuos periodinius mokėjimus;
- h) gaunantysis mokėjimo paslaugų teikėjas – mokėjimo paslaugų teikėjas, kuriam perduodama informacija apie visus arba kai kuriuos periodinius mokėjimus;
- i) mokėtojas – fizinis arba juridinis asmuo, kuris turi mokėjimo sąskaitą ir leidžia vykdyti mokėjimo nurodymą iš tos mokėjimo sąskaitos arba, jeigu mokėtojo mokėjimo sąskaitos nėra, fizinis arba juridinis asmuo, kuris duoda mokėjimo nurodymą į gavėjo mokėjimo sąskaitą;
- j) gavėjas – fizinis arba juridinis asmuo, kuris yra numatytas mokėjimo operacijos lėšų gavėjas;
- k) mokesčiai – **visi mokesčiai ir baudos, kuriuos** vartotojas mokėjimo paslaugų teikėjui turi mokėti už teikiamas mokėjimo paslaugas arba operacijas, susijusias su mokėjimo sąskaita (tų mokesčių gali ir nebūti);
- ka) kredito palūkanų norma – bet kokia palūkanų norma, mokama vartotojui už jo mokėjimo sąskaitoje laikomus pinigus;**
- l) patvarioji laikmena – priemonė, kuri leidžia vartotojui ar mokėjimo paslaugų teikėjui saugoti asmeniškai tam vartotojui skirtą informaciją taip, kad ji tam tikrą pageidaujamą laiką būtų prieinama ir kad ją būtų galima atgaminti nepakitusia;
- m) sąskaitos perkėlimas – vieno mokėjimo paslaugų teikėjo turimos informacijos apie visus arba kai kuriuos nurodymus atlikti periodinius kredito pervedimus, periodines tiesioginio debeto operacijas iš mokėjimo sąskaitos ir į mokėjimo sąskaitą gaunamus periodinius kredito pervedimus perdavimas kitam mokėjimo paslaugų teikėjui vartotojo prašymu, kai teigiamas sąskaitos likutis pervedamas arba nepervedamas iš vienos mokėjimo sąskaitos į kitą arba senoji sąskaita uždaroma arba neuždaroma. **Perkėlimas neįpareigoja perkelti sutarties iš perduodančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo gaunančiajam mokėjimo paslaugų teikėjui;**
- n) tiesioginis debetas – mokėjimo paslauga, kurią teikiant lėšos nurašomos iš mokėtojo mokėjimo sąskaitos, kai mokėjimo operaciją inicijuoja gavėjas, gavęs mokėtojo sutikimą;
- o) kredito pervedimas – mokėjimo paslauga, kai mokėjimo paslaugų teikėjas, kurio įstaigoje mokėtojas turi mokėjimo sąskaitą, vadovaudamasis mokėtojo nurodymu, mokėjimo operacijos ar kelių mokėjimo operacijų lėšas iš mokėtojo mokėjimo sąskaitos perveda į gavėjo mokėjimo sąskaitą;
- p) periodinio mokėjimo nurodymas – paslauga, kai mokėjimo paslaugų teikėjas, kurio įstaigoje mokėtojas turi mokėjimo sąskaitą, lėšas iš mokėtojo mokėjimo sąskaitos mokėtojo nurodymu per kelias mokėjimo operacijas reguliariai perveda į gavėjo mokėjimo sąskaitą;
- q) lėšos – banknotai, monetos ir pinigų pakaitalai, taip pat elektroniniai pinigai, kaip apibrėžta Direktyvos 2009/110/EB 2 straipsnio 2 punkte;
- r) bendroji sutartis – mokėjimo paslaugų sutartis, kuri reglamentuoja būsimą atskirų ir paskesnių mokėjimo operacijų vykdymą ir kurioje gali būti nustatyta pareiga atidaryti mokėjimo sąskaitą bei jos atidarymo sąlygos;
- ra) darbo diena – darbo diena, kaip apibrėžta Direktyvos 2007/64/EB 4 straipsnio 27 punkte.**

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

3 straipsnis

Standartizuota terminija, susijusi su mokėjimo sąskaitomis

1. Valstybės narės užtikrina, kad 20 straipsnyje nurodytos kompetentingos institucijos nustatytų preliminarų reprezentatyviausių su mokėjimo sąskaitomis susijusių paslaugų nacionaliniu lygmeniu sąrašą. **Jame turi būti nurodyta bent 10 reprezentatyviausių paslaugų, kurios teikiamos nacionaliniu lygmeniu.** Sąraše pateikiami su kiekviena nurodyta paslauga susiję terminai ir apibrėžtys. **Bet kuria valstybės narės oficialiąja kalba kiekvienai paslaugai naudojamas tik vienas terminas.**

2. Taikydamos 1 dalį, kompetentingos institucijos atsižvelgia į paslaugas:

a) kuriomis vartotojai dažniausiai naudojasi naudodamiesi mokėjimo sąskaita;

b) kurios vartotojams sudaro daugiausia išlaidų, **bendrai ir atskirai už vienetą;**

Siekdama užtikrinti, kad būtų tinkamai laikomasi šių kriterijų pagal 1 dalį, EBI pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnį parengia gaires, kurios padėtų kompetentingoms institucijoms.

3. Valstybės narės pateikia Komisijai 1 dalyje nurodytus preliminarinius sąrašus per ...[12 mėnesių po šios direktyvos įsigaliojimo dienos]. **Gavusios prašymą, valstybės narės pateikia Komisijai papildomos informacijos dėl duomenų, kurių pagrindu jos sudarė tuos sąrašus, atsižvelgdamos į 2 dalyje nurodytus kriterijus.**

4. Komisijai suteikiami įgaliojimai pagal 24 straipsnį priimti deleguotuosius aktus **█**, kuriais, remiantis preliminariais sąrašais, pateiktais pagal 3 dalį, nustatoma Sąjungos standartizuota terminija, susijusi su mokėjimo sąskaitų paslaugomis, kurios yra bendros bent daugumai valstybių narių. Sąjungos standartizuota terminija yra aiški ir glausta, ji apima bendrus terminus ir apibrėžtis, susijusius su bendromis paslaugomis. **Bet kuria valstybės narės oficialiąja kalba kiekvienai paslaugai naudojamas tik vienas terminas.**

5. 4 dalyje nurodytus deleguotuosius aktus paskelbus Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje, kiekviena valstybė narė pagal 4 dalį priimtą Sąjungos standartizuotą terminiją nedelsdama **ir bet kuriuo atveju ne vėliau kaip per vieną mėnesį** įtraukia į 1 dalyje nurodytą preliminarų sąrašą ir tą sąrašą paskelbia.

4 straipsnis

Informacijos apie mokesčius dokumentas ir glosarijus

1. Valstybės narės **iš anksto** užtikrina, kad, prieš sudarydami mokėjimo sąskaitos sutartį su vartotoju, mokėjimo paslaugų teikėjai vartotojui pateiktų **išsamų** informacijos apie mokesčius dokumentą. **Informacijos apie mokesčius dokumente nurodomos visos su mokėjimo sąskaita susijusios teikiamos paslaugos, nurodomos 3 straipsnio 5 dalyje nurodytame reprezentatyviausių paslaugų sąraše ir atitinkami mokesčiai už bet kokią paslaugą. Jame taip pat nurodomi bet kokie kiti mokesčiai ir palūkanų normos, kurie gali būtų taikomi sąskaitai. Kad būtų galima atskirti informacijos apie mokesčius dokumentą nuo komercinių ar sutartinių dokumentų, jame pirmo puslapio viršuje pateikiamas bendras simbolis. Valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo paslaugų teikėjai teiktų vartotojams informaciją apie bet kokius mokesčių pakeitimus, o prirėikus pateiktų jiems atnaujintą informacijos apie mokesčius dokumentą.**

Jei mokestis už paslaugą taikomas tik tam tikriems ryšių kanalams, pvz., internetu ar per filialą, arba kai mokesčiai skiriasi priklausomai nuo naudojamo ryšių kanalo, tai turi būti aiškiai nurodyta informacijos apie mokesčius dokumente.

1a. Valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo paslaugų teikėjai nenustatytų jokių mokesčių, kurie nėra nurodyti informacijos apie mokesčius dokumente.

2. Jei viena ar daugiau **█** mokėjimo paslaugų siūloma kaip **mokėjimo** paslaugų paketo dalis, informacijos apie mokesčius dokumente **nurodomas mokestis už visą paketą, į jį įtrauktos paslaugos ir jų skaičius, taip pat** mokestis už **bet kokias paslaugas, kurioms netaikomas paketo mokestis.**

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

5. Valstybės narės įpareigoja mokėjimo paslaugų teikėjus užtikrinti, kad **vartotojams būtų pateiktas visų 1 dalyje nurodytų paslaugų glosarijus ir susijusios apibrėžtys bei paaiškinimai.**

Valstybės narės užtikrina, kad pagal šio straipsnio pirmą pastraipą teikiamas glosarijus būtų parengtas aiškia, nedviprasmiška ir netechnine kalba ir kad jis nebūtų klaidinantis.

6. Informacijos apie mokesčius dokumentą ir glosarijų mokėjimo paslaugų teikėjai **vartotojams ir potencialiems vartotojams** teikia **elektroniniu formatu** savo svetainėse, **kur jis visą laiką lengvai prieinamas, taip pat ir nevartotojams. Informacijos apie mokesčius dokumentą mokėjimo paslaugų teikėjai nemokamai teikia patvariojoje laikmenoje vartotojams prieinamose patalpose, o glosarijų – patvariojoje laikmenoje klientams paprašius.**

7. **EBI, pasikonsultavusi su nacionalinėmis institucijomis ir įvertinusi vartotojų tyrimus, parengia techninių įgyvendinimo standartų projektus dėl standartizuoto pristatymo formato, kuriuo pateikiamas** informacijos apie mokesčius **dokumentas ir jo bendras simbolis.**

Ne vėliau kaip ... [12 mėnesių po šios direktyvos įsigaliojimo dienos] EBI tuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 15 straipsnį.

5 straipsnis

Mokesčių ataskaita

1. Valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo paslaugų teikėjai **vartotojams nemokamai ir bent kartą per metus** pateiktų visų mokesčių **ir taikomų palūkanų normų**, sumokėtų už jo mokėjimo sąskaitą, ataskaitą.

Dėl ryšių kanalo, kuriuo bus naudojamas vartotojui teikiant mokesčių ataskaitą, turi susitarti sutarties šalys. Vartotojo prašymu ataskaita pateikiama popieriuje.

2. 1 dalyje nurodytoje ataskaitoje pateikiama ši informacija:

a) atskiras mokestis už kiekvieną paslaugą **ir kiek kartų paslauga pasinaudota per atitinkamą laikotarpį arba, kai paslauga yra paketo dalis, bendra už visą paketą imamo mokesčio suma;**

b) bendra mokesčių, sumokėtų už kiekvieną paslaugą, suteiktą per atitinkamą laikotarpį, suma, **jei taikoma, atsižvelgiant į specifinę su paslaugų paketais susijusią mokesčių struktūrą;**

ba) **sąskaitai taikoma pereinamojo laikotarpio norma, dienų skaičius, kai sąskaita buvo pereinamoji, ir bendra sumokėtų palūkanų, susijusių su pereinamojo laikotarpio suma;**

bb) **sąskaitai taikoma kredito palūkanų norma, vidutinis balansas ir bendra per atitinkamą laikotarpį gautų palūkanų suma;**

c) **bendras likutis (teigiamas ar neigiamas) atėmus visus mokesčius ir pridėjus naudojant sąskaitą gautinas palūkanas per atitinkamą laikotarpį;**

ca) **iš anksto pateikiama informacija apie per kitą laikotarpį numatomus mokesčių ir palūkanų normų pakeitimus.**

4. **EBI, pasikonsultavusi su nacionalinėmis institucijomis ir įvertinusi vartotojų tyrimus, parengia techninių įgyvendinimo standartų projektus dėl standartizuoto pristatymo formato, kuriuo pateikiama mokesčių ataskaita ir jos bendras simbolis.**

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

Ne vėliau kaip ... [12 mėnesių po šios direktyvos įsigaliojimo dienos] tuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 15 straipsnį.

6 straipsnis

Pranešimai naudojant standartizuotą terminologiją

1. Valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo paslaugų teikėjai **visuose pranešimuose vartotojams, įskaitant sutartinius ir rinkodaros pranešimus**, kai taikoma, vartotų **standartizuotą terminologiją, pateiktą išsamiaame** 3 straipsnio 5 dalyje nurodytame reprezentatyviausių **su** mokėjimo **sąskaita susijusių** paslaugų sąrašė.
2. Mokėjimo paslaugų teikėjai gali naudoti prekės ženklo pavadinimus savo **mokėjimo** paslaugoms **ar mokėjimo sąskaitoms** žymėti **rinkodaros pranešimuose klientams, jei**, kai taikoma, **jie aiškiai nurodo** atitinkamą terminą **pagal standartizuotą terminologiją** iš 3 straipsnio 5 dalyje nurodyto **išsamaus** sąrašo. Mokėjimo paslaugų teikėjai **tokius** prekės ženklo **pavadinimus gali naudoti** informacijos apie mokesčius dokumente arba mokesčių ataskaitoje, **jei tai yra priedas prie standartinės terminijos ir antrinis siūlomų paslaugų ar sąskaitos įvardijimas**.

7 straipsnis

Lyginamosios svetainės nacionaliniu lygmeniu

1. Valstybės narės **užtikrina**, kad vartotojai galėtų **nemokamai** naudotis bent viena **pagal 2 ar 3 dalį sukurta** svetaine, kurioje **būtų pateikta bent**:
 - a) **mokamų ar taikomų mokėjimo sąskaitos palūkanų ir mokesčių**, kuriuos mokėjimo paslaugų teikėjai nacionaliniu lygmeniu ima už siūlomas paslaugas, susijusias su mokėjimo sąskaitomis, **palyginimas**;
 - b) **mokėjimo paslaugų teikėjo teikiamų paslaugų lygmens veiksnių, įskaitant tokius veiksnius kaip filialų vietos ir skaičius ir bankomatų skaičius, pagal kuriuos galima įvertinti paslaugas, palyginimas**;
 - c) **papildoma informacija apie Sąjungos standartizuotą terminologiją, galimybes naudotis mokėjimo sąskaitomis, įskaitant būtiniausias savybes turinčias mokėjimo sąskaitas, ir perkėlimo procedūras, kuriomis galima naudotis nacionaliniu ir Sąjungos lygmeniu. Tokia informacija gali būti teikiama panaudojant nuorodas į išorės svetaines**.
2. Valstybės narės nustato savanorišką akreditavimo sistemą, taikomą **svetainėms**, kuriose galima palyginti 7 **straipsnio 1 dalies a ir b punktuose nurodytus palyginimo elementus, susijusius su privačių operatorių valdomomis** mokėjimo sąskaitomis. Kad būtų akredituotos, privačių operatorių valdomos lyginamosios svetainės:
 - a) turi būti **teisiniu, finansiniu ir veiklos aspektais nepriklausomos** nuo mokėjimo paslaugų teikėjų;
 - aa) **aiškiai atskleisti jų savininkus ir finansavimą**;
 - ab) **nustatyti aiškius, objektyvius kriterijus, kuriais bus grindžiamas palyginimas**;
 - ac) **turi būti nešališkos: mokėjimo paslaugų teikėjų, jų tarpininkų, filialų ar prekių ženklų reklama neturi būti pateikiama pagrindiniame puslapyje arba kainų palyginimo puslapiuose**;
 - b) turi vartoti paprastą ir nedviprasmišką kalbą ir, **jei taikoma**, 3 straipsnio 5 dalyje **nurodytą Sąjungos standartizuotą terminologiją**;
 - c) turi teikti **tikslią ir atnaujintą informaciją ir nurodyti paskutinių pakeitimų laiką**;
 - d) turi pateikti **naudotojams objektyvius ir išsamius rezultatus, visapusiškai atsižvelgiant į visus naudotojų pasirinktus paieškos kriterijus, o tuo atveju, kai pateikta informacija nėra išsami rinkos apžvalga, pateikti aiškų pranešimą apie tai prieš parodant rezultatus**;

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

da) turi priimti bet kokio mokėjimo paslaugų teikėjo atitinkamoje valstybėje narėje prašymą svetainėje įtraukti informaciją apie šį teikėją;

e) turi taikyti veiksmingą užklausų ir skundų nagrinėjimo tvarką.

Jei mokėjimo paslaugų teikėjui reikia mokėti už jo nurodymą tokiose svetainėse, taikomi mokesčiai turi būti nediskriminaciniai ir paskelbti svetainėje.

3. Kai nėra pagal 2 dalį akredituotų svetainių, valstybės narės užtikrina, kad būtų sukurta svetainė, valdoma 20 straipsnyje nurodytos kompetentingos institucijos **ar jos vardu** arba bet kurios kitos kompetentingos viešosios institucijos. Kai yra pagal 2 dalį akredituotų svetainių, valstybės narės gali nuspręsti sukurti papildomą svetainę, valdomą 20 straipsnyje nurodytos kompetentingos institucijos arba bet kurios kitos kompetentingos viešosios institucijos. 1 dalyje nurodytos svetainės, kurias valdo kompetentinga institucija, atitinka 2 dalies a–e punktus.

4. Valstybės narės **nesuteikia** akreditacijos arba ją **panaikina** privatiems operatoriams, kai **pakartotinai ar nuolat** nesilaikoma 2 dalyje nustatytų įpareigojimų.

4a. **Mokėjimo paslaugų teikėjai neatsako už neteisingą ar neatnaujintą informaciją apie juos ar jų paslaugas, pateiktą akredituotoje ar neakredituotoje lyginamojoje svetainėje, jeigu svetainės operatorius neištaisė šios informacijos mokėjimo paslaugų teikėjui paprašius.**

4b. **Valstybės narės užtikrina, kad vartotojai būtų informuojami apie galimybes naudotis 1 dalyje nurodytomis svetainėmis ir apie akredituotas svetaines pagal šio straipsnio 2 ar 3 dalį.**

7a straipsnis

Sąjungos lyginamoji svetainė

1. Valstybės narės praneša EBI apie lyginamąsias svetaines, veikiančias pagal 7 straipsnio 1, 2 ir 3 dalis.

2. Iki ... [treji metai po šios direktyvos įsigaliojimo dienos] EBI sukuria visuomenei prieinamą Sąjungos lyginamąją svetainę, kurioje vartotojams sudaromos sąlygos palyginti vidaus rinkoje siūlomas mokėjimo sąskaitas. Siekiant papildyti šią informaciją, Sąjungos lyginamojoje svetainėje vartotojams pateikiamas glosarijus, kuriame nurodoma Sąjungos standartizuota terminologija, patvirtinta pagal 3 straipsnio 5 dalį, ir praktinės tarpvalstybinio mokėjimo sąskaitų perkėlimo gairės.

8 straipsnis

Sąskaitų paketai

Nedarant poveikio 4 straipsnio 2 dalies taikymui, valstybės narės užtikrina, kad, kai mokėjimo sąskaita siūloma vienu paketu su kita **finansine** paslauga ar produktu, mokėjimo paslaugų teikėjas vartotoją informuotų, ar galima mokėjimo sąskaitą pirkti atskirai, ir **tokiu atveju** atskirai pateiktą informaciją apie sąnaudas ir mokesčius, susijusius su kiekvienu siūlomu į paketą įtrauktu **kitu finansiniu** produktu ir paslauga.

III SKYRIUS

SAŠKAITOS PERKĖLIMAS

9 straipsnis

Sąskaitos perkėlimo paslaugos teikimas

Valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo paslaugų teikėjai teiktų 10 straipsnyje apibūdintą sąskaitos perkėlimo paslaugą visiems vartotojams, turintiems mokėjimo sąskaitą **kitu** Sąjungoje esančio mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje **ir pasiruošusiems atsidaryti naują mokėjimo sąskaitą gaunančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje.**

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

Valstybės narės gali dėl perkėlimo tokiais atvejais, kai abu mokėjimo paslaugų teikėjai yra jos teritorijoje, nustatyti arba toliau taikyti nuostatas, kurios skiriasi nuo 10 straipsnio nuostatų, jeigu tai aiškiai atitinka vartotojo interesus ir perkėlimas įvykdomas per ne ilgesnį bendrą terminą, nei nurodyta 10 straipsnyje.

10 straipsnis

Sąskaitos perkėlimo paslauga

1. Valstybės narės užtikrina, kad sąskaitos perkėlimo paslauga būtų inicijuota gaunančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo ir teikiama pagal 2–7 dalyse nustatytas taisykles.

2. Sąskaitos perkėlimo paslaugą inicijuoja gaunantysis mokėjimo paslaugų teikėjas. **Kad galėtų tai padaryti**, gaunantysis mokėjimo paslaugų teikėjas iš vartotojo **gauna rašytinį leidimą** suteikti sąskaitos perkėlimo paslaugą. **Bendrų sąskaitų atvejais rašytinis leidimą suteikia visi bendros sąskaitos savininkai.**

Leidimas parengiamas oficialiąja valstybės narės, kurioje inicijuojama perkėlimo paslauga, kalba arba bet kuria kita šalių sutarta kalba.

Leidimas sudaro sąlygas vartotojui duoti konkretų sutikimą **arba nesutikti**, kad perduodantysis mokėjimo paslaugų teikėjas atliktų kiekvieną iš 3 dalies e ir f punktuose nurodytų užduočių ir kad gaunantysis mokėjimo paslaugų teikėjas atliktų kiekvieną iš 4 dalies c ir d punktuose ir 5 dalyje nurodytų užduočių. Leidimas sudaro sąlygas vartotojui konkrečiai paprašyti, kad perduodantysis mokėjimo paslaugų teikėjas perduotų 3 dalies a ir b punktuose nurodytą informaciją.

Leidime taip pat nurodoma data, nuo kurios periodiniai mokėjimai turėtų būti vykdomi iš sąskaitos, atidarytos gaunančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje. **Ši data – mažiausiai septynios darbo dienos nuo tos dienos, kurią perduodantysis mokėjimo paslaugos teikėjas iš gaunančiojo mokėjimo paslaugos teikėjo yra gavęs prašymą dėl sąskaitos perkėlimo pagal 10 straipsnio 6 dalį.**

3. Per **dvi** darbo **dienas** nuo 2 dalyje nurodyto leidimo gavimo gaunantysis mokėjimo paslaugų teikėjas paprašo perduodantįjį mokėjimo paslaugų teikėją atlikti šias užduotis:

- a) gaunančiajam mokėjimo paslaugų teikėjui ir, jei vartotojas pagal 2 dalį to konkrečiai paprašo, vartotojui perduoti visų esamų nurodymų atlikti periodinius kredito pervedimus ir skolininko inicijuojamų sutikimų vykdyti tiesioginio debeto operacijas sąrašą, **jei turima**;
- b) gaunančiajam mokėjimo paslaugų teikėjui ir, jei vartotojas pagal 2 dalį to konkrečiai paprašo, vartotojui perduoti turimą informaciją apie gaunamus kredito pervedimus ir kreditoriaus inicijuojamas tiesioginio debeto operacijas, kurie vartotojo sąskaitoje atlikti per praėjusius 13 mėnesių;
- c) gaunančiajam mokėjimo paslaugų teikėjui perduoti **tokią** papildomą informaciją, **kurios gaunančiajam** mokėjimo paslaugų **teikėjui reikia** norint perkelti sąskaitą;
- d) kai perduodantysis mokėjimo paslaugų teikėjas neteikia **gaunamų kredito pervedimų** ir tiesioginio debeto operacijų automatizuoto peradresavimo į vartotojo sąskaitą gaunančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje sistemos, atsaukti **gaunamus kredito pervedimus** ir nebepriimti tiesioginio debeto operacijų **nuo** leidime **nustatytos dienos**;
- e) kai vartotojas duoda konkretų sutikimą pagal 2 dalį, vartotojo nustatytą dieną pervesti likusį teigiamą likutį į sąskaitą, atidarytą arba turimą gaunančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje;
- f) kai vartotojas duoda konkretų sutikimą pagal 2 dalį, vartotojo nustatytą dieną uždaryti sąskaitą, turimą perduodančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje;

fa) panaikinti periodinio mokėjimo nurodymų ir kredito pervedimo operacijas nuo leidime nurodytos dienos.

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

4. Gavęs 3 dalyje nurodytą informaciją, kurios paprašyta iš perduodančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo, gaunantysis mokėjimo paslaugų teikėjas atlieka šias užduotis:

- a) per septynias **darbo** dienas nustato vartotojo prašomus nurodymus atlikti periodinius kredito pervedimus ir juos vykdo nuo leidime nustatytos dienos;
- b) nuo leidime nustatytos dienos priima tiesioginio debeto operacijas;

ba) kai taikoma, informuoja vartotojus apie jų teises, susijusias su SEPA tiesioginio debeto schemomis pagal Reglamento (ES) Nr. 260/2012 5 straipsnio 3 dalies d punktą;

- c) kai vartotojas duoda konkretų sutikimą pagal 2 dalį, mokėtojams, atliekantiems periodinius kredito pervedimus į vartotojo mokėjimo sąskaitą, praneša vartotojo sąskaitos gaunančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje duomenis. Jei gaunantysis mokėjimo paslaugų teikėjas turi ne visą reikiamą informaciją mokėtojui informuoti, jis **per dvi dienas** iš vartotojo arba, **kai būtina ir paprašęs vartotojo leidimo**, perduodančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo paprašo trūkstamos informacijos;
- d) kai vartotojas duoda konkretų sutikimą pagal 2 dalį, gavėjams, naudojantiems tiesioginio debeto operacijas lėšoms nuskaityti iš vartotojo sąskaitos, praneša vartotojo sąskaitos gaunančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje duomenis ir datą, nuo kada tiesioginio debeto operacijos turi būti vykdomos iš tos sąskaitos. Jei gaunantysis mokėjimo paslaugų teikėjas turi ne visą reikiamą informaciją gavėjui informuoti, jis **per dvi dienas** iš vartotojo arba, **kai būtina ir paprašęs vartotojo leidimo**, perduodančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo paprašo trūkstamos informacijos;
- e) kai **vartotojo prašoma pateikti trūkstamą** c ir d punktuose nurodytą informaciją, vartotojui pateikia standartinius raštus, **kurie parengiami valstybės narės, kurioje inicijuojama perkėlimo paslauga, oficialiaja kalba arba bet kuria šalių sutarta kalba**, kuriuose pateikiami naujosios sąskaitos duomenys ir leidime nustatyta jos naudojimo pradžios data.

4a. Valstybės narės užtikrina, jog mokėtojams ir gavėjams nacionaliniu lygmeniu būtų nustatyti terminai siekiant, kad būtų atsižvelgta į gaunančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo perduotus naujus vartotojo sąskaitos duomenis. Valstybės narės taip pat užtikrina, kad vartotojai būtų supažindinti su tais terminais ir su tuo susijusia atsakomybe.

5. Kai vartotojas duoda konkretų sutikimą pagal 2 dalį, gaunantysis mokėjimo paslaugų teikėjas gali atlikti papildomas užduotis, būtinas norint perkelti sąskaitą.

6. Gavęs gaunančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo prašymą, perduodantysis mokėjimo paslaugų teikėjas atlieka šias užduotis:

- a) per septynias **darbo** dienas nuo prašymo gavimo gaunančiajam mokėjimo paslaugų teikėjui nusiunčia 3 dalies a, b ir c punktuose nurodytą informaciją;
- b) kai perduodantysis mokėjimo paslaugų teikėjas neteikia **gaunamų kredito pervedimų** ir tiesioginio debeto operacijų automatizuoto peradresavimo į vartotojo sąskaitą gaunančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje sistemos, **nuo** gaunančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo **prašomos dienos** atšaukia **gaunamus kredito pervedimus** ir nebepriima tiesioginio debeto operacijų mokėjimo sąskaitoje;
- c) perveda **bet kokį** likusį teigiamą likutį iš mokėjimo sąskaitos į sąskaitą, turimą gaunančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje;
- d) **kai tik atliekami a, b ir c punktuose nurodyti veiksmai**, uždaro mokėjimo sąskaitą;
- e) atlieka papildomas užduotis, būtinas norint perkelti sąskaitą, pagal 5 dalį.

6a. Perduodantysis mokėjimo paslaugų teikėjas neprivalo uždaryti mokėjimo sąskaitos pagal 6 dalies d punktą, jei vartotojas turi nepadengtų įsipareigojimų mokėjimo paslaugų teikėjui. Mokėjimo paslaugų teikėjas nedelsdamas informuoja vartotoją apie tokius neįvykdytus įsipareigojimus, dėl kurių negali uždaryti jo mokėjimo sąskaitos.

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

7. Nedarant poveikio Direktyvos 2007/64/EB 55 straipsnio 2 dalies taikymui, perduodantysis mokėjimo paslaugų teikėjas neblokuoja mokėjimo priemonių iki datos, sutartos su gaunančiuoju mokėjimo paslaugų teikėju, **kad perkėlimo proceso metu nebūtų nutrauktas mokėjimo paslaugų teikimas vartotojui.**

8. Valstybės narės užtikrina, kad **visos** 1–7 dalyse pateiktos nuostatos, **išskyrus 4 dalies c ir d punktų nuostatas**, taip pat būtų taikomos, kai sąskaitos perkėlimo paslaugą inicijuoja mokėjimo paslaugų teikėjas, esantis kitoje valstybėje narėje.

9. 8 dalyje nurodytu atveju 3, 4 ir 6 dalyse nurodyti terminai yra dvigubai ilgesni, **išskyrus operacijas, patenkančias į Reglamento (ES) Nr. 260/2012 1 straipsnio taikymo sritį, kai tiek sąskaita, iš kurios pervedama, tiek sąskaita, į kurią pervedama, yra eurais.** Ši nuostata persvarstoma pagal 27 straipsnį.

11 straipsnis

Su sąskaitos perkėlimo paslauga susiję mokesčiai

1. Valstybės narės užtikrina, kad vartotojai turėtų galimybę nemokamai susipažinti su savo asmenine informacija, kuri susijusi su esamais periodinio mokėjimo nurodymais bei tiesioginio debeto operacijomis ir kurią turi arba perduodantysis, arba gaunantysis mokėjimo paslaugų teikėjas.

2. Valstybės narės užtikrina, kad perduodantysis mokėjimo paslaugų teikėjas informaciją, kurios pagal 10 straipsnio 6 dalies a punktą prašo gaunantysis mokėjimo paslaugų teikėjas, pateiktų už tai neimdamas mokesčio iš vartotojo arba gaunančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo.

3. Valstybės narės užtikrina, kad mokesčiai, kuriuos perduodantysis mokėjimo paslaugų teikėjas taiko vartotojui už jo įstaigoje turimos mokėjimo sąskaitos sutarties nutraukimą, būtų nustatyti pagal Direktyvos 2007/64/EB 45 straipsnio 2 dalį (tų mokesčių gali ir nebūti).

4. Valstybės narės užtikrina, kad mokesčiai, kuriuos perduodantysis arba gaunantysis mokėjimo paslaugų teikėjas taiko vartotojui už paslaugas, teikiamas pagal 10 straipsnį, išskyrus paslaugas, nurodytas 1, 2 ir 3 dalyse, būtų pagrįsti (tų mokesčių gali ir nebūti).

11a straipsnis

Automatizuotas peradresavimas

Valstybės narės užtikrina, kad ne vėliau kaip ... [šešeri metai po šios direktyvos įsigaliojimo dienos] būtų įdiegta automatinio mokėjimų peradresavimo iš vienos mokėjimo sąskaitos į kitą mokėjimo sąskaitą toje pačioje valstybėje narėje sistema ir automatizuoti pranešimai gavėjams arba mokėtojams, kai jų pervedimai peradresuojami, nebent Komisija, atlikusi reguliavimo poveikio vertinimą, nusprendžia kitaip.

12 straipsnis

Finansiniai vartotojų nuostoliai

1. Valstybės narės užtikrina, kad **visus mokesčius ar kitus finansinius nuostolius**, kuriuos vartotojas patiria dėl to, kad sąskaitos perkėlimo procese dalyvaujantis mokėjimo paslaugų teikėjas nesilaiko 10 straipsniu jam nustatytų įpareigojimų, atlygintų tas mokėjimo paslaugų teikėjas **per tris darbo dienas po to, kai nustatytas nesilaikymo faktas. Pareiga įrodyti, kad buvo laikytasi 10 straipsnyje nustatytų sąlygų, tenka mokėjimo paslaugų teikėjui.**

2. Vartotojai nepatiria finansinių nuostolių dėl klaidų ar vėlavimo mokėtojams ar gavėjams atnaujinant jų mokėjimo sąskaitos duomenis. **Valstybės narės užtikrina, kad mokėtojai ir gavėjai būtų laikomi atsakingais, jeigu jie nesilaiko valstybių narių nustatytų terminų pagal 10 straipsnio 4a dalį.**

13 straipsnis

Informacija apie sąskaitos perkėlimo paslaugą

1. Valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo paslaugų teikėjai vartotojams teiktų šią informaciją apie sąskaitos perkėlimo paslaugą:

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

- a) perduodančiojo ir gaunančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo vaidmenis kiekvienu sąskaitos perkėlimo etapu, kaip nurodyta 10 straipsnyje;
 - b) atitinkamų etapų užbaigimo laiką;
 - c) mokesčius, imamus už sąskaitos perkėlimą (tų mokesčių gali ir nebūti);
 - d) informaciją, kurią vartotojas bus prašomas pateikti;
 - e) 21 straipsnyje nurodytą alternatyvaus ginčų sprendimo procedūrų sistemą.
2. Informacija visuomet nemokamai teikiama patvariąja laikmena visuose vartotojams prieinamuose mokėjimo paslaugų teikėjų įstaigos filialuose ir elektronine forma jų svetainėse.

IV SKYRIUS

GALIMYBĖ NAUDOTIS MOKĖJIMO SĄSKAITOMIS

14 straipsnis

Nediskriminavimas

Valstybės narės užtikrina, kad legaliai Sąjungoje gyvenantys vartotojai nebūtų diskriminuojami dėl pilietybės ar gyvenamosios vietos *arba dėl bet kokių kitu pagrindu grindžiamos priežasties, kaip nurodyta Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 21 straipsnyje*, kai prašo Sąjungoje atidaryti mokėjimo sąskaitą arba ja naudotis. *Naudojimusi pagrindine mokėjimo sąskaita taikomos sąlygos jokių būdu negali būti diskriminacinės. Draudžiama bet kokia diskriminacija, įžvelgiama, kai, pvz., suteikiama skirtingos išvaizdos kortelė, skirtingas sąskaitos ar kortelės numeris.*

15 straipsnis

Teisė naudotis būtiniausias savybes turinčia mokėjimo sąskaita

1. Valstybės narės užtikrina, kad *visi mokėjimo paslaugų teikėjai, vykdantys bendrųjų mažmeninių mokėjimo paslaugų veiklą ir siūlantys mokėjimo sąskaitas, nes tai yra neatsiejama jų įprastos verslo veiklos dalis, siūlytų vartotojams būtiniausias savybes turinčias mokėjimo sąskaitas*. Valstybės narės užtikrina, kad būtiniausias savybes turinčias mokėjimo sąskaitas siūlytų ne vien mokėjimo paslaugų teikėjai, teikiantys sąskaitas tik *per internetines priemones*.

Valstybė narė gali nuspręsti atleisti mokėjimo paslaugų teikėjus nuo pirmoje pastraipoje nurodytos pareigos, jei tam pritaria Komisija. Visos išimtys grindžiamos objektyviais ir ribojamaisiais kriterijais. Komisija patvirtina išimtis, kai visiems mokėjimo paslaugų teikėjams yra užtikrinamos vienodos sąlygos, nepažeidžiama vartotojų prieigos teisė ir išimtis atitinkamoje valstybėje narėje nelemia tokios padėties, kai būtiniausias savybes turinčių mokėjimo sąskaitų klientams iškiltų grėsmė būti neigiamai vertinamais. [4/rev ir 5/rev pakeit.]

1a. Valstybės narės gali atleisti nuo pareigos pagal 1 dalį, jeigu mokėjimo paslaugų teikėjai:

- a) išvardyti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2013/36/ES ⁽¹⁾ 2 straipsnio 5 dalyje;
- b) veikia nesiekdami pelno;
- c) reikalauja narystės, remdamiesi apibrėžtais kriterijais, pvz., tam tikra profesija.

Bet kokių tokiu atleidimu nuo pareigos nedaromas poveikis vartotojų teisei naudotis būtiniausias savybes turinčiomis mokėjimų sąskaitomis.

⁽¹⁾ 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/36/ES dėl galimybės verstis kredito įstaigų veikla ir dėl riziką ribojančios kredito įstaigų ir investicinių įmonių priežiūros, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2002/87/EB ir panaikinamos direktyvos 2006/48/EB bei 2006/49/EB (OL L 176, 2013 6 27, p. 338).

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

2. Valstybės narės užtikrina, kad **jų teritorijoje būtų taikoma sistema, siekiant užtikrinti vartotojų teisę atsidaryti ir naudoti būtinausias savybes turinčią mokėjimo sąskaitą, kaip nustatyta 14 straipsnyje, kuri tenkintų tokias sąlygas:**

a) tokia teisė taikoma nepriklausomai nuo vartotojo gyvenamosios vietos, **nedarant poveikio 2a dalies taikymui;**

aa) **taikomas mechanizmas, siekiant padėti vartotojams, kurie neturi nuolatinio adreso, prieglobsčio prašytojams ir vartotojams, neturintiems leidimo gyventi šalyje, tačiau kurių negalima išsiųsti iš šalies dėl teisinių priežasčių, atitikti Direktyvos 2005/60/EB II skyriaus reikalavimus;**

b) vartotojui **nėra** per daug sunku ar sudėtinga pasinaudoti šia teise;

ba) **taikomas mechanizmas, siekiant užtikrinti, kad banko sąskaitos neturintys, pažeidžiami vartotojai, taip pat mobilūs vartotojai būtų informuoti apie galimybes naudotis būtinausias savybes turinčiomis sąskaitomis;**

bb) **sąskaitos perkėlimo paslauga, kaip numatyta šios direktyvos 10 ir 11 straipsniuose, teikiama ir tais atvejais, kai vartotojas nori pakeisti kitą mokėjimo sąskaitą į būtinausias savybes turinčią sąskaitą, laikantis perkėlimo paslaugos sąlygų.**

2a. **Kad vartotojai galėtų naudotis 2 dalyje nustatyta teise, valstybės narės reikalauja, kad vartotojai turėtų tikrą ryšį su valstybe nare, kurioje jie nori atsidaryti ir naudoti būtinausias savybes turinčią mokėjimo sąskaitą.**

Kai reikalaujama, kad vartotojas įrodytų tokį ryšį, valstybės narės užtikrina, kad vartotojui nebūtų sudėtinga tai padaryti. To siekiant, valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos sudarytų sąrašą, kuriame būtų išvardytos galimos tokio ryšio formos. Į tą sąrašą įtraukiama bent pilietybė, šeimos ryšiai, interesų vieta, darbo, stažuotės ar praktikos vieta, darbo galimybių paieška ar kiti profesinės veiklos ryšiai, studijų ar profesinio mokymo vieta, gyvenamoji vieta, nuosavybė ir bet koks nagrinėjamas prieglobsčio ar migracijos prašymas.

Pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnį EBI parengia gaires, kurios padėtų kompetentingoms institucijoms įgyvendinti šią dalį.

Mokėjimo paslaugų teikėjai atsižvelgia į vartotojo pateiktą informaciją ir gali pareikalauti, kad vartotojas pats arba jam teisiškai atstovaujantis trečiasis asmuo atvyktų į artimiausią filialą atidaryti sąskaitos.

Valstybės narės užtikrina, kad vartotojams būtų sudaroma galimybė įrodyti tikrą ryšį per vieną mėnesį nuo tos dienos, kai sąskaita iš anksto atidaroma nuotoliniu būdu. Prieš tokį patikrinimą, įskaitant atvykimą, kai reikia, mokėjimo paslaugų teikėjams leidžiama riboti naudojimąsi sąskaita.

2b. Valstybės narės gali reikalauti, kad, prieš atidarydami būtinausias savybes turinčią mokėjimo sąskaitą, mokėjimo paslaugų teikėjai patikrintų, ar vartotojas neturi aktyvios ir lygiavertės mokėjimo sąskaitos tos valstybės narės teritorijoje, ir pareikalautų, kad vartotojas pasirašytų garbės pareiškimą tai patvirtindamas.

3. Mokėjimo paslaugų teikėjai negali atsakyti patenkinti prašymo atidaryti būtinausias savybes turinčią sąskaitą, išskyrus šiuos atvejus:

a) **kai pagal Direktyvos 2005/60/EB II skyriaus nuostatas atlikus išsamų kliento patikrinimą nustatoma didelė rizika, kad sąskaita bus naudojama pažeidžiant Sąjungos teisę;**

b) **kai valstybės narės pasinaudojo 2b dalyje nustatyta galimybe ir vartotojas mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje jų teritorijoje jau turi mokėjimo sąskaitą, kuri jam sudaro sąlygas naudotis 16 straipsnio 1 dalyje išvardytais mokėjimo paslaugomis** ■ .

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

4. Valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo paslaugų teikėjai išnagrinėtų prašymus atidaryti būtinausias savybes turinčią mokėjimo sąskaitą per septynias darbo dienas nuo išsamaus prašymo, įskaitant asmens tapatybės įrodymą, gavimo dienos. Valstybės narės užtikrina, kad 3 dalyje nurodytais atvejais mokėjimo paslaugų teikėjas nedelsdamas raštu ir nemokamai informuotų vartotoją apie atsisakymą patenkinti prašymą ir konkrečias atsisakymo priežastis, nebent toks pranešimas prieštarautų nacionalinio saugumo ar kovos su finansiniais nusikaltimais tikslams. **Be to, vartotojui turi būti nurodoma bent viena nemokama ar nebrangi skundo pateikimo priemonė ar konsultavimo paslauga ir prieinami alternatyvaus ginčų sprendimo mechanizmai.**

5. Valstybės narės užtikrina, kad 3 dalies b punkte nurodytais atvejais mokėjimo paslaugų teikėjas imtųsi tinkamų priemonių pagal Direktyvos 2005/60/EB III skyrių.

6. Valstybės narės užtikrina, kad, norint turėti galimybę naudotis būtinausias savybes turinčia mokėjimo sąskaita, neturėtų būti privaloma pirkti papildomų paslaugų **ar mokėjimo paslaugų teikėjo akcijų.**

16 straipsnis

Būtinausias savybes turinčios mokėjimo sąskaitos ypatybės

1. Valstybės narės užtikrina, kad teikiant būtinausias savybes turinčią mokėjimo sąskaitą būtų teikiamos šios paslaugos:

a) paslaugos, kuriomis sudaromos sąlygos atlikti visas operacijas, reikalingas norint atidaryti, tvarkyti ir uždaryti mokėjimo sąskaitą;

b) paslaugos, kuriomis sudaromos sąlygos į mokėjimo sąskaitą įmokėti pinigus;

c) paslaugos, kuriomis sudaromos sąlygos iš mokėjimo sąskaitos išimti grynuosius pinigus Sąjungoje **naudojantis banko langeliu ir bankomatais banko darbo ar nedarbo valandomis;**

d) būtų vykdomos šios mokėjimo operacijos Sąjungoje:

i) **SEPA ir euro zonai nepriklausančios erdvės** tiesioginis debetas;

ii) **SEPA ir euro zonai nepriklausančios erdvės** mokėjimo operacijos naudojant mokėjimo **priemonę (pvz., mokėjimo kortelę ar programinės įrangos produktą)**, įskaitant mokėjimus internetu;

iii) **SEPA ir euro zonai nepriklausančios erdvės** kredito pervedimai, **įskaitant periodinio mokėjimo nurodymus, atliekami naudojantis terminalais, banko langeliais ir mokėjimo paslaugos teikėjo internetinėmis priemonėmis.**

2. Valstybės narės užtikrina, kad, jei vartotojas naudojasi būtinausias savybes turinčia sąskaita asmeniniais tikslais, operacijų, kurios bus teikiamos vartotojui pagal konkrečias 17 straipsnyje nustatytas kainų nustatymo taisykles, skaičius nebūtų ribojamas. Nustatydamas, kas laikoma naudojimu asmeniniais tikslais, valstybės narės atsižvelgia į esamą vartotojų elgseną ir bendrą komercinę praktiką.

3. Valstybės narės užtikrina, kad vartotojas galėtų valdyti ir inicijuoti mokėjimo operacijas iš savo būtinausias savybes turinčios mokėjimo sąskaitos mokėjimo paslaugų teikėjo **filialuose arba naudodamasis** internetinės bankininkystės priemonėmis, jei jos yra.

4. Valstybės narės užtikrina, kad **naudojantis būtinausias savybes turinčia mokėjimo sąskaita nebūtų galima** pereikvoti sąskaitos lėšų, **nebent tais atvejais, kai laikoma tinkama, būtų teikiamas laikinas mažų sumų avansas. Valstybės narės gali leisti mokėjimo paslaugų teikėjams siūlyti pagrindinę mokėjimo sąskaitą turintiems klientams lėšų pereikvojimo priemones ir kitus kredito produktus, kaip aiškiai atskirtas paslaugas. Galimybė naudotis arba naudojimąsi būtinausias savybes turinčia mokėjimo sąskaita neribojami reikalaujant pirkti tokias kredito paslaugas ir nesiejami su tokių paslaugų pirkimo sąlyga. Mokesčiai už tokias paslaugas turi būti skaidrūs ir neviršyti mokesčių, nustatomų laikantis įprastos paslaugų teikėjo kainodaros politikos.**

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

4a. Komisijai pagal 24 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kad, atsižvelgiant į mokėjimo priemonių ir technologijų raidą, būtų atnaujintas paslaugų, susijusių su būtiniausias savybes turinčia mokėjimo sąskaita, sąrašas.

17 straipsnis

Susiję mokesčiai

1. Valstybės narės užtikrina, kad 16 straipsnyje nurodytas paslaugas mokėjimo paslaugų teikėjai siūlytų nemokamai arba už teisingą mokestį. **Valstybės narės reikalauja, kad mokėjimo paslaugų teikėjai užtikrintų, jog iš jų siūlomų produktų būtiniausias savybes turinti mokėjimo sąskaita visada būtų tokia mokėjimo sąskaita, kuriai taikomas mažiausias mokestis už minimalų mokėjimo paslaugų paketą, nurodytą atitinkamoje valstybėje narėje pagal 16 straipsnio 1 ir 2 dalis.**

2. Valstybės narės užtikrina, kad vartotojui taikomi mokesčiai už bendrojoje sutartyje vartotojui nustatytą išpareigojimų nesilaikymą būtų pagrįsti **ir niekada neviršytų mokesčių, nustatomų laikantis įprastos paslaugų teikėjo kainodaros politikos.**

18 straipsnis

Bendrosios sutartys ir jų nutraukimas

1. Bendrosioms sutartims, pagal kurias suteikiama galimybė naudotis būtiniausias savybes turinčia mokėjimo sąskaita, yra taikomos Direktyvos 2007/64/EB nuostatos, nebent 2 ir 3 dalyse nurodyta kitaip.

2. Mokėjimo paslaugų teikėjas gali vienašališkai nutraukti bendrąją sutartį **tik tuo atveju**, kai vykdoma bent viena iš šių sąlygų:

- a) vartotojas sąmoningai naudojo sąskaitą **neteisėtais tikslais**;
- b) sąskaitoje jokių operacijų nevykdoma daugiau kaip **24 mėnesius** iš eilės **ir nebuvo sumokėti mokėjimo paslaugų teikėjui priklausantys mokesčiai**;
- c) vartotojas tyčia pateikė neteisingą informaciją, kad atsidarytų būtiniausias savybes turinčią mokėjimo sąskaitą, nes **pateikęs** teisingą informaciją **jo prašymas būtų buvęs atmestas**;
- ca) vartotojas negali įrodyti tikro ryšio su atitinkama valstybe nare, kaip nustatyta 15 straipsnio 2a dalyje, per vieną mėnesį nuo tos dienos, kai sąskaita iš anksto atidaroma nuotoliniu būdu**;
- d) vartotojas legaliai nebegyvena Sąjungoje arba vėliau atsidarė antrą mokėjimo sąskaitą valstybėje narėje, kurioje jau turi būtiniausias savybes turinčią mokėjimo sąskaitą.

3. Valstybės narės užtikrina, kad, **nutraukdamas** būtiniausias savybes turinčios mokėjimo sąskaitos sutartį, mokėjimo paslaugų teikėjas raštu ir nemokamai vartotoją informuotų apie sutarties nutraukimo priežastis ir pagrindą, **bent vieną nemokamą ar nebrangią skundo pateikimo procedūrą ar konsultacijos paslaugą ir prieinamus alternatyvaus ginčų sprendimo mechanizmus** mažiausiai **prieš mėnesį** iki sutarties nutraukimo įsigaliojimo, **nebent toks pranešimas prieštarautų nacionalinio saugumo tikslams.**

19 straipsnis

Bendroji informacija apie būtiniausias savybes turinčias mokėjimo sąskaitas

1. Valstybės narės užtikrina, kad būtų imtasi **tinkamų** priemonių **plačiau** informuoti apie galimybę turėti būtiniausias savybes turinčias mokėjimo sąskaitas, jų kainodaros sąlygas, tvarką, kurios reikia laikytis norint pasinaudoti teise naudotis būtiniausias savybes turinčia mokėjimo sąskaita, ir alternatyvaus ginčų sprendimo būdus. **Valstybės narės užtikrina, kad būtų taikomos pakankamos ir tinkamos tikslinės komunikacijos priemonės, kurios visų pirma pasiektų banko sąskaitų neturinčius, pažeidžiamus ir mobilius vartotojus.**

2. Valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo paslaugų teikėjai vartotojams **aktyviai** teiktų **tinkamą pagalbą ir prieinamą** informaciją apie specifines siūlomų būtiniausias savybes turinčių mokėjimo sąskaitų savybes, su jomis susijusius mokesčius ir jų naudojimo sąlygas. Valstybės narės taip pat užtikrina, kad vartotojas būtų informuojamas, kad norint naudotis būtiniausias savybes turinčia mokėjimo sąskaita nebūtina pirkti papildomų paslaugų.

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

2a. Valstybės narės reikalauja, kad švietimo įstaigos ir konsultacijų centrai plėtotų pažeidžiamiausiems klientams skirtas paslaugas, juos konsultuotų ir padėtų jiems atsakingai valdyti savo finansus. Valstybės narės skatina iniciatyvas, kad pasiektų šį tikslą ir pagerintų finansinį švietimą mokyklose ir kitose įstaigose. Finansinės atskirties rizika turėtų būti kuo labiau sumažinta visiems vartotojams. Be to, valstybės narės skatina mokėjimo paslaugų teikėjų iniciatyvas, kuriomis siekiama būtiniausias savybes turinčių sąskaitų paslaugų teikimą derinti su nepriklausomomis finansinio švietimo paslaugomis.

2b. Valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo paslaugų teikėjai, privalantys siūlyti būtiniausias savybes turinčias mokėjimo sąskaitas, kasmet skelbtų duomenis, kiek per atitinkamus metus pateikta prašymų atidaryti tokias mokėjimo sąskaitas, kiek prašymų atmesta, kiek tokių sąskaitų atidaryta ir kiek uždaryta. Atitinkami duomenys renkami ir skelbiami filialo ir bendrovės lygiu.

2c. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos skelbtų, be kita ko, ir savo interneto svetainėje, kiekvieno mokėjimo paslaugų teikėjo veiklos rezultatus, kaip jis laikosi reikalavimo užtikrinti teisę naudotis tokiomis sąskaitomis, audito išvadas. To siekiant atitinkami mokėjimo paslaugų teikėjai nepriklausomai vertinami pagal tai, kaip jie teikė būtiniausias savybes turinčias mokėjimo sąskaitas, ir kasmet skelbiamas dešimties didžiausių rinkos dalį turinčių bankų reitingas. Visi atitinkami duomenys pateikiami Komisijai ir EBI.

V SKYRIUS

KOMPETENTINGOS INSTITUCIJOS IR ALTERNATYVUS GINČŲ SPRENDIMAS

20 straipsnis

Kompetentingos institucijos

1. Valstybės narės paskiria kompetentingas institucijas, kurios užtikrintų ir stebėtų veiksmingą šios direktyvos laikymąsi. Tos kompetentingos institucijos imasi visų priemonių, būtinų direktyvos laikymuisi užtikrinti. Jos yra nepriklausomos nuo mokėjimo paslaugų teikėjų. Jos yra kompetentingos institucijos, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 4 straipsnio 2 dalyje.

2. 1 dalyje nurodytos kompetentingos institucijos **yra nepriklausomos nuo mokėjimo paslaugų teikėjų ir turi visus savo pareigoms atlikti būtinus įgaliojimus ir išteklius**. Jeigu veiksmingą šios direktyvos laikymąsi užtikrinti ir stebėti yra įgaliota daugiau negu viena kompetentinga institucija, tai valstybės narės užtikrina tų institucijų glaudų bendradarbiavimą, kad jos galėtų veiksmingai vykdyti savo atitinkamas pareigas. **Tos institucijos glaudžiai bendradarbiauja su kitų valstybių narių kompetentingomis institucijomis siekdamos užtikrinti, kad būtų tinkamai ir visapusiškai taikomos šioje direktyvoje nustatytos priemonės.**

2a. **1 dalyje nurodytos institucijos reguliariai konsultuojasi su atitinkamais suinteresuotaisiais subjektais, įskaitant vartotojų atstovus, siekdamos užtikrinti ir stebėti veiksmingą šios direktyvos nuostatų laikymąsi, nepažeidžiant 1 dalyje nurodyto nepriklausomumo reikalavimo.**

3. Valstybės narės praneša Komisijai apie 1 dalyje nurodytas paskirtas kompetentingas institucijas ne vėliau kaip ... [per metus po šios direktyvos įsigaliojimo dienos]. Jos informuoja Komisiją apie pareigų paskirstymą toms institucijoms. Jos nedelsdamos praneša Komisijai apie visus vėlesnius su tų institucijų paskyrimu ir atitinkama kompetencija susijusius pasikeitimus.

21 straipsnis

Alternatyvus ginčų sprendimas

1. Valstybės narės nustato **tinkamas ir veiksmingas neteismines skundų nagrinėjimo ir teisių gynimo procedūras vartotojų ir mokėjimo paslaugų teikėjų ginčams dėl teisių ir pareigų, nustatytų pagal šią direktyvą, spręsti. Tais tikslais valstybės narės paskiria esamas įstaigas ir pririnkus įsteigia naujas įstaigas.**

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

1a. Valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo paslaugų teikėjai bendradarbiautų su viena arba daugiau alternatyvaus ginčų sprendimo įstaigų, kurios atitinka šiuos kriterijus:

- a) senaties terminas, per kurį ginčą galima perduoti spręsti teismui, yra sustabdomas tam laikui, kol vyksta alternatyvaus ginčo sprendimo procedūra;
- b) procedūra nieko nekainuoja arba kainuoja nedaug, kaip nurodyta nacionalinės teisės aktuose;
- c) elektroninės priemonės nėra vienintelis būdas šalims dalyvauti procedūroje;
- d) sudaromos vienodos atstovavimo teikėjams, vartotojams ir kitiems naudotojams sąlygos.

1b. Valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo sąskaitų paslaugų teikėjai įsipareigotų bendradarbiauti su bent viena ar daugiau alternatyvaus ginčų sprendimo įstaigų.

1c. Valstybės narės praneša Komisijai ir EBI apie 1 dalyje nurodytas įstaigas ne vėliau kaip ... [šeši mėnesiai po šios direktyvos įsigaliojimo dienos]. Jos nedelsdamos praneša Komisijai apie visus vėlesnius su tomis įstaigomis susijusius pasikeitimus.

1d. Valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo paslaugų teikėjai informuotų vartotoją apie alternatyvaus ginčų sprendimo subjektus, kurių paslaugomis jie naudojasi ir kurie yra kompetentingi spręsti galimus teikėjų ir vartotojų ginčus. Jie taip pat nurodo, ar jie įsipareigoję arba įpareigoti naudotis tų subjektų paslaugomis ginčams su vartotojais spręsti, ar ne.

1e. 1b dalyje nurodyta informacija pateikiama aiškiai, suprantamai ir lengvai prieinamu būdu teikėjų interneto svetainėje, jei tokia yra, ir teikėjo ir vartotojo pardavimo ar paslaugų sutarčių bendrosiose nuostatose ir sąlygose.

VI SKYRIUS

SANKCIJOS

22 straipsnis

Administracinės priemonės ir sankcijų bei kitų administracinių priemonių taikymas

1. Valstybės narės nustato taisykles dėl administracinių ■ sankcijų ir kitų administracinių priemonių, taikomų už pagal šią direktyvą priimtų nacionalinių nuostatų pažeidimus, ir imasi visų būtinų priemonių jų įgyvendinimui užtikrinti. Tokios administracinės **sankcijos ir kitos administracinės priemonės** ■ yra veiksmingos, proporcingos ir atgrasomosios.

Siekiant užtikrinti veiksmingą pagal šią direktyvą priimtų nacionalinių nuostatų įgyvendinimą, piniginių baudų dydis nustatomas Europos lygmeniu, kiek įmanoma.

2. EBI pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnį kompetentingoms institucijoms parengia gaires dėl administracinių sankcijų ir kitų administracinių priemonių rūšių ir administracinių piniginių sankcijų dydžio.

3. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos nedelsdamos paskelbtų informaciją apie sankciją arba kitą priemonę, taikomą dėl nacionalinių nuostatų, kuriomis ši direktyva perkeliama į nacionalinę teisę, pažeidimo, įskaitant informaciją apie pažeidimo tipą ir pobūdį.

Valstybės narės praneša Komisijai apie nuostatas, susijusias su sankcijomis, ne vėliau kaip ... [18 mėnesių po šios direktyvos įsigaliojimo dienos] ir apie visus vėlesnius jų pasikeitimus.

VII SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

23 straipsnis

Deleguotieji aktai

Komisijai pagal 24 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl 3 straipsnio 4 dalies.

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

24 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis.
2. 23 straipsnyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus suteikiami neribotam laikotarpiui nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos.
3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 23 straipsnyje nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.
4. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.
5. Pagal 23 straipsnį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per **tris** mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento ar Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas **trimis** mėnesiais.

26 straipsnis

Vertinimas

1. **Kasmet, o pirmą kartą ne vėliau kaip... [treji metai po šios direktyvos įsigaliojimo dienos]**, valstybės narės pateikia Komisijai informaciją su šiais klausimais:
 - a) ar mokėjimo paslaugų teikėjai laikosi 3–6 straipsnių nuostatų;
 - b) pagal 7 straipsnį sukurtų akredituotų lyginamųjų svetainių skaičius **ir geriausia praktika, atsižvelgiant į vartotojų pasitenkinimą lyginamosiomis svetainėmis;**
 - c) perkeltų mokėjimo sąskaitų skaičius, **perkėlimo proceso vidutinė trukmė**, vidutinis **bendras** sąskaitos perkėlimo mokestis, atsisakymo perkelti sąskaitą atvejų skaičius, **dažniausios problemos, su kuriomis susiduria vartotojai perkėlimo metu;**
 - d) atidarytų būtiniausias savybes turinčių mokėjimo sąskaitų skaičius, **tokio tipo sąskaitų laikymo trukmė**, atsisakymo atidaryti tokią sąskaitą **ir uždarymo** atvejų skaičius bei jo priežastys ir susiję mokesčiai;

da) priemonės, kurių imtasi siekiant padėti pažeidžiamiesiems gyventojams biudžeto valdymo ir prasiskolinimo klausimais.
2. **Komisija teikia metinę ataskaitą pagal informaciją, gautą iš valstybių narių.**

27 straipsnis

Nuostata dėl persvarstymo

1. Ne vėliau kaip ... [**ketveri** metai po šios direktyvos įsigaliojimo dienos] Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai šios direktyvos taikymo ataskaitą, prireikus – kartu su pasiūlymu.

Ataskaitoje pateikiama:

- a) **visų Komisijos pradėtų pažeidimų nagrinėjimo procedūrų dėl neteisingo arba nevisiško šios direktyvos įgyvendinimo sąrašas;**

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

- b) šios direktyvos poveikio mažmeninės bankininkystės sektoriaus harmonizavimui ir integracijai Sąjungos viduje, taip pat konkurencijai ir vidutiniam mokesčių lygiui valstybėse narėse, įvertinimas;
- c) strategijos, kurias įgyvendinant siekiama Sąjungos mastu padidinti mokėjimo paslaugų teikimo kokybę, skaidrumą ir palyginamumą, įskaitant verslo modelių ir investavimo strategijų skaidrumą ir įmonių socialinę atsakomybę;
- d) visiško mokėjimo sąskaitų numerių perkeliavimo įgyvendinimo Sąjungos mastu, įskaitant planą ir konkrečius veiksmus, reikalingus tam įgyvendinti, sąnaudų ir naudos įvertinimas;
- e) vartotojų, kurie atsidarė būtiniausias savybes turinčią mokėjimo sąskaitą po direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę dienos, ypatumų įvertinimas;
- f) valstybių narių geriausios praktikos pavyzdžiai, susiję su kliūčių vartotojams naudotis mokėjimo paslaugomis šalinimu;
- g) mokesčių, kurie imami už pagrindines mokėjimo sąskaitas, atsižvelgiant į kriterijus, išvardytus 17 straipsnio 3 dalyje, įvertinimas;
- h) galimybių visoje Sąjungoje nustatyti metinių mokesčių, susijusių su būtiniausias savybes turinčios mokėjimo sąskaitos atidarymu ir naudojimu, bendros sumos aukščiausią leistiną ribą, taip pat būdų, kaip suderinti tokią ribą su nacionalinėmis sąlygomis, įvertinimas;
- i) būtiniausias savybes turinčių mokėjimo sąskaitų poveikio kitų mokėjimo sąskaitų, kai siūlomos panašios paslaugos, rinkai, įvertinimas.

2. Atliekant peržiūrą įvertinama (taip pat remiantis informacija, gauta iš valstybių narių pagal 26 straipsnį), ar reikia atsižvelgiant į mokėjimo priemonių ir technologijų raidą iš dalies pakeisti ir atnaujinti paslaugų, teikiamų su būtiniausias savybes turinčia mokėjimo sąskaita, sąrašą.

3. Atliekant peržiūrą taip pat įvertinama, ar reikia papildomų priemonių dėl lyginamųjų svetainių ir produktų ar paslaugų paketų pasiūlymų šalia priemonių, kurių imtasi pagal 7 ir 8 straipsnius.

28 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės ne vėliau kaip ... *[dveji metai po šios direktyvos įsigaliojimo dienos]* priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi šios direktyvos. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų teisės aktų nuostatų tekstą.

Jei dokumentų, kuriuos valstybės narės pateikia kartu su pranešimu apie perkėlimo į nacionalinę teisę priemones, nepakanka, kad būtų visapusiškai įvertinta tų priemonių atitiktis tam tikroms šios direktyvos nuostatomis, Komisija, gavusi EBI prašymą pagal Reglamentą (ES) Nr. 1093/2010 arba savo pačios iniciatyva, gali paprašyti valstybių narių pateikti išsamesnę informaciją apie šios direktyvos perkėlimą į nacionalinę teisę ir tų priemonių įgyvendinimą.

2. Tas nuostatas jos taiko praėjus metams po šios direktyvos įsigaliojimo.

Nukrypstant nuo pirmos pastraipos, valstybės narės tais atvejais, kai teikiamos perkėlimo iš vieno teikėjo įstaigos į kito toje pačioje valstybėje narėje esančio mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigą paslaugos ir tais atvejais, kai mokėjimo sąskaitos yra eurais ir teikiamos perkėlimo iš vieno Sąjungoje esančio teikėjo įstaigos į kito Sąjungoje esančio mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigą paslaugos, apimančios tik mokėjimo eurais paslaugas, III skyriaus nuostatas taiko nuo ... [18 mėnesių po šios direktyvos įsigaliojimo dienos].

Nukrypstant nuo pirmos pastraipos, valstybės narės tais atvejais, kai teikiamos perkėlimo iš vieno teikėjo įstaigos į kito Sąjungoje esančio mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigą paslaugos ir mokėjimo sąskaitos yra kita valiuta (ne eurais), III skyriaus nuostatas taiko nuo ... [48 mėnesiai po šios direktyvos įsigaliojimo dienos], nebent Komisija, atlikusi reguliavimo projekto poveikio vertinimą, nusprendžia kitaip.

Nukrypstant nuo pirmos pastraipos, valstybės narės pradeda taikyti 4 straipsnio 1–6 dalis, 5 straipsnio 1 ir 2 dalis, 6 straipsnio 1 ir 2 dalis per 18 mėnesių nuo 3 straipsnio 5 dalyje nurodyto sąrašo paskelbimo dienos.

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

Nukrypstant nuo pirmos pastraipos, tos valstybės narės, kurios 2014 m. sausio 1 d. taiko nacionalinę teisės aktų sistemą, užtikrinančią galimybę legaliai jų teritorijoje gyvenantiems vartotojams naudotis būtiniausias savybes turinčiomis mokėjimo sąskaitomis, taiko IV skyriaus nuostatas nuo ... [24 mėnesiai po šios direktyvos įsigaliojimo dienos].

3. Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

4. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

29 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

30 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva pagal Sutartis skirta valstybėms narėms.

Priimta <...>

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

Tarybos vardu

Pirmininkas

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

P7_TA(2013)0588

Jūrų erdvės planavimas ir integruotas pakrančių zonų valdymas ***I

2013 m. gruodžio 12 d. priimti Europos Parlamento pakeitimai dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos, kuria nustatoma jūrų erdvės planavimo ir integruoto pakrančių zonų valdymo sistema (COM(2013) 0133 – C7-0065/2013 – 2013/0074(COD)) ⁽¹⁾

(Įprasta teisėkūros procedūra: pirmasis svarstymas)

(2016/C 468/82)

Pakeitimas 1

Pasiūlymas dėl direktyvos

1 a nurodomoji dalis (nauja)

Komisijos siūlomas tekstas

Pakeitimas

atsižvelgdamas į 2010 m. rugsėjo 13 d. Tarybos sprendimą 2010/631/EB dėl Viduržemio jūros aplinkos ir pakrančių zonos apsaugos konvencijos protokolo dėl integruoto Viduržemio jūros pakrančių zonos valdymo sudarymo Europos Sąjungos vardu ⁽¹⁾;

⁽¹⁾ OL L 279, 2010 10 23, p. 1.

Pakeitimas 2

Pasiūlymas dėl direktyvos

1 konstatuojamoji dalis

Komisijos siūlomas tekstas

Pakeitimas

(1) dėl didelio ir sparčiai didėjančio jūrų erdvės poreikio tokiems skirtingiems tikslams, kaip atsinaujinančiųjų išteklių energijos įrenginiai, jūrų laivybos ir žvejybos veikla, ekosistemos išsaugojimas, turizmas ir akvakultūros įrenginiai, taip pat dėl daugiopio poveikio pakrančių ištekliams būtina taikyti integruotą planavimo ir valdymo metodą;

(1) dėl didelio ir sparčiai didėjančio jūrų erdvės poreikio tokiems skirtingiems tikslams, kaip atsinaujinančiųjų išteklių energijos įrenginiai, **naftos ir dujų žvalgyba ir naudojimas**, jūrų laivybos ir žvejybos veikla, ekosistemos **ir biologinės įvairovės** išsaugojimas, **žaliavų gavyba**, turizmas ir akvakultūros įrenginiai, taip pat dėl daugiopio poveikio pakrančių ištekliams būtina taikyti integruotą planavimo ir valdymo metodą;

⁽¹⁾ Klausimas buvo grąžintas iš naujo nagrinėti atsakingam komitetui pagal Darbo tvarkos taisyklių 57 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą (A7-0379/2013).

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

Pakeitimas 3
Pasiūlymas dėl direktyvos
2 konstatuojamoji dalis

Komisijos siūlomas tekstas

- (2) toks vandenynų valdymo metodas buvo suformuluotas *Komunikate* „Integruota jūrų politika Europos Sąjungai“, įskaitant integruotos jūrų politikos aplinkosaugos ramstį – 2008 m. birželio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2008/56/EB, nustatančią Bendrijos veiksmų jūrų aplinkos politikos srityje pagrindus. Integruotos jūrų politikos tikslas – remti tvarų jūrų bei vandenynų vystymą ir plėtoti koordinuotą, nuoseklų ir skaidrų sprendimų dėl Sąjungos sektorių politikos, darančios poveikį vandenynams, jūroms, saloms, pakrančių bei atokiausiems regionams ir jūrų sektoriams, priėmimo procesą, be kita ko, įgyvendinant jūrų baseinų strategijas ar makroregionines strategijas;

Pakeitimas

- (2) toks vandenynų **ir jūrų** valdymo metodas buvo suformuluotas *komunikate* „Integruota jūrų politika Europos Sąjungai“, įskaitant integruotos jūrų politikos aplinkosaugos ramstį – 2008 m. birželio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2008/56/EB, nustatančią Bendrijos veiksmų jūrų aplinkos politikos srityje pagrindus. Integruotos jūrų politikos tikslas – remti tvarų jūrų bei vandenynų vystymą ir plėtoti koordinuotą, nuoseklų ir skaidrų sprendimų dėl Sąjungos sektorių politikos, darančios poveikį vandenynams, jūroms, saloms, pakrančių bei atokiausiems regionams ir jūrų sektoriams, priėmimo procesą, be kita ko, įgyvendinant jūrų baseinų strategijas ar makroregionines strategijas;

Pakeitimas 4
Pasiūlymas dėl direktyvos
3 konstatuojamoji dalis

Komisijos siūlomas tekstas

- (3) pagal integruotą jūrų politiką jūrų erdvės planavimas ir integruotas pakrančių zonų valdymas įvardijami kaip kompleksinės politikos priemonės, kuriomis valdžios institucijos ir suinteresuotosios šalys įgyvendina koordinuotą **ir** integruotą metodą. Taikomas ekosisteminis metodas padės skatinti tvarų jūrų ir pakrančių regionų ekonomikos augimą, taip pat tausų jūrų ir pakrančių išteklių naudojimą;

Pakeitimas

- (3) pagal integruotą jūrų politiką jūrų erdvės planavimas ir integruotas pakrančių zonų valdymas įvardijami kaip kompleksinės politikos priemonės, kuriomis valdžios institucijos ir suinteresuotosios šalys įgyvendina koordinuotą, integruotą **tarpvalstybinį** metodą. Taikomas ekosisteminis metodas padės skatinti tvarų jūrų ir pakrančių regionų ekonomikos augimą, taip pat tausų jūrų ir pakrančių išteklių naudojimą;

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

Pakeitimas 5
Pasiūlymas dėl direktyvos
5 konstatuojamoji dalis

Komisijos siūlomas tekstas

- (5) neseniai priimtame komunikate „Mėlynasis augimas. Tvaraus jūrų ir jūrininkystės sektoriaus augimo galimybės“ Komisija nurodė keletą įgyvendinamų ES iniciatyvų, skirtų Europos pažangaus, tvaraus ir integracinio augimo strategijai „Europa 2020“ įgyvendinti. Komunikate taip pat išskirtos kelios sektorių veiklos rūšys, į kurias ateityje turėtų būti nukreiptos mėlynojo augimo iniciatyvos ir kurios turėtų būti tinkamai paremtos jūrų erdvės planais ir integruoto pakrančių zonų valdymo strategijomis;

Pakeitimas

- (5) neseniai priimtame komunikate „Mėlynasis augimas. Tvaraus jūrų ir jūrininkystės sektoriaus augimo galimybės“ Komisija nurodė keletą įgyvendinamų ES iniciatyvų, skirtų Europos pažangaus, tvaraus ir integracinio augimo strategijai „Europa 2020“ įgyvendinti. Komunikate taip pat išskirtos kelios sektorių veiklos rūšys, į kurias ateityje turėtų būti nukreiptos mėlynojo augimo iniciatyvos ir kurios turėtų būti tinkamai paremtos jūrų erdvės planais ir integruoto pakrančių zonų valdymo strategijomis. **Aiški valstybių narių parama šioms įvardytoms strateginėms sritims užtikrins teisinį tikrumą, taip pat viešų ir privačių investicijų nuspėjamumą, o tai darys svėro poveikį visų sričių sektorių politikai, susijusiai su jūrų ir pakrančių erdve;**

Pakeitimas 6
Pasiūlymas dėl direktyvos
7 konstatuojamoji dalis

Komisijos siūlomas tekstas

- (7) Jungtinių Tautų jūrų teisės konvencijos (UNCLOS) preambulėje teigiama, kad jūrų erdvės naudojimo klausimai yra glaudžiai tarpusavyje susiję ir turi būti nagrinėjami kaip visuma. Jūrų erdvės planavimas – logiški tolesni naudojimosi pagal UNCLOS suteiktomis teisėmis veiksmai bei struktūrizavimas ir praktinė priemonė, skirta padėti valstybėms narėms vykdyti savo įsipareigojimus;

Pakeitimas

- (7) Jungtinių Tautų jūrų teisės konvencijos (UNCLOS) preambulėje teigiama, kad jūrų erdvės naudojimo klausimai yra glaudžiai tarpusavyje susiję ir turi būti nagrinėjami kaip visuma. Jūrų erdvės planavimas – logiški tolesni naudojimosi pagal UNCLOS suteiktomis teisėmis veiksmai bei struktūrizavimas ir praktinė priemonė, skirta padėti valstybėms narėms **ir kompetentingoms subnacionalinėms institucijoms** vykdyti savo įsipareigojimus;

Pakeitimas 7
Pasiūlymas dėl direktyvos
10 konstatuojamoji dalis

Komisijos siūlomas tekstas

- (10) siekiant užtikrinti nuoseklumą ir teisinį aiškumą, geografinė jūrų erdvės planavimo ir integruoto pakrančių zonų valdymo **strategijų** taikymo sritis turėtų būti apibrėžta pagal galiojančius Sąjungos ir tarptautinės jūrų teisės aktus;

Pakeitimas

- (10) siekiant užtikrinti nuoseklumą ir teisinį aiškumą, geografinė jūrų erdvės planavimo ir integruoto pakrančių zonų valdymo taikymo sritis turėtų būti apibrėžta pagal galiojančius Sąjungos ir tarptautinės jūrų teisės aktus, **pirmiausia pagal UNCLOS;**

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

Pakeitimas 8
Pasiūlymas dėl direktyvos
12 konstatuojamoji dalis

Komisijos siūlomas tekstas

- (12) nors Sąjungai tikslinga nustatyti jūrų erdvės planus ir integruoto pakrančių zonų valdymo **strategijas reglamentuojančias taisykles**, valstybės narės ir jų kompetentingos institucijos tebėra atsakingos už jų jūrų vandenims ir pakrančių zonoms skirtų tokių planų bei strategijų turinio apibrėžimą ir nustatymą, įskaitant jūrų erdvės paskirstymą įvairiai sektorių veiklai;

Pakeitimas

- (12) nors Sąjungai tikslinga nustatyti **skaidrią ir nuoseklią** jūrų erdvės **planų** ir integruoto pakrančių zonų valdymo **strategijų sistemą**, valstybės narės ir jų kompetentingos institucijos tebėra atsakingos už jų jūrų vandenims ir pakrančių zonoms skirtų tokių planų bei strategijų turinio apibrėžimą ir nustatymą, įskaitant jūrų erdvės paskirstymą įvairiai sektorių veiklai;

Pakeitimas 9
Pasiūlymas dėl direktyvos
13 konstatuojamoji dalis

Komisijos siūlomas tekstas

- (13) kad būtų laikomasi proporcingumo ir subsidiarumo principų, taip pat siekiant sumažinti papildomą administracinę naštą, ši direktyva turėtų būti perkelta į nacionalinę teisę ir įgyvendinta kiek galima remiantis esamomis nacionalinėmis taisyklėmis ir mechanizmais. Integruoto pakrančių zonų valdymo strategijos turėtų būti grindžiamos Tarybos rekomendacijoje 2002/413/EB ir Tarybos sprendime 2010/631/ES išdėstytais principais ir nuostatomis;

Pakeitimas

- (13) kad būtų laikomasi proporcingumo ir subsidiarumo principų, taip pat siekiant sumažinti papildomą administracinę naštą, ši direktyva turėtų būti perkelta į nacionalinę teisę ir įgyvendinta kiek galima remiantis esamomis nacionalinėmis **ir regioninių jūrų konvencijų** taisyklėmis ir mechanizmais. Integruoto pakrančių zonų valdymo strategijos turėtų būti grindžiamos **2002 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos** rekomendacijoje 2002/413/EB **dėl integruoto pakrančių zonų valdymo įgyvendinimo Europoje** ^(18 bis) ir Tarybos sprendime 2010/631/ES išdėstytais principais ir nuostatomis;

^(18 bis) OL L 148, 2002 6 6, p. 24.

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

Pakeitimas 10
Pasiūlymas dėl direktyvos
15 konstatuojamoji dalis

Komisijos siūlomas tekstas

- (15) jūrų erdvės planavimas ir integruotas pakrančių zonų valdymas turėtų būti įgyvendinami taikant Direktyvos 2008/56/EB 1 straipsnio 3 dalyje nurodytą ekosisteminį metodą, siekiant užtikrinti, kad bendras visų veiklos rūšių poveikis būtų suderinamas su siekiu užtikrinti gerą aplinkos būklę ir kad nebūtų pakenkta jūrų ekosistemų pajėgumui reaguoti į žmogaus sukeltus pokyčius, kartu sudarant sąlygas dabartinėms ir būsimoms kartoms tvariai naudoti jūrų išteklius ir naudotis jūrų paslaugomis;

Pakeitimas

- (15) jūrų erdvės planavimas ir integruotas pakrančių zonų valdymas turėtų būti įgyvendinami taikant Direktyvos 2008/56/EB 1 straipsnio 3 dalyje nurodytą ekosisteminį metodą, **laikantis subsidiarumo principo ir atsižvelgiant į atsargumo principą, taip pat į principą, kad turėtų būti imamasi prevencinių veiksmų, kaip nustatyta Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 191 straipsnio 2 dalyje**, siekiant užtikrinti, kad bendras visų **jūrinės ir pakrantės** veiklos rūšių poveikis būtų suderinamas su siekiu užtikrinti gerą aplinkos būklę ir **su gamtos išteklių išsaugojimu ir** kad nebūtų pakenkta jūrų ekosistemų pajėgumui reaguoti į žmogaus sukeltus pokyčius, kartu sudarant sąlygas dabartinėms ir būsimoms kartoms tvariai naudoti jūrų išteklius ir naudotis jūrų paslaugomis;

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

Pakeitimas 11
Pasiūlymas dėl direktyvos
16 konstatuojamoji dalis

Komisijos siūlomas tekstas

- (16) jūrų erdvės planavimas ir integruotas pakrančių zonų valdymas padės, *inter alia*, siekti tikslų, nustatytų 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2009/28/EB dėl skatinimo naudoti atsinaujinančių išteklių energiją⁽¹⁹⁾, 2002 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 2371/2002 dėl žuvų išteklių apsaugos ir tausojančio naudojimo pagal Bendrąją žuvininkystės politiką⁽²⁰⁾, Europos Parlamento ir Tarybos sprendime 884/2004/EB, iš dalies keičiančiame Sprendimą 1692/96/EB, pateikiantį Bendrijos gaires dėl trans-europinio transporto tinklo plėtros⁽²¹⁾, 2000 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2000/60/EB, nustatančioje Bendrijos veiksmų vandens politikos srityje pagrindus, 2008 m. birželio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2008/56/EB, nustatančioje Bendrijos veiksmų jūrų aplinkos politikos srityje pagrindus, ES biologinės įvairovės strategijoje iki 2020 m.⁽²²⁾, Tausiai išteklius naudojančios Europos veiksmų plane⁽²³⁾ ir ES strategijoje dėl prisitaikymo prie klimato kaitos⁽²⁴⁾, taip pat prireikus ES regioninės politikos tikslų, įskaitant jūrų baseinų ir makroregionines strategijas;

⁽¹⁹⁾ OL L 140, 2009 6 5, p. 16-62.

⁽²⁰⁾ OL L 358, 2002 12 31, p. 59-80.

⁽²¹⁾ OL L 167, 2005 4 30, p. 1-38.

⁽²²⁾ COM(2011) 244 final.

⁽²³⁾ COM(2011) 571 final.

⁽²⁴⁾ COM(2013)XXX.

Pakeitimas

- (16) jūrų erdvės planavimas ir integruotas pakrančių zonų valdymas padės, *inter alia*, siekti tikslų, nustatytų 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2009/28/EB dėl skatinimo naudoti atsinaujinančių išteklių energiją⁽¹⁹⁾, 2002 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 2371/2002 dėl žuvų išteklių apsaugos ir tausojančio naudojimo pagal Bendrąją žuvininkystės politiką⁽²⁰⁾, **2009 m. lapkričio 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2009/147/EB dėl laukinių paukščių apsaugos**^(20 bis), **1992 m. gegužės 21 d. Tarybos direktyvoje 92/43/EEB dėl natūralių buveinių ir laukinės faunos bei floros apsaugos**^(20 ter), **2004 m. balandžio 29 d.** Europos Parlamento ir Tarybos sprendime 884/2004/EB, iš dalies keičiančiame Sprendimą 1692/96/EB, pateikiantį Bendrijos gaires dėl trans-europinio transporto tinklo plėtros⁽²¹⁾, 2000 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2000/60/EB, nustatančioje Bendrijos veiksmų vandens politikos srityje pagrindus, 2008 m. birželio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2008/56/EB, nustatančioje Bendrijos veiksmų jūrų aplinkos politikos srityje pagrindus, ES biologinės įvairovės strategijoje iki 2020 m.⁽²²⁾, Tausiai išteklius naudojančios Europos veiksmų plane⁽²³⁾, ES strategijoje dėl prisitaikymo prie klimato kaitos⁽²⁴⁾ ir **Komisijos komunikate „Europos Sąjungos – Jūrų transporto politikos strateginiai tikslai ir rekomendacijos iki 2018 m.“ (COM(2009)0008)**, taip pat prireikus ES regioninės politikos tikslų, įskaitant jūrų baseinų ir makroregionines strategijas;

⁽¹⁹⁾ OL L 140, 2009 6 5, p. 16.

⁽²⁰⁾ OL L 358, 2002 12 31, p. 59.

^(20 bis) **OL L 20, 2010 1 26, p. 7.**

^(20 ter) **OL L 206, 1992 7 22, p. 7.**

⁽²¹⁾ OL L 167, 2004 4 30, p. 1.

⁽²²⁾ COM(2011)0244.

⁽²³⁾ COM(2011)0571.

⁽²⁴⁾ COM(2013) XXX.

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

Pakeitimas 12

Pasiūlymas dėl direktyvos

17 konstatuojamoji dalis

Komisijos siūlomas tekstas

- (17) jūrinės ir pakrantės veiklos rūšys dažnai yra tarpusavyje glaudžiai susijusios. Kad būtų užtikrintas tvarus jūrų erdvės naudojimas ir pakrančių zonų valdymas atsižvelgiant į socialinius, ekonominius ir aplinkos veiksnius, jūrų erdvės planai ir integruoto pakrančių zonų valdymo strategijos turi būti *koordinuojami* arba integruoti;

Pakeitimas

- (17) jūrinės ir pakrantės veiklos rūšys dažnai tarpusavyje glaudžiai susijusios **ir viena nuo kitos priklausomos**. Kad būtų užtikrintas tvarus jūrų erdvės naudojimas ir pakrančių zonų valdymas atsižvelgiant į socialinius, ekonominius ir aplinkos veiksnius **ir tikslus**, jūrų erdvės planai ir integruoto pakrančių zonų valdymo strategijos turi būti *koordinuoti*, **susieti** arba integruoti;

Pakeitimas 13

Pasiūlymas dėl direktyvos

18 konstatuojamoji dalis

Komisijos siūlomas tekstas

- (18) siekiant šios direktyvos tikslų, jūrų erdvės planai ir integruoto pakrančių zonų valdymo strategijos turėtų aprėpti visus etapus, t. y. problemų nustatymo, informacijos rinkimo, planavimo, sprendimų priėmimo, įgyvendinimo **ir** įgyvendinimo stebėsenos, ir turėtų būti grindžiami geriausiomis turimomis mokslo žiniomis. Reikėtų kuo geriau pasinaudoti mechanizmais, nustatytais galiojančiuose ar būsimuose teisės aktuose, įskaitant Sprendimą 2010/477/ES dėl geros jūrų vandenų aplinkos būklės kriterijų ir metodinių standartų ar Komisijos iniciatyvą „Žinios apie jūrą 2020 m.“⁽²⁵⁾;

⁽²⁵⁾ COM(2010) 461 final.

Pakeitimas

- (18) siekiant šios direktyvos tikslų, jūrų erdvės planai ir integruoto pakrančių zonų valdymo strategijos turėtų aprėpti visus etapus, t. y. problemų nustatymo, informacijos rinkimo, planavimo, sprendimų priėmimo, įgyvendinimo, įgyvendinimo stebėsenos, **taip pat peržiūros ar atnaujinimo**, ir turėtų būti grindžiami geriausiomis turimomis mokslo žiniomis. Reikėtų kuo geriau pasinaudoti mechanizmais, nustatytais galiojančiuose ar būsimuose teisės aktuose, įskaitant Sprendimą 2010/477/ES dėl geros jūrų vandenų aplinkos būklės kriterijų ir metodinių standartų ar Komisijos iniciatyvą „Žinios apie jūrą 2020 m.“⁽²⁵⁾;

⁽²⁵⁾ COM(2010)0461.

Pakeitimas 14

Pasiūlymas dėl direktyvos

19 konstatuojamoji dalis

Komisijos siūlomas tekstas

- (19) **pagrindinis** jūrų erdvės planavimo **tikslas** – nustatyti ir valdyti jūrų erdvės naudojimo būdus ir konfliktus jūrų teritorijose. Kad **tas tikslas** būtų **pasiektas**, valstybės narės turi bent užtikrinti, kad vykstant planavimo procesui ar procesams būtų sudarytas išsamus skirtingo jūrų erdvės naudojimo žemėlapis, atsižvelgiant į ilgalaikius pokyčius dėl klimato kaitos;

Pakeitimas

- (19) **pagrindiniai** jūrų erdvės planavimo **tiksmai** – nustatyti ir valdyti jūrų erdvės naudojimo būdus, **kuo labiau riboti tarp sektorių kylančius** konfliktus jūrų teritorijose **ir stiprinti tvarų augimą jūrų sektoriuje**. Kad **tie tiksmai** būtų **pasiekti**, valstybės narės turi bent užtikrinti, kad vykstant planavimo procesui ar procesams būtų sudarytas išsamus skirtingo jūrų erdvės naudojimo žemėlapis, atsižvelgiant į ilgalaikius pokyčius dėl klimato kaitos;

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

Pakeitimas 15

Pasiūlymas dėl direktyvos

20 konstatuojamoji dalis

Komisijos siūlomas tekstas

- (20) valstybės narės turėtų konsultuotis ir atitinkamame jūrų regione ar paregionyje arba pakrančių zonoje koordinuoti savo planus bei strategijas su tinkamomis valstybės narės ar trečiosios valstybės institucijomis, atsižvelgdamos į tų valstybių narių ir trečiųjų valstybių teises ir įsipareigojimus pagal Europos ir tarptautinę teisę. Siekiant užtikrinti veiksmingą valstybių narių tarpusavio bendradarbiavimą ir bendradarbiavimą su kaimyninėmis trečiosiomis valstybėmis, turi būti nustatytos kiekvienos valstybės narės kompetentingos institucijos. Todėl valstybės narės turi paskirti **kompetentingą instituciją ar** institucijas, atsakingas už bendradarbiavimą su kitomis valstybėmis narėmis ar trečiosiomis valstybėmis. Atsižvelgiant į įvairių jūrų regionų ar paregionių ir pakrančių zonų skirtumus, netikslinga šioje direktyvoje tiksliai apibrėžti tokius bendradarbiavimo mechanizmus;

Pakeitimas

- (20) valstybės narės turėtų konsultuotis ir atitinkamame jūrų regione ar paregionyje arba pakrančių zonoje **kaip galima labiau** koordinuoti savo planus bei strategijas su tinkamomis valstybės narės ar trečiosios valstybės institucijomis, atsižvelgdamos į tų valstybių narių ir trečiųjų valstybių teises ir įsipareigojimus pagal Europos ir tarptautinę teisę. Siekiant užtikrinti veiksmingą valstybių narių tarpusavio bendradarbiavimą ir bendradarbiavimą su kaimyninėmis trečiosiomis valstybėmis, turi būti nustatytos kiekvienos valstybės narės kompetentingos institucijos. Todėl valstybės narės turi paskirti **kompetingas** institucijas, atsakingas už bendradarbiavimą su kitomis valstybėmis narėmis ar trečiosiomis valstybėmis. Atsižvelgiant į įvairių jūrų regionų ar paregionių ir pakrančių zonų skirtumus, netikslinga šioje direktyvoje tiksliai apibrėžti tokius bendradarbiavimo mechanizmus;

Pakeitimas 16

Pasiūlymas dėl direktyvos

21 a konstatuojamoji dalis (nauja)

Komisijos siūlomas tekstas

- (21a) *siekiant, kad pakrančių zonos prisitaikytų prie klimato kaitos ir kad būtų kovojama su erozija ar pernelyg dideliu sąnašų kaupimusi, su jūros skverbimosi, pakrančių ekosistemų ekologinės būklės blogėjimo ir jų biologinės įvairovės nykimo rizika, nepaprastai svarbu, kad būtų tvariai ir ekologiškai tvarkomos pakrančių nuosėdos ir kad būtų atkurta pusiausvyra problemiškoje zonoje, kurioms gresia didesnis pavojus. Kai pakrančių sistemose susiduriama su nuosėdų stygiumi, gali būti naudojami povandeninių nuosėdų klodai ant kontinentinio šelfo;*

Pakeitimas

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

Pakeitimas 17

Pasiūlymas dėl direktyvos

22 konstatuojamoji dalis

Komisijos siūlomas tekstas

- (22) jūrų ir pakrančių zonų valdymas yra sudėtingas, jį įgyvendinant dalyvauja skirtingo lygmens institucijos, ekonominės veiklos vykdytojai ir kitos suinteresuotosios šalys. Siekiant veiksmingai užtikrinti tvarų vystymąsi, atitinkamu šioje direktyvoje numatytų jūrų erdvės planų ir integruoto pakrančių zonų valdymo strategijų rengimo etapu būtina konsultuotis su suinteresuotosiomis šalimis, institucijomis ir visuomene, laikantis atitinkamų ES teisės aktų. **Tinkamą nuostatą dėl viešų konsultacijų pavyzdį galima rasti Direktyvos 2003/35/EB 2 straipsnio 2 dalyje;**

Pakeitimas

- (22) jūrų ir pakrančių zonų valdymas yra sudėtingas, jį įgyvendinant dalyvauja skirtingo lygmens institucijos, ekonominės veiklos vykdytojai ir kitos suinteresuotosios šalys. Siekiant veiksmingai užtikrinti tvarų vystymąsi, atitinkamu šioje direktyvoje numatytų jūrų erdvės planų ir integruoto pakrančių zonų valdymo strategijų rengimo etapu būtina konsultuotis su suinteresuotosiomis šalimis, institucijomis ir visuomene, laikantis atitinkamų ES teisės aktų;

Pakeitimas 18

Pasiūlymas dėl direktyvos

25 konstatuojamoji dalis

Komisijos siūlomas tekstas

- (25) siekiant užtikrinti, kad jūrų erdvės planai ir integruoto pakrančių zonų valdymo strategijos būtų sudaromi remiantis patikimais duomenimis, ir išvengti papildomos administracinės naštos, labai svarbu, kad geriausias turimus duomenis ir informaciją valstybės narės rinktų naudodamosi esamomis duomenų rinkimo priemonėmis, pavyzdžiui, priemonėmis, kurios plėtojamos įgyvendinant iniciatyvą „Žinios apie jūrą 2020 m.“;

Pakeitimas

- (25) siekiant užtikrinti, kad jūrų erdvės planai ir integruoto pakrančių zonų valdymo strategijos būtų sudaromi remiantis patikimais duomenimis, ir išvengti *bet kokios* papildomos administracinės naštos, labai svarbu, kad geriausias turimus duomenis ir informaciją valstybės narės rinktų ir **naudotų skatindamos atitinkamas suinteresuotąsias šalis dalytis savo duomenimis ir informacija bei** naudodamosi esamomis duomenų rinkimo priemonėmis, pavyzdžiui, priemonėmis, kurios plėtojamos įgyvendinant iniciatyvą „Žinios apie jūrą 2020 m.“;

Pakeitimas 19

Pasiūlymas dėl direktyvos

25 a konstatuojamoji dalis (nauja)

Komisijos siūlomas tekstas

Pakeitimas

- (25a) **siekiant paremti visuotinį ir koordinuotą šios direktyvos įgyvendinimą visoje Sąjungoje, būtų patartina tarp esamų finansinių priemonių rasti išteklių, reikalingų parodomosioms programoms ir gerosios praktikos mainams, taip pat tinkamiems pakrančių valdymo procesams ir erdvės tvarkymo strategijoms, planams ir valdymui remti;**

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

Pakeitimas 20
Pasiūlymas dėl direktyvos
28 konstatuojamoji dalis

Komisijos siūlomas tekstas

(28) būtina užtikrinti, kad šios direktyvos nuostatos būtų laiku perkeltos į nacionalinę teisę, nes ES priėmė keletą politikos iniciatyvų, kurios turi būti įgyvendintos iki 2020 m., o šia direktyva siekiama šias iniciatyvas paremti. Todėl reikėtų nustatyti kuo trumpesnę šios direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę terminą,

Pakeitimas

(28) būtina užtikrinti, kad šios direktyvos nuostatos būtų laiku perkeltos į nacionalinę teisę, nes ES priėmė keletą politikos iniciatyvų, kurios turi būti įgyvendintos iki 2020 m., o šia direktyva siekiama šias iniciatyvas paremti **ir papildyti**. Todėl reikėtų nustatyti kuo trumpesnę šios direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę terminą,

Pakeitimas 21
Pasiūlymas dėl direktyvos
1 straipsnio 1 dalis

Komisijos siūlomas tekstas

1. Šia direktyva nustatoma jūrų erdvės planavimo ir integruoto pakrančių zonų **valdymo sistema** siekiant skatinti tvarų jūrų ir pakrančių regionų ekonomikos augimą ir tausų jūrų ir pakrančių išteklių naudojimą.

Pakeitimas

1. Šia direktyva nustatoma jūrų erdvės planavimo **sistema, apimanti ir integruotą** pakrančių zonų **valdymą** siekiant skatinti tvarų jūrų ir pakrančių regionų ekonomikos **vystymąsi** ir augimą ir tausų jūrų ir pakrančių išteklių naudojimą, **pirmiausia remiant prioritetines sritis, nurodytas 2012 m. rugsėjo 13 d. Komisijos komunikate „Mėlynasis augimas. Tvaraus jūrų ir jūrininkystės sektoriaus augimo galimybės“.**

Pakeitimas 22
Pasiūlymas dėl direktyvos
1 straipsnio 2 dalis

Komisijos siūlomas tekstas

2. Sąjungos integruotos jūrų politikos srityje pagal šią **sistemą** numatoma, **kad** valstybės narės **turi sudaryti** ir **įgyvendinti** jūrų erdvės planus ir integruoto pakrančių zonų valdymo strategijas, kad būtų pasiekti 5 straipsnyje nurodyti tikslai.

Pakeitimas

2. Sąjungos integruotos jūrų politikos srityje pagal šią **direktyvą** numatoma **sistema, kuria remdamosi** valstybės narės **parengtų** ir **įgyvendintų** jūrų erdvės planus ir integruoto pakrančių zonų valdymo strategijas, kad būtų pasiekti 5 straipsnyje nurodyti tikslai, **atsižvelgiant į sausumoje ir jūroje vykdomos veiklos sąsajas ir į tvirtesnę tarpvalstybinį bendradarbiavimą atitinkamų UNCLOS nuostatų pagrindu.**

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

Pakeitimas 23
Pasiūlymas dėl direktyvos
2 straipsnio 1 dalis

Komisijos siūlomas tekstas

1. Šios direktyvos nuostatos taikomos jūrų vandenims ir pakrančių zonoms.

Pakeitimas

1. Šios direktyvos nuostatos taikomos **visiems Sąjungos** jūrų vandenims ir pakrančių zonoms **laikantis galiojančių Sąjungos ir nacionalinės teisės akty.**

Pakeitimas 24
Pasiūlymas dėl direktyvos
2 straipsnio 2 dalis

Komisijos siūlomas tekstas

2. Ši direktyva netaikoma veiklai, kurios vienintelis tikslas – gynyba ar nacionalinis saugumas. Tačiau **kiekviena valstybė narė** siekia užtikrinti, kad tokia veikla būtų vykdoma taip, kad atitiktų šios direktyvos tikslus.

Pakeitimas

2. Ši direktyva netaikoma veiklai, kurios vienintelis tikslas – gynyba ar nacionalinis saugumas. Tačiau **valstybės narės** siekia užtikrinti, kad tokia veikla būtų vykdoma taip, kad **ji – jei tai pagrįsta ir praktiškai įgyvendinama** – atitiktų šios direktyvos tikslus.

Pakeitimas 25
Pasiūlymas dėl direktyvos
3 straipsnio 1 punktas

Komisijos siūlomas tekstas

1. Pakrančių zona – geomorfologinė teritorija abiejose pakrantės juostos pusėse, kurios jūrinė riba **yra valstybių narių teritorinių jūrų išorinė riba, o sausumos riba – valstybių narių integruoto pakrančių zonų valdymo strategijose apibrėžta riba.**

Pakeitimas

1. Pakrančių zona – **jūros kranto ir** geomorfologinė teritorija abiejose pakrantės juostos pusėse, **kaip savo atitinkamais įstatymais yra apibrėžusios valstybės narės**, kurios jūrinė riba **neperžengia jų teritorinių jūrų.**

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

Pakeitimas 26

Pasiūlymas dėl direktyvos

3 straipsnio 2 punktas

Komisijos siūlomas tekstas

2. Integruota jūrų politika – Sąjungos politika, **kuria skatinamas koordinuotas ir nuoseklus sprendimų priėmimas** siekiant maksimaliai užtikrinti tvarų valstybių narių, visų pirma Sąjungos pakrančių, salų ir atokiausių regionų, taip pat jūrų sektorių vystymąsi, ekonomikos augimą ir socialinę sanglaudą vykdant darnią su jūromis susijusią politiką ir atitinkamą tarptautinį bendradarbiavimą.

Pakeitimas

2. Integruota jūrų politika – Sąjungos politika, **sukurta koordinuotam ir nuosekliam tarpsektoriniam ir tarpvalstybiniam jūrų valdymui skatinti** siekiant maksimaliai užtikrinti tvarų valstybių narių, visų pirma Sąjungos pakrančių, salų ir atokiausių regionų, taip pat jūrų sektorių vystymąsi, ekonomikos augimą ir socialinę sanglaudą vykdant darnią su jūromis susijusią politiką ir atitinkamą tarptautinį bendradarbiavimą.

Pakeitimas 27

Pasiūlymas dėl direktyvos

3 straipsnio 2 a punktas (naujas)

Komisijos siūlomas tekstas

Pakeitimas

2a. **Jūrų erdvės planai – planas ar planai parengiami vykdant viešą procesą, skirtą analizuoti ir planuoti, kaip erdvės ir laiko požiūriais jūrų teritorijose paskirstoma žmogaus veikla, kad, atsižvelgiant į atitinkamą nacionalinę politiką, būtų pasiekti šioje direktyvoje nustatyti ekonominiai, aplinkosauginiai ir socialiniai tikslai ir būtų nustatyta, kaip jūrų erdvė naudojama įvairiais panaudojimo jūroje tikslais, bei pirmiausia skatinamas daugiatis naudojimas.**

Pakeitimas 28

Pasiūlymas dėl direktyvos

3 straipsnio 2 b punktas (naujas)

Komisijos siūlomas tekstas

Pakeitimas

2b. **Integruoto pakrančių zonų valdymo strategijos – oficiali ir neoficiali praktika ir (arba) strategijos, kuriomis siekiama integruoto visų politikos procesų, darančių įtaką pakrančių zonoms, valdymo, koordinuotai sprendžiant pakrančių veiklos sausumoje ir jūroje sąveikos klausimą tvaraus pakrančių ir jūrų zonų vystymosi tikslu. Tokiomis strategijomis užtikrinama, kad valdymo ar vystymosi sprendimai visuose sektoriuose būtų priimami nuosekliai ir būtų išvengta konfliktų dėl pakrančių zonų naudojimo ar jie būtų bent apriboti.**

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

Atskiras balsavimas
Pasiūlymas dėl direktyvos
3 straipsnio 3 punktą

Komisijos siūlomas tekstas

3. Jūrų regionas **ar paregionis** – Direktyvos 2008/56/EB 4 straipsnyje nurodyti jūrų regionai ir paregioniai.

Pakeitimas

3. Jūrų regionas – Direktyvos 2008/56/EB 4 straipsnyje nurodyti jūrų regionai ir paregioniai.

Pakeitimas 29
Pasiūlymas dėl direktyvos
3 straipsnio 4 punktą

Komisijos siūlomas tekstas

4. Jūrų vandenys – vandenys, jūros dugnas ir po juo esantis gruntas, **kaip apibrėžta Direktyvos 2008/56/EB 3 straipsnio I dalyje.**

Pakeitimas

4. Jūrų vandenys – vandenys, jūros dugnas ir po juo esantis gruntas **į jūrą nukreiptoje bazinės linijos, nuo kurios skaičiuojamas teritorinių vandenių plotis, pusėje, besidriekiantys iki atokiausio teritorijos, kurioje valstybė narės turi ir (arba) naudojami jurisdikcija, taško, kaip nustatyta UNCLOS, išskyrus vandenys, esančius greta Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo II priede nurodytų šalių ir teritorijų ir Prancūzijos užjūrio departamentų ir valdų.**

Pakeitimas 31
Pasiūlymas dėl direktyvos
3 straipsnio 7 punktą

Komisijos siūlomas tekstas

7. Gera aplinkos būklė – Direktyvos 2008/56/EB 3 straipsnio 5 dalyje nurodyta aplinkos būklė.

Pakeitimas

7. Gera aplinkos būklė – Direktyvos 2008/56/EB 3 straipsnio 5 dalyje **ir Komisijos sprendime 2010/477/ES** nurodyta aplinkos būklė.

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

Pakeitimas 32
Pasiūlymas dėl direktyvos
4 straipsnio 1 dalis

Komisijos siūlomas tekstas

1. Kiekviena valstybė narė *sudaro* ir įgyvendina jūrų erdvės **planą ar planus** ir integruoto pakrančių zonų valdymo **strategiją ar** strategijas. Jie gali būti rengiami kaip atskiri dokumentai.

Pakeitimas

1. Kiekviena valstybė narė *rengia* ir įgyvendina jūrų erdvės **planavimą**. **Kai valstybė narė į savo jūrų erdvės planą neintegruoja veiklos sausumoje ir jūroje sąveikos, šios sąveikos klausimas sprendžiamas** integruoto pakrančių zonų valdymo pagrindu. Valstybės narės gali spręsti, ar laikytis integruoto požiūrio, ar atskirai rengti jūrų erdvės planus bei integruoto pakrančių valdymo strategijas.

Pakeitimas 33
Pasiūlymas dėl direktyvos
4 straipsnio 1 a dalis (nauja)

Komisijos siūlomas tekstas

Pakeitimas

1a. Valstybės narės arba kompetentingos regioninės ar vietos valdžios institucijos lieka atsakingos už tokių planų ir strategijų turinio parengimą ir apibrėžimą, įskaitant jūrų erdvės paskirstymą įvairiai sektoriaus veiklai, taip pat jūriniam ir su laivyba susijusiam naudojimui.

Pakeitimas 34
Pasiūlymas dėl direktyvos
4 straipsnio 3 dalis

Komisijos siūlomas tekstas

3. Sudarydamos jūrų erdvės planus ir integruoto pakrančių zonų valdymo strategijas valstybės narės deramai atsižvelgia į regionų ir paregionių ypatumus, atitinkamą sektorių veiklą, atitinkamus jūrų vandenį bei pakrančių zonas ir **galimą** klimato kaitos poveikį.

Pakeitimas

3. Sudarydamos jūrų erdvės planus ir integruoto pakrančių zonų valdymo strategijas valstybės narės deramai atsižvelgia į **jūrų ir pakrančių** regionų ir paregionių ypatumus **ir reikmes, taip pat į jų sudaromas galimybes, į atitinkamą esamą ir būsimą** sektorių veiklą, į atitinkamus jūrų vandenį bei pakrančių zonas ir į klimato kaitos poveikį.

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

Pakeitimas 35

Pasiūlymas dėl direktyvos

4 straipsnio 3 a dalis (nauja)

Komisijos siūlomas tekstas

Pakeitimas

3a. Konkrečiai atokiausių Sąjungos regionų atveju turi būti laikomasi SESV 349 straipsnio atsižvelgiant į šių regionų ypatybes ir suvaržymus.

Pakeitimas 36

Pasiūlymas dėl direktyvos

5 straipsnis

Komisijos siūlomas tekstas

Pakeitimas

Pagal jūrų erdvės **planus** ir integruoto pakrančių zonų valdymo **strategijas** taikomas ekosisteminis metodas, **siekiant sudaryti palankesnes sąlygas** jūrų vandenyse ir pakrančių zonose **tuometu vykdyti konkuruojančių sektorių veiklą** ir **išvengti jų tarpusavio konfliktų, taip pat** jais siekiama padėti:

1. Kad būtų remiamas tvarus vystymasis ir augimas jūrų sektoriuje jūrų erdvės **planuose** ir integruoto pakrančių zonų valdymo **strategijose** taikomas ekosisteminis metodas, **pagal kurį vienodu lygiu atsižvelgiama į ekonominius, socialinius ir aplinkos apsaugos kriterijus. Jais nuosekliai skatinamas atitinkamų sektorių veiklos sambūvis, kuo labiau ribojami tarpusavio konfliktai vykdant tą veiklą** jūrų vandenyse ir pakrančių zonose **ir skatinamas tarpvalstybinis bendradarbiavimas ir daugkartinis tos pačios jūrų erdvės naudojimas dalyvaujant skirtingiems sektoriams.**

2. Jūrų erdvės planais ir integruoto pakrančių zonų valdymo strategijomis siekiama padėti **siekti šių Sąjungos tikslų:**

a) užtikrinti energijos tiekimą Sąjungoje, skatinant jūros energijos išteklių plėtrą, naujų bei atsinaujinančiųjų energijos išteklių plėtrą, energetikos tinklų sujungimą ir energijos vartojimo efektyvumą;

a) užtikrinti energijos tiekimą Sąjungoje, skatinant jūros energijos išteklių plėtrą, naujų bei atsinaujinančiųjų energijos išteklių plėtrą, energetikos tinklų sujungimą ir energijos vartojimo efektyvumą;

b) skatinti jūrų transporto plėtrą **ir užtikrinti veiksmingus bei ekonomiškai efektyvius laivybos maršrutus** visoje Europoje, įskaitant uostų prieinamumą ir transporto saugą;

b) skatinti jūrų transporto plėtrą visoje Europoje, įskaitant uostų prieinamumą ir transporto saugą, **daugiarūšio transporto jungtis ir tvarumą;**

c) skatinti tvarią žuvininkystės ir akvakultūros sektoriaus **plėtrą ir augimą**, įskaitant užimtumą žuvininkystės ir susijusiuose sektoriuose;

c) skatinti tvarią žuvininkystės **sektoriaus plėtrą ir tvarų** akvakultūros sektoriaus augimą, įskaitant užimtumą žuvininkystės ir susijusiuose sektoriuose;

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

Komisijos siūlomas tekstas

- d) užtikrinti aplinkos išsaugojimą, apsaugą ir gerinimą, taip pat apdairų ir racionalų gamtos išteklių naudojimą, visų pirma siekiant užtikrinti gerą aplinkos būklę, sustabdyti biologinės įvairovės nykimą bei ekosistemų funkcijų blogėjimą ir sumažinti jūrų taršos riziką;
- e) užtikrinti **klimate kaitos poveikiui atsparias** pakrančių ir jūrų **teritorijas**.

Pakeitimas

- d) užtikrinti aplinkos išsaugojimą, apsaugą ir gerinimą **dalyvaujant atstovui ir naudojančiam nuosekliu saugomų teritorijų tinklu**, taip pat apdairų, **atsargų** ir racionalų gamtos išteklių naudojimą, visų pirma siekiant užtikrinti gerą aplinkos būklę, sustabdyti biologinės įvairovės nykimą bei ekosistemų funkcijų blogėjimą ir sumažinti jūrų **ir pakrančių teritorijų** taršos riziką **bei užkirsti jai kelią**;
- e) užtikrinti, **kad** pakrančių ir jūrų **teritorijos būtų atsparesnės klimato kaitos poveikiui siekiant apsaugoti pažeidžiamas pakrančių teritorijas**.

3. Jūrų erdvės planais ir integruoto pakrančių zonų valdymo strategijomis gali būti siekiama padėti siekti tolesnių nacionalinių tikslų, pvz.:

- a) skatinti tvarią žaliavų gavybą;
- b) skatinti tvarų turizmą;
- c) užtikrinti kultūros paveldo išsaugojimą ir apsaugą;
- d) užtikrinti, kad visuomenė galėtų naudotis rekreaciniais ir kitais tikslais;
- e) išsaugoti tradicinius ekonominius ir socialinius jūrų ekonomikos bruožus.

Pakeitimas 37

Pasiūlymas dėl direktyvos

6 straipsnio 1 dalis

Komisijos siūlomas tekstas

1. Jūrų erdvės planuose ir integruoto pakrančių zonų valdymo strategijose nustatomi veiksmai 5 straipsnyje nurodytiems tikslams pasiekti, atsižvelgiant į **visą** susijusią veiklą ir taikomas priemones.

Pakeitimas

1. Kiekviena valstybė narė nustato procedūrinius veiksmus 5 straipsnyje nurodytiems tikslams pasiekti, atsižvelgdama į susijusią veiklą, naudojimą ir taikomas priemones.

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

Pakeitimas 38

Pasiūlymas dėl direktyvos

6 straipsnio 2 dalies b punktas

Komisijos siūlomas tekstas

b) jais užtikrinamas veiksmingas **valstybių narių tarpusavio ir nacionalinių institucijų bei** su atitinkamų sektorių politika susijusių suinteresuotųjų šalių **bendradarbiavimas**;

Pakeitimas

b) jais užtikrinamas veiksmingas su atitinkamų sektorių politika susijusių suinteresuotųjų šalių **dalyvavimas, kaip nustatyta 9 straipsnyje**;

Pakeitimas 39

Pasiūlymas dėl direktyvos

6 straipsnio 2 dalies b a punktas (naujas)

Komisijos siūlomas tekstas

Pakeitimas

ba) užtikrinti veiksmingą tarpvalstybinį valstybių narių bendradarbiavimą, kaip nustatyta 12 straipsnyje;

Pakeitimas 40

Pasiūlymas dėl direktyvos

6 straipsnio 2 dalies c punktas

Komisijos siūlomas tekstas

c) juose nurodomas jūrų erdvės planų ir integruoto pakrančių zonų valdymo strategijų tarpvalstybinio masto poveikis jūrų vandenims ir pakrančių zonoms, į kuriuos trečiosios valstybės tame pačiame jūrų regione ar paregionyje ir susijusiose pakrančių zonose turi suverenias teises arba kurie priklauso jų jurisdikcijai, ir numatytas šių klausimų sprendimas bendradarbiaujant su **šiu** valstybių kompetentingomis institucijomis pagal **12 ir 13 straipsnius**.

Pakeitimas

c) juose nurodomas jūrų erdvės planų ir integruoto pakrančių zonų valdymo strategijų tarpvalstybinio masto poveikis jūrų vandenims ir pakrančių zonoms, į kuriuos trečiosios valstybės tame pačiame jūrų regione ar paregionyje ir susijusiose pakrančių zonose turi suverenias teises arba kurie priklauso jų jurisdikcijai, ir numatytas šių klausimų sprendimas bendradarbiaujant su **tu** valstybių kompetentingomis institucijomis pagal 13 **straipsnį**.

Pakeitimas 41

Pasiūlymas dėl direktyvos

6 straipsnio 2 dalies c a punktas (naujas)

Komisijos siūlomas tekstas

Pakeitimas

ca) pirma, jie turi būti pagrįsti geriausiais turimais duomenimis; antra, jais turi būti užtikrintas būtinas lankstumas siekiant atsižvelgti į būsimus pokyčius.

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

Pakeitimas 42
Pasiūlymas dėl direktyvos
7 straipsnio 1 dalis

Komisijos siūlomas tekstas

1. Jūrų erdvės planuose pateikiamas bent jūrų vandenių žemėlapis, kuriame nurodomas faktinis ir galimas visos susijusios jūrinės veiklos paskirstymas erdvės ir laiko atžvilgiu, kad būtų pasiekti 5 straipsnyje nurodyti tikslai.

Pakeitimas

1. Jūrų erdvės planuose pateikiamas bent jūrų vandenių žemėlapis, kuriame nurodomas faktinis, **planuojamas** ir galimas **visų susijusių panaudojimo jūroje būdų ir** visos susijusios jūrinės veiklos **bei svarbių ekosistemos komponentų** paskirstymas erdvės ir laiko atžvilgiu, kad būtų pasiekti 5 straipsnyje nurodyti **Sąjungos** tikslai.

Pakeitimas 43
Pasiūlymas dėl direktyvos
7 straipsnio 2 dalies įžanginė dalis

Komisijos siūlomas tekstas

2. Sudarydamos jūrų erdvės planus valstybės narės atsižvelgia **bent** į veiklą, **susijusią** su:

Pakeitimas

2. Sudarydamos jūrų erdvės planus valstybės narės atsižvelgia, **inter alia**, į **panaudojimo būdus ir** veiklą, **susijusius** su:

Pakeitimas 44
Pasiūlymas dėl direktyvos
7 straipsnio 2 dalies a–g punktai

Komisijos siūlomas tekstas

- a) energijos gamybos ir atsinaujinančiųjų išteklių energijos gamybos įrenginiais;
- b) naftos **ir** dujų gamybos vietomis ir infrastruktūra;
- c) jūrų transporto maršrutais;
- d) povandeninėmis kabelių ir vamzdinių trasomis;
- e) žvejybos zonomis;
- f) žuvų auginimo **vietomis**;

Pakeitimas

- a) energijos gamybos ir atsinaujinančiųjų išteklių energijos gamybos įrenginiais, **taip pat jos gabenimo į krantą įrenginiais**;
- b) naftos, dujų **ir kitų žaliavų žvalgymo ir** gamybos vietomis ir infrastruktūra;
- c) jūrų transporto maršrutais;
- d) povandeninėmis kabelių ir vamzdinių trasomis;
- e) **esamomis ir galimomis** žvejybos zonomis;
- f) žuvų auginimo **zonomis**;

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

Komisijos siūlomas tekstas

g) *saugomomis* gamtos teritorijomis.

Pakeitimas

g) gamtos **ir rūšių apsaugos ir išsaugojimo vietomis, tinklo „Natura 2000“ teritorijomis, kitomis pažeidžiamomis jūrų ekosistemomis ir aplinkinėmis teritorijomis, kaip nustatyta pagal Sąjungos ir nacionalinės teisės aktus;**

h) **jūrų ir pakrančių turizmu;**

i) **kultūros paveldo apsaugos vietomis;**

j) **karinių mokymų vietovėmis.**

Pakeitimas 45

Pasiūlymas dėl direktyvos

8 straipsnio 1 dalis

Komisijos siūlomas tekstas

1. **Integruoto** pakrančių zonų **valdymo strategijose pateikiamas bent esamų priemonių, taikomų** pakrančių zonose, **aprašas** ir papildomų veiksmų siekiant 5 straipsnyje nurodytų tikslų poreikio **analizė. Strategijose numatomas** integruotas ir kelis sektorius apimantis politikos įgyvendinimas, **aptariamoms** sausumoje ir jūroje vykdomos veiklos **sąsajos.**

Pakeitimas

1. **Valstybės narės, rengdamos integruotą** pakrančių zonų **valdymą, sprendžia, ar naudotis praktikos pavyzdžių rinkiniu arba viena ar keliomis strategijomis. Jos narės įvardija esamas priemones, taikomas** pakrančių zonose, ir **atlieka** papildomų veiksmų siekiant 5 straipsnyje nurodytų tikslų poreikio **analizę. Įgyvendinant integruotą pakrančių zonų valdymą skatinamas** integruotas ir kelis sektorius apimantis politikos įgyvendinimas, **taip pat atsižvelgiama į** sausumoje ir jūroje vykdomos veiklos **sąveiką, kad būtų užtikrinta veiklos sausumos ir jūros sąsaja.**

Pakeitimas 46

Pasiūlymas dėl direktyvos

8 straipsnio 2 dalies įžanginė dalis

Komisijos siūlomas tekstas

2. Sudarydamos integruoto pakrančių zonų valdymo strategijas valstybės narės atsižvelgia **bent į šią veiklą:**

Pakeitimas

2. Sudarydamos integruoto pakrančių zonų valdymo strategijas valstybės narės atsižvelgia į:

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

Pakeitimas 47**Pasiūlymas dėl direktyvos****8 straipsnio 2 dalies a punktas**

Komisijos siūlomas tekstas

a) konkrečių gamtos išteklių naudojimą, įskaitant energijos gamybos ir atsinaujinančiųjų išteklių energijos gamybos įrenginius;

Pakeitimas

Išbraukta.

Pakeitimas 48**Pasiūlymas dėl direktyvos****8 straipsnio 2 dalies a a punktas (naujas)**

Komisijos siūlomas tekstas

Pakeitimas

aa) jau įsigalėjusią praktiką ir strategijas vadovaujantis Rekomendacija 2002/413/EB;

Pakeitimas 49**Pasiūlymas dėl direktyvos****8 straipsnio 2 dalies a b punktas (naujas)**

Komisijos siūlomas tekstas

Pakeitimas

ab) esamą oficialią ir neoficialią praktiką, tinklus ir tarpvalstybinio bendradarbiavimo mechanizmus;

Pakeitimas 50**Pasiūlymas dėl direktyvos****8 straipsnio 2 dalies a c punktas (naujas)**

Komisijos siūlomas tekstas

Pakeitimas

ac) atitinkamų rūšių veiklą, įrenginius, sąlygas ir infrastruktūrą;

Pakeitimas 51**Pasiūlymas dėl direktyvos****8 straipsnio 2 dalies b punktas**

Komisijos siūlomas tekstas

Pakeitimas

b) infrastruktūros, energetikos objektų, transporto, uostų, jūrinių darbų ir kitų įrenginių, įskaitant ekologišką infrastruktūrą, plėtrą;

Išbraukta.

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

Pakeitimas 52

Pasiūlymas dėl direktyvos

8 straipsnio 2 dalies c punktas

Komisijos siūlomas tekstas

c) **žemės ūkio ir pramonės veiklą;**

Pakeitimas

Išbraukta.

Pakeitimas 53

Pasiūlymas dėl direktyvos

8 straipsnio 2 dalies d punktas

Komisijos siūlomas tekstas

d) **žvejybos ir akvakultūros veiklą;**

Pakeitimas

Išbraukta.

Pakeitimas 54

Pasiūlymas dėl direktyvos

8 straipsnio 2 dalies e punktas

Komisijos siūlomas tekstas

e) pakrančių ekosistemų, ekosistemų funkcijų ir gamtos teritorijų, pakrančių kraštovaizdžio bei salų išsaugojimą, atkūrimą ir valdymą;

Pakeitimas

e) pakrančių ekosistemų, **saugomų deltų ir šlapynių teritorijų**, ekosistemų funkcijų ir gamtos teritorijų, pakrančių kraštovaizdžio bei salų **apsaugą**, išsaugojimą, atkūrimą ir valdymą;

Pakeitimas 55

Pasiūlymas dėl direktyvos

8 straipsnio 2 dalies f punktas

Komisijos siūlomas tekstas

f) klimato kaitos švelninimą ir prisitaikymą prie jos.

Pakeitimas

f) klimato kaitos švelninimą ir prisitaikymą prie jos, **pirmiausia didinant ekosistemų atsparumą;**

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

Pakeitimas 56
Pasiūlymas dėl direktyvos
9 straipsnio 1 dalis

Komisijos siūlomas tekstas

1. Valstybės narės nustato **visų suinteresuotųjų šalių** dalyvavimo pradiniam jūrų erdvės planų ir integruoto pakrančių zonų valdymo strategijų rengimo etape **būdus**.

Pakeitimas

Valstybės narės nustato **visuomenės** dalyvavimo **būdus informuodama atitinkamas suinteresuotąsias šalis ir institucijas bei susijusių visuomenės dalį ir su jomis konsultuodamasi** pradiniam jūrų erdvės planų ir integruoto pakrančių zonų valdymo strategijų rengimo etape. **Valstybės narės taip pat užtikrina, kad toms suinteresuotosioms šalims, institucijoms ir susijusiai visuomenės daliai būtų prieinami rezultatai, kai tik jie iki galo parengiami.**

Pakeitimas 57
Pasiūlymas dėl direktyvos
9 straipsnio 2 dalis

Komisijos siūlomas tekstas

2. Visuomenės dalyvavimu užtikrinama, kad dėl planų ir strategijų projektų būtų konsultuojamasi su atitinkamomis suinteresuotosiomis šalimis, institucijomis ir suinteresuotais visuomenės atstovais ir kad jiems būtų sudaryta galimybė susipažinti su gautais rezultatais.

Pakeitimas

Išbraukta.

Pakeitimas 58
Pasiūlymas dėl direktyvos
9 straipsnio 3 dalis

Komisijos siūlomas tekstas

3. Nustatydamos viešų konsultacijų būdus valstybės narės laikosi atitinkamų kituose Sąjungos teisės aktuose išdėstytų nuostatų.

Pakeitimas

Išbraukta.

Pakeitimas 59
Pasiūlymas dėl direktyvos
10 straipsnio 1 dalis

Komisijos siūlomas tekstas

1. Valstybės narės organizuoja jūrų erdvės planams ir integruoto pakrančių zonų valdymo **strategijoms** reikalingų geriausių turimų duomenų rinkimą ir keitimąsi tokia informacija.

Pakeitimas

1. Valstybės narės organizuoja jūrų erdvės planams ir integruoto pakrančių zonų valdymo **strategijų įgyvendinimui** reikalingų geriausių turimų duomenų rinkimą ir **naudojimą, taip pat** keitimąsi tokia informacija.

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

Pakeitimas 60
Pasiūlymas dėl direktyvos
10 straipsnio 3 dalis

Komisijos siūlomas tekstas

3. Organizuodamos 1 dalyje nurodytų duomenų rinkimą ir mainus valstybės narės kiek galima naudojasi priemonėmis, sukurtomis integruotos jūrų politikos **srityje**.

Pakeitimas

3. Organizuodamos 1 dalyje nurodytų duomenų rinkimą ir mainus valstybės narės kiek galima naudojasi priemonėmis, sukurtomis integruotos jūrų politikos **ir kitos atitinkamos Sąjungos politikos, pvz., nurodytos 2007 m. kovo 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2007/2/EB, sukuriančioje Europos bendrijos erdvinės informacijos infrastruktūrą (INSPIRE)** ^(27 bis), srityse.

^(27 bis) OL L 108, 2007 4 25, p. 1.

Pakeitimas 61
Pasiūlymas dėl direktyvos
11 straipsnis

Komisijos siūlomas tekstas

Jūrų erdvės planams ir integruoto pakrančių zonų valdymo strategijoms taikomos Direktyvos 2001/42/EB nuostatos.

Pakeitimas

Jūrų erdvės planams ir integruoto pakrančių zonų valdymo strategijoms taikomos Direktyvos 2001/42/EB nuostatos **ir, kai taikytina, Direktyvos 92/43/EEB 6 straipsnis**.

Pakeitimas 62
Pasiūlymas dėl direktyvos
12 straipsnio 1 dalis

Komisijos siūlomas tekstas

1. Kiekviena valstybė narė, kuri ribojasi su kitos valstybės narės pakrančių zona ar jūrų teritorija, bendradarbiauja siekdama užtikrinti, kad jūrų erdvės planai ir integruoto pakrančių zonų valdymo strategijos būtų nuoseklūs ir koordinuojami visoje atitinkamoje pakrančių zonoje ar jūrų regione ir (arba) paregionyje. Vykdam tokį bendradarbiavimą visų pirma atsižvelgiama į tarpvalstybinio pobūdžio klausimus, pavyzdžiui, tarpvalstybinę infrastruktūrą.

Pakeitimas

1. Kiekviena valstybė narė, kuri ribojasi su kitos valstybės narės pakrančių zona ar jūrų teritorija, bendradarbiauja siekdama užtikrinti, kad jūrų erdvės planai ir integruoto pakrančių zonų valdymo strategijos būtų nuoseklūs ir koordinuojami visoje atitinkamoje pakrančių zonoje ar jūrų regione ir (arba) paregionyje. Vykdam tokį bendradarbiavimą visų pirma atsižvelgiama į tarpvalstybinio pobūdžio klausimus, pavyzdžiui, tarpvalstybinę infrastruktūrą, **ir siekiama sukurti bendrą kiekvienos esamos ir būsimos strategijos, skirtos konkrečiam jūros baseinui, viziją**.

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

Pakeitimas 63**Pasiūlymas dėl direktyvos****12 straipsnio 1 a dalis (nauja)**

Komisijos siūlomas tekstas

Pakeitimas

1a. Kad būtų galimas bendradarbiavimas, valstybės narės esant galimybių turėtų koordinuoti naujų jūros erdvės planų laiką arba esamų planų peržiūros ciklus.

Pakeitimas 64**Pasiūlymas dėl direktyvos****12 straipsnio 2 dalies a punktas**

Komisijos siūlomas tekstas

Pakeitimas

a) regionines institucinio bendradarbiavimo struktūras, apimančias atitinkamą pakrančių zoną arba jūrų regioną ar paregionį, arba

a) **regionines jūrų konvencijas ar kitas** regionines institucinio bendradarbiavimo struktūras, apimančias atitinkamą pakrančių zoną arba jūrų regioną ar paregionį, arba

Pakeitimas 65**Pasiūlymas dėl direktyvos****12 straipsnio 2 dalies b punktas**

Komisijos siūlomas tekstas

Pakeitimas

b) **specialų** valstybių narių kompetentingų institucijų tinklą, apimantį atitinkamą jūrų regioną ir (arba) paregionį.

b) valstybių narių kompetentingų institucijų tinklą, apimantį atitinkamą **pakrančių zoną**, jūrų regioną ir (arba) paregionį, **arba**

Pakeitimas 66**Pasiūlymas dėl direktyvos****12 straipsnio 2 dalies b a punktas (naujas)**

Komisijos siūlomas tekstas

Pakeitimas

ba) **bet kokį kitą 1 dalies reikalavimus atitinkantį metodą;**

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

Pakeitimas 67
Pasiūlymas dėl direktyvos
13 straipsnis

Komisijos siūlomas tekstas

Valstybės narės, kurios ribojasi su trečiosios valstybės pakrančių zona ar jūrų teritorija, deda visas pastangas siekdamos **atitinkamame jūrų regione ar paregionyje ir susijusioje pakrančių zonoje koordinuoti** savo jūrų erdvės planus ir integruoto pakrančių zonų valdymo strategijas **su ta trečiaja valstybe**.

Pakeitimas

Valstybės narės, kurios ribojasi su trečiosios valstybės pakrančių zona ar jūrų teritorija, **vadovaudamosi tarptautinės jūrų teisės nuostatomis ir konvencijomis tariasi su ta valstybe ir** deda visas pastangas siekdamos **bendradarbiauti ir koordinuoti su ta trečiaja valstybe** savo jūrų erdvės planus ir integruoto pakrančių zonų valdymo strategijas **atitinkamame jūrų regione ar paregionyje ir susijusioje pakrančių zonoje**.

Pakeitimas 87
Pasiūlymas dėl direktyvos
14 straipsnis

Komisijos siūlomas tekstas

1. Kiekviena valstybė narė kiekvienai atitinkamai pakrančių zonai ir jūrų regionui **ar paregioniui** paskiria **kompetentingą** instituciją ar institucijas, atsakingas už šios direktyvos įgyvendinimą, įskaitant bendradarbiavimo su kitomis valstybėmis narėmis, kaip apibrėžta 12 straipsnyje, ir su trečiosiomis valstybėmis, kaip apibrėžta 13 straipsnyje, užtikrinimą.

2. Kiekviena valstybė narė pateikia Komisijai **kompetentingų** institucijų sąrašą kartu su šios direktyvos I priede išvardyta informacija.

3. Tuo pat metu kiekviena valstybė narė nusiunčia Komisijai savo kompetentingų institucijų, atsakingų už tas tarptautines organizacijas, kuriose jos dalyvauja ir kurios yra svarbios šiai direktyvai įgyvendinti, sąrašą.

4. Kiekviena valstybė narė praneša Komisijai apie bet kokią informacijos, pateiktos pagal 1 dalį, pasikeitimą per šešis mėnesius nuo tokio pasikeitimo įsigaliojimo.

Pakeitimas

1. Kiekviena valstybė narė kiekvienai atitinkamai pakrančių zonai ir jūrų regionui paskiria instituciją ar institucijas, atsakingas už šios direktyvos įgyvendinimą, įskaitant bendradarbiavimo su kitomis valstybėmis narėmis, kaip apibrėžta 12 straipsnyje, ir su trečiosiomis valstybėmis, kaip apibrėžta 13 straipsnyje, užtikrinimą.

2. Kiekviena valstybė narė pateikia Komisijai **atsakingų** institucijų sąrašą kartu su šios direktyvos I priede išvardyta informacija.

3. Tuo pat metu kiekviena valstybė narė nusiunčia Komisijai savo kompetentingų institucijų, atsakingų už tas tarptautines organizacijas, kuriose jos dalyvauja ir kurios yra svarbios šiai direktyvai įgyvendinti, sąrašą.

4. Kiekviena valstybė narė praneša Komisijai apie bet kokią informacijos, pateiktos pagal 1 dalį, pasikeitimą per šešis mėnesius nuo tokio pasikeitimo įsigaliojimo.

4a. Laikantis subsidiarumo principo kiekviena valstybė narė gali paskirti atsakingas institucijas pagal nacionalinį ir valdymo lygį.

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

Pakeitimas 68
Pasiūlymas dėl direktyvos
15 straipsnio 2 dalis

Komisijos siūlomas tekstas

2. Šioje ataskaitoje pateikiama bent informacija apie 6–13 straipsnių įgyvendinimą.

Pakeitimas

2. Šioje ataskaitoje pateikiama bent informacija apie 6–13 straipsnių įgyvendinimą. **Kai įmanoma, ataskaitos turinys ir forma suderinami su atitinkamomis Direktyvoje 2008/56/EB nustatytais specifikacijomis.**

Pakeitimas 69
Pasiūlymas dėl direktyvos
15 straipsnio 3 dalis

Komisijos siūlomas tekstas

3. Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai pažangos ataskaitą, kurioje pranešama apie pažangą, padarytą įgyvendinant šią direktyvą.

Pakeitimas

3. Komisija **vėliausiai praėjus vieneriems metams nuo jūrų erdvės planų ir integruoto pakrančių zonų valdymo strategijų parengimo termino** pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai pažangos ataskaitą, kurioje pranešama apie pažangą, padarytą įgyvendinant šią direktyvą.

Pakeitimas 70
Pasiūlymas dėl direktyvos
16 straipsnio 1 dalies įžanginė dalis

Komisijos siūlomas tekstas

1. Komisija įgyvendinimo aktais gali priimti nuostatas dėl:

Pakeitimas

1. **Nepažeisdama specifikacijų, susijusių su esminiais atitinkamais planais ir strategijomis**, Komisija įgyvendinimo aktais gali priimti nuostatas dėl:

Pakeitimas 71
Pasiūlymas dėl direktyvos
16 straipsnio 1 dalies a punkto įžanginė dalis

Komisijos siūlomas tekstas

a) 10 straipsnyje nurodytų duomenų valdymo **veiklos** specifikacijų, jei tokios specifikacijos nenustatytos kituose ES teisės aktuose, pvz., Direktyvoje 2007/2/EB arba 2008/56/EB, dėl

Pakeitimas

a) 10 straipsnyje nurodytų duomenų valdymo specifikacijų, **susijusių su procesu**, jei tokios specifikacijos nenustatytos kituose **Sąjungos** teisės aktuose, pvz., Direktyvoje 2007/2/EB arba 2008/56/EB, dėl

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

Pakeitimas 72

Pasiūlymas dėl direktyvos

16 straipsnio 1 dalies a punkto pirma įtrauka

Komisijos siūlomas tekstas

— keitimosi duomenimis ir sąsajų su esamais duomenų valdymo ir rinkimo procesais;

Pakeitimas

— **veiksmingo** keitimosi duomenimis ir sąsajų su **esamomis** duomenų valdymo ir rinkimo procesais **sistemomis**;

Pakeitimas 73

Pasiūlymas dėl direktyvos

16 straipsnio 1 dalies b punkto įžanginė dalis

Komisijos siūlomas tekstas

b) jūrų erdvės planų ir integruoto pakrančių zonų valdymo strategijų sudarymo ir atitinkamų ataskaitų teikimo veiksmų, susijusių su:

Pakeitimas

b) **su procesu susijusių veiksmų, kuriais prisidedama prie** jūrų erdvės planų ir integruoto pakrančių zonų valdymo strategijų, **susijusių su toliau išvardytais aspektais**, sudarymo ir atitinkamų ataskaitų teikimo:

Pakeitimas 74

Pasiūlymas dėl direktyvos

16 straipsnio 1 dalies b punkto trečia įtrauka

Komisijos siūlomas tekstas

— tarpvalstybinio bendradarbiavimo sąlygomis;

Pakeitimas

— **veiksmingiausiomis** tarpvalstybinio bendradarbiavimo sąlygomis;

Pakeitimas 75

Pasiūlymas dėl direktyvos

16 straipsnio 1 dalies b punkto ketvirta įtrauka

Komisijos siūlomas tekstas

— **viešomis konsultacijomis.**

Pakeitimas

Išbraukta.

Pakeitimas 76

Pasiūlymas dėl direktyvos

17 straipsnio 2 dalis

Komisijos siūlomas tekstas

2. Kai daroma nuoroda į **1** dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

Pakeitimas

2. Kai daroma nuoroda į **šią** dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

Pakeitimas 77**Pasiūlymas dėl direktyvos****18 straipsnio 2 dalis***Komisijos siūlomas tekstas*

2. Tvirtindamos 1 dalyje nurodytas priemonės, valstybės narės daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Kiekviena valstybė narė nustato tokios nuorodos darymo tvarką.

Pakeitimas

2. Tvirtindamos 1 dalyje nurodytas priemonės, **įsigaliojus šiai direktyvai** valstybės narės daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Kiekviena valstybė narė nustato tokios nuorodos darymo tvarką.

Pakeitimas 78**Pasiūlymas dėl direktyvos****18 straipsnio 4 dalis***Komisijos siūlomas tekstas*

4. 4 straipsnio 1 dalyje nurodyti jūrų erdvės planai ir integruoto pakrančių zonų valdymo strategijos sudaromi per **36** mėnesius nuo šios direktyvos įsigaliojimo.

Pakeitimas

4. 4 straipsnio 1 dalyje nurodyti jūrų erdvės planai ir integruoto pakrančių zonų valdymo strategijos sudaromi per **48** mėnesius nuo šios direktyvos įsigaliojimo.

Pakeitimas 79**Pasiūlymas dėl direktyvos****18 straipsnio 5 dalis***Komisijos siūlomas tekstas*

5. 15 straipsnio 1 dalyje nurodytos ataskaitos pateikiamos ne vėliau kaip per **42** mėnesius nuo šios direktyvos įsigaliojimo, o po to – kas šešerius metus.

Pakeitimas

5. 15 straipsnio 1 dalyje nurodytos ataskaitos pateikiamos ne vėliau kaip per **54** mėnesius nuo šios direktyvos įsigaliojimo, o po to – kas šešerius metus.

Pakeitimas 80**Pasiūlymas dėl direktyvos****18 straipsnio 6 dalis***Komisijos siūlomas tekstas*

6. 15 straipsnio 3 dalyje nurodyta pažangos ataskaita pateikiama ne vėliau kaip per šešis mėnesius nuo 5 dalyje nurodytos datos, o po to – kas **šešerius** metus.

Pakeitimas

6. 15 straipsnio 3 dalyje nurodyta pažangos ataskaita pateikiama ne vėliau kaip per šešis mėnesius nuo 5 dalyje nurodytos datos, o po to – kas **ketverius** metus.

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

Pakeitimas 81
Pasiūlymas dėl direktyvos
18 straipsnio 6 a dalis (nauja)

Komisijos siūlomas tekstas

Pakeitimas

6a. Šioje direktyvoje pateikti perkėlimo į nacionalinę teisę įpareigojimai netaikomi priegios prie jūros neturinčioms valstybėms narėms.

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

P7_TA(2013)0589

Dėl Majoto statuso pakeitimo iš dalies keičiamos tam tikros aplinkos, žemės ūkio, socialinės politikos ir visuomenės sveikatos srities direktyvos *I**

2013 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos, kuria dėl Majoto statuso Sąjungos atžvilgiu pakeitimo iš dalies keičiamos tam tikros aplinkos, žemės ūkio, socialinės politikos ir visuomenės sveikatos srities direktyvos (COM(2013)0418 – C7-0176/2013 – 2013/0192(COD))

(Įprasta teisėkūros procedūra: pirmasis svarstymas)

(2016/C 468/83)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą Europos Parlamentui ir Tarybai (COM(2013)0418),
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 2 dalį, 43 straipsnio 2 dalį, 114 straipsnį, 153 straipsnio 2 dalį, 168 straipsnį ir 192 straipsnio 1 dalį, pagal kuriuos Komisija pateikė pasiūlymą Parlamentui (C7-0176/2013),
 - atsižvelgdamas į Teisės reikalų komiteto nuomonę dėl siūlomo teisinio pagrindo,
 - atsižvelgdamas į Tarybos 2013 m. spalio 10 d. laišką ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 3 dalį,
 - atsižvelgdamas į 2013 m. rugsėjo 18 d. Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽²⁾,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 55 ir 37 straipsnius,
 - atsižvelgdamas į Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komiteto pranešimą ir Regioninės plėtros komiteto nuomonę (A7-0399/2013),
1. priima per pirmąjį svarstymą toliau pateiktą poziciją;
 2. ragina Komisiją dar kartą perduoti klausimą svarstyti Parlamentui, jei ji ketina pasiūlymą keisti iš esmės arba pakeisti jo tekstą nauju tekstu;
 3. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir nacionaliniams parlamentams.

P7_TC1-COD(2013)0192

Europos Parlamento pozicija, priimta 2013 m. gruodžio 12 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2013/.../ES, kuria dėl Majoto statuso Europos Sąjungos atžvilgiu pakeitimo iš dalies keičiamos tam tikros aplinkos, žemės ūkio, socialinės politikos ir visuomenės sveikatos srities direktyvos

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

⁽¹⁾ 2013 m. spalio 21 d. Protokolo 4 punktas (P7_PV(2013)10-21).

⁽²⁾ OL C 341, 2013 11 21, p. 97.

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 43 straipsnio 2 dalį, 114 straipsnį, 153 straipsnio 2 dalį, 168 straipsnį ir 192 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) Sprendimu 2012/419/ES ⁽³⁾ Europos Vadovų Taryba nusprendė iš dalies pakeisti Majoto statusą Europos Sąjungos atžvilgiu nuo 2014 m. sausio 1 d. Todėl nuo tos dienos Majotas nebebus užjūrio **šalimi arba** teritorija ~~Sutarties pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV) 118 straipsnį~~ ir taps atokiausiu regionu, kaip apibrėžta SESV 349 straipsnyje ir 355 straipsnio 1 dalyje. ~~Nuo tos dienos~~ **Po šio Majoto teisinio statuso pakeitimo, Majotui nuo 2014 m. sausio 1 d. bus taikoma Sąjungos teisė. Dėl ypatingos Majoto padėties socialinės, aplinkos ir ekonominės sandaros požiūriu ir naujo jo, kaip atokiausio regiono, statuso** daugelyje sričių tikslinga numatyti tam tikras konkrečias priemones; **[1 pakeit.]**
- (2) tikslinga atsižvelgti į ypatingą aplinkos būklę Majote, kurią reikia gerokai pagerinti, siekiant Sąjungos teisėje nustatytų aplinkos tikslų, o tam reikia papildomo laiko. Konkrečios laipsniško aplinkos gerinimo priemonės turėtų būti priimanamos per konkrečius terminus;
- (3) siekiant laikytis 1991 m. gegužės 21 d. Tarybos direktyvos 91/271/EEB reikalavimų dėl miesto nuotekų valymo ⁽⁴⁾, Majote turi būti imtasi priemonių užtikrinti, kad aglomeracijose būtų miesto nuotekų surinkimo sistemos. Siekiant įgyvendinti tokias priemones, po tinkamų administracinių ir planavimo procedūrų reikia atlikti infrastruktūros darbus, taip pat sukurti miesto nuotekų išleidimo matavimo ir stebėjimo sistemas. Todėl Prancūzijai reikia suteikti pakankamai laiko šiems reikalavimams įvykdyti;
- (4) žemės ūkio srityje, kalbant apie 1999 m. liepos 19 d. Tarybos direktyvą 1999/74/EB, nustatančią būtiniausias dedeklių vištų apsaugos standartus ⁽⁵⁾, pažymima, kad Majote dedeklės vištos yra auginamos nepagerintuose narvuose. Atsižvelgiant į **Majotui kylančius ekonominius ir socialinius sunkumus ir į** dideles investicijas ir parengiamuosius darbus, kurių reikia siekiant nepagerintus narvus pakeisti pagerintais narvais arba alternatyviomis sistemomis, dedeklių vištų, kurių kiaušinių dėjimo laikotarpis 2014 m. sausio 1 d. prasidėjęs, atžvilgiu reikia atidėti draudimą naudoti nepagerintus narvus ~~12 mėnesių~~ **ketverius metus** nuo tos dienos. Todėl reikėtų vengti keisti narvus vištų kiaušinių dėjimo laikotarpiu. Siekiant išvengti konkurencijos iškraipymo, nepagerintus narvus naudojančių įmonių kiaušiniai turėtų būti parduodami tik Majoto vietos rinkoje. Siekiant palengvinti reikiamą kontrolę, nepagerintuose narvuose padėti kiaušiniai turėtų būti žymimi specialiu ženklu; **[2 pakeit.]**
- (5) kalbant apie 2000 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/60/EB, nustatančią Bendrijos veiksmų vandens politikos srityje pagrindus ⁽⁶⁾, siekdama tinkamai įgyvendinti tą direktyvą, kiek tai susiję su upių baseinų valdymo planais, Prancūzija turi priimti ir įgyvendinti valdymo planus, kuriuose būtų numatytos techninės ir administracinės priemonės, kuriomis būtų užtikrinama gera visų paviršinių vandenų būklė ir užkertamas kelias visų paviršinių vandenų telkinių blogėjimui. Reikia suteikti pakankamai laiko tokioms priemonėms priimti ir įgyvendinti;

⁽¹⁾ OL C 341, 2013 11 21, p. 97

⁽²⁾ 2013 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento pozicija.

⁽³⁾ OL L 204, 2012 7 31, p. 131.

⁽⁴⁾ OL L 135, 1991 5 30, p. 1.

⁽⁵⁾ OL L 203, 1999 8 3, p. 53.

⁽⁶⁾ OL L 327, 2000 12 22, p. 1.

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

- (6) kalbant apie 2006 m. vasario 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2006/7/EB dėl maudyklų vandens kokybės valdymo, panaikinamąją Direktyvą 76/160/EEB⁽¹⁾, dabartinė paviršinių vandenų būklė Majote turi būti gerokai pagerinta, kad atitiktų tos direktyvos reikalavimus. Maudyklų vandens kokybė tiesiogiai priklauso nuo miesto nuotekų valymo ir Direktyvos 2006/7/EB nuostatų laikymasis gali būti užtikrintas tik palaipsniui, kai miesto nuotekų vandens kokybei turinčios aglomeracijos atitiks Direktyvos 91/271/EEB reikalavimus. Todėl reikia nustatyti konkrečius terminus, kad Prancūzija Majote, **kuris yra naujas atokiausias regionas, atsižvelgiant į jo ypatingą socialinę, aplinkos bei ekonominę padėtį**, galėtų pasiekti Sąjungos maudyklų vandens kokybės standartus; [3 pakeit.]
- (7) socialinės politikos srityje reikėtų atsižvelgti į sunkumus, susijusius su 2006 m. balandžio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2006/25/EB dėl būtiniausių sveikatos ir saugos reikalavimų, susijusių su fizikinių veiksnių (dirbtinės optinės spinduliuotės)⁽²⁾ keliama rizika darbuotojams laikymusi Majote nuo 2014 m. sausio 1 d. Majote **dėl jam būdingos ypatingos socialinės bei ekonominės padėties** nėra techninių galimybių įgyvendinti priemonės, reikalingas siekiant laikytis tos direktyvos dirbtinės optinės spinduliuotės srityje. Todėl iki 2017 m. gruodžio 31 d. ~~galima~~ **tikslinga** nustatyti Prancūzijai nukrypti nuo tam tikrų tos direktyvos nuostatų leidžiančią nuostatą, jeigu Majote nėra tų struktūrų, nepažeidžiant bendrųjų apsaugos ir prevencijos principų darbuotojų sveikatos ir saugos srityje; [4 pakeit.]
- (8) siekiant užtikrinti aukšto lygio darbuotojų sveikatos apsaugą ir saugą, reikėtų užtikrinti konsultacijas su socialiniais partneriais, turėtų būti kuo labiau sumažinta dėl nukrypti leidžiančios nuostatos atsirandanti rizika, taip pat turėtų būti veiksmingiau stebima susijusių darbuotojų sveikata. Svarbu kuo labiau sumažinti nukrypti leidžiančios nuostatos taikymo trukmę. Todėl nacionalinės nukrypti leidžiančios priemonės turėtų būti kiekvienais metais peržiūrimos ir, kai tik nebelieka jas pateisinančių aplinkybių, panaikinamos;
- (9) kalbant apie 2011 m. kovo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2011/24/ES dėl pacientų teisių į tarpvalstybines sveikatos priežiūros paslaugas įgyvendinimo⁽³⁾, siekiant ją perkelti į nacionalinę teisę, reikia ne vieno pakeitimo, kad būtų užtikrintas pacientų priežiūros ir informavimo tęstinumas. Todėl tikslinga Prancūzijai suteikti papildomą 30 mėnesių laikotarpį nuo 2014 m. sausio 1 d., kad ji galėtų priimti nuostatas, reikalingas siekiant laikytis tos direktyvos, kiek tai susiję su Majotu;
- (10) todėl direktyvos 91/271/EEB, 1999/74/EB, 2000/60/EB, 2006/7/EB, 2006/25/EB ir 2011/24/ES turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistos,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Direktyvos 91/271/EEB daliniai pakeitimai

Direktyva 91/271/EEB iš dalies keičiama taip:

1) 3 straipsnyje įterpiama 1a dalis:

„1a. Nukrypstant nuo 1 dalies pirmos ir antros pastraipų, kiek tai susiję su Majotu, Prancūzija užtikrina, kad visose aglomeracijose būtų miesto nuotekų surinkimo sistemos:

— aglomeracijose, turinčiose daugiau kaip ~~10 000~~ **15 000** g.e., kurios apims bent 70 proc. Majote susidarančių nuotekų kiekio, – ne vėliau kaip iki 2020 m. gruodžio 31 d.; [5 pakeit.]

— visose kitose aglomeracijose, **turinčiose daugiau kaip 2 000 g.e.**, – ne vėliau kaip ~~iki~~ 2027 m. gruodžio 31 d.“ [6 pakeit.]

2) 4 straipsnyje įterpiama 1a dalis:

⁽¹⁾ OL L 64, 2006 3 4, p. 37.

⁽²⁾ OL L 114, 2006 4 27, p. 38.

⁽³⁾ OL L 88, 2011 4 4, p. 45.

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

„1a. Nukrypstant nuo 1 dalies, kiek tai susiję su Majotu, Prancūzija užtikrina, kad į nuotekų surinkimo sistemas patenkančioms miesto nuotekoms, prieš jas išleidžiant, būtų taikomas antrinis arba jam prilygstantis valymas:

- aglomeracijose, turinčiose daugiau kaip 15 000 g.e., kurios kartu su 5 straipsnio 2a dalyje nurodytomis aglomeracijomis apims bent 70 proc. Majote susidarantių nuotekų kiekio, – ne vėliau kaip iki 2020 m. gruodžio 31 d.;
- visose aglomeracijose, **turinčiose daugiau kaip 2 000 g.e.**, – ne vėliau kaip iki 2027 m. gruodžio 31 d.“ [7 pakeit.]

3) 5 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) Įterpiama 2a dalis:

„2a. Nukrypstant nuo 2 dalies, kiek tai susiję su Majotu, Prancūzija užtikrina, kad į nuotekų surinkimo sistemas patenkančioms miesto nuotekoms, prieš jas išleidžiant į jautrias zonas, būtų valomos pagal griežtesnius reikalavimus, negu apibūdinti 4 straipsnyje:

- aglomeracijose, turinčiose daugiau kaip ~~10 000~~ **15 000** g.e., kurios kartu su 4 straipsnio 1 a dalyje nurodytomis aglomeracijomis apims bent 70 proc. Majote susidarantių nuotekų kiekio, – ne vėliau kaip ~~iki~~ 2020 m. gruodžio 31 d.; [8 pakeit.]
- ~~visose~~ kitose aglomeracijose, **turinčiose daugiau kaip 2 000 g.e.** – ne vėliau kaip ~~iki~~ 2027 m. gruodžio 31 d.“ [9 pakeit.]

3a) 7 straipsnis papildomas šia nauja pastraipa:

„Nukrypstant nuo pirmos pastraipos, kiek tai susiję su Majotu, nustatytas terminas yra 2027 m. gruodžio 31 d.“
[10 pakeit.]

4) 17 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis papildoma šia pastraipa:

„Nukrypstant nuo pirmos pastraipos, kiek tai susiję su Majotu, Prancūzija iki 2014 m. birželio 30 d. nustato šios direktyvos įgyvendinimo programą.“

b) 2 dalis papildoma šia pastraipa:

„Nukrypstant nuo pirmos pastraipos, kiek tai susiję su Majotu, Prancūzija iki 2014 m. gruodžio 31 d. pateikia Komisijai informaciją apie programą.“

2 straipsnis**Direktyvos 1999/74/EB dalinis pakeitimas**

Direktyvos 1999/74/EB 5 straipsnis papildomas šia dalimi:

„3. „Nukrypstant nuo 2 dalies, Majote dedekles vištas, kurių kiaušinių dėjimo laikotarpis 2014 m. sausio 1 d. prasidėjęs ir kurios tą dieną auginamos **galima toliau auginti** šiame skyriuje nurodytuose narvuose, ~~galima toliau auginti tokiuose narvuose iki 2014 m.~~ **iki 2017 m.** gruodžio 31 d. [11 pakeit.]

Nuo 2014 m. sausio 1 d. šiame skyriuje nurodytų narvų Majote negalima gaminti ir pradėti eksploatuoti.

Įmonių, kurios augina dedekles vištas šiame skyriuje nurodytuose narvuose, kiaušiniai pateikiami tik Majoto vietos rinkai. Tokie kiaušiniai ir jų pakuotės turi būti aiškiai pažymėti specialiu ženklu, kad būtų galima atlikti būtinus patikrinimus. Iki 2014 m. 1 d. Komisijai pateikiamas aiškus šio specialaus ženklo apibūdinimas.“

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

3 straipsnis

Direktyvos 2000/60/EB daliniai pakeitimai

Direktyva 2000/60/EB iš dalies keičiama taip:

1) 4 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis papildoma šia pastraipa:

„Kiek tai susiję su Majotu, a punkto ii papunktyje, a punkto iii papunktyje, b punkto ii papunktyje ir c punkte nurodytas terminas yra 2021 m. gruodžio 22 d.“

b) 4 dalies įžanginė dalis pakeičiama taip:

„Pagal 1 dalį nustatyti terminai gali būti pratęsimi siekiant laipsniškai įgyvendinti su vandens telkiniais susijusius tikslus, jeigu atitinkamo vandens telkinio būklė daugiau neblogėja, kai įvykdomos visos šios sąlygos.“

2) 11 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 7 dalis papildoma šia pastraipa:

„Kiek tai susiję su Majotu, pirmoje pastraipoje nurodyti terminai yra atitinkamai 2015 m. gruodžio 22 d. ir 2018 m. gruodžio 22 d.“

b) 8 dalis papildoma šia pastraipa:

„Kiek tai susiję su Majotu, pirmoje pastraipoje nurodytas terminas yra 2021 m. gruodžio 22 d.“

3) 13 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 6 dalis papildoma šia pastraipa:

„Kiek tai susiję su Majotu, pirmoje pastraipoje nurodytas terminas yra 2015 m. gruodžio 22 d.“

b) 7 dalis papildoma šia pastraipa:

„Kiek tai susiję su Majotu, pirmoje pastraipoje nurodytas terminas yra 2021 m. gruodžio 22 d.“

4 straipsnis

Direktyvos 2006/7/EB daliniai pakeitimai

Direktyva 2006/7/EB iš dalies keičiama taip:

1) 5 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 2 dalis papildoma šia pastraipa:

„Kiek tai susiję su Majotu, pirmoje pastraipoje nurodytas terminas yra 2019 m. gruodžio 31 d.“

b) 3 dalis papildoma šia pastraipa:

„Kiek tai susiję su Majotu, pirmoje pastraipoje nurodytas terminas yra 2031 m. gruodžio 31 d.“

2) 6 straipsnio 1 dalis papildoma šia pastraipa:

„Kiek tai susiję su Majotu, pirmoje pastraipoje nurodytas terminas yra 2015 m. birželio 30 d.“

3) 13 straipsnio 2 dalis papildoma šia pastraipa:

„Kiek tai susiję su Majotu, pirmoje pastraipoje nurodytas terminas yra 2014 m. birželio 30 d.“

5 straipsnis

Direktyvos 2006/25/EB dalinis pakeitimas

Direktyvoje 2006/25/EB įterpiamas 14a straipsnis:

„14a straipsnis

1. Nepažeidžiant bendrųjų apsaugos ir prevencijos principų darbuotojų sveikatos ir saugos srityje, Prancūzija gali iki 2017 m. gruodžio 31 d. nukrypti nuo nuostatų, reikalingų siekiant laikytis šios direktyvos Majote, taikymo, jeigu siekiant jas taikyti reikia specialių techninių galimybių ir jeigu tokių galimybių Majote nėra.

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

Pirmoji pastraipa netaikoma šios direktyvos 5 straipsnio 1 dalyje nurodytiems įpareigojimams, taip pat toms šios direktyvos nuostatom, kurios atitinka Direktyvoje 89/391/EEB išdėstytus bendruosius principus.

2. Visos šioje direktyvoje nustatytos nuostatos, leidžiančios nukrypti nuo 2014 m. sausio 1 d. egzistuojančių priemonių taikymo arba naujų priemonių taikymo, priimamos po konsultacijų su socialiniais partneriais pagal nacionalinės teisės aktus ir praktiką. Tokios nukrypti leidžiančios nuostatos taikomos tokiomis sąlygomis, kurios, atsižvelgiant į konkrečias aplinkybes Majote, padeda užtikrinti, kad darbuotojams kylanti rizika būtų kuo labiau sumažinta ir kad būtų veiksmingiau stebima susijusių darbuotojų sveikata.

3. Nacionalinės nukrypti leidžiančios priemonės po konsultacijų su socialiniais partneriais kiekvienais metais peržiūrimos ir, kai tik nebelieka jas pateisinančių aplinkybių, panaikinamos.“

6 straipsnis**Direktyvos 2011/24/EB dalinis pakeitimas**

Direktyvos 2011/24/ES 21 straipsnis papildomas 3 dalimi:

„3. Nukrypstant nuo 1 dalies pirmo sakinio, Prancūzija priima įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad iki 2016 m. birželio 30 d. būtų laikomasi šios direktyvos, kiek tai susiję su Majotu.“

7 straipsnis**Perkėlimas į nacionalinę teisę**

1. Prancūzija priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi šios direktyvos:

- a) kiek tai susiję su 1 straipsnio 1, 2 ir 3 dalimis – ne vėliau kaip 2018 m. gruodžio 31 d.;
- b) kiek tai susiję su 1 straipsnio 4 dalimi – iki jos atitinkamai a ir b punktuose nurodytų datų;
- c) kiek tai susiję su 2 straipsniu – ne vėliau kaip 2014 m. sausio 1 d.;
- d) kiek tai susiję su 3 straipsnio 1 dalimi – ne vėliau kaip 2018 m. gruodžio 31 d.;
- e) kiek tai susiję su 3 straipsnio 2 ir 3 dalimis – iki jose nurodytų datų;
- f) kiek tai susiję su 4 straipsnio 1 dalies a punktu – ne vėliau kaip 2018 m. gruodžio 31 d.;
- g) kiek tai susiję su 4 straipsnio 1 dalies b punktu – ne vėliau kaip 2021 m. birželio 30 d.;
- h) kiek tai susiję su 4 straipsnio 2 ir 3 dalimis – iki jose nurodytų datų;
- i) kiek tai susiję su 5 straipsniu – ne vėliau kaip 2014 m. sausio 1 d., nebent Prancūzija nepasinaudotų tame straipsnyje numatyta galimybe;
- j) kiek tai susiję su 6 straipsniu – iki jose nurodytos datos.

Prancūzija nedelsdama pateikia Komisijai tų teisės aktų nuostatų tekstą.

Prancūzija, priimdama tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato Prancūzija.

2. Prancūzija pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

8 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja ~~dviasdešimtą~~ **kitą** dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Ji taikoma nuo 2014 m. sausio 1 d. [12 pakeit.]

9 straipsnis

Adresatas

Ši direktyva skirta Prancūzijos Respublikai.

Priimta

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

Tarybos vardu

Pirmininkas

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

P7_TA(2013)0590

Sąjungos veiksmai, susiję su Europos kultūros sostinėmis 2020–2033 m. *I**

2013 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos sprendimo, kuriuo nustatomi Sąjungos veiksmai, susiję su Europos kultūros sostinėmis 2020–2033 m. (COM(2012)0407 – C7-0198/2012 – 2012/0199(COD))

(Įprasta teisėkūros procedūra: pirmasis svarstymas)

(2016/C 468/84)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą Europos Parlamentui ir Tarybai (COM(2012)0407),
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 2 dalį ir 167 straipsnio 5 dalį, pagal kuriuos Komisija pateikė pasiūlymą Parlamentui (C7-0198/2012),
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 3 dalį,
 - atsižvelgdamas į Regionų komiteto 2012 m. vasario 15 d. ⁽¹⁾ ir 2012 m. lapkričio 30 d. ⁽²⁾ nuomones,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 55 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Kultūros ir švietimo komiteto pranešimą (A7-0226/2013),
1. priima per pirmąjį svarstymą toliau pateiktą poziciją;
 2. ragina Komisiją dar kartą perduoti klausimą svarstyti Parlamentui, jei ji ketina pasiūlymą keisti iš esmės arba pakeisti jo tekstą nauju tekstu;
 3. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir nacionaliniams parlamentams.

P7_TC1-COD(2012)0199

Europos Parlamento pozicija, priimta 2013 m. gruodžio 12 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos sprendimą Nr. .../2014/ES, kuriuo nustatomi Sąjungos veiksmai, susiję su Europos kultūros sostinėmis 2020–2033 m., ir panaikinamas Sprendimas Nr. 1622/2006/EB

[84 pakeitimas (*)]

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 167 straipsnio 5 dalies pirmą įtrauką,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomones ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ OL C 113, 2012 4 18, p. 17.

⁽²⁾ OL C 17, 2013 1 19, p. 97.

(*) Pakeitimai: naujas ar pakeistas tekstas žymimas pusjuodžiu kursyvu, o išbrauktas tekstas nurodomas simboliu ■ .

⁽¹⁾ OL C 113, 2012 4 18, p. 17 ir OL C 17, 2013 1 19, p. 97.

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽¹⁾,

kadangi:

- (1) Sutartimi dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) siekiama glaudesnės Europos tautų sąjungos, o Sąjungai pavedama, *inter alia*, prisidėti prie valstybių narių kultūrų klestėjimo gerbiant jų nacionalinę ir regioninę įvairovę ir kartu iškeliant bendrą kultūros paveldą. Todėl Sąjunga prireikus remia ir papildo valstybių narių veiklą, susijusią su Europos tautų kultūros ir istorijos pažinimo ir sklaidos gerinimu;
- (2) Komisijos komunikate **█** dėl Europos kultūros globalizuotame pasaulyje darbotvarkės **█**, kuri Taryba patvirtino savo 2007 m. lapkričio 16 d. rezoliucija **█** ⁽²⁾, o **Europos Parlamentas – savo 2008 m. balandžio 10 d. rezoliucija** ⁽³⁾, nustatyti būsimos Sąjungos veiklos kultūros srityje tikslai. Šia veikla turėtų būti skatinama kultūrų įvairovė ir kultūrų dialogas. Ja taip pat turėtų būti remiama kultūra kaip kūrybiškumo katalizatorius, įgyvendinant ekonomikos augimo ir darbo vietų kūrimo strategiją, ir kaip esminis Sąjungos tarptautinių santykių elementas;
- (2a) **remiantis 2007 m. kovo 18 d. įsigaliojusia UNESCO konvencija dėl kultūrinės raiškos įvairovės apsaugos ir skatinimo, kurios šalis yra Sąjunga, siekiama saugoti ir skatinti kultūros įvairovę, puoselėti daugiakultūriškumą ir išsamiau informuoti apie kultūros įvairovės vertę vietos, nacionaliniu ir tarptautiniu lygmenimis;**
- (3) **█** Europos Parlamento ir Tarybos sprendimu Nr. 1622/2006/EB ⁽⁴⁾ buvo nustatyti Bendrijos veiksmai dėl Europos kultūros sostinės renginių 2007–2019 m.;
- (4) Europos kultūros sostinių vertinimas ir viešų konsultacijų dėl veiksmų ateities po 2019 m. rezultatai rodo, kad Europos kultūros sostinės palaipsniui tapo viena ambicingiausių Europos kultūrinių ir viena iš labiausiai piliečių vertinamų Sąjungos iniciatyvų;
- (5) be pirminių Europos kultūros sostinių tikslų – pabrėžti Europos kultūrų turtingumą ir įvairovę bei jų bendrus bruožus ir skatinti didesnį Europos piliečių savitarpio supratimą, miestams, kuriems suteiktas Europos kultūros sostinės vardas, vis svarbesnis darėsi naujas matmuo – svertas poveikis skatinant miesto vystymąsi apskritai **vadovaujantis savo atitinkamomis strategijomis ir prioritetais;**
- (6) **Europos kultūros sostinių veiksmų** tikslai visapusiškai atitinka Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1295/2013 įsteigtos programos „Kūrybiška Europa“ ⁽⁵⁾ tikslus, kuriais siekiama **apsaugoti, plėtoti ir** skatinti Europos kultūrų ir kalbų įvairovę, **populiarinti Europos kultūros paveldą** ir didinti **Europos** kultūros ir kūrybos sektorių – **pirmiausia audiovizualinio sektoriaus** – konkurencingumą ir drauge remti pažangų, tvarų ir integracinį augimą. **Jie taip pat padeda stiprinti priklausomumo bendrai kultūros erdvei jausmą, skatinti kultūrų dialogą ir tarpusavio supratimą;**
- (6a) **norint pasiekti šiuos tikslus, svarbu, kad miestai, kuriems suteiktas Europos kultūros sostinės vardas, siektų vystyti, pirma, savo kultūros ir kūrybos sektorių ryšius ir, antra, tokių sektorių, kaip švietimas, moksliniai tyrimai, aplinka, miestų plėtra ar kultūrinis turizmas, ryšius. Kalbant konkrečiai, praeities pavyzdžiai rodo, kad**

⁽¹⁾ 2013 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento pozicija.

⁽²⁾ OL C 287, 2007 11 29, p. 1.

⁽³⁾ OL C 247 E, 2009 10 15, p. 32.

⁽⁴⁾ 2006 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas Nr. 1622/2006/EB, nustatantis Bendrijos veiksmą dėl Europos kultūros sostinės renginių 2007–2019 m. (OL L 304, 2006 11 3, p. 1).

⁽⁵⁾ 2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1295/2013, įsteigiantis programą „Kūrybiška Europa“ (2014–2020 m.) ir panaikinantį Sprendimus Nr. 1718/2006/EB, Nr. 1855/2006/EB ir Nr. 1041/2009/EB (OL L 347, 2013 12 20, p. 221).

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

Europos kultūros sostinės gali atlikti vietos vystymosi ir kultūrinio turizmo katalizatoriaus vaidmenį, kaip pažymėta 2010 m. birželio 30 d. Komisijos komunikate „Turistų lankomiausias žemynas – Europa. Nauja turizmo politika“, kurį savo 2010 m. spalio 12 d. išvadose⁽¹⁾ teigiamai įvertino Taryba ir kuriam savo 2011 m. rugsėjo 27 d. rezoliucijoje⁽²⁾ pritarė Europos Parlamentas;

- (6b) *taip pat svarbu, kad miestai, kuriems suteiktas Europos kultūros sostinės vardas, siektų skatinti socialinę įtrauktį ir lygias galimybes ir dėtų visas įmanomas pastangas, kad užtikrintų kuo didesnę visų pilietinės visuomenės narių dalyvavimą rengiant ir įgyvendinant kultūros programą, ypatingą dėmesį skirdami į užribį nustumtoms ir socialiai nuskriaustoms grupėms;*
- (7) **■** vertinimo ir viešų konsultacijų *rezultatai įtikinamai parodė*, kad Europos kultūros sostinės turi daug potencialios naudos, jei veiks *atidžiai* planuojama **■**. Visų pirma jos ir toliau lieka kultūrine iniciatyva, tačiau gali *atnešti* ir nemenkos socialinės ir ekonominės naudos, ypač tais atvejais, kai yra įtraukiamos į ilgalaikę kultūra grindžiamą vystymosi susijusiam mieste strategiją;
- (8) **■** Europos kultūros *sostinių veiksmi* – taip pat nelengvas uždavinys. Vienerių metų kultūros programos parengimas reikalauja daug išteklių, todėl kai kurioms **Europos** kultūros sostinėms potencialą yra pavykdavę išnaudoti geriau nei kitoms. Taigi reikėtų stiprinti veiklą, kuria visiems miestams būtų padedama kuo geriau išnaudoti Europos kultūros sostinės vardo potencialą;
- (9) kultūros sostinės vardą ir toliau galės gauti tik miestai – *nesvarbu, kokio jie dydžio* – tačiau, kad renginiuose dalyvautų daugiau žmonių ir būtų padidintas veiklos poveikis, *tiems* miestams ir toliau bus suteikta galimybė į veiklą įtraukti savo aplinkinę *sritį*;
- (10) kultūros sostinės vardas ir toliau turėtų būti skiriamas atsižvelgiant į specialią Europos kultūros sostinei sukurtą programą, kurioje turėtų būti pabrėžiamas stiprus Europos aspektas. *Programa taip pat turėtų būti integruota į ilgalaikiškesnę strategiją, kuri darytų tvarų poveikį vietos ekonominės, kultūrinės ir socialinės aplinkos vystymuisi*;
- (11) nustatyta, kad dviejų etapų atrankos procesas, kuris grindžiamas chronologiniu valstybių narių sąrašu ir kurį vykdo **■** nepriklausomų ekspertų grupė (*toliau – grupė*), yra sąžiningas ir skaidrus. Taip miestai, remdamiesi ekspertų rekomendacijomis, galėjo patobulinti savo paraiškas tarp išankstinės ir galutinės atrankos etapų ir buvo užtikrintas tolygus **Europos** kultūros sostinių pasiskirstymas visose valstybėse narėse. *Be to, kad būtų apsaugotas veiksmų tęstinumas ir išvengta patirties ir praktinių žinių praradimo – taip atsitiktų visus grupės narius pakeitus vienu metu, – grupės nariai turėtų būti keičiami etapais*;
- (11a) *nacionalinės ekspertinės žinios ir toliau turėtų būti užtikrinamos leidžiant valstybėms narėms skirti daugiausia du ekspertus į grupę, atsakingą už miestų atranką ir stebėseną*;
- (12) *turėtų būti užtikrinti aiškesni* atrankos kriterijai, kad miestai kandidatai būtų *geriau* informuoti *apie tikslus ir reikalavimus, kuriuos jie turi atitikti, kad jiems būtų suteiktas Europos kultūros sostinės vardas. Be to, atrankos kriterijai turėtų būti lengviau įvertinami, kad ■ grupei būtų paprasčiau atrinkti ir stebėti miestus. Šiuo požiūriu turėtų būti skiriamas ypatingas dėmesys miestų kandidatų planams, susijusiems su veiklos tęstinumu, numatytu pagal ilgalaikę kultūros politikos strategiją, nes taip gali būti užtikrinamas tvarus kultūrinis, ekonominis ir socialinis poveikis*;
- (13) parengiamasis etapas nuo kultūros sostinės vardo suteikimo iki pačių kultūros sostinės metų yra ypatingai svarbus Europos kultūros sostinės renginių sėkmei užtikrinti. Suinteresuotosios šalys *daugeliu atžvilgių* sutaria, kad papildomos priemonės, nustatytos Sprendimu Nr. 1622/2006/EB, miestams labai vertingos. Šias priemones reikėtų toliau plėtoti visų pirma rengiant dažnesnius posėdžius stebėsenos tikslais ir ekspertų grupės vizitus į miestus, taip pat stiprinant buvusių, esamų ir būsimų **Europos** kultūros sostinių bei miestų kandidatų dalijimąsi patirtimi. *Miestai, kuriems buvo suteiktas Europos kultūros sostinės vardas, taip pat gali toliau plėtoti ryšius su kitomis Europos kultūros sostinėmis*;

⁽¹⁾ 14944/10.

⁽²⁾ OL C 56 E, 2013 2 26, p. 41.

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

- (14) Melinos Mercouri apdovanojimas įgijo didelę simbolinę vertę, kuri yra gerokai svarbesnė už Komisijos skiriamą faktinę sumą. Siekiant užtikrinti, kad miestai, kuriems suteiktas Europos kultūros sostinės vardas, laikytųsi prisiimtų išpareigojimų, reikėtų nustatyti griežtesnes ir aiškesnes apdovanojimo išmokėjimo sąlygas;
- (14a) **kai tinkama, miestai kandidatai turėtų pasidomėti galimybe kreiptis dėl finansinės paramos, teikiamos pagal Sąjungos programas ir iš jos fondų;**
- (15) svarbu, kad atitinkami miestai visoje komunikacinėje medžiagoje aiškiai nurodytų, kad Europos kultūros sostinės yra Sąjungos **veiksmai**;
- (16) Komisijai atlikus ankstesnių Europos kultūros sostinių veiklos vertinimus pirminių duomenų apie šios sostinės vardo poveikį negauta – jie grindžiami vietos lygmeniu surinktais duomenimis. Todėl svarbiausi vertinimo proceso dalyviai turėtų būti patys miestai ir jie turėtų taikyti veiksmingus vertinimo mechanizmus;
- (17) **Praeities** pavyzdžiai rodo, kad šalių kandidačių dalyvavimas gali išryškinti bendrus Europos kultūrų aspektus ir taip **padėti** priartinti šias šalis prie Sąjungos. Todėl po 2019 m. varžytis dėl Europos kultūros sostinės vardo turėtų būti kviečiamos ir šalys kandidatės bei potencialios šalys kandidatės;
- (17a) **vis dėlto, kad valstybių narių miestai būtų traktuojami vienodai, kiekvienam šalyje kandidatėje ar potencialioje šalyje kandidatėje esančiam miestui 2020–2033 m. laikotarpiu turėtų būti leidžiama dalyvauti tik viename konkurse. Be to – taip pat siekiant valstybės nares traktuoti vienodai – 2020–2033 m. laikotarpiu teisė gauti Europos kultūros sostinės vardą kiekvienai šaliai kandidatėi ir potencialiai šaliai kandidatėi turėtų būti suteikiama tik vieną kartą. Todėl tų šalių kandidačių ir potencialių šalių kandidačių miestams, kuriems šiame sprendime nurodytu laikotarpiu jau buvo paskirtas Europos kultūros sostinės vardas, neturėtų būti leidžiama dalyvauti vėlesniuose tuo pačiu laikotarpiu rengiamuose konkursuose;**
- (18) siekiant užtikrinti vienodas šio sprendimo įgyvendinimo sąlygas ir visų pirma Europos kultūros sostinės vardo suteikimo nuostatas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai;
- (19) Sprendimas Nr. 1622/2006/EB turėtų būti panaikintas ir pakeistas šiuo sprendimu. Minėto sprendimo nuostatos turėtų būti taikomos visoms Europos kultūros sostinėms iki 2019 m., kurioms šis vardas jau suteiktas arba yra suteikiamas šiuo metu;
- (20) kadangi šio sprendimo tikslų, t. y. **saugoti ir skatinti kultūrų įvairovę Europoje, atkreipti dėmesį į joms būdingus bendrus bruožus bei skatinti kultūros indėlį į ilgalaikį miestų vystymąsi**, valstybės narės negali deramai pasiekti dėl poreikio visų pirma nustatyti naujus, bendrus, aiškius ir skaidrius Europos kultūros sostinių atrankos ir stebėsenos kriterijus bei procedūras ir gerai koordinuoti valstybių narių veiklą, bet **atsižvelgiant į veiksmų mastą ir laukiamą poveikį** tų tikslų būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, Sąjunga gali priimti priemones laikydamosi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo. Pagal tame pačiame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo sprendimu neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Nustatymas**Šiuo sprendimu** nustatomi Sąjungos veiksmai „Europos kultūros sostinės“ 2020–2033 m. laikotarpiu (**toliau – veiksmai**).

2 straipsnis

Tikslai

1. Bendrieji veiklos tikslai yra:

a) saugoti ir skatinti kultūrų **Europoje** įvairovę ir pabrėžti bendrus jų bruožus, **taip pat stiprinti piliečių priklausomumo bendrai kultūrinei erdvei jausmą;**

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

b) stiprinti kultūros indėlį į ilgalaikį miestų vystymąsi **vadovaujantis jų atitinkamomis strategijomis ir prioritetais**.

2. Konkreteji veiklos tikslai yra:

- a) didinti kultūros miestuose pasiūlą, įvairovę ir stiprinti Europos aspektą, įskaitant tarptautinio bendradarbiavimo priemonėmis;
- b) plėsti prieigos prie kultūros galimybes ir dalyvavimą;
- c) didinti kultūros sektoriaus pajėgumus ir stiprinti jo sąsajas su kitais sektoriais;
- d) kultūros priemonėmis didinti tarptautinį miestų žinomumą.

3 straipsnis

Galimybė dalyvauti veikloje

-1. Konkurse dėl Europos kultūros sostinės vardo gali dalyvauti tik tie miestai, kurie gali įtraukti savo aplinkines sritis.

-1a. Europos kultūros sostinių skaičius konkrečiais metais (toliau – kultūros sostinės vardo metai) neviršija trijų.

Europos kultūros sostinės vardas kasmet suteikiamas daugiausia vienam kiekvienos iš dviejų valstybių narių, nurodytų priede pateiktame kalendoriuje (toliau – kalendorius), miestui, o atitinkamais metais – vienam šalies kandidatės arba potencialios šalies kandidatės miestui arba vienam į Sąjungą įstosiančios šalies miestui 3 dalyje nurodytomis aplinkybėmis.

1. Valstybių narių miestams suteikiama teisė vieneriems metams gauti Europos kultūros sostinės vardą **pagal kalendoriuje** nustatytą tvarką.

█

█

3. Šalių kandidačių ir potencialių šalių kandidačių **miestai, 10 straipsnyje nurodyto kvietimo teikti paraiškas paskelbimo dieną dalyvaujantys programoje „Kūrybiška Europa“ ar vėlesnėse Sąjungos programose, pagal kurias remiama kultūra, gali** teikti paraišką Europos kultūros sostinės vardui gauti **vieneriems metams dalyvaudami** atvirame konkurse, rengiamame kas trejus metus █ pagal █ kalendoriuje nustatytą █ tvarką.

2020–2033 m. laikotarpiu šalių kandidačių ir potencialių šalių kandidačių **miestams leidžiama dalyvauti tik viename konkurse.**

Be to, Europos kultūros sostinės vardas kiekvienai šaliai kandidatėi ir potencialiai šaliai 2020–2033 m. laikotarpiu suteikiamas tik vieną kartą.

3a. Šalims, įstosiančioms į Sąjungą po šio sprendimo priėmimo, tačiau iki 2026 m. gruodžio 31 d., teisė gauti Europos kultūros sostinės vardą suteikiama laikantis taisyklių ir procedūrų, kurios valstybėms narėms taikomos septynerius metus po įstojimo. Kalendorius atnaujinamas atitinkamai. Šalys, įstosiančios į Sąjungą po 2026 m. gruodžio 31 d., įgyvendinant šiuos Europos kultūros sostinės veiksmus negali dalyvauti valstybių narių statusu.

Tačiau tais metais, kai pagal kalendorių jau būna atrinktos trys Europos kultūros sostinės, teisė gauti Europos kultūros sostinės vardą į Sąjungą stojančių šalių miestams suteikiama tik kitais kalendoriuje nurodytais neužimtais metais laikantis jų stojimo eilės.

Jei į Sąjungą stojančios šalies miestas anksčiau yra dalyvavęs šalims kandidatėms ir potencialioms šalims kandidatėms skirtame konkurse, jis nebegali dalyvauti jokiame vėlesniame valstybėms narėms skirtame konkurse. Jei stojančiosios šalies miestui 2020–2033 m. laikotarpiu buvo suteiktas Europos kultūros sostinės vardas, kaip nurodyta 3 dalyje, po įstojimo ta šalis nebeturi teisės šių veiksmų pagrindu nominuoti kito savo miesto Europos kultūros sostinės vardui gauti.

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

Jei tą pačią dieną į Sąjungą įstoja daugiau negu viena šalis ir jei tos šalys nėra susitarusios dėl dalyvavimo įgyvendinant šiuos veiksmus eilės tvarkos, Taryba traukia burtus.

4 straipsnis

Paraiškos

2. Atsižvelgdama į 5 straipsnyje nustatytus kriterijus, Komisija parengia bendrą paraiškos formą (**toliau – paraiškos forma**), kurią naudoja visi miestai kandidatai. **Kai miestas įtraukia savo aplinkinę sritį, paraiška teikiama miesto vardu.**

3. Visos paraiškos grindžiamos kultūros programa, kurioje pabrėžiamas stiprus Europos aspektas. Tai vienerių metų trukmės **kultūros** programa, parengta specialiai Europos kultūros sostinės vardui gauti, vadovaujantis 5 straipsnyje nustatytais kriterijais.

5 straipsnis

Kriterijai

Paraiškos vertinamos pagal šešių kategorijų kriterijus (**toliau – kriterijai**): tai **indėlis į** strategijos **ilgalaikiškumą**, Europos aspektas, **kultūrinis ir meninis turinys, įgyvendinimo pajėgumai**, aprėptis ir valdymas.

1. Vertinant **indėlį į** strategijos ilgalaikiškumą, atsižvelgiama į šiuos veiksnius:

- tai, **kad** paraiškos pateikimo metu **būtų parengta** miesto **kultūros** strategija, **kuri apimtų Europos kultūros sostinės veiksmus ir planus kultūrinei veiklai stiprinti** kultūros sostinės vardo metams pasibaigus;
- kultūros ir **kūrybos** sektorių **pajėgumų stiprinimo planai, įskaitant ilgalaikių kultūrinio, ekonominio ir socialinio sektorių sąsajų susijusiam mieste vystymą;**

d) numatytas ilgalaikis kultūrinis, socialinis ir ekonominis poveikis, **įskaitant miesto plėtrą, kuri miestui darytų Europos kultūros sostinės vardas;**

e) kultūros sostinės vardo poveikio miestui stebėsenos ir vertinimo, **taip pat įvertinimo rezultatų sklaidos** planai.

4. Vertinant Europos aspektą, atsižvelgiama į šiuos veiksnius:

- veiklos, kuria skatinama Europos kultūrų įvairovė, **kultūrų dialogas ir didesnis Europos piliečių savitarpio supratimas**, aprėptis ir kokybė;
- veiklos, kuria pabrėžiami bendri Europos kultūrų, paveldo ir istorijos aspektai bei Europos integracija **ir šiuo metu Europai aktualios temos**, aprėptis ir kokybė;
- veiklos, kuria populiarinami Europos menininkai, bendradarbiaujama su įvairių šalių kultūros veiklos vykdytojais ar miestais, **įskaitant, kai tinkama, kitas Europos kultūros sostines**, plėtojama tarptautinė partnerystė, aprėptis ir kokybė;
- Europos **ir tarptautinės** visuomenės dėmesio pritraukimo strategija.

4a. Vertinant kultūrinį ir meninį turinį, atsižvelgiama į šiuos veiksnius:

- aiški ir nuosekli metų kultūros programos meninė vizija ir strategija;**
- vietos menininkų ir kultūros organizacijų įtraukimas į kultūros programos sumanymo ir įgyvendinimo veiklą;**
- siūlomos veiklos spektras ir įvairovė ir jos bendra meninė kokybė;**

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

d) **gebėjimas derinti vietos kultūros paveldą ir tradicines meno formas su nauja, novatoriška ir eksperimentine kultūros raiška.**

4b. **Igyvendinimo pajėgumai vertinami pagal miestų kandidatų įrodymus, kad:**

a) **paraiška visapusiškai ir tvirtai remiama politiniu lygmeniu ir jos atžvilgiu ilgam laikui išipareigojusios vietos, regioninės ir nacionalinės valdžios institucijos;**

b) **miestas turi ar turės tinkamą gyvybingą infrastruktūrą su Europos kultūros sostinės vardu susijusiai veiklai vykdyti.**

5. Vertinant aprėptį, atsižvelgiama į šiuos veiksnius:

a) vietos gyventojų ir pilietinės visuomenės įsitraukimas rengiant paraišką ir įgyvendinant Europos kultūros sostinės veiklą;

b) naujos ir tvarios galimybės lankytis ir dalyvauti kultūros renginiuose ir veikloje įvairioms piliečių grupėms, visų pirma jaunimui, **savanoriams** ir socialiai atskirtų ir palankių sąlygų neturintiems asmenims, įskaitant mažumų atstovus. Itin daug dėmesio reikėtų skirti neįgalųjų ir vyresnio amžiaus asmenų dalyvavimui;

c) bendra auditorijos formavimo strategija, visų pirma sąsajos su švietimu ir mokyklų dalyvavimas.

6. Vertinant valdymą, atsižvelgiama į šiuos veiksnius:

a) **lėšų rinkimo strategijos ir** siūlomo biudžeto pagrįstumas, **įskaitant, kai tinkama, planus prašyti pagal Sąjungos programas ir iš jos fondų teikiamos finansinės paramos.** Į biudžetą įtraukiamos parengiamojo etapo, pačių kultūros sostinės metų veiklos, **vertinimo** ir su veiklos tąsa **bei su nenumatyty atvejų planavimu** susijusios lėšos;

b) numatyta Europos kultūros sostinės veiklos **įgyvendinimo** valdymo ir realizavimo **struktūra, kuri turi apimti tinkamo vietos institucijos ir realizavimo padalinio, įskaitant už meno sprendimus atsakingus darbuotojus, bendradarbiavimo užtikrinimą;**

c) **generalinio direktoriaus ir** meno vadovo skyrimo tvarka ir **jų** veiklos **sritis;**

d) išsami **rinkodaros ir** komunikacijos strategija, kurioje pabrėžiama, kad Europos kultūros sostinės yra Sąjungos **veiksmi;**

da) **buvimas realizavimo padalinyje tinkamai kvalifikuoto personalo, turinčio patirties, reikalingos kultūros sostinės metų kultūrinei programai planuoti, valdyti ir realizuoti.**

6 straipsnis

Ekspertų grupė

1. Suburiama nepriklausomų ekspertų grupė (toliau – ekspertų grupė), kuri vykdys atrankos ir stebėsenos procedūras.

1a. **Grupę sudaro 10 ekspertų, kuriuos pagal 2 dalį skiria Sąjungos institucijos ir įstaigos (toliau – Europos ekspertai).**

Be to, miesto atrankai ir stebėsenai valstybėje narėje vykdyti atitinkamai valstybei narei suteikiama teisė vadovaujantis savo tvarka ir pasikonsultavus su Komisija skirti daugiausia du ekspertus (toliau – nacionaliniai ekspertai).

2. **█**

Surengusi kvietimą pareikšti susidomėjimą, Komisija pasiūlo potencialius **Europos** ekspertų grupės narius.

Vėliau Europos Parlamentas, Taryba ir Komisija iš atrinktųjų pasirenka po tris ekspertus ir paskiria juos pagal savo nustatytą tvarką. Regionų komitetas **iš atrinktųjų** pasirenka vieną ekspertą ir **tą ekspertą** paskiria pagal savo tvarką.

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

Kiekviena iš tų Sąjungos institucijų ir įstaigų, bendrai atrinkdama grupės narius, siekia užtikrinti kompetencijos papildomumą, tolygų geografinį pasiskirstymą ir lyčių pusiausvyrą.

2a. Visi ekspertai turi būti Sąjungos piliečiai. Tai nepriklausomi ekspertai, sukaupę daug patirties ir ekspertinių žinių kultūros sektoriaus, miestų kultūrinio vystymosi ar Europos kultūros sostinės renginių arba panašios aprėpties ir masto tarptautinių kultūros renginių organizavimo srityse. Ekspertai taip pat turi turėti galimybę darbui grupėje skirti tinkamą skaičių darbo dienų per metus.

Grupė paskiria savo pirmininką.

3. Europos ekspertai skiriami trejiems metams.

Nepaisant pirmos pastraipos, pirmosios ekspertų grupės sukūrimo atveju Europos Parlamentas skiria savo ekspertus trejiems metams, Taryba – vieneriems metams, Komisija – dvejiems metams, Regionų komitetas – vieneriems metams.

4. Visi grupės ekspertai praneša apie bet kokią su konkrečiu miestu kandidatu susijusį faktinį arba potencialų interesų konfliktą. Jeigu ekspertas padaro tokį pranešimą arba jeigu toks interesų konfliktas išaiškėja, tas ekspertas atsistatydina ir atitinkama Sąjungos institucija ar įstaiga arba valstybė narė tą ekspertą likusiam įgaliojimų laikotarpiui pakeičia kitu, kaip numatyta pagal atitinkamą tvarką.

5. Komisija savo interneto svetainėje skelbia visas grupės ataskaitas.

7 straipsnis

Paraiškų teikimas valstybėse narėse

1. Už savo miestų atrankos organizavimą vadovaujantis kalendoriuje nustatyta tvarka atsako pačios valstybės narės.
2. Valstybės narės, likus mažiausiai šešeriems metams iki kultūros sostinės metų, skelbia kvietimą teikti paraiškas.

Išimties tvarka valstybės narės, kurioms suteikta teisė nominuoti 2020 m. Europos kultūros sostinę, tokį kvietimą kuo skubiau paskelbia po ... (*).

Į visus kvietimus teikti paraiškas, skirtuose kultūros sostinės vardo siekiantiems miestams kandidatams, įtraukiama paraiškos forma.

Galutinė paraiškų, kurias miestai kandidatai teikia pagal kiekvieną kvietimą teikti paraiškas, pateikimo data – ne anksčiau negu 10 mėnesių nuo kvietimo paskelbimo dienos.

3. Atitinkama valstybė narė apie paraiškas praneša Komisijai.

8 straipsnis

Išankstinė atranka valstybėse narėse

1. Kiekviena valstybė narė likus mažiausiai penkeriems metams iki kultūros sostinės metų sušaukia grupę išankstinės atrankos posėdį, kuriame dalyvauja miestų kandidatų atstovai.
2. Grupė, įvertinusi paraiškas vadovaudamasi kriterijais, susitaria dėl trumpojo miestų kandidatų sąrašo ir parengia išankstinės atrankos ataskaitą apie visas paraiškas ir pateikia, inter alia, rekomendacijas į trumpąjį sąrašą įtrauktiems miestams kandidatams.
3. Grupė pateikia išankstinės atrankos ataskaitą atitinkamai valstybei narėi ir Komisijai. Kiekviena atitinkama valstybė narė, remdamasi grupės ataskaita, oficialiai patvirtina trumpąjį sąrašą.

(*) Šio sprendimo įsigaliojimo data.

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

9 straipsnis

Atranka valstybėse narėse

1. Į trumpąjį sąrašą įtraukti miestai kandidatai baigia pildyti **ir patikrina** savo paraiškas **siekdami, kad jos atitiktų kriterijus, taip pat kad būtų atsižvelgta į** išankstinės atrankos **ataskaitoje išdėstytas rekomendacijas**, ir **pateikia** jas **atitinkamai valstybei narei, kuri** jas perduoda Komisijai.
2. Kiekviena [] valstybė narė **ne vėliau negu** praėjus devyniems mėnesiams po išankstinės atrankos posėdžio sušaukia [] grupę į galutinės atrankos posėdį, kuriame dalyvauja į trumpąjį sąrašą įtrauktų miestų kandidatų atstovai.

Prireikus atitinkama valstybė narė, pasikonsultavusi su Komisija, gali pratęsti galutinį terminą pagrįstam laikotarpiui.

3. **Grupė** įvertina užpildytas **ir patikrintas** paraiškas.
4. **Grupė** parengia paraiškų **atrankos** ataskaitą su rekomendacija nominuoti vieną atitinkamos valstybės narės miestą Europos kultūros sostine. Tačiau, jei **visų** kriterijų neatitinka nė vienas miestas kandidatas, [] grupė gali rekomenduoti tais metais nesuteikti kultūros sostinės vardo.

Atrankos ataskaitoje taip pat pateikiamos rekomendacijos atitinkamam miestui dėl pažangos, kurią reikia padaryti iki kultūros sostinės metų.

Grupė pateikia atrankos ataskaitą atitinkamai valstybei narei ir Komisijai. []

10 straipsnis

Nuostatos dėl **išankstinės atrankos ir atrankos šalyse kandidatėse ir potencialiose šalyse kandidatėse**

1. Už šalių kandidačių ir potencialių šalių kandidačių miestų atrankos organizavimą atsako Komisija.
2. Komisija, likus **mažiausiai** šešeriams metams iki kultūros sostinės metų [], *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* paskelbia kvietimą teikti paraiškas. []

Į visus kvietimus teikti paraiškas, skirtus miestams kandidatams, kurie siekia Europos kultūros sostinės vardo, įtraukiama paraiškos forma.

Galutinė paraiškų pagal kiekvieną kvietimą teikti paraiškas pateikimo data – ne anksčiau kaip 10 mėnesių po jo paskelbimo.

[]

4. Išankstinę miestų atranką likus **mažiausiai** penkeriems metams iki kultūros sostinės metų [] vykdo [] grupė, remdamasi [] paraiškos **forma**. Posėdis su miestų kandidatų atstovais nerengiamas.

Grupė, pagal nustatytus kriterijus **įvertinusi** paraiškas [], susitaria dėl trumpojo miestų kandidatų [] sąrašo ir parengia **išankstinės atrankos** ataskaitą apie **visas** paraiškas, **įskaitant, inter alia**, rekomendacijas į trumpąjį sąrašą įtrauktiems miestams kandidatams. **Savo išankstinės atrankos ataskaitą grupė pateikia** Komisijai [] .

5. Į trumpąjį sąrašą įtraukti miestai kandidatai baigia pildyti **ir patikrina** savo paraiškas **siekdami, kad jos atitiktų kriterijus, taip pat kad būtų atsižvelgta į** išankstinės atrankos **ataskaitoje išdėstytas rekomendacijas**, ir **pateikia** jas Komisijai.

Praėjus **ne daugiau negu** devyniems mėnesiams po išankstinės atrankos posėdžio, Komisija sušaukia [] grupę į galutinės atrankos posėdį [], kuriame dalyvauja ir į trumpąjį sąrašą įtrauktų miestų atstovai. **Prireikus Komisija gali pratęsti šį terminą pagrįstam laikotarpiui.**

Grupė įvertina užpildytas **ir patikrintas** paraiškas.

Ji parengia į trumpąjį sąrašą įtrauktų miestų kandidatų paraiškų **atrankos** ataskaitą ir pateikia rekomendaciją dėl ne daugiau kaip vieno šalies kandidatės ar potencialios šalies kandidatės miesto nominavimo Europos kultūros sostine.

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

Tačiau, jei visų kriterijų neatitinka nei vienas miestas kandidatas, grupė gali rekomenduoti tais metais kultūros sostinės vardo nesuteikti nė vienam miestui.

Atrankos ataskaitoje taip pat pateikiamos rekomendacijos atitinkamam miestui dėl pažangos, kurią reikia padaryti iki kultūros sostinės metų .

Savo atrankos ataskaitą grupė pateikia Komisijai .

11 straipsnis

Vardo suteikimas

Komisija, taikydama įgyvendinimo aktus ir vadovaudamasi grupės rekomendacijomis, oficialiai suteikia Europos kultūros sostinės vardą. Komisija apie Europos kultūros sostinės vardo suteikimą informuoja Europos Parlamentą, Tarybą ir Regionų komitetą.

12 straipsnis

Miestų, kuriems suteiktas Europos kultūros sostinės vardas, bendradarbiavimas

Miestai, kuriems tais pačiais metais buvo suteiktas Europos kultūros sostinės vardas, siekia plėtoti savo kultūros programų sąsajas **ir gali būti svarstoma galimybė bendradarbiauti** atliekant stebėseną, kaip nustatyta 13 straipsnyje.

13 straipsnis

Stebėseną

1. **Grupė** stebi Europos kultūros sostinių pasirengimą ir nuo vardo suteikimo iki kultūros sostinės metų pradžios teikia miestams paramą ir gaires.
2. **Tuo** tikslu Komisija sušaukia **tris posėdžius, kuriuose dalyvauja grupė ir paskirtųjų miestų** atstovai: pirmasis posėdis vyksta likus trejiems metams iki kultūros sostinės metų , antrasis – likus 18 mėnesių iki kultūros sostinės metų , o trečiasis – likus dviem mėnesiams iki kultūros sostinės metų . Atitinkama valstybė narė ar šalis **kandidatė arba potenciali šalis kandidatė** gali nominuoti stebėtoją, kuris dalyvautų šiuose posėdžiuose.

Likus šešioms savaitėms iki kiekvieno posėdžio miestai pateikia Komisijai pažangos ataskaitas.

Posėdžiuose grupė vertina miestų pasirengimą ir pataria jiems, kad miestai galėtų parengti kokybiškas **kultūros** programas ir veiksmingas strategijas. Grupė itin daug dėmesio skiria rekomendacijoms, pateikiamoms atrankos ataskaitoje ir ankstesnėse stebėsenos ataskaitose.

3. Po kiekvieno posėdžio grupė parengia ataskaitą apie pasirengimą ir veiksmus, kurių reikėtų imtis.

Stebėsenos **ataskaitas grupė perduoda** Komisijai, **taip pat** atitinkamiems miestams ir valstybėms narėms ar šalims.

4. Prireikus Komisija gali surengti ne tik posėdžius stebėsenos tikslais, bet ir grupės vizitus į miestus, kuriems suteiktas Europos kultūros sostinės vardas.

14 straipsnis

Apdovanojimas

1. Komisija **gali miestui, kuriam** suteiktas Europos kultūros sostinės vardas, įteikti piniginių Melinos Mercouri vardo apdovanojimą (**toliau – apdovanojimas**), **atsižvelgdama į finansavimą, kuris prieinamas pagal atitinkamą daugiametę finansinę programą.**

Teisiniai ir finansiniai apdovanojimo aspektai įgyvendinami pagal atitinkamas Sąjungos kultūros rėmimo programas.

2. **Apdovanojimas** išmokamas ne vėliau kaip iki kultūros sostinės metų **kovo** mėn. pabaigos, su sąlyga, kad **atitinkamas** miestas laikosi išipareigojimų, prisiimtų teikiant paraišką, **atitinka kriterijus** ir **atsižvelgia į** atrankos ir stebėsenos ataskaitose **pateiktas rekomendacijas.**

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

Manoma, kad miestas, kuriam suteiktas kultūros sostinės vardas, įvykdė teikiant paraišką prisiimtus įsipareigojimus, jeigu nuo paraiškos teikimo iki kultūros sostinės metų nepadaryta reikšmingų programos ir strategijos pakeitimų, ir visų pirma:

- a) **buvo paliktas tokio dydžio** biudžetas, **kad buvo galima surengti kokybišką kultūros programą vadovaujantis paraiška ir kriterijais;**
- b) buvo **tinkamai** užtikrinta iniciatyvos įgyvendintojų meninė laisvė;
- c) galutinėje kultūros programos versijoje išliko pakankamai stiprus Europos aspektas;
- d) miesto, **kuriam suteiktas Europos kultūros sostinės vardas, rinkodaros ir** komunikacijos strategijoje ir komunikacinėje medžiagoje aiškiai nurodyta tai, kad Europos kultūros sostinės yra Sąjungos **veiksmai;**
- e) vykdomi kultūros sostinės vardo poveikio susijusiam miestui stebėsenos ir vertinimo planai.

15 straipsnis

Praktiniai aspektai

Komisija visų pirma:

- a) užtikrina bendrą veiklos nuoseklumą;
- b) užtikrina valstybių narių ir **█** grupės veiklos koordinavimą;
- c) atsižvelgdama į tikslus ir kriterijus ir, glaudžiai bendradarbiaudama su **█** grupe, nustato atrankos bei stebėsenos procedūrų gaires;
- d) **teikia grupei techninę paramą;**
- e) skelbia visą atitinkamą informaciją ir prisideda prie Europos **ir tarptautinio** lygmens veiklos viešinimo;
- f) skatina buvusių, esamų ir būsimų **Europos** kultūros sostinių bei miestų kandidatų dalijimąsi patirtimi **ir gerąja praktika, taip pat skatina didesnę miestų vertinimo ataskaitų ir įgytos praktinės patirties sklaidą.**

16 straipsnis

Vertinimas

1. Už Europos kultūros sostinės veiklos rezultatų vertinimą atsako atitinkamas miestas.

Komisija miestams nustato bendras gaires ir rodiklius, grindžiamus **█** tikslais ir kriterijais, kad būtų užtikrintas vertinimo nuoseklumas.

Miestai vertinimo ataskaitas **parengia ir perduoda jas** Komisijai **█** iki metų, einančių po kultūros sostinės metų, **gruodžio 31 d.** Komisija skelbia **vertinimo** ataskaitas **savo interneto svetainėje.**

2. Be miestų vertinimo, Komisija užtikrina, **kad reguliariai būtų rengiamas** išorės ir **nepriklausomas** Europos kultūros sostinių rezultatų **vertinimas. █**

Atliekant išorės ir nepriklausomą vertinimą itin daug dėmesio skiriama visų buvusių kultūros sostinių sąsajoms su europiniu kontekstu, kad būsimos Europos kultūros sostinės ir visi kiti Europos miestai galėtų lyginti ir mokytis iš klaidų. **Juo** taip pat vertinama veiksmų visuma, įskaitant veiklos vykdymo procesų veiksmingumą, **jos** poveikį ir tobulinimo galimybes.

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

Komisija pateikia Europos Parlamentui, Tarybai ir Regionų komitetui **toliau nurodytas ataskaitas, pagrįstas tais vertinimais, jei tinkama, kartu su atitinkamais pasiūlymais:**

- a) pirmą tarpinę ataskaitą **iki** 2024 m. gruodžio 31 d.;
- b) antrą tarpinę ataskaitą **iki** 2029 m. gruodžio 31 d.;
- c) *ex post* ataskaitą **iki** 2034 m. gruodžio 31 d.

17 straipsnis

Panaikinimas ir pereinamojo laikotarpio nuostatos

Sprendimas Nr. 1622/2006/EB panaikinamas. Tačiau jis toliau taikomas tiems miestams, kuriems jau suteiktas arba yra suteikiamas 2012–2019 m. Europos kultūros sostinės vardas.

18 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Priimta

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas

Tarybos vardu
Pirmininkas

PRIEDAS

Tvarkaraštis

2020	Kroatija	Airija	
2021	Rumunija	Graikija	Šalis kandidatė ar potenciali šalis kandidatė
2022	Lietuva	Liuksemburgas	
2023	Vengrija	Jungtinė Karalystė	
2024	Estija	Austrija	Šalis kandidatė ar potenciali šalis kandidatė
2025	Slovėnija	Vokietija	
2026	Slovakija	Suomija	
2027	Latvija	Portugalija	Šalis kandidatė ar potenciali šalis kandidatė
2028	Čekijos Respublika	Prancūzija	

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

2029	Lenkija	Švedija	█
2030	Kipras	Belgija	<i>Šalis kandidatė ar potenciali šalis kandidatė</i>
2031	Malta	Ispanija	
2032	Bulgarija	Danija	█
2033	Nyderlandai	Italija	<i>Šalis kandidatė ar potenciali šalis kandidatė</i>

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

P7_TA(2013)0591

Dėl Majoto statuso pakeitimo iš dalies keičiami tam tikri žuvininkystės ir gyvūnų sveikatos srities reglamentai *I**

2013 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo dėl Majoto statuso Europos Sąjungos atžvilgiu pakeitimo iš dalies keičiami tam tikri žuvininkystės ir gyvūnų sveikatos srities reglamentai (COM(2013)0417 – C7-0175/2013 – 2013/0191(COD))

(Įprasta teisėkūros procedūra: pirmasis svarstymas)

(2016/C 468/85)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą Europos Parlamentui ir Tarybai (COM(2013)0417),
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 2 dalį, 43 straipsnio 2 dalį ir 168 straipsnio 4 dalį, pagal kurias Komisija pateikė pasiūlymą Parlamentui (C7-0175/2013),
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 349 straipsnį ir į 355 straipsnio 1 dalį,
 - atsižvelgdamas į Teisės reikalų komiteto nuomonę dėl siūlomo teisinio pagrindo,
 - atsižvelgdamas į Tarybos 2013 m. spalio 10 d. laišką ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 3 dalį,
 - atsižvelgdamas į 2013 m. rugsėjo 18 d. Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽²⁾,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 55 ir 37 straipsnius,
 - atsižvelgdamas į Žuvininkystės komiteto pranešimą ir į Regioninės plėtros komiteto nuomonę (A7-0425/2013),
1. priima per pirmąjį svarstymą toliau pateiktą poziciją;
 2. ragina Komisiją dar kartą perduoti klausimą svarstyti Parlamentui, jei ji ketina pasiūlymą keisti iš esmės arba pakeisti jo tekstą nauju tekstu;
 3. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir nacionaliniams parlamentams.

P7_TC1-COD(2013)0191

Europos Parlamento pozicija, priimta 2013 m. gruodžio 12 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. .../2013, kuriuo dėl Majoto statuso Europos Sąjungos atžvilgiu pakeitimo iš dalies keičiami tam tikri žuvininkystės ir gyvūnų sveikatos srities reglamentai

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 43 straipsnio 2 dalį, ir 168 straipsnio 4 dalies b punktą **ir 349 straipsnį, [1 pakeit.]**

⁽¹⁾ 2013 m. spalio 21 d. Protokolo 4 punktą (P7_PV(2013)10-21).

⁽²⁾ OL C 341, 2013 11 21, p. 97.

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) Sprendimu 2012/419/ES ⁽³⁾ Europos Vadovų Taryba iš dalies pakeitė Majoto statusą Sąjungos atžvilgiu nuo 2014 m. sausio 1 d. Todėl nuo tos dienos Majotas nebebus užjūrio teritorija ~~ir~~ **bet** taps atokiausiu regionu, kaip apibrėžta **Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo** (SESV) 349 straipsnyje ir 355 straipsnio 1 dalyje. **Taip pakeitus Majoto teisinį statusą**, nuo 2014 m. sausio 1 d. Majotui bus taikoma Sąjungos teisė. Dėl ypatingos **struktūrinės, socialinės ir ekonominės** Majoto padėties daugelyje sričių, **kurių sunkina jo atokumas, izoliuotumas, mažumas, sunkios topografinės ir klimato sąlygos**, tikslinga numatyti tam tikras konkrečias priemones; [2 pakeit.]
- (2) žuvininkystės ir gyvūnų sveikatos srityje turėtų būti iš dalies pakeisti toliau nurodyti reglamentai;
- (3) kalbant apie 1998 m. kovo 30 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 850/98 dėl žuvininkystės išteklių apsaugos, taikant technines priemones jūrų gyvūnų jaunikliams apsaugoti ⁽⁴⁾, Majoto aplinkiniai vandenys turėtų būti įtraukti į to reglamento taikymo sritį ir turėtų būti uždrausta gaubiamaisiais tinklais žvejoti tunų ir tunams giminingų žuvų būrius 24 mylių **jūrmelių** zonoje nuo salos bazinių linijų, siekiant apsaugoti stambių migruojančių žuvų tuntus prie Majoto salos; [pakeit., taikomas ne visoms kalboms]
- (4) kalbant apie 1999 m. gruodžio 17 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 104/2000 dėl bendro žuvininkystės ir akvakultūros produktų rinkų organizavimo ⁽⁵⁾, atsižvelgiant į labai suskaidytas ir nepakankamai išplėtotas Majoto prekybos schemas, žuvininkystės produktų ženklavimo taisyklių taikymas mažmenininkams taptų našta, kuri būtų neproporcinga, atsižvelgiant į informacijos, kuri būtų perduodama vartotojui, kiekį. Todėl yra tikslinga numatyti laikiną nukrypti nuo mažmeninei prekybai pateikiamų ir galutiniams vartotojams Majote skirtų žuvininkystės produktų ženklavimo taisyklių leidžiančią nuostatą;
- (5) kalbant apie 2002 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2371/2002 dėl žuvų išteklių apsaugos ir tausojančio naudojimo pagal Bendrąją žuvininkystės politiką ⁽⁶⁾, turėtų būti nustatytos konkrečios priemonės, susijusios su laivyno registru ir naudojimosi tvarka;
- (6) pirma, didelė iš Prancūzijos departamento Majoto eksploatuojamo su Prancūzijos vėliava plaukiojančių laivų laivyno dalį sudaro trumpesni negu ~~9~~ **10** m laivai, kurie yra plaukiojantys aplink salą, neturi konkrečių iškrovimo vietų, nėra identifiukuoti bei išmatuoti ir juose nėra imtasi pagrindinių saugos priemonių, kad juos būtų galima įtraukti į Sąjungos žvejybos laivų registrą; todėl Prancūzija negalės baigti kurti šio registro iki ~~2016~~ **2020** m. gruodžio 31 d. Tačiau Prancūzija turėtų sudaryti laikiną laivyno registrą, kuris atitiktų būtiniausias šio segmento laivų identifikavimo reikalavimus, kad nedaugėtų neoficialių žvejybos laivų; [4 pakeit.]
- (7) antra, siekiant apsaugoti pažeidžiamos **ekologinės ir** biologinės būklės Majoto aplinkinius vandenius ir išsaugoti tos salos vietos ekonomiką, atsižvelgiant į jos struktūrinę, socialinę ir ekonominę padėtį, reikia nustatyti, kad tam tikrą žvejybos veiklą tuose vandenyse galėtų vykdyti tik tos salos uostuose registruoti laivai; [5 pakeit.]

⁽¹⁾ OL C 341, 2013 11 21, p. 97.

⁽²⁾ 2013 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento pozicija.

⁽³⁾ OL L 204, 2012 7 31, p. 131.

⁽⁴⁾ OL L 125, 1998 4 27, p. 1.

⁽⁵⁾ OL L 17, 2000 1 21, p. 22.

⁽⁶⁾ OL L 320, 2001 12 5, p. 7.

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

- (8) kalbant apie 2004 m. kovo 30 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 639/2004 dėl atokiausiuose Bendrijos regionuose registruoto žvejybos laivyno valdymo⁽¹⁾, ypatingas Majoto požymis yra tas, kad Reglamentu (EB) Nr. 2371/2002, kuris susijęs su 1997–2002 m. daugiametėmis valdymo programomis, jo laivynui nenustatytas joks tikslas. Siekiant išsaugoti žuvų išteklius, tikslinga išaldyti laivynų – ypač didelius žvejybos pajėgumus turinčių didelių laivų – dabartinio lygio žvejybos pajėgumus. Tačiau, atsižvelgiant į tai, kad Prancūzija Indijos vandenyno tunų komisijai (angl. IOTC) pristatė plėtros planą, kuriame nurodė ~~planuojamą~~ **planuojamus** Majote įkurto laivyno pokyčius ir kuriam nė viena IOTC susitariančioji šalis, įskaitant Sąjungą, neprieštaravo, **dėl dabartinių ypatingų socialinių ir ekonominių Majoto sąlygų** tikslinga to plano tikslais remtis kaip Majoto uostuose registruoto laivyno pajėgumų atskaitos lygiais ir leisti Prancūzijai padidinti savo laivyną iki jos plėtros plane numatytų tikslų lygio; [6 pakeit.]
- (9) kalbant apie 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1069/2009, kuriuo nustatomos žmonėms vartoti neskirtų šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių sveikumo taisyklės ir panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 1774/2002⁽²⁾, reikėtų pažymėti, kad šiuo metu Majotas neturi pramoninių pajėgumų perdirbti gyvūninės kilmės šalutinius produktus. Todėl tikslinga Prancūzijai nustatyti penkerių metų laikotarpį, kad ji galėtų sukurti šalutinių gyvūninių produktų identifikavimo, tvarkymo, vežimo, apdorojimo ir šalinimo infrastruktūrą pagal Reglamentą (EB) Nr. 1069/2009;
- (10) kalbant apie 2009 m. lapkričio 20 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1224/2009, nustatantį Bendrijos kontrolės sistemą, kuria užtikrinamas bendrosios žuvininkystės politikos taisyklių laikymasis, iš dalies keičiantį reglamentus (EB) Nr. 847/96, (EB) Nr. 2371/2002, (EB) Nr. 811/2004, (EB) Nr. 768/2005, (EB) Nr. 2115/2005, (EB) Nr. 2166/2005, (EB) Nr. 388/2006, (EB) Nr. 509/2007, (EB) Nr. 676/2007, (EB) Nr. 1098/2007, (EB) Nr. 1300/2008, (EB) Nr. 1342/2008 ir panaikinantį reglamentus (EEB) Nr. 2847/93, (EB) Nr. 1627/94 ir (EB) Nr. 1966/2006⁽³⁾, Prancūzija nesugebės laikytis visų Sąjungos kontrolės įpareigojimų, kiek tai susiję su Majoto laivyno segmentu „Majotas. Pelaginės ir priedugnio rūšių žuvis. Ilgis < 9 10 m“, iki dienos, kurią Majotas tampa atokiausiu regionu. To segmento laivai, plaukiojantys aplink salą, neturi konkrečių iškrovimo vietų ir dar nėra identifikuoti. Be to, būtina rengti žvejus ir kontrolierius, taip pat nustatyti tinkamą administracinę ir fizinę infrastruktūrą. Todėl reikia numatyti laikiną nuostatą, leidžiančią nukrypti nuo tam tikrų žvejybos laivų, taip pat jų požymių, jų veiklos jūroje, jų įrankių, jų laimikių visais etapais nuo laivo iki rinkos kontrolės taisyklių, kiek tai susiję su šiuo laivyno segmentu. Tačiau norėdama pasiekti bent jau kai kuriuos iš svarbiausių Reglamento (EB) Nr. 1224/2009 tikslų, Prancūzija turėtų nustatyti nacionalinę kontrolės sistemą, kuri suteiktų jai galimybę kontroliuoti ir stebėti to laivyno segmento veiklą ir laikytis Sąjungos tarptautinių ataskaitų teikimo įpareigojimų; [7 pakeit.]
- (11) todėl reglamentai (EB) Nr. 850/98, (EB) Nr. 104/2000, (EB) Nr. 2371/2002, (EB) Nr. 639/2004, (EB) Nr. 1069/2009 ir (EB) Nr. 1224/2009 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeisti,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 850/98 pakeitimai

Reglamentas (EB) Nr. 850/98 iš dalies keičiamas taip:

- 1) 2 straipsnio 1 dalies h punktą pakeičiamas taip:

„h) 8 regionas:

Visi Reunjono ir Majoto, Prancūzijos departamentų, priekrantės vandenys, priklausantys Prancūzijos suverenitetui arba jurisdikcijai.“;

⁽¹⁾ OL L 102, 2004 4 7, p. 9.⁽²⁾ OL L 300, 2009 11 14, p. 1.⁽³⁾ OL L 343, 2009 12 22, p. 1.

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

1a) 2 straipsnyje įterpiama ši dalis:

„3a. **Majoto jūrų parkas yra visa Majoto išskirtinė ekonominė zona (68 381 km²). Parkas ribojasi su sausuma ties viršutine litoralės riba, kuri atitinka jūros rajono ribas.**“ [8 pakeit.]

2) po 34 straipsnio įterpiamas šis straipsnis:

„34a straipsnis

Žvejybos apribojimai 24 mylių zonoje aplink Majoto salą

Laivams draudžiama gaubiamaisiais tinklais žvejoti tunų ir tunams giminingų žuvų būrius 24 mylių **jūrmylių** zonoje prie Majoto salos pakrantės, skaičiuojant nuo bazinių linijų, nuo kurių matuojami teritoriniai vandenys. [pakeit., taikomas ne visoms kalboms]

Visame Majoto jūrų parke žvejoti draudžiama naudojant dreifuojančius žuvų telkimo įrenginius ir po dideliais jūrų žinduoliais bei bangininiais rykliais (natūralios žuvų telkimo vietos).“ [10 pakeit.]

2 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 104/2000 pakeitimai

Reglamento (ES) Nr. 104/2000 4 straipsnyje po 3 dalies įterpiama ši dalis:

„3a. Iki ~~2016~~ **2021** m. gruodžio ~~16~~ **31** d. 1, 2 ir 3 dalys netaikomos mažmeninei prekybai pateikiamiems ir galutiniams vartotojams Majote skirtiems produktams.“ [11 pakeit.]

3 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 2371/2002 pakeitimai

Reglamentas (EB) Nr. 2371/2002 iš dalies keičiamas taip:

1) 15 straipsnis papildomas šiomis dalimis:

„5. Nukrypstant nuo 1 dalies, Prancūzijai iki ~~2016~~ **2021** m. gruodžio 31 d. netaikomas įpareigojimas į savo Sąjungos žvejybos laivų registrą įtraukti laivus, kurių bendras ilgis yra mažesnis negu ~~9~~ **10** m ir kurie eksploatuojami iš Majoto. [12 pakeit.]

6. Iki ~~2016~~ **2021** m. gruodžio 31 d. Prancūzija tvarko laikiną žvejybos laivų, kurių bendras ilgis yra mažesnis negu ~~9~~ **10** m ir kurie eksploatuojami iš Majoto, registrą. Tame registre pateikiamas bent jau kiekvieno laivo pavadinimas, bendras ilgis ir identifikavimo kodas.“ [13 pakeit.]

2) Po 18 straipsnio įterpiamas šis straipsnis:

„18a straipsnis

Majotas

Nukrypstant nuo 17 straipsnio, vandenyse iki 100 jūrmylių nuo Majoto bazinių linijų **ir visame Majoto jūrų parke** Prancūzija gali ~~leisti~~ **priimti apsaugos priemones, kurios būtinos siekiant išsaugoti gamtos išteklius, saugomus teisės aktu, kuriuo įsteigiamas Majoto jūrų parkas, įskaitant priemones, kuriomis būtų leidžiama** žvejoti tik Majoto uostuose registruotiems (Sąjungos laivų registre arba 15 straipsnio 6 dalyje nurodytame laikinajame registre) žvejybos laivams, išskyrus Sąjungos laivus, kurie dvejus metus iki 2014 m. sausio 1 d. žvejojė tuose vandenyse bent 40 dienų, jei jie nevirsija tradiciškai taikomų žvejybos pastangų.“ [14 pakeit.]

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

4 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 639/2004 pakeitimai

Reglamente (EB) Nr. 639/2004 po 1 straipsnio įterpiamas šis straipsnis:

„1a straipsnis

Majoto laivynas

1. Nukrypstant nuo 1 straipsnio 1 dalies a punkto, Majoto uostuose registruotiems (Sąjungos laivų registre arba Reglamento (EB) Nr. 2371/2002 15 straipsnio 6 dalyje nurodytame laikinajame registre) žvejybos laivams taikomi atskaitos lygiai yra to laivyno pajėgumai 2013 m. gruodžio 31 d.

Tačiau žvejybos laivams, kurių bendras ilgis yra nuo 8 iki 12 m ir kuriuose naudojamos ūdos, taip pat žvejybos laivams, kurių bendras ilgis yra mažesnis negu ~~9~~ **10** m, taikomas atskaitos lygis yra pajėgumai, numatyti plėtos plane, kurį Prancūzija 2011 m. sausio 7 d. pateikė Indijos vandenyno tunų komisijai. **[15 pakeit.]**

2. Nukrypstant nuo Reglamento (EB) Nr. 2371/2002 13 straipsnio, Prancūzijai leidžiama nustatyti naujus pajėgumus, skirtus žvejybos laivų, kurių bendras ilgis yra 8 iki 12 m ir kuriuose naudojamos ūdos, taip pat žvejybos laivų, kurių bendras ilgis yra mažesnis negu ~~9~~ **10** m, laivyno segmentams, nepanaikinant lygiaverčių pajėgumų.“ **[16 pakeit.]**

5 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 1069/2009 pakeitimai

Reglamento (EB) Nr. 1069/2009 56 straipsnis pakeičiamas taip:

„56 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2011 m. kovo 4 d.

Tačiau 4 straipsnis Majotui taikomas nuo ~~2019~~ **2021** m. sausio 1 d. Šalutiniai gyvūniniai produktai ir jų gaminiai, pagaminti Majote iki ~~2019~~ **2021** m. sausio 1 d., yra pašalinami pagal 19 straipsnio 1 dalies b punktą. **[17 pakeit.]**

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.“

6 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 1224/2009 pakeitimai

Reglamente (EB) Nr. 1224/2009 po 2 straipsnio įterpiamas šis straipsnis:

„2a straipsnis

Bendrijos kontrolės sistemos taikymas tam tikriems ~~Prancūzijos užjūrio departamente~~ **atokiausio regiono** Majoto laivyno segmentams **[18 pakeit.]**

1. Iki ~~2016~~ **2021** m. gruodžio 31 d. 5 straipsnio 3 dalis ir 6, 8, 41, 56, 58–62, 66, 68 ir 109 straipsniai netaikomi Prancūzijai, kiek tai susiję su laivais, kurių bendras ilgis yra mažesnis negu ~~9~~ **10** m ir kurie eksploatuojami iš Majoto, taip pat jų veiklai ir jų laimikiui. **[19 pakeit.]**

2. Iki ~~2014~~ **2015** m. sausio 1 d. Prancūzija nustato laivams, kurių bendras ilgis yra mažesnis negu ~~9~~ **10** m ir kurie eksploatuojami iš Majoto, taikomą nacionalinę kontrolės sistemą. Ta schema atitinka šiuos reikalavimus: **[20 pakeit.]**

a) viena institucija, įsikūrusi Majote, koordinuoja visų vietos institucijų vykdomą kontrolės veiklą;

b) kontrolė, tikrinimas ir vykdymo užtikrinimas atliekami nediskriminuojant;

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

- c) schema padeda užtikrinti Indijos vandenyno tunų komisijos valdomų, taip pat saugomų rūšių žuvų laimikių kontrolę;
- d) schema padeda užtikrinti prieigos prie Majoto aplinkinių vandenų, ypač prie zonų, kurioms taikomi tam tikriems laivyno segmentams skirti prieigos apribojimai, kontrolę;
- e) pagal schemą pirmenybė teikiama tikslui kartografuoti žvejybos veiklą aplink salą, siekiant pasirengti imtis tikslinių kontrolės veiksmų.

3. Iki ~~2014~~ **2015** m. rugsėjo 30 d. Prancūzija pateikia Komisijai veiksmų planą, kuriame bus išdėstomos priemonės, kurių reikia imtis siekiant užtikrinti visapusišką Reglamento (EB) Nr. 1224/2009 įgyvendinimą nuo ~~2017~~ **2018** m. sausio 1 d., kiek tai susiję su žvejybos laivais, kurių bendras ilgis yra mažesnis negu ~~9~~ **10** m ir kurie eksploatuojami iš ~~Prancūzijos departamente~~ **atokiausio regiono** Majoto. Prancūzija ir Komisija aptaria veiksmų planą. Prancūzija imasi visų būtinų to veiksmų plano įgyvendinimo priemonių.“ **[21 pakeit.]**

7 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja ~~dvidešimtą dieną po jo paskelbimo Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje~~ **2014 m. sausio 1 d.** **[22 pakeit.]**

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

Tarybos vardu

Pirmininkas

2013 m. gruodžio 12 d., ketvirtadienis

P7_TA(2013)0592

Neprieštaravimas deleguotajam aktui: Reglamento (ES) Nr. 978/2012, kuriuo taikoma bendrųjų muitų tarifų lengvatų sistema, I, II ir IV priedų dalinis keitimas**2013 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento sprendimas nepareikšti prieštaravimų dėl 2013 m. spalio 30 d. Komisijos deleguotojo reglamento, kuriuo iš dalies keičiami Reglamento (ES) Nr. 978/2012, kuriuo taikoma bendrųjų muitų tarifų lengvatų sistema, I, II ir IV priedai (C(2013)07167 – 2013/2929(DEA))**

(2016/C 468/86)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos deleguotąjį reglamentą (C(2013)07167),
 - atsižvelgdamas į Komisijos 2013 m. lapkričio 25 d. laišką, kuriame Parlamento prašoma pareikšti, kad jis neprieštarauja deleguotajam reglamentui,
 - atsižvelgdamas į Tarptautinės prekybos komiteto 2013 m. gruodžio 2 d. laišką Komitetų pirmininkų sueigos pirmininkui,
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 978/2012, kuriuo taikoma bendrųjų muitų tarifų lengvatų sistema ir panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 732/2008⁽¹⁾, ypač į jo 3 straipsnio 2 dalį, 5 straipsnio 3 dalį ir 17 straipsnio 2 dalį,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 87a straipsnio 6 dalį,
- A. kadangi Komisija, atsižvelgdama į būtinybę paskelbti deleguotąjį reglamentą iki 2014 m. sausio 1 d., nes taip į bendrąją lengvatų sistemą būtų galima laiku grąžinti Mianmarą (Birmą) ir ištraukti Pietų Sudaną, yra pabrėžusi, jog nepaprastai svarbu, kad Parlamentas priimtų savo sprendimą iki 2013 m. gruodžio 16 d.;
1. pareiškia, kad neprieštarauja deleguotajam reglamentui;
 2. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai.

⁽¹⁾ OL L 303, 2012 10 31, p. 1.

ISSN 1977-0960 (elektroninis leidimas)
ISSN 1725-521X (popierinis leidimas)

Europos Sąjungos leidinių biuras
2985 Liuksemburgas
LIUKSEMBURGAS

LT